ACADEMIA
REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

DOCUMENTE
PRIVIND
ISTORIA ROMÂNIEI

VEACUL XVII

A. MOLDOVA

VOL. V (1601—1605)

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE
1952

ACADEMIA
REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

DOCUMENTE
PRIVIND
ISTORIA ROMÂNIEI

COMITETUL DE REDACȚIE
ION IONAȘCU, L. LĂZĂRESCU-IONESCU,
BARBU CÂMPINA, EUGEN STĂNESCU, D. PRODAN,
MIHAIL ROLLER REDACTOR RESPONSABIL

VEACUL XVII

A. MOLDOVA

VOL. V (1601—1605)

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

1952

PREFAȚĂ

Prezentul volum conține documente din Moldova (anii 1601 1605), ce se găsesc în Biblioteca Academiei R.P.R. și la Arhivele Statului din București și Iași. Din cele 353 documente, 255 sunt traduceri după originale slave; 17 după orig. rom.; 21 după copii slave; 58 sunt transcrieri de traduceri vechi românești sau de rezumate după originale ce nu se mai păstrează. După seria documentelor autentice, se publică într'o grupare separată 2 documente de autenticitate îndoielnică.

La sfârșitul volumului se reproduc în fotocopie unele documente originale.

★

Documentele publicate în acest volum scot în evidență faptul că, după nereușita încercare a lui Mihai Viteazul de a constitui un stat centralizat și de a scutura jugul otoman, crește asuprirea turcească și în strânsă legătură cu aceasta, crește rapacitatea marilor boieri. Imperiul Otoman nu putea accepta formarea unui stat puternic al Țărilor Române, în stare să cucerească independența. La rândul lor, marii boieri nu erau mulțumiți să se formeze un stat centralizat, cu un domn puternic. Acesta ar fi lovit în fărâmițarea feudală care menținea puterea politică a marilor boieri. De aceea, și marii boieri moldoveni au ajutat pe Turci în zădărnicirea planurilor lui Mihai Viteazul. După înfrângerea lui Mihai Viteazul, marii boieri se simt întăriți în pozițiile lor politice. Ei folosesc această situație pentru a mări bogățiile lor, pe seama mai ales a masselor țărănești. Tot mai violent se desfășoară însușirea masivă a pământurilor țărănești de către marii feudali. Boierii moldoveni speculează și urmările jafurilor oștirilor străine și pustiirile calamităților naturii (seceta, foametea, etc.) pentru a răpi țăranilor pământul și a-și mări proprietatea feudală.

Astfel, sătenii din Negoiești încearcă să se împotrivească, în Iunie 1601 (Doc. Nr. 20) încălcării hotarului lor de către urmașii logofătului Ion Tăutul ; când litigiul a venit spre judecată, țăranii — îngroziți de maltratările și torturile ce li se pregăteau — « au fugit și s'au dosăt și n'au stătut de față la giudecată ».

Unii boieri cotropesc satele răzeșești prin practicarea cametei, așa cum procedează ureadnicul Pătrașco, acaparator al delnițelor țărănești (Doc. Nr. 176, 201, 209), luând « acea casă zălog pentru acei 8 taleri » (Doc. Nr. 159).

Documentele din acest volum scot în evidență în mod deosebit faptul — care va trebui aprofundat — că dregătorii își întăresc pozițiile lor economice, printr'o sălbatecă prădare a țărănimii.

*In decurs de doi ani (*1602—1604*) uricarul Eremia Băseanul din cancelaria domnească devine stăpân pe pământuri în satele : Miclăușeni, Glodeni, Boțești, Hilimonești și Bodești (Doc. Nr.* 68, 78, 96, 185, 199 *și* 219*).*

Calin, mare medelnicer, rășluește într'o singură lună, Martie 1605, *satele: Dobromirești, Furcani, Horcinești, Horzănești, Dragonirești și Ghindărești (Doc. Nr.* 294, 303*).*

Toader Boul, vistier, împrumută țăranilor și boiernașilor strâmtorați numai pe termene scurte și în schimbul zălogirii părților de sate, ale locurilor de case, etc. In documente găsim pasagii de felul acesta: « ... și l-a pus zălog la sluga noastră Boul-vistier », stipulându-se că nepoții celui obligat să vândă, « care sunt al treilea rând de oameni », nu le vor putea răscumpăra în viitor (Doc. Nr. 49). *Pe această cale vistierul ajunge stăpân în hotarul satelor: Rătești, Săcurinții, Frățești, Răspopenți, Potlogeni, Vereșeni (Doc. Nr.* 36, 49, 166, 192, 285, 294 și 348*).*

Marele stolnic Grigore Mlinovschi, folosind consecințele foametei, pentru câțiva saci de grâu, mei și secară, răpește pământul țăranilor din Vestiporoh (Doc. Nr. 94—95 105*), cerând apoi domniei să i se aleagă moșia și cu locul de moară (Doc. Nr.* 163—164*),*

Marele vornic al țării de sus, Cârstea, își alipește satele: Scândureni, Hărăiești și Tomești, în 1602, *și rămâne doar un singur răzeș, Toader Mutilă, a cărui parte, precizează actul, « nu este vândută » (Doc. Nr.* 52, 61, 82—83*).*

Marele logofăt Lupu Stroici, în goană după ocinile țărănești, își lărgește domeniul feudal cu satele: Ungheni, Stănislăvești, Ternauca, Glodeni (Doc. Nr. 31, 34, 113*).*

Isac Balica, profitând de strâmtorarea bănească în care se găseau stăpânii satului Bârlădești, care cheltuiseră 150 *ughi « când a scos satul din mâinile unor boieri », îi silește să se despartă de acest pământ pentru* 300 *ughi (Doc. Nr.* 171*). El devine stăpân și în satul Popeni-Dorohoi (Doc. Nr.* 280*), iar când doi țărani din Boțești, care « fuseseră păstorii lui și i-au pierdut ei ...* 12 *porci grasi de câte șapte taleri și* 40 *de oi », el le răpește ocina (Doc.* 205 și 244*).*

Dar documentele dau la iveală boieri și mai cumpliți în deposedarea țăranilor, cum este de pildă logofătul al doilea de divan Nicoară Prăjescul, care devenind mare vistier, își însușește prin silnicie în câțiva ani hotarul satelor: Boldești, Cârligi, Mircești, Cozmești, Negrilești, Stețcani (Doc. Nr. 3, 6, 51, 87-88, 101-102, 106, 146, 149, 155, 217, 254, 264-266, 282-283, 294-296, 316, 339).

Nistor Ureche, care în timpul lui Petru Schiopul e vornic de gloate, apoi logofăt, și stăpân peste trei sate, o seliște, un cut și patru fălci de vie, cumpărate, la care se adaugă un sat, o seliște, moștenite dela bunicul său, Danciul, ajunge să posede în anul 1605, 31 *sate sau părți de sate, cinci cuturi, zece seliști, patru bălți bogate în pește, șase fălci de vie. Aceasta înseamnă că în timp de câțiva ani, el își mărește avutul cu* 27

sate (sau 775% față de anul 1591*), patru cuturi (o creștere de* 500%*), opt seliști (cu* 500%*), patru bălți (în* 1591 *nu avea niciuna) și două fălci de vie (cf. Doc. Nr.* 213, 233, 235, 257, 299, 311 314, 340, *etc.).*

★

Documentele publicate în prezentul volum scot la iveală atitudinea trădătoare de țară a feudalilor laici și eclesiaști din Moldova, care au contribuit la zădărnicirea încercării lui Mihai Viteazul de a unifica Țările Române într'un singur stat eliberat de ruinătorul jug otoman.

Astfel, documentul din 20 *Aprilie* 1603 *reflectă legăturile clasei stăpânitoare cu Poarta care subjuga Moldova. In documentul Nr.* 132, *se arată cum Cărăman, mare ceașnic, « ... ne-a slujit la cinstita Poartă și ne-a scos de la cinstitul împărat patruzeci mii galbeni ungurești și ne-a trimis cinstitul împărat să fie de ajutor, când s'a ridicat acel lotru Mihai Voevod, cu Unguri și cu multe limbi ... asupra domniei mele și asupra țării noastre ... Și acei mai sus ziși bani i-a adus peste câmpia Dașovului și ne-a aflat cu acei bani în Țara Leșească ... ».*

Faptul că Turcii — obișnuiți numai cu stoarcerea economică a țărilor noastre — se văd nevoiți să trimită ajutor boierilor fugiți din Moldova, pe calea ocolită tătărească, pentru organizarea unei oștiri mercenare de împotrivire lui Mihai, ilustrează situația critică din punct de vedere militar și politic a imperiului feudal otoman, și felul în care marea boierime a ajutat pe Turci în timpul acțiunilor întreprinse de Mihai Viteazul.

Documentele Nr. 13, 40, 306, *etc. mărturisesc că Moldova a trecut în stăpânirea învingătorului dela Călugăreni în urma unor grele și înverșunate lupte cu feudalii moldoveni, potrivnici lui Mihai Viteazul și interesați în menținerea vasalității țării.*

★

In rândurile de mai sus am atras atenția numai asupra unora din documentele publicate în volum. Cercetătorilor istoriei patriei noastre le revine sarcina de a stărui asupra întregului material, pentru a putea lămuri multiplele probleme ce rămân a fi deslegate.

REZUMATUL DOCUMENTELOR

1

1601 (7109) Ianuarie 12, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte m-rii Berzunţi satul Bogdana, care i-a fost luat în silă de Ştefan logofăt, în timpul lui Răzvan voevod.

2

1601 (7109) Februarie 23. — Grozav Pistruiul mărturiseşte că este dator mătuşii sale Ana 35 taleri pentru un cal. In caz ca îi va plăti la termen, să-i ia partea lui de ocină din Brăeşti.

3

1601 (7109) Martie 4, Iaşi. — Mihail Trifan postelnic, Costea Băcioc clucer şi alţi boeri mărturisesc că Nicoară logofăt a cumpărat dela nepoţii lui Rango ocină în Boldeşti — ţinutul Sucevii — cu iazuri şi mori.

4

1601 (7109) Martie 8, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Ionaşco Cehan diac un sălaş de Ţigani, pe care acesta l-a primit dela Ionaşco fost stolnic în schimbul unui cal.

5

1601 (7109) Martie 8, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Nicoară logofăt a treia parte din satul Boldeşti, partea de mijloc în ţinutul Sucevii, cu iaz şi mori, cumpărată dela nepoţii lui Rango.

6

1601 (7109) Martie 8, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Nicoară logofăt altă a treia parte din satul Boldeşti, partea de jos în ţinutul Sucevii, cumpărată dela Marmure bătrânul.

7

1601 (7109) Martie 12, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte nepoţilor lui Drăghici Romăşcel mai multe sate în ţinuturile: Iaşi, Soroca, Suceava şi Hotin.

8

1601 (7109) Martie 20, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Văscan Dobrinchi a treia parte din satul Bălăceni, cu loc de iaz şi de moară, în locul părţii lui din satul Volcineţ.

9

1601 (7109) Martie 24, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Văscan Dobrinchi diac parte în satul Bălăceni, cu loc de iaz şi de moară.

10

1601 (7109) Aprilie 15, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte călugărilor dela m-rea Bistriţa un loc peste Siret, lângă Ilişeşti.

11

1601 (7109) Aprilie 20, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte m-rii sf. Sava nişte locuri de casă, în Iaşi, în urma unei judecăţi cu Dănilă croitorul.

12

1601 (7109) Mai 10, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Grozav şi rudelor sale satul Tomeşti, la Maluri, cu moară şi poiana Sprăia la obârşia Zeletinului, deoarece le au ars privilegiile.

13

1601 (7109) Mai 18, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Drăguş fost vornic parte din satul Micleşti, deoarece şi-a pierdut ispisocul, « când a fost mare greutate peste ţara nostră Moldova, când a venit însuşi Mihali <voevod> cu marile sale oşti asupra noastră şi a ţării domniei mele ».

14

1601 (7109) Mai 18, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Drăguş fost vornic parte în satul Micleşti.

15

1601 (7109) Mai, 29, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte Nastasiei, cneaghina lui Vartic fost vornic, satul Iuganii pe Pereschiu în ţinutul Tutovei, deoarece « şi-au pierdut privilegiul, când a fost în ţara nemţească la Muncaci ».

16

1601 (7109) Iunie 2, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod porunceşte lui Isac visternicel din Hlăpeşti să oprească pe Ilea şi rudele sale de a se mai amesteca în satul Măleşti.

17

1601 (7109) Iunie 5, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Vascan Dobrinchi satul Comăneşti şi parte din satul Bălăceni, cu locuri de iazuri şi mori.

18

1601 (7109) Iunie 12, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Drăguş fost vornic ocină în Micleşti, pe care o primeşte în schimbul unei datorii.

19

1601 (7109) Iunie 13, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod scrie lui Ciolpan fost vornic ca să strice o stână a m-rii Bistriţa, pe care a făcut-o pe hotarul m-rii Bisericani.

20

1601 (7109) Iunie 18. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Zaharia, lui Toader şi surorii lor Mărica, satul Bălileşti pe Siret, în urma unei judecăţi cu Negoeştii.

21

1601 (7109) Iunie 30. — Bălan, Nastasia şi Tudora vând lui Toader aprod din Mărmureni ocina lor din Băceşti.

22

1601 (7109) Iulie 5. — Nastasia cueaghina lui Procop Cărăimau fost voruic mărturiseşte despre o cumpărătură de ocină a soţului ei, în Hăueşti.

23

1601 (7109) Iulie 8, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Drăghici Bogza logofăt un vad de moară în Duşeşti, pe apa Vasluiului.

24

1601 (7109) Iulie 15, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod împuterniceşte pe călugării dela m-rea sf. Nicolae să-şi strângă toţi veciuii fugiţi din satele Giurov şi Nicoreşti, ori unde s'ar găsi.

25

1601 (7109) Iulie 18, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte m-rii Neamţ o prisacă pe Bohotin, dăruită de Aughelina şi fiii ei.

26

<1601—1605> Iulie 19, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Sava Ghermănescu, Todica, Onciul şi Simion o parte din satul Ghermăneşti « de către Domanca », în urma unor judecăţi.

27

1601 (7109) Iulie 20, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Drăgan cu fraţii lui părţi în satul Docinţi, care se numeşte Scobinţeni, pe care le-a răscumpărat dela Alexa stolnic, care « nu este răzeşul lor şi nici rudă, ci om strein ».

28

1601 (7109) Iulie 22, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Ştefan comis părţi cumpărate în satul Iacobeşti, cu loc de mori.

29

1601 (7109) Iulie 27, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod scrie ureadnicului, şoltuzului şi pârgarilor din târgul Piatra ca nimeni să nu mai intre în braniştea m-rii Bistriţa căci, va avea mare pedeapsă dela domn".

30

1601 (7109) August 10, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod dăruieşte lui Mogâldea voruic un loc de case în Târgul Frumos, cu prisacă, iaz şi mori, pentru credincioasă slujbă ce a slujit domnului şi ţării.

31

<1601 Septembrie 1 — 1602 August 31> 7110. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Stroici mare logofăt şi lui Vasilie Stroici cămăraş părţi de ocină în Ungheni, pe Moldova, în ţinutul Neamţ.

32

1601 (7110) Septembrie 5. — Ana preoteasa lui popa Fărtat împreună cu copii ei vând partea lor din satul Ştefăneşti lui Toader şetrărel.

33

1601 (7110) Septembrie 15. — Gligorie mare vatah al ţinutului Bârlad dă mărturie că Salomiia Bălcoae a vândut lui Vasilie aprod din Vitezeşti ocină în Cernăteşti.

34

1601 (7110) Septembrie 20, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Stroici mare logofăt cumpărături de ocină în Ternauca, ţinutul Cernăuţi, cu moară.

35

<1601 Octombrie — Decembrie>. — Condre Şărbăşcu din Găneşti despre nişte săpături pe care le-a făcut cu nişte refugiaţi munteni.

36

1601 (7110) Noembrie 24, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Andreiaş comişel ocină cumpărată în satul Şetrăreni, ţinutul Iaşi.

37

1601 (7110) Noembrie 26, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Grigorie vistier din Hoiseşti jumătate de loc de prisacă şi o poiană la Fântâna Rece, cumpărate dela Berescu vatah.

38

1601 (7110) Decembrie 5, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Păntelei pitărel partea cumpărată în satul Şetrăreni.

39

1601 (7110) Decembrie 10, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Mogâldea aga nişte mori în Târgul Frumos, care au fost ale Gugei.

40

1601 (7110) Decembrie 15, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Iusip vistiernicel şi rudelor sale jumătate din satul Munteni cu loc de moară pe Miletin, deoarece şi-au pierdut privilegiile, în zilele lui Mihail voevod, « când au lovit cu război toată ţara noastră »

41

1601 (7110) Decembrie 22, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod împuterniceşte pe Gheorghie din Boteşti să ţie ocina lui Coste, deoarece acesta i-a pierdut doi cai.

42

<1602—1604>. — Ieremia Movilă voevod dărueşte episcopiei de Huşi satele: Plopeni, Căzăeci, Răşăşti, Căcăceni şi seliştele Cretăşti şi Spărieţi.

43

<1602—1603>. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Focşa Petriceaico logofăt nişte Ţigani, cumpăraţi dela banul Vintilă din Ţara « Munteniască ».

44

<1602 Ianuarie — 1603 Februarie>. — Başotă fost logofăt Gheorghe Bou, Dumitru hotnog şi Vasilie Bran, la porunca domnului, judecă şi împacă pe Ionaşco Răspop şi pe Gheorghiţă pentru un vad de moară şi pentru nişte pomi.

45

<1602 Ianuarie — 1603 Aprilie>. — Gheorghe, fiul lui Cozma, vinde lui Petriceico logofăt nişte Ţigani cu 100 taleri argint.

46

1602 (7110) Ianuarie 13, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod scuteşte satul Horodişte al m-rii Neamţ, de toate slujbele şi dăjdiile pe timp de trei ani, în afară de birul împărătesc.

47

1602 (7110) Februarie 2, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte cneaghinei lui Vartic fost mare vornic satul Iugănei, în ţinutul Tutova.

48

1602 (7110) Martie 6, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Pavăl Tăban parte în satul Uriceni, în urma unei judecăţi cu Bosioc spătarul.

49

1602 (7110) Martie 6, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Toader Boul vistier satul Frăteşti în ţinutul Neamţ, pus zălog la el de Iuraşco fost pârcălab.

50

1602 (7110) Martie 7. — Ieremia Movilă voevod dăruieşte lui Mogâldea aga o moară la Târgul Frumos ce a fost a « Gugii uşăriu ».

51

1602 (7110) Martie 15, Şerbeşti. — Nichita din Cârligi vinde lui Necoară logofăt partea sa de ocină din satul Cârligi.

52

1602 (7110) Martie 16, Tecuci. — Ursu mare pitar şi Gheanghea vornic adeveresc că Andrei, fiul lui Huru şi Constantin, fiul lui Pătraşco, au vândut lui Cârstea mare vornic ocină în Scândureni şi Hărăeşti.

53

1602 (7110) Martie 18, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Constantin Cimbalovici diac ocină în Cupceşti.

54

1602 Martie 18. — Schioiul cu soţia sa Maria şi cu fratele său Dan, din Ţara Ungurească, cumpără ocină în satul Poiana, lângă apa Siretului.

55

1602 (7110) Martie 20. — Ursu vătah şi alţii din Dărmăneşti adeveresc că Savul, Irodia şi Drăgăilă au vândut lui Mavrichi Grecul şi femeii lui, Tecla, ocină în Dărmăneşti, în ţinutul Trotuş, cu vad de moară.

56

1602 (7110) Martie 23, Tomeşti. — Marco Codalbul armăşel din Chiliani, ţinutul Tutova, vinde lui Cârstea mare vornic un sălaş de Ţigani, pe care l-a răscumpărat dela Tătari.

57

1602 (7110) Aprilie 1. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Stroici mare logofăt părţi de ocină în Glodeni, ţinutul Roman, cumpărate de la Nicoară, Vasile şi alţii.

58

1602 (7110) Aprilie 7, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte m-rii Bistriţa vama cea mică dela Bacău, cu poienile şi fâneţele stăpânite de ea.

59

1602 (7110) Aprilie 17, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod face slobozie satul Vertiporoh, al lui Gligorie mare stolnic şi scuteşte pe cei ce se vor aşeza aci de toate dările şi slujbele, pe timp de trei ani.

60

1602 (7110) Aprilie 20, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui State fost scutar jumătate de prisacă, la Fântâna Rece, cu poieni.

61

1602 (7110) Aprilie 30. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Cârstea mare vornic ocină în Tomeşti, ţinutul Tutova.

62

1602 (7110) Aprilie 30, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte mai multora ocină în Bodeşti, în ţinutul Neamţ.

63

1602 (7110) Mai 2, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte cneaghinei Anghelina şi lui Vasilie ceaşnic soţul ei, părţi din satul Crăeşti, în ţinutul Neamţ.

64

1602 (7110) Mai 6. — Berghea din Gărcini vinde Pătrăşcoaei din Boţeşti partea lui din satul Boţeşti.

65

1602 (7110) Mai 8, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Ciolpan monahul ocină în satul Orbic, pe Bistriţa, în urma unei judecăţi cu mânăstirea Berzunţ.

66

1602 (7110) Mai 8. — Simion şi Muşea, fiii Anesiei, vând lui Ilea, vărul lor, ocină în Borăşti cu poieni, fâneţe şi vad de moară.

67

1602 (7110) Mai 12, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Drăguş fost vornic ocinile cumpărate în Micleşti.

68

1602 (7110) Mai 17, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Băiseanul uricar ocină în satul Miclăuşeni, ce se numeşte Grauri.

69

1602 (7110) Mai 20. — Ieremia Movilă voevod întăreşte fiilor lui Veisa moşia Mârzăşti care se cheamă Fântânele, în urma unei judecăţi.

70

1602 (7110) Mai 24. — Ieremia Movilă voevod întăreşte fiilor lui Cârstea Balş vornic satele: Albeşti, Mihăileşti şi Ionăşeni şi părţi din satele: Fedeşti, Ciupeşti şi Căpoteni, deoarece şi-au pierdut ispisoacele « când Mihai vodă au intrat cu vicleşug » în Moldova.

71

1602 (7110) Mai 29. — Ieremia Movilă voevod întăreşte m-rii Bistriţa o branişte, două poeni sub Ceahlău şi un loc de stână la Pângăraţi.

72

1602 (7110) Iunie 9. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Andrei Chiriac vameş seliştea Zorileni, cu loc de moară pe Bârlad, dăruită de Aron vodă.

73

1602 (7110) Iunie 11, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Vlaico şi rudelor sale părţi din satele Turetca, Stancăuţi şi Nahoreni.

74

1602 (7110) Iunie 12, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui popa Drăghici patru ogoare în Tescani, cumpărate cu 120 zloţi.

75

1602 (7110) Iunie 13. — Ieremia Movilă voevod dăruieşte lui Cărăiman mare ceaşnic satele Vulpăşeşti, Mulovata şi Tăpeni pe Ialpuh, pentru dreaptă şi credincioasă slujbă faţă de domn. Cărăiman i-a slujit la Poartă şi i-a adus dela sultan 40.000 de galbeni, în Polonia, ca să-i « fie în ajutor, când s'a ridicat <acel lotru> Mihail voevod cu Unguri şi cu multe limbi ».

76

1602 (7110) Iunie 16, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Toader Marmurea aprod ocină în Bogeşti, ţinutul Vaslui, cu loc de moară şi de prisacă.

77

1602 (7110) Iunie 20. — Toader Dumitru Bileiu cu sora sa Tudosiia vând lui Ioan Mogălde mare paharnic partea lor de ocină din Midieşti.

78

1602 (7110) Iunie 30, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Ieremia Băisan uricar partea din satul Tulova care se numeşte acum Glodeni, deasemeni loc de iaz şi seliştea Hilimoneşti.

79

1602 (7110) Iulie 1, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod porunceşte lui Jâlă spătar să facă o judecată pentru ocina în satul Vivorăni.

80

1602 (7110) Iulie 7. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Dumitraşco pârcălab de Cetatea-Nouă o ocină.

81

1602 (7110) Iulie 7, Bacău. — Şoltuzul şi pârgarii din târgul Bacău adeveresc că Movilă fost pârcălab şi cneaghina Salomia au cumpărat ocină şi vie cu cramă în Albeni.

82

1602 (7110) Iulie 9, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Cârstea mare vornic ocină cumpărată în Scândureni şi Hrănăeşti.

83

1602 (7110) Iulie 12, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Ionaşco pârcălab, Pătraşco ureadnic şi Vasile fiii lui Drăghici Nădăbaico vornic, ocină în Soleşti — Vaslui, deoarece şi-au pierdut ispisoacele sub cetatea Hotinului « când a venit Mihail voevod cu Ungurii şi cu multe limbi ».

84

1602 (7110) Iulie 25, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Cârstea mare vornic ocine cumpărate în Scândureni şi Huräeşti, în ţinutul Covurlui.

85

1602 (7110) Iulie 28, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte m-rii Bistriţa doi Ţigani, aşezaţi între Ţiganii domneşti.

86

1602 (7110) August 14. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Grigorie Băcea vistiernicel părţi din satul Băloşeşti, primite dela Dămian vistier, în schimbul unor părţi din satul Băceşti.

87

<1602 Septembrie 1—1603 August 31> 7111, Cârligi. — Cârstina cu fiii ei vinde partea ei de ocină din Cârligi, ţinutul Neamţ, lui Nicoară logofăt.

88

<1602 Septembrie 1—1603 August 31> 7111, Cârligi. — Mariica cu fiii ei din Şerbeşti vinde lui Nicoară logofăt ocină în Cârligi.

89

<1602 Septembrie 1—1603 August 31> 7111. — Ieremia, fiul lui Lazar Urdobaş vinde lui Buzichii diac ocină în Lătceşti.

90

<1602 Septembrie — 1603 August> 12, 7111. — Cârstea mare vornic şi alţi boieri adeveresc că Toader Turcea cu cneaghina lui, Nastasia, au vândut lui Bosiioc mare spătar ocină în Sârbi, pe Başău.

91

1602 (7111) Octombrie 12. — Ieremia Movilă voevod dăruieşte lui Cărăiman mare paharnic seliştea Simioneşti, pe Moldova, ţinutul Roman, cu un vad de moară, pentru slujba credincioasă şi în schimbul unui cal bun turcesc.

92

1602 (7111) Octombrie 15., Cotnari — Pavel pârcălabul de Cotnari şi alţi boeri mărturisesc că Ţonţa şi fratele ei Gheorghe din Rădeni au vândut lui Cărăiman mare paharnic ocină în, Rădeni pe Turcin, ţinutul Iaşi.

93

1602 (7111) Octombrie 20, Iaşi. — Şoltuzul şi pârgarii din târgul Iaşi întăresc m-rii Secul un loc de dughiană în târg lângă casa lui Ursu potcovarul, dăruit de Sora, soţia lui Grigorie Lelea şoimaru.

94

1602 (7111) Noembrie 15. — Mai mulţi oameni din satul Vertiporoh pe Ciuhur vând ocina lor din sat lui Glegorie Mlinovschi mare stolnic, pentru bani, vite, grâu, mei şi secară.

95

1602 (7111) Noembrie 28, Bălasineşti. — Gheorghie pârcălab de Hotin dă zapis de mărturie lui Gligorie Mlinovschi mare stolnic pentru părţi din satul Vertiporoh, pe Ciuhur, pe care şi le-a cumpărat.

96

1602 (7111) Decembrie 2, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Băseanul uricar şi cneaghinei lui, Varvara, părţi în satul Boţeşti, luate în schimb dela cneaghina Drăgălina, căreia i-au dat ocina lor cumpărată la Băceşti şi 100 galbeni.

97

1602 (7111) Decembrie 20, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte nepoţilor lui Petru Codău ocină în Bezin cu iazuri şi mori la Bezin şi o fâneaţă, deoarece le-a putrezit privilegiul în pământ, în timpul lui Răzvan voevod.

98

1602 (7111) Decembrie 23, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Mihăilă Trifan postelnic cumpărături de ocină în Şetrăreni pe Turia şi cu loc de iaz la Turia.

99

<1603>. — Agafia fata Ruscăi din Buzeni vinde lui Pătraşco Udrea partea sa din Giurcăşani şi Poiana lui Gânscă, ţinutul Hârlău.

100

<1603>. — Aniţa fata Ruscăi din Buznei vinde lui Pătraşco Udrea partea sa din Giurucăşeni, ţinutul Hârlău.

101

<1603 Ianuarie>. — Dochia Patrăoae cu fiicele ei vând lui Nicoară logofăt un loc de casă în Cârligi, ţinutul Neamţ.

102

<1603 Ianuarie>. — Nastasia fiica lui Pătrău vinde lui Nicoară logofăt 12 pământuri în Cârligi.

103

1603 (7111) Ianuarie 11, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte m-rii Pobrata satul Potropopeni pe Siret, ţinutul Suceava, deoarece m-rii i s'a furat uricul.

104

1603 (7111) Ianuarie 11, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte m-rii Râşca satul Măscuri, în ţinutul Tutova, dăruit de Agahia fata lui Ioan logofăt.

105

1603 (7111) Ianuarie 11. — Nepoţii lui Vladul vând lui Gligorie Mlinovschi mare stolnic partea lor de ocină din Vertiporoh, pe Ciuhur.

106

1603 (7111) Ianuarie 15, Heleşteni. — Gaftona cu fiica ei Ţonţa vând ocina lor din Cârligi lui Necoară logofăt.

107

1603 (7111) Ianuarie 20, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte fraţilor Udreşti satul Icuşăni, în ţinutul Sucevii, în urma unei judecăţi cu mânăstirea Slatina.

108

1603 (7111) Februarie 5, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod scuteşte de orice bir şi « angherii » o casă a m-rii sf. Sava din târgul Iaşi « aproape de chervăsărie ».

109

1603 (7111) Februarie 10, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod dărnieşte m-rii Mihail şi Gavriil a răposatului Balica hatman jumătate din satul Iucaş, ţinutul Neamţ, cu loc de iaz şi moară.

110

1603 (7111) Martie 15, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Zane fost cămăraş ocine în Proceşti, Negoeşti pe Turlui şi un vad de moară.

111

1603 (7111) Martie 18, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Miron, Gheorghe şi Iuraşco fiii lui Toader Başotă, ocină în Danceşti şi Bodeşti pe Cracău, ţinutul Neamţ, în urma unei judecăţi cu boerii Ciolpani.

112

‹1603› Martie 18. — Drăghici Uscatul vătav mărturiseşte că Ileana, fata lui Lazăr a vândut partea ei de moşie din Dragomireşti, Urâtei, femeia lui Drăghici Mălinescu.

113

‹1603› Martie 20. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Ioan Vitolt staroste şi fratelui său Iuraşco satul Blăneşti cu vad de moară pe Bârlad şi poieni în lunca Siretului.

114

1603 (7111) Martie 21, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Costantin Cembalovici diac o parte din satul Cupceşti, numit Ionăşeşti.

115

1603 (7111) Martie 21, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod împuterniceşte pe Eremia aprod ca să-şi stăpânească ocina care i-a rămas cumpărătură dela Radoslav hotnog ».

116

1603 (7111) Martie 27, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod scuteşte pe streinii ce se vor aşeza în satul Văleni, ţinutul Chigheci, al m-rii Pobrata, de toate muncile şi dăjdiile, pe timp de trei ani.

117

1603 (7111) Aprilie 1, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte urmaşilor lui Paul şi Petrică satul Păuleni pe Turia, ţinutul Iaşi, cu iazuri, deoarece şi-au pierdut privilegiile « din pricina oştilor şi din pricina Leşilor, când au trecut în Ţara Muntenească ».

118

1603 (7111) Aprilie 1, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Stroici mare logofăt părţi din satul Glodeni. în afară de partea lui Mihăilă, la care « este şi uricul satului ».

119

1603 (7111) Aprilie 3, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod împuterniceşte pe Sanson vistier să judece pricina dintre Hârea din Vârtop şi Nechifor din Dulceşti pentru vânzarea unei mori.

120

1603 (7111) Aprilie 5. — Ieremia Movilă voevod întăreşte m-rii Agapia mai multe sate, prisăci şi mori în ţinuturile Fălciu, Iaşi, Roman şi Neamţ.

121

1603 (7111) Aprilie 6, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Pătraşcu ureadnic de Botoşani cumpărături de ocină în satul Şoldăneşti, unde a fost Tamărtaşăuţii.

122

1603 (7111) Aprilie 6, Milinăuţi. — Romaşco şi rudele lui vând partea lor din satul Vertiporoh, pe Ciuhur, lui Gligorie mare stolnic.

123

1603 (7111) Aprilie 8, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Cărăiman mare ceaşnic satul Păuleni, pe Turia, cu iazuri şi locuri de mori, cumpărat dela strănepoţii lui Paul şi Petrică.

124

1603 (7111) Aprilie 8, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Cârstea mare vornic satele Scândureni şi Coteşti, ţinutul Covurlui.

125

1603 (7111) Aprilie 12. — Ieremia Movilă voevod judecă pricina dintre mai mulţi pentru satul Pohrebeni din ţinutul Orheiului.

126

1603 (7111) Aprilie 13, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Toader stolnic jumătate din satul Boţeşti, ţinutul Vaslui, rămânând ca vecinii să plătească numai « dabilele » fiind scutiţi de « alte angherii ».

127

1603 (7111) Aprilie 15, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte urmaşilor lui Fădor Răspop satul Răspopeni, pe Dobruşea, cu iazuri şi mori, deoarece şi-au pierdut privilegiul de vislujenie, « când a fost Aron vodă cu Cazacii până la Tughinea ».

128

1603 (7111) Aprilie 15, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Eremia Băseanul uricar părţi din satul Boţeşti cu locuri de mori şi iazuri de peşte, cumpărate de la răzeşi.

129

1603 (7111) Aprilie 15, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Cărăiman mare ceaşnic un vad de moară cu două mori pe Başău, « mai jos de târgul Ştefăneştilor, la seliştea Badeuţilor ».

130

1603 (7111) Aprilie 15, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte schimbul dintre Petriceico logofăt cu verii lui pentru părţi din satele Cotiujani şi Ogârceni, ţinutul Hotin cu selişte şi cu loc de moară.

131

1603 (7111) Aprilie 18, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Dumitru pitar ocină cumpărată în Gemeni, ţinutul Cârligăturii cu loc de moară şi iaz.

132

1603 (7111) Aprilie 20, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod dăruieşte lui Cărăiman mare ceaşnic satele Vulpăşeşti, ţinutul Roman, Molovata şi Tăpeni, pentru credincioasă slujbă la Poartă, de unde i-a adus în Ţara Leşească, 40.000 galbeni, ajutor dela sultan, pentru a-i folosi împotriva lui Mihai Viteazul.

133

1603 (7111) Aprilie 22, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte mai multora un loc de pustie numit Gănşteni, pe Răcăciuni, în ţinutul Adjud, deoarece şi-au pierdut privilegiul « din cauză Leşilor, când a trecut pe acolo Cancelarul cu Leşii, în Ţara Muntenească ».

134

1603 (7111) Aprilie 22, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Coste Băcioc clucer părţi din selişţea şi satul Ploschireni, pe Ciuhur, cu loc de iazuri şi moară; deasemeni şi trei fălci de vie, cumpărături.

135

1603 (7111) Aprilie 25. — Nepoţii lui Iusip Corlătescul vând ocina lor din Corlăteşti şi din Stejereni, în ţinutul Sucevii, lui Damian vistier şi cneaghinei sale Nastasia.

136

1603 (7111) Aprilie 28, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Mătei aprod parte în satul Răstiani, ţinutul Iaşi.

137

1603 (7111) Aprilie 30, Roman. — Pârcălabii de Roman, şoltuzul cu pârgarii, preoţii şi alţi oameni din târg mărturisesc că Ilea, fiul lui Nistor, şi-a vândut partea sa de ocină din Poenari, episcopiei de Roman.

138

1603 (7111) Aprilie 31, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Pârvan agă cumpărături de moşie în satul Răs pe Ezăr.

139

1603 (7111) Mai. 5. — Ieremia Movilă voevod întăreşte cneaghinei Vărvara Hăcimundioaia părţi de ocină în satul Popeni, pe Iubăneasa, ţinutul Dorohoi, cu loc de iaz şi de moară.

140

1603 (7111) Mai 6. — Berghea din Gărcini vinde partea sa din Boţeşti lui Toader aprod şi lui Gheorghe.

141

1603 (7111) Mai 12. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Coste şi fratelui său Vasile jumătate din satul Dragovani, care se cheamă Medeleni şi jumătate dintr'o poiană.

142

1603 (7111) Mai 20, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Grozav diac, lui Dinganu şi lui Ionaşco părţi din satul Oteşti.

143

1603 (7111) Mai 21, Hotin. — Dumitru şoltuzul şi cu pârgarii din Hotin mărturisesc că Machidon din Făzcăuți, cu fratele şi sora sa, au vândut o parte din seliştea Dumeni, pe Ezerul, cu loc de moară, lui Grigore Donovici.

144

1603 (7111) Iunie 1. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Ionaşco Vitolt Mărățan fost staroste părți din satul Medeleni.

145

1603 (7111) Iunie 1, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Nechita diac o parte din poiana Muncel, cumpărată de la vărul său, Gheorghiță păhărnicel.

146

1603 (7111) Iunie 2, Suceava. — Todosia fiica Anghelinei, strănepoata lui Cozma Dereptate, vinde lui Nicoară logofăt partea sa din satele Mirceşti şi Cozmeşti, pe Siret, cu loc de moară şi cu pod plutitor.

147

1603 (7111) Iunie 3, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Nicoară logofăt părți de moșie în satele Mirceşti şi Cozmeşti, pe Siret, un pod plutitor şi bălți cu peşte.

148

1603 (7111) Iunie 4, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Drăghici şi femeiei sale, Urâta, părți în satul Dragomireşti, pe pârâul, Alb, cu loc de moară.

149

1603 (7111) Iunie 4, Suceava. — Popa Drăgan din târgul Suceava şi mai mulți boieri mărturisesc că Ştefan diacon fiul lui Iachim a vândut ocina sa din Cârligi, ținutul Neamț, lui Nicoară logofăt.

150

1603 (7111) Iunie 12, Cudreşti. — Larion Purece vinde ocina sa din Cudreşti lui Filip vatag.

151

1603 (7111) Iunie 17, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Mihăilă diac părți din satul Săpoteni, pe Iubăneasa, în ținutul Dorohoi.

152

1603 (7111) Iunie 20, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Grozav Mălai mai multe locuri de casă în Onceşti şi Hrațca.

153

1603 (7111) Iulie 10, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Năvrăpăscul jitnicer părți cumpărate din satul Vorontăreşti.

154

1603 (7111) Iulie 10. — Cârstina, fiica lui Condrea Trepăduş, vinde partea ei din seliştea Drislivelor fratelui său Ignat Rentea pitărel, din Borâle.

155

1603 (7111) Iulie 11, Suceava. — Popa Ştefan din Băgăoani vinde lui Nicoară ogofăt partea sa din satul Cârligi, cu loc de casă şi de iaz.

156

1603 (7111) Iulie 16. — Ieremia Movilă voevod scrie ureadnicului, şoltuzului şi pârgiarilor din Ştefăneşti, că în mai multe rânduri, Miron Tâmpa paharnic s'a judecat pentru cumpărătura din Iugani cu Parasca şi rudele ei. Hotărăşte să le dea zi vânzătorilor să restitue suma; dacă nu vor putea, moşia să rămâie lui Tâmpa.

157

<1603 după Iulie 16>, Ştefăneşti. — Şoltuzul şi pârgarii din Ştefăneşti mărturisesc că Tâmpa a cumpărat moşie în Jugani şi în Dăneşti.

158

1603 (7111) Iulie 18. — Dumitru, fiul Agafiei, vinde partea sa din satul Vorontăreşti şi Năvrăpăscul fost pitar.

159

1603 (7111) Iulie 20, Botoşani. — Gavril cu soţia sa Anisia pun zălog, pentru 8 taleri, o casă a lor din satul Petia, la Pătraşco ureadnic din Botoşani.

160

1603 (7111) Iulie 21. — Boul vistier adevereşte că a primit dela Miron, din ţinutul Hârlău pentru adaosul la bir, 632 galbeni şi 2 potronici.

161

1603 (7111) August 9, Suceava. — Ieremia Movilă voevod împuterniceşte pe călugării dela Secul să oprească pe oricine de a cosi fânul în Poiana lui Chiriac şi Poiana lui Ureche.

162

1603 (7111) August 16. — Măriica cu sora sa. Alexandra, fiicele lui Dumitru, vând ocina lor din Tomeşti lui Nechifor, fiul Mărincăi.

163

1603 (7111) August 28, Avereşti. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Gligorie stolnic ocine cumpărate în Vertiporoh, pe Ciuhur, cu locuri de moară.

164

1603 (7111) August 30. — Ieremia Movilă voevod porunceşte lui Costea clucer să hotărnicească părţile de ocină ale lui Gligorie mare stolnic din satul Vertiporoh de cele ale celorlalţi oameni din sat.

165

1603 (7112) Septembrie 3, Vercicani, — Ieremia Movilă voevod întăreşte Todosiei, cneaghina lui Gorcea Udrea a treia parte din satul Sârbi, cu o moară.

166

1603 (7112) Septembrie 10, Bârteni. — Ieremia Movilă voevod scrie lui Radu ureadnic din târgul Iaşi ca să-i dea lui Boul vistier satul Leţcani, doarece domnul i l-a dăruit acestuia.

167

1603 (7112) Septembrie 17. — Ieremia Movilă voevod întăreşte schimbul de sate făcute între Nastasia şi sora sa Iftimia, cea dintâi dând parte din satul Ţibiriha, din ţinutul Hârlău, pentru partea Iftimiei, din Purceleşti, ţinutul Suceava.

168

1603 (7112) Septembrie 18. — Simion Beştea şi fiii săi, Pavel şi Hilip, vând partea lor de ocină din Vârtop lui Lupul şetrărel, surorii lui Dochia şi cneaghinei Mărica Mironeasa clucereasa.

169

1603 (7112) Septembrie 23, Hârlău. — Ieremia Movilă voevod împuterniceşte pe călugării dela m-rea Neamţ ca să-şi apere nişte poieni pe Bistriţa, Răchitna şi Galul şi să ia fânul dela cei care vor fi cosit acolo.

170

1603 (7112) Octombrie 6, Jugani. — Ieremia Movilă voevod întăreşte episcopiei de Roman ocină în Poenari, cumpărată dela Ilea.

171

1603 (7112) Noembrie 1, Rezina. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Isac Balica jumătate din satul Bârleşti, care se numeşte Tămădueni, pe Siret.

172

1603 (7112) Decembrie 4, Văsiiani. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Iachim şi Onciul pitărei ocina cumpărată în Mihăilaşea.

173

1603 (7112) Decembrie 10, Vascăuţi. — Grama fost sulger, Ilea vătah, Gurban vatah din Bărbeşti şi Dumitru Roşca fost portar adeveresc că popa Anton şi Neacşa au vândut partea lor din satul Săpoteni, lui Tăutul Vrânceanul şi cneaghinei lui, Ana.

174

1603 (7112) Decembrie 15, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Vitolt staroste şi rudelor sale satul Şendreşti şi partea din satul Ţigăneşti, ambele pe Putna, deoarece şi-au pierdut privilegiile când au trecut pe acolo domnul cu Cazacii Zaporojeni şi cu Polonii. contra lui Mihai Viteazul.

175

1603 (7112) Decembrie 22, Dorohoi. — Lazăr namestnic de Dorohoi, Costin şoltuz şi cei 12 pârgari şi alţi orăşeni mărturisesc că târgoveţul Ştefan Hăcimonda a cumpărat ocină în Popeni şi loc de două case dela Dumitru Roşca portar.

176

‹1604›. — Călmăpoiu vătaf, Onciul diac, Berindeiu şi alţii mărturisesc că Maria şi-a vândut partea ei de ocină din Micleşti lui Macsin din Zlătăreşti.

177

‹1604—1605›. — Ieremia Movilă voevod împuterniceşte pe Miron, fiul lui Gligorie clucer. să stăpânească o ocină în satul Bodeşti, în urma unei judecăţi cu Pătraşco Başotă.

178

1604 (7112) Ianuarie 5. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Danciul diiac jumătate din locul Greci, pe pârâul Coboltii, cu loc de iazuri şi de mori.

179

1604 (7112) Ianuarie 5, Suceava, — Ieremia Movilă voevod scuteşte « de podvoade şi de jold şi de alte angarale » pe un vier al m-rii Tazlău şi porunceşte pârcălabului, voitului şi pârgarilor din Cotnari să nu-l supere.

180

1604 (7112) Ianuarie 16, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte m-rii Bistriţa un loc de prisacă la Lopatna pe Itchil.

181

1604 (7112) Ianuarie 18, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod scuteşte de dabile satul Iugani din ţinutul Tutova, al cneaghinei lui Vartic fost vornic.

182

1604 (7112) Ianuarie 26, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Vasilie, fiul lui Toader, părţi de ocină cumpărate în satul Tescani.

183

1604 (7112) Ianuarie 20, Suceava. — Ieremia Movilă voevod scrie lui Tăcman, sluga domnească, să fixeze zi de judecată lui Crăsnaş hânsar cu Dragna fiica lui Dan hatman, pentru satul Hulpăşeşti pe Lohan, care se numeşte Budăia.

184

1604 (7112) Februarie 2. — Ureche mare vornic al ţării de jos întăreşte lui Eremia Băseanul uricar părţi de ocină cumpărate în satele Boţeşti şi Vultureşti, pe Bârlad, cu loc de iaz şi de moară.

185

1604 (7112) Februarie 3, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Miron Tâmpa paharnic parte de ocină în Iugani, în urma mai multor judecăţi.

186

1604 (7112) Februarie 19, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Eremia Băseanul uricar părţi din satul Boţeşti cu loc de mori şi de pescuit în apa Stavnicului. Privilegiile răzeşilor le-au fost luate de Leşi.

187

<1604> Martie 3. — Brudul, nepotul lui Dărăban, vinde partea sa de ocină din satul Leucuşeşti lui Pătraşco ureadnic de Botoşani.

188

1604 (7112) Martie 3, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte Maricăi, cneaghina lui Ganea, părţi de ocină în Mihăieşti, Miteşti, Cihoreni şi Muteşti, în urma unei judecăţi.

189

<1604—1605> — Martie 4, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Ghiorghi staroşte de Cernăuţi şi cneaghinei lui, Dumitra, părţi din satul Plopeni pe Jijia, cu loc de iazuri şi mori în Băneasa. Deasemeni le dăruieşte lor şi lui Mănăilă pârcălab de Soroca un loc pustiu în Ocolul voevodului, ca să-şi facă vie.

190

1604 (7112) Martie 8. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Orăş hatman părţi de moşie în satul Fântânelile, din jos de Giamăni, cumpărate de la urmaşii lui Veisa.

191

1604 (7112) Martie 21, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Băiseanul uricar o Ţigancă, cumpărată cu 20 taleri.

192

1604 (7112) Martie 27, Suceava, — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Toader Boul vistier satele: Frăteşti, ţinutul Neamţ, Săcurinţi şi selişteа Răspopenţi, ţinutul Hotin.

193

1604 (7112) Martie 30, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Necoară armaş şi lui Larion aprod satul Vorniceni, ţinutul Covurlui, în urma unei judecăţi cu răzeşii.

194

1604 (7112) Aprilie 2, Bârlad. — Greaca împreună cu rudele sale vând partea loi de ocină din satul Cupceşti, care se numeşte Ionăşeşti, lui Costea diac.

195

1604 (7112) Aprilie 3. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Bran diac părţi cumpărate din seliştea Hrişcani şi din satul Şolcani, pe Siret, ţinutul Neamţ.

196

1604 (7112) Aprilie 15. — Ieremia Movilă voevod întăreşte mai multor răzeşi satul Nemţeni, pe Răut, cu loc de iazuri şi de moară pe Răut, deoarece şi-au pierdut privilegiile « ce au avut dela Ion voevod » în cetate la Soroca.

197

1604 (7112) Aprilie 15, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Nicoară uricar un sălaş de Ţigani.

198

1604 (7112) Aprilie 15, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte m-rii Secul satul Borceşti, ţinutul Neamţ, cu moară şi cu loc de prisacă.

199

1604 (7112) Aprilie 16, Suceava. — Ieremia Movilă voevod scrie lui Cârstea şetrar din Glodeni să ia dela Toader din Onceşti şi femeia lui 5 boi, pentrucă, vânzând o ocină fiilor Pătrăşcoaei, nu le-au făcut acte şi aceştia au pierdut-o, fiindu-le luată de Băiseanul.

200

1604 (7112) Aprilie 18, Botoşani. — Maxin şoltuzul şi cei 12 pârgari din Botoşani mărturisesc că Pătraşcu ureadnic de Botoşani a cumpărat trei case în satul Leucuşeşti dela fiii lui Isac.

201

1604 (7112) Aprilie 18, Botoşani. — Stroici mare logofăt mărtusiseşte că Pătraşco ureadnic de Botoşani a cumpărat părţi din satul Leucuşeşti.

202

1604 (7112) Aprilie 20, Hotin. — Gheorghe pârcălab de Hotin mărturiseşte că Toma Balasinovschi vornic a cumpărat părţi de ocină din satul Sencăuţii, pe Vilia.

203

1604 (7112) Aprilie 25, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Mihail Trifan postelnic părţi de ocină cumpărate în Şetrăreni, la Turia, în ţinutul Iaşi.

204

1604 (7112) Aprilie 26, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte Todoscăi, cneaghina lui Andrei fost hatman, jumătate din satul Alexeni, la Fântâna lui Pojog, pe Răut, în ţinutul Iaşi.

205

1604 (7112) Aprilie 28, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Toader şi fraţilor săi părţi de ocină în satul Boţeşti, pe pârâul Stavnic, cumpărate dela nepoţii lui Nabojatco şi alţii.

206

1604 (7112) Aprilie 30, Suceava. — Toader vinde fratelui său Evolghie partea sa de ocină din Nemerceni.

207

1604 (7112) Mai 2, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod judecă pricina dintre Ilea fost jitnicer cu Ion Dupniţă şi alţii pentru nişte părţi de ocină din satul Vârtop.

208

1604 (7112) Mai 2, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Nicoară comis părţi de ocină din satul Lăzeşti.

209

1604 (7112) Mai 4, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Pătraşco ureaduic, lui Toader ureadnic şi Pătraşco satul Ciutureşti, pe Cobâle, pe care ei şi l-au împărţit în trei părţi.

210

1604 (7112) Mai 8. — Ieremia Movilă voevod întăreşte Stancăi Văscăniasa părţi din satul Ungureni şi cu loc de moară pe Jijia, în ţinutul Hârlăului, cumpărate dela Chiril mare vătav şi alţii.

211

1604 (7112) Mai 15, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte mai multora ocină în satul Dolniceni, cumpărată dela Drăghici Birtălan.

212

1604 (7112) Mai 16, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod dăruieşte lui Cărăiman mare ceaşnic satul domnesc Dobrăcini, ţinutul Dorohoiului, pentru dreaptă şi credincioasă slujbă.

213

1604 (7112) Mai 16, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Nistor Ureche mare vornic satele Dădeşti, Păcurăreşti, Bălteni, Cobăceni precum şi selişti, iazuri şi mori, cumpărate.

214

1604 (7112) Mai 16, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte m-rii Xeropotam satul domnesc Borceşti în ţinutul Neamţ, cu loc de moară şi prisacă.

215

1604 (7112) Mai 18, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Lupul Balşe mare sulger părţi din satul Mereşti, pe Jijia.

216

1604 (7112) Mai 18, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Mogâldea vornic părţi din satul Medieşti, pe Şomuzul Rece, cu loc de moară la Şomuz şi la Moldova, în ţinutul Suceava.

217

1604 (7112) Mai 19, Iaşi. — Mai mulţi boeri mărturisesc că Nicoară logofăt a cumpărat părţi de ocină în satele Mirceşti şi Cozmeşti dela fiii lui Trohan.

218

1604 (7112) Mai 20, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Apostol ceaşnic şi rudelor sale jumătate din satul Tărcinţei pe Dobruşa, ţinutul Orhei, deoarece şi-au pierdut uricul.

219

1604 (7112) Mai 20, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod judecă pricina dintre fiii Pătrăşcoaei şi Băiseanul uricar pentru jumătate din satul Bodeşti de Sus; Băiseanul câştigă, deoarece fiii Pătrăşcoaei, la trei soroace, n'au putut să-i întoarcă banii.

220

1604 (7112) Mai 20. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Simion Stroici mare vistier satul Grozinţi, ţinutul Hotin, cu loc de moară, cumpărat dela Ivanco pisarul.

221

1604 (7112) Mai 23, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Cozma sulgerel o parte din satul Dolheşti, la obârşia Crasnei.

222

1604 (7112) Mai 23, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Pârvan aga ocină în satul Rusăi, pe ezăr, la Tutova.

223

1604 (7112) Mai 26, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte fiilor lui Albotă vornic un hlabnic în faţa satului Vlădeni, în urma unei judecăţi cu Necşenii.

224

1604 (7112) Mai 27, Iaşi. — Măriica, fiica lui Andreica fost pârcălab, vinde fraţilor ei Nechita diac şi Doinici partea sa de ocină din satul Vârtop.

225

1604 (7112) Mai 28, <Suceava>. — Lupu, fiul lui Stanciu, vinde lui Lupu, fiul lui Cârstian pivnicer, nişte fâneţe şi poieni, care ţin de satul Bodeşti, ţinutul Neamţ.

226

<1604>. Iunie — Ieremia Movilă voevod porunceşte lui Onciul diac să cercetere pricina dintre Laur din Vârtop şi Răsteu din Mogoşeşti pentru nişte cai, vaci, oi şi îmbrăcăminte.

227

1604 (7112) Iunie 5, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Onciul diac, fost hotnog, două curături la Itrineşti, cumpărate.

228

1604 (7112) Iunie 14. — Ieremia Movilă voevod întăreşte fiilor Măgdălinii părţi din satele Băiceni şi Cărăula cu loc de heleşteu şi de moară.

229

1604 (7112) Iunie 16, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Nechita diac şi lui Doinici, fiii lui Andreica, ocină în Vârtop, ţinutul Neamţ.

230

1604 (7112) Iunie 17, Iaşi. — Gavril Bălici fost stegar cu fratele său Lupul vând partea lor de ocină din Bodeşti şi Dănceşti, ţinutul Neamţ, lui Miron, fiul postelnicului.

231

1604 (7112) Iunie 18, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod porunceşte lui Zaharia vistier să ia doi boi dela Crăciuneasa şi să-i dea în mâinile Ghermănesei, deoarece aceasta din urmă a câştigat pricina pe care au avut-o înaintea domnului.

232

1604 (7112) Iunie 22, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte împărţirea unor ocine din satele Posadnici, Piticeani şi Zlătari între Anghelina cneaghina lui Berheci logofăt şi nepoţii lui Berheci.

233

1604 (7112) Iunie 24, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Nistor Ureche mare vornic satul Procealnici pe Jijia, în ţinutul Iaşi şi două fălci de vie la Cotnari.

234

1604 (7112) Iunie 24, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte fiilor lui Iusip şi rudelor lor jumătate din satul Munteni, în urma unei judecăţi.

235

<1604> Iunie 24. — Ilea fost jitnicer vinde partea sa de ocină din Vârtop lui Dupniţa

236

1604 (7112) Iunie 25, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Ureche mare vornic al ţării de jos ocina cumpărată în satul Şoimăreşti, ţinutul Suceava, cu loc de moară pe Răcica.

237

1604 (7112) Iunie 26, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Costantin diac părţi din satul Ogrădeşti.

238

1604 (7112) Iunie 26. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Petre Puiu şi jupânesei sale Safta părţi din satul Chirişomul, cumpărată de la Toader Crinteş.

239

1604 (7112) Iunie 27, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod împuterniceşte pe fiii lui Iusip să ţină singuri jumătate din satul Munteni, până când rudele lor vor plăti toată cheltuiala pe care au avut-o ei cu nişte pâri, pentru acel sat.

240

1604 (7112) Iunie 27. — Ieremia Movilă voevod întăreşte strănepoţilor lui Balş cel bătrân satele: Sirăuţi care se numeşte Inăuţi, Moldova, Medveja care se numeşte Uriciani şi două selişti: Buciciova şi Borşova Cropivna, în ţinutul Hotin, ş. a.

241

1604 (7112) Iulie 3, Galata. — Ieremia Movilă voevod întăreşte schimbul făcut între m-rea Galata şi Ureche mare vornic, acesta dând satul Scociuhanii, pe Bârlad, cu 60 bordeie de vecini şi cu mori, pentru seliştea Petricani cu loc de moară pe Topoliţa.

242

1604 (7112) Iulie, 5 Bârlad. — Necola Frăgăul şoltuz şi 12 pârgari din târgul Bârlad mărturisesc că Drăgan, Mihul şi Postolache Pan au cumpărat părţi de ocină în satul Rotompăneşti dela mai mulţi.

243

1604 (7112) Iulie 16, Băiceni. — Ieremia Movilă voevod împuterniceşte m-rea Xeropotam (Secu) să-şi apere pârâul Secul şi apa Neamţului « dela chilia lui Ioan în sus, pe toate izvoarele, până la obârşie ».

244

1604 (7112) Iulie 18, Băiceni. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Orăş hatman parte din satul Behrineşti cu loc de iaz şi de moară.

245

<1604> Iulie 25, Băiceni. — Isac Balica lasă o ocină a lui Miron şi Boţul, pe care le-o oprise pentru oi şi porci pierduţi, lui Băseanul uricar şi scrie lui Ionaşco vătăguţ, lui Toader şi altora să nu se mai amestece la acea ocină.

246

1604 (7112) Iulie 27, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod împuterniceşte din nou pe fiii lui Iusip ca să ţină singuri jumătate din satul Munteni, pentru cheltuiala pe care au avut în pricina cu răzeşii lor, până ce rudele lor vor întoarce cheltuiala.

247

1604 (7112) Iulie 29. — Nicanor fost mitropolit, egumen la Agapia, dă carte de împăcăciune cu m-rea Secu, în pricina pe care au avut-o cele două mânăstiri, pentru hotare.

248

1604 (7112) Iulie 30, Băiceni. — Ieremia Movilă voevod porunceşte lui Apostolachi fost comis ca să dea zi de judecată la domnie călugărilor dela m-rile Bistriţa şi Hangu, pentru o poiană sub Ceahlău.

249

1604 (7112) Iulie 30, Băiceni. — Ieremia Movilă voevod scrie lui Miron să ia banii înapoi dela Gavril Bălici, deoarece ocina pe care a cumpărat-o în Bodeşti se cuvine nepoţilor lui Ciolpan bătrânul.

250

1604 (7112) Iulie 30, Băiceni. — Ieremia Movilă voevod împuterniceşte pe nepoţii lui Ciolpan bătrânul să-şi răscumpere părţile de ocină din Bodeşti, care se vor vinde, fiindcă li se cuvin lor.

251

1604 (7112) August 14, Hărmăneşti. — Ieremia Movilă voevod întăreşte cneaghinei Vărvara Hăcimundioae părţi din satul Popeni, pe Iubăneasa, în ţinutul Dorohoi, cu loc de iaz şi de moară.

252

1604 (7112) August 21, Sihla. — Agafton episcop de Roman, Teodosie episcop de Rădăuţi, Filoftei fost episcop şi Gheorghe pârcălab de Neamţ, stabilesc hotarele m-rilor Agapia şi Secul.

253

<1604 Septembrie 1 — 1605 August 31> 7113, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Tudor bărbier din Iaşi nişte dughene şi vii lăsate lui de soţia sa Agafia, în urma unei judecăţi cu cumnată-sa Tudosca din Suceava.

254

<1604 Septembrie 1 — 1605 August 31> 7113. — Paisie călugărul şi Athanasia călugăriţa dăruiesc m-rii Homor o vie.

255

<1604> Septembrie 13, Cârligi. — Boiştean din Cârligi vinde ocina sa din Cârligi lui Nicoară logofăt.

256

1604 (7113) Septembrie 17, Miteşti pe Moldova. — Ieremia Movilă voevod întăreşte preoţilor Blendea şi Toader părţi cumpărate din satul Vereşeni, pe Moldova.

257

1604 (7113) Octombrie 1. — Nistor Ureche mare vornic de ţara de jos şi Ion Mogâldea vornic de gloate dăruiesc m-rii Secul satul Giuleşti, pe Râşca, cu două pricuturi, cu loc de moară şi de piuă.

258

1604 (7113) Octombrie 1. — Nistor Ureche mare vornic de ţara de jos, cneaghina sa şi copiii săi dăruiesc m-rii Secu satele Jurjeşti, Terpeşti şi Petricani pe Topoliţa şi locuri de mori, precum şi trei fălci de vie în Dealul Porcului.

259

1604 (7113) Octombrie 9, Buciuleşti. — Ieremia Movilă voevod întăreşte m-rii Secu hotarele stabilite de Agaton episcop de Roman şi Teodosie episcop de Rădăuţi.

260

1604 (7113) Octombrie 16, Buciuleşti. — Ieremia Movilă voevod judecă pricina dintre m-rea Secu şi Agapia, stabilindu-le hotarele aşa cum le-au ales episcopii Agafton, Teodosie, Filoftei şi pârcălabul de Neamţ.

261

1604 (7113) Octombrie 20, Buciuleşti. — Ieremia Movilă voevod întăreşte babei Păvăloaia din Dăneşti jirebia şi casa sa, având un fiu ce slujeşte la fustaşi.

262

1604 (7113) Octombrie 20, Buciuleşti. — Ieremia Movilă vo[illegible] [illegible]scrie străjerilor dela Oprişani « ca să aibă a ţine straja, precum a fost obiceiul de demult, iar la vânătoare să nu aibă a merge niciodată ».

263

1604 (7113) Octombrie 23. — Stroici logofăt mărturiseşte că Simion Seachil cămăraş i-a plătit rămăşiţa de datorie pe care o avusese la el răposata Mărica Seachiloae.

264

1604 (7113) Octombrie 29, Davideni. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Toader, ginerele lui Ion armăşel, o parte de ocină din satul Potlogeni.

265

<1604> Noembrie 12, Hlăpeşti. — Ionaşco şi Aniţa, fiii Antemiei şi fiii lui Sava şi ai Agahiei vând ocina lor din Cârligi lui Nicoară logofăt.

266

<1604> Noembrie 12. — Tudora, fiica Grozavei, vinde partea sa de ocină din Cârligi lui Nicoară logofăt.

267

<1604> Noembrie 30, Măstăcani. — Dochia, fiica lui Mărin, vinde partea sa de ocină din satul Cârligi lui Nicoară logofăt.

268

1604 (7113) Decembrie 10, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Vasile mare pitar o parte din satul Roşiori, ţinutul Neamţ.

269

1604 (7113) Decembrie 20, Spineni. — Nicolae vinde partea sa din satul Fântănenii.

270

1604 (7113) Decembrie 28, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Pătraşco ureadnic de Botoşani părţi din satul Leucuşeşti, pe Şomuzul de mijloc, ţinutul Suceava.

271

1605 (7113) Ianuarie 3, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte mânăstirii Tazlău gloabele şi deşugubinele din satele mânăstirii.

272

1605 (7113) Ianuarie 4, Suceava. — Ieremia Movilă voevod scrie ureadnicilor dela Piatra şi dela Bacău ca să nu scoată la podvoade satele Onţeşti, Dingani, Zăneşti şi Buneşti, care sunt ale m-rii Tazlău, căci le-a lăsat « să fie cu ţinutul ».

273

1605 (7113) Ianuarie 4, Suceava. — Ieremia Movilă voevod porunceşte slugilor domneşti din ocolul Piatra, ţinutul Neamţ, să nu mai intre în satele m-rii Tazlău, căci le-a scutit de toate podvoadele şi obligaţiile satelor din ocol.

274

<1605> Ianuarie 15, Iaşi. — Antemiia şi Ioana, fetele Urâtei, vând lui Nicoară logofăt partea lor de ocină din Cârligi, ţinutul Neamţ.

275

1605 (7113) Ianuarie 29. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Movilă fost pârcălab ocină în satul Albeni, cu vie şi cramă, cumpărătură dela Mateiasa şi fiii săi.

276

1605 (7113) Februarie 9, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte m-rii Pobrata balta Beleul şi gârla Chiciţa.

277

1605 (7113) Februarie <18>, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte Catrinei cneaghina lui Pătraşco Prăjescu diac şi fiilor ei părţi de ocină în Bogdăneşti.

278

1605 (7113) Februarie 24, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Vasilie pârcălab de Neamţ şi cneaghinei lui Anghelina satul Crăeşti, la obârşia apei Neagra, în ţinutul Neamţ, cumpărat dela nepoţii lui şi strănepoţii comisului Şandru.

279

1605 (7113) Februarie 25, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte dania cneaghinei Todosiia făcută nepoţilor ei Onofrei aprod şi Gligorie cămăraş; lui Onofrei îi dăruieşte părţi din satul Herţea cu iaz, moară şi fâneţe, iar lui Gligorie jumătate din satul Lehăceni, pe Prut, cu vad şi cu moară.

280

1605 (7113) Februarie 26, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Isac Balica părţi din satul Popeni, pe Iubăneasa, ţinutul Dorohoi cu iaz şi cu mori.

281

1605 (7113) Februarie 27. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Miron aprod şi cneaghinei lui, Sofroniia, părţi din satul Sănăuţi, ţinutul Suceava, cu moară, iazuri şi pomet.

282

1605 (7113) Februarie 28, Suceava. — Ieremia Movilă întăreşte lui Gligorie mare stolnic şi cneaghinei lui, Brânda, ocină în Brăeşti cu iaz şi livezi, dania dela socrul său, popa Ion Bantăş cel bătrân, ca să-l întreţină cât timp va trăi.

283

<1605 Martie>. — Mogâldea vornic de gloată şi alţii mărturisesc că Nicoară logofăt a cumpărat mai multe părţi de ocină în satul Cârligi, ţinutul Neamţ.

284

<1605 Martie>. — Sora preoteasa cu fiul său Ionaşco vând partea lor de ocină din Cârligi, ţinutul Neamţ, lui Nicoară logofăt.

285

< 1605 Martie>. — Socoteala banilor daţi de Nicoară logofăt lui Manea pentru cumpărarea unor părţi din satul Cârligi, în ţinutul Neamţ.

286

1605 (7113) Martie 1, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Boul vistier un loc de casă în satul Potlogeani, ţinutul Neamţ, care fusese pus zălog pentru nişte bani împrumutaţi.

287

1605 (7113) Martie 1, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Gheorghe şi lui Iuraşco, fiii lui Başotă, 12 ogoare în hotarul satului Săcuiani.

288

1605 (7113) Martie 1. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Iacomi clucer o parte din satul Pănceşti, în ocolul Agiudului.

289

1605 (7113) Martie 1, Iaşi. — Ieremia Movilă voevod întăreşte m-rii Pobrata satul Săveştii, în urma unei judecăţi pentru hotare cu Ureche mare vornic, Mogâldea vornic şi Cocriş.

290

1605 (7113) Martie 4. — Ieremia Movilă voevod judecă pricina dintre Ionaşco din Obârşii şi Ureche mare vornic pentru o ocină în satul Dragomireşti, hotărînd s'o stăpânească Ionaşco.

291

1605 (7113) Martie 6, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Mihăilă Trifan postelnic părţi din satul Şetrăreni, la Turia, ţinutul Iaşi.

292

<1605> Martie 11. — Nădăbaico mare vătah şi Ilea şetrar mărturisesc că Vasilca Văli-neasa, neputând plăti o datorie pe care o are la Crăciun şi Suşul, le dă părţile ei de ocină din satul Miclești.

293

1605 (7113) Martie 15, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Calin mare medelnicer părţi din satul Dobromireşti, ţinutul Tutova, cu loc de iaz şi de moară.

294

<1605> Martie 15. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Mihail Trifan postelnic şi cneaghinei sale, Măria Cazaca, satele Cămărăşoaia pe Sohovăţ şi Hreţcani pe Jijia, cu locuri de iazuri şi de mori.

295

1605 (7113) Martie 19, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Nicoară logofăt părţi cumpărate din satul Cârligi, ţinutul Neamţ.

296

1605 (7113) Martie 20, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Leahul comişel o parte din satul Boboleşti, care se numeşte Boldeşti, cumpărată de la Anghelina.

297

1605 (7113) Martie 20, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Nicoară logofăt părţi în satul Cârligi, cu loc de iazuri şi de mori.

298

1605 (7113) Martie 22, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Eremia postelnic şi nepoatei sale Ileana părţi din satul Brăeşti, ţinutul Hârlău, de la socru-său, Ionaşco pârcălab.

299

1605 (7113) Martie 22, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Nicoară Prăjescu logofăt şi cneaghinei lui, Maria, părţi din satele Cozmeşti, Mirceşti şi Cârligi, seliştea Sârbi pe pârâul Bârleşti, precum şi jumătate dintr'un pod plutitor şi locuri de moară.

300

1605 (7113) Martie 22. — Mogâldea vornic de gloată şi alţi boieri mărturisesc că Ureche mare vornic a cumpărat părţi din satul Ileşti, pe Topoliţa, între Târgul Nou şi între Petricani.

301

1605 (7113) Martie 24, Suceava. — Ieremia Movilă voevod porunceşte lui Ionaşco şi altor răzeşi să-şi scoată stupii din sat, fiind mai veche prisaca fiilor lui Ionuţ din Selişte.

302

1605 (7113) Martie 20, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Ilea Băcioc ceaşnic parte din satul Cupcici, care se cheamă Brăteşeni, pe Ciuhur, ţinutul Iaşi.

303

1605 (7113) Martie 26, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Caraiman mare paharnic a treia parte din satul Roşiori, ţinutul Neamţ.

304

1605 (7113) Martie 28, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Calin mare medelnicer părţi din satele: Furcani, care se numesc Colăceşti, Horcineşti, Horzăneşti, Dracomireşti, Ghindăreşti, Pleşăni, precum şi o vie cu cramă la Nicoreşti.

305

1605 (7113) Martie 28, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Ieremia postelnic părţi din satul Brăeşti, cumpărate dela strănepoţii lui Boris Braevici.

306

1605 (7113) Aprilie 2, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Căraiman mare ceaşnic părţi de ocină în satul Bălăceni, cu case şi cu moară, răscumpărate de la Vicol fost pârcălab.

307

1605 (7113) Aprilie 2, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte fiilor lui Bârlădeanu fost mare logofăt seliştea Zelena, deoarece şi-au pierdut unele privilegii când tatăl lor a fost ucis de Aron vodă, iar altele când a venit Mihai viteazul asupra Moldovei şi « când au aprins satul aşa de tare, că de atunci a rămas pustiu ».

308

1605 (7113) Aprilie 2, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Miron aprod părţi din satele Bodeşti şi Dănceşti, pe Cracău, ţinutul Neamţ, cu locuri de moară şi cu fâneţe.

309

1605 (7113) Aprilie 4. — Ieremia Movilă voevod întăreşte jupânesei Ana, văduva lui Golăe fost mare logofăt, satul Costucani şi seliştea Lieştii, precum şi un loc de moară, în ţinutul Vaslui.

310

1605 (7113) Aprilie 4. — Ieremia Movilă voevod întăreşte schimbul de moşii dintre m-rea Homor şi Stroici mare logofăt, acesta dând părţi din satul Băişeşti cu loc de moară pe Moldova şi primind în schimb părţi din satul Dersca şi o moară.

311

1605 (7113) Aprilie 5, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte episcopiei de Roman un loc de prisacă şi un loc de fânaţ în hotarul satului Gădinţi.

312

1605 (7113) Aprilie 10, Suceava. Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Ureche mare vornic al ţării de jos satul Petricani, pe Topoliţa şi cu loc de mori, sat primit dela m-rea Galata, în schimbul satului Scociohani, pe Bârlad şi cu mori.

313

1605 (7113) Aprilie 10, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Nistor Ureche mare vornic al ţării de jos satul Tărpeşti, cu mori în Topoliţă, cu poiene şi cu un cut, numit Jurjeşti.

314

1605 (7113) Aprilie 12, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Nistor Ureche mare vornic al ţării de jos siliştea Păciciani, pe Ialpuh, jumătate din siliştea Fundeni, pe Berheci, cu loc de moară la Berheci şi părţi din siliştea Rumptura.

315

1605 (7113) Aprilie 15, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Nistor Ureche mare vornic al ţării de jos: vii la Cotnari, curţi în târgul Iaşi, precum şi părţi din satele: Găureni, pe Prut, Movila şi Severeni, care se numeşte Fundeni, pe Albâia, în ţinutul Roman.

316

1605 (7113) Aprilie 15, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte m-rii Xeropotam, numită Secu, sate, părţi de sate, mori şi locuri de mori, dăruite de ctitorul ei Nistor Ureche mare vornic al ţării de jos.

317

1605 (7113) Aprilie 15, Mirceşti. — Condrea şi sora sa Chelsia, cu nepoţii lor vând lui Nicoară logofăt părţi din satele Mirceşti şi Cozmeşti, pentru bani şi pentru oi cu miei.

318

1605 (7113) Aprilie 15, Iaşi. — Ion şi Varvara, fiii lui Vasilie, vând lui Corpaci fost postelnic partea lor de moşie din satul Mohorâţi, ţinutul Tecuci.

319

1605 (7113) Aprilie 20, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte hotarele m-rii Secu dinspre m-rea Agapia, în urma unei judecăţi între cele două mânăstiri.

320

1605 (7113) Aprilie 27, Suceava. — Ieremia Movilă voevod judecă pricina dintre popa Onciul și Grigore Talpă stolnic pentru o ocină în satul Măsceni, ținutul Soroca.

321

1605 (7113) Aprilie 28, Suceava. — Toader Turcea fost căpitan vinde lui Ieremia fost căpitan niște Țigani.

322

1605 (7113) Aprilie 30, Suceava. — Ieremia Movilă voevod judecă pricina dintre Leahul comișel și fratele său Banul cu Nicoară și femeia lui, Nastea, pentru părți din satul Boldești. Domnul dă dreptate lui Leahul comișel și lui Banul.

323

1605 (7113) Mai 12, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întărește lui Ionașco vătav de visternicei părți din satele Mălești și Obârșie, ținutul Neamț.

324

1605 (7113) Mai 12. — Ieremia Movilă voevod judecă pricina dintre mai mulți răzeși pentru o parte din satul Dobrulești.

325

1605 (7113) Mai 17. — Agathon episcop de Roman, Scorteș pârcălab, șoltuzul din Roman si bătrânii împacă, la fața locului, pe Cârstea mare vornic cu Româneștii, care s'au pârît pentru un iaz.

326

1605 (7113) Mai 18, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întărește lui Gligorie mare stolnic niște robi Țigani, cumpărați dela Neagoe Meiută din Țara Românească.

327

1605 (7113) Mai 22. — Ureche mare vornic și alți dregători mai mici fac un zapis lui Calin medelnicer pentru părți din satul Dobroslăvești, pe care le-a cumpărat dela Toma și dela Irimie.

328

1605 (7113) Mai 23, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întărește m-rii sf. Sava din Iași case și vii, dăruite de Toader, fiul Perioaiei, la moartea lui.

329

1605 (7113) Iunie, Ciortești. — Vasilie din Ciortești cumpără o ocină în satul Bunești dela Vasilie din Liești.

330

1605 (7113) Iunie 1, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întărește m-rii Sucevița satul Hrincești, ținutul Suceava, lăsat danie de răposatul mitropolit Gheorghe Movilă.

331

1605 (7113) Iunie 15, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întărește lui Ieremia postelnic părți din satul Brăești, ținutul Hârlău.

332

1605 (7113) Iunie 15, Suceava. — Ieremia Movilă voevod scuteşte pe timp de 3 ani de toate slujbele şi dările pe toţi oamenii care se vor aşeza în seliştea Ciulineşti, ţinutul Iaşi, a m-rii Pobrata

333

1605 (7113) Iunie 15. — Ieremia Movilă voevod porunceşte staroştilor din Cernăuţi, vătafilor de hânsari, globnicilor şi altor slugi domneşti să lase în pace satul Coţmani şi alte sate ale episcopiei de Rădăuţi.

334

1605 (7113) Iunie 26, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte m-rii Râşca partea din satul Mascurei, ţinutul Tutova, dăruit de Agafia, fiica răposatului Ion logofăt.

335

1605 (7113) Iulie 6, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Mihăilă şi cneaghinei lui, Solomia, părţi din satele Popeni şi Săpoteni, ambele pe Iubăneasa, ţinutul Dorohoi, cu locuri de iaz şi de moară.

336

1605 (7113) Iulie 11, Suceava. — Ieremia Movilă voevod judecă pricina dintre m-rea Voroneţ cu Griga mare vătah şi tot satul Tătărăşeni, pentru un iaz şi o moară. Domnul dă dreptate mânăstirii.

337

1605 (7113) Iulie 12. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Mihăilă Trifan postelnic parte din satul Şătrăreni, de cumpărătură.

338

1605 (7113) Iulie 16, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte unei slugi domneşti părţi din satul Oteşti, cumpărate cu 400 zloţi tătăreşti.

339

1605 (7113) August 10, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Nicoară logofăt şi cneaghinei lui, Maria, partea din satul Steţcani, cu loc de iaz şi de moară cumpărate de la Ilea jitnicer.

340

1605 (7113) August 16, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Ureche mare vornic al ţării de jos o parte din satul Lieşti, ţinutul Neamţ, cu loc de moară pe Topoliţa.

341

1605 (7113) August 22, Suceava. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Evloghie ocină în Nemerniceni, cumpărată de la fratele său.

342

<1605 Septembrie 1 — 1606 August 31> 7114. — Drăgan Ciolpan dă nepotului său Başotă părţi de ocină în Bodeşti şi Dănceşti, deoarece acesta i-a plătit o datorie la Iane vistier.

343

<1605 Septembrie — 1606 August 31> 7114. — Mai mulţi dregători mici şi târgoveţi din Roman mărturisesc despre partea de moşie zălogită de Condrea Hasnăş la jupan Dumitraşco, pe timpul de un an, pentru nişte bani împrumutaţi.

344

1605 (7114) S e p t e m b r i e 4. — Ieremia Movilă voevod întăreşte m-rii nou zidite Dragomirna, sate, părţi de sate, silişti, vii, dăruite de Stroici mare logofăt.

345

<1605> O c t o m b r i e 12, P e t r e ş t i. — Avram din Meseh̆ăneşti împarte satul Blăgeşti în patru părţi, cu prăjina, în urma poruncii lui Ieremia Movilă voevod.

346

1605 (7114) O c t o m b r i e 18, S u c e a v a. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Gheorghe pârcălab de Hotin jumătate din satul Păltiniş, ţinutul Dorohoi.

347

1605 (7114) O c t o m b r i e 20, S u c e a v a. — Ieremia Movilă voevod porunceşte unei slugi domneşti să aleagă partea de ocină a lui Miron, jumătate din satul Lopatinţi, ţinutul Hotin, doarece îl asupresc ceilalţi răzeşi.

348

1605 (7114) O c t o m b r i e 21, S u c e a v a. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Boul vistier părţi din satul Vereşeni, pe Moldova, ţinutul Suceava.

349

1605 (7114) N o e m b r i e 9, S u c e a v a. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Ieremia postelnic parte din satul Brăeşti, cu loc de iaz şi de moară.

350

1605 (7114) N o e m b r i e 18. — Ieremia Movilă voevod porunceşte lui Pătraşco vornic şi lui Grozav Mălai să cerceteze, la faţa locului, pricina dintre m-rea Pobrata şi Ieremia postelnic pentru o moară, dacă se află în hotarul satului Oniceani al m-rii sau în hotarul Slobozieі al postelnicului Ieremia.

351

1605 (7114) N o e m b r i e 23. — Ieremia Movilă voevod întăreşte m-rii Pobrata o moară în hotarul satului Oniceani, în urma unei judecăţi cu Ieremia postelnic.

DOCUMENTE INDOELNICE.

1

1601 (7109) A u g u s t 14, I a ş i. — Ieremia Movilă voevod dă voie lui Mitrea Volcinţchi să-şi aleagă Ţiganii dintre cei domneşti şi să-i ducă la curtea lui, la Bainţi.

2

1605 (7114) M a i 30, S u c e a v a. — Ieremia Movilă voevod întăreşte lui Hilip vătah ocine în Cudreşti.

СОДЕРЖАНИЕ ГРАМОТ

1

1601 (7109) г. января 12, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает Берзунцкому монастырю село Богдана, насильно взятое логофэтом Штефаном во время господаря Рэзвана.

2

1601 (7109) г. февраля 23. — Грозав Пиструю свидетельствует, что он должен своей тетке Ане 35 талеров за лошадь. Если долг будет выплачен в срок, он вернет свою часть вотчины в Брэешть.

3

1601 (7109) г. марта 4, Яссы. — Постельник Михаил Трифан, клучер Костя Бэчок и другие бояре свидетельствуют, что логофэт Никоарэ купил от племянников Ранго вотчину в Болдешть, Сучавской области, с прудами и мельницами.

4

1601 (7109) г. марта 8, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает дьяку Чехану Ионашко семейство цыган, которое он получил от бывшего стольника Ионашко взамен лошади.

5

1601 (7109) г. марта 8, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает логофэту Никоарэ третью часть села Болдешть, среднюю часть в Сучавской области, с прудом и мельницами, купленную у племянников Ранго.

6

1601 (7109) г. марта 8, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает логофэту Никоаре другую третью часть села Болдешть, нижнюю часть в Сучавской области, купленную от старшего Мармуре.

7

1601 (7109) г. марта 12, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает племянникам Дрэгича Ромэшчела несколько сел в Ясской, Сорокской, Сучавской и Хотинской областях.

8

1601 (7109) г. марта 20, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает Вэскану Добринки третью часть села Бэлэчень, с местом для пруда и мельницы, вместо его части в селе Волчинец.

9

1601 (7109) г. марта 24, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает дьяку Выскану Добринки часть села Бэлэчень, с местом для пруда и мельницы.

10

1601 (7109) г. апреля 15, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает монахам Бистрицкого монастыря место по ту сторону Сирета, вблизи Илишешть.

11

1601 (7109) г. апреля 20, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает монастырю св. Савы места для домов в Яссах, после суда с портным Дэнилэ.

12

1601 (7109) г. мая 10, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает Грозаву и его родственникам село Томешть в Малурь, с мельницей и лугом Спрэя у верховья Зелетина, так как его грамоты привилегий были сожжены.

13

1601 (7109) г. мая 18, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает бывшему ворнику Дрэгушу часть села Миклешть, утерявшему свои документы «когда тяжелое бремя лежало на нашей Молдавской Земле, когда сам <господарь> Михаил пошел со своими великими дружинами на нас и на страну, которой я правил».

14

1601 (7109) г. мая 18, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает бывшему великому ворнику Дрэгушу часть села Миклешть.

15

1601 (7109) г. мая 29, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает княгине бывшего великого ворника Вартика Настасии село Юганис на Перескиу, Тутовской области, так как «они утеряли свои привелегии, когда находились на Немецкой Земле в Мункачь.»

16

1601 (7109) г. июня 2, Яссы. — Господарь Еремия Могила приказывает вистерничелу Исаку из Хлэпешть запретить Иле и его родственникам вмешиваться в дела села Мэлешть.

17

1601 (7109) г. июня 5, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает Вэскану Добринки село Кэмэнешть и часть села Бэлэчень, с местами для прудов и мельниц.

18

1601 (7109) г. июня 12, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает бывшему великому ворнику Дрэгушу вотчину в Миклешть, которую он получает за долг.

19

1601 (7109) г. июня 13, Яссы. — Господарь Еремия Могила пишет бывшему ворнику Чолпану убрать загон Бистрицкого монастыря, сделанный им на границе Бисериканского монастыря.

20

1601 (7109) г. июня 18. — Господарь Еремия Могила подтверждает Захарии, Тоадеру и их сестре Мэрике село Бэлилешть на Сирете, после суда с Негоештами.

21

1601 (7109) г. июня 30. — Бэлан, Настасия и Тудора продают апроду Тоадеру из Мэрмурень свою вотчину в Бэчешть.

22

1601 (7109) г. июля 5. — Княгиня бывшего великого ворника Прокопа Кэрэймана Настасия свидетельствует о купле вотчины ее мужа в Хэнешть.

23

1601 (7109) г. июля 8, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает логофэту Богзе мельничный брод в Душешть, на берегу Васлуя.

24

1601 (7109) г. июля 15, Яссы. — Господарь Еремия Могила уполномачивает монахов монастыря св. Николая собрать всех крепостных, бежавших из сел Джурова и Икорешть, где бы они не находились.

25

1601 (7109) г. июля 18, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает Нямецкому монастырю пасеку на Бохотине, дарованную Ангелиной и ее сыновьями.

26

1601—1605 гг. июля 19, Сучаа. — Господарь Еремия Могила подтверждает Саве Гермэнеску, Тодике, Ончу и Симиону часть села Гермэнешть «вблизи Доманки», по суду.

27

1601 (7109) г. июля 20, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает Дрэгану с его братьями части села Дочинць, называемого Скобинцень, выкупленные у стольника Алекса, который «не является ни их рэзешом, ни родственником, а чужим человеком».

28

1601 (7109) г. июля 22, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает комису Штефану части, купленные в селе Якобешть, с местом для мельницы.

29

1601 (7109) г. июля 27, Яссы. — Господарь Еремия пишет урядннку, шолтузу и пыргарям местечка Пятра запретить вход всем в заповедный лес Бистрицкого монастыря, так как «за это будут строго наказаны господарем».

30

1601 (7109) г. август 10, Яссы. — Господарь Еремия Могила дарует ворнику Могылдя место для домов в Тыргул Фрумос с пасекой, прудом и мельницами за верную службу господарю и стране.

31

<1601 г. сентября 1—1602 г. августа 31> 7110. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому логофэту Строичу и кэмэрашу Василие Строичу части вотчины в Унгень, на Молдове, Нямецкой области.

32

1601 (7110) г. сентября 5. — Попадья Фэртата Анна вместе с детьми продают часть своей вотчины в селе Штефэнешть шертэрелу Тоадеру.

33

1601 (7110) г. сентября 15. — Великий вэтаф Бырладской области Глигорие свидетельствует, что Саломие Былкое продала апроду Василие из Витезешть вотчину в Чернэтешть.

34

1601 (711) г. сентября 20, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому логофэту Строичу купчую на вотчины в Тернауке, Черновицкой области и мельницу.

35

<1601 г. октябрь—декабрь>. — Кондре Сэрбэшку из Гэпешть о раскопках сделанных с беглецами из Мунтепии.

36

1601 (7110) г. ноября 24, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает комишелу Андреяшу, вотчину купленную в селе Сэтрерень, Ясской области.

37

1601 (7110) г. ноября 26, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает вистиеру из Хоисешть Григорие половину места для пасеки и поляну в Фынтына Рече, купленные у вэтафа Береску.

38

1601 (7110) г. декабря 6, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает питэрелу Пэнтелею часть купленную в селе Сертэрень.

39

1601 (7110) г. декабря 10, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает аге Могылде несколько мельниц в Тыргул Фрумос, которые принадлежали Гудже.

40

1601 (7110) г. декабря 15, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает вистерничелу Юсипу и его родственникам половину села Мунтень с местом для мельницы на Милетине, так как они утеряли свои грамоты привилегий «во времена господаря Михаила, когда вся наша страна была охвачена войной».

41

1601 (7110) г. декабря 22, Яссы. — Господарь Еремия Могила уполномачивает Георге из Ботешть владеть вотчиной Косте, так как тот потерял его двух лошадей.

42

<1602—1604 гг.>. — Господарь Еремия Могила жалует Хушскому епископству села: Плопень, Кэзэечь, Рэсешть, Кэкэень и селища Кретэшть и Спэриець.

43

<1602—1603 гг.>. — Еремия Могила подтверждает логофэту Фокше Петричайко цыган, купленных у бана Винтилэ из «Мунтенской» Земли.

44

<1602 г. январь—1603 г. февраль>. — Бывший логофэт Башотэ, Георге Боу, Думитру Хотног и Василе Бран, по приказу господаря, судят распрю из-за мельничного брода и нескольких деревьев между Ионашко Рэспопа и Гергицэ и примиряют их.

45

<1602 г. январь—1603 г. апрель>. — Сын Козьме Георге продает логофэту Петричейко цыган за 100 серебряных талеров.

46

1602 (7110) г. января 13, Яссы. — Господарь Еремия Могила освобождает на три года село Городиште Нямецкого монастыря от всех податей и повинностей, кроме господарского налога.

47

1602 (7110) г. февраля 2, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает княгине бывшего великого ворника Вартика село Югэней, Тутовской области.

48

1602 (7110) г. марта 6, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает Павэлу Тэбану часть села Уричень, после суда с спэтаром Босноком.

49

1602 (7110) г. — Господарь Еремия Могила подтверждает вистиеру Тоадеру Боу село Фрэтешть Нямецкой области, данное в залог бывшему пыркэлабу Юрашко.

50

1602 (7110) г. марта 7. — Господарь Еремия Могила жалует аге Могылде мельницу в Тыргул Фрумос, принадлежавшую «ушериу Гуджи».

51

1602 (7110) г. марта 15, Шербешть. — Никита из Кырлиджи продает логофэту Никоаре свою часть вотчины в селе Кырлиджи.

52

1602 (7110) г. марта 16, Текучь. — Великий питар Урсу и ворник Гянгя свидетельствуют, что сын Гуру Андрей и сын Пэтрашко Константин, продали великому ворнику Кырстя вотчину в Скындурень и Хэрэешть.

53

1602 (7110) г. марта 18, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает дьяку Константину Чимбаловичу вотчину в Купчешть.

54

1602 г. марта 18. — Шкиою со своей женой Марией и с братом Даном, из Венгерской Земли, покупают вотчину в селе Пояна, вблизи реки Сирета.

55

1602 (7110) г. марта 20. — Вэтаф Урсу и другие из Дэрмэнешть свидетельствуют, что Саву, Иродия и Дрэгэилэ продали Маврики Греку и его жене Текле вотчину в Дэрмэнешть, Тротушской области, с мельничным бродом.

56

1602 (7110) г. марта 23, Томешть. — Армэшел из Килянь Марко Кодалбу, Тутовской области, продает великому ворнику Кырсте семейство цыган, выкупленное им у татар.

57

1602 (7110) г. апреля 1. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому логофэту Строичу части вотчины в Глодень, Романской области, купленные Никоарой, Василе и другими.

58

1602 (7110) г. апреля 7, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает Бистрицкому монастырю малую пошлину в Бакэу, с лугами и полянами, находящимися в его владении.

59

1602 (7110) г. апреля 17, Яссы. — Господарь Еремия Могила делает село Вертипорох слободой великого стольника Глигорие и освобождает всех, которые обоснуются там, от всех податей и повинностей сроком на три года.

60

1602 (7110) г. апреля 20, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает бывшему скутару Стате половину пасеки в Фынтына Рече с полянами.

61

1602 (7110) г. апреля 30. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому ворнику Кырсте вотчину в Томешть, Тутовской области.

62

1602 (7110) г. апреля 30, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает многим вотчину в Бодешть, Нямецкой области.

63

1602 (7110) г. мая 2, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает княгине Ангелине и ее мужу чашнику Василие части села Крэешть, Нямецкой области.

64

1602 (7110) г. мая 6. — Бергя из Гэрчинь продает Пэтрэшкоае из Ботешть свою часть в селе Ботешть.

65

1602 (7110) г. мая 8, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает монаху Чолпану вотчину в селе Орбис на Бистрице, после суда с Берзунцким монастырем.

66

1602 (7110) г. мая 8. — Сыновья Анесией Симион и Муша продают своему двоюродному брату Иле вотчину в Борэшть, с полянами, лугами и мельничным бродом.

67

1602 (7110) г. мая 12, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает бывшему ворнику Дрэгу вотчины, купленные в Миклешть.

68

1602 (7110) г. мая 17, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает урикару Бэисяну вотчину в селе Миклэушень, называемую Граурь.

69

1602 (7110) г. мая 20. — Господарь Еремия Могила подтверждает сыновьям Вейсы поместье Мырзэшть, называемое Фынтынеле, по суду.

70

1602 (7110) г. мая 24. — Господарь Еремия Могила подтверждает сыновьям ворника Кырстя Балша села: Албешть, Михэилешть и Ионэшень и части сел Федешть, Чупешть и Кэпэтень, так как они утеряли грамоты «когда господарь Михай вошел хитростью» в Молдову.

71

1602 (7110) г. мая 29. — Господарь Еремия Могила подтверждает Бистрицкому монастырю заповедный лес, две поляны под Чахлэу и место для овчарни Пыргэраць.

72

1602 (7110) г. июня 9. — Господарь Еремия Могила подтверждает таможенному чиновнику Кириаку селище Зорилен, с местом для мельницы на Бырладе, пожалованное господарем Ароном.

73

1602 (7110) г. июня 11, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает Влайко и его родственникам части сел Туретка, Станкэуць и Нахорень.

74

1602 (7110) г. июня 12, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает попу Дрэгичу четыре пашни в Тескань, купленные за 120 злотых.

75

1602 (7110) г. июня 13. — Господарь Еремия Могила жалует великому чашнику Кэрэйману села Вулпэшешть, Муловата и Тэпень на Ялпухе за правую и верную службу господарю. Кэрэйман служил ему в Порте и привез от султана 40 000 золотых в Польшу «чтобы оказать ему помощь, когда выступил <разбойник> господарь Михай с венграми и многочисленными народами».

76

1602 (7110) г. июня 16, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает апроду Тоадеру Марамуря вотчину в Боджешть, Васлуйской области, с местом для мельницы и для пчельника.

77

1602 (7110) г. июня 20. — Тоадер Думитру Билею со своей сестрой Тудосией продают великому пахарнику Иоану Могэлде свою часть вотчины в Мидиешть.

78

1602 (7110) г. июня 30, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает писцу Еремии Бэисану часть села Туловас, называемого теперь Глодень, а также место для пруда и селище Хилимонешть.

79

1602 (7110) г. июля 1, Яссы. — Господарь Еремия Могила приказывает спэтару Жилэ учинить суд из-за вотчины в селе Виворэнь.

80

1602 (7110) г. июля 7. — Господарь Еремия Могила подтверждает пыркэлабу Четатя-Ноуэ Думитрашко вотчину.

81

1602 (7110) г. июля 7, Бакэу. — Шолтуз и пыргари из местечка Бакэу удостоверяют, что бывший пыркэлаб Мовилэ и княгиня Саломия купили вотчину и виноградник с амбаром в Албень.

82

1602 (7110) г. июля 9, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому ворнику Кырсте вотчины, купленные в Скындурень и Хрэнэешть.

83

1602 (7110) г. июля 12, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает пыркэлабу Ионашко, сыновьям ворника Нэбэдайко Дрэгича, уряднику Пэтрашко и Василие, так как они утеряли документы под Хотинской крепостью «когда туда пришел господарь Михай с венграми и многочисленными народами.»

84

1602 (7110) г. июля 25, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому ворнику Кырсте вотчины, купленные в Скындурень и Хурэешть, Ковурлуйской области.

85

1602 (7110) г. июля 28, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает Бистрицкому монастырю двух цыган, обосновавшихся среди господарских цыган.

86

1602 (7110) г. августа 14. — Господарь Еремия Могила подтверждает вистерничелу Григорию Быче части села Бэлошешть, полученные от вистиера Дэмиана взамен некоторых частей села Бэчешть.

87

<1602 г. сентября 1—1603 г. августа 31> 7111, Кырлиджь. — Кырстина со своими сыновьями продает логофэту Никоаре свою часть села в Кырлиджь, Нямецкой области.

88

<1602 г. сентября 1—1603 г. августа 31> 7111, Кырлиджь. — Мариика из Сырбешть с сыновьями продает логофэту Никоаре вотчину в Кырлиджь.

89

<1602 г. сентября 1—1603 г. августа 31> 7111. — Еремия, сын Лазэра Урдобаша, продает дьяку Бузики вотчину в Лэтчешть.

90

<1602 г. сентябрь—1603 г. августа 12> 7111. — Великий ворник Кырстя и другие бояре удостоверяют, что Тоадер Турча со своей княгиней Настасией продали великому спэтару Босиноку вотчину в Сырбь, на Башэу.

91

1602 (7111) г. октября 12. — Господарь Еремия Могила жалует великому пахарнику Кэрэйману селище Симионешть на Молдове, Романской области, с мельничным бродом, за верную службу и взамен хорошей турецкой лошади.

92

1602 (7111) г. октября 15. — Пыркэлаб Котнарь Павел и другие бояре свидетельствуют, что Тонца и ее брат Георге из Рэдень продали великому пахарнику Кэрэйману вотчину в Рэдень на Турии, Ясской области.

93

1602 (7111) г. октября 20, Яссы. — Шолтуз и пыргари из местечка Яссы подтверждают Секуйскому монастырю место для лавки возле дома кузнеца Урсу, дарованное женой сокольника Григорие Леля Сорой.

94

1602 (7111) г. ноября 15. — Несколько человек из села Вертипорох, на Чухуре, продают свою вотчину в селе великого стольника Глегорие Млиновски за деньги, скот, пшеницу, просо и рожь.

95

1602 (7111) г. ноября 28, Бэласинешть. — Хотинский пэркэлаб Георгие дает великому стольнику Глигорие Млиновски свидетельскую грамоту на части, купленные им в селе Вертипорох, на Чухуре.

96

1602 (7111) г. декабря 2, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает писцу Бэсяну и его княгине Варваре части села Ботешть, которые он получил от княгини Дрэгэлина в обмен на 100 золотых и на свою вотчину, купленнную в Бэчешть.

97

1602 (7111) г. декабря 20, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает племянникам Петру Кодэу вотчину на Безине с прудами и мельницами на Безине, а также луг, так как его грамота привилегий сгнила в земле во времена господаря Рэзвана.

98

1602 (7111) г. декабря 23, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает постельнику Михэила Трифану купчую на вотчину в Шетрэрень на Турии и пруд на Турии.

99

1603 г. . . . — Дочь Рускэ Агафия продает Пэтрашку Удря свою часть в Джуркэшань и Пояна луй Гынскэ, области Хырлэу.

100

<1603 г.> . . . — Дочь Рускэ из Бузэу Аница продает Пэтрашко Удря свою часть в Джуркэшень, области Хырлэу.

101

<1603 г. январь>. — Докия Патрэоя с дочерьми продает логофэту Никоарэ место для дома в Кырлиджь, Нямецкой области.

102

<1603 г. январь>. — Дочь Пэтрэу Настасия продает логофэту Никоарэ 12 участков земли в Кырлиджь.

103

1603 (7111) г. января 11, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает Побратскому монастырю село Потропопень на Сирете, области Сучава, так как у монастыря была украдена грамота.

104

1603 (7111) г. января 11, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает монастырю Рышка село Мэсурь, области Тутова, дарованное дочерью логофэта Иона Агахией.

105

1603 (7111) г. января 11. — Племянники Владу продают великому стольнику Глигорие Млиновски свою часть вотчины в Вертипорохе на Чухуре.

106

1603 (7111) г. января 15, Хелештеень. — Гафтона с дочерью Тонца продают свою вотчину в Кырлиджь логофэту Никоарэ.

107

1603 (7111) г. января 20, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает братьям Удрешть село Якушень, области Сучава, после суда с Слатинским монастырем.

108

1603 (7111) г. февраля 5, Яссы. — Господарь Еремия Могила освобождает от всех податей и оброков дом монастыря св. Савы в местечке Яссы, находящийся «вблизи складочного места».

109

1603 (7111) г. февраля 10, Яссы. — Господарь Еремия Могила дарует монастырю Михаила и Гавриила, покойного гетмана Балика, половину села Жукаш Нямецкой области, с прудом и мельницей.

110

1603 (7111) г. марта 15, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает бывшему кэмэрашу Зане вотчины в Прочешть, Негоешть на Турлу и мельничный брод.

111

1603 (7111) г. марта 18, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает сыновьям Тоадера Башотэ Мирону, Георге и Юрашко вотчину в Дэнчешть и Бодешть на Кракэу, Нямецкой области, после суда с боярами Чолпань.

112

1603 г. марта 18. — Вэтаф Дрэгич Ускату свидетельствует, что дочь Лазэря Иляна продала свою часть поместья в Драгомирешть жене Дрэгича Мэлинеску Урыте.

113

<1603 г.> марта 20. — Господарь Еремия Могила подтверждает старосте Иоанну Витолиту и его брату Юрашко село Блэнешть с мельничным бродом на Бырлэде и полянами в пойме Сирета.

114

1603 (7111) г. марта 21, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает диаку Константину Чембаровичу часть села Купчешть, называемого Ионошешть.

115

<1603> (7111) г. марта 21, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает апроду Еремия владение вотчиной, купленной у хотнога Радослава.

116

1603 (7111) г. марта 27, Яссы. — Господарь Еремия Могила освобождает на три года от всех податей и повинностей чужеземцев, которые обоснуются в селе Вэлень, области Кигечь, принадлежащем Побратскому монастырю.

117

1603 (7111) г. апреля 1, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает наследникам Паула и Петрикэ село Пэулень на Турии, Ясской области, с прудами, так как они утеряли грамоты привилегий «по причине рати и ляхов, вступивших в Мунтенскую Землю».

118

1603 (7111) г. апреля 1, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому логофэту Строичу части села Глодень, кроме части Михэила, у которого «имеется грамота села».

119

1603 (7111) г. апреля 3, Яссы. — Господарь Еремия Могила уполномачивает вистиера Сансона рассудить распрю из-за продажи мельницы между Хырей из Выртопа и Некифором из Дулчешть.

120

1603 (7111) г. апреля 5. — Господарь Еремия Могила подтверждает Агапиевскому монастырю несколько сел, пчельники и мельницы в областях Фэлчиу, Яссы, Роман и Нямц.

121

1603 (7111) г. апреля 6, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает уряднику из Ботошань Пэтрашку купчую на вотчины в селе Шолдэнешть, где находились Тамэрташэуци.

122

1603 (7111) г. апреля 6, Млинэуць. — Ромашко с родственниками продают свои части села Вертипорох, на Чухуре, великому стольнику Глигорие.

123

1603 (7111) г. апреля 8, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому чашнику Кэрэйману село Пэулень, на Турии, с прудами и местами для мельниц, купленное у правнука Паула и Петрикэ.

124

1603 (7111) г. апреля 8, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому ворнику Кырсте села Скындурень и Котешть, Ковурлуйской области.

125

1603 (7111) г. апреля 12, — Господарь Еремия Могила разбирает распрю из-за села Погребень, Оргеевского уезда.

126

1603 (7111) г. апреля 13, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает стольнику Тоадеру половину села Боцешть, Васлуйской области, причем крепостные освобождаются от уплаты оброков и будут платить только «подати».

127

1603 (7111) г. апреля 15, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает наследникам Фэдора Рэспопа село Рэспопень, на Добруше, с прудами и мельницами, так как они утеряли заслуженные привилегии «когда господарь Арон с казаками был в Тугиня».

128

1603 (7111) г. апреля 15, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает писцу Еремие Бэсяну части села Боцешть с местами для мельниц и рыбные пруды, купленные у рэзешей.

129

1603 (7111) г. апреля 15, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому чашнику Кэрэйману мельничный брод с двумя мельницами на Башэу, «ниже местечка Штефэнештов» в селище Бадеуцов.

130

1603 (7111) г. апреля 15, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает обмен частей сел Котюжань и Огырчень, Хотинской области, на селище и место для мельницы, между логофэтом Петричейко и его двоюродными братьями.

131

1603 (7111) г. апреля 18, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает питару Думитру вотчину, купленную в Джемень, области Кырлигэтури, с местом для мельницы и пруд.

132

1603 (7111) г. апреля 20, Яссы. — Господарь Еремия Могила жалует великому чашнику Кэрэйману села Вулпэшешть, Романской области, Моловата и Типень, за верную службу в Порте, откуда он привез ему в Ляшскую Землю помощь от султана в 40 000 золотых, для использования их против Михаила Храброго.

133

1603 (7111) г. апреля 22, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает многим пустырь, называемый Гэнштень, на Рэкэчунь, Аджудской области, так как они утеряли привилегии «из-за ляхов, когда проходил там канцлер с ляхами в Мунтенскую Землю».

134

1603 (7111) г. апреля 22, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает клучеру Косте Бэчоку части селища и село Плоскирень, на Чухуре, с местом для прудов и мельницу, а также и купчую на три «фэлчь» виноградника.

135

1603 (7111) г. апреля 25. — Племянники Юсипа Корлэтеску продают свои вотчины в Корлэтешть и в Стэжерень, Сучавской области, вистиеру Дамиану и его княгине Настасии.

136

1603 (7111) г. апреля 28, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает апроду Мытею часть села Рэстнань, Ясской области.

137

1603 (7111) г. апреля 30, Роман. — Пыркэлабы Романа, шолтуз, пыргари, священники и другие люди местечка свидетельствуют, что сын Нистора Иля продал свою часть вотчины в Поенарь Романскому епископству.

138

1603 (7111) г. апреля 31, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает аге Пырвану купчую на поместья в селе Рэс на Езере.

139

1603 (7111) г. мая 5. — Господарь Еремия Могила подтверждает княгине Варваре Хэчумундноая части вотчины в селе Попень, на Юбэнясе, области Дорохой, с местом для пруда и мельницы.

140

1603 (7111) г. мая 6. — Бергя из Гэрчинь продает свою часть в Боцешть апроду Тоадеру и Георге.

141

1603 (7111) г. мая 12. — Господарь Еремия Могила подтверждает Косте и его брату Василие половину села Драговань, называемого Меделень, и половину поляны.

142

1603 (7111) г. мая 20, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает дьяку Грозаву, Дингану и Ионашку части села Отешть.

143

1603 (7111) г. мая 21, Сучава. — Шолтуз Думитру и пыргари Хотина свидетельствуют, что Махидон из Фэзкэуць, со своим братом и сестрой, продал Григоре Доновичу часть селища Думень, на Езере, с местом для мельницы.

144

1603 (7111) г. июня 1. — Господарь Еремия Могила подтверждает бывшему старосте Ионашко Витолиту Мэрэцану части села Меделень.

145

1603 (7111) г. июня 1, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает дьяку Неките часть поляны Мунчел, купленную у его двоюродного брата пэхэрничела Георгицэ.

146

1603 (7111) г. июня 2, Сучава. — Дочь Ангелины Теодосия, правнучка Козмы Дрептате, продает логофэту Никоаре свою часть сел Мирчешть и Козмешть, на Сирете, с местом для мельницы и с пловучим мостом.

147

1603 (7111) г. июня 3, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает логофэту Никоаре части поместья в селах Мирчешть и Козмешть, на Сирете, пловучий мост и пруды с рыбой.

148

1603 (7111) г. июня 4, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает Дрэгичу и его жене Урыте части села Драгомирешть, на Белом ручье, с местом для мельницы.

149

1603 (7111) г. июня 4, Сучава. — Поп Дрэган из местечка Сучава и несколько бояр свидетельствуют, что сын Иоахима дьякон Штефан продал свою вотчину в Кырлиджь, Нямецкой области, логофэту Никоаре.

150

1603 (7111) г. июня 12, Кудрешть. — Ларион Пуречe продает свою вотчину в Кудрешть вэтафу Филипу.

151

1603 (7111) г. июня 17, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает дьяку Михаилу части села Сэпотень, на Юбэнясе, Дорохойской области.

152

1603 (7111) г. июня 20, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает Грозаву Мэлаи несколько мест для дома в Ончешть и Храцке.

153

1603 (7111) г. июля 10, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает житничеру Нэврэпэску части, купленные в селе Воронтэрешть.

154

1603 (7111) г. июля 10. — Дочь Кондря Трэпэдуша Кристина продает свою часть селища Дрисливе своему брату питару Игнату Рентя из Борыле.

155

1603 (7111) г. июля 11, Сучава. — Поп Штефан из Бэргэоань продает логофэту Никоаре свою часть села Кырлиджь, с местом для дома и прудом.

156

1603 (7111) г. июля 16. — Господарь Еремия Могила пишет урядннку, шолтузам и пыргарям из Штефэнешть, что пахарник Мирон Тымпа судился несколько раз с Параской и ее родственниками за куплю в Югань. Он постановляет назначить день покупателям для уплаты денег, а в случае неуплаты, поместье остается за Тымпой.

157

1603 (7111) г. после июля 16, Штефэнешть. — Шолтуз и пыргари из Штефэнешть свидетельствуют, что Тымпа купил поместье в Жугань и в Дэнешть.

158

1603 (7111) г. июля 18. — Сын Агафии Думитру продает свою часть в селе Воронтэрешть бывшему питару Нэврэпэску.

159

1603 (7111) г. июля 20, Ботошань. — Гаврил со своей женой Анисией закладывают за 8 талеров свой дом в селе Петиа уряднику Пэтрашко из Ботошань.

160

1603 (7111) г. июля 21. — Вистиер Боу удостоверяет, что получил в виде добавки на подати 632 золотых с двумя медяками от Мирона из Хырлэуской области.

161

1603 (7111) г. августа 9, Сучава. — Господарь Еремия Могила уполномавает монахов из Секула, запретить кому бы то ни было косить сено в Пояне Кириака и в Пояне Уреке.

162

1603 (7111) г. августа 16. — Дочери Думитру Мэриика с сестрой Александрой продают свою вотчину в Томешть сыну Маринкэ Никифору.

163

1603 (7111) г. августа 28, Аверешть. — Господарь Еремия Могила подтверждает стольнику Глигорие вотчину, купленную в Вертипорохе, на Чухуре, с местами для мельницы.

164

1603 (7111) г. августа 30. — Господарь Еремия Могила поручает ключеру Костя отмежевать части вотчины великого стольника Глигорие из села Вертипорох от вотчин других жителей села.

165

1603 (7112) г. сентября 3, Верчикань. — Господарь Еремия Могила подтверждает княгине Горче Удря Тодосии купчую на третью часть села Сырбь с мельницей.

166

1603 (7112) г. сентября 10, Быртень. — Господарь Еремия Могила пишет уряднику местечка Яссы Раду дать вистиеру Боу село Лэцкань, дарованное господарем.

167

1603 (7112) г. сентября 17. — Господарь Еремия Могила подтверждает обмен селами между Настасией и ее сестрой Ефтимией, причем первая дает село Хырлэуской области Цибирика за часть Ефтимии в Пурчелешть, Сучавской области.

168

1603 (7112) г. сентября 18. — Симион Бештя с сыновьями Павлом и Филипом продают свою часть вотчины в Выртопе шертарелу Лупу, его сестре Докии и жене ключера княгине Марике Мироняса.

169

1603 (7112) г. сентября 23, Хырлэу. — Господарь Еремия Могила уполномачивает монахов Нямецкого монастыря защищать поляны на Бистрице, Рэкитнэ и Галу и отбирать сено у тех, кто будет там косить.

170

1603 (7112) г. октября 6, Жугань. — Господарь Еремия Могила подтверждает Романскому епископству вотчину в Поенарь, купленную у Иля.

171

1603 (7112) г. ноября 1, Рэзень. — Господарь Еремия Могила подтверждает Исааку Балика половину села Бэрлешть, называемого Тэмэдуень, на Сирете.

172

1603 (7112) г. декабря 4, Васиень. — Господарь Еремия Могила подтверждает питарам Иоахиму и Ончиу вотчину, купленную в Михэилаше.

173

1603 (7112) г. декабря 10, Васкэуць. — Бывший слуджер Грама, вэтаф Иля, вэтаф Гурбан из Бэрбешть и бывший портар Думитру Рошка удостоверяют, что поп Антон и Някша продали свою часть села Сэпотень Тэуту Брынчану и его княгине Анне.

174

1603 (7112) г. декабря 15, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает старосте Витольту с родственниками село Сендрешть и часть села Цигэнешть, оба на Путне, так как они утеряли привилегии, когда господарь с запорожскими казаками и с поляками проходил по тем местам, воюя с Михаилом Храбрым.

175

1603 (7112) г. декабря 22, Дорохой. — Наместник в Дорохое Лазэр, шолтуз Костин, 12 пыргарей и другие горожане свидетельствуют, что торговец Штефан Хэчимонда купил вотчину в Попень и место для двух домов у портара Думитру Рошка.

176

<1604 г.> — Вэтаф Кэлмэпою, дьяк Ончу, Бериндей и другие свидетельствуют, что Мария продала свою часть вотчины в Миклешть Максиму из Злэтэрешть.

177

<1604—1605 гг.>. — Господарь Еремия Могила уполномачивает сына клучера Глигорие Мирона владеть вотчиной в селе Бодешть, после суда с Пэтрашко Башотэ.

178

1604 (7112) г. января 5. — Господарь Еремия Могила подтверждает дьяку Данчиу половину места Гречь на ручье Коболти, с местом для прудов и мельниц.

179

1604 (7112) г. января 5, Сучава. — Господарь Еремия Могила освобождает «от барщины (подводой) и от других оброков» виноградаря Тазлэуского монастыря и приказывает пыркэлабу, и пыргарям из Котнарь не беспокоить его.

180

1604 (7112) г. января 16, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает Бистрицкому монастырю место для пчельника в Лопатне на Иткиле.

181

1604 (7112) г. января 18, Яссы. — Господарь Еремия Могила освобождает от податей село Югань Тутовской области, принадлежащее княгине бывшего ворника Вартика.

182

1604 (7112) г. января 26, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает сыну Тоадера Вавилие части вотчины, купленные в селе Тескань.

183

1604 (7112) г. января 30, Сучава. — Господарь Еремия Могила пишет господарскому слуге Тэкману назначить день суда хынзару Крэснашу и дочери гетмана Дана Драгне из-за села Хулпэнешть на Лохане, называемого Будэя.

184

1604 (7112) г. февраля 2. — Великий ворник Нижней Земли Уреке подтверждает урикару Еремие Бэсяну части вотчины, купленной в селах Боцешть и Вултурешть на Бырладе, с местом для пруда и мельницы.

185

1604 (7112) г. февраля 3, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает пахарнику Мирону Тычпа часть вотчины в Югань, после нескольких судов.

186

1604 (7112) г. февраля 19, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает урикару Еремие Бэсяну части села Боцешть с местом для мельницы и для рыбной ловли на реке Ставнику. Рэзешские привилегии были отобраны у них ляхами.

187

<1604 г.> марта 3. — Племянник Дэрэбана Бруду продает свою часть вотчины в селе Лекушешть уряднику Ботошань Пэтрашко.

188

1604 (7112) г. марта 3, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает княгине Гане Марикэ части вотчины в Михэешть, Митешть, Чихорень и Мутешть, по суду.

189

<1604—1605 гг.> марта 4, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает старосте Черновиц Георги и его княгине Думитре части села Плопень на Жижии с местом для прудов и мельниц в Бэнясе. Он также дарует им и пыркэлабу Сорок Мэнэилэ пустырь для виноградника в господарских владениях.

190

1604 (7112) г. марта 8. — Господарь Еремия Могила подтверждает гетману Орэшу части поместья в селе Фынтынеле, ниже Джамэнь, купленные у наследников Вейсы.

191

1604 (7112) г. марта 21, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает урикарю Бэисяну цыганку, купленную за 20 талеров.

192

1604 (7112) г. марта 27, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает вистиеру Тоадеру Боу села: Фрэтешть, Нямецкой области, Сэкуринць и селище Рэспопенць, Хотинской области.

193

1604 (7112) г. марта 30, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает армашу Некоаре и апроду Лариону село Ворничень, Ковурлуйской области, после суда с рэзешами.

194

1604 (7112) г. апреля 2, Бырлад. — Гряка вместе со своими родственниками продают свою часть вотчины в селе Купчешть, называемоме Ионэшешть, дьяку Костану.

195

1604 (7112) г. апреля 3. — Господарь Еремия Могила подтверждает дьяку Брану части, купленные в селище Хришкань и в селе Шолкань, на Сирете, Нямецкой области.

196

1604 (7112) г. апреля 15. — Господарь Еремия Могила подтверждает нескольким рэзешам село Немцень, на Рэуте, с местом для мельницы и прудом на Рэуте, так как они утеряли грамоты, полученные от господаря Иона в Сорокской крепости.

197

1604 (7112) г. апреля 15, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает писцу Никоаре семейство цыган.

198

1604 (7112) г. апреля 15, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает Секулскому монастырю село Борчешть Нямецкой области с мельницей и местом для пчельника.

199

1604 (7112) г. апреля 16, Сучава. — Господарь Еремия Могила пишет шетрару Кырстя из Глодень, чтобы он взял у Тоадера из Ончешть и у его жены 5 волов, так как при продаже вотчины сыновьям Пэтрэшкои грамоты ими не были сделаны и они лишились вотчины, взятой у них Бэисяном.

200

1604 (7112) г. апреля 18, Ботошань. — Шолтуз Максин и 12 пыргарей из Ботошань свидетельствуют, что урядник Ботошань Пэтрашку купил 3 дома в селе Лэукушешть у сыновей Исака.

201

1604 (7112) г. апреля 18, Ботошань. — Великий логофэт Строичь свидетельствует, что урядник Ботошань Пэтрашку купил части села Лэукушешть.

202

1604 (7112) г. апреля 20, Хотин. — Пыркэлаб Хотина Георге свидетельствует, что ворник Тома Баласиновски купил части вотчины в селе Сэнкэуць, на Вилии.

203

1604 (7112) г. апреля 25, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает постельнику Михаилу Трифану части вотчины, купленные в Шетрарень, на Турии, Ясской области.

204

1604 (7112) г. апреля 26, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает княгине бывшего гетмана Андрея Тодоскэ половину села Алексень в Фынтына луй Пожог, на Рэуте, Ясской области.

205

1604 (7112) г. апреля 28, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает Тоадеру и его братьям части села Боцешть на ручье Ставнике, купленные у племянников Нэбожатко и других.

206

1604 (7112) г. апреля 30, Сучава. — Тоадер продает своему брату Евлогие свою часть вотчины в Немерчень.

207

1064 (7112) г. мая 2, Яссы. — Господарь Еремия Могила разбирает распрю между бывшим житничером Иля и Ионом Дупницэ, и другими, из-за частей вотчины в селе Выртопе.

208

1604 (7112) г. мая 2, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает комису Никоара части вотчины в селе Лэзешть.

209

1604 (7112) г. мая 4, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает уряднику Пэтрико, уряднику Тоадеру и Пэтрашко село Чутурешть на Кобыле, которое они делят на три части.

210

1604 (7112) г. мая 8. — Господарь Еремия Могилэ подтверждает Станкэ Вэскэняса части села Унгурень с местом для мельницы на Жижии, области Хырлэу, купленные у великого вэтафа Кирила и других.

211

1604 (7112) г. мая 15, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает нескольким лицам вотчину в селе Долничень, купленную у Дрэгича Бирэлана.

212

1604 (7112) г. мая 16, Яссы. — Господарь Еремия Могила дарует великому чашнику Кэрзиману господарское село Добрэчинь, Дорохойской области, за верную службу.

213

1604 (7112) г. мая 16, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому ворнику Нистору Уреке села Дэдешть, Пэкурэрешть, Бэлтень, Кобэчень, а также купленные селища, озера и мельницы.

214

1604 (7112) г. мая 16, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает Ксеропотамскому монастырю господарское село Борчешть, Нямецкой области, с местом для мельницы и пчельником.

215

1604 (7112) г. мая 18, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому слуджеру Лупу Балше части села Мерешть на Жижии.

216

1604 (7112) г. мая 18, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает ворнику Могилдя части села Медиешть на Шомузе Рече с местом для мельницы в Шомузе и Молдове, Сучавской области.

217

1604 (7112) г. мая 19, Яссы. — Несколько бояр свидетельствуют, что логофэт Никоарэ купил части вотчины в селах Мирчешть и Козмешть у сыновей Трохана.

218

1604 (7112) г. мая 20, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает чашнику Апостолу с родственниками половину села Тэрчинца на Добруше, Оргеевской области, так как он утерял свою грамоту.

219

1604 (7112) г. мая 20, Яссы. — Господарь Еремия Могила разбирает распрю между сыновьями Пэтрэшкои и писцом Бэисяну из-за половины села Верхнего Бэдешть; Бэисяну выигривает дело, так как сыновья Пэтрэшкои не могли вернуть денег в назначенные три срока.

220

1604 (7112) г. мая 20. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому вистиеру Симиону Строичу село Грозинць, Хотинской области, с местом для мельницы, купленное у писца Иванко.

221

1604 (7112) г. мая 23, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает служдеру Козме часть села Долхешть у верховья Красна.

222

1604 (7112) г. мая 23, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает аге Пырвану вотчину в селе Русэ на озере в Тутове.

223

1604 (7112) г. мая 26, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает сыновьям ворника Алботэ хлябь против села Влэдень, после суда с Некшенами.

224

1604 (7112) г. мая 27, Яссы. — Дочь бывшего пыркэлаба Андрейки Мэрника продает своим братьям дьяку Некита и Дойничу свою часть вотчины в селе Выртоп.

225

1604 (7112) г. мая 28, <Сучава>. — Сын Станчу Лупу продает сыну ключника Кырстиана Лупу несколько лугов и полян, принадлежащих селу Бодешть, Нямецкой области.

226

<1604 г. июнь>. — Господарь Еремия Могила приказывает диаку Ончиу рассудить тяжбу между Лауром из Выртопа и Рэстеу из Могошешть из-за лошадей, коров, овец и одежды.

227

1604 (7112) г. июня 5, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает дьяку Ончу, бывшему хотногу две купленные в Итринешть росчисти.

228

1604 (7112) г. июня 14. — Господарь Еремия Могила подтверждает сыновьям Мэгдэлины части сел Бэичень и Кэрэула с местом для пруда и мельницы.

229

1604 (7112) г. июня 16, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает диаку Некита и Дончу, сыновьям Андрейки, вотчину в Выртопе, Нямецкой области.

230

1604 (7112) г. июня 17, Яссы. — Бывший знаменосец Гаврил Бэличь с братом Лупу продают сыну постельника Мирона свою часть вотчины в Бодешть и Дэнчешть, Нямецкой области.

231

1604 (7112) г. июня 18, Яссы. — Господарь Еремия Могила приказывает вистиеру Захариа отобрать у Крэчуняса двух волов и передать их Гэрмэнесе, так как она выиграла дело, которое разбиралось господарем.

232

1604 (7112) г. июня 22, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает раздел некоторых вотчин в селах Посадничь, Питичень и Злэтарь между княгиней логофэта Берхеча Ангелиной и его его племянниками.

233

1604 (7112) г. июня 24, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому ворнику Нистору Уреке село Прочальнич на Жижии, Ясской области и две «фэлч» виноградника в Котнарь.

234

1604 (7112) г. июня 24, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает сыновьям Юсипа и их родственникам половину села Мунтень, по суду.

235

<1604 г.> июня 24. — Бывший житничер Иля продает Дупнице свою часть вотчины в Выртопе.

236

1604 (7112) г. июня 25, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому ворнику Нижней Земли Уреке вотчину, купленную в селе Шоймэрешть, Сучавской области, с местом для мельницы на Рэчика.

237

1604 (7112) г. июня 26, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает дьяку Костантину части села Огрэдешть.

238

1604 (7112) г. июня 26. — Господарь Еремия Могила подтверждает Петру Пую и его жупанице Сафта части села Киришому, купленные у Тоадера Кринтя.

239

1604 (7112) г. июня 27, Яссы. — Господарь Еремия Могила уполномачивает сыновей Юсипа владеть самим половиной села Мунтень до тех пор пока их родственники не уплатят все издержки, причиненные им клеветниками из-за этого села.

240

1604 (7112) г. июня 27. — Господарь Еремия Могила подтверждает правнукам Балша Старшего села: Сирэуць, названное Инэуць, Молдова и Медвежа, названное Уричани, и два селища, Бучичова и Боршова Кропивна, Хотинской области.

241

1604 (7112) г. июля 3, Галата. — Господарь Еремия Могила подтверждает обмен села Скочухани на Бырладе и 60 землянок крепостных с мельницами, принадлежащими великому ворнику Уреке, на селища в Петрикань с местом для мельницы на Тополице, принадлежащими Галатскому монастырю.

242

1604 (7112) г. июля 5, Бырлад. — Шолтуз Некола Фрэгэу и 12 пыргарей местечка Бырлад свидетельствуют, что Дрэган, Миху и Постолаке Пан купили у нескольких лиц части вотчины в селе Ротомпонешть.

243

1604 (7112) г. июля 16, Бэичень. — Господарь Еремия Могила уполномачивает Ксеропотамский монастырь (Секу) защищать свою речку Секу и Апа Нямцулуй вверх «от келии Иона, у всех источников, до верховья».

244

1604 (7112) г. июля 18, Бэичень. — Господарь Еремия Могила подтверждает гетману Орэшу часть села Бехринешть с местом для пруда и мельницы.

245

1604 (7112) г. июля 25, Бэичень. — Исак Балика отдает вотчину Мирона и Боцу, задержанную им за утерянных овец и свиней, писцу Бэсяну и пишет вэтэгуцу Ионашко, Тоадеру и другим не вмешиваться в дела этой вотчины.

246

1604 (7112) г. июля 27, Яссы. — Господарь Еремия Могила вновь уполномачивает сыновей Юсипа владеть самим половиной села Мунтень за те издержки, которые они имели при распре со своими рэзешами, до тех пор пока их родственники не вернут расходы.

247

1604 (7112) г. июля 29. — Бывший митрополит Никанор, игумен Агапиевского монастыря, выдает грамоту о примирении с Секуйским монастырем после распри, которую монастыри имели по поводу границ.

248

1604 (7112) г. июля 30, Бэичень. — Господарь Еремия Могила поручает бывшему комису Апостолаке назначить день суда для монахов монастырей Бистрица и Хангу по делу поляны, находящейся под Чахлэу.

249

1604 (7112) г. июля 30, Бэичень. — Господарь Еремия Могила пишет Мирону взять у Гаврила Бэлича обратно деньги, так как вотчина, купленная в Бодешть, отходит внукам старого Чолпана.

250

1604 (7112) г. июля 30, Бэичень. — Господарь Еремия Могила уполномачивает внуков старого Чолпана выкупить продающиеся части вотчины в Бодешть, так как они полагаются им.

251

1604 (7112) г. августа 14, Хэрмэнешть. — Господарь Еремия Могила подтверждает княгине Варваре Хэчимундиоре части села Попень, Лубэняса, Дорохойской области, с местом для пруда и мельницей.

252

1604 (7112) г. августа 21, Сиха. — Романский епископ Агафтон, Рэдэуцкий епископ Теодосие, бывший епископ Филофтей и пыркэлаб из Нямц Георге устанавливают границы монастырей Агапиа и Секу.

253

<1604 г. сентября 1—1605 г. августа 31> (7113), Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает цирюльнику из Ясс Тудору несколько лавок и виноградники, оставленные его женой Агафией, после суда с ее свояченицей Тудоска, из Сучавы.

254

<1604 г. сентября 1—1605 г. августа 31> (7113).—Монах Паисие и монахиня Атанасиа даруют Гоморскому монастырю виноградник.

255

<1604 г.> сентября 13, Кырлиджь. — Боиштяну из Кырлиджь продает свою вотчину в Кырлиджь логофэту Никоарэ.

256

1604 (7113) г. сентября 17, Митешть на Молдове. — Господарь Еремия Могила подтверждает попам Блендя и Тоадеру части, купленные в селе Верешень на Молдове.

257

1604 (7113) г. октября 1. — Великий ворник Нижней Земли Нистор Уреке и ворник глоты Ион Могылдя даруют Секулскому монастырю село Джулешть на Рышка с местом для мельницы и дробилки.

258

1604 (7113) г. октября 1. — Великий ворник Нижней Земли Нестор Уреке, его княгиня и дети даруют Секуйскому монастырю села Журешть, Терпешть и Петрикань на Тополнце, места для мельниц и три «фэлч» виноградника в Дялул Поркулуй.

259

1604 (7113) г. октября 9, Бичулешть. — Господарь Еремия Могила подтверждает Секуйскому монастырю границы, установленные Романским епископом Агафтоном и Рэдэуцким епископом Теодосие.

260

1604 (7113) г. октября 16, Бичулешть. — Господарь Еремия Могила разбирает между монастырями Секу и Агапиа распрю, устанавливая границы так, как решили епископы Агафтон, Теодосие, Филофтей и пыркэлаб Нямца.

261

1604 (7113) г. октября 20, Бичулешть. — Господарь Еремия Могила подтверждает бабе Пэвэлое из Дэнешть участок земли, доставшийся ей по жребию, и ее дом, так как ее сын служит в уланах.

262

1604 (7113) г. октября 20, Бичулешть. — Господарь Еремия Могила пишет стражникам из Опришань «нести охрану как это было принято издавна, а на охоту никогда не ходить».

263

1604 (7113) г. октября 23. — Логофэт Строичь свидетельствует, что кэмэраш Симеон Сякил уплатил остаток долга покойной Марике Сякилое.

264

1604 (7113) г. октября 29, Давидень. — Господарь Еремия Могила подтверждает зятю армэшела Иона Тоадеру часть вотчины в селе Потлоджень.

265

<1604 г.> ноября 12, Хлэпешть. — Ионашко и Аница дети Антемии и дети Савы и Агафии продают свою вотчину в Кырлиджь логофэту Никоарэ.

266

<1604 г.> ноября 12. — Дочь Грозавы Тудора продает свою часть вотчины в Кырлиджь логофэту Никоарэ.

267

<1604 г.> ноября 30, Мэстэкань. — Дочь Марина Докиа продает свою часть вотчины в селе Кырлиджь логофэту Никоарэ.

268

1604 (7113) г. декабря 10, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому питару Василие часть села Рошиорь, Нямецкой области.

269

1604 (7113) г. декабря 20, Спинень. — Николай продает свою часть села Фынтэнень.

270

1604 (7113) г. декабря 28, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает урядпику Ботошань Пэтрашко части села Леукушешть на среднем Шомузе Сучавской области.

271

1605 (7113) г. января 3, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает Тэзлэускому монастырю подати и душегубину в монастырских селах.

272

1605 (7113) г. января 4, Сучава. — Господарь Еремия Могила пишет урядникам из Пиатры и Бакэу не обременять барщиной села Опцешть, Дингань, Зэнешть и Бунешть, принадлежащие Тазлэускому монастырю.

273

1605 (7113) г. января 4, Сучава. — Господарь Еремия Могила приказывает господарским слугам округа Пятра, Нямецкой области, не входить в села Тазлэуского монастыря, так как он освободил их от барщины и всех обязанностей, касающихся окружных сел.

274

<1605 г.> января 15, Яссы. — Дочери Урытей Антемия и Иоана продают логофэту Никоаре свою часть вотчины в Кырлиджь, Нямецкой области.

275

1605 (7113) г. января 29. — Господарь Еремия Могила подтверждает бывшему пыркэлабу Могиле вотчину в селе Албень, с виноградником и зданием для виноделия, купленную у Матеясы и его сыновей.

276

1605 (7113) г. февраля 9, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает Побратскому монастырю пруд Белеу и ручей Кирица.

277

1605 (7113) г. февраля <18>, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает княгине дьяка Пэтрашко Прэжеско Катрине и ее сыновьям части вотчины в Богдэнешть.

278

1605 (7113) г. февраля 24, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает пыркэлабу Нямца и его жене Ангелине село Крэешть у верховья реки Нягра, Нямецкой области, купленное у внуков и правнуков комиса Сандру.

279

1605 (7113) г. февраля 25, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает дарственную княгини Теодосии ее внукам апроду Онофрею и кэмэрашу Глигорие; Глигорию была дарована половина села Лехэчень на Пруте, с бродом, мельницей и лугами.

280

1605 (7113) г. февраля 26, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает Исаку Балика части села Попень, на Юбэнясе, Дорохойской области, с прудом и мельницами.

281

1605 (7113) г. февраля 27.—Господарь Еремия Могила подтверждает апрооду Мирону и его княгине Софронии части села Сэнэуць, Сучавской области, с мельницей прудами и садами.

282

1605 (7113) г. февраля 28, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому стольнику Глигорие и его княгине Брында вотчину в Брэешть с прудом и плодовыми садами, дарованную его тестем попом Ионом Бантэшом старым за его пожизненное содержание.

283

<1605 г. март>. — Ворник глоты Могылдя и другие свидетельствуют, что логофэт Никоарэ купил несколько частей вотчины в селе Кырлиджь, Нямецкой области.

284

<1605 г. март>. — Попадья Сора со своим сыном Ионашко продает логофэту Никоаре свою часть вотчины в Кырлиджь, Нямецкой области.

285

<1605 г. март>. — Счет денег, выданных логофэтом Никоарэ для покупки частей села Кырлиджь, Нямецкой области.

286

1605 (7113) г. марта 1, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает вистиеру Боу место для дома в селе Потлоджань, Нямецкой области, которое было заложено за одолженные деньги.

287

1605 (7113) г. марта 1, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает сыновьям Башотэ Георге и Юрашко 12 пашней в пределах села Сэкуянь.

288

1605 (7113) г. марта 1. — Господарь Еремия Могила подтверждает клучеру Якомь часть села Пэнчешть, Аджудского округа.

289

1605 (7113) г. марта 1, Яссы. — Господарь Еремия Могила подтверждает Побратскому монастырю село Сэвешти, после суда с великим ворником Уреке, ворником Могылдя и Кокришем из-за границ.

290

1605 (7113) г. марта 4. — Господарь Еремия Могила разбирает распрю между Ионашко из Обыршии и великим ворником Уреке относительно вотчины в селе Драгомирешть, вынося решение в пользу Донашко.

291

1605 (7113) г. марта 6, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает постельнику Михэилэ Трифану части села Шертэрень в Турии, Ясской области.

292

<1605 г.> марта 11. — Великий вэтаф Нэбэдайко и шертарь Иля свидетельствуют, что Василика Вэлиняса, которая не может уплатить долга Крэчуну и Сушу отдает им части своей вотчины в селе Миклешть.

293

1605 (7113) г. марта 15, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому меделничеру Калину части села Добромирешть, Тутовской области, с местом для пруда и мельницы.

294

<1605 г.> марта 15. — Господарь Еремия Могила подтвержает постельнику Михаилу Трифану и его княгине Марии Казака села Кэмэрэшоя на Соховэце и Грецкань на Жижии, с местами для прудов и мельниц.

295

1605 (7113) г. марта 19, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает логофэту Никоаре купчую на части села Кырлиджь, Нямецкой области.

296

1605 (7113) г. марта 20, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает комишелу Ляху часть села Боболешть, называемого Болдешть, купленную у Ангелины.

297

1605 (7113) г. марта 20, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает логофэту Никоаре части села Кырлиджь, с местом для прудов и мельниц.

298

1605 (7113) г. марта 22, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает постельнику Еремии и его племяннице Иляне части села Брэешть, Хырлэуской области, принадлежащие ее свекру пыркэлабу Ионашко.

299

1605 (7113) г. марта 22, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает логофэту Никоарэ Прэжеску и его княгине Марии части сел Козмешть, Мирчешть и Кырлиджь, селище Сырбь на ручье Бырлешть, а также и половину пловучего моста и места для мельниц.

300

1605 (7113) г. марта 22. — Ворник глоты Могылдя и другие бояре свидетельствуют, что великий ворник Уреке купил части села Илешть, на Тополице, между Тыргул Ноу и Петрикань.

301

1605 (7113) г. марта 24, Сучава. — Господарь Еремия Могила приказывает Ионашко и другим рэзешам убрать улья из села, так как пчельник сыновей Иомуца более давний.

302

1605 (7113) г. марта 26, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает чашнику Иля Бэчоку часть села Купчичь, называемое Брэтешень, на Чухуре, Ясской области.

303

1605 (7113) г. марта 26, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому пахарнику Карайману третью часть села Рошиорь, Нямецкой области.

304

1605 (7113) г. марта 28, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому меделничеру Кэлину части села: Фуркань, называемого Голэчешть, Хорчинешть, Хорзэнешть, Драгомирешть, Гиндэрешть, Плешень, а также виноградник с зданиями для виноделия в Никорешть.

305

1605 (7113) г. марта 28, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает постельнику Еремии части села Брэешть, купленные у правнуков Бориса Браевича.

306

1605 (7113) г. апреля 2, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому чашнику Кэрэйману части вотчины в селе Бэлэчень с домами и с мельницей, выкупленные у бывшего пыркэлаба Викола.

307

1605 (7113) г. апреля 2, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает сыновьям бывшего великого логофэта Бырлэдяну селище Зелена,так как они утеряли одни привилегии после убийства их отца господарем Ароном, а другие, во время нашествия Михаила Храброго на Молдову и «когда село было предано огню так, что осталось с тех пор необитаемым».

308

1605 (7113) г. апреля 2, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает апроду Мирону части сел Бодешть и Дэнчешть, на Кракэу, Нямецкой области, с местами для мельниц и лугами.

309

1605 (7113) г. апреля 4. — Господарь Еремия Могила подтверждает жупанясе Анне, вдове бывшего великого логофэта Голэе, село Костукань и селище Лиешти, а также место для мельницы в Васлуйской области.

310

1605 (7113) г. апреля 4. — Господарь Еремия Могила подтверждает обмен поместий между Гуморским монастырем и великим логофэтом Строичем, который дает части села Бэишешть с местом для мельницы на Молдове и получает взамен части села Дерска и мельницу.

311

1605 (7113) г. апреля 5, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает Романскому епископству место для пасеки и место для сенокоса в пределах села Гэдинць.

312

1605 (7113) г. апреля 10, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому ворнику Нижней Земли Уреке село Петрикань на Тополице и место для мельницы, полученные от Галатского монастыря, взамен села Скочиохань на Бырладе и мельниц.

313

1605 (7113) г. апреля 10, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому ворнику Нижней Земли Нистору Уреке село Тэрпешть, с мельницами на Тополице, и полянами.

314

1605 (7113) г. апреля 12, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждаст великому ворнику Нижней Земли Нистору Уреке селище Пэчичань, на Ялпухе, половину селища Фундень на Берхече, с местом для мельницы в Берхече и частями селища Румптура.

315

1605 (7113) г. апреля 15, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждаст великому ворнику Нижней Земли Нистору Уреке виноградики в Котнарь, дворы в местечке Яссы, а также части сел: Гэрень на Пруте, Мовила и Северень называемое Фундень, на Албуе, Романской области.

316

1605 (7113) г. апреля 15, Сучава. Господарь Еремия Могила подтверждает Ксеропотамскому монастырю, названному Секу, села, части сел, мельницы и места для мельниц, дарованные ктитором монастыря великим ворником Нижней Земли Нистором Уреке.

317

1605 (7113) г. апреля 15, Мирчешть. — Кондря со своей сестрой Кельзиа и их племянники продают логофэту Никоарэ части сел Мирчешть и Козмешть за деньги, овец и ягнят.

318

1605 (7113) г. апреля 15, Яссы. — Дети Василие, Ион и Варвара продают бывшему постельнику Корпачу свою часть поместья в селе Мохорыць, Текучской области.

319

1605 (7113) г. апреля 20, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает Секуйскому монастырю границы со стороны Агапиевского монастыря, после суда, состоявшегося между этими двумя монастырями.

320

1605 (7113) г. апреля 27, Сучава. — Господарь Еремия Могила разбирает распрю между попом Опчиу и стольником Григоре Талпэ из-за вотчины в селе Мэсичень, Сорокской области.

321

1605 (7113) г. апреля 28, Сучава. — Бывший капитан Тоадер Турча продает бывшему капитану Еремия несколько цыган.

322

1605 (7113) г. апреля 30, Сучава. — Господарь Еремия Могила разбирает распрю между комишелом Ляху и его братом Бану с Никоарэ и его женой Настей из-за частей села Болдешть. Господарь высказывается в пользу комишела Ляху и Бану.

323

1605 (7113) г. мая 12, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает вэтафу казны Ионашку части сел Мэлешть и Обыршие, Нямецкой области.

324

1605 (7113) г. мая 12. — Господарь Еремия Могила разбирает распрю между несколькими рэзешами из-за части села Добрулешть.

325

1605 (7113) г. мая 17. — Романский епископ Агафон, пыркэлаб Скортеш, романский шолтуз и старцы мирят на месте великого ворника Кырштя с Ромынештами, которые рассорились из-за одного пруда.

326

1605 (7113) г. мая 18, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает великому стольнику Глигорие несколько холопов-цыган, купленных у Нягое Меютэ из Румынской Земли.

327

1605 (7113) г. мая 22. — Великий ворник Уреке и остальные более мелкие сановники выдают медельничеру Калину грамоту на части села Доброслэвешть, купленного им у Тома и Иримие.

328

1605 (7113) г. мая 23, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает монастырю св. Савы в Яссах дом и виноградники, дарованные Теодором, сыном Периоаи, после его смерти.

329

1605 (7113) г. июнь, Чортешть — Василие из Чортешть покупает вотчину в селе Бунешть у Василие из Лиешть.

330

1605 (7113) г. июня 1, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает Сучевицкому монастырю село Хрпнчешть, Сучавской области, дарованное покойным митрополитом Георге Могила.

331

1605 (7113) г. июня 15, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает постельнику Еремия части села Брэешть, области Хырлэу.

332

1605 (7113) г. июня 15, Сучава. — Господарь Еремия Могила освобождает на трехлетний срок от всех податей и повинностей всех поселившихся в селище Чулинешть Ясской области, принадлежащем Побратскому монастырю.

333

1605 (7113) г. июня 15. — Господарь Еремия Могила приказывает старостам из Черновиц и вэтафам, взыскателям штрафов и другим господарским слугам оставить в покое село Коцмань и другие села Рэдэуцского епископства.

334

1605 (7113) г. июня 26, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает монастырю Рышка часть села Маскурей, Тутовской области, дарованного дочерью покойного логофэта Иона Агафией.

335

1605 (7113) г. июля 6, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает Михэилэ и его княгине Соломиа части сел Попень и Сэпотень на Юбэнясе, Дорохойской области, с местами для прудов и мельницы.

336

1605 (7113) г. июля 11, Сучава. — Господарь Еремия Могила разбирает распрю Воронецкого монастыря с великим вэтафом Грига и всем селом Тэтэрэшень из-за пруда с мельницей. Господарь высказывается в пользу монастыря.

337

1605 (7113) г. июля 12. — Господарь Еремия Могила подтверждает купчую постельнику Михэилэ Трифану на часть села Шэтрэрень.

338

1605 (7113) г. июля 16, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает господарским слугам части села Отешть, купленные за 400 татарских золотых.

339

1605 (7113) г. августа 10, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает логофэту Никоарэ и его княгине Марии часть села Стецкань с местом для пруда и мельницы, купленные у житничера Иля.

340

1605 (7113) г. августа 16, Сучава.—Господарь Еремия Могила подтверждает великому ворнику Нижней Земли Уреке часть села Лнешть, Нямецкой области, с местом для мельницы на Тополице.

341

1605 (7113) г. августа 22, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает Евлогие вотчину в Немерничень, купленную у его брата.

342

<1605 г. сентября 1—1606 г. августа 31> (7114). — Дрэган Чолпан дает своему племяннику Башотэ части вотчины Бодешть и Дэнчешть за то, что он заплатил за него долг вистиеру Яне.

343

<1605 г. сентября—1606 г. августа 31> (7114). Несколько чиновников и торговцев из Романа свидетельствуют о части поместья, заложенной Кондря Хэснэшом жупану Думитрашко на один год за занятые деньги.

344

1605 (7114) г. сентября 4. — Господарь Еремия Могила подтверждает ново выстроенному монастырю Драгомирна села, части сел, селища и виноградники, дарованные великим логофэтом Строичем.

345

<1605 г.> октября 12, Петрешть. — Аврам из Месехэнешть делит по поручению господаря Еремии Могилы село Блэджешть на четыре части.

346

1605 (7114) г. октября 18, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает пыркэлабу Георге из Хотина половину села Пэлтиниш Дорохойской области.

347

1605 (7114) г. октября 20, Сучава. — Господарь Еремия Могила поручает одному господарскому слуге выделить часть вотчины Мирона, половину села Лопатинць, Хотинской области, так как его притесняют остальные рэзеши.

348

1605 (7114) г. октября 21, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает вистиеру Боу части села Верешень на Молдове, Сучавской области.

349

1605 (7114) г. ноября 9, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает постельнику Еремии часть села Брэешть с местом для пруда и мельницы.

350

1605 (7114) г. ноября 18. — Господарь Еремия Могила поручает ворнику Пэтрашко и Грозаву Мэлай разобрать на месте распрю между Побратским монастырем и постельником Еремия из-за мельницы и расследовать, находится ли она в пределах села Оничень, принадлежащего монастырю, или в пределах Слобозии, принадлежащей постельнику Еремия.

351

1605 (7114) г. ноября 23. — Господарь Еремия Могила подтверждает Побратскому монастырю мельницу в пределах села Оничень, после суда с постельником Еремия.

СОМНИТЕЛЬНЫЕ ДОКУМЕНТЫ

1

1601 (7109) г. августа 14, Яссы. — Господарь Еремия Могила разрешает Митре Волчинцкому выбрать себе цыган из господарских и отвести их на свой двор в Баинц.

2

1605 (7114) г. мая 30, Сучава. — Господарь Еремия Могила подтверждает вэтафу Хилипу вотчины в Кудрешть.

DOCUMENTE

DOCUMENTE

1

1601 (7109) Ianuarie 12, Iaşi.

† Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am miluit şi am întors rugii noastre, sfintei mânăstiri zisă Berzunţu. satul anume Bogdana, în ţinutul Totruşului, care acel sat anume Bogdana a fost dreaptă ocină domnească şi danie sfintei mânăstiri dela răposatul Bogdan Alexandrovici voevod, iar după aceia, când a fost în zilele lui Răzvan, a fost luat acel sat de Ştefan logofăt, peste voia lor, cu puterea sa şi li s'a întors lor şaptezeci taleri, iarăşi peste voia lor.

Iar domnia mea am luat acei bani pentru hiclenie şi am dat iarăşi acel sat, anume Bogdana şi cu moară, sfintei mânăstiri, ca să-i fie şi dela noi, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7109 <1601> Ianuarie 12.

Domnul a zis.

Eremia voevod <m.p.>

† Nicoară logofăt a învăţat.

† Pătraşco <a scris>.

Arh. St. Buc., Bogdana, XLI/4.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

2

1601 (7109) Februarie 23.

† Iată eu, Grozav Pistruiul fac cunoscut cu această scrisoare a mea că am rămas dator mătuşii mele Anna, femeia răposatului Mihail Telegar diacul, treizeci şi cinci taleri număraţi, pentrucă am luat dela ea un cal pentru aceşti 35 de taleri mai sus scrişi. Şi am să-i plătesc ei din acest ceas, până la sfântul prooroc Ilie. Iar dacă nu-i voi plăti ei în acest ceas, să aibă ea a-mi lua din partea mea din Brăeşti şi să aibă a-şi lua ei loc de ocină cu tot venitul.

Şi pentru mai mare credinţă ne-am rugat de panul logofăt să scrie şi cu mâna sa această scrisoare a mea, ca să se ştie.

Scris în [1]....oani, Februarie 23, anul 7109 <1601>.

Am iscălit eu, Stroici logofăt

Acad. R.P.R., XIII/268.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

3

1601 (7109) Martie 4, Iaşi.

Iată noi, Mihail Trifan postelnic şi Coste Băcioc clucer şi Bogza logofăt şi Veveriţă vornic şi Roşca vornic şi Ilea mare şetrar şi alţi mulţi oşteni fruntaşi şi slugi domneşti, mărturisim în această carte a noastră, că s'au tocmit dinaintea noastră, Gligor pitar şi fratele lui, Cristea şi sora lor Ghervasia, fiii Duşmei, nepoţi lui Rango şi deasemeni şi verii lor, Gafta şi sora ei Candachia şi cu fiul ei Albotă vătav din Ruşciori şi fratele lui, popa Ion şi surorile lor Odochia şi Părasca şi nepoata lor, Todosia şi Pătraşco şi fratele lui, Ştefan şi sora lor Todosia şi fratele ei Miera, toţi nepoţii lui Rango, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi s'au tocmit cu pan Nicoară logofăt şi i-au vândut dreapta lor ocină şi dedină, a treia parte din satul Boldeşti, partea de mijloc [2]) cu iazuri şi cu mori, care este în ţinutul Sucevii. Aceasta au vândut-o pentru o sută şi cincizeci taleri. Şi s'au sculat pan Nicoară logofăt şi le-a plătit deplin acei mai sus scrişi bani, 150 taleri, în mâinile lor.

Deci noi, văzând tocmeala de bună voie între dânşii, noi am făcut această mărturie a noastră, până îşi vor face şi ispisoacele domneşti.

Şi pentru mai mare putere şi întărire am făcut această mărturie a noastră, ca să fie pentru credinţă şi am pus peceţile noastre şi înşine cu mâinile noastre am iscălit, ca să se ştie.

Scris la Iaşi, anul 7109 <1601> Martie 4.

Eu Mihail Trifan postelnic <m. p.>

Veaveriţă şi Bogza logofăt <m. p.>

Roşca vornic a iscălit <m. p.>

Arh. St. Iaşi, CDXXIV/10.
Orig. slav, hârtie, 5 peceţi aplicate.

4

1601 (7109) Martie 8, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari

---

[1]) loc rupt în orig.

[2]) corectat din « partea de jos ».

și mici, sluga noastră, Ionașco fost stolnic, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreptul său rob [1]) Țigan, anume Toader cu femeia lui, Todosia și cu copiii lor. Și l-a vândut slugii noastre Ionașco Cehan diac, pentru un cal, prețul lui a fost prețuit cincizeci taleri numărați. Și s'a sculat mai sus zisa sluga noastră, Ionașco Cehan diac și i-a dat acel cal în mâinile lui Ionașco fost stolnic, dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzând tocmeala de bună voie între dânșii, noi deasemeni i-am dat și dela noi și am întărit slugii noastre, Ionașco Cehan diac, acel rob [1]) Țigan, anume Toader cu femeia și copiii lor, Moțuc [2]), ca să-i fie și dela noi rob [1]) Țigan cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, anul 7109 <1601> Martie 8.

Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învățat. Și am iscălit eu, Stroici logofăt <m. p.>

† Nicoară <a scris>.

Acad. R.P.R., CIII/152.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

5

1601 (7109) Martie 8, Iași.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, slugile noastre Gligor pitar și fratele lui, Cârstea și sora lor Ghervasia, fiii Dumșei, nepoții lui Rango și deasemeni verele lor Gafta și sora ei Candachia și cu fiii ei, Albotă vatag din Rușciori și fratele lui, popa Ion și surorile lor Odochia și Părasca și nepoata lor Todosia și Pătrașco și fratele lui, Ștefan și sora lor Todosia și fratele ei Miera, toți nepoții lui Rango, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut ocina și dedina lor dreaptă, a treia parte din satul Boldești, partea de jos [3]), cu iazuri și cu mori; care acest sat este în ținutul Sucevei. Și au vândut boierului nostru credincios, Nicoară logofăt, pentru o sută și cincizeci de taleri de argint. Și s'a ridicat credinciosul nostru Nicoară logofăt și a plătit deplin, toți acești mai sus ziși bani, 150 de taleri de argint, în mâinile tuturor acestora mai sus scriși, dinaintea noastră și dinaintea întregului nostru sfat.

Deci noi, văzând tocmeala de bună voie dintre ei și plata deplină și noi asemeni și dela noi am dat și am întărit boierului nostru credincios, mai sus scris, Nicoară logofăt, această înainte zisă ocină, a treia parte din satul Boldești, în

---

[1]) « holop » în orig.

[2]) « Moțuc » a fost adăugat în marginea rândului, de aceiași mână.

[3]) « de mijloc » scris deasupra.

ținutul Suceava, partea de jos, cu iaz și cu mori, să-i fie și dela noi, uric și ocină, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, anul 7109 <1601> Martie 8.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învățat. Și am iscălit eu, Stroici logofăt <m. p.>

Nicoară <a scris>.

Arh. St. Iași, CDXXIV/9.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

6

1601 (7109) Martie 8, Iași.

Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Marmure cel bătrân, din Mărmurenii de Sus, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut ocina și dedina sa dreaptă, a treia parte din satul Boldeștii, partea de jos, ce este în ținutul Suceava. Și a vândut credinciosului nostru boier Nicoară logofăt, pentru șaptezeci de ughi, din dreptele sale urice, pe care le-a avut el. Și s'a sculat credinciosul nostru Nicoară logofăt și a plătit deplin, toți acești mai sus ziși bani, 70 de ughi, în mâinile mai sus scrisului Marmure cel bătrân, dinaintea noastră și dinaintea întregului sfat al nostru.

De aceia noi, văzând tocmeala de bună voie între ei și plata deplină și noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit credinciosului nostru Nicoară logofăt, această înainte zisă a treia parte din satul Boldești, în ținutul Suceava, partea de jos, ca să-i fie și dela noi uric și ocină, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, anul 7109 <1601> Martie 8.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învățat. Și am iscălit, eu Stroici logofăt <m. p.>

Nicoară <a scris>.

Arh. St. Iași, CDXXIV/8.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

7

1601 (7109) Martie 12, Iași.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am înnoit slugilor noastre, Dumitrașco și fraților lui, Ionașco <și> Gligorie și surorii lor . . .[1]) fiii Măriuței și verilor lor Arsenie

[1]) loc alb în orig.

Nebojatco diac şi fratelui său Ionaşco şi surorilor lor, Măriica şi Todosia şi Titiana şi Agafia, copiii Dumitrei <şi> asemenea verilor lor, Miron şi surorilor lui, Sofronia şi Grozava, copiii lui Avram Romăşcel, toţi nepoţii lui Drăghici Romăşcel, dreptele lor ocine şi dedine şi cumpărături ale bunicilor lor, din privilegiile arătate, pe care le-au avut dela domnii dinaintea noastră şi din ispisoacele lor drepte, satul anume Călineşti pe Prut şi a treia parte din Fedeşti şi jumătate de sat din Boreni şi jumătate de sat din Rusăneşti şi a treia parte din seliştea, care se numeşte seliştea Liciului, care toate aceste sate sunt pe Prut [1]) şi jumătate de sat din Berivoeşti, care aceste sate <sunt în> ţinutul Iaşului şi satul la Manovat pe Nistru, în ţinutul Sorocii şi jumătate din satul Der.. [2]) pe Prut, în ţinutul Hotinului <şi> jumătate din satul Cristeşti pe Moldova <în ţinutul> Sucevei, care acest sat Cristeştii căzuse din zilele de demult în mâinile lui Crasneş vistier, dar din zilele de demult fusese acest sat Cristeştii dreaptă dedină a străbunicului lor Liciul postelnic şi Liciul însuşi şi-a scos iar dreapta sa dedină din mâinile lui Crasneş vistier încă din zilele lui Petru voevod cel Bătrân.

Iar noi, văzând că sunt dreptele lor ocine şi dedine şi cumpărături ale bunicilor lor, iar noi deasemenea am dat şi am întărit şi dela noi mai sus scrişilor copii ai Măriuţei şi Dumitrei şi ai lui Avram Romăşcel, toţi nepoţi ai lui Drăghici Romăşcel, toate aceste sate mai sus spuse, ca să le fie lor şi dela noi uric şi ocine cu tot venitul, neclintit, niciodată. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7109 <1601> Martie 12.

† Domnul a poruncit.

<O iscălitură nu se poate ceti, hârtia fiind ruptă>.

Acad. R.P.R., CXX/41.
Orig. slav, hârtie, rupt, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 9 Martie 1765.

8

1601 (7109) Martie 20, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri slugile noastre Predan şi Grigorie şi sora lor, Năstasca, fiii lui Ionaşco Lenţovici, nepoţii lui Groza, strănepoţii lui Cozma cămăraş, de bună voia lor, de nimeni siliţi, nici asupriţi şi s'au tocmit şi au schimbat cu sluga noastră Dobrenchi diac dreptele lor ocine şi i-au dat lui a treia parte din jumătatea de jos a satului Bălăceani şi cu loc de iaz şi moară, pentru a treia parte din satul Volcineţ, partea din mijloc. Care această parte din Volcineţ a fost tot cumpărătură a lui Văscan Dobrinchi dela mai sus scrişii Prodan şi fratele său Gligorie şi dela sora lor, Năstasca, pentru 100

[1]) pasagiul „şi a treia parte... Prut" şters cu cerneală.
[2]) loc rupt în orig.

de galbeni ungureşti. Dar acea parte din Volcineţ au dat-o ei pentru acea parte din Bălăceani surorii lor Năstasca, cneaghina lui Dumitru Ponici, pentrucă era şi cumpărătura lor dela Boşotă. Şi diresele de cumpărătură pe care le-a avut dela ei Văscan Dobrenchi, încă le-au dat îndărăt.

Iar noi, văzând schimbul şi înţelegerea lor de bună voie, asemenea şi noi am dat şi am întărit slugii noastre mai sus scrisului Văscan Dobrenchi, această mai sus zisă a treia parte din jumătatea satului Bălăceani, pentru acei 100 de galbeni ungureşti, pe care îi dăduse lor pentru acea a treia parte din satul Volcineţ, ca să-i fie lui şi dela noi uric şi ocină şi cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Suceava, în anul 7109 ‹1601› Martie 20.

† Domnul a zis.

† Marele logofăt a învăţat.

Şi a iscălit logofăt ‹m.p.›,

† Drăgan Tăutul.

Acad. R.P.R., LXXXIV/89.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

9

1601 (7109) Martie 24, Iaşi.

Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Prodan diac şi fratele său Grigorie şi sora lor, Năstasca, copiii lui Ionaşco Lenţovici, nepoţii lui Groza şi strănepoţii lui Cozma cămăraş, de bună voia lor, de nimeni siliţi, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, a treia parte din satul Vâlcineţ, partea din mijloc şi cu loc de moară şi în câmp şi în curături şi în poieni şi cu livezi şi din tot venitul acestei a treia părţi şi cu bălţile dela Siret. Pe aceasta au vândut-o slugii noastre Văscan Dobrinchi diac, pentru 100 de galbeni unguresti. Care această a treia parte din Vârceneţ [1]) le-a fost lor cu pâră, cu alţi veri ai lor. Dar pentru această a treia parte din satul Vâlcineţ, ei au dat slugii noastre Văscan Dobrinchi diac toată partea lor, cât este aleasă, din satul Bălăceani cu loc de iaz şi de moară.

Pentru aceia, am dat şi am întărit slugii noastre Văscan Dobrinchi diac, ca să-i fie lui şi dela noi şi cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris la Iaşi, în anul 7109 ‹1601› Martie 24.

† Domnul a zis.

---

[1]) aşa în orig., mai sus « Vâlcineţ ».

Stroici mare logofăt a învățat. Și am iscălit, Stroici logofăt <m.p.>
Să-i faceți uric.
† Pătrașco <a scris>

Acad. R.P.R., LXXXIV/90.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

10

1601 (7109) Aprilie 15, Iași.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră rugătorii noștri călugări dela mânăstirea Bistrița, cu un ispisoc dela răposatul Petru voevod, precum le-a vândut călugărul Paisie, fiul lui Iosif, de bună voia sa, nesilit de nimeni, nici asuprit, le-a vândut dreapta sa ocină și dedină, un unghiu peste Siret, rugătorilor noștri călugări, dela mânăstirea Bistrița, pentru șasezeci de zloți tătărești. Și acel unghiu este lângă satul Ilișeștilor, în hotarul mânăstirii.

Deci noi am văzut tocmeala de bună voie și plata deplină, deasemeni le-am dat și le-am întărit și dela noi, până când își vor face și uric.

De aceia, altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7109 <1601> Aprilie 15.

† Domnul a poruncit.
† Stroici mare logofăt a învățat.
† Văscan <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, XIV/3.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

11

1601 (7109) Aprilie 20, Iași.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Dănilă croitor din târgul Iașilor și s'a pârît cu rugătorii noștri călugări, dela sfântul Sava, pentru niște locuri de casă, care sunt în mijlocul târgului Iașului, care acele locuri de casă au fost danie sfintei mânăstiri dela sfântul Sava, după Sima fostul vameș, însă Dănilă croitor astfel a zis, înaintea noastră, că i-a fost cumpărătură dela Căpotici postelnic. Dar mai sus scrișii călugări dela sfântul Sava au arătat înaintea noastră un ispisoc de pâră dela Aron voevod, cum s'au pârît atunci și s'au îndreptat.

Pentru aceia, domnia mea și cu tot sfatul domniei mele am lăsat după lege, cum s'au judecat atunci, în zilele lui Aron voevod și s'au îndreptat rugătorii noștri călugări dela sfântul Sava și dinaintea noastră și dinaintea boierilor

noştri. De aceia, de acum înainte să nu aibă a mai[1]) pârî Dănilă pe călugării dela sfântul Sava pentru acele mai sus scrise locuri de case, niciodată în veci, ci să le fie şi dela noi cu tot venitul, neclintite niciodată. Şi nimeni altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, anul 7109 <1601> Aprilie 20.

Domnul a poruncit.

Eremia voevod <m.p.>

† Stroici mare logofăt a învăţat.

† Nicoară <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Cetăţuia, XIV/1.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

12

1601 (7109) Mai 10, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, Grozav şi sora lui, Nastasia, fiii lui Vascan, nepoţii lui Ion diac, strănepoţii lui Ion Talmaci şi deasemeni verii lor, Vasilie şi sora lui, Agafia, copiii lui Troşan şi Stanca şi copiii ei[2]) cu mare plângere şi cu mare mărturie <dela> oameni buni şi megiaşi dimprejur, spunând astfel că privilegiile vechi de moştenire şi de cumpărătură, ce a avut străbunul lor, Ion Talmaci, dela Ştefan voevod cel Bătrân pe satul Tomeşti la Maluri şi cu moară şi poiana Sprăia, la obârşia Zeletinului, acele privilegii au ars în casa Mărcoaei postelniceasa, când a ars casa ei şi toată averea. şi toate . . .[3]). <Deci> noi, văzând mare plângere <şi> dreaptă mărturie, iar noi am crezut şi le-am făcut dela noi această întărire şi le-am dat şi dela noi lui Grozav şi surorii lui, Nastasia, fiii lui Vascan, nepoţii lui Ion diac, strănepoţii lui Ion Talmaci şi verilor lor, Vasilie şi sora lor Agafia, copiii lui Troşan, ca să le fie şi dela noi acel mai sus zis sat, Tomeşti la Maluri, cu moară şi poiana Sprăia la obârşia Zeletinului, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, anul 7109 <1601> Mai 10.

† Domnul a poruncit.

† Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Nicoară <a scris>.

Acad. R.P.R., Ms. nr. 4081, f. 90.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1805 Iulie 4, ibid., CXXI/217.

---

[1]) « mai », aşa în orig.

[2]) „Stanca şi copiii ei", adaus deasupra rândului şi de altă mână.

[3]) loc rupt în orig.

13

1601 (7109) Mai 18, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, boierul nostru Drăguş fost vornic, cu mare plângere şi cu mare mărturie, boieri şi ostaşi de frunte şi dela megiaşii dimprejur, spunând astfel că ispisocul de cumpărare pe care l-a avut socrul său, Dieceanul, dela Petru voevod pentru jumătate din a treia parte din jumătatea satului Micleşti, pe care el şi l-a cumpărat pentru patruzeci de taleri de argint dela Berindei, nepotul Armanchii, din uricul de întărire pe care l-a avut mătuşa lui, Armanca, dela Petru voevod cel Bătrân, acest ispisoc l-a pierdut când a fost mare greutate pe ţara noastră, Moldova. când a venit însuşi Mihali <voevod> cu marile sale oşti asupra noastră şi a ţării domniei mele.

Deci noi, văzând atâta plângere şi astfel de mărturie, l-am crezut şi i-am făcut lui dela noi această întărire şi i-am dat, ca să-i fie şi dela noi uric cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastră.

Scris la Iaşi, anul 7109 <1601> Mai 18.]

† Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

† Nicoară <a scris>.

Acad. R.P.R., CLXXXV/171.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. la Acad. R.P.R., CCVI/164, cu data de 8 Mai.

14

1601 (7109) Mai 18, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Vasilie, fiul lui Ursu, nepotul de frate al lui Costin, nepotul Dolcăi, de bună voia lui, de nimeni silit, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină din jumătatea satului din Micleşti din a treia parte, jumătate, din privilegiul de întărire, pe care l-a avut dela Petru voevod cel Bătrân. Pe aceasta a vândut-o boerului nostru, Drăguş fost vornic, pentru 50 de taleri de argint. Şi s'a sculat boerul nostru mai sus zis Drăguş vornic şi a plătit deplin toţi acei mai sus spuşi bani, 50 de taleri, în mâinile mai sus scrisului Vasilie, fiul lui Ursu, nepotul de frate al lui Costin, nepotul Dolcăi, dinaintea noastră şi dinaintea întregului nostru sfat.

Iar noi, văzând tocmeala de bună voie şi plata deplină, asemenea şi dela noi am dat şi am întărit mai sus spusului boier al nostru, Drăguş fost vornic, acea

mai sus spusă ocină, din jumătatea satului din Micleşti, din a treia parte, jumătate, ca să-i fie lui şi dela noi uric şi cumpărătură cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, anul 7109 <1601> Mai 18.

† Domnul a poruncit.

† Stroici mare logofăt a învăţat. Şi am iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

† Nicoară <a scris>.

Acad. R.P.R., CLXXV/167.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. la Acad. R.P.R., CCVI/164.

15

1601 (7109) Mai 29, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldove Iată domnia mea m'am milostivit şi am întors cneaghinei Nastasia a lui Vartic fost vornic, satul anume Iuganii pe Pereschiu, în ţinutul Tutovei, care acest mai sus zis sat a fost dreaptă cumpărătură răposatului Vartic fost vornic, împreună cu cneaghina lui, Nastasia, cum însumi domnia mea ştiu şi sunt martori deoarece s'a cumpărat acest sat de faţă cu noi, în zilele răposatului Petru voevod şi au avut şi privilegiu dela Petru voevod, dar şi-au pierdut privilegiul când au fost în Ţara Nemţească la Muncaci.

Pentru aceasta, să-i fie ei dela noi ocină şi cumpărătură, neclintită, cu tot venitul. Şi altul nimeni să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, anul 7109 <1601> Mai 29.

Domnul a poruncit.

Eremia Moghilă voevod <m.p.>

† Stroici mare logofăt a învăţat.

Arh. St. Buc., Mitrop. Moldovei, CXXXVIII/1.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

16

1601 (7109) Iunie 2, Iaşi.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugii noastre Isac vistiernicel din Hlăpeşti. Iţi dăm de ştire că ni s'au jeluit slugile noastre, Drăgan Ciolpan şi Ionaşco vătaf de vistiernicei, împotriva lui Ilea şi împotriva rudei sale din satul Negoeşti şi astfel au zis înaintea domniei mele că ei stăpânesc 2 vetre [1]) de sate şi din satul Măleşti şi din Negoeşti.

---

[1]) « vetre » aşa în orig.

De aceia, cum vei vedea această carte a domniei mele, tu să-i oprești de pe jumătatea din satul Mălești. Iar cui i se va părea strâmb, acela să stea de față, înaintea noastră.

Altfel să nu fie.

Scris la Iași, în anul 7109 <1601> Iunie 2.

† Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învățat.

† Drăgușan <a scris>.

Arh. St. Iași, CLXXIX/4.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.
Cu 2 trad. rom. la Acad. R.P.R., CCVII/3

17

1601 (7109) Iunie 5, Iași.

Din mila lui dumnezeu, noi Io Eremia Moghila voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Mărica și sora ei, Agafia, fiicele lui Necoriciu și nepoții lor de frate, Ionașco și Măriuța și Frăsina, fiii lui Mihăilă și iarăși verii lor, Cirțu și frații lui, Tofan și Vasilie și sora lor, Mărica, copiii Sorei și iarăși verii lor, Sofronia, fiica Micăi, toți nepoții Vasutcăi, strănepoții lui Vană, de bună voia lor, de nimeni siliți, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, din dreptul lor uric de moștenire, pe care l-a avut străbunicul lor Vană dela Alexandru voevod cel Bătrân, cinci părți din tot satul Comănești, care este pe Soloneț, în ținutul Sucevei, cu loc de iaz și de moară la pârâul Solonețului Mic și la Botășana și cu pometuri și cu lazuri. Pe acestea le-au vândut slugii noastre, Văscan Dobrenchi pentru șase sute de taleri de argint. Și s'a sculat sluga noastră Văscan Dobrenchi și a plătit deplin acei bani, 600 de taleri mai sus spuși, în mâinile tuturor acestor oameni mai sus scriși, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri. Dar acești bani i-au fost lui dela domnia mea pentru satul Horodnic, sat care a fost al socrului său, Costin miedar. Pentru aceia, să-i fie lui și dela noi cu tot venitul.

Și întru aceasta, iarăși a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Didea, fiica Agafiei, nepoata lui Macsin, strănepoata Nastasiei, de bună voia ei, de nimeni silită, nici asuprită și a vândut dreapta sa ocină și dedină, tot din acel uric mai sus scris și din acel sat mai sus zis, Comănești, a șasea parte, cu pometuri și cu curături și cu loc de moară. Pe aceasta a vândut-o tot slugii noastre, Văscan Dobrenchi, pentru cincizeci de taleri de argint, dar pe banii săi drepți și i-a plătit ei deplin.

Şi întru aceasta, iarăşi au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Prodan şi fratele său Gligorie şi sora lor, Nastasca, copiii lui Ionaşco Lenţovici, nepoţii lui Groza, strănepoţii lui Cozma cămăraş, de bună voia lor, de nimeni siliţi, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină şi cumpărătură din dreptele lor urice, a treia parte din jumătatea satului Bălăceani, cu loc de iaz şi de moară şi cu pomet şi cu lazuri. Pe aceia au vândut-o slugii noastre Văscan Dobrenchi, pentru 120 galbeni ungureşti. Şi s'a sculat sluga noastră Văscan Dobrenchi şi le-a plătit lor deplin acei mai sus spuşi bani, 120 de galbeni ungureşti. Dar mai înainte îi vânduseră lui a treia parte din satul Vâlcineţ, partea din mijloc iar după aceia, ei i-au dat pentru acea parte din Vâlcineţ acea parte mai sus spusă, a treia parte din jumătatea satului Bălăceni.

Deci noi, văzând tocmeala lor, de bună voie şi plata deplină, asemenea şi noi am dat şi am întărit şi dela noi slugii noastre Văscan Dobrenchi acele mai sus spuse părţi de ocine, ca să-i fie lui şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi la tot neamul lui, care i se va alege mai aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui mai sus scris sat, Comăneşti, să fie pe vechile lui hotare. Şi iar, hotarele acelei a treia părţi din jumătatea satului Bălăceani <să fie> din jumătatea satului a treia parte, iar din spre celelalte părţi pe vechile hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Eremia Moghila voevod şi a preaiubiţilor fii ai domniei mele, Io Costantin şi Alexandru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ureche vornic al ţării de jos, credinţa panului Cârstea vornic al ţării de sus, credinţa panului Gheorghie pârcălab de Hotin, credinţa panului Ghiorghie şi a panului Ionaşco pârcălabi de Neamţ şi credinţa panului Manole şi a panului Avram Rodna pârcălabi de Roman, credinţa panului Orăş hatman şi portar de Suceava, credinţa panului Barnovschi postelnic, credinţa panului Veveriţă spătar, credinţa panului Simeon Stroici vistier, credinţa panului Cărăiman ceaşnic, credinţa panului Gligorie stolnic, credinţa panului Ghiurma comis, credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească, pentrucă i-am dat şi i-am întărit, pentrucă el şi-a cumpărat cu banii săi drepţi.

Şi pentru mai mare tărie şi împuternicire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Stroici logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Nicoară la Iaşi, în anul 7109 <1601> Iunie 5 zile.
Am iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Acad. R.P.R., V/69.
Orig. slav, rupt şi şters, pecete atârnată.

18

1601 (7109) Iunie 12, Iaşi.

Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, boierul nostru, Drăguş fost vornic şi a pârît pe sluga noastră, Avram, pentru o datorie a socrului său Cârstea Dieceanul, care i-a fost dator cu 20 de taleri de argint. Iar Avram nu a tăgăduit, dar n'a avut bani să-i plătească. Şi de bună voia lui, de nimeni silit, nici asuprit, i-a dat dreapta sa ocină şi dedină din satul Micleşti, din ţinutul Vasluiului, din a treia parte din jumătatea satului, a patra parte, însă jumătate din partea Anuşcăi. Pe aceasta a dat-o mai sus zisului nostru boier pentru acei mai sus scrişi bani, 20 de taleri, ca să-i fie lui cu tot venitul.

Pentru aceasta, de acum înainte, el să nu mai întoarcă, nici el, nici neamurile lui, niciodată în veci, ci o va stăpâni Drăguş şi copiii lui. Şi altul nimeni să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, anul 7109 <1601> Iunie 12.
† Domnul a poruncit.
Stroici mare logofăt a învăţat. Şi am iscălit, Stroici logofăt <m. p.>
Nicoară <a scris>.

Acad. R.P.R., CLXXXV/179.
Orig. slav, hârtie, rupt, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. la Acad. R.P.R., CCVI/162.

19

1601 (7109) Iunie 13, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugii noastre, Ciolpan fost vornic. Iţi dăm de ştire că ni se jăluiesc monahii dela Bisericani, asupra monahilor dela Bistriţa şi astfel au zis înaintea domniei mele că ei şi-au făcut stână [1]), pentru oile lor şi locul lor şi lângă mânăstire.

De aceia, cum vei vedea această carte a domniei mele, tu să mergi acolo şi să scoţi oile Bistriţenilor din hotarul Bisericanilor şi să le strici stâna [1]) şi să le spui

[1]) « stână », aşa în orig.

să-și stăpânească fiecare locul său, după vechile hotare, pe unde le arată privilegiul dela Petru voevod cel Bătrân și dela Ștefan voevod, fiul lui Petru voevod și mai [1]) mult să nu-i turbure pe ei.

Așa să știi. Altfel să nu faceți.

Scris la Iași, anul 7109 <1601> Iunie 13.

† Insuși domnul a poruncit.

† Marii boieri au învățat.

† Ipatie <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, XII/9.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1809

20

1601 (7109) Iunie 18.

Suret scos moldovenește de pe carte sârbască dela Ieremie Movila voevod din velet 7109 <1601> Iunie 18.

Io Ieremie Movila voevod, cu mila lui dumnezeu, domnŭ țării Moldaviei. Iată am dat aciastă carte a domniei meli, slugii noastre, Zaharii și lui Toader și surorii lor, Măricăi, feciorii Tăutului, ce-au fost log<o>f<ă>t mari, ca să fii tari și puternici cu carte domnii meli, a țăne și a stăpâni a lor driaptă ocină și moșie, satul Bălilești [2]) ce iaste pe Săret, unde au fost curte bătrânului marelui log<o>f<ă>t Tăutului, după cum au stăpânit el și megiiașăi lui și ei și părințăi lor și moșii lor.

Și de astăzi înnainte nici într'un chip, triabă a să amesteca Negoeștii să nu aibă, că ș'au pus și ză de soroc înnainte domnii meli împreună cu dânșii și dacă au venit Negoeștilor zioa sorocului, iar ei au fugit și s'au dosăt și n'au stătut de față la giudecată.

Pentru aceia, dacă am văzut domnie me, a lor ispisoace și dreptăți bune, ce le au ei la măna lor, cu driaptă giudecată li-am dat lor ca să stăpăniască mai sus numita moșii și cu tot venitul. Și preste carte domnii mele, nici într'un chip mai mult a să giudeca să nu cutezi.

Insumi domnie me poruncesc.

Stroiciu *mare* log<o>f<ă>t *a iscălit.*

Al treilea log<o>f<ă>t *a iscălit.*

Nicoară pitar.

S'au tălmăcit de pe sărbii, moldovenești de Procopie Golăescu uricariu *domnesc*, dascal *domnesc*.

---

[1]) „mai", așa în orig.

[2]) probabil greșală pentru: « Bălinești ».

Acest suret este scos de pe un suret ci este la mini, mai giosul iscălit, cari este scos de pe matcă, aflăndu-s<e> la mini şi nu să tăgăduești. Şi fiindcă log<o>f<ă>t Costandin Tăut arată că-i moşinaş, i-am dat acest suret şi am iscălit.

Chiriac Cărstianu sărdar.

1792 Fev. 29.

Arh. St. Buc., M-rea Văratic, XIV/2.
Trad. rom. dela sfârşitul sec. XVIII.

21

1601 (7109) Iunie 30.

† Eu Bălan şi Nastasia şi Tudora, fetele Petrei şi Olo. . . de Băceşti, mărturiisim noi, cum de bună voia noastră, cum am văndut părţil<e> noastr<e> de ocină, ce să va alege acolo, la sat la Băceşti, cu tot vinitul, din cămpu şi din fănaţ şi din pădur<e>, dereptu şeasedzăci de tale<ri>, lu Toader aprodul din Mărmurean<i>, denaintea lui Ghiorghie Turcul din Cuci şi lui Ionaşco Marmur<e> din Gărcin<i> şi lui Toader, feciorul lui Marmur<e> şi Bogonosie din Gărcin<i> şi a mulţi oamin<i> bun<i>.

Si mai mare credinţă ne-am pus şi peceţil<e>, să s<e> ştie.

Iun<ie> 30 *zile*, let 7109 <1601>.

Gligorii Turcul, Ionaşco Marmure.

Toader Marmure, Bogonosii.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, LIII/I/5.
Orig. rom., rupt, 2 peceţi aplicate şi 2 amprente.

22

1601 (7109) Iulie 5.

† Eu Nastasiia, cneaghinea <lui> Procop Cărăiman *fost* dvornic, scriem şi mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră, cum au fost cumpărat giupănu-mie<u> o ocină în sat, în Hăneşt<i>, dentr'a patra parte giumătate, partea Titiianii şi a fételor ei, cătă să va alege, derept o sută şi dooadzeci de galben<i>. Şi aşijdere s'au tănplat de-au întorsu acea ocină Soltan, în mănule giupănu-mieu, dereptu atăţea bani, căţ<i> sintu mai sus scriş<i>, în dzilele Irimii vodă. Dereptu acéia, de va vrea să întoarcă cineva banii lui Soltan, dentr'a acea parte de ocină, să aibă a <în>toarce căţ<i> bani săntu mai sus scriş<i>, că atăţea bani au dat în mănule <giu>pănu-meu.

De iasta scriem şi mărturisim, cu ceastă scrisoare a noastră.

Vălet 7109 <1601> Iuli 5.

Costantin diac <m. p.>

Acad. R.P.R., CCCCXXXVII/38.
Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

23

1601 (7109) Iulie 8, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Tudora, cneaghina lui Lupu postelnic, de bună voia ei, de nimeni silită şi nici asuprită şi a vândut un vad de moară care este pe apa Vasluiului în satul Duşeşti, însă în partea ei. Pe acesta l-a vândut credinciosului nostru Drăghici Bogza logofăt, pentru treizeci de taleri număraţi, din privilegiul de împărţeală pe care l-a avut ea dela acest Petru voevod. Pentru aceasta, să-i fie lui cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, anul 7109 <1601> Iulie 8.

† Domnul a zis.

Marele logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Să-i faceţi uric.

† Băseanul <a scris>

Acad. R.P.R., LIX/87.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

24

1601 (7109) Iulie 15, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noştri, călugărilor dela mânăstirea sfântului Nicolae, pentru aceia să fie tari şi puternici cu această carte a noastră să-şi adune pe vecinii lor care au fugit din satele lor, din Giurov şi din Nicoreşti, ori unde îi vor afla în ţara domniei mele şi fie în al cui sat, fie în sat domnesc sau boieresc[1]) sau vlădicesc sau călugăresc sau în nişte slobozii sau ori unde, pe toţi să aibă să-i tragă, să meargă fiecare la casele lor.

Pentru aceia, nimeni să nu îndrăznească să-i oprească sau să-i împiedice înainte acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, anul 7109 <1601> Iulie 15.

† Domnul a zis

† Eremia Moghila voevod <m. p.>

Marele logofăt a învăţat.

† Nicoară <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXVII/33.
Orig. slav, hârtie filigran, rupt, pecete aplicată.

---

[1]) în orig. «panskuiu» : al panilor.

Neamţului, care acel sat a fost pus zălog de el la Toader Cârlig vistiernicel, pentru acei bani, 270 de taleri, iar acum l-a răscumpărat dela el şi l-a pus zălog la sluga noastră mai sus zisă, Boul vistier şi încă pe lângă aceşti bani, el a mai[1] luat cinzeci taleri pentru acel sat şi s'au făcut în totul, trei sute şi douăzeci taleri. Şi aşa s'au tocmit dinaintea noastră şi s'au învoit, când îi va da acei mai sus scrişi 320 taleri, sau el sau dintre copiii lui, el să-şi ia satul, iar dacă nu-l va răscumpăra însuşi sau dintre copiii lui, atunci dintre nepoţi, care sunt al treilea rând de oameni, să nu aibă treabă a-l răscumpăra, nici din gură a vorbi.

Iar noi, când am văzut tocmeala lor de bună voie, ce s'au tocmit dinaintea întregului nostru sfat, noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit, slugii noastre Toader Boul vistiernic acel mai sus scris sat Frăteşti, ca să-l stăpânească cu tot venitul, până când îl va răscumpăra. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7110 <1602> Martie 6.

Domnul a zis.

Eremie voevod <m. p.>

Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Faceţi-i uric [2]).

† Nebojatco <a scris>.

<Pe foaia a doua:> † Incă am mai [1]) dat panului Iuraşco 30 taleri..... [3]) l-au mănat măriia sa vod<ă>, la Mărzea cu ţol..... [3]) sat, *luna* Iun. 15, v<leat> 7110 <1602>[4]).

Din privilegiu de vislujenie ce au avut de pe Limbă Dulce de la...... [3]), care i-a fost lui schimb cu sluga noastră Dumitru uricar şi cu cnea<ghina>...... [3]) Toader Dragsin, pentru a patra parte de sat din Călineşti...... [3]) i-a adăugat Dumitru uricar lui Iuraşco, o sută...... [3])

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, XXXIII/I/2.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1845.

50

1602 (7110) Martie 7.

Suret 7110 <1602> Mart. 7. Carte pe sărbie dela Ieremie v<oe>v<o>d.

Dat-am carte domnii mele credinciosului nostru Mogălde agă, să fie tare şi puternic cu carte domnii mele, a ţăne şi a stăpâni o moară la Tărgul Frumos, care moară au fost a Gugii uşăriu şi muere Gugii să nu aibă nici o triabă cu ace

[1]) « mai », aşa în orig.
[2]) scris de Stroici.
[3]) loc rupt în orig.
[4]) pasagiul: « l-au mănat... », româneşte în orig.

moară, că domnie me m'am milostivit şi o am dat lui, cu tot venitu, până când ne va fi voe domniii mele.

Deci nimi să nu aibă a să amesteca înainte cărţăi noastre.

Irimie Movila v<oe>vod.

Trifan post.

Pavel diiacu am scris.

Acad. R.P.R., CLXXV/24.
Trad. rom. dela sfârşitul sec. XVIII.

51

1602 (7110) Martie 15, Şerbeşti.

Iată dar, Nechita din Cârligi fratele lui Toader, a venit înaintea noastră, de nimeni silit, nici asuprit şi a vândut ocina sa care îi este cumpărătură din partea Cioräştilor, din a şasea parte a satului din Cârligi, care se împarte din a şasea parte a satului, care se împarte în cinci părţi, două părţi, asemenea din partea Cioräştilor, a vândut lui pan Necoară logofăt pentru douăzeci de taleri.

Şi au fost la acea tocmeală: Necoară vătăman din Şerbeşti şi Cupcea de acolo şi Efrim Buzilă iarăşi de acolo şi Nechita asemenea şi Florea asemenea de acolo Şi şi-au pus şi peceţile, ca să se ştie.

Scris la Şerbeşti, în anul 7110 <1602> Martie 15 zile.

Acad. R.P.R., LVII/2.
Orig. slav, hârtie filigran, 2 peceţi aplicate,
Cu o trad. rom,. ibid., CLVII/52.

52

1602 (7110) Martie 16, Tecuci.

† Ursu mare pitar şi Ghenghea vornic. Iată a venit înaintea noastră Andrei, fiul lui Huru, nesilit de nimeni, nici asuprit, ci de bună voia sa şi a vândut dreapta sa ocină, a cincia parte din Scândureni şi din Hărăeşti, pentru trei sute zloţi Acestea le-a vândut panului Cârstea mare vornic de ţara de sus.

Şi deasemeni a venit înaintea noastră Costantin, fiul lui Pătraşco şi a vândut dreapta sa ocină, a cincea parte din Scândureni şi din Hărăeşti, pentru 300 zloţi, panului Cârstea mare vornic.

Şi la această tocmeală a fost şi Creţul staroste de Tecuci.

Pentru aceasta am făcut această mărturie [1]), până când milostivirea sa, pan Cârstea mare vornic, îşi va face şi ispisoc dela domnia sa, dela domnul. Astfel să se ştie.

Scris în Tecuci, anul 7110 <1602> Martie 16.

---

[1]) « mărturie », aşa în orig. slav.

Ghipsiman a cincea parte şi a fost de faţă [1]).

<Pe verso contemporan slav:> Pentru Scândureni şi pentru Hărăeşti, ispisoc dela oameni buni.

Acad. R.P.R., XXXVII/88.
Orig. slav, hârtie filigran, 3 peceţi aplicate,
Cu o trad. rom. din 1890.

53

1602 (7110) Martie 18, Iaşi.

† Ieremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, sluga noastră Costantin Cimbalovici diac şi cu un zapis de mărturie dela popa Crăciun, din Cârsteşti şi Silion de acolo şi Ilie din târgul Bârlad şi dela mulţi oameni buni, astfel mărturisind într'însul, că a venit înaintea lor Tudora Borşoae, fiica Anei, nepoata.....[2]) de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, toată partea ei, cât se va alege din satul Cupceşti, aceia a vândut-o slugii noastre mai sus zise, Costantin Cimbalovici diac, pentru două sute zloţi tătăreşti şi i-a plătit deplin dinaintea lor.

Iar noi am crezut şi de aceia i-am dat şi i-am întărit, ca să-i fie şi dela noi cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7110 <1602> Martie 18.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Pătraşco <a scris>.

Acad. R.P.R., CXXXII/48.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

54

1602 Martie 18.

Copii după uric din let 1602.

Zapis de ocenă să să ştii cum au cumpărat Sohioiul şi cu jupâneasa dumsle Marie şi cu fratele dumsle Dan, oameni din altă ţară ungureni. Şi au cumpărat la sat la Poiană dela fetile lui Bote Bucium, dela Mariia Moşa şi dela Dumca din Poenă în sus pănă unde dă runcul de mal şi la vale pănă la apa Siretului şi pe mal în jos pănă pe di<n> gios de Căzătoare, pănă unde

---

[1]) pasagiul« Ghipsiman... faţă », scris de altă mână.
[2]) loc alb în orig.

mănă<n>că Siretiul în mal şi pe supt mal, pănă în apa cu bălţi de peşte cu uşore de făn. de unde au fost chilija lui Gheorghii dascalu la Pleşa Bļedariului şi în gios pi mal păne[1]) în Troian şi pen Troian spre soare răsare, peste vale Lupii şi piste vale pe......[2]) şi peste drum boiarilor şi pe la ţarina Cunţii la vale pănă în Tecucelu cu Apă, unde dă Vale Roşii în Tecucelu cu Apă şi piste Tecucelu cu Apă şi piste Tecucelu Săc, spre soare răsare şi piste Fogaşului pănă în hotaru Cernicei şi în sus pănă în Hliza Paului şi alăture cu Hliza Paulu<i> iarăş pănă în Tecucelu cu Apă......[2]) la gura Roşii unde au fost casile lu Bote Bucium au dat pe acestu loc din Poiană şi pe Buciumeni cu vad de moară la Chiatriş la gura Roşii.

Şi au dat şasă sute de zloţi tătărăşti Sohioiul şi cu giupăneasa dums<a>le şi cu fratile dums<a>le cu Dan. Şi acei bani i-au dat în măna fetii lui Bucium Marii şi a Duncăi, nepotile lui Ivancu, fratile Şăndrii hatmanului.

Let 1602 Mart. 18.

Acad. R.P.R., LXXV/73.
Copie rom. hârtie filigran.

55

1602 (7110) Martie 20.

† Adică <deci eu>[3]) Ursul vătah din satul Dărmăneşti şi <Toader>[3]) şi Dum<itru>[3]) şi Mithod<ie>[3]) şi Ihnat şi Savul şi Dcmitru Lazar şi Iurie şi Toader şi popa Ciurba, toţi din satul Dărmăneşti. Iată a venit înaintea noastră Irodia, fiica Varvarei, nepoata Ma<ghi>ţei[3]) şi bărbatul ei Drăgăi<lă>[3]) de bună voia lor nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din dreptele lor <ocine>[3]) ce au avut, toate părţile lor, care li se vor alege din satul Dărmăneşti <din>[3]) vatra satului şi din câmp <şi>[3]) <din>[3]) curătură şi din poeni şi din <pădure>[3]) şi cu vad de moară, care este în ţinutul Totruşului. Aceasta a vândut lui <Ma>[3]) vrichi şi femeii lui, Tecla, pentru două sute de zloţi tătăreşti şi i-a plătit ei deplin dinaintea noastră.

Şi deasemeni a venit înaintea noastră Savul, fratele Irodiei, fiul Varvarei, nepotul Maghiţei, nesilit de nimeni, nici asuprit, <de bunăvoia>[3]) sa şi a vândut dreapta <sa>[3]) ocină şi dedină, din dreptul său uric, pe care l-a avut bunica lor M<aghi>[3])ţa, jumătate din partea lui, din acelaş sat, din Dărmăneşti, din vatra satului şi din câmp şi din curătură şi din poieni şi din pădure şi cu vad de moară. Aceasta a vândut lui Mavrichi Grecul şi femeii lui, <Te>[3])cla, pentru o sută şi cincizeci zloţi tătăreşti şi i-a plătit deplin, ca să-i fie lui dreaptă ocină cumpără-

---

1) cuvântul « păne » e scris deasupra rândului de altă mână, cu altă cerneală.
2) loc alb în text.
3) loc rupt în orig.

tură, cu tot venitul ei, dinaintea noastră și a multor oameni buni și megieși dinprejur.

Și pentru mai mare tărie am pus pecetea noastră pe acest zapis.

† In anul 7110 <1602> Martie 20 zile.

Arh. St. Buc., Episc. Román, XXIII/1.
Orig. slav, hârtie, 2 peceți aplicate.
Cu o trad. rom. din 1777, după care s'au făcut întregirile.

56

1602 (7110) Martie 23, Tomești.

† Eu Marco Codalbul armășel din Chiliani, din ținutul Tutova, însumi înștiințez cu această carte a mea și zapis, că m'am tocmit de bună voia mea cu pan Cârstea mare vornic și am vândut milostivirii sale acest Țigan, anume Ion și cu Țiganca sa, anume Boba și cu un copil al lor, anume Ursul, pe care i-am răscumpărat din mâinile Tătarilor, când au prădat până în Țara Românească și am dat pentru ei 2000 de aspri; iar panului Cârstea vornic i-am vândut pentru patru mii de aspri și am luat din mâinile milostivirii sale, deplin, toți bani gata, 4000 de aspri.

Și printre noi, când ne-am tocmit această tocmeală erau: Buciumaș fost vornic și Ionașco Bălan diac din Gălțești și Sava diac din Ceucani și alte multe slugi domnești dinprejurul nostru. Și pentru mai mare credință, ei și-au pus pecețile la această carte a mea și zapis, ca să se știe.

Scris la Tomești, anul 7110 <1602> Martie 23.

Acad. R.P.R., IX/50.
Orig. slav, hârtie filigran, 3 peceți aplicate.
Cu o trad. rom. din 1777, ibid. X/211.

57

1602 (7110) Aprilie 1.

Suret deuric dela Irimie Movila voevod, din let 7110 <1602>, Ap<rilie> 1.

Pricum au vinit înnainte noastră și înnainte boerilor noștri, Nicoar<ă> și frateli său Vas<i>li și Ionașco și sora lor, Mărica, ficiorii lui Ghirman și Agafii, di a or bună voi, de nime nivoiț<i>, nici asupriț<i> și-au vândut a lor dreapt<ă> ocină și moșie, din gium<ă>tate di sat di Glodin<i>, ci-s la ținut Roman<u>lui, a trie parte și a trie parte iarăș din cielalt<ă> gium<ă>tate di sat, ci le-<a>u fost lor cumpărătur<ă> dela Agafie, fata lui Sim<i>on vătav, nipoat<a> lui Nicoar<ă> sulgir, dila Ștefan...[1]). Aceasta au vândut-o credincios și cinstit boeriul nostru,

---

[1]) loc alb în text.

lui Stroici *mare* log<o>făt, drept 60 taler<i>, ban<i> de argint. Așijdire iarăș au mai vinit înnainte noastră Măriica, fata Agafii, nipoat<a> lui Sim<i>on vătav, strănipoat<a> lui Nicoar<ă>, iarăș de bună voe sa și au văndut iarăș din gium<ă>tat<e> di sat din Gloden<i>, a trie parte, iar credincios boeriului nostru ce scrii mai sus, lui Stroici *mare* log<o>făt, drept 30 taler<i> de argint. Așijdire iarăș au mai vinit înnainte noastră, Lupul, ficiorul și ne<a>mul lor, Anghelina și Ana și fratele lor, Ștefan, ficiorii lui Crăciunu, de bună voe lor și-au văndut a lor dreapt<ă> ocin<ă> și moșii din ceealalt<ă> gium<ă>tat<e> di sat, a trie parte, din Glodeni drept 20 taler<i> de argint. Așijdire iarăș au mai vinit, înnainte noastră, Condre și fămee lui, Dochie, fata Anii, sor<a> Cozmii și lui Nicoar<ă> și fămee lui, Agafie, fata Cozmii, de bun<ă> voe lor și au văndut a lor dreapt<ă> ocin<ă> și moșii, dintr'acea gium<ă>tate de Glodeni, a trie parte; aceasta au văndut-o iarăș credincios boieriului nostru, lui Stroici *mare* log<o>făt, drept 30 taler<i> de argint. Așijdire au mai vinit înnainte noastră, Ionașcu, ficior lui Sim<i>on și ne<a>mul lor Ursul *fiul lui* Pahomi și ne<a>mul lor Palaghie și sora ei, Tita, ficiorii Tudosii și ne<a>mul lor Ana, fata lui Gavril și Ile<a>na, fata lui Bălan și ne<a>mul lor Stanca, fata Grozavii, nepoții Calii, strănepoț<i> Cărstii, de a lor bun<ă> voi, au văndut a lor dreapt<ă> ocin<ă> și moșii din cealalt<ă> gium<ă>tate de sat, a trie parte aceasta au văndut-o iarăș credincios<u>lui și cinstit boeriul nostru, lui Stroici *mare* log<o>făt, drept 30 taler<i> de argint. Și au plătit lor tuturor deplin, precum scrii mai sus, înnainte noastră; numai au rămas nevăndută din gium<ă>tate de sat, a trie parte, parte lui Mih<ă>ilă și la dănsul esti și uricul satului.

Și noi vădzindu-i pe dănș<i> tocmindu-să de bună voi și luăndu plata deplin, iar noi așijdire am dat și am întărit pi toate părțile di ocină ce scrii mai sus, ce-au cumpărat în sat în Glodeni, ca să-i fii lui și dila noi uricu di ocină, cu tot vinitul și altul să n'aibă a s<ă> amestica pesti carti noastră.

Drăgan Tăutul <a scris>.

Acad. R.P.R., VIII/98.
Trad. rom. din sec. XVIII.

58

1602 (7110) Aprilie 7, Iași.

† Io Ieremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am înnoit această carte a domniei mele, rugătorilor noștri egumenului și tuturor fraților aflători în mânăstirea Bistrița și pe cine vor trimite ei, el să fie tare și puternic, cu această carte a domniei mele să stăpânească vama cea mică dela Bacău și toate poienile și fânețile de pretutindeni pe unde va fi locul și venitul mânăstiresc, iar dacă le va fi luat cineva ceva sau le va fi cosit fânațul, ei să ia

totul înapoi, ca să fie sfintei mânăstiri, precum şi până acum au stăpânit, să fie împlinită ruga acelor pravoslavnici creştini foşti domni în ţara Moldovei. Iar dacă cineva va stăpâni ceva, cu dela sine putere, acela va avea o mare pedeapsă dela domnia mea.

Pentru aceia, nimeni dintre ureadnici sau şoltuzi sau oricine, să nu îndrăznească a se amesteca acolo sau a le lua ceva înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris la Iaşi, în anul 7110 <1602> Aprilie 7.

† Insuşi domnul a poruncit.

Eremia voevod <m. p.>

† Petriceaico logofăt a învăţat.

† Frăţiman <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iaşi, XXXIV bis/6.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

59

1602 (7110) Aprilie 17, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele credinciosului nostru boier Gligorie mare stolnic şi vătămanului său din satul Vertiporoh la aceasta, ca ei să fie tari şi puternici cu această carte a domniei mele, să cheme oameni din alte ţări în slobozie, în satul Vertiporob. Fie orice limbă ar chema în satul lor, sau Rus sau Leah sau Ungur sau Sârb sau Grec sau Muntean, dela domnia mea să aibă slobozie pe trei ani acel sat, [dela domnia mea], să nu dea nici darea împărătească şi nici oaste să nu facă domniei mele, nici iliş să nu dea, nici gorştină de oi, nici gorştină de porci, nici zeciuială de stupi, nici cinzeci de aspri să nu dea, nici sulgiu de vaci, nici sulgiu de oi, nici angăria Iaşului, care se ia în ţinutul Hotinului. să nu o dea Şi iarăşi să nu îndrăznească să intre şi să-i prade, şugubinarii pentru şugubină şi globnicii să nu-i supere şi olăcarii să nu le ia cai de olac, cum este mai sus scris.

Pentru aceia, nimeni să nu îndrăznească să-i supere sau să-i asuprească sau să ia dela oamenii mei, săracii domniei mele care vin la noi în slobozie în ţara domniei mele, înaintea acestei cărţi a domniei mele. Iar cine nu va asculta cartea domniei mele şi-i va supăra pe ei, oameni din alte ţări, iar acest om va avea mare pedeapsă dela domnia mea.

Aşa să ştiţi şi altfel să nu faceţi.

Scris la Iaşi în anul 7110 <1602> Aprilie 17.

Insuşi domnul a zis.

Io Eremia voevod <m. p.>

Stroici mare logofăt a învăţat.

Nicoară a scris.

Acad. R.P.R.,, LXXII/10.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

60

1602 (7110) Aprilie 20, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, sluga noastră Berescul vatah de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut ocina şi dedina sa dreaptă, jumătate dintr'o prisacă veche din mijlocul desişului [1]) unde se numeşte a Fântâna Rece, dar partea dinspre câmp dela Crăeşti şi cu poienile sale, până la capătul piscului şi de acolo pe drumul vechiu, până la rediul lui Alivan şi de acolo la groapa Lupul [2]) din uricul pe care l-a avut el dela Alexandru voevod cel Bătrân şi din ispisoc de întărire dela Petru voevod. Aceasta a vândut slugii noastre, State fost scotar, pentru două sute de zloţi tătăreşti.

Deci noi, văzând tocmela lor bună şi cu înţelegere şi plata deplină şi dela noi asemenea am dat şi am întărit, slugii noastre, State fost scotar, acea mai sus scrisă jumătate de prisacă şi cu poienile sale după cum scrie mai sus, ca să-i fie lui şi copiilor lui, cu tot venitul neclintit, niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris în Iaşi, în anu 17110 <1602> Aprilie 20 zile.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Barbovschii <a scris>.

Acad. R.P.R., CXXXVIII/11-11 a.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1746.

61

1602 (7110) Aprilie 30.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, credinciosul şi cinstitul nostru boier, pan Cârstea mare vornic de ţara de sus, cu un zapis de mărturie dela Ghenghea vornic şi dela Bucimaş fost vornic şi cu un alt zapis dela Deli Ghiorghie şi dela Pilipovschii mare vătaf şi de asemeni cu alt zapis dela şoltuzul şi dela pârgarii din târgul Bârlad, că au venit înaintea lor Corchina, fiica lui Fârtat şi Erena şi Parasca şi Marica, fiicele Armancăi şi Gafiia, fiica Anghelinei şi Luca, fiul Anei şi Simion şi Ion, copiii Maicăi, toţi nepoţii lui Fârtat şi Buzdugan şi Ihnat şi sora lor, Sofronia, copiii lui Dragoslav cel bătrân şi Ion Picioroga, fiul Dolcăi şi Blaga, fiul Muşei şi Ştirbul şi fratele lui Pavăl şi sora lor, Odochia şi Stanca şi ne-

[1]) în orig., la propriu: "grosimei".
[2]) aşa în orig.

potul lor, Dumitrașco și Ghiorghie și frații lui, Dănăilă și Nistor, fiii lui Luca, toți nepoții lui Dragoslav și Haraga fost șetrar și popa Cernat și Albotă și femeia lui, Dumitra și Hilip, de bună voia lor nesiliți de nimeni, nici prigoniți și au vândut ocina și dedina lor dreaptă <din> [1]) uricul pe care l-au avut dela Ștefan cel Bătrân [2]) voevod, toate părțile lor, care li se vor alege fiecăruia din satul Tomești în ținutul Tutova însă fără a patra parte, partea lui Toader Mutiul, care nu a vândut-o. Iar celelalte părți, pe toate le-au vândut credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Cârstea mare vornic, pe două mii și cinci sute de zloți tătărești. Și le-a plătit lor deplin dinaintea noastră.

Deci dacă, noi am văzut aceste zapise de mărturie, iar noi deasemenea și dela noi i-am întărit ca să-i fie și dela noi ocină și cu tot venitul și altul să nu se amestece.

Scris la Iași în anul 7110 <1602> Aprilie 30.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>. Pătrașco a scris.

Acad. R.P.R., DLXIV/37.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu două traduceri rom. dela începutul sec. XIX, ibid., DLXIV/38 și 39. Altă trad. rom. la Arh. St. Buc., M-rea Răchitoasa, LXVIII/44.

62

1602 (7110) Aprilie 30, Iași.

Dela Irimiia vod<ă>.

† Adecă au vinit înnaintea noastră și'n nainte boerilor noștri, Larion și fratele lui, Toader și sora lor Todosia, ficiorii Cărstăni și sămințieli lor: Costăn și sora lor, Zlata, ficiorii Cărstii și Iacob și frateli loi, Zahariia și sora lor Tec[c]la și Maica, ficiorii Mierlii și sămințiia lor: Chirilă și frate-său Pretriman, ficiorii lui Hilip și Gligorie, frateli lui Platon, feciorii lui Ion, și Me<rla și> [1]) sămința lor: Ionașco, frateli lui Mihăil<ă> ficiorii lui Ifrim și Măriia și frateli ei, Ghervasie, ficiorii Părascăi și Gligorie și sora lui, Dochița și Mărica și Ciolpan, ficiorii lui Marcu, nepoții lui Mihăil<ă> și au adus înnainte noastră un ispisoc de cumpărătură ce au avut dela moșul lor Mihăil<ă> Chicoșescul, dela bătrânul P<ă> [1])tru vod<ă> pe a triia parte din sat din Bodești, parte de gios ce-i pe apa Bistriții. ce iaste în ți<nutul Niamțul> [1])lui, ce au fostu cumpărat dela Drăgălina, fata Nastii, nepoata Stanciului, drept <ci> [1])nci sute de zloți, din diriasăli lor di'npărțiri, ce au avut dela mo<șu>l [1]) ei, dela Sta...... [1]), dela bătrânul Pătru vod<ă>. Și așijderili s'au jeluit că au avut un uric delaPătru <v>o [1]) <dă>, pe acea a triia

---

[1]) loc rupt în text.
[2]) Ștefan cel Bătrân adaus de altă mână pe loc lăsat alb.

parte de sat de Bodești; caria mai sus dzisăm, parte de gios. ce l-au fostu pierdut, fiind atunci mari amestecătură aici în țară.

Pentru aciaia, domnia mia am dat și am întărit, tuturor cărora mai sus sint scriși, pre acea caria mai denainte dzisăm, pe a triia parte de sat de Bodești, cum ca să li fie lor și dela noi uric și moșie, cu tot vinitul. Și altu nime ca să nu să amesteci înnainte cărții noastre. *Astfel scriem domnia mea.*

In Iași, l<ea>t 7110 <1602> Ap. 30.

† B<e>ldiman Toader <a scr.s>.

<Pe verso:> † Izvodul ispisocului ce-au dzis nipoții lui Herlic că l-au perdut.

Acad. R.P.R., XXXII/41.
Trad. rom. din sec. XVII.

63

1602 (7110) Mai 2, Iași.

† Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră cneaghina Anghilina, cneaghina lui Vasilie ceașnic și cu un zapis dela Gherghina ceașnic și Duma portar și Grama sulgear și dela Cârstea postelnic și Corpaci postelnic, că a venit înaintea lor Evghenia, fiica lui Bogdan Rugină, cneaghina lui Vasilie, împreună cu el, în Țara Muntenească și au vândut dreapta lor ocină și dedină, a șasea parte din satul Crăești, în ținutul Neamțului, la obârșia Pârâului Negru, aceasta au vândut-o credinciosului nostru Vasilie fost ceașnic și cneaghinei lui, Anghelina, pentru cincizeci taleri numărați și le-a plătit deplin, dinaintea lor.

Deci noi, văzând acest zapis de mărturie, noi deasemeni și dela noi facem această întărire a noastră, ca să fie .... [1]). Și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, în anul 7110 <1602> Mai 2.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Pătrașco <a scris>.

Acad. R.P.R., CLXXXVIII/126.
Copie slavă, din 1920.

64

1602 (7110) Mai 6.

† Iată dar eu Berghea din Gărcini mărturisim cu această carte a mea și zapis cui îl va vedea, că am vândut de bună voia mea, partea mea din satul Boțești toată, cât se va alege, partea de jos, aceia am vândut-o Pătrășcoaei din Boțești, pentru o sută și patruzeci zloți tătărești și ne-a dat Pătrășcoae banii deplini.

---

[1]) puncte în copie.

Iar noi i-am făcut zapis dela noi, să-i fie ocină cu totul, până când va ajunge la milostivirea sa domnul, să-şi facă ispravă şi întărire.

Şi pentru mai mare credinţă, am pus peceţile noastre la această carte şi zapis. Şi au fost oameni buni şi între noi . . . . . [1])del din Lieşti şi Pe<trea> [1]) din Todereşti şi Toa<der>. . . . . [1])

Alexa diac . . . . [1]) în anul 7110 <1602> Mai 6.

Acad. R.P.R., CXXXII/67.
Orig. slav, hârtie, 4 peceţi aplicate.
Cu o trad. rom. din sec. XIX.

65

1602 (7110) Mai 8, Iaşi.

† Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, monahul Ghenadie şi cu călugării dela sfânta mânăstire dela Berzunţu şi s'au pârît de faţă, înaintea noastră, pentru o ocină, jumătate din jumătate de sat din Orbic, pe Bistriţa, în ţinutul Neamţului [2]), zicând că acea ocină le este danie sfintei mânăstiri dela Margine aprod, pentru pomenirea lui. Iar monahul Ciolpan a spus că el a cumpărat acea ocină dela Mihăilă şi Frătuţul, fiii lui Margine aprod, pentru două sute şi douăzeci zloţi tătăreşti şi a arătat înaintea noastră şi ispisoc de cumpărătură dela acel Petru voevod, iar călugării dela Berzunţu n'au avut niciun ispisoc sau altă mărturie dela Margine sau dela fiii lui.

Deci noi, i-am judecat după obiceiul legii ţării, cu tot sfatul nostru şi aşa am aflat că acea ocină, jumătate din jumătate de sat din Oarbic, este dreaptă cumpărătură [3]) monahului Ciolpan şi s'a îndreptat şi şi-a pus ferâe 12 zloţi în vistieria noastră; iar călugării dela mânăstirea Berzunţu au rămas din toată legea şi judecata noastră.

Pentru aceia, de acum înainte să nu aibă a mai [4]) pârî pe monahul Ciolpan, pentru această pâră şi nici să dobândească niciodată în veci, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7110 <1602> Mai 8.

Domnul a poruncit.

Marele logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

† Pătraşco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, II/3.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1794. O copie din 1827 a acesteia la Acad. R.P.R., XXXII/98.

---

[1]) loc rupt în orig.
[2]) după « Neamţului » s'a adăogat posterior « partea de sus ».
[3]) după « cumpărătură » s'a adăogat posterior « partea de sus ».
[4]) „mai", aşa în orig.

66

1602 (7110) Mai 8.

† Iată dar eu Simion și Mușea sora mea, fiii Anesiei, sora lui Liciul cel bătrân scriem și mărturisim cu zapisul nostru, că noi de bună voia noastră, nesiliți de nimeni, nici asupriți am vândut dreapta noastră ocină și dedină, ce se va alege partea noastră, două părți din a cincea parte din satul Borăști, acestui nepot al nostru de văr primar, anume Ilea, fiul lui Eremia, fratele lui Nicoară Liciul, pentru patruzeci și patru zloți, din câmp și din vatră și din poieni peste Bârlad și din fânețe și din păduri și în vad de moară, ce se va alege. Deci de acum înainte să-i fie dreaptă ocină și dedină și dela noi cumpărătură în veci și nimeni altul să nu aibă nicio treabă a se amesteca în această parte a noastră, niciodată.

Și pentru cea mai mare credință, au fost la această tocmeală a noastră oameni buni, Pântea cel bătrân din Borăști și Nicoară Liciul și Manea și Toader Tâmpa și Ghiorghie, ginerele Chiranei și Dumitru, ginerele Fătoaei și Gerul și Tetițul și Pavăl și fratele lui, Lazor și Nistor și nepotul lui, Gligor și Crăciun, fiul Giurcănesei și Costantin, fiul Ilinei.

Și nimeni dintre noi să nu aibă a întoarce, în veci, înaintea acestui zapis al nostru.

Și la aceasta am rugat pe acești oameni buni de și-au pus pecețile lor la acest zapis, cine a avut.

Scris în anul 7110 <1602> Mai 8.

<Pe verso, însemnarea românească din sec. XVII:> « Zapis bătrân dela popa Dumitru *cu ginerele lui* Grigore *din* Borăști ».

Acad. R.P.R. Filiala Iași, Fondul Spiridoniei, VI/IX, 1.
Orig. slav, hârtie, 4 peceți aplicate.
Cu o trad. rom. din 1839.

67

1602 (7110) Mai 12, Iași.

Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Nastea, fiica Antimiei și vărul ei, Chirilă, fiul Măgdalinei, nepoții Armancăi de bună voia lor, de nimeni siliți, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină din jumătate din a treia parte, două părți, părțile lor care se vor alege din satul Miclești, din dreptul lor uric de întărire, pe care l-a avut bunica lor, Armanca, dela Petru voevod cel Bătrân. Acestea le-au vândut boierului nostru, Drăguș fost vornic, pentru treizeci de taleri de argint și le-a plătit lor deplin.

Și întru aceasta, iarăși a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștr Cârstea, fiul Bunaei, nepotul Dolcăi, de bună voia lui, de nimeni silit, nici asuprit

şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, iarăşi din acelaş uric mai sus spus, din jumătatea din <a treia> parte, jumătate, tot din acelaş sat <mai sus> scris. Aceasta a vândut-o tot mai sus scrisului nostru boier, Drăguş fost vornic, pentru douăzeci şi cinci de taleri de argint şi i-a plătit lui deplin.

Deci noi, văzând tocmeala de bună voie şi plata deplină, asemenea şi dela noi am întărit mai sus scrisului nostru boier, Drăguş vornic, acele mai sus spuse părţi de ocină din satul Micleşti, ca să-i fie lui şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7110 <1602> Mai 12.

Domnul a poruncit.

Stroici marele logofăt a învăţat. Şi am iscălit: Stroici logofăt <m.p.>

Nicoară <a scris>.

Acad. R.P.R., CLXXXV/168.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

68

1602 (7110) Mai 17, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Solomiia, fiica lui Ion Graur, nepoata Anii, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, din dreptele şi propriile sale privilegii, pe care le-au avut bunicii ei din <partea> de jos a treia parte, din satul Miclăuşeni, care acum se numeşte Graurii, douăsprezece ogoare. Acestea le-a vândut slugii noastre Băiseanul uricar, pentru douăzeci galbeni ungureşti şi i-a plătit ei deplin dinaintea noastră.

Deci, dacă am văzut tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, deasemeni şi dela noi i-am dat şi i-am întărit acea mai sus zisă parte, cât se va alege partea ei, până ce-şi va face şi alte direse din privilegii, ca să-i fie şi dela noi şi cu tot venitul.

De aceia, altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7110 <1602> Mai 17.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

† Drăgan Tăutul <a scris>.

<Pe verso> însemnarea: «am făcut din el uric, a doua oară».

Acad. R.P.R., CIV/3.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1731 şi alta din 1804.

69

1602 (7110) Mai 20.

Ispisoc dela domnul Irimie Movila v<oe>vod, din 7110 <1602> Maiu 20. cuprinzător. că Irimie Brescariul, ficiorul lui Petre Bucium, au tras la giudecată, înaintea domnii sale, pe fiii lui Veisa, pentru doâ părţi din satul Mărzăştii, ce să nume<sc> Făntăneleli, prin care să dă rămas pe Irimiia Brăscariul şi să întăreşte stăpănirea, ficiorilor lui Veisa, pe acele doâ părţi, din moşie Mărzăştii.

Arh. St. Iaşi, Condica K, nr. 380, f. 106 (105) v.
Rezumat rom. din 1824.

70

1602 (7110) Mai 24.

Tălmăcirea ispisocului.

Precum au venit, înnaintea domnii sale şi înainte a tuturor boerilor domniei sale, a Moldav[v]iei, a mari şi mici, credincioasa slugă a domniei sale, pan Lupu Balşe sulger şi fraţii lui: pan Grigorie pah. şi Gheorghie părcălab de Orhei şi sora lor, Fedora, fii Cărstii Balş ce au fost vor<ni>c şi nepoatile lor: Costanda şi Tudosca şi Pavăl, jăluindu-să înnainte domnii sale, cu mare jalobă şi cu mare mărturie dela boeri şi dela ostaş<i> de frunte din curte domnii sale şi dela mulţi oameni buni şi dela megieşii di pin pregiur, arătând înainte domnii sale precum că hrisovile şi ispisoacile ce li-au avut ei dela Ştefan v<oe>vod, dela Alecsandru v<oe>vod. dela Ioan v<oe>vod şi dela Petru v<oe>vod şi dela alţi<i> domni de mai înnainte, pe a lor drepte ocini şi moşii, pe satul anume Albeştii di pe Jijiia, în ţinutul Dorohoiului şi pe satul Mihăileşti, de supt Cărpiniş, dintr'acelaş ţin<u>t,aşijdire şi pe alte sate, Albeşti...[1]) di pe Jijie, ce-i în ţinut Hărlăului şi cu moară în Jijie; aşijdere şi pe satul Ionăşenii, dintr'acelaş ţinut şi cu mori în apa Jijie şi pe giumătate de sat din Fedeşti, parte din gios, di pe Prut, ce-i în ţinutul Iaşului şi cu mori în Dusăvăţ şi cu livezi şi cu bălţ<i>, anume Crivaia ce Mare...[1]); aşijdire şi pe giumătate de sat din Ciupeşti, parte din sus di pi Siretiu, în ţinutul Sucevii; aşijdere şi pe o a trie parte din satul Căpotenii, ce-i în ţinutul Hotinului.

Acele de mai sus arătate hrisoave şi ispisoace s'au pierdut toate, în vreme când Mihai vodă au intrat cu vicleşug în pământul domniei sale, cu ai săi făcători de rele, precum şi însuş asămine au fostu şi au făcut stricăciune la toată ţara; fără numai că au arătat înnainte domniei sale doaâ urice de mărturie şi de întăritură dela Aron vodă şi un ispisoc dela Petru v<oe>vod, pe satul Ionăşenii şi pe alte de mai sus numite sate a lor.

Deci, văzând domnia sa jaloba lor şi mare mărturie, iar mai vărtos ispisocul cel dela Petru v<oe>vod, cum şi uricul cel fără de picete, de întăritură dela Aron

---

[1]) lipsă in text.

vodă; pentru aceia şi domnie sa, înpreună cu tot sfatul domniei sale, încă au dat şi au întărit credincioasălor slugilor a domniei sale de mai sus numite: pan Lupul Balş şi fraţilor săi: Grigore pah. şi Grigore pârcălab de Orhei şi surorii lor, Fedorii, fii Cărstii Balşe, ce au fost vornic şi nepoţilor lor: Costandii, Tudoscăi şi lui Pavăl, ca să le fie lor şi dela domnie sa uric, ocini şi moşii, acele de mai sus numite sate, cu tot venitul lor, fiilor lor, nepoţilor, strănepoţilor şi la tot niamul lor, cine li să va alege mai de aproape, nestrămutat nici odinioară în veci.

Iar hotarul satului anume Albeştii, di pe Jijie, ce-i în ţinutul Dorohoiului, să fie după hotarăle cele vechi, pănă unde s'au stăpânit din vechiu. Iar hotarul satului Mihăileştilor, de supt Cărpiniş, dintr'acelaş ţinut, să fie iarăş după al său vechiu hotar, pănă unde s'au stăpănitu din vechiu. Iar hotarul Albeştilor celor vechi de al doile, pe Jijie, din ţinutul Hărlăului şi cu mori în Jijie pe amăndoaă părţile, să fie iarăşi după al său vechiul hotar. Iar hotarul satului Ionăşănii, ce-i într'acelaş ţinut şi cu mori în Jijie, să fie pe de amăndoao părţile Jijiei. Iar hotarul acei giumătăţ<i> de sat din Fedeşti, ci este pe Prut, în ţinutul Eşului, parte din gios, cu bălţ<i> şi cu balta Crivaia ...[1]) pe după moară la vale, din tot hotarul să fie giumătate. Iar hotarul aciia a triia part<i> din satul Căpotenii, ce-i în ţinutul Hotinului, să fie şi'n tot hotarul a trie parte, parte ce din mijloc. Iar hotarul cei giumătăţ<i> de sat din Ciupeşti ...[1]) să fie din tot hotarul giumătate. Iar dintr'alte părţ<i>, să fie după vechiul hotar, pănă unde s'au stăpănit din vechiu. Cum şi uricul cel fer<ă> de pecete, de întăritură dela Aron vodă, s'au legat iarăşi cătră acestu uric.

Şi spre aceasta este credinţa însuşi domnii sale de mai sus numit, Eremie Movila v<oe>vod şi credinţa a tuturor boerilor domnii sale, a Moldovii, a mari şi mici. Din let 7110 <1602>, Mai 24.

Di pe sărbie pe limba moldoviniască s'au tălmăcitu la anul 1797, Mai 27, de polcovnic Pavăl Debriţ[2]) *dela* mitropolie.

Posleduindu-s<ă> din cuvănt în cuvănt, copie aceasta şi fiind întocma cu tălmăcire ispisocului celui adevărat, s'au încredinţat şi de cătră noi. 1814, Mart. 9. Iar cel adevărat să află la dum<nealui> *mare* vor<ni>c Theodor Balş.

Constandin Leondari sulger şi log<o>f<ă>t de taină.

Acad. R.P.R., XXXV/118.

Copie după o trad. rom. Incă o trad. rom., ibid., CCLII/54, făcută la 1813 Aug. 10 şi întărită de Iord. Cantacuzino mare logofăt.

71

1602 (7110) Mai 29, Iaşi.

Noi Ierimiia Moghila v<oe>vod, cu mila lui dumnezău, domn ţării Moldav<v>iei. Am dat aciastă carti a domniei meli, rugătoriului nostru egumen şi a tot soborul

---

[1]) iipsă în text

[2]) In text: „Dobrinschii.".

dela sfănta măn<ă>st<i>re Bistriţa, unde iasti hramul adormirea presfintei născătoarei de dumnezău, de întărirea braniştii vechi, de pe uricul lui Ştefan vodă cel Bătrăn, cari să începe dela părăul Sărata pisti Bistriţi, la Doamna şi pănă la Angărcinia Săcul şi dela Cozie, cătră Dialul cel Mare, la poeniţi dela Hitioana, la Pintenul şi să înpreună cu branişte măn<ă>st<i>ri Tazlăului, pănă la Răchitiş şi la piscul Baleţii, în gius pe Tarcău şi Bistriţa; şi iarăş doă poeni supt Ciahlău, pisti Bistriţi, la Jărcoae şi Cuejdiul la Oprişani, pănă la Methodiie, în gura Păngărăciorului, pănă la Obărşie şi un loc de stănă la Păngăraţi.

Şi nimine să nu fie volnic a paşti oi acole, sau să vănezi peştile, sau să tai la păduri şi nueli sau hămăi sau nuci sau fieştici ar fi pe moşie numită; nimine să nu fie volnic a îndrăzni preste carte domniei meli, că să va pedepsi.

In Iaşi v<e>let 7110 <1602> Mai 29.

Petriceico log<o>f<ă>t au învăţat.

Arh. St. Buc., M-rea Văratec, XVIII/3.
Trad. rom. din sec. XIX.

72

1602 (7110) Iunie 9.

Erimie Movila v<oe>vod, v<e>l<ea>to 7110 <1602> Iunie 9.

Adecă domniia mia m'am milostivit ş'am dat ş'am întărit slugii noastre credincioase, lui Andrei Chiriiac vameşul, din dres de danie şi de cumpărătură ci <au >avut dela Aron vod<ă>, o selişte anume Zorilénii, la Bărlad şi cu loc de moară în Bărlad, din sus de tărgul nostru Bărladul, care aciastă selişte Zorilénii, cu loc de moară în Bărlad, au fostu driaptă domniască, de ocolul tărgului Bărladului, cum ca să-ş<i> facă şi ia acolo sat. Ş'au dat lui Aron vod<ă> 6 cai buni învăţaţi, drept 2000 de aspri, în triaba ţărăi, când au fostu fugit toate satele [1]) cinstitului înparat căci au fostu vreamile de nepace şi prădzi de Căzaci în pămăntul Moldovei, când şi însuş<i> atunce *a pierit.*

Deci aciastă selişte mai sus scrise, ca să-i fie dela noi driaptă ocină şi moşiia cu tot vinitul.

Şi spre aciasta este credinţa domnii mele mai sus numit Erimie vod<ă> şi fii<i> mei Costatin şi Alexandru şi credinţa a toţi boierii noştri, anume: Stroici *mare* logof<ă>t, Uréche *mare* vor., Cârste *mare* vor., Gheorghie părcălabul di Hotin, Vasilie, Hrisoverghe, amăndoi păr<călabi> de Niamţu, Vevirițe *şi* Ciocărlie păr<călabi> de Roman, Orăş hat. *şi* părcălab Sucevii, Trifan post., Bosioc spăt., Cărăiman pah., Simion vist., Gligorie stolnecul, Apostolachie comisul.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 629, f. 146/154.
Trad. rom.

[1]) pasagiul «când ... satele» tradus greşit în condică, în loc de «când au venit oştile»

73

1602 (7110) Iunie 11, Iaşi.

† Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Modovei. Iată am dat şi am întărit slugilor noastre, Vlaico vatah şi nepotului său, Văsian, fiul lui Iuraşco şi vărului lor, Dumitraşco, fiul lui Drăghici şi vărului lor, sluga noastră, Onciul Iuraşcovici şi deasemeni vărului lor, Miron, fiul lui Condrea, toţi nepoţii şi strănepoţii lui Gavrilcea şi ai lui Fădor, dreapta lor ocină şi dedină, din ispisoc de mărturie dela Aron voevod, a treia parte de sat din Turiatca, partea de mijloc şi cu loc de moară [1]), a treia parte din sat din Stancăuţi, partea de sus şi iarăşi a treia parte din satul Nahoreni, partea de sus, ca să le fie şi dela noi uric şi ocină, cu tot venitul. Şi altul să <nu> se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7110 <1602> Iunie 11.

Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Pătraşco <a scris>.

Acad. R.P.R., CLXII/58.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1796, ibid, LXXIV/19..

74

1602 (7110) Iunie 12, Iaşi.

Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni Bercea, fiul lui Sava şi nepotul lui, Marco, fiul lui Ion, nepotul Vascăi şi Gliga, fiul Ungurului şi Ion Capotă şi fratele lui, Drăghici, fiii lui Vasco, toţi copiii şi nepoţii lui Sava şi ai lui Vasco şi ai lui Ungurul şi ai Vascăi, de bună voia lor de nimeni siliţi, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din privilegiul de cumpărare, pe care l-au avut părinţii şi bunicii lor, Sava şi Vasco şi Ungurul şi Vasca, dela Ştefan voevod cel Bătrân, patru ogoare din hotarul satului Tescani, dela frunte până la capăt, însă ogoare din hotarul Epurenilor. Pe acestea le-au vândut popei Drăghici pentru o sută şi douăzeci de zloţi tătăreşti. Şi s'a sculat popa Drăghici şi le-a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, 120 de zloţi tătăreşti dinaintea noastră şi dinaintea boerilor noştri, ca să-i fie lui şi dela noi cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastră. Şi are şi ispisoc dela Aron voevod.

Scris la Iaşi, în anul 7110 <1602> Iunie 12.

† Insuşi domnul a poruncit.

† Stroici mare logofăt a învăţat.

† Haraga <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXIX/24.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

---

[1]) « de moară », scris între rânduri.

1602 (7110) Iunie 13.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei Iată acest adevărat credincios al nostru Cărăiman mare ceașnic, ne-a slujit cu slujbă dreaptă și credincioasă. Deci noi văzând dreapta și credincioasa lui slujbă față de noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă, i-am dat și l-am miluit dela noi, în țara noastră, în Moldova, cu trei sate anume: Vulpășeștii sub bucovină, care acel sat a fost al nostru drept domnesc și ascultător de târgul nostru Roman, alt sat anume Mulovata, în ținutul Orheiului, care acel sat a fost al nostru drept domnesc și ascultător de târgul nostru Orhei și al treilea sat anume Țăpenii, pe Ialpuh, în ținutul Chigheciului, care acel sat a fost al nostru drept domnesc și acultător de ocolul nostru dela Tintiul, pentrucă ne-a slujit la cinstita Poartă și ne-a <scos> dela cinstitul împărat 40.000 ughi galbeni și ni i-a trimis cinstitul împărat să fie în ajutor, când s'a ridicat <acel lotru> Mihail voevod cu Unguri și cu multe limbi asupra domniei mele și asupra țării noastre, când a prădat și <a pustiit sfintele> mânăstiri și acei mai sus ziși bani i-a adus prin câmpia Dașovului și ne-a găsit cu <acei bani.....în> [1]) Țara Leșească.

Toate acestea mai sus scrise să-i fie dela noi uric și ocine, cu tot venitul neclintit <lui și întregului neam> [1]) al lui, niciodată în vecii vecilor.

<Iar cine [1]) se va ispiti să strice și să sfarme <dania și miluirea noastră> [1]) acela să fie blestemat și <de trei ori blestemat de domnul dumnezeu> [1]) făcătorul cerului <și al pământului> [1])........ asupra copiilor lor, care <este și va fi> [1])......

.........[1]) în anul 7110 <1602> Iunie 13.

† Insuși domnul a zis.

Erimie voevod <m. p.>

† Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Faceți-i uric [2]).

† Eremia Băseanul a scris.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridoniei, XXXII/I/2.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1845 și două copii ulterioare.

Completările s'au făcut după uricul din 1603 (7111) Aprilie 20, dela Fondul Spiridoniei, XXXII/I bis/3.

---

[1]) scris de Stroici.

[2]) loc rupt în orig.

76

1602 (7110) Iunie 16, Iaşi.

Suret de pe ispisoc vechiu pe sărbie dela Ieremie Movila v<oe>vod. Scris în Iaş<i> din leat 7110 <1602> Iunie 16.

Precum au venit înnaintea noastră şi înnaintea tuturor boerilor noştri a Moldovei, Gavril, ficiorul Petrii, nepot lui Rafeiu şi de bunăvoia lui, de nime sălit, nici asuprit ş'au vândut dreaptă ocina sa şi moşie, toată partea sa câtă să va alege din satul Bâgeştii, din ţin<u>t Vasluiuiui şi cu loc de moară şi de prisacă; şi o au vândut slugii noastre, lui Toader Marmurea aprod, drept daczeci şi cinci taleri de argint. Apoi sculându-se sluga noastră Toader Marmurea aprod au plătit toţ<i> deplin acei de mai sus arătaţ<i> bani, 25 taleri în mânule mai sus numitului Gavril, ficioru Petrii, nepot lui Rafeiu.

Deci văzind noi aciastă de bună voia lor tocmală şi deplină plată, apoi şi dela noi aşijdirea am dat şi am întărit mai sus numitului slugii noastre lui Toader Marmurea aprod acea de mai sus zisă partea de ocină din satul Băgeştii, câtă să vă alege, ca să-i fie lui şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul. Şi altul să nu se amestice înpotriva cărţii noastre a aceştiia.

Domnul au poroncit.

Stroici *mare* log<o>f<ă>t a iscălit.

De pe sărbie pe limba moldoveniasc<ă> am tălmăcit la anul 1805 Mart. 8. Polc<o>v<nic> Pavel Debrici *dela* mitr<opolie>.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, LIII/I/6.
Trad. rom.

77

1602 (7110) Iunie 20.

Iată eu Toadir Dumitru Bileiu şi soru-me Tudosiia, fii<i> Paraschivii, nepoţii Odochiei Pintioai, sânguri mărturisăm cu acest ispisocu al nostru, precum am vândut de a noastră bună voi<e> de nimi sâliţ<i> ş'am vândut a sa driaptă ocină, toată parte noastră din sat<u>l Midieştii, din vatra satului şi din giumătate cu toate laturile şi o bucată di pământ preste Moldova; şi-am vândut giupânului Ioan Mogălde marile pah<a>r<nic> [1]) drept patruzăci şi cinci taleri bătuţ<i> înnainte lui Margociu Tolfă staroste şi înnaintea lui Iosăp pitariul şi Buhuş diiacul şi Dumitraşcu sluga lui Urechi vornicul şi înnainte lui Lavrentie ieromonahul di la Săcu şi înnainte a mulţi oamini buni.

Şi mai încredinţată mărturii, am pus cătră aciastă carte, Iosăp pitariul şi a lor peceţ<i> la acest zapis al nostru.

---

[1]) nu există un mare paharnic cu acest nume la această dată.

Le<a>t 7110 <1602> Iunie 20.
Buhuş am scris întocmai cu suretul, fiind şi cel sărbăsc faţă.
Ioan Tăutul ban. 1815 Săp<tem>v<rie> 30.

Acad. R.P.R., CLIII/5, doc. 1.
Trad. rom.

78

1602 (7110) Iunie 30, Iaşi.

Suret de p<e> ispisocul sărbăsc dela Ieremiia Moghil<a> voevod, dela let 7110 <1602>, Iunie 30, scris în Eş<i> de Nicoar<ă>.

Noi Ieremiia Moghil<a> voevod, cu mila lui dumnezeu, domn ţării Moldavii. Au venit înnaintea noastră şi a boierilor noştri, slugile noastre Gherman şi fratel<e> lui, Andronic, feciorii Tacoşii şi nepoat<a> lor, Sora, *fiica* Călceia şi fratele lor, Ion, toţi nepoţii Nastei, de bun<ă> voia lor, nefiind de nimeni siliţi sau asupriţi şi s'au vândut a sa dreaptă ocină şi baştină, din alegerea şi despărţire ci-au avut buna lor, Nastea, dela bătrânul Petré voevod, din jumătat<e> despre răsărit, satul Tulova, care să numeşte acum Glodenii, al triilea parte, cu loc de iaz pe acelaş părău şi au vândut slugii noastre Băisanul uricar, drept cincizăci <şi> cinci taler<i> . . . [1]) şi pentru ca să-i fie lui dreaptă ocină de către dregător s'au întărit . . . [1]), şi moşul lor . . . . . . [1]) de cătră dregător *deasemeni* pentru întărire ce au avut bunul Sima dela bătrânul Petré voevod, pentru a sălişte de pe Răbricea ce Mic<ă>, anum<e> Nicorina, ce să numeşte acu Hilimoneştii şi le-au vândut slugii noastre Ieremia Băisan uricari, drept trii sute zloţi tătăreşti, pentru ca să-i fie lui cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înprotiva aceştii cărţi a noastre.

Stroici *mare* log<o>făt.

De [p] pe sârbie pe limba moldovenească l-am tălmăcit eu, la let 1817, April 3.

Iero<s>himonah Arsenie *dela* sfânt schit Parpaniţă.

Acad. R.P.R., CV/14.
Trad. rom.

79

1602 (7110) Iulie 1, Iaşi.

Noi Irimie Movilă v<oe>v<o>d, cu mila lui dumnezău, domn ţării Moldov[v]ii. Scriem slugii noastre, lui Jâlă spat<a>r din Vivorăni, îţ<i> dăm ţâe de ştire, că s'au jăluit noâ, Grigorie şi fratele său, Ion din Vivorăni, asupra lui Niagul, unchiul său şi a fratelui său, Opre şi asupra lui Necoară şi asupra Maicăi din Vivorăni, zâcând aşa, înainte noastră, precum că are ocină la un loc cu dânşii, în satul Vivorăni şi ocină cari ari la un loc cu dânşii, voesc a o vinde unchiului lor.

---

[1]) lipsă în text.

Drept acee, dacă vei vide aciastă carte a domnii noastre, iar tu să vii cu dânșii, în sat unde sânt toate scrisorile, în sat și cui i să va păre cu strâmbul, iar tu să le dai zâ de soroc, să să giudeci de față.

Și într'alt chip să nu faci.

Velet 7110 <1602> Iuli 1.

Dan Bole au învățat.

Au scris Bădieș, în Iași.

Din limba sârbască, moldovenești, am tălmăcit eu Ioan Stamate pit., în Iași, la 1825, Oct<om>v<rie> 9.

Arh. St. Iași, CCCL/...
Copie rom.

80

1602 (7110) Iulie 7.

<† Io Eremi>ia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată <a venit înaintea> noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră Ion, fiul..... [1]) și fratele lui, Vlasi.................... [1]) sprezece taleri, credinciosului <și cinstitului> nostru boier, pan Dumitraș <co părcălab de> Cetatea <Nouă> ...[1]) din jumătatea de sus din satul Cot..... [1]) inești, cât se va alege....... [1]) <Ghe>orghie Tenchiu și a treia parte, partea lui <An>drei din acelaș mai sus scris .... [1]) părți............... [1]) și-a cumpărat .... [1]) și dela sora Salomiei, fiica lui Ghi<orghi>e Teanchiu.

Pentru aceia, să-i fie și dela noi ocină și cumpărătură cu tot venitul și altul să nu se amestece.

Scris...... [1]) în anul 7110 <1602> Iulie 7.

Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Eremia Băseanul <a scris>.

Acad. R.P.R., II/17.
Fotocopie după orig. slav.

81

1602 (7110) Iulie 7, Bacău.

In zilile lui Sascău Frăncu șoltuz cu 12 pârgari din tărgul Bacău.

Adică au venit înnaintea noastră Mătiiasa, cu fiii săi anume Andriiasa și cu alți fii, din satul Albenii, de nime siliț<i>, nici asupriț<i>, ce de a ei bună voia au văndut a sa ocină, o vie cu cramă, și cu căt și ce s'a venit din cămpu și din pădure

---

[1]) loc rupt în fotocopie.

şi din curăţituri. Şi s'au sculat Movila ci-au fost părcălabu, cu giupăniasa sa anume Solomiia şi <au> [1]) cumpărat ace ocină din cămpu, din pădure şi din curăţături, şi o vie cu crama, cu căzi şi cu tot venitul, drept 600 zloţ<i> tătăreşti şi au dat acei bani, gata, înnainte noastre şi înnainte popii lui Ion domnescu şi înnainte popii Zahariia şi înnainte a mulţi oameni şi înnainte tuturor setenilor din Albeni şi înnainte Veisei şi Toader Batreisăi şi Toader Sincara ... [1]) şi Toma, ce de bună voia lor au făcut tocmală.

Iar noi am făcut zapis şi am pus pecetea oraşului, ca să le fie de mărturie.

S'au scris în Bacău, Iulie 7 zile 7110 <1602>.

Au scris popa Zaharie din Bacău.

De mine s'au tălmăcit di pe cel în orighinal sărbăscu zapis, în oraşul Iaşi, la anii 1821 Fevr. 1. Teodor Gaşpar diiac de divan.

Arh. St. Iaşi, CDXXX/3.
Trad. rom.

82

1602 (7110) Iulie 9, Iaşi.

Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldoveii Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Vărvara, fiica lui Telea stolnic, nepoata lui Huru vornic, de bună voia ei, de nimeni silită, nici asuprită şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină din satul Scândureni şi din Hrănăeşti din a cincea parte, a treia parte. Aceasta a vândut-o cinstitului şi credinciosului nostru boier, pan Cârstea mare vornic pentru nouă taleri număraţi <şi> i-a plătit ei deplin dinaintea noastră.

Pentru aceia, ca să-i fie lui şi dela noi şi cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

† Domnul a zis.

Scris la Iaşi în anul 7110 <1602> Iulie 9.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi am iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

† Pătraşco <a scris>.

Acad. R.P.R., XXXVII/18.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

83

1602 (7110) Iulie 12, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea domniei mele şi înaintea boerilor noştri slugile noastre credincioase, Ionaşco pârcălab şi fratele lui, Pătraşco ureadnic de Botăşani şi deasemeni

---

[1]) lipsă în text.

fratele lor, Vasilie, fiii lui Drăghici Nădăbaico vornic şi ni s'au plâns cu mare jeluire şi cu mare mărturie, cu oameni buni şi bătrâni şi cu boieri dela curtea domnie mele, că privilegiile şi ispisoacele de cumpărătură, pe care le-a avut tatăl lor, Drăghici Nădăbaico vornic dela Alexandru voevod, pe a noua parte din satul Soleşti, care a fost cumpărătura tatălui lor, Drăghici Nădăbai covornic, dela Grozav [Toader-fratele lui Ion Furcilă, fiul lui Toader Toc fost stolnic] [1]) pentru două sute de zloţi tătăreşti.

Iar acele privilegii şi ispisoace au fost pierdute de Pătraşco ureadnic pe malul Nistrului, sub cetatea noastră a Hotinului, când venise Mihail voevod cu Unguri şi cu multe limbi asupra domniei mele şi asupra ţării noastre şi a prădat sfintele noastre mânăstiri şi a stricat ţara noastră.

Deci noi, văzând marea lor jeluire şi cu mare mărturie cu oameni buni şi bătrâni şi cu boieri dela curtea domniei mele, de aceia domnia mea le-am dat şi le-am întărit acea mai sus zisă parte de ocină, ca să le fie cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, anul 7110 <1602> Iulie 12.

Domnul a zis.

Marele logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Băseanul <a scris>.

<Pe verso contemporan în slavă:> «Este cumpărătura lui Drăghici Nădăbaico vornic dela Toader Toc, fratele lui Ion Furcilă, fiul lui Toader Toc fost stolnic.»

Acad. R.P.R., CCXXIV/12.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

84

1602 (7110) Iulie 25, Iaşi.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni Măgdălincea şi Mariica şi Erina, fiicele Condrei, nepoatele lui Danciul Huru părcălab-de nimeni silite, nici asuprite şi au vândut dreapta lor ocină şi dedina din satul Scândureni şi Hărăşti care sunt în ţinutul Cohurlui la capătul Licicovului, cât se va alege partea părintelui lor, Condrea, fiul lui Danciul Huru. Acestea le-au vându-cinstitului şi credinciosului nostru boer pan Cârstea mare vornic al ţării de sus pentru patruzeci [2]) de taleri număraţi. Şi s'a sculat credincosul nostru Cârstea mare vornic şi a plătit deplin toţi aceşti 40 [3]) de taleri număraţi în mâinile Măgdălinei şi a surorilor ei, fiicele lui Condrea Huru.

---

[1]) textul în paranteze drepte, adăugat pe un loc răzuit.

[2]) era scris întâi *treizeci*, apoi corectat în *patruzeci*.

[3]) a fost scris întâi 30, apoi corectat 40.

Deci dela domnia mea am dat și am întărit credinciosului nostru Cârstea mare vornic acele sate, Scândureni și Hărești și cu tot venitul. Altul să nu se amestece.

Scris la Iași, anul 7110 <1602> Iulie 25,

† Domnul a zis.

† Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

† Predevici, <a scris>.

Acad. R.P R., XXXVII/14.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

85

1602 (7110) Iulie 28, Iași.

† Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră egumenul și ceilalți călugări dela sfânta mânăstire Bistrița și s'au jeluit înaintea domniei mele că li s'au luat doi Țigani, anume Drăgoiu și Vicol, amândoi frați și s'au așezat între acești Țigani domnești și au adus privilegiile lor, ce au avut dela alți domni înaintași asupra drepților lor robi [1]) Țigani. Iar domnia mea am cercetat privilegiile lor și am aflat într'adevăr că sunt drepții lor robi [1]) Țigani.

Pentru aceasta și dela domnia mea le-am făcut întărire, ca să le fie drepți robi [1]) Țigani.

Pentru aceasta și voi vătavi de Țigani și giudeci [2]) și alte slugi ale domniei mele sau ale hatmanului, să nu îndrăzniți să-i turburați, nimeni înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, anul 7110 <1602> Iulie 28.

† Insuși domnul a poruncit.

† Petriceaico logofăt a învățat.

† Bulboac<ă> <a scris>.

Arh St.Buc..M-rea sf. Sava Iași, XXVIII/4.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

86

1602 (7110) August 14.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, sluga noastră credincioasă, Dămian vistier, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a schimbat dreapta sa ocină și cumpărătură, pe care a avut-o dela Toader

---

1) « holopi » în orig.

2) « giudecim », în orig.

şi dela sora lui, Ghervasia, copiii Agafiei, nepoţii Măriicăi, strănepoţii lui Băloşescul şi răstrănepoţii lui Cozma Băloşescul şi dela verii lor, Vasilie Şoimel, fiul lui Petrea pârcălab şi răstrănepotul tot al lui Cozma Băloşescul, din ispisocul de cumpărătură, pentru două sute şi patruzeci taleri de argint, pe care l-a avut dela însumi domnia mea, partea celor mai sus scrişi din satul Băloşeşti, ce se va alege din sat şi din iaz şi din moară şi din câmp. Aceasta a schimbat-o cu sluga noastră Grigorie Băcea vistiernicel. Şi iarăşi sluga noastră, Grigorie Băcea vistiernicel, i-a dat schimb pentru schimb, dreapta sa ocină şi dedină, din uric de cumpărătură ce a avut străbunicul său Isaia, fiul lui Băcea [1]), dela Ştefan voevod cel Bătrân, din uric de împărţeală, pe care l-a avut bunica sa, Măriica, dela Petru voevod cel Bătrân, din a şasea parte din satul unde a fost Bă<cea>, care se numeşte Băceşti, pe Pârâul Negru, partea sa, ce <se va alege> din sat şi din iaz şi din moară şi din câmp.

Deci noi, văzând tocmeala de bună voie şi înţelegeare între dânşii, iar noi deasemeni şi dela <noi am dat> şi am întărit boierului nostru, Grigorie Băcea vistiernicel.... [2]) acele părţi mai sus scrise, ca să-i fie şi dela noi dreaptă ocină şi schimb pentru schimb, cu tot venitul. <Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei> cărţi a noastre.

.... [2]) în <anul> 7110 <1602> August 14.

Insuşi domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Faceţi-i u<ric>.

Pătraşco <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXX/134.
Orig. slav, rupt, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. la Acad. R.P.R., CXVI/66.

87

<1602 Septembrie 1—1603 August 31> 7111, Cârligi.

† Iată dar eu, Cârstina, femeia lui Nistor şi fiii ei, Ion şi Vasilie din Şerbeşti, înştiinţăm cu acest zapis al nostru că am vândut toată partea noastră din satul Cârligi, în ţinutul Neamţului, de nimeni siliţi, nici asupriţi, ci de a noastră bună voie, cumpărătura pe care am avut-o dela Mariica, femeia lui Petru din Rădeni. Această parte de ocină am vândut-o lui pan Nicoară logofăt, pentru 8 taleri şi 9 potronici, cu tot venitul, cât se va alege din acel sat mai sus spus.

Şi la această tocmeală au fost: Gligorie Prăjescul şi Bran diiac şi Toma vistier şi Donici comis şi Ghiorghie vornic şi Efrim paharnic şi Grigorie din Cârligi

---

[1]) corectat cu altă cerneală: « Bărcea ».

[2]) loc rupt în orig.

şi Nicoară din Şerbeşti şi mulţi oameni buni. Şi pentru mare credinţă, am pus şi peceţile noastre la acest zapis, ca să se ştie.

Scris la Cârligi în anul 7111 <1602—1603>.

Am iscălit, Bran diiac.

<Pe verso, contemporan:> dela stâlpul Popeştilor.

Acad. R.P.R., LVII/6.
Orig. slav, hârtie filigran, 4 peceţi aplicate.
Cu o trad. rom., ibid., CLVII/59, din 1787 Mai 30.

88

<1602 Septembrie 1—1603 August 31> 7111, Cârligi.

† Iată dar eu, Mariica, femeia lui Ionuţ din satul Şerbeşti şi cu fiii mei înştiinţăm cu acest zapis al meu că am vândut, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, ci de bună voia noastră, toată partea mea din satul Cârligi, în ţinutul Neamţului, ce am avut cumpărătură dela Gherman şi dela fratele său, Andronic din satul Săcăleni, în ţinutul Vaslui [1]), toată partea mea din acel sat Cârligi, cât se va alege, cu tot venitul din acel hotar, panului Nicoară logofăt, pentru 50 taleri număraţi. A dat acei bani care sunt mai sus zişi, deplin, în mâinile Mariicăi, femeia lui Ionuţ din Şerbeşti şi în mâinile fiilor ei.

Şi la această tocmeală a fost Grigorie Prăjescul şi Bran diac şi Toma vistier şi Gheorghie vornic şi Donici comis şi Efrim păharnic şi Grigorie din Cârligi şi Gheorghie din Şerbeşti şi mulţi oameni buni. Şi pentru mare credinţă am pus peceţile noastre pe acest zapis, să se ştie.

In anul 7111 <1602—1603>, scris în Cârligi.

Şi Nicoară din Şerbeşti a fost la această tocmeală.

Gligorie am iscălit <m. p.>

Şi am iscălit, Bran <m. p.>

<Pe verso slav:> Aceasta e din Tâlciureşti, pentru partea de jos. A scris is<pravnicul>.

Acad. R.P.R., LVII/5.
Orig. slav, hârtie filigran, 3 peceţi aplicate.

89

<1602 Septembrie 1—1603 August 31> 7111.

Acest zapis. Adecă au vinit n<ai>ntia noastră, la sat la Rogi<neşti> [2]), *anume* Irimiia *fiul lui* Lazor Urdobaş [3]) *fiul lui* Portasii, şe a vă<n>dot partia lor, a pa-

---

[1]) întâi era scris: „Iaşi", apoi corectat.

[2]) loc rupt; în copie « Rugineşti ».

[3]) în copie: Odobaşi.

t[t]ra parte toat<ă>, a liui Laţcu de Lâteşa, cu ştiria ficiorilor totorur şi râziaş<i>, dena<inte>[1])........[1]) Alexi..........[1]) <par>tia[1]) liui Béléiu şi au văndut diiacon<o>loi Buzichii *fiul său,* de nimene nevoiţ<i> şi nesiliţ<i>, ce le sâ vau alége, a patră parte toatâ, în bătrâno de Lâtceşte, de moşie, di în câ<m>p şi <di în>[1]) pâdure şi de<n>tr'[a]pă şi pre tot locul ce sâ vau alége . . . .[1]) partia şi pe Domoşiţa, denaintia liui Tudorel.... Alexu.... <Cond>re.... <Cond>re <şi>[1]) Mihâilâ şi mai tinere: Toderaşco şi Ioanăş <şi>[1]) . . . <Mo>isii, *fiul lui* Alexii, Necolaiu, *fiul lui* Teatol, Stefan, *fiul lui* Gavril . . . ştim noi toţi cu suflete nostre com au dată 60 de *flori<nţi>*[1]) *tătărăşti.* Velet 7111 <1602—1603>

Acad. R.P.R., LXXXVI/5a.

Orig. rom., foarte rupt şi rău conservat, pecete aplicată.

Cu o copie din 1815, în care sunt greşeli de lectură, care are pe dos o schiţă de teren. Copia sfârşeşte cu următoarea însemnare:

Acest zapis s'au scos de pe un zapis vechi, ce iaste d.n partea popii Buda a neamului lui, cumpărătură dela Domoşiţa şi dela Iteşti. Asăminea fiind. 1815 Ap. 23. Dosithei ieromonahu.

90

<1602 Septembrie — 1603 August> 12, 7111.

† Pan Cărstea mare vornic de ţara de sus şi pan Crăş hatman şi pârcălab de Suceava şi pan Trifan postelnic şi pan Veveriţă vornic şi pan Roşca vornic şi pan Boul vistier şi pan Mogâldea vornic.

Scriem şi dăm ştire că au venit înaintea noastră Toader Turcea şi cu cneaghina lui, Nastasia, fiica lui Grigore Udrea, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor parte de ocină din satul Sârbii, pe Başău, a treia parte din jumătate de sat, pentru două sute de taleri număraţi, cu tot venitul ce se va alege şi cu mori şi de pretutindeni, boierului pan Bosiioc mare spătar. Şi s'a sculat pan Bosiioc mare spătar şi le-a plătit deplin toţi acei mai sus scrişi bani, două sute taleri număraţi, în mâinile lui Toader Turcea şi în mâinile cneaghinei lui, Nastasia, fiica lui Grigore Udrea.

Iar noi, dacă am văzut această tocmeală de bună voie şi plata deplină, noi am făcut această mărturie zapis şi mare mărturie şi am pus şi peceţile noastre pe acest zapis.

Aceasta mărturisim.

Scris în Iaşi, anul 7111 <1602—1603> luna......[2]) 12 zile.

Roşca vornic a iscălit <m. p.>

---

[1]) loc rupt în orig.

[2]) lipsă în orig.

Orăş hatman a iscălit <m. p.>
Eu Cârstea vornic <m. p.>
Trifan postelnic a iscălit <m. p.>
Ion Mogâldea vornic <m. p.>
Eu Toader Turcea mi-am pus mai mare credinţă a mea mână <m. p.> [1])

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, IX/VIII/1.
Orig. slav, hârtie filigran, 8 peceţi aplicate.
Cu o trad. rom. din 1785.

91

1602 (7111) Octombrie 12.

Suret de pe ispisoc vechiu sârbesc dela Irimiia Movila v<oe>vod din leat 7111 <1602> Octomv. 12.

Noi Irimie Movila v<oe>vod, cu mila lui d<u>mnezeu, domn ţării Moldavii. Precum domnia mea ne-am milostivit şi am dat şi am miluit pe al nostru credincios boieriu, pan Căriiman *mare* pah., cu o sălişte anume Simioneştii pe Moldova, ce-i în ţănutul Romanului, care acea sălişte au fost dreaptă a noastră domniască şi dintr'un ocol cu tărgul Romanului şi cu vad de moară în apa Moldovii, am dat lui şi l-am miluit, pentru a lui driaptă şi cu credinţă slujbă, ce ne-au slujit în pământul nostru.

Adoele aŭ dat el domniei mele un cal bun turcescu, ca de 250 galbeni ungureşti. Drept aceia, ca să-i fie lui, dela domnia mea, danie şi miluire şi întăritură şi uricu şi ocină, cu tot venitul, lui şi fiilor lui, nepoţilor şi strănepoţilor şi la tot neamul lui, neclătit nici odinioară, în vecii vecilor. Şi altul nimene să nu să amestice.

S'au scris în Iaşi.

Insuşi domnul au zis.

Stroici *mare* logofăt au iscălitu.

Nebojatcu [2]).

Dipé sărbie pe limba moldovinească s'au tălmăcit la anul 1793, Fevr. 1, de polcovnicul Pavel Debriţ [3]) *dela* mitropolie.

Th. Balş *mare* logft.

S'au posleduit, Enachi stol<ni>c.

Acad. R.P.R., ms. 5457, f. 1 v.
Copie după trad. rom.

---

[1]) româneşte în orig.
[2]) în text: Nebojaicu.
[3]) în text: Debrinschi.

92

1602 (7111) Octombrie 15, Cotnari.

† Pan Pavel părcălab *de Cotnar şi* Coste Băcioc cliucear mărturisim, cu ăstă carte a noastră, cum au venit naintea noastră Ţonţa şi fratele ei, Gheorghie de Rădén <i>, feciorii Micăi, nepoţii lui Ion Rădeanul, de bună voe a lor, de nimene nevoiţ şi au vândut a sa direaptă ocină şi moşie, a patra parte de sat de Rădén<i>, din tot satul, ce acel sat iaste preă Turiia, în ţinutul Iaşilor şi l-au vândut dumisale lui Cărăiman păharnicul cel mare, dereptu cincidzeci de taler<i> de argintu, ban<i> gata.

Deci noi, deaca am vădzut a lor de bună voe tocmala şi plată deplin, cum scriem mai sus, 50 de taleri, cé au dat jupănul Cărăiman păharnicul, Ţonţei şi frăţine-său, lu Ghiorghie, feciorii Micăi, nepoţii lui Ion Rădeanul, noi am făcut această carte de mărturie dumisale păharnicului, pr<e> [1]) această a patra parte den tot satul de Rădén<i> la Turiia, ca să aibă a-ş face dirése domneşt<i> pre acéstă parte ce scrie mai sus. *Aceasta să se ştie.*

Scris în Cotnar, Oc. 15, leat 7111 <1602>[1]).

......[2]) *am scris.*

<Pe fila a doua, la început:> † Pan Pavel Paleolog şi.

Acad. R.P.R., CCCLII/55.
Orig. rom., hârtie, pecete inelară, aplicată.

93

1602 (7111) Octombrie 20, Iaşi.

In zilele lui Ieremia Moghilă voevod şi a arhiepiscopului nostru chir Gheorghie Movilovici.

† Iată eu, Gligorcea şoltuz şi 12 pârgari din târgul Iaşi, mărturisim că a venit înaintea nostră şi înaintea multor oameni buni, Sora, femeia lui Grigorie Lelea şoimariu [3]), nesilită de nimeni, nici asuprită, ci ea însăşi dela sine de bună voie, s'a gândit şi a miluit sfânta mânăstire Săcul, unde este hramul preacinstitei tăieri a cinstitului cap a preacinstitului prooroc Ioan, cu un loc de dughiane [4]), lângă casa lui Ursul potcovariu [5]), pe care acel mai sus scris loc de dughiane l-a avut de schimb cu Andrei, primul ei bărbat, când ei s'au despărţit. Iar Sora

[1]) cuvintele: „leat 7111 <1602>", scrise de altă mână, cu altă cerneală.
[2]) semnătura indescifrabilă.
[3]) «şoimariu», aşa în orig.
[4]) «dughiane» în orig.
[5]) «potcovariu» în orig.

aşa a spus înaintea noastră, că a dat lui Andrei 2 cai şi şi-a luat dela Andrei, de bunăvoie, locul acela, să-i fie ei ocină.

De aceia noi, dacă am văzut pe Sora, astfel cu atâţia oameni mărturisindu-ne <şi> cu atât mai mult, întărind acestei mai sus scrise mânăstiri cu acel loc de dughiane, ca să-i fie ei pomenire, în veci, pentru sufletul său şi al părinţilor săi şi pentru sufletul sfânträposatului ei soţ, Lelea şoimariu, am scris după străvechiul obicei, în catastihul orăşenilor, ca de acum înainte să nu mai aibă nimeni treabă cu acel loc, fie din rudele lui Andrei, sau iarăşi din neamul meu, înaintea acestor rugători ai noştri dela mânăstirea Săcul.

Iar cui i se va părea că este vreo nedreptate, să aibă a se pârî cu mine cât timp voi fi în viaţă. Iar după ieşirea sufletului meu către dumnezeu, dacă va îndrăzni cineva să strice dania şi miluirea noastră sfintei mânăstiri, să aibă a se pârî cu slăvitul cinstitul prooroc Ioan, în ziua cumplitei a doua veniri a lui Hristos.

La această mărturie a Sorei au fost mai sus scrişii: Gligorcea şoltuz din Iaşi şi 12 pârgari ai lui şi popa Toader dela biserica domnească şi protopopul Ion Saicovici şi Ursu potcovar şi Dumitru Filipovici fost pitar şi Crăciun şelar şi alţi oameni vecini dinprejur.

Eu popa Ştefan am scris.

In anul 7111 <1602> Octombrie 20.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, XXXII/2052.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată a târgului Iaşi.
Cu două traduceri rom., una din 1812, cealaltă dela începutul sec. XIX.

94

1602 (7111) Noembrie 15.

Adică noi, Miron, fiul lui Gavril şi cu toţi verii mei: Alexa, fiul lui Ioan şi Miron fiul lui Vasco şi Slavna cu surorile ei, Anghelina şi Vuvda, fiicele Nastasiei şi Gafa, fiica Anghelinei, nepoata Iurşei şi altă Anghelina, fiica Nastasiei şi Mărunta, fiica lui Tiron şi Ion, fiul lui Ihnat, facem cunoscut, dăm ştire şi cu acest zapis al nostru că am vândut dreapta noastră ocină şi dedină, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, ci de buna noastră voie, din sfertul satului Vertiporoh care este pe Ciuhur, jumătate, cu tot venitul şi la câmp şi la iaz, la Ciuhur, pentru treizeci de taleri număraţi şi patru saci de grâu lui jupan Gligorie Mlinovschi mare stolnic.

Şi asemenea Toader şi cu surorile mele, Ana şi Mica şi Odochia, fiicele lui Marco şi cu verele mele, Odochia şi Ana, fiicele Catrinei şi Odochia, fiica Olenei nepoata Catrinei, asemenea am vândut din sfertul aceluiaş sat, care este mai sus scris, tot jumătate, cu tot venitul şi la câmp şi la moară şi la iaz la Ciuhur, pentru 20 de taleri număraţi şi un cal, 2 saci de mei şi 2 saci de secară lui jupan Gligorie Mlinovschi stolnic.

Şi iarăşi dela alţi veri: Nastea, fiica lui Vasco Bora şi Safta, fiica lui Tudose şi Irina, fiica Olenei, nepoata Nastei şi Crăciun cu surorile lui: Părasca şi Anastasia şi Marica, copiii lui Ion Bora asemenea am vândut din sfertul satului iarăşi care este scris mai sus, 2 părţi, cu tot venitul şi la câmp şi la iaz şi la moară la Ciuhur, pentru douăzeci de taleri număraţi şi opt saci de grâu, tot lui pan Gligorie mare stolnic.

Şi asemenea, dela alţi fraţi: Drăgan, fiul lui Hapca şi surorile lui, Stana şi Fădora, fiicele Zovcăi şi Mărunta, fiica lui Tiron şi Ştefa<n> fiul lui Cozma, iarăşi am vândut, din sfertul aceluiaş sat din Vertiporoh pe Ciuhur. a treia parte, cu tot venitul şi la câmp şi la iaz şi la moară la Ciuhur, pentru zece taleri număraţi şi pentru patru saci de grâu, jupanului Gligorie mare stolnic.

Şi iarăşi dela alţi fraţi: Toader şi surorile mele: Ana şi Mica şi Odochia, copiii Măricăi şi Prigor Urlinschi şi sora lui, Marica, copiii lui Nicoară Urlinschi, asemenea am vândut din sfertul aceluiaş sat, Vertiporoh pe Ciuhur, jumătate, cu tot venitul şi la câmp şi la iaz şi la moară la Ciuhur, pentru 20 de taleri număraţi şi pentru 20 de berbeci şi pentru patru saci de grâu, lui jupan Gligorie mare stolnic.

Iar pentru mai mare credinţă au fost la tocmeala noastră oameni buni, martori au fost: Simion Pilipovschi vătaf de Iaşi şi Pătraşco Stârcea şi Cotela diac care asemenea sunt scrişi mai sus şi în acest ispisoc al nostru, doar cu voia noastră i-am scris mai sus. Şi iarăşi, neavând peceţi, am rugat pe aceşti oameni buni care mai sus sunt scrişi şi au pus peceţile lor, ca să fie de mărturie, să se ştie.

In anul 7111 <1602>, a unsprezecea lună, Noembrie 15.

Simion Pilipovschi, şi mână proprie şi pecete <m. p.>

Petraşco Stârcea, şi mână proprie şi pecete <m. p.>

Acad. R.P.R., LXXII/11.
Orig. slav, hârtie, 2 peceţi timbrate.

95

1602 (7111) Noembrie 28, Bălasineşti.

† Pan Gheorghie pârcălab de Hotin mărturisim cu acest zapis al nostru cui îi va trebui acesta să-l vadă sau cetindu-l să-l înţeleagă, că s'a sculat marele boier, pan Gligorie Mlinovskii mare stolnic şi a venit înaintea noastră şi a legii în oraşul Hotin şi cu un ispisoc de mărturie dela pan Simion Pilipovskii mare vătah de Iaşi şi dela Pătraşco Stârcea şi dela diacul Cotel şi dela alţi oameni buni şi mărturiseşte aşa că el şi-a cumpărat câteva părţi de ocină în satul Vertiporoh pe Ciuhur şi şi-a dat banii şi averile sale drepte pentru toate acele părţi mai sus scrise, cum sunt scrise şi în acel ispisoc.

Pentru aceia, noi încă văzând această tocmeală bună, i-am făcut încă şi dela noi acest zapis, ca să-i fie lui de mărturie; cât şi-a cumpărat, noi încă i-am întărit lui, ca să stăpânească cu tot venitul acele părţi mai sus scrise, cât se va alege. Şi altul să nu se amestece. Şi pentru mai mare credinţă şi întărire, am pus pecetea noastră pe acest adevărat zapis al nostru, ca să se ştie.

Scris în anul 7111 <1602> în satul Bălasineşti, luna Noembrie 28.

† Vasilie pisar.

Acad. R.P.R., LXXII/12.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

96

1602 (7111) Decembrie 2, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri cneaghina Drăgălina, fiica lui Costea fost pârcălab, nepoata lui Văscan fost părcălab şi sluga noastră Băiseanul uricar şi cu cneaghina sa Varvara, fiica lui Petru Hohulea, nepoata Odochiei, strănepoata lui Toader logofăt, de bună voia lor, de nimeni nesiliţi, nici asupriţi şi au schimbat dânşii dreptele lor ocine şi dedine din privilegiile de cumpărare şi de schimb, pe care le-au avut străbunicii lor, Toader logofăt şi Văscan pârcălab dela Ştefan voevod şi dela Alexandru voevod. Şi a dat mai sus spusa cneaghina Drăgălina, fiica lui Costea, dreptele sale ocine din jumătatea de sus a satului Boţeşti, jumătate şi cu loc de iaz şi de moară la pârâul Stavnicului şi jumătate din satul... [1]) pe Stebnic şi cu loc... [1]) <iar Băiseanul şi cu> cneaghina sa, Vărvara... [1]) au dat mai sus spusei Drăgălinei dreapta lor ocină şi dedină, toate părţile lor, cât se vor alege în poiana care le este cumpărătură din Băceşti şi cu vad de moară la Bârlăzel şi încă i-a mai dat ei o sută de galbeni ungureşti, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi schimb drept, iar noi asemenea şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre, Băseanul uricar, ca să-i fie lui şi dela noi şi cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre

Scris la Iaşi, în anul 7111 <1602> Decembrie 2.

† Domnul a zis <a scris>.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

† Drăgan Tăutul <a scris>.

<Pe verso, contemporan slav:> S'a făcut uric, să se ştie.

Acad. R.P.R., CIV/4.
Orig. slav, rupt la îndoituri, pecete aplicată, stricată.

---

[1]) loc rupt în orig.

97

1602 (7111) Dcembrie 20, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Io Eremia Moghila voevod, domnul ţării Moldovei. Facem ştire cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Axinia şi sora ei, Anghelina, fiicele lui Simion şi Ştefănia, fiica altei Angheline, toţi nepoţi ai lui Petru Codău şi ni s'au jeluit cu mare plângere şi cu mare mărturie, cu boierii dela curtea domniei mele şi cu megiaşi de-ai lor dimprejur şi au spus că privilegiul de cumpărătură, pe care l-a avut bunicul lor Petrea Codău dela Petru voevod cel Bătrân, pentru dreptele lor ocine şi dedine: jumătate de sat din Bezin şi cu iazuri şi cu mori la Bezin şi pentru o vale cu fâneţe care se numeşte Lopatna, pe amândouă părţile acelei văi, până unde se uneşte cu hotarul Popşeştilor, în ţinutul Orheiului, acest privilegiu o putrezit în pământ, în zilele lui Răzvan voevod, şi au adus de faţă înaintea noastră numai pecetea. Care acea jumătate de sat din Bezin şi cu moară în Bezin a fost cumpărătura bunicului lor Petru Codău, dela fiii lui Danciul fost pârcălab de Ciceu pentru opt sute de zloţi tătăreşti. Iar lui Danciul îi era cumpărătură dela Giurgea şi dela Bahrin, slugile lui Negrul, cărora le era danie dela el, din privilegiul dela Ştefan voevod cel Bătrân. Iar acea vale pentru fâneţe care se numeşte Lopatna îi era lui cumpărătură dela Dan fost hatman, pentru 700 de zloţi tătăreşti.

Deci noi, văzând atâta jeluire dela ei şi că le sunt drepte ocine şi dedine şi că le stăpânesc şi acum şi pâră încă n'au avut dela nimeni, i-am crezut şi noi şi asemenea şi dela noi am dat şi am întărit acelor mai sus scrişi aceste ocine mai sus spuse, ca să le fie lor şi dela noi drepte ocine şi dedine şi uric cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam care se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acelor mai sus spuse ocine să fie pe părţi, cum se va alege mai după dreptate, iar dinspre celelalte părţi să fie din toate părţile pe vechile lor hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Eremia Moghila voevod şi credinţa preaiubiţilor şi din inimă copii ai domniei mele, Io Cost<ant>in voevod şi Alexandru voevod şi Bogdan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Nistor Ureche mare vornic de ţara de jos, credinţa panului Cârstea mare vornic de ţara de sus, credinţa panului Ghiorghi pârcălab de Hotin, credinţa panilor Ghiorghi şi Ionaşco pârcălabi de Neamţ, credinţa panilor Manole şi Cârstea pârcălabi de Roman, credinţa panului Văscan Orăş hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Bârnovschi postelnic, credinţa panului Toader Veveriţă spătar, credinţa panului Cărăiman ceaşnic, credinţa panului Gligorie stolnic, credinţa panului Simion Stroici vistier, credinţa panului Vorontar comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa nostră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acesta să nu le strice dania şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească, pentrucă sunt ocinele şi dedinele lor drepte.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Arsenie Nebojatco la Iaşi, în anul 7111 <1602> luna Decembrie 20.

A iscălit Stroici logofăt <m. p.>

<Adaus mai târziu, rom.:> † Acestŭ uricu au fost robit şi l-au g<ăs>it Mezerioe de Chişinău cu feciorul ei, cu Opre, în târgu în Chilie şi l-am răscumpărat şi noi l-am plătit dela Mezedrioe.

Acad. R.P.R., XCIV/103.
Orig. slav, rupt la îndoituri, pecete atârnată, căzută.

98

1602 (7111) Decembrie 23, Iaşi.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, slugile noastre Grozav comişel şi Toader diac, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi cumpărătură, pe care şi-au cumpărat-o ei dela Ion Tălhar, fiul lui Crăciun, nepotul lui Mihăilă şetrar, a patra parte din jumătate din satul Şetrăreni, ce este pe Turia şi cu loc de iaz la Turia. Aceasta au vândut credinciosului nostru Mihăilă Trifan postelnic, pentru patruzeci de taleri de argint.

De aceia, să-i fie şi dela noi ocină şi cumpărătură, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, anul 7111 <1602> Decembrie 23.

† Domnul a spus.

† Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici mare logofăt <m. p.>

† Băseanul <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCCL/108.
Copie slavă din sec. XX.

99

<1603>.

† Eu Agafia, <fat<a> Ruscăi den Budzén<i>, însămi pr<e>[1]) mene, mărturisescu cu acest zapis al <me>[1])u cum de bună voia mea, de <n>[1])ime nevoită nice asuprită, am vândut a mea driaptă ocină şi moşie, toată partea mea, cătă

---

[1]) loc rupt în orig.

am avut din sat den Giurcăşani şi cu hăleşteu şi cu Poiana lui Gănscă şi cu tot locul cătu să ţine de acel sat, ce să vine în partea mea. Déci am văndut lui Pătraşco Udréi, derept noaâzeci de taler<i>.

Şi într'această tocmală au fost Gligorie Arbure şi Ionaşco păhărnicel den Orăşani şi Gligorcea, feciorul Tăutului şi Nebojatco uricar şi Lazor ce au fost pitar şi alţi mulţi oameni <b>[1])ui. Şi eu Pavel visternicel, feciorul Agafiei, nepotul Ruscăi, încă am fost acolea, cănd a văndut înmă-mea, acea ocină.

De aceast<a> mărturisim, ca să-i fie de c<r>[1])edinţă această scrisoare, să a<i>[1])bă a-<şi>[1]) face ş<i>[1]) ispisoc domnescu, c<a să-i fie> [1]) direaptă cumpărătură.

Despre aceasta să se ştie. Şi acest sat este în ţinutul Hărlăului.

Şi eu Costantin uricar încă m'am întâmplat atunci.

Acad. R.P.R., CXXXVII/243.
Orig. rom., hârtie, 3 peceţi inelare, aplicate.
Cu o copie din sec. XIX.
Datat după Pătraşco Udrea şi Nebojatco uricar, întâlniţi în documente din acest an.

100

<1603>.

Adică eu, Anniţa, fata Ruscăi, nepoata Călcei din Budzén<i>, de bună voia mea, de nimen<i> nevoită, nice asuprită, am văndut satul Ciurcăşénii, p<a>[1])rtea mia, ce s<ă> va alége, lui Pătraşco Udrei, dereptu 30 de taleri de argintŭ.

Şi într'aiasta tocmală au fost Rusul, feciorul némişului de Orăşén<i> şi Văsilé de acolea şi Fl<o>[1])rea de acolea şi popa Glig<o>[1])rie de acolea şi mulţi oamen<i> buni şi bătrâni.

Şi pre mai mare mărturie ne-am pus şi pece<ţile> [1]). De aiasta scriem să s<e> <şt>[1])ie cu estu zapis al nostru.

Gligorie *a scris.*

Acad. R.P.R., CXXXVII/244.
Orig. rom., hârtie, 2 peceţi inelare, aplicate.
Datat după Pătraşco Udrea, care se judecă la 20 Ian. 1603 cu m-rea Slatina.

101

<1603 Ianuarie>.

† Iată dar eu [2]) au venit înaintea noastră această femeie, anume Dochia Pătrăoae şi cu fiicele ei, Nastasia, nesilite de nimeni, nici asuprite şi au vândut a şasea parte din a şasea parte din Cârligi, cât va fi loc pentru o casă, lui pan

---

[1]) loc rupt în orig.
[2]) aşa în orig.

Necoară logofăt, pentru treizeci taleri[1]) și le-a plătit și a-dat toți banii gata.

Și au fost la această tocmeală: Gligorie diac din Șchei și Bran diac din Soci și popa Costin din Hălășteiani. Această ocină le-a fost cumpărătură dela Gavril din Bărsă.

Și pentru mai mare mărturie, ne-am pus și pecețile, să se știe.

Am iscălit Bran diac <m. p.>

Popa Costin <m. p.>

Gligorie Scheian <m. p.>

Acad. R.P.R., LVII/10.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Datat după martorii doc. din 1603, Ian. 15, scris în Heleșteeni.

102

< 1603 Ianuarie >.

† Iată eu, Nastasia, fiica lui Pătrău, nepoata lui Cârlig, înștiințez însămi dela sine, cu acest zapis al nostru, că ne-am tocmit cu Nicoară logofăt, de bună voie, nesilită de nimeni, nici asuprită și am vândut o ocină din satul Cârligi, 12 ogoare din a 6-a parte din satul Cârligi, ce se va alege partea mea și din sat și din câmp și din apă și cu tot venitul ce se va alege.

Aceasta am vândut-o lui pan Nicoară logofăt, pentru șaizeci taleri, dinaintea lui popa Costin din Hălășteiani și Toader Moțoc și Spiridon Zupco aprod și dinaintea a mulți oameni buni și megiași dimprejur; și dinaintea lui Ioan Bârlibaș șoltuz de Roman.

Spre mai mare putere, am pus și pecețile noastre la acest zapis al nostru.

Gligorie Scheianul <m. p.>

Bașotă <m. p.>

Și am iscălit, Bran diac <m. p.>

Acad. R.P.R., LVII/11.
Orig. slav, hârtie, 4 peceți aplicate.
Datat după martorii doc. din 1603 Ian. 15.

103

1603 (7111) Ianuarie 11, Iași.

Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, rugătorul nostru Paisie egumen și cu tot soborul dela sfânta mânăstire dela Pobrata și au jeluit nouă, cu mare jalbă, astfel zicând că uricul pe care l-au avut dela Petru voevod cel

[1]) « treizeci taleri », scris mai târziu cu altă cerneală pe un loc lăsat alb.

Bătrân, pentru satul Potropopenii pe Siret, în ţinutul Sucevei, care le-a fost danie dela Hărea pârcălab de Hotin, acel uric li s'a furat de cineva şi nu se află.

De aceia, noi văzând marea lor jalbă, le-am făcut lor întărire pentru satul Potropopenii ca să fie sfintei mânăstiri şi dela noi şi cu tot venitul. Iar dacă s'ar afla cândva acel uric la careva, să nu se creadă înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7111 <1603> Ianuarie 11.

† Domnul a zis.

† Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici mare logofăt <m. p.>

† Pătraşco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, I/17.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1787.

104

1603 (7111) Ianuarie 11, Iaşi.

Noi Erimii Movila v<oe>v<o>d, cu mila lui dum<ne>zeu, domn ţării Moldav-[v]ei. Au venit înnainti noastră şi înnainti boeril<o>r noştrii, cneghina Agahiia, fata boieriului Ioan logofătul, di nimine sălită, nici asuprită şi-au dăruit sv. mănăstiri Răţstei unde este hram sv. ierarh şi făcătoriu di minuni a lui Hris<tos>, Nicolae, un sat anumi Măscurii, ci esti în ţăn<u>t Tut<o>v<ii>, cu tot venitul şi căruia i-au dat argint şi nişti Ţigani şi tot ci au avut, înpărţind şi alti otcini pi undi au mai avut. Iar al nostru rugătoriul egumen şi cu tot soborul dila svnta măn<ăstire> Răţstéiu, să fii îndatoriţ<i> a săvărşă pomeniri din an în an, după obiceiu răndueli creştineşti. Iar alţii din ficiorii ei sau nipoţii ei sau alti rudinii să nu aibă a să amestica în ia danie, pentrucă au dat înnainti noastră... [1]) a ei otcină, osăbitul sat Măscurii... [1]). Pentru aceia dar, am dat şi am întărit noi sv. măn<ăstiri>Răţstei acel de mai sus pomenit sat Măscurii, carili au dat sfintei măn<ăstiri> şi dela noi cu tot venitul şi nimeni să nu să amestici.

S'au scris în Iaş<i>, în anul 7111 <1603> Ghinar 11.

Domn au poroncit.

Stroici *mare* log<ofă>t au învăţat.

Acad. R.P.R., CCIV/202.
Copie rom., hârtie filigran.

105

1603 (7111) Ianuarie 11.

† Iată dar noi, Marica, fiica Anei şi Ion cu femeia mea, fiica Nastei, nepoata Anei şi deasemeni Bantăş, fiul lui Alexandru şi deasemeni Golăi, fiul lui Vascan şi deasemeni Simca şi fratele său Fădor, fiii Odochiei, toţi nepoţi ai lui Vladul,

---

[1]) loc şters, ilizibil în text.

facem cunoscut şi dăm de ştire cu acest zapis al nostru, că am vândut dreapta noastră ocină şi dedină, nesiliţi de nimeni nici asupriţi, şi de bunăvoia noastră a treia parte din a patra parte a satului Vertiporoh, care este pe Ciuhur, cu tot venitul şi la câmp şi la iaz şi la moara de pe Ciuhur, pentru douăzeci de taleri şi o vacă de patru taleri, jupanului Gligorie Mlinovschii mare stolnic.

Şi pentru mai mare credinţă au fost la tocmeala noastră oameni buni, martori, au fost: Simion Pilipovschii şi Pătraşco Stârcea şi Romşa fost mare vatag şi Cotela diac şi Liciul, ginerele lui Cotela, care sunt mai sus scrişi <în> acest ispisoc al nostru, însă cu porunca noastră, care suntem mai sus scrişi. Şi deasemeni nu am avut peceţi, ci am rugat pe acei oameni buni, care sunt mai sus scrişi, şi au pus peceţile lor să fie de mărturie. Să se ştie.

Scris în anul 7111 <1603> luna Ianuarie 11.

Simion cu mâna proprie şi pecete <m. p.>

Acad. R.P.R., LXXII/13.
Orig. slav, hârtie, 2 peceţi aplicate.

106

1603 (7111) Ianuarie 15, Heleşteeni.

† Iată dar, au venit înaintea noastră Gaftona şi fiica ei Ţonţa, nesilite de nimeni şi nici asuprite şi au vândut ocina lor, ce a fost cumpărătura Todei, din partea Ciureştilor, dintr'a şasea parte a satului din Cârligi, ce se împarte într'a şasea parte a satului, care se împarte în cinci părţi, două părţi, tot din partea Ciureştilor, au vândut panului Necoară logofăt, pentru cincizeci de taleri. Şi au fost la acea tocmeală: Manea diac şi Gligorie Şcheian şi Nechita diac şi Necoară vătăman şi Bran diac şi popa Costin şi Nichifor din Obroceani şi şi-au pus şi peceţile pentru credinţă, să se ştie.

Scris la Hălăşteiani, în anul 7111 <1603> Ianuarie 15 zile.

Gligorie Şcheian <m. p.>

Popa Costin din Healăşteiani <m. p.>

<Pe verso, în româneşte:> «Fostu-ne-au dător Bran 20 ughi şi au fost să-i dea aceşti bani; el au dat deîntr'înşii şapte galbeni, iară alţii am dat noi. Deci are a ne da nooa a da alalţi bani».

Acad. R.P.R., LVI/5.
Orig. slav, hârtie, 2 peceţi aplicate.
Cu o trad. rom., ibid., CLVII/60.

107

1603 (7111) Ianuarie 20, Iaşi.

7111 <1603> Ghen. 20. Ispisoc dila Irimiia Movila v<oe>vod protocălit de Stroici *mare* log<o>f<ăt> şi scris în Eşi di Nepojatco uricari, prin cari arată că s'au pârît de faţă, înainte domnii şi a tot sfatul, Grigori şi Gheorghe şi Pătraşco Udre şi cu călugării Slatinii, pentru satul Icuşănii, ce sânt la ţăn<u>tul Sucevii, care acest sat Iucuşanii i-au fost ţăn<u>tu episcopul Isaia, ci au avut tocmală, între sâni, cu Udreştii, ca să ţii episcopul Isaiia acel sat, pe cât va fi viu şi cu moartea lui, iarăşi să fii a Udreştilor, ci au avut el şi dresuri tot însuşi, dila acel domn. Deci, pe călugări, din giudecată, îi dă rămaşi, iar pe Udreşti îi îndreptează.

Iar pentru ca nu cumva, cu scrisorili, dila a lui pristăviri, să nu întoarcă la oricari vremi, niscaiva îndreptări ori ispisoaci, dela vlădica Isaiia, ori dela cine ar fi, ori dela călugări, să nu să ţii în samă, cu totul, nici unili. Şi el n'au vrut şi n'au arătat niciun ispisoc.

Pentru aceasta dar, s'au dat, împotriva slugilor, Grigori şi Gheorghe şi Pătraşco, Udreşti, la cel adevărat sat Ecuşănii, ca să li fii danii, cu tot venitul. Şi nimine să nu să amestici.

Arh. St. Iaşi, CCCL/ 109
Trad. rom.

108

1603 (7111) Februarie 5, Iaşi.

† Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem domnia mea tuturor slugilor noastre, care vor merge să strângă birul din târgul Iaşi şi şoltuzului şi pârgarilor, cum veţi vedea această carte a domnie mele, voi să lăsaţi în pace de toate angheriile, o casă ce au rugătorii noştri călugări dela sfânta mânăstire dela sfântul Sava, ce este aproape de chervăsărie, pentrucă domnia mea ne-am milostivit şi le-am iertat acea casă şi de bir şi de toate angheriile.

Pentru aceia, nici bir să nu aibă a da, nici podvoade, nici cai de olac să nu ia, nici alte mărunţişuri ce sunt asupra târgoveţilor, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris la Iaşi, în anul 7111 <1603> Februarie 5.

† Insuşi domnul a spus.

† Stroici mare logofăt a învăţat.

† Isac Stârcea <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iaşi, XXXV A/4.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1794.

109

1603 (7111) Februarie 10, Iaşi.

Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată am binevoit domnia mea cu a noastră bună voinţă, cu inima curată, luminată şi din tot sufletul şi cu ajutorul lui dumnezeu şi cu binecuvântarea ierarhilor, părinţilor noştri moldoveni şi am dat domnia mea şi am miluit ruga noastră, mânăstirea nou zidită Sinai, unde este hramul arhistrategilor, arhanghelii Mihail şi Gavril, numită mânăstirea răposatului pan Balica hatman, cu o jumătate de sat din Iucaş, partea de jos şi cu loc de iaz şi de moară, care este în ţinutul Neamţului. Care acel sat a fost al nostru drept domnesc, ascultător de ocolul Pietrei <şi> a fost dat răposatei noastre slugi, David postelnic, iar după moartea lui să fie rugătorilor noştri, pentru sufletul lui, pentru slujba lui dreaptă şi credincioasă. Iar rugătorii noştri să aibă a-l pomeni şi a-l scrie în sfântul pomelnic mare şi mic şi să-i facă lui pomenire şi din an în an, ca să fie sfintei mânăstiri dela noi uric cu tot venitul.

Iar cine ar îndrăzni să strice dania şi miluirea noastră a sfintei mânăstiri, să nu fie iertat de domnul dumnezeu şi de toţi sfinţii. Altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7111 <1603> Februarie 10.

Io Eremia Moghila voevod <m. p.>

† Dumitru <a scris>

Acad. R.P.R., XL/92.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1768.

110

1603 (7111) Martie 15, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Io Eremia Moghila voevod şi domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Mătei, fiul Mariei şi nepoţii lui, Sava şi fratele său, Procop şi sora lor Todosia, fiii lui Moisei şi Drăgan şi fratele său Pentelei, fiii lui Stan Tătar şi nepoţii lui, Ion şi surorile lui, Văsiica şi Dolca, fiii lui Grozav, nepoţii lui Stan Tătar şi deasemeni Lazor, fiul Marinei, fiica lui Stan Tătar, toţi nepoţi şi strănepoţi lui Stan Tătar, fiul Muşei, vara lui Dragotă, de a lor bună voie, de nimeni siliţi, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din privilegiul de danie şi de întărire ce l-au avut moşii şi strămoşii lor, Muşa şi vărul ei, Dragotă şi Ilea şi fratele său Iuga dela Iliaş voevod şi dela Ştefan voevod şi dela Petru voevod, jumătate din sat din Proceşti şi jumătate de sat din Negăşeşti pe Turlui şi cu vad de moară la

apa Turluiului şi la apa Sperleştilor, în ţinutul Bacăului. Acestea le-au vândut slugii noastre Zane fost cămăraş, pentru două sute de taleri de argint. Şi le-a plătit lor deplin înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină în mâinile tuturor celor mai sus scrişi şi noi deasemeni am dat şi am întărit slugii noastre mai sus zisului Zane fost cămăraş aceste mai sus spuse părţi de ocine, jumătate de sat din Proceşti şi jumătate de sat din Negăşeşti, care este pe Turlui şi cu loc de moară pe apa Turluiului şi pe apa Sperleştilor, în ţinutul Bacăului, ca să le fie lor şi dela noi uric şi ocină şi cumpărătură cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului neam al lui, cine i se va alege mai aprope, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai sus scrise părţi de ocină să fie pe părţi care se vor alege din vatra satului şi din câmp şi din apă şi din pădure şi din ţarină [1]) şi din poieni şi din fâneţe şi din tot locul care va fi de folosinţă şi dinspre celelalte părţi, să fie din toate părţile pe vechile lor hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei mele, mai sus scrisului, noi Ieremia Moghila voevod şi credinţa preaiubiţilor şi din inimă copii ai domniei mele, Io Costantin voevod şi Alexandru voevod şi Bogdan voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Nistor Ureche mare vornic de ţara de jos, credinţa panului Cârstea mare vornic de ţara de sus, credinţa panului Gheorghe pârcălab de Hotin, credinţa panilor Gheorghe şi Ionaşco pârcălabi de Neamţ, credinţa panilor Cârstea şi Manole pârcălabi de Roman, credinţa panului Văscan Orăş hatman şi portar de Suceava, credinţa panului Bârnovschi postelnic, credinţa panului Toader Veveriţă spătar, credinţa panului Cărăiman ceaşnic, credinţa panului Gligorie stolnic, credinţa panului Simeon Stroici vistier, credinţa panului Voruntar comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească, pentru că-i este dreaptă ocină şi cumpărătură cu banii lui drepţi şi proprii.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie şi să atârne şi pecetea noastră.

A scris Ionaşco Banciu la Iaşi, în anul 7111 [2]) <1603> Martie 15.

Am iscălit: Stroici logofăt <m. p.>

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 105.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

---

[1]) « ţarinu » în orig.

[2]) data este refăcută cu altă cerneală pe un loc răzuit.

111

1603 (7111) Martie 18, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, slugile noastre, Drăgan Ciolpan şi fiii lui şi nepotul lui de frate, Pătraşco diac, fiul lui Gheorghiţă şi au pârît pe slugile noastre, Miron şi Gheorghe şi Iuraşco, fiii lui Toader Başotă fost pivnicer, pentru jumătate de sat din Dănceşti şi jumătate de sat din Bodeşti pe Cracău şi cu mori la Cracău, în ţinutul Neamţului, pe care le-a cumpărat Başotă dela Gheorghiţă, tatăl lui Pătraşco, zicând că se cuvine să le întoarcă acei bani pentru acele ocini, fiindcă sunt moştenirea lor.

Iar fiii lui Başotă au pus înaintea noastră privilegiul de cumpărătură dela Petru voevod şi întărire dela domnia mea, că a cumpărat Başotă acele ocini, pentru 1000 zloţi dela Gheorghiţă şi le-a cumpărat toate deopotrivă şi dela fiii lui şi nepotul său, Pătraşco, fiul lui Gheorghiţă şi de câţiva ani, de 17 ani sunt uricite [1]) şi cumpărate şi cât timp a fost Başotă viu, ei nu i-au întors banii. Iar domnia mea am cercetat privilegiile lor ce au avut de cumpărătură dela Petru voevod şi întărire dela domnia mea şi astfel am aflat cu sfatul nostru şi cu judecata domniei mele, că de atâta vreme de când şi-au uricit [2]), pe când a fost Başotă viu, nu i-au întors. Iar acum nu se cuvine a le întoarce, nici n'am putut să le stric privilegiile, nici să rup tocmeala şi cumpărătura lor mai sus zisă, ci să aibă a stăpâni toţi împreună, cum le spun privilegiile.

Pentru aceia, slugile noastre Drăgan Ciolpan şi fiii lui şi nepotul lui, Pătraşco diac, au rămas din toată legea noastră, iar slugile noastre Miron şi Gheorghe şi Iuraşco ei s'au îndreptat, dinaintea noastră şi şi-au pus ferâe 24 zloţi.

Deci, de acum înainte, să nu mai aibă a pârî niciodată în veci, nici a dobândi, nici ei, nici altul nimeni din fiii sau din rudele lor, fiindcă nu s'au pârît la un divan, ci de câteva ori şi la patru divane s'au pârît şi mereu au rămas. Altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, anul 7111 <1603> Martie 18.

† Domnul a zis.

Erimie voevod <m. p.>

A iscălit Stroici logofăt <m. p.>

† Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi.Fondul Spiridoniei, XXX/I/13.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1827.

---

[1]) În text „uricene".
[2]) În text „uricili".

112

< 1603 > Martie 18.

Suret scosu moldovenéşte de pe un zapis sârbescu ce scrie pentru o parte de moşie din satu Dragomireştii. Mart. 18 *zile.*

Adecă eu, Drăghiciu Uscatul vătavul, făcu ştire cum au venit înaintea mea, Ileana, fata lui Lazoru, de nimenea silită, nici asuprită, ce dă buna voia ei şi au văndutu a ei dreaptă parte de moşie din Dragomireşti şi au văndut-o Urâtii, femeii lui Drăghiciu Mălinescul, dreptu doao sute de zloţi bani gata.

Şi sculându-să Urâta, i-au datu toţi banii deplinu în mâinile Ileanii. Insă pre a ei drepţi bani şi osăbiţi din zestrile lui Drăghiciu Mălinescul au cumpărat < partea > de moşie a Ileanii şi cu tot venitul, însă câtu să va alége partea ei, de, naintea mea şi înaintea Giurgii şi înaintea a mulţi oameni buni, bătrâni şi tineri. Şi i-am dat noi mărturia aceasta a noastră, ca să-i fie de credinţă.

Cu aciasta dăm în ştiinţă.

S'au tălmăcit zapisul acestu de pe sârbie moldoveneşte de Precopie Ardarieviciu Golâescul, uricariu *domnesc* şi dascal *domnesc*, în cursul anilor, leat 1775 Iul. 4 *zile.*

Arh. St. Iaşi, CDXXXI/18.
Trad. rom.
Datat după doc. din 1603 Iunie 4, privitor la satul Dragomireşt

113

<1603 > Martie 20.

Suretul di pe uricul Erimii Movila vod<ă> din *anul* 7253 [1]) Mart. 20

Precum au venit înainte domnii mele şi dinainte boiarilor noştri, mari şi mici, sluga noastră Gligorie, ficiorul lui Toader Bole, fost stol. ş'au văndut a sa driapt<ă> ocină şi moşiia, din drese de cumpărătură ci-au avut tată-său Toader Bole stol. dela Alexandru vod<ă>, un sat anume Blăneştii pe Bărlad şi cu vad de moară în Bărlad, pe de amăndouă părţile Bărladului, în ţinutul Tecuciului; acela l-au văndut slugii noastre credincioase, lui Ioan Vitolt starostele şi frăţine-său, lui Ionaşco ficiorii Mărăţanului, drept 500 ughi roşii.

Ce acel sat, Blăneştii, au fostu driaptă cumpărătură lui Hărbor post., ce când au fostu la a sa moarte, s'au sculat şi s'au dat cu acia ocină mai sus scrisă, ci-au fostu lui cumpărătură, din miluire ci-au avut el, dela domnul său Alexandru vod<ă>, dice că n'au avut ficiori din trup...... [2]) Deci acel sat, Blăneştii şi poenele Sasului le-au văndut Alexandru vod<ă> de mai sus scris, lui *Toader* Bole *fost* stol., dreptu 1200 arginţi tătărăşti, precum am *văzut* şi privilie lui, care au făcut el încă cu

---

[1]) data citită greşit de traducător.

[2]) loc alb în text.

mare blăstăm. Ş'au dat banii aceia de s'au împărţit pe la sfintele mănăstiri, ca să facă pomenire lui Hărbor post. şi să-i scrie numele lui la marele şi micile pomenec.

Dreptu aceia, acel mai sus scris satul Blăneştii şi cu vad de moară pe Bărlad, pe di amăndouă părţile Bărladului şi poenile Sasului din lunca Săretiului, ca să-i fie şi dela noi slugii noastre credincioase mai sus scriş<i>, Ioan Vitoltu starostele şi frăţine-său, lui Iuraşco, ficiorul Mărăţanului, uric şi ocină şi întăritură, cu tot vinitul.

Iară hotarul acestui sat Blăneştii, cu vad de mori mai sus scriş<i> ca să fie în toate părţile, după ale sale bătrâne hotare, după cum din vechi s'au lăcuit; iară hotarul poenilor Sasului ce sănt în lunca Săretiului, să începe din ţarcul Mălailor, iară de acolo trece vale Curealii;......[1]) De acolo până în Dimaci, unde au fost moara lui Stănăslav, iară de acole, vale Dimaciului, din gios de poeni, în gura Colnecului Oţălorului, pănă în ezărul uscat, pin Belciugata şi pănă în malul Săreatiului.

Acesta-i tot hotarul acelor poeni.

Acad. R.P.R., CCXLVII/11.
Trad. rom. dela jumătatea sec. XVIII.
Datat după doc. din 1603 Iunie 1, prin care se confirmă lui Ionaşco Vitolt părţi de ocină la Medeleni.

114

1603 (7111) Martie 21, Iaşi.

Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit <înaintea noastră> [2]) şi înaintea boierilor noştri Simion şi sora lui, Părasca, copiii lui Ilea, nepoţii lui Fătul, de bună voia lor, de nimeni siliţi, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, a patra parte din jumătatea satului Cupceşti, numit Ionăşeşti, care este în ţinutul......[3]). Aceasta au vândut-o slugii noastre Costantin Cembalovici diac, pentru douăzeci de taleri de argint şi i-a plătit lor deplin toţi, dinaintea noastră.

Deci noi, văzând tocmeala de bună voie şi plata deplină, asemenea şi dela noi i-am dat şi i-am întărit acea a patra parte din jumătatea satului Cupceşti, numit Ionăşeştii, ca să-i fie lui şi dela noi uric <şi> ocină cu tot venitul lui. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7111 < 1603 > Martie 21.

† Domnul a zis.

† Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt. < m. p. >

Drăgan Tăutul <a scris>.

Acad. R.P.R., XL/93.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

---

[1]) loc alb în text.
[2]) omis de diac.
[3]) loc alb în orig.

115

1603 (7111) Martie 21, Iași.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele slugii noastre Eremia aprod, care ține pe cneaghina lui Radoslav hotnog, pentru aceia, ca el să fie tare și puternic cu această carte a domniei mele, să-și stăpânească ocina sa, care i-a rămas cumpărătură dela Radoslav hotnog. Iar cine va avea vreo nevoie sau vreo pâră pentru acele ocini, pe care le-a cumpărat Radoslav hotnog, acela să aibă a se întreba cu dânsul înaintea domniei mele.

De aceia, nimeni să nu îndrăznească să-l oprească sau să-l supere înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7111 < 1603 > Martie 21.

Insuși domnul a spus.

† Solomon jitnicer a învățat.

Acad. R.P.R., XIX/104.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

116

1603 (7111) Martie 27, Iași.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele părintelui și rugătorului nostru egumen dela sfânta mânăstire Pobrata și vătămanului său din satul Văleni, din ținutul Chigheciului, pentru aceia că ori câți oameni vor chema în acel sat, fie Rus sau Muntean sau Ungur sau Sârb sau Vlah sau orice altă limbă va fi, să aibă dela domnia mea slobozenie pe trei[1]) ani, să nu lucreze nouă nicio muncă, nici iliș să nu plătească nici 50 aspri, nici gorștină pentru oi și nici pentru porci, nici sulgiu să dea din vaci și din oi, nicio angherie pe acești ani, care sunt mai sus scriși.

Pentru aceasta și voi, staroste să nu aveți a turbura acel sat, nici globnici, nici deșugubinari, nici dăbilari, să nu le luați dobitoacele pentru alte sate. Și pentru alte sate nimeni din slugile domniei mele, câți vor merge cu slujbe în acel ținut mai mult să nu turburați înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7111 < 1603 > Martie 27.

† Insuși domnul a poruncit.

Eremia voevod < m. p. >

† Marii boieri au învățat.

† Gligorcea a scris.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, XIII/41.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1796.

---

[1]) « trei » adăogat contimporan peste un loc inițial alb.

117

1603 (7111) Aprilie 1, Iaşi.

Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Ieremia, fiul lui Cozma şi Măriica, fiica lui Şteful şi Elinca, fiica lui Petru şi Macsin, fiul Mariicăi şi Toader şi Nechita, fiii lui Ionaşco şi Ifrim, fiul Mariicăi şi Dochea, fiica Todosiei şi Roman, ce a fost cumpărat partea lui Luca, fiul Gligăi şi Alexa şi Ihnat, fiii Mariicăi şi Sava şi Cârstea, fiii lui Micu şi Todosca, fiica lui Ghiorghie şi Gligorie şi Hilimon, fiii lui Nechifor şi Ştefan, fiul lui Ion şi Şteful şi Simion, fiii lui Ihnat şi Todosia, fiica lui Sima şi Gligorie, fiul lui Stoică, ce a fost cumpărat parte lui Păcurar şi Anisia, fiica lui Gliga şi Toader şi Ion fiii Todosiei şi Anton şi Gheorghie, cu fraţii lor, ce au fost cumpărat partea lui Ilea şi Neacşa şi toţi fraţii şi verii lor, toţi nepoţii şi strănepoţii lui Paul şi Petrică, cu mare plângere şi martori dela curtea domniei mele şi cu megieşi de prin prejur, zicând că privilegiul vechiu ce au avut străbunicii lor, dela Ştefan voevod cel Bătrân şi întărire dela Bogdan voevod, pe dreapta lor ocină şi dedină, un sat anume Păulenii, pe pârâul Turia, cu iazuri şi cu loc de iazuri, tot pe acelaş pârâu, în ţinutul Iaşi, acele privilegii le-au pierdut din pricina oştilor şi din pricina Leşilor, când au trecut în Ţara Muntenească.

De aceia noi, văzând marea lor jalbă şi mărturie, noi deasemenea le-am dat şi dela noi şi le-am întărit tuturora, ca să le fie şi dela noi uric cu tot venitul. Altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7111 <1603> Aprilie 1.

Domnul a spus.

Marele logofăt a învăţat. Stroici logofăt <m. p.>.

Dumitru <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCCL/110
Copie slavă din sec. XX.
Trad. rom. din 1795 Nov. 15, la Acad. R.P.R., CCCLII/56.

118

1603 (7111) Aprilie 1, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Nicoară şi fraţii lui, Vasile şi Ionaşco şi sora lor Mărica, copiii lui Gherman şi ai Gaftei, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină, a treia parte din jumătate de sat din Glodenii şi a a treia parte dintr'aceiaşi jumătate de sat, ce le este cumpărătură dela Agafia, fiica lui Simion vătag, nepoată lui

Nicoară sulger, dela Ştefan. Aceia au vândut credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Stroici mare logotăt, pentru şaizeci de taleri de argint.

Şi după aceia, deasemeni. a venit înaintea noastră Mărica, fiica Agafiei. nepoată lui Simion vătag. strănepoată lui Nicoară, iarăşi de bună voia ei şi a vândut dintr'aceiaşi jumătate de sat Glodeni a treia parte, iarăşi mai sus scrisului nostru boier, pan Stroici mare logofăt, pentru treizeci de taleri.

Şi deasemeni au venit înaintea noastră Lupul, fiul Măriei şi verii lui, Anghelina şi Anna şi fratele lor, Ştefan, fiii lui Crăciun, iarăşi de bună voia lor şi i-au vândut lui dreapta lor ocină şi dedină, a treia parte din cealaltă jumătate de sat din Glodeni, pentru douăzeci taleri de argint.

Şi deasemeni au venit înaintea noastră Condrea şi femeia lui, Odochia, fiica Annei, sora lui Cozma şi Nicoară şi cu femeia sa Gafa, deasemeni fiică lui Cozma, de bună voia lor şi au vândut ocina şi dedina lor dreaptă, a treia parte dintr'acea jumătate de sat din Glodeni. Aceia au vândut-o tot boierului nostru mai sus scris, pan Stroici mare logofăt, pentru treizeci taleri de argint.

Şi deasemeni au venit înaintea noastră Ionaşco, fiul lui Simion şi vărul lor, Ursu, fiul lui Pahomie şi verele lor, Palaghia şi sora ei, Titea, copiii Todosiei şi vara lor, Anna, fiica lui Gavril şi Ileana, fiica lui Bălan şi vara lor, Stanca, fiica Grozavei, nepoţii lui Chiliei, strănepoţii lui Cârstea, de bună voia lor şi au vândut ocina şi dedina lor dreaptă, a treia parte din aceiaşi jumătate de sat. Aceasta au vândut-o iarăşi mai sus scrisului nostru credincios şi cinstit boier, pan Stroici mare logofăt, pentru treizeci taleri de argint şi le-a plătit tuturor celor mai sus scrişi, deplin, dinaintea noastră.

A rămas nevândută din jumătatea satului numai a treia parte, partea lui Mihăilă şi la el este şi uricul satului.

Deci noi, văzând tocmeala de bună voie şi plata deplină şi noi deasemeni i-am dat şi i-am întărit toate acele părţi de ocină mai sus scrise, pe care şi le-a cumpărat din satul Glodeni, ca să-i fie şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7111 <1603> Aprilie 1.

Domnul a spus.

Drăgan Tăutul <a scris>.

Acad. R.P.R., IX/15.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1775, ibid., IX/127 şi alta din 1779, ibid., XCVI/10. S'a imprimat la nr. 57 şi un suret datat greşit.

119

1603 (7111) Aprilie 3, Iaşi.

† Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei Scriem slugii noastre, Sanson vistier. Iţi dăm ştire că ni s'a jeluit Hârea din

Vârtop împotriva lui Nechifor din Dulcești și astfel a spus înaintea noastră, că-i este dator cu 23 de taleri, dela o ocină de acolo, pe care a vândut-o.

De aceia, cum vezi această carte a domniei mele, iar tu fă-le lege dreaptă cu el, ca să plătească acei bani sau să le dai zi, să stea de față înaintea noastră.

Scris la Iași, în anul 7111 <1603> Aprilie 3.

Domnul a spus.

Roșca vornic a învățat.

Bodeiaș <a scris>.

Acad. R.P.R., LVI/6.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

120

1603 (7111) Aprilie 5.

Io Eremie Movila voevoda, l<eat> 7111 <1603> Ap<rilie> 5.

Adică domnie me, cu bună voe noastră, cu luminată și curată inimă, cu tot cugetul și cu tot sufletul și cu <a>giutoriul lui dumnezău și cu blagoslovenie sfinților părinți ai noștri: Ghiorghie Movila arhiepiscopŭ și mitropolit Sucevii, Agafton episcopul Romanului, Teodos<ie> episcopul Rădăuților, Ioan episcopul Hușilor, dat-am domnie me și am miluit a noastră sf<â>ntă rugă, sf<â>nta mănăstiré Agapie și pre toți rugătorii noștri, undi esti hramul sf<i>nții slăviţăi și întru tot lăudaț<i> arhistratighi Mihail și Gavril și alț<i> făr'de trup putire, cu un sat anume Vicolinii pe Prut, cu 5 bălți di peşte, anumi Minosul și Cărligata și Burse și Soholițul și Tufa, în ținutul Fălciiului.

Și iarăși am dat și am întărit sfintii mănăstiri, un sat anume Negreștii pi Albie, cu loc de moară în Albie, la ținutul Romanului, cari sat esti danie sfintii mănăstire dila Stroici *mare* log<o>f<ă>t, din ispisoc di danie dila Pătru vodă, în cari au fost săliștea în prizma Romanului și au pus sat acolo.

Și iar am dat și am întărit sfîntii mănăstiri, pi un sat Iucșenii pi Jijie, cu mori, în ținutul Eșelor, cari sat esti cumpărătură rugătorilor noștri dela Anna giupănas<a> lui Golăe log<o>f<ă>t.

Și iar am dat și am întărit sfîntii mănăstiri Agapii pi un sat anumi *Tărgul nou pe Topoliț<ă>* cu mori în Topoliț<ă>, în ținutul Niamțului, cari l-au cumpărat călugării dila Iștioan ușeriul drept 12.000 di aspri, când au fost căzut el la o nevoe.

Și iar am dat și am întărit pe giumătate de poiană ci să chiamă la Făntăna Mălăeștilor și din hotar Negreștilor, ci l-au *cumpărat călugării dila Simion și Dămian, dript* 100 *zloți*.

Și iar am dat și am întărit sf<i>ntii mănăstiri, un sat anume Cehlăeștii, pe părăul Topoliții, cu loc dia moar<ă> în Topoliță, în ținutul Niamțului, din ispi-

soc di miluire ci-au avut dela Pătru vodă, cari sat au fost domniscu, ascultător de ocolul Niamţului.

Şi iar <am> dat şi am <în>tărit sfintii mănăstiri, pi o a şasa parte din sat din Nădeşti, pe Prut, ci l-au cumpărat dila Ioan Mălcomiş, dript 100 zloţi şi iar pi a noaâ parte dintr'acel sat Nădeştii, ci-au cumpărat dila Drăgan şi Toadir, dript 600 zloţi.

Şi iar am dat şi am <în>tărit dintr'a trie parte, a patra parte, din sat din Roşiori, pi Moldova, cu mori, parte din gios, ci li esti danie dela Herţă; şi iar din a trie parte, a patra parte, iar din sat Roşiori, parte din sus, cu mori, ci li esti cumpărătură dila Gligori şi Irina, ficiorii lui Drăghicii, nepot lui Baicu.

Şi iar am dat ş'am întărit sf<i>ntii mănăstiri, pi un vad di moară, în sat în Băicini, pi părăul Cirbica, di ispisoc di danie dila Iancul vodă; şi iar un loc din moar<ă>, în vadul Prundului Jijii, din gios di gura Bahluiului, ci este în hotarul nostru, a satului Piperiştilor, undi este prisaca lor, ci li este lor danie dila domnie me.

Şi iar li-am dat lor, pi presăca ci esti undi să înpreună Jijie cu Bahluiul, ci au cumpărat ii dila Ion aprodul, în 25 taliri şi iar o prisacă în branişti, undi să chiamă Comarna şi cu toată poiana şi cu fânaţi şi cu baltă, ci li esti danie dila popa Ursul, din Eşi; şi iar o prisacă *dela* Ciorbişti, din gios di Pishani, ci li esti danie dila domnie me; şi iar o prisacă la Topoliţ<ă> în hotarul Ilieştilor ci li esti lor danie dila Vlaicul; şi iar o prisacă din Budeşti, ce li-au dat lor Costantin, ficiorul lui Grigori.

Şi iar am dat şi am întărit, pi o vie dila Băiceni, ci li este danie dila Ion Rusul şi pi o vie ci-au cumpărat-o dila popa Irimie şi dila Misail călugărul şi dila Efrim călugărul.

Pintru aciasta, domnie me, pe toate aceste di mai sus scris<e> sati şi bucăţ<i> di sati şi locurĭ di prisăci, am dat şi am întărit sfintii mănăstiri Agapii, ca să-ĭ fie şi dila domnie mea, dript danii şi întărituri şi uric cu tot vinitul [vinitul] în veci, iar rugătorii noştri călugării dila sf<â>nta mănăstire să aibă a ruga dumniziu, pintru sufletul răposaţilor părinţilor noştri şi pintru s<u>flitul şi s<ă>n<ă>tate domnii meli şi a doamnii meli Elesaveftii şi a fiilor dăruiţi de dumnizău şi pre ctitorii ci mai sus scriu, care au miluit sfânta mănăstire şi ca să aibă a ni scrie la sf<ă>ntul şi marile jirtvănic, să aibă a ne pomini de în an în an.

Iar hota<rul> acistor sati de mai sus scris<e>, să fie din toati părţăli, pi hotarul vechiu, pe unde de vece au înblat.

Şi spri aciastă credinţă, a domnii mili de mai sus scrisă, Ion Erimie Movila voevodu şi cridinţa boierilor noştri, a mari şi mici.

Poruncit-am dum. Stroici *mare* log<o>f<ă>t, ca să scrie şi să ligi pecita noastră, la această încridinţa<tă> carti a noastră.

Aciasta scriem

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 629, f. 147—148.
Trad. rom.

121

1603 (7111) Aprilie 6, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Io Eremia Moghila voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Nastasia şi sora ei, Panduşca, fiicele Agafiei, nepoatele Anei, strănepoatele Neacşei, de a lor bună voie, de nimeni silite şi nici asuprite şi au vântut dreapta lor ocină şi dedină din dreptul lor uric, din uricul de întărire ce l-a avut bunica lor, Neacşa, dela Ştefan voevod cel Bătrân, a treia parte din jumătatea satului Şoldăneşti, unde au fost Tamărtăşanii. Aceasta au vândut-o slugii noastre Pătraşcu urednic din Botăşani, pentru o sută de taleri de argint şi le-a plătit lor deplin înaintea noastră. Pentru aceia, să-i fie lui şi dela noi şi cu tot venitul.

Şi la aceasta deasemeneni a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Micuţa, fiica Saftei, nepoata lui Matei, tot strănepoată a Neacşei, de bună voia ei şi de nimeni silită, nici asuprită şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină din acelaş uric mai sus scris şi din acelaş sat mai sus spus, un loc de o casă şi jumătate de loc pentru altă casă, cât se va alege părţile caselor. Acestea le-a vândut slugii noastre Pătraşcu urednic, pentru patruzeci şi doi de taleri de argint. Pentru aceia, să-i fie lui şi dela noi şi cu tot venitul.

Şi la aceasta deasemeni a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, sluga noastră, Onciul, fiul lui Iurie, nepotul lui Iurie vistier, tot nepot al Neacşei, de bună voia lui, de nimeni silit, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, din acelaşi uric mai sus scris şi din acelaş sat mai sus spus, o jumătate de loc pentru o casă, cât se va alege partea lui. Aceasta a vândut-o slugii noastre Pătraşco urednic pentru cinsprezece taleri de argint. Pentru aceia, să-i fie lui şi dela noi uric cu tot venitul.

Şi la aceasta deasemeni a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Ana, fiica lui Iurie, strănepoata Neacşei, de bună voia ei, de nimeni silită, nici asuprită şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină din acelaşi uric mai sus scris şi din acelaş sat, un loc de o casă şi cu toată jirebia în câmp, cât se va alege partea ei. Aceasta a vândut-o slugii noastre, Pătraşco urednic, pentru treizeci de taleri de argint. Şi s'a sculat sluga noastră, Pătraşco urednic şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi în mâinile tuturor acestor oameni mai sus spuşi, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Deci noi, văzând buna lor învoială și plat deplină, iar noi deasemenea am dat și am întărit și dela noi slugii noastre Pătrașco urednic toate aceste mai sus zise părți de ocine, ca să-i fie lui și dela noi ocină și uric și cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților lui și la tot neamul lui, cine se va alege mai deaproape, neclintit niciodată în veci, înaintea acestei cărți de seamă a noastră.

Iar hotarul acestor părți de ocine mai sus scrise, să fie din tot hotarul pe părți, cum se va alege, iar dinspre celelalte părți să fie pe hotarul cel vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei mele a mai sus scrisului noi, Io Eremia Moghila voevod și credința preaiubiților fii ai domniei mele, Io Costantin și Alexandru voevod și credința boierilor noștri: credința panului Nistor Ureche mare vornic de țara de jos. credința panului Cârstea mare vornic de țara de sus, credința panului Gheorghe pârcălab de Hotin, credința panului Gheorghe și credința panului Vasilie Prăjescul pârcălabi de Neamț, credința panului Ciocârlie și credința panului Nicoară pârcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Orăș hatman și portar de Suceava, credința panului Trifan postelnic, credința panului Bosioc spătar, credința panului Cărăiman ceașnic, credința panului Gligorie stolnic, credința panului Simion Stroici vistier, credința panului Apostolache comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau fie pe cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească pentrucă a cumpărat pe banii lui drepți. Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor de mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Pătrașcu Buoreanul la Iași, în anul 7111 <1603> Aprilie 6 zile.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 112.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

122

1603 (7111) Aprilie 6, Mlinăuți.

Iată dar noi, Romașco, fiul Nastei cu verii mei, Burlan, fiul lui Roman și Ivan, fiul Anei, toți nepoți ai Maranei și ai lui Mișco și asemenea dinspre alți frați, Tiron, fiul Nastei, nepotul lui Ianco din Forosna, facem cunoscut și dăm știre și cu acest zapis al nostru, că am vândut dreapta noastră ocină și dedină, de nimeni siliți, nici asupriți, ci de bună voia noastră, 2 părți din a patra parte a satului Vertiporoh care este pe Ciuhur, cu tot venitul și în câmp și la moară și

la iaz pe Ciuhur pentru 20 taleri şi 5 taleri număraţi şi o vacă cu viţel de 5 taleri tot jupanului Gligorie marele stolnic.

Iar pentru ca să fie mai mare credinţă au fost la tocmeala noastră oameni buni, martori: pan Costea Băcioc clucer şi fratele lui, Ilea ceaşnic şi Simion Pilipovschii şi Vicol care a scris acest zapis al nostru, dar care sunt scrişi mai sus cu voia noastră.

Deasemenea, n'am avut peceţile noastre, ci am rugat pe acei pani, care sunt mai sus scrişi şi şi-au pus peceţile lor pe acest zapis, să fie de mărturie să se ştie.

Scris la Mlinăuţi în anul 7111 <1603> Aprilie 6.

Ilea ceaşnic <m. p.>

Costea clucer <m. p.>

Acad. R.P.R., LXXII/14.
Orig. slav, hârtie filigran, 2 peceţi aplicate.

123

1603 (7111) Aprilie 8, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Eremia, fiul lui Cozma şi Măriica, fiica lui Şteful şi Elinca, fiica lui Pătru şi Maxin, fiul Măriicăi şi Toader şi Nichita, fiii lui Ionaşco, Ifrim, fiul Mariicăi şi Dochea, fiica Todosiei şi Roman care cumpărase partea lui Luca, fiul lui Gliga şi Alecsa şi Ihnat, fiii Măriicăi şi Sava şi Cârstea, fiii Micăi şi Todosca, fiica lui Gheorghie şi Gligorie şi Hilimon, fiii lui Nechifor şi Ştefan, fiul lui Ion şi Şteful şi Simion, fiii lui Ihnat şi Todosia, fiica Simei şi Gligorie, fiul lui Stoica, care cumpărase partea lui Păcurar şi Anisia, fiica lui Griga şi Toader şi Ion, fiii Todosiei şi Anton şi Ghiorghii cu fraţii lor, care cumpăraseră partea lui Ilea şi a Neagşei şi toţi fraţii şi rudele lor, toţi nepoţii şi strănepoţii lui Paul şi Petrică, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină şi cumpărătură din ispisoc de mărturie, precum că şi-au pierdut privilegiile din pricina oştilor şi a Leşilor, care au mărturisit înaintea domniei mele că un sat anume Păulenii pe pârâul Turia, cu iazuri în acel pârâu şi cu loc de mori în ţinutul Iaşi, le-au vândut credinciosului nostru boier, pan Cărăiman mare ceaşnic, pentru cinci sute de taleri de argint.

Şi sculându-se credinciosul nostru Cărăiman mare ceaşnic, le-a plătit deplin toţi acei mai sus scrişi bani, 500 taleri în mâinile tuturor celor mai sus zisi.

Pentru aceia, toate acestea mai sus scrise să-i fie şi dela noi uric şi ocină, cu tot venitul. Altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, anul 7111 <1603> Aprilie 8.

† Domnul a spus.

† Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>
Faceți-i și uric [1]).
† Dumitru <a scris>.

Arh. St. Iași, CDLIX/3.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1795 Nov. 15 la Acad. R.P.R., CCCLII/57.

124

1603 (7111) Aprilie 8, Iași.

Suret dipe ispisocul sărbescu dila domnu Ieremia Movila v<oe>v<o>d, din let 7111 <1603>, Apr. 8.

Facem știre cu aciastă carte a noastră tuturor cari va căuta prea dânsa, sau cetendu-să [2]) vor auzi, precum să să știi că au venit înnainte noastră și înnainte boeril<o>r noștri [3]), a mari și mici, sloga noastră, Neagul părcălabu și cu f<r>atile său, Nica și cu soră-sa, Mariia, de a lor bună voi, de nimine sălețî, nici asupriți și au vândut a lor ocină driaptă și moșii, un sat pe Mălina, la ținutul Covurluiu, anumi Scăndureni, la izvorul cel mari, unde a fost odaia lui Ibraim turcu, drept 470 de zloți [4]) tătărăști, credinciosului și cinst<it> boerului nostru, Cărste *mare* vornic și li-au plătit, dinnainte noastră și dinnainte boeril<o>r noștri [3]) toți banii deplin în măinile lor.

Și iarăși au mai venit înnainte noastră și înnainte boeril<o>r noștri [3]), Gavril și soră-sa Magda și iarăși au vândut a lor driaptă ocină și moșii pe Prut, jumătate de sat din Coteşti și cu jumătate din baltă den Buduiu, parte ce din sus, iarăși boerului nostru, Cărste *mare* vornicu, drept 150 zloți [4]) tătărăști.

Și iarăși au mai venit înnainte noastră Stana și cu fratile său Oone și cu cumnatul său Nicolai, ficiorii Neghinii și iarăși au mai vândut și ceialantă jumătate din satul Coteștii, parte din gios, drept 150 zloți [4]) tătărăști, Cărstii marelui vornicu.. [5]) Deci domniia me, dacă am văzut de bună voi tocmală și plată deplin în măinile lor și dela domniia me încă i-am dat și i-am întărit cinstitului nostru și credincios boerul Cărstei marelui vornicu, satul Scăndurenii de mai sus scris pe Malina, dela țin<u>t Covurluiu, la izvorul unde <era> Ibraim turcu, cari l-au cumpărat pe ai săi drepți bani di la sluga noastră părcălabu și

---

[1]) scris de Stroici log.
[2]) în text: cetentu-să.
[3]) în text: nostri.
[4]) în text: sloți.
[5]) loc alb în text.

de la fratile său, Nica şi dila soră-sa Mariia, cari şi lor li-au fost acest satu dela strămoşul lor Ionaşcu Scăndureanu, din ispisocul di întărituri ci au avut moşul lor di la bătrănul Ştefan v<oe>v.<o>d, ca să fii lui şi ficioril<o>r lui, cu tot venitul din tot locul, neclătit nici odată, în veci. Iar hotarul acestui de mai sus satul Scăndurenii să începi di în Prut drept piste balta Brateşului la ruptura cea mare, unde este viia lui Cărste Gugoaşi şi de acolo drept la dial piste Vale Cucoşului şi de acolo tot la dial piste Vale Bujorului, pin Ţiritei la un stejar mari însemnat şi la Troian şi pisti Troian şi piste Vale Mălinii la vârful dialului şi de acolo în gios pi diasupra Mălinii piste Troian şi piste drumul cel mari, pi din gios de izvorul şi de acolo să întorci la vali iarăşi piste Vale Mălinii şi piste Vale Bujorului şi piste Vale Cucoşului drept în Prut şi de acolo pe Prut în sus pănă de unde s'au început, atăta esti tot hotarul. Iar hotarul satului Coteştii de pe Prut să fii dipe hotarele celi vechi cu balta Buduiu şi cu toate gărlile şi ezărcuţile dipe înprejur.

Inspre aciastă esti credinţă a însuş domnii me de mai sus scris, Ieremii Movilă vodă şi credinţă tuturor boeril<o>r noştri [1]) a Moldavii, mari şi mici. Iar depe a noastră viiaţă, cine va fi domnu ţării noastre, din fii noştri [1]) sau din neamul nostru, sau pi cini dumnezău va alegi a fi domnu ţărei Moldavii, să nu strici a noastră danii şi întăritură şi mai vărtos să-i dei lui şi să întăriască pi a lui driaptă ocină, pentrucă el au cumpărat pi ai săi drepţi bani. Şi pentru mai mari tării şi întăritura a tuturor cel<o>r di mai sus scris<e> sati, am poruncit credincios boerului nostru Stroici logofăt să scrii şi a noastră peciată cătră aciastă carte şi să o legi.

S'au scris în Eşi 7111 <1603> Apr. 8.

Dela ispravniciia Tutovii.

Aciastă copii fiind scoasă dipe altă copii încredinţată de dum<nea>lui spat. Ion Costachi unde să află şi acel adivărat ispisocul, poslăduindu-să din cuvânt în cuvânt şi fiind întocmai, s'au încredinţat. 1819 April 28. N. Mavrogheni spat., Costachi Cerchez cam<ina>r. Tălmăcită de Gheorghii Evloghii, la 1781.

Acad. R.P.R., CCVI/72.
Copie după trad. rom. 1781.

125

1603 (7111) Aprilie 12.

Ispisoc dela Ieremia Moghila vod<ă>, din anul 7111 <1603> Ap. 12.

Vinit-au înaintea noastră şi a boiarilor noştri, mari şi mici, sluga noastră Sacotă vătavul şi Lupan, feciorul Ţapului şi Magda, fata Dragâi şi Antimiia, fata Odochiei şi Zorea cu fraţii săi, feciorii Mariţii şi au pârît pre rudeniile sale

---

[1]) In text: nostri.

Gherman şi Urâta şi Mărena, cu fraţii lor, feciorii lui Simion, toţi nepoţii Vascăi Lehoae, pentru a patra parte de sat de Pohrebeni, den ţinutul Orheiului, dzicând că au avut moaşea lor Vasca Lehoae, zapis de cumpărătură şi uric dela Iliiaş vod<ă>, pre acea par<te> de moşie, ce-au cumpărat dela Danciul Pohreb, iară Gherman şi Urâta şi Mărena, cu fraţii săi, feciorii lui Simion, au făcut meşterşug şi au scris numele [numele] m<o>aşei lor Vascâi şi au scris nume<le> tatălui lor Simion, vrând să ţii singuri. Deci noi am giudecat şi am cercat şi am aflat că au fost scris numele moaşei lor Vascâ şi au scris numele lui Simion, fără ştiria seminţii lor.

Drept aceaia, Sacotă vătav şi Lupan şi Magda, fata Dragâi şi Antimiia şi Zorea, cu fraţii săi, s'au îndreptat dinnaintea noastră şi au pus herâe 24 florinţi, iar Gherman şi Urâta şi Mărena cu fraţii săi, au rămas din toată leagea ţărâi. Şi iar au dat domniia mea tuturor să aibă a ţinea acia parte de moşie în patru părţi: o parte Sacotâ, de vreame ce au cumpărat partea lui Toader drept 24 ugh<i>, iar o parte, ficiorul Mariiţii şi o parte, feciorii Odochiei şi o parte, ficiorii lui Simion, tot nipoţii Vascâi Lehoae, cum să vine lor mai pe dreptul, în patru părţi, iară mai mult să nu s<ă> părască nice dănăoar<ă>, în veaci.

Stroici *mare* log.

Dumitraşco <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CLXXXV/1.
Trad. rom. din sec. XVIII.
O altă trad. rom. din sec. XIX, ibid., CLXXXV/2.

126

1603 (7111) Aprilie 13, Iaşi.

† Io Eremia <Moghila> voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele slugii noastre credincioase, Toader stolnic, să fie tare şi puternic cu această carte a domniei mele să stăpânească dreapta sa parte de ocină, jumătate din satul Boţeşti, din ţinutul Vaslui, care se cheamă Boţeşti şi vecinii săi, care vor fi de faţă, bătrâni şi tineri, toţi vor trebui sá vie în satul care s'a zis, anume Boţeşti, din acel ţinut şi să aibă a plăti dabilele lor, cum va fi scris. Şi nimeni din slugile noastre, dajnici [1]) şi ilişari sau parobnici sau cincizeci aspri sau sulgeri sau mari vatagi sau globnici şi pentru alte angherii, să nu aibă a-i turbura pentru alţi oameni, numai să aibă a plăti ce este drept, cum s'a scris mai sus şi cum este scris.

Iar cine nu va asculta din slugile noastre, de această învăţătură a noastră, să ştie bine că va avea mare certare şi ruşine.

Aceasta vă dăm de ştire, altfel să nu faceţi.

---

[1]) în text: „dajnichi".

Scris la Iaşi, în anul 7111 <1603> Aprilie 13 zile.
Insuşi domnul a poruncit.
Stroici mare logofăt a învăţat.
Văsii <a scris>.

Acad. R.P.R., CXXXII/71.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

127

1603 (7111) Aprilie 15, Iaşi.

† <Io Eremia Moghila voevod, domn al ţării> [1]) Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că aceste adevărate Armanca ... [1]) copiii lui Focşea, fiii Frăsinei, sora lui Lazor comis şi a Bondei şi Catrea, fiica lui Ştefan şi Ionaşco, fiul Sofiei şi Beldiman, fiul Mariei,... [1]) toţi nepoţii lui Văscan şi strănepoţii lui Fădor Răspop şi deasemeni verii lor, Dumitru şi Logoj, nepoţii Mihuţei şi toţi fraţii şi verii... [1]), au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, cu mare jeluire şi martori, cu boieri dela curtea domniei mele <şi cu megieşi de prin prejur, zicând că> [1]) privilegiul de danie şi de vislujenie, ce au avut strămoşii lor, Fădor Răspop şi Gligorie, dela Ştefan voevod cel Bătrân, pe dreapta lor ocină şi dedină... [1]) şi cu mori sub Fântâna Perilor, care este în ţinutul Soroca, acele privilegii le-au stricat şi au putrezit în pământ, au arătat numai <peceţile înaintea domniei mele> ... [1]) când a fost Aron voevod cu Cazacii la Tighina.

De aceia noi, văzând marea lor jeluire şi mărturie, iar noi am crezut şi deasemeni le-am dat dela noi <şi le-am întărit acest sat> [1]), anume Răspopenii pe Dobruşea, ca să le fie şi dela noi uric şi ocină şi cu <tot venitul lor şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor> [1]) şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, cine se va alege mai deaproape, neclintit lor niciodată, în veci.

Iar hotarul <acestui mai sus scris sat, anume Răspopenii, pe Dobruşea şi cu mori> [1]), la Fântâna <Perilor> [1]) să fie din toate părţile după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a <mai sus scrisului, noi Io Eremia Moghila voevod şi credinţa preaiubiţilor> [1]) copii ai domniei mele, Io Costantin şi Alexandru voevozi şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ureche mare vornic de ţara de jos, credinţa panului < Crâstea mare vornic <de ţara de sus, credinţa panului Gheorghie > [1]) pârcălab de Hotin, credinţa panului Gheorghie şi Vasilie pârcălabi de Neamţ, credinţa panilor Nicoară şi Cârstea pârcălabi de <Roman, credinţa panului Oraş hatman şi portar de Suceava> [1]), credinţa

---

[1]) loc rupt în orig.

panului . . . [1]) postelnic, credinţa panului Bosioc spătar, credinţa panului Cărăiman ceaşnic, credinţa panului Gligorie stolnic, <credinţa panului Simion Stroici vistier, credinţa panului Apostolache comis> [1]) şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri <sau din neamul nostru sau pe oricine va alege dumnezeu să fie domn> [2]) al ţării noastre, Moldova, acesta să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească, pentrucă le este lor dreaptă ocină şi dedină.

Iar pentru mai mare putere şi tărie a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, < pan Lupu Stroici mare logofăt să scrie şi <să atârne pecetea noastră> [2]), la această adevărată <carte> [2]) a noastră.

A scris la Iaşi, Drăgan Tăutul, în anul 7111 <1603> Aprilie 15.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei.

Acad. R.P.R., XL/94.
Orig. slav, perg. pecete atârnată.

128

1603 (7111) Aprilie 15, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Modovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni mari şi mici, Miron, fiul lui Nebojatco, nepotul lui Ilea Boţescul şi cu nepoţii săi Ilea, fiul lui Boţul, nepotul lui Ilea Boţescul şi Costea şi fratele lui, Mihail, fiii lui Vasilie, nepoţii lui Ilea Boţescul de bună voia lor, de nimeni siliţi, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din propriile şi dreptele lor privilegii, din jumătatea de jos a satului Boţeşti, din a patra parte trei părţi şi din a cincea parte, a treia parte, care le este cumpărătură şi cu loc de mori şi de iazuri de peşte la râul Stavnic. Acestea le-au vândut slugii noastre, Eremia Băseanul uricar, pentru o sută galbeni ungureşti. Pentru privilegii, răzeşii lor au spus că le-au luat Leşii.

Pentru aceia, ca să-i fie lui şi dela noi ocină şi cumpărătură cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7111 <1603> Aprilie 15.

† Domnul a zis.

† Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Drăgan Tăutul <a scris>.

Acad. R.P.R., CIV/5.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 15 Feb. 1796.

---

[1]) loc alb în orig.

[2]) lipsă în orig.

129

1603 (7111) Aprilie 15, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, rugătorii noştri, popa Ştefan şi popa Parcovschi, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi cumpărătură, un loc de vad de moară şi cu două mori, care sunt gata pe acel loc, pe Başău, mai jos de târgul Ştefăneştilor, la seliştea Badeuţilor. Acestea le-au vândut credinciosului nostru boier, pan Cărăiman mare ceaşnic, pentru o sută şi cincizeci galbeni ungureşti. Şi le-a plătit lor deplin, dinaintea noastră.

Care acel loc a fost al nostru drept domnesc, ascultător de ocolul târgului Ştefăneşti şi le-a fost mai înainte cumpărătură dela Sava Dorosan din târgul Ştefăneşti şi dintr'un ispisoc de cumpărătură, ce a avut dela Petru voevod şi pe acel loc au făcut mori.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, noi deasemeni i-am dat şi dela noi şi i-am întărit credinciosului nostru pan Cărăiman mare ceaşnic, acel loc mai sus scris, un vad cu două mori, care este pe Başău, mai jos de târgul Ştefăneşti, la seliştea Badeuţilor, ca să-i fie şi dela noi uric şi mori cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, anul 7111 <1603> Aprilie 15.

Domnul a zis.

Marele logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Dumitru a scris.

Acad. R.P.R., CI/33.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1763.

130

1603 (7111) Aprilie 15, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, credinciosul nostru Petriceico logofăt, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a schimbat dreapta sa ocină şi cumpărătură cu verii lui, slugile noastre, Nichifor fost mare vătav al ţinutului Vaslui şi fraţii lui, Ihnat şi Cozma pitărel şi surorile lor, Anucica şi Ileana, fiii lui Vasco, nepoţi Neagăi, strănepoţii lui Bratei şi a dat verilor săi în schimb a cincea parte din jumătate de sat din Cotiujeni pe Prut şi cu loc de moară la Drabişte, în ţinutul Hotinului, din privilegiul de cumpărătură dela domnia mea, ce au cumpărat dela Rucsanda, fiica lui Galea, pentru o sută de

taleri de argint ... [1]), ce a avut tatăl ei Galea, dela Alexandru voevod, şi din acelaşi sat a cincea parte din jumătate de sat din Cotiujeni, cu loc de moară la Drabişte, ce a cumpărat dela Tofana, fiica lui Petricea Cârmea şi dela Gafa, fiica lui Rusul şi Nechifor, fiul lui Gligorie, nepoţii lui Petricea Cârmea, pentru o sută douăzeci taleri de argint, din privilegiul de cumpărătură pe care l-au avut ei dela Alexandru voevod. Şi deasemenea le-a dat dintr'acelaşi sat, din Cotiujani, a patra parte din jumătate de sat, pe care a cumpărat-o tot dela Gafa, fiica lui Rusul şi cu partea ei de loc de moară la Drabişte ce este în afară de cumpărătura dela... [1]) cneaghina Păvăloae, din privilegiul de cumpărătură ce a avut dela acest Petru voevod... [1]) de argint.

Şi iarăş mai sus zişii... [1]) Nichifor vătav şi fraţii lui, Ihnat şi Cozma <pitărel> şi surorile lor, Anucica şi Ileana... [1]) a treia parte din a cincea parte din satul din Grăceani şi din Seliştea din ... [2]) în ţinutul Hotinului şi cu loc de mori la... [2]) covăţ, ce le este dedină din privilegiile bătrâne, pe care le-au avut bunicii lor dela Alexandru voevod cel prea Bun şi de întărire dela Ştefan voevod cel Tânăr şi dela Bogdan voevod Alexandrovici.

Pentru aceia, să le fie lor şi dela noi uric, cu tot venitul. Altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7111 <1603> Aprilie 15.

Insuşi domnul a spus.

Marele logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Acad. R.P.R., VIII/251.
Orig. slav, hârtie, şters şi rupt, pecete aplicată.

131

1603 (7111) Aprilie 18, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri Simion Cascoe şi fiii lui, Gheorghie şi Iosip, nepoţii şi strănepoţii lui Ivan Geamănul şi al fiului său, Sima, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din dreptele lor privilegii de moştenire dela Ştefan voevod cel Bătrân şi de întărire dela Petru voevod cel Bătrân, a patra parte din satul Gemeni, care se chema mai înainte jumătate din Roşiori, în ţinutul Cârligăturii şi cu partea lor din loc de moară şi din iaz şi din câmp şi din pădure şi în mânăstire, aceia au vândut-o credinciosului nostru Dumitru pitar, pentru patru sute... [2]) <zloţi> tătăreşti <şi le-a plătit deplin acei bani> [2]).

---

[1]) loc şters, ilizibil în orig.

[2]) loc rupt în orig.

Pentru aceia, să fie slugii noastre, Dumitru pitar şi dela noi, uric şi ocină cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, anul 7111 <1603> Aprilie 18.

Domnul a spus.

Marele logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>.

Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, VIII/II/2.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1767

132

1603 (7111) Aprilie 20, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi Io Eremia Moghila voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat credincios boier al nostru, pan Cărăiman mare ceaşnic, ne-a slujit cu slujbă drept credincioasă. Deci noi, văzând slujba lui drept credincioasă faţă de noi, l-am miluit cu mila noastră deosebită, i-am dat şi l-am miluit dela noi, în ţara noastră, în Moldova, cu trei sate, anume: Vulpăşeştii sub bucovină, care este în ţinutul Roman, care acel sat a fost al nostru drept domnesc şi ascultător de târgul nostru al Romanului, alt sat anume Molovata, care este în ţinutul Orhei, care acest sat a fost al nostru drept domnesc şi ascultător de târgul nostru Orhei şi al treilea sat anume Ţăpenii pe Ialpuh, în ţinutul Chigheciului, care acel sat a fost al nostru drept domnesc şi ascultător de ocolul nostru dela Tintiul, pentrucă ne-a slujit la cinstita Poartă şi ne-a scos dela cinstitul împărat, patruzeci mii galbeni ungureşti şi ne-a trimis cinstitul împărat să fie de ajutor, când s'a ridicat acel lotru Mihail voevod, cu Unguri şi cu multe limbi cu înşelăciune asupra domniei mele şi asupra ţării noastre, când a prădat şi a pustiit sfintele mânăstiri. Şi acei mai sus zişi bani i-a adus prin câmpia Daşovului şi ne-a aflat cu acei bani în Ţara Leşească.

Pentru aceia, acele mai sus scrise sate să-i fie dela noi uric şi ocini cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi la tot neamul lui, cine i se va alege mai deaproape, neclintit lui niciodată, în vecii vecilor, înaintea acestei cărţi de seamă a noastră.

Iar hotarele acestor trei sate, anume Vulpăşeştii sub bucovină, în ţinutul Roman şi satul Molovata în ţinutul Orhei şi satul Ţăpeni pe Ialpuh, în ţinutul Chigheciului, să le fie din toate părţile, după vechile hotare, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Eremia Moghila voevod şi credinţa preaiubiţilor copii ai domniei mele, Io Costantin

şi Alexandru voevozi şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Nistor Ureche mare vornic de ţara de jos, credinţa panului Cârstea Ghenovici mare vornic de ţara de sus, credinţa panului Gheorghie pârcălab de Hotin, credinţa panului Gheorghie şi credinţa panului Ionaşco pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Nicoară şi credinţa panului Cârstea pârcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului Orăş hatman şi portar de Suceava, credinţa panului Trifan postelnic, credinţa panului Bosioc spătar, credinţa panului Simion Stroici vistier, credinţa panului Gligorie stolnic, credinţa panului Apostolache comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau pe oricine va alege dumnezeu să fie domn în ţara noastră Moldova, acela să nu-i clintească dania şi miluirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească, pentrucă a slujit cu dreptate, nouă şi ţării noastre.

Iar cine s'ar ispiti să nimicească şi să strice dania şi miluirea noastră, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi pământului şi de toţi sfinţii şi să aibă parte cu Iuda şi cu Arie cel de trei ori blestemat şi cu necredincioşii Iudei, care au strigat asupra domnului dumnezeului nostru Iisus Hristos, sângele lui asupra lor şi asupra copiilor lor şi este <şi> va fi.

Iar pentru mai mare tărie şi putere a tuturor acelor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată <carte a noastră>.

A scris Pătraşco Buoreanul la Iaşi, în anul 7111 <1603> Aprilie 20.

Erimia voevod <m. p.>

Şi a iscălit Stroici logofăt <m. p.>

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, XXXII/I bis/3.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom. din 1840.

133

1603 (7111) Aprilie 22, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu noi, Io Eremia Moghila voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor <care o vor vedea sau> o vor auzi <citindu-se> că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Ion Boişteanul şi fiul său, Iachim comişel şi Anghel şi Ion Puleteiu şi Giurgea cu femeia sa, Sofronia şi Toader... [1]) şi Lucoci cu femeia sa, Nastea şi Ihnat şi Drăgoman şi Ion Buduţea şi ni s'au jeluit nouă cu mare jeluire <şi cu mare> mărturie cu mulţi oameni buni şi megieşi de prin prejur, zicând că <privilegiul> de întărire dela acest Petru voevod pe un loc în

[1]) lipseşte o parte din doc.

pustie, satul anume Gănșteni, pe Răcăciuni <care este> în ținutul Adjud, care loc l-au cumpărat în bucovină dela Ion voevod pentru doi cai buni, <l-au> pierdut din cauza Leșilor, când a trecut pe acolo Cancelarul cu Leșii în Țara Muntenească.

Deci noi, văzând mare jeluire și mare mărturie, iar noi am crezut; de aceia le-am dat și le-am întărit ...[1]) bucovină, pe Răcăciuni, ca să le fie și dela noi uric și ocină cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului lor neam, cine se va alege mai aproape, neclintit niciodată, în veci.

<Iar hotarul acelui loc> în pustie, anume Gănștenii, începând dintre Răcăciuni, până la fântâna mică, de acolo la deal... [1]) iar la fântâna mare, de acolo drept la lacul uscat, până la bou, de acolo pe pârâul Vezuniei, până la ...[1]). Acesta le este tot hotarul pe unde le-a hotărnicit Bucium mare vornic.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Eremia Moghila voevod și credința preaiubiților copii ai domniei mele. Io Costantin și Alexandru <voevozi> și credința boerilor noștri: credința panului Ureche mare vornic. credința panului Cârstea mare vornic al țării de sus, credința panului Gheorghie pârcălab de Hotin, credința panului Gheorghie și a panului Ionașco pârcălabi de Neamț, credința panului Nicoară și a panului Cârstea pârcălabi de Roman, credința panului O<răș>[2]) hatman și pârcălab de Suceava, credința ... [2]) panului Cărăiman ceașnic, credința panului Gligorie stolnic, credința panului Simion vistier, credința panului Gherman comis și credința boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre toți copiii noștri sau din neamul nostru sau pe oricine va alege dumnezeu să fie domn în țara noastră Moldova, acela să nu clintească dania și întărirea noastră, ci să le întărească, pentrucă le este lor dreaptă cumpărătură.

Iar pentru mai mare putere și tărie a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru... [2]) mare logofăt să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră.

A scris Pătrașco Buoreanul la Iași, în anul 7111 <1603> Aprilie 22 zile.

<Pe verso slav:> Unor oameni pentru satul Gânșteni pe Răcăciuni.

Acad. R.P.R., LXXII/238.
Orig. slav, perg., foarte rupt și șters.

134

1603 (7111) Aprilie 22, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Eremia Moghilă voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o

[1]) lipsește o parte din doc.
[2]) loc rupt în orig.

vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, slugile noastre, Pântea păhărnicel şi fraţii lui Isac şi Vasilie dieci şi sora lor Grozava, copiii Măriiţei, nepoţii lui Stanciul Stărostescul şi ai lui Mihu şi ai lui Giurgea Fratovschi, de bună <voia> lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină cu privilegiu de împărţeală ce a avut mama lor Măriica, dela Alexandru voevod, jumătate din seliştea numită Ploschireanii, jumătatea de jos, ce este mai jos de gura Ciuhurului şi cu loc de iazuri şi de moară la Ciuhur şi cu bălţi ce sunt înspre Paşcouţi şi cu livezi spre Costeşti. Şi au vândut credinciosului nostru, lui Coste Băcioc clucer, pentru o sută şi şaizeci taleri de argint.

Şi întru aceasta, deasemenea au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Sora Odochiia, fiica Todosiei şi nepotul ei Samson, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină tot din acel uric mai sus scris, din acea selişte mai sus scrisă, Ploschireanii, din jumătatea de sus, două părţi, părţile de sus şi cu partea lor din iaz şi din moară la Ciuhur şi din livezi şi din bălţi.

Şi au vândut credinciosului nostru Coste Băcioc clucer, pentru optzeci taleri de argint. Şi le-a plătit deplin dinaintea noastră.

Şi întru aceasta, deasemenea a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Antimia, fiica lui Toma şi cu nepoţii ei, Costin şi Miron, fiii lui Ionaşco al lui Toma, toţi nepoţi şi strănepoţi ai lui Ion logofăt, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din acelaş uric mai sus numit şi tot din aceiaşi parte de sus şi jumătatea de sat Proschireni, a treia parte şi cu loc de iaz şi de moară la Ciuhur şi din livezi şi din bălţi. Şi au vândut iarăşi credinciosului nostru boier lui Coste Băcioc clucer, pentru şasezeci taleri de argint. Şi le-a plătit deplin înaintea noastră.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină şi noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit credinciosului nostru Coste clucer acea jumătate de jos din satul Ploscăreni[1] şi două părţi din jumătatea de sus şi deasemenea a treia parte din jumătatea de sus şi astfel este peste tot în sat şi cu iazuri şi cu morile dela Ciuhur şi cu bălţi şi cu livezi, ca să-i fie şi dela noi ocină şi uric cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului său neam, cine se va alege cel mai deaproape, neclintit lui, niciodată în veci.

Iar hotarul satului anume Ploschireanii, la Ciuhur şi cu iazuri şi cu mori la Ciuhur şi cu bălţi şi cu livezi să fie din toate părţile după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Şi deasemenea am dat şi am întărit credinciosului nostru boier, panului Coste Băcioc clucer trei fălci de vie, ce sunt la Cotnar în dealul Mândrului şi cu crame

[1]) aşa în orig.

şi cu tot locul acestor vii ce şi-a cumpărat el dela Gligorie Chircul Armeanul şi dela fratele lui, Hanciu, fiii lui Azbeiu din Suceava, pentru trei sute taleri de argint. Şi deasemenea o falce şi un fârtai de vie în acelaşi deal şi în viile rele ce el şi-a cumpărat dela Cârstea Armeanul fiul, din Suceava, pentru o sută şi cincizeci taleri de argint.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Eremia Moghilă voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele, Io Costantin şi Alexandru voevozi şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ureche mare vornic al ţării de jos, credinţa panului Cârstea mare vornic al ţării de sus, credinţa panului Gheorghe pârcălab de Hotin, credinţa panului Gheorghe şi credinţa panului Ionaşco pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Nicoară şi Cârstea pârcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului Orăş hatman şi portar de Suceava, credinţa panului . . . [1]) postelnic, credinţa panului Bosioc spătar, credinţa panului Cărăiman ceaşnic, credinţa panului Gligorie stolnic [2]), credinţa panului Simion Stroici vistier, credinţa panului Gherma comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau pe oricine dumnezeu va alege să fie domn în ţara noastră Moldova, acesta să nu-i clintească dania şi întărirea noastră ci să-i dea şi să-i întărească, pentrucă şi-a cumpărat pentru banii săi drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Lupul Stroici mare logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Pătraşco Buoreanul la Iaşi, în anul 7111 <1603> Aprilie 22 zile.

Io Eremia voevod <m. p.>

Din: Zapiski Odesskago obştcestva, 4 (1858) pp. 342-344, după orig. slav.

135

1603 (7111) Aprilie 25.

† Adică noi, Vasilie şi sora lui, Candachia şi Anasia şi fraţii lor, Gligorie şi Alexa şi deasemeni sora lor, Anghelina, fiii Parascăi, toţi nepoţii lui Iusip Corlătescul, mărturisim cu acest zapis al nostru că am vândut de bună voia noastră, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, dreapta noastră parte de ocină şi dedină, cât ni se cuvine nouă din satul Corlăteşti şi din Stejereni, din ţinutul Sucevei, din vatra satului şi din câmp şi din apă şi de peste tot, cu tot venitul. Aceasta am vândut-o panului Damian vistier şi cneaghinei lui . . . [3]) pentru . . . [3]) caii . . . [3])

---

[1]) loc alb în orig.

[2]) în orig.: « ceaşnic ».

[3]) loc rupt în orig.

Şi am luat toţi acei cai, de faţă, din mâinile panului Damian vistier şi a cneaghinei milostivirii sale, Nastasia.

Şi la tocmeala noastră, au fost oameni buni: Ionaşco Peicul staroste de Totruş şi Cârlig vistier şi Bran diac şi Nechita diac şi mulţi oameni buni, megieşi.

Şi pentru mare credinţă, am pus şi peceţile noastre, pe acest zapis al nostru.

Şi eu însumi, Başotă diac, am scris, în anul 7111 <1603> Aprilie 25.

Acad. R.P.R., DLXXXIX/140.
Orig. slav, hârtie filigran, rupt, 3 peceţi aplicate.

136

1603 (7111) Aprilie 28, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Simion, fiul lui Andronic şi verii lui, Bosioc şi Halca, fiica Măgdălinii şi Sohiica şi Ana şi Agahia, fiicele Todosiei şi fata ei Măriica, toţi nepoţii lui Andronic, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, a patra parte din satul Răstiani, în ţinutul Iaşilor, partea bunicului lor Andronic, cât se va alege. Aceia au vândut-o slugii noastre Mătei aprod, pentru şaptezeci taleri de argint, din uric ce au avut dela Bogdan voevod, însă acel uric au mărturisit că a pierit de Cazaci, când a venit cancelarul polon în ţara noastră.

Pentru aceia, să-i fie şi dela noi ocină cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7111 <1603> Aprilie 28.

Domnul a zis.

† Marele logofăt Stroici a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

† Pătraşco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Adam, IV/2.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

137

1603 (7111) Aprilie 30, Roman.

Iată noi, Nicoară şi Drăgan Ciolpan pârcălabi de Roman şi Giurgiuman şoltuz şi doisprezece pârgari şi toţi preoţii şi mulţi oameni buni din târg dăm ştire cu această carte a noastră, că au venit înaintea noastră, la scaunul Romanului, Ilea, fiul lui Nistor din Poenari, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut ocina sa, parte din satul Poenari şi din ţarină [1]) şi din fânețe şi din tot ce este, pentru doisprezece taleri tătăreşti. Şi au plătit această parte de ocină cu bani gata părintele nostru al sfintei episcopii de Roman, unde este hramul

[1]) « ţarină » în textul slav.

preacuvioasei maicii noastre, Paraschiva, Agafton episcop de Roman, să fie de acum înainte ocină şi dedină sfântului loc cu tot venitul lui, cum am scris mai sus.

Pentru aceia, de acum înainte nimeni să nu aibă a întoarce sau să strice această tocmeală a noastră, înaintea acestei cărţi a noastre. Iar cine îndrăzneşte, şi va voi să întoarcă sau să strice, să fie potrivnicul preacuvioasei Paraschiva în ziua judecăţii.

Scris la Roman, în anul 7111 <1603> luna Aprilie 30 zile.

Acad. R.P.R., LXI/14.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1816.

138

1603 (7111) Aprilie 31[1]), Iaşi.

Suret dela Irimie Movila vod<ă>, di<n> l<e>t 7111 <1603> Ap. 31 [1]).

Facem înştiinţare precum au venit înnainte noastră, sluga noastră Părvan aga şi cu un zapis di mărturie dela popa Marcu din Cociuba şi dela Costantin diac din Cupceşti. precum au cumpărat dela Dumitra şi dela Gănţa şi dela sora lor Nedelca, ficiorii Maricăi, nepoţi<i> Ilenii, pre a lor driaptă ocină şi moşii, ce să va alegi parte lor din sat din Răs [2]) ce-s pi ezăr, drept 16 taler<i> de argint şi li-u plătit lor deplin înnainte noastră.

Deci văzând noi a lor zapis de mărturii dela acei di mai sus scriş<i> oameni buni şi bătrâni, noi am crezut şi am dat şi am întărit slugii noastri, lui Părvan aga, pre ace parti di mai sus zis. cari au cumpărat el ca [s] să-i fii lui şi dela noi uric şi ocină şi cu tot venitul şi altul ca s<ă> nu să mai amestice [3]).

Scris în Iaşi, v<ă>let 7111 <1603> Apr. 31.

Domnul a spus.

Stroici *mare* log<o>f<ă>t *a învăţat.*

Al doilea log<o>f<ă>t.

Drăgan Tăutul <a scris>.

Acad. R.P.R., XCVI/9.
Trad. rom. din sec. XVIII.

139

1603 (7111) Mai 5.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi am întărit cneaghinei Vărvara Hăcimundia dreptele ei ocine şi cum-

[1]) cifra 1 adăugată ulterior.
[2]) în doc. din 1604 Mai 23 e numit «satul Rusăi».
[3]) de aici până la sfârşit, scris de altă mână.

părături, o parte de ocină din jumătatea de sus a satului Popeni, care este pe Iubăneasa, în ținutul Dorohoi și pe care și-a cumpărat-o dela Nicoară, fiul lui Vaigan, nepotul lui ... [1]) și dela sora sa, Gafa, pentru 350 zloți tătărești, și o altă parte de ocină, din aceiași jumătate din satul Popeni, pe care și-a cumpărat-o dela unchiul ei Lăziian, deasemeni pentru 350 zloți tătărești, din uricul pe care l-a avut dela Ștefan voevod cel Bătrân.

Și deasemeni îi dăm și îi întărim a patra parte din acelaşi sat, Popeni, partea dinspre biserică și cu loc pentru iaz și pentru moară, pe care și-a cumpărat-o dela Anghelina, fiica Măricăi, nepoata lui Iurșa pentru 650 zloți tătărești, din uricul de cumpărătură, pe care l-a avut tatăl ei, Iurșa, dela Ștefan voevod cel Tânăr și altă parte de ocină din același sat, Popeni, pe care și-a cumpărat-o dela Pavăl, fiul acestei Angheline, nepotul lui Iurșa, deasemeni din aceleași privilegii, pentru 170 taleri de argint.

Și iarăși îi dăm și îi întărim dreptele ei ocine și cumpărături din acelaș sat Popeni, partea lui Popovschi, ce se va alege, și partea lui Ignul șetrărel, pe care și le-a cumpărat dela Dumitru portar, pentru 200 taleri de argint, din ispisoacele de cumpărătură pe care le-a avut dela Petru și Aron voevozi și din uricul de întărire pe care l-a avut dela însăși domnia mea.

Și deasemeni îi dăm și îi întărim o altă parte de ocină din același sat, Popeni pe care și-a cumpărat-o dela Sofronia, cneaghina lui Condrea Rugină pitar, pentru 200 taleri, din ispisocul de cumpărătură, pe care l-a avut dela Petru voevod.

Și deasemeni îi dăm și îi întărim mai sus scrisei cneaghine Vărvara o altă parte de ocină din același sat, Popeni, pe care și-a cumpărat-o dela Rusca, fiica lui Tâmpa, nepoata lui Iurșa, pentru 500 taleri de argint, dar și cu loc pentru iaz și de moară, toată partea ei, cât se va alege.

Pentru aceia, toate acele părți de ocină mai sus zise și cu loc de iaz și de moară, cât i se vor alege din vatra satului și din câmp, să-i fie și dela noi uric și cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Anul 7111 <1603> Mai 5.

Domnul a zis.

Marele logofăt a învățat. Și am iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Faceți-i uric.

Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., CLXII/62.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom., DXLIV/8.

---

[1]) omis de diac.

140

1603 (7111) Mai 6.

† Iată dar eu, Berghea din Gărcini, mărturisesc cu această carte și zapis al meu, cine îl va vedea, <că> eu am vândut, de bunăvoia mea, partea mea din satul Boțești, toată, cât se va alege, partea de jos. Aceia am vândut-o lui Toader aprod din Boțești și lui Gheorghe de acolo, pentru o sută și patruzeci zloți tătărești. Și ne-au dat Toader aprod și Gheorghe banii deplin. Astfel noi le-am făcut zapis, dela noi, să-i fie ocină cu totul, până când va ajunge și la milostivirea sa domnul, să-și facă ispravă și întărire.

Și pentru mai mare credință, am pus pecețile noastre la această carte și zapis. Și au fost și oameni buni între noi: Petrea și Pavel din Lenești și Porcea din Todérești și Toader Gavrea. Și eu, Alexa diac, am scris.

In anul 7111 <1603> Mai 6.

Acad. R.P.R., CXXXII/18.
Orig. slav, hârtie filigran, 3 peceți aplicate.
Cu o trad. rom. din 1817. Cf. și doc. nr. 64, din 6 Mai 1602, scris de acelaș diac și cu aceiași martori.

141

1603 (7111) Mai 12.

Suret scos de pe alt suret dila Irimie vodă, din velet 7111 <1603> Mai 12.

Am dat slugii noastre, Costei și Vasăli frati-său, giumatat<e> di sat Dragovan<i>, parte di gios, carili să chemă Medeleni și giumătate dintr'o poiană, cari au cumpărat-o dila sluga nostre Frățiian și dila frate-său Ionașcu și dila Dinganu și sora lor Mărica, ficiorii Fătului, nepoții lui Vladu și rudeli lor Săcul, ci au fost clucer [1]) și frate-său Stăiciaan, ficiorii Nechitei, iarăș nepoții lui Vlad, din ispisocili<i> ci au avut moșul lor Vlad dela Eleeș vodă, cari i-au fost cumpărătură, drept 800 talere, dar dintăi au fost mai rămas neplătet 100 taleri [2]). Deci plătind și ace, să le fii lor dila noi întăretură, parte di gios, din partia ce mare, despre răsărit, drept la apus, la dumul Petreștilor, în gios, ca să le fii cu tot venet<u>, păr<ă> undi să înpreună cu hotar lui Negrelă ploscariul, din gios. Și al<tul> ca să nu s<ă> mai amesteci niciodată, în veci.

Miron Gafincol am scris. Let 7248 <1740> Iulii 30.

Acad. R.P.R., CV/15.
Copie rom. din sec. XIX după o trad. rom. din 1740.

---

[1]) « scrucer » în text.
[2]) « tarili » în text.

1603 (7111) Mai 20, Suceava.

Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră Cârstea şi fratele său Gligorie şi Dămian şi sora lor Anesia, fiii lui Pelea, nepoţi deasemenea lui Pelea şi nepotul lor Samoil, fiul Agafiei, nepot al lui Pelea, strănepotul Neagăi, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din privilegii de vislujenie, pe care le-a avut bunica lor Neaga dela Ilie voevod, a patra parte din a treia parte din satul Oteşti. Şi au vândut-o slugii noastre Grozav diac, pentru două sute zloţi tătăreşti.

Şi deasemenea au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Toader, fiul lui Dragotă, nepotul Stanei şi vărul lui. . .[1]) fiul Neagăi şi nepoata lui, fiica Mărinii şi fratele ei Bălan, nepoţii Stanei, strănepoţii lui Stoia, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut drepta lor ocină şi dedină din acele mai sus scrise privilegii şi din acel sat a treia parte din a patra parte, din partea lui Stoia. Şi au vândut-o deasemenea slugii noastre lui Grozav diac şi lui Dinganu şi lui Ionaşco . . . [1]) pentru o sută şi nouăzeci zloţi tătăreşti.

<Şi deasemenea au venit înaintea noastră> şi înaintea <boierilor> noştri <sluga noastră . . .> [1]) nepotul Stanei, strănepotul lui Stoia, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din aceleaşi scrise privilegii şi sat, o bucată de pădure, însă netăiată, care este pe Brusturata pentru o sută şi douăzeci zloţi tătăreşti. Şi au vândut-o însuşi slugii noastre Grozav şi le-a plătit deplin dinaintea noastră.

Şi întru aceia, deasemenea a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Jurja şi cu fratele său Zaharia şi Hilip, fiii Muşei, nepoţii lui Bălaciu, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din acele sus scrise privilegii şi din acelaş sat, jumătate din a treia parte, din partea lui Bălaci. Şi au vândut-o slugii noastre, lui Grozav diac şi lui Dinganu şi lui Ionaşco, pentru o sută şi cincizeci zloţi tătăreşti, pentru ca să le fie lor şi dela noi ocine şi cumpărături, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Suceava, anul 7111 <1603> Mai 20.

Domnul a zis.

Marele logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Arh. St. Iaşi, CCCCXXIV/12.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

---

[1]) loc rupt în orig.

143

1603 (7111) Mai 21, Hotin.

Suret de pe mărtorii veche, pe sărbie, dela Dumitru şoltuzul şi cu 12 pârgari din târgul Hotinului, scrisă în Hotin la let 7111 <1603>, Mai 21.

Iată au venit înainte noastră, Machidon din Făzcăuţi şi fratele său, Ionaşcu şi sora lor, Nasti, că de nime săliţi, nici asupriţi, ci de a lor bună voe *şi* cu mărtorie dennainte noastră şi dinnainte altor oameni buni din târgul Hotinului, precum că ş'au vândut a lor driaptă otcină şi moşii, parte de sălişte, ce să numeşte Dumenii, pe malul Ezerului, unde au şăzut Schimne şi cu loc de moară în vale care vine către Cerlină şi au vândut din jumătati di sat o a trie parte, lui Grigori Donovici, drept 72 galbini ungureşti.

Deci noi, şultuzul şi pârgarii, văzând a lor de bună voe mărtorisire şi a lui Grigori plată deplin, noi aşijdere şi dela noi i-am făcut lui mărtorie, ca să-i fie lui şi dela noi mărtorie pe o aceia de mai sus arătată sălişte, anume Dumenii, din jumătate de sat a trie parte.

Şi spre mai bună credinţă şi siguranţie, am pus pecetea târgului într'aceasta mărtorie a noastră, ca să să ştie.

Acad. R.P.R., Ms. 90, f. 43.
Copie rom. din 1816.

144

1603 (7111) Iunie 1.

Suret dipi ispisoc sărbăsc dela Irimie Movila v<oe>voda, din let 7111 <1603> Iuni 1.

Precum au vinit, înnainte noastră şi înnainte boer<i>lor noştri, sluga noastră Ionaşco Vitol<t> Mărăţanul, *fost* starosti şi cu un zapis di mărturii dela Andreica vornicelul, voitul de Tecuci şi dela mulţı oamini buni de acolo şi dela Obrejie hân<sar> şi Vasăli hân<sar> şi Onceanul şi Tudor şi Vasăli şi Gociman şi popa Theofilie şi alţi mulţi oameni buni, aşa mărturisănd într'ănsul, precum au cumpăratu el o parte de ocină dela Petrica din Cuibăreşti, din parte lui Stoe, din a patra parte a satului Medelenii, din parte di sus a patra parte, drept 12 taleri bătuţ<i>, care acea ocină au fost Petricăi cumpărătură dela Mihăilă Lurul şi de<la> frati-său Răcătău şi Dumitru şi dela surorile lor: Petra şi Parasca, ci să va alegi parte moşului lor, Dragoş şi a fratilui său, Tomii şi a surorii lor Marica, ficiorii lui Galbăn, din uricul ce au avut strămoşul lor, Vlad Deicu, dela Ilie v<oe>vod cel Bun şi din dresă ci au avut pi părţăle lor dela Iancul v<oe>vod.

Şi iarăş sluga noastră de mai sus scrisă au cumpărat altă parte de ocină, iarăş din parte lui Stoe şi întru acelaş de mai sus scris uric, din a patra parte a satului Medelenii, a patra parte, aceia au cumpărat-o dela Drăgan, ficior lui Ion Roman,

nepot Ştefului şi dela unchii lor: Ioanăş şi Isaico <şi> Marta şi Maruşca şi Stanca, ficiorii Ştefului, toţ<i> nepoţi lui Stoe, drept 27 taleri bătuţi.

Şi iarăşi di mai sus scrisă sluga noastră Vitol<t> Mărăţan au cumpărat dela Creţul şi dela Isaiu şi dela Grigori şi Gaftona, ficiorii Drăguţii, nepoţi<i> Binului şi dela unchiul lor, Grigorie, fratele Drăguţii, strănepoţi lui Stan, din parte lui Stoe, din a patra parte, însă din parte lui Stan, nepot Stoii, a trie parte, drept opt talere. Şi iarăş au cumpărat parte lui Grigori Huţă, ficior lui Iacob, nepot Stoei, aceia au cumpărat-o dela Ilie, drept patru talere, care ace parte este cumpărătură lui Ilii, dela Grigorie Huţă, ci să va alegi parte lui.

Deci noi am crezut acel zapis şi am făcut celui de mai sus scris Vitol Mărăţanul şi dela noi întăritură, ca să-i fie lui şi dela noi, cu tot vinit<ul>. Şi altul să nu să amestice.

Ş'au tălmăcit de Gheorghi Evloghi dascal, 1780 Iuni 29.

Poslăduindu-să de mine şi fiind întocma, am încredinţat, polc<ovnic> Pavel. 1800 Avg<u>st 12.

S'au poslăduit de mine şi fiind asămine tălmăcit, am iscălit Andrei tălmaci, căp<i>t<a>n.

Intocma scoasă di pi tălmăciri, Nedelcu. 1814 Ocv. 11.

Acad. R.P.R., CV/16.
Copie rom. din 1814, după trad. rom. din 1780.

145

1603 (7111) Iunie 1, Suceava.

† Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră Gheorghiţă păhărnicel, fiul Anuşcăi, nepotul lui Ciolpan, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, o bucată din poiană, ce se cheamă Muncel, partea din jos, dinspre răsărit. Aceia a vândut-o slugii noastre, Nechita diac, vărului său, pentru un cal bun, preţuit la patruzeci şi cinci taleri număraţi din privilegiul ce a avut el de moştenire dela Ştefan voevod cel Bătrân.

Pentru aceia, să-i fie şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Suceava, în anul 7111 < 1603 > Iunie 1.

† Domnul a zis.

† Marele logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p>

† Nebojatco < a scris >.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, XXX/VI/1.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1825.

146

1603 (7111) Iunie 2, Suceava.

Damian vistier și Ciogolea pârcălab de Orhei și Toma Brut staroste și Grigorie Scheianul și Druțul hotnog, facem știut cu acest zapis al nostru că au venit înaintea noastră Todosia, fiica Anghelinei, nepoata lui Boldescul, strănepoata lui Cozma Dereptate, nesilită de nimeni, nici asuprită, ci de bună voia sa și a vândut dreapta sa parte de ocină din satul Mircești și din Cozmești, pe Siret, în ținutul Sucevei, jumătate din a patra parte și din amândouă sate și cu loc de moară și cu pod plutitor pe Siret și cu bălți cu tot venitul. Aceia a vândut-o fratelui nostru, pan Nicoară logofăt, pentru o sută taleri.

Și s'a sculat fratele nostru, Nicoară logofăt și a plătit deplin toți acești mai sus scriși bani, 100 taleri, în mâna Todosiei, fiica Anghelinei, nepoata lui Boldescul, strănepoata lui Cozma Dereptate, pentru acea mai sus zisă ocină, jumătate din a patra parte din Mircești și din Cozmești, cu tot venitul.

Și pentru mai mare credință am pus și pecețile noastre la acest zapis al nostru. Și eu Bașotă diac am scris.

Scris în Suceava, la anul 7111 <1603> Iunie 2.

Damian vistier. <m. p.>

Gligore Scheian.

Eu Pătrașco Ciogolea pârcălab de Orhei <m. p.>

Faceți-i lui ispisoc și dela domnia sa domnul. Stroici logofăt <m. p.>

Acad. R.P.R., CLXXV/237.
Orig. slav, hârtie, 5 peceți aplicate.
Cu o trad. rom. și un rezumat la Arh. St. Iași, Anaforale, nr. 14, f. 153.

147

1603 (7111) Iunie 3, Suceava.

Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri credinciosul nostru Nicoară logofăt cu o carte de mărturie dela Damian vistier și Ciogolea pârcălab și dela Toma Brut staroste și Gligorie Scheianul, că el și-a cumpărat dela Todosia, fiica Anghelinei, nepoata lui Boldescul, strănepoata lui Cozma Dreptate, jumătate din a patra parte din satul Mircești și jumătate din Cozmești pe Siret, care este în ținutul Sucevei și cu pod plutitor pe Siret și cu bălți cu pește, pentru o sută taleri numărați.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie între dânșii, iar noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit mai sus scrisului nostru Nicoară logofăt acele mai sus zise ocine, ca să-i fie și dela noi cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris în Suceava la anul 7111 < 1603 > Iunie 3.
Domnul a zis.
Marele logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt < m. p. >
Faceţi-i uric.
Nebojatco < a scris >.

Acad. R.P.R., CLXXV/238.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

148

1603 (7111) Iunie 4, Suceava.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat slugii noastre Drăghici şi femeii sale Urâta două părţi din jumătate din jumătate satul Dragomireştii, care este pe Pârâul Alb şi cu loc pentru moară pe acelaş pârâu, pe care ei şi le-au cumpărat dela fraţii lor, dela Lazor şi Petrea, fiii Mălinei, nepoţii lui Ivan Uscatul, pentru trei sute zloţi tătăreşti, din privilegiul de vislujenie pe care l-a avut bunicul lor Ivan Uscatul, dela Ilie şi dela Ştefan voevozi, pentru ca să le fie lor şi dela noi ocină şi cumpărătură cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.
Scris la Suceava, anul 7111 < 1603 > Iunie 4.
† Domnul a zis.
† Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt < m. p. >
† Băseanul <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CLXXIV/9.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1780.

149

1603 (7111) Iunie 4, Suceava.

† Iată dar, eu, popa Drăgan din târgul Suceava şi Damian vistier şi Ştefan mare comis şi Năvrăpăscul jitnicer şi Vasilie pârcălab şi Ciogolea pârcălab şi Toma Brut fost staroste şi Gligorie Scheian, înştiinţăm cu acest zapis al nostru că au venit înaintea noastră, Ştefan diacon, fiul lui Iachim, nepotul popii Mândrea, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa parte de ocină şi dedină, cât se va alege din satul Cârligi. Aceasta a vândut-o fratelui nostru, pan Nicoară logofăt şi nu au rupt preţul, ci i-a dat înainte treisprezece taleri. După ce se va alege partea lui de către ceilalţi fraţi, să se vadă câtă parte i se cuvine lui şi ce va fi mai mult, iar fratele nostru, Nicoară logofăt, să-i mai dea bani, cât vor fi cu dreptate.

Aceasta mărturisim şi pentru mare credinţă am pus şi peceţile noastre pe acest zapis al nostru.

Şi eu însumi Başotă diac am scris.

Scris la Suceava, în anul 7111 <1603> Iunie 4.

Damiian vistiar <m. p.>

Eu Petraşco Ciogolea pârcălab de Orheiu <m. p.>

Gligorie Scheian <m. p.>

<Pe pag. 4, însemnare slavă din sec. XVII:>. «Cârligii dela Niamţu».

Acad. R.P.R., LVII/3.
Orig. slav, hârtie, 5 peceţi aplicate.

150

1603 (7111) Iunie 12, Cudreşti.

† Aici zapis ce a făcut Filip vatag cu Larion, fiul lui Toader Purece, fiul Duşcăi, de bună voia lor, nesilit de nimeni, nici asuprit. Şi a vândut Larion partea sa de ocină, din satul Cudreşti, ce se va alege partea tatălui său Toader Purece, a opta parte din a treia parte din jumătate de sat. Aceia a vândut-o lui Filip vatag şi din sat şi din loc de moară şi din câmp şi de peste tot, ce este venitul acelui sat Cudreşti, pentru optzeci zloţi tătăreşti.

Şi între noi au fost oameni buni din acel sat şi megieşi anume: Călcul pitărel din Bălţaţi şi Ionaşco aprod din Cudreşti şi Macsin stolnicel asemeni şi Toader sulgerel asemeni şi Văscan vatag din Bătăreşti şi Grozav stolnicel asemeni şi Marco stolnicel asemeni şi Grecea pitărel din Lungani şi Nistrea suljerel şi Roman diac asemeni şi Ursul şetrărel asemeni şi Stan asemeni.

Şi spre mai bună tărie şi întărire că noi înşine am fost de mărturie, cu acest zapis al nostru, am pus şi peceţile noastre la acest zapis.

Scris la Cudreşti, în anul 7111 <1603> Iunie 12.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, II/7.
Orig. slav, hârtie, 5 peceţi aplicate.
Cu o trad. rom. din 1815.

151

1603 (7111) Iunie 17, Suceava.

† Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră Lupul şi surorile lui, Nastasia şi Chelsia, fiii Biluşcăi, nepoţii lui Ion Săpoteanul, strănepoţii lui Ilco şi Pilco, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din privilegiu de împărţire ce au avut bunicii lor, dela Petru voevod cel Bătrân, din jumătatea

satului Săpoteni, din partea de jos, din trei părţi şi din a şaptea parte, a treia parte, ce este pe Iubăneasa, în ţinutul Dorohoiului. Aceia au vândut-o slugii noastre Mihăilă, pentru treizeci şi opt taleri de argint.

Şi la aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră Miron, fiul Lucăi, nepotul lui Ilco <şi> Pilco şi a vândut dreapta lui ocină şi dedină, din jumătatea satului Săpoteni, din partea de jos, din trei părţi şi din a şaptea parte, a treia parte. Aceia a vândut-o deasemeni lui Mihăilă diac, pentru douăzeci şi cinci taleri număraţi, din aceleaşi privilegii. Şi le-a plătit tot, deplin.

Pentru aceia, ca să-i fie şi dela noi uric şi cumpărătură, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Suceava, în anul 7111 < 1603 > Iunie 17.

† Domnul a spus.

† A iscălit Stroici logofăt <m. p.>

† Nebojatco < a scris >.

Arh. St. Buc., M-rea Doljeşti, XXIX/8.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom.

152

1603 (7111) Iunie 20, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni sluga noastră, Mălai Grozav portar, cu nişte zapise de mărturie dela Dan Bolca vornic şi dela Dumitru uricar şi Sava pivnicer şi Cârstian miedar că şi-a cumpărat loc pentru o casă dela Condrea, fiul Nastei, nepotul Călinii, din satul Onceşti, pentru douăzeci taleri număraţi şi dela Ştefan pitărel deasemeni loc de o casă, pentru treizeci taleri număraţi, din satul Hreaţca şi dela Golăi, fiul lui Stănigean, deasemeni loc pentru o casă de acolo, pentru treizeci de taleri şi dela Gavrilă, fiul Gafei, deasemeni loc pentru trei case din Onceşti pentru cinci [1]) zeci şi cinci taleri, ce le-a fost dreaptă ocină şi dedină din privilegiul ce au avut dela...... [2]) voevod.

De aceia noi, văzând aceste zapise de mărturie, noi am crezut şi am dat şi am întărit mai sus scrisului Grozav Mălai aceste toate mai sus scrise case, din satul Hraţca şi Onceşti şi cu locuri de iazuri şi de mori şi din vatra satului şi din câmp ca să-i fie şi dela noi uric şi ocină şi cumpărătură cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Suceava, în anul 7111 < 1603 > Iunie 20.

† Domnul a poruncit.

---

1) cuvântul « cinci » corectat ulterior în « şase ».

2) loc alb în orig.

† A iscălit Stroici logofăt <m. p.>
Faceţi-i uric.
† Nebojatco, <a scr's>.

Arh. St. Buc., Trib. Suceava, CCCCXIX/6.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din a doua jumătate a sec. XVIII.

153

1603 (7111) Iulie 10, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, sluga noastră credincioasă, Năvrăpăscul jitnicer şi a adus înaintea noastră un zapis de mărturie dela Toma Brut fost staroste şi dela Tănasie din Verişeni şi dela Grozav şetrar şi dela Ionaşco vătăjel şi dela Efrim şi dela popa Ghiorghie, precum şi-a cumpărat o ocină dela Dumitru, fiul Agafiei, sora lui Veisa pitar, a treia parte din jumătate din satul Vorontăreşti, din partea de sus. Aceasta a cumpărat-o dela dânsul, pentru o sută şi nouăzeci taleri de argint şi i-a plătit deplin înaintea lor, pentru aceia, ca să-i fie lui şi dela noi cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Suceava, în anul 7111 <1603> Iulie 10.
Domnul a zis.
Marele logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>
† Pătraşco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, XIX/2.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

154

1603 (7111) Iulie 10.

† Iată eu, Cârstina, fiica lui Condrea Trepăduş, nepoata lui Dragotă Trepăduş şi strănepoata Zoicăi, însumi dela mine înştiinţez cu acest zapis al meu, nesilită de nimeni, nici asuprită, ci însumi de bună voia mea, că am vândut dreapta mea ocină şi dedină din seliştea [1]) Drislivelor, a treia parte din a treia parte de sat, ce se va alege partea mea. Aceia am vândut-o fratelui meu Ihnat Rentea pităre', din Borâle, pentru optzeci şi cinci zloţi tătăreşti, din privilegiul de împărţeală ce au avut bunicii mei dela Ştefan voevod; şi acea a treia parte de sat este cu loc de iaz la Bădeasa.

Şi la această tocmeală a noastră au fost: Trifan postelnic şi Lupul Balşe mare sulger şi Gavril sulger şi Solomon jitnicer şi Tiron Ştefănescul şi popa Burlă din Borâle şi Vicol şi Nicoară de acolo şi Stănilă Ilcişor hotnog din Juverteani.

---

[1]) «seliştea», rom. în textul slav.

Şi pentru mai mare putere şi credinţă, noi am pus înşine peceţile noastre pe acest adevărat zapis. Aceasta să se ştie.

Gligorie diac a scris.

In anul 7111 <1603> Iulie 10.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, IX/IV/2.
Orig. slav, hârtie filigran, 4 peceţi aplicate.
Cu o trad. rom. din 1785.

155

1603 (7111) Iulie 11, Suceava.

Iată eu, popa Ştefan, fiul lui Iachim din Bărgăoani, mărturisesc singur dela mine cu acest zapis al meu că de bună voia mea, nesilit de nimeni, nici asuprit am vândut partea mea de ocină şi ce am de moştenire din satul Cârligi, din jumătate de sat, din a treia parte a şasea parte, loc pentru o casă, cât se va alege, cu tot venitul din sat şi din câmp, cu loc de iaz, am vândut lui Nicoară logofăt pentru douăzeci şi cinci de taleri de argint, să-i fie lui dela noi cu tot venitul cât se va alege.

Şi au fost la această tocmeală: Bran diac şi Iuraşco fost pârcălab şi Damir din Drăgoteni şi Samoil din Porceşti şi mulţi oameni buni şi bătrâni.

Pentru aceia, nimeni să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Suceava, în anul 7111 <1603> Iulie 11 zile.

A iscălit Bran diac.

Popa Mihail din Păşcani.

<Pe verso mai nou, slav:> « Cârligi din Neamţ ».

Acad. R.P.R., LVII/4.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. rom., ibid., CLVI/63.

156

1603 (7111) Iulie 16.

Suret di pe un uricu dela Erimie Moghila v<oe>vodu.

Io Ieremie Mov[v]ila v<oe>vodu, cu mila lui dumnezeu, domnul ţării Mold<o>ve<i>.

Scriem slugii noastre lui Procopi orednicu din Stefăneşti şi şoltuzului şi pârgarilor de acolo. Vă dăm de ştire că în trecuta vremi s'au părăt, înnainte feţii domnii meli, Miron Tâmpa pah. dela Iugani cu Parasca *din* Ştefăneşti şi cu niamul ii, Gheorghii şi cu fratili ii Ioan din Iugani şi cu Gheorghie din Vicolin<i>, pentru o parti de ocină ci-au cumpărat-o dela Parasca şi dela fratile ei, Gheorghie Smetinca şi dela sora lor, Agafie, ficiorii lor, a Frimului, a cince parti din sat din Iugani şi a cince parti din gios, parte din sat din Domneşti, ce să va alegi părţii

lor, pentru o sută de taleri bătuţi; dar Parasca au zis că i-au dat Tămpa pe aceli părţi, ce mai sus scrie, patruzăci de taleri, iar pentru şasăzăci de taleri, pentru acie au tăgăduit. Iar Tămpa au zis că i-au dat o sută de taleri. Deci domnie me n'am crezut nici pe unul, ce am dat Parascăi legi, ca să giuri cu doisprăzici giurători, cum că Tămpa nu i-au dat suta ce de taleri la zioa numită. Iar Parasca n'au adus giurători, ca să giure la zi. Deci Miron Tămpa au adus dela voi cărţi, cum că giurătorii Parascăi n'au vrut să giure.

Şi s'au mai sculat şi altă dată Miron Tămpa, de s'au mai părăt cu Gheorghie şi cu fraţii lui înnainte domnii mele şi cu alt Gheorghie *dela* Vicoleni.

Deci s'au apucat înnainte domnii noastre şi credincios boierul nostru, Veveriţă *mare* vornicu [1]), cum că au cumpărat el alte părţi Tămpii, pentru parte ace din Iugani. Şi aciasta n'am crezut, ci au rămas minciunoasi. Şi încă s'au mai giudecat şi a trie oară înnainte domnii mele şi n'au dovedit, nici s'au îndreptat; ce au rămas iai gios. Iar Miron, ial au rămas drept şi ş'au pus şi herăia înnainte porţii *domneşti*.

Pentru aceia, dacă vei vede carte domnii meli, voi să puneţi zi, o săptămână lui Gherghie şi frăţini-său, cum ca să-i de Tămpii ace sută de taleri pentru ace moşăi. Iar de nu vor da la zi banii Tămpii, ca să aibă a-şi ţine aceli părţi de moşăi şi ca să aibă a-ş<i> face şi dresi pe ace ocină.

Aceasta scriem.

7111 <1603> Iuli 16.

Insuşi domnul a zis.

Veveriţă vor<ni>cu au învăţat.

Asămine di pe copie ispisoc<u>lui domnesc.

1813 Oct<om>vrie 15.

Costantin Leondari sulger şi log<o>f<ă>t de taină.

Acad. R.P.R., LI/197.
Trad. rom. din sec. XIX.

157

<1603 după Iulie 16>, Ştefăneşti.

Suret de pe o mărturii a doisprizăci părgari şi şoltuz din tărgu Ştefăneştii.

Facem înştiinţari cu aciastă mărturii a noastră, precum au venit înainte noastră, Părasca, fata şi cu fraţii săi, anume Gheorghie Smestanca şi cu Agafie, de nime siliţi, nici asupriţi, ce de a lor bună voia şi au văndut a lor driaptă ocină şi moşăi ce au ei în sat Iuganii, a cince parti ce să va alegi; însi ace parti ei din gios, cu tuot venitul. Şi au cumpărat-o dela dănşii Tămpa Miron şi au datu doă sute taleri pentru ace moşăi. Deci ca să fie Tămpii driaptă ocină în veci, Tămpii şi fimeii sale şi feciorilor săi cu tot venitul.

---

[1]) Mari vornici erau: Nistor Ureiche şi Cârstea Ghenovici.

Deci noi, dacă am văzut a lor tocmală şi plată deplină şi noi ni-am sculat de am scris aciastă mărturii a noastră. Şi la aciastă tocmală au fostu mulţi oameni buni, anume Lele şi Odre Soronariul.

Aşijdire şi altă parti de ocină din Dăneşti, căt să va alegi cu tot venitul. Şi ace moşăi i-au fost Tămpii cumpărătură din zilile lui Petru v<oe>v<o>dă. Şi au avut Tămpa şi dresuri şi s'au prăpădit.

Ce pentru mai mari credinţă ne-am pus pecete noastră.

In Stefăneşti.

S'au tălmăcit de Evlogbie dascalu.

Let 7271 <1763> Iuli 28.

Asămine di pe tălmăcire mărturiei di pe sărbie.

1813 Oct<om>v<rie> 15.

Constantin Leondari sulger şi log<o>f<ă>t de taină.

> Acad. R.P.R., LI/196.
> Trad. rom.
> Datat după doc. din 1603 (7111) Iulie 16, privitor la aceiaşi chestiune.

158

1603 (7111) Iulie 18.

† Adecă eu, Dumitru, fiul Agafiei, sora lui Veisa pitar, însumi mărturisesc, nesilit de nimeni, nici asuprit, de bună voie <că> am vândut parte de ocină, a treia parte din jumătate de sat Vorontăreşti, însă din partea de sus, fratelui nostru Năvrăpăscul fost pitar, pentru 190 taleri.

Şi această tocmeală s'a făcut înaintea a mulţi oameni buni: înaintea lui Toma Brut fost staroste şi a lui Tănasie din Verşeani comişel şi înaintea lui Grozav şetrar din Ciohoreni şi a lui Ionaşco vătăşel de dorobanţi, deasemeni şi a lui Efrem din Năvrăpeşti şi a lui Eremia de acolo, vătav de dorobanţi.

Eu popa Gheorghie din Dobroleşti, eu am scris şi am fost la această tocmeală.

In anul <7111> 1603 luna Iulie 18 [1]).

> Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, XIX/3.
> Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

159

1603 (7111) Iulie 20, Botoşani.

† Acest zapis pe care l-au făcut înşişi dela sine, Gavril cu femeia sa, Anisia, că au pus zălog o casă din satul Petia, pentru 8 taleri la Pătraşco ureadnic din Botăşani, de bună voia lor şi nesiliţi de nimeni.

---

[1]) data de zi greşită, căci confirmarea lui Eremia Movilă este din 10 Iulie 1603.

Şi au fost la această tocmeală oameni buni târgoveţi: Macsin şoltuz cu 12 pârgari şi Zberei fost şoltuz şi Poiul şi Alecsa şi Andronic şi Danul şi alţi oameni buni, că au pus acea casă zălog pentru acei 8 taleri, cum este mai sus scris.

Şi spre mare mărturie s'au pus şi pecetea oraşului la acest zapis.

Acest zapis l-a scris însuşi Gheorghie diac din târgul Botăşanilor.

Astfel să se ştie.

In anul 7111 <1603> Iulie 20.

Acad. R.P.R., XXXVII/83.
Orig. slav, hârtie, pecetea târgului Botoşani, aplicată

160

1603 (7111) Iulie 21.

† Şase sute şi treizeci şi doi <galbeni> ungureşti şi doi potronici a dat Miron, din ţinutul Hârlău, pentru acest bir, adaos cu nişte pecetluituri[1]) domneşti, în mâinile vistiernicilor.

Să se ştie.

In anul 1603 <7111> Iulie 21.

Eu Boul vistier <m.p.>

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, XXXI/I/7.
Orig. slav, hârtie.

161

1603 (7111) August 9, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorului nostru egumenului şi întregului sobor dela sfântul lăcaş dela Secul, pentru ca ei să fie tari şi puternici cu această carte a domniei mele, să oprească poiana lui Chiriac şi poiana care se numeşte a lui Ureche, pentru ca nimeni să nu aibă a cosi acolo fân.

Iar cui se va părea ceva strâmb, aceia vor veni de faţă înaintea noastră.

De aceia, nimeni să nu îndrăznească a le stăpâni înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris la Suceava, anul 7111 <1603> August 9.

Domnul a poruncit.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, IX/4.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din sec. XIX.

---

1) «pecetluituri», aşa în orig.

162

1603 (7111) August 16.

† Aici zapis de mărturie cum a venit Măriica și sora ei Alexandra, fiicele lui Dumitru, nepoatele lui Isaico, de bună voia lor, nesilite de nimeni, nici asuprite și au vândut dreptele lor ocine și dedine, din sat din Tomești, pe care le-a avut tatăl lor Dumitru dela tatăl său Isaico, cât se va alege partea lor dreaptă, din acel sat și din pădure și din fânaț și de pretutindeni. Și au vândut-o lui Nechifor, fiul Măricăi, sora lui Dumitru, fiica lui Isaico, pentru treizeci de taleri numărați, cum au spus oamenii buni și bătrâni, din a treia parte din Tomești, a cincea parte, dinaintea lui Românescul și Ionașco Giurgiu și Ion Tomăscul și fratele său Dumitru și Cârstea, fiul lui Umbrar și Alexa, ginerele lui Tomescu și Gligorie, fratele lui Giurgiu și Turcia, fratele lui Giurgiu și Ionașco, fiul lui Liciul și Toader cumnatul..[1]) Nechifor, Petrea comișel și Gligorie din Rădeni.

Și spre mai mare putere și întărire am pus pecețile noastre la acest zapis al nostru, care să-i fie lui ocină și copiilor lui, în veci. Și altul să nu se amestece în tocmeala și mărturia noastră.

S'a scris la 16 August în anul 7111 <1603>.

Arh. St. Iași, CLXXII/1.
Orig. slav, hârtie, 5 peceți aplicate.
Cu o trad. rom. din 1784.

163

1603 (7111) August 28, Averești.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră Miron și sora lui, Mărunta, fiii lui Gavril, nepoții Magdei și verii lor, Slavna și sora ei, Anghelina și Nastasca și fratele ei, Iurșa și sora ei, Udea și asemenea verii lor, Romașco, fiul Nastei, nepotul Marencăi și nepotul lui, Ivanco, fiul Zoicei și asemenea verii lor, Crăciun și Nastea și Ivanco și Părasca și Mărica și Nastea și Safta și Irina, toți nepoții lui Bora și asemenea verii lor Tiron, fiul Nastei, nepotul Odochiei și Drăgan, fiul Hapcei și Stanca și sora ei, Fădora, de bună voia lor, de nimeni siliți, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină din privilegiul de întărire pe care l-au avut bunicii și străbunicii Olenei și Mărușcăi și ai lui Costea și Dumca și ai lui Iurie și Mândrea și Hapca și Armanca și Vasco și Vasutca și Luca și Pătraș și Ivanco și Andriiaș și Ianco, toți nepoții și strănepoții lui Hodco Costețchi postelnic, trei părți din'un sat pe Cuciorova, unde au fost Ciomac și Grecii, care se numește acum

[1]) loc rupt în orig.

Vertiporoh, care este pe Ciuhur şi cu loc de moară la Ciuhur. Aceasta au vândut credinciosului nostru Gligorie stolnic pentru două sute de taleri de argint.

Pentru aceia, să-i fie şi dela noi ocină şi cumpărătură cu tot venitul.

Şi întru aceasta, asemenea au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră, Toader şi surorile lui, Ana şi Mica şi Odochia, fiii lui Marco şi verii lor, Odochia şi Anna, fiicele Catrinei şi Odochia, fiica lui Oană şi asemenea verii lor, Prigor Urlinschii şi surorile lui, Tudosca şi Marica, fiii lui Nicoară Urlinschii şi asemenea verii lor, Mărica, fiica Anei, Coutea, fiica Nastei şi iarăşi verii lor, Bantăş, fiul lui Alexandru şi Golăi, fiul lui Văscan şi Simca şi fratele lui, Fădor, fiii Odochiei, toţi nepoţii şi strănepoţii acelor bunici şi străbunici ai lor mai sus scrişi, de bună voia lor, de nimeni siliţi, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din acel uric şi sat mai sus scris, din a patra parte, a treia parte şi cu loc de mori la Ciuhur. Acestea le-a vândut tot credinciosului nostru Gligorie stolnic, pentru douăzeci de taleri de argint. Pentru aceia, să-i fie lui şi dela noi ocină şi cumpărătură cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Avereşti, anul 7111 <1603> August 28.

Eremia voevod <m.p.>

Domnul a zis.

Marele logofăt a învăţat.

† Baseanul <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXII/15.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

164

1603 (7111) August 30.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem această carte a domniei mele credinciosului nostru boier, Costea clucer, şi-ţi dăm de ştire că ni s'au plâns aceşti oameni anume: Miron din Forosna şi Crăciun din Cerlena şi Stratulat de acolo şi Drăgan din Forosna şi Slavna de acolo şi Tiron de acolo şi tot neamul cât are părţi de ocină pe Cuceorova dela Vertiporoh. Şi aşa au spus înaintea domniei mele, că ei au vândut dela tot neamul trei părţi din tot satul Vertiporoh, cât se va alege, credinciosului nostru Gligorie mare stolnic. Deci domnia mea te-am ales pe tine ca om bun şi înţelept, ca să le fii lor hotarnic,

Pentru aceia, cum vei vedea această carte a domniei mele, tu să hotărniceşti trei părţi ale acestor oameni şi întregului neam al lor din satul Vertiporoh, cât se va alege partea lor, din privilegiile lor. Ce se va afla din tot satul Vertiporoh, să pui stâlpi cum vei afla cu dreptate.

Aşa să ştii, altfel să nu faci.
In anul 7111 <1603> August 30.
Domnul a poruncit.
Eremia voevod <m.p.>
† Ionaşco <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXII/16:
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

165

1603 (7112) Septembrie 3, Vercicani.

† Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Todosia, cneaghina lui Gorcea Udrea şi a întors trei sute taleri de argint credinciosului nostru Bosioc mare spătar, pentru a treia parte din satul Sârbi şi cu moară[1]) ce o cumpărase dela Toader Murguleţ şi dela cneaghina sa, Nastasia, fiindcă i s'a cuvenit ei să întoarcă, pentrucă le-a fost de moştenire.

Pentru aceia, să-i fie şi dela noi acea a treia parte din satul Sârbi, uric şi ocină cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Vercicani, în anul 7112 <1603> Septembrie 3.
† Domnul a zis.
† Marii boieri au învăţat. Şi a iscălit, Stroci logofăt <m.p.>
† Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, IX/VIII/2.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1785.

166

1603 (7112) Septembrie 10, Bârteni.

† Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem domnia mea slugii noastre, Radul ureadnic din târgul Iaşului. Iţi dăm de ştire că domnia mea s'a milostivit şi iarăşi am dat satul Leţcanii slugii noastre credincioase, Boul vistier. Pentru aceia, dacă vei vedea această carte a domniei mele, iar tu să cauţi să-i dai satul în mâini şi ceiace-i vei fi luat tot să i se întoarcă.

Şi altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Scris la Bârteni, în anul 7112 <1603> Septembrie 10.
Domnul a zis.
Eremia voevod <m.p.>

Acad. R.P.R., CXXXIX/158.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

---

[1]) « şi cu moară », scris deasupra.

167

1603 (7112) Septembrie 17.

Suret dela Irimie vod<ă>.

Adică au vinit înnaintea noastră şi înnainte boerilor noştrie Nastasie şi soru-sa Iftimie, fetili Elisaftii, strănepoatile lui Mătieş *mare* log<o>f<ă>t, di a lor bună voe di nimea nivoiti, nici asupriţi, au schimbat a sali direpti ocine şi moşii şi au dat Nastasie surori sali Iftimii [1]), din o jumătati de sat din Ţibiriha a trie parte, care este la ţinutul Hărlăului [2]), iar Iftime aşijdiri au dat surorii sali Nastasii [3]) schimbu pintru schimbu, din jumătati din sat din Purceleşti a triia parte, cari este pi Săret [4]) care este în ţinutul Sucivii, cu vad <de> moară şi cu tot vinitul.

Şi iaraş<i> au venit înnaintea noastră şi înnainte boerilor noştri au vinit sora lor cea mai mică, Sofroniia, ci di a ei bună voe di nimea nivoită, nici asuprită şi au vàndut a sa direaptă ocină şi moşie din giumătate a treia parte di Purcilişti, aşijdiri pe Săret, care <e>ste în ţinutul Sucivii, au văndut surorii sali Nastasii, dript 120 di taler<i> bătuţ<i> şi i-au plătit ei deplin. Ci şi noi li-am dat acistă carte, ca să li fie uric şi întăritură, ca s<ă> aib a-ş stăpâni cu tot vinitul şi alt nimea ca să nu s<e> amestici.

Anul este 7112 <1603> Sept. 17.

Arh. St. Iaşi, CDXXVII/14.
Trad. rom. din sec. XIX.

168

1603 (7112) Septembrie 18.

Iată dar eu, Simion Beşetea şi fiii mei, Pavel şi Hilip din Săcuiani, scriem şi dăm ştire cu acest zapis al nostru, de nimeni siliţi, nici asupriţi, că am vândut dreapta noastră ocină şi dedină din satul Vârtop, cât se va alege a treia parte din a patra parte a satului, din sat şi din câmp şi din apa morii şi din tot hotarul care-l scriem mai sus, dintr'a patra parte, a treia parte. Aceasta am vândut-o fratelui nostru, Lupul şetrărel şi surorilor noastre, Dochia, fiica Magdei din Vârtop şi cneaghinei Mărica Mironeasa, care a fost clucereasă, pentru cinzeci de taleri bătuţi şi am luat acei bani gata şi plata deplină însuşi cu mâna noastră. Pentru aceia să le fie lor ocină şi dedină, pentrucă ei sunt rudele noastre. Şi fiii mei şi nepoţii mei să nu-i pârască pentru această dedină a noastră, pentrucă

[1]) urmează cuvintele « giumătatide sat din Ţibiriha ». şterse în text,
[2]) cuvântul şters şi prefăcut.
[3]) scris deasupra rândului.
[4]) în loc de « Siret ».

ne-am tocmit de bună voia noastră şi am luat plată deplină cinzeci de taleri bătuţi, după cum scriem mai sus.

Şi această vânzare şi tocmeală am făcut-o în faţa multor oameni buni şi megiaşi: înaintea lui Nichita diac din Vârtop şi Donici comişel de acolo şi Gavril vistiernicel de acolo şi Pătraşco vătăman din Verşeşti şi popa Andruşco din Vârtop şi popa Ion de acolo şi Toader de acolo şi în faţa lui Bran comis dela Soci şi Cioban din Vârtop şi Zaharia, fiul lui Bârlibaş de acolo şi înaintea multor oameni buni şi megiaşi. Şi tocmeala a fost în casa lui Gavril vistier din Vârtop

Şi acei bani pe care îi scriem mai sus, jumătate din bani i-a dat cneaghina Mărica clucereasa şi jumătate i-a dat Lupul şi Dochia, femeia lui.

Pentru acestea, scriem şi dăm ştire şi am pus şi peceţile noastre.

Şi am scris însumi eu, Căzan diiac din Dragomireşti, ca să se ştie.

In anul 7112 <1603>, luna Septembrie 18.

Acad. R.P.R., XL/95.
Orig. slav, hârtie, rupt, 6 peceţi aplicate.

169

1603 (7112) Septembrie 23, Hârlău.

<†> Ermia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorului nostru egumenul şi întregului sobor dela sfânta mânăstire Neamţ, ca să fie tari şi puternici cu această carte a domniei mele să ţină şi să apere nişte drepte poieni ale lor, care una este pe Bistriţa şi Răchitna şi o poiană ce este pe Galul, până la gura Fărcaşei, pe amândouă părţile Bistriţei. Şi tot fânul cât îl vor fi cosit acolo unii oameni, să aibă a-l lua, fiindcă sunt poienile lor drepte, de demult, după cum au şi ispisoc dela domnia mea, pe aceste poieni.

Pentru aceasta nimeni să nu îndrăznească a opri sau a <intra>[1]) acolo, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

In Dealul Hârlăului, anul 7112 <1603> Septembrie 23.

Insuşi domnul a spus.

† Trifan postelnic a învăţat.

† Dumitraşco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, LXXXIII/10.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1803.

---

[1]) omis de diac.

170

1603 (7112) Octombrie 6, Iugani.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni mari şi mici, părintele şi rugătorul nostru, chir Agathon episcop de Roman· şi a adus înaintea noastră şi înaintea sfatului nostru un zapis de mărturie dela boierii noştri, Drăgan Ciolpan şi Nicoară pârcălabi de Roman şi dela toţi preoţii şi dela mulţi oameni buni din târgul Roman, că a cumpărat sfinţia sa o parte de ocină dela Ilea, fiul lui Nistor, din satul Poenari, pentru douăzeci taleri de argint. Care acea mai sus scrisă parte de ocină a cumpărat-o sfinţia sa, să fie sfântului loc, numit episcopia de Roman, unde este hramul preacuvioasei maicii noastre Paraschiva.

Deci domnia mea, dacă am văzut acel mai sus scris zapis, cu astfel de mărturie, domnia mea l-am crezut. Pentru aceia să fie mai sus numitului sfânt loc, ocină şi cumpărătură, neclintit niciodată în veci, până când va sta acel sfânt loc. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iugani, mai sus de târgul Hârlău, anul 7112 <1603> Octombrie 6.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Eremia Băseanul <a scris>.

Acad. R.P.R., LXI/13.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1816 Ianuarie 30.

171

1603 (7112) Noembrie 1, Rezina.

Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Todosiia, fiica lui Pătraşco Calapod şi cu verii săi, slugile noastre Gavril vistier şi fraţii lui, Gligorcea şi Ionaşco şi sora lor Todosia, fiii Anuşcăi Roşcoae şi cu alte vere ale ei, Rusc şi sora ei Mariică şi Dumitra, fiicele Anghelinei, toţi nepoţii Hălăuceascăi şi s'au împăcat cu dânşii pentru o jumătate de sat din Borleşti, pe Siret, care acum se numeşte Tămăduenii, care acea jumătate de sat din Tămădueni ea a vândut-o credinciosului nostru boier Isac Balica, pentru 300 ughi, însă din aceştia ea a întors o sută şi cincizeci ughi în mâinile verilor ei, mai sus scrişi, pentrucă le-a fost lor dedină, ca şi ei, însă patruzeci şi şase ughi ea şi-a oprit pentru dânsa, cu voia lor, însă din acei 150 de ughi, pentru o cheltuială ce a cheltuit ea în zilele lui Petru voevod, când a scos satul din mâinile unor boieri de atunci.

De aceia de acum înainte ei să nu mai aibă a o pârî şi să nu mai ceară mai mult dela dânsa pentru acea jumătate de sat, niciodată în veci, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Rezina, anul 7112 <1603> Noembrie 1.

Domnul a zis.

Pătraşco <a scris>.

In lipsa milostivirii sale Stroici marele logofăt, Iuraşco Mărăţeanul logofăt a iscălit <m.p.>

Arh. St. Iaşi, DCXXVII/13.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

172

1603 (7112) Decembrie 4, Văsiiani.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni Văscan, fiul lui Dodoşea din Mihăilaşea, din ţinutul Orhei, de bună voie, nesilit de nimeni şi nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină din satul Mihăilaşea, partea lui, cât i se va alege. Aceia a vândut-o Văscan slugilor noastre, Iachim şi Onciul, pitărei din Mihăilaşea, pentru cincizeci taleri de argint. Şi deasemeni s'au sculat slugile noastre Iachim şi Onciul pitărei şi au plătit toţi aceşti bani, cum sunt mai sus scrişi.

Iar noi, deasemeni şi dela noi, am dat şi am întărit slugilor noastre, Iachim şi Onciul, ca să le fie ocină şi cumpărătură şi cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Văsiiani, în anul 7112 <1603> Decembrie 4.

Domnul a zis.

Marele logofăt a învăţat şi a iscălit.

Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., CXL/5.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

173

1603 (7112) Decembrie 10, Vascăuţi.

† Adică noi, Grama fost sulger şi Ilea vatah şi Gurban vatah din Bărbeşti şi Dumitru Roşca fost portar. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea multor oameni buni şi megiaşi de prinprejur, popa Anton din Săpoteni şi preoteasa lui, Neacşa, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină de cumpărătură, ce au avut ei dela Miron, fiul Anuşcăi, nepotul Zoiţei, strănepotul Stanei, din jumătatea satului Săpoteni, jumătate dintr'a şaptea

parte şi deasemeni ce se vor alege părţile mătuşii lui Solonca şi Brăndea, din uric de danie ce a avut mătuşa lui, Zoica, dela Petru voevod cel Bătrân şi din ispisoc dela Eremia voevod.

Aceasta au vândut panului Tăutul Vrânceanul şi cneghinei lui Ana pentru şaptezeci de taleri număraţi. S'au sculat pan Tăutul şi cneghina lui, Ana, şi le-au plătit acei mai sus scrişi bani, în mâna popii Anton şi preotesii lui, Neacşa, ca să le fie ocină şi dedină şi să aibă a-şi face uric.

<Pentru> aceasta şi noi am pus peceţile noastre la această carte.

Am scris eu însumi Grama, la Vascăuţi, în anul 7112 <1603> Decembrie 10.

Arh. St. Buc., M-rea Doljeşti, XXIX/10.
Orig. slav, hârtie filigran, 3 peceţi aplicate.
Cu o trad. rom. din 1755, ibid. XXIX/11.

174

1603 (7112) Decembrie 15, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi Eremia Moghila voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, slugile noastre, Vitolt staroste şi fratele său, Iuraşco logofăt şi surorile lor, Parasca şi Marta şi Irina şi Sofiica, fiii Stancăi, nepoţii lui Bolea pârcălab de Hotin şi ni s'au jeluit cu mare plângere şi cu boieri dela curtea domniei mele şi din megiaşi din prejur <şi> au mărturisit că privilegiile de ocină ce au avut strămoşii lor dela Ştefan voevod pe satul Şendreştii, de pe Putna şi alte privilegii de cumpărare, ce au avut iarăşi strămoşii lor, pan Toader Bolea stolnic, dela Alexandru voevod, că a cumpărat jumătate din a treia parte din satul Ţigăneşti, care este în ţinutul Putna şi cu loc de mori pe râul Putna, dela Ioan Brebul şi dela femeia lui, Anghelina, fiica Neniţiei, din privilegii ce a avut dela . . .[1]) voevod, iar ei le-au pierdut, când au trecut pe acolo Cazacii Zaporojeni cu domnia mea şi cu cancelarul spre Ţara Muntenească, când am bătut pe Mihai voevod, cum au mărturisit la aceasta înaintea noastră Ioana şi Maica, copiii lui Ioan Brebul, chezaşi, despre acele privilegii pierdute, ce sunt scrise mai sus şi că este cumpărătura panului Toader Bolea stolnic dela părintele lor, Ioan Brebul.

Şi deasemeni, privilegiile ce a avut mama lor Stanca, a răposatului Mărăţanul dela Aron voevod, pe acea parte de ocină mai sus scrisă, din satul Ţigăneştii, ce ea şi-a cumpărat dela Grigore, fiul lui pan Toader Bolea stolnic, pentru o sută taleri de argint şi acele privilegii tot atunci le-au fost luate de aceiaşi Cazaci Zaporojeni.

---

[1]) loc alb în orig.

Deci noi, văzând atâta plângere şi mărturie dela boieri şi dela slugile noastre şi dela aceşti mai sus scrişi chezaşi, am crezut şi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit mai sus scrişilor boieri, Vitolt staroste şi fratelui său Iuraşcu şi surorilor lor, Parasca şi Marta şi Irina şi Sofia, acele sate anume Şendreştii şi acea jumătate din a treia parte din satul Ţigăneştii şi un loc de mori în amândouă satele pe râul Putna, ca să le fie şi dela noi uric şi ocină, cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor lor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor lor şi întregului lor neam, cine se va alege cel mai apropiat, neclintit, niciodată în veci.

Iar hotarul acestor sate mai sus scrise, anume Şendreştii şi jumătate din a treia parte de Ţigăneşti, să fie din toate părţile cu vechile hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei mele, a mai sus scrisului Io Eremia Moghila voevod şi credinţa preaiubiţilor fii ai domniei mele. Costantin şi Alexandru voevozi şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Nestor Ureche mare vornic de ţară de jos, credinţa panului Cristea Ghenevici mare vornic de ţară de sus, credinţa panului Văscan Orăş pârcălab de Suceava, credinţa panului Gheorghe pârcălab de Hotin. credinţa panului Vasile Prăjescu şi a panului Ionaşco Talpă pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Manole pârcălab de Novograd, credinţa panului Simeon Stroici vistier, credinţa panului Bârnovschi postelnic, credinţa panului Bosioc spătar, credinţa panului Cărăiman ceaşnic, credinţa panului Grigore Talpă stolnic, credinţa panului Voruntar comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn în ţara noastră, Moldova, dintre copiii noştri sau *din* fraţii noştri sau pe oricine va alege dumnezeu să fie domn, acela să nu le clintească dania şi întărirea noastră, ci să le întărească şi împuternicească, pentrucă le-am dat şi întărit.

Iar pentru mai mare întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru pan Lupul Stroici logofăt, să scrie şi pecetea noastră să o atârne la această carte a noastră.

A scris Dumitru la Suceava, în anul 7112 <1603> Decembrie 15.

Arh. St. Buc., M-rea Răchitoasa, VII/3.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1908.

175

1603 (7112) Decembrie 22, Dorohoi.

† Iată eu Lazor, namestnic de Dorohoi şi Costin şoltuz şi cu 12 pârgari şi mulţi oameni buni şi orăşeni: Cioban fost şoltuz şi Tiron asemenea şi Micul şi Sava Crivopis, Ionaşco Popei, Petrea, Mihăilaş, Tomşea. Iată, au venit înaintea

noastră Dumitru Roşca fost portar, de nimeni silit şi nici asuprit, ci singur de bună voie şi cu soţia lui, Irina şi cu cumnata lui, cneaghina Anghelina din Popeni. Şi am vândut o parte de ocină din Popeni, care mi-a dat-o mătuşa mea, răposata cneaghina Mărica, mama Anghelinei, de sufletul ei, ca s'o pomenească. Aceasta am vândut-o toţi împreună fratelui şi prietenului nostru Ştefan Hacimonda din târgul Dorohoi pentru preţul de 150 de taleri număraţi, ca să-i fie lui dreaptă cumpărătură şi ocină.

Şi iarăşi eu, Dumitru Roşca, am vândut o parte de ocină care mi-a fost cumpărătură dela Ignul din Brăeşti, loc de două case şi cât se va alege partea lui din sat şi din câmp, toate tot cu preţul de 150 de taleri număraţi, bani mai sus scrişi, ca să-i fie lui dreaptă cumpărătură şi ocină din sat şi din câmp, cât se vor alege aceste ocine mai sus scrise.

Astfel s'a sculat fratele nostru, Ştefan Hăcimonda şi a plătit toţi acei bani mai sus scrişi în mâinile lui Dumitru Roşca şi Anghelinei, ca să-i fie lui dreaptă cumpărătură, împreună cu soţia lui, cneaghina Varvara şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor, neclintit în veci.

Şi de acum înainte dacă cineva din neamul lor ar îndrăzni să se atingă de aceste ocine cumpărate, iar ei să nu aibă nicio treabă să răscumpere niciodată, în veci.

Şi pentru mai mare tărie am pus pecetea noastră a oraşului.

Şi a scris însuşi Crăciun pisar din Dorohoi. Aceasta să se ştie cu acest zapis al nostru.

† Scris la Dorohoi, în anul 7112 <1603>, luna Decembrie 22.

Acad. R.P.R., VIII/205.
Orig. slav, hârtie filigran, 2 peceţi aplicate.
Cu o trad. rom. din 17 Iulie 1806 la Acad. R.P.R., VIII/200.

176

<1604>.

† Adică eu Călmăţoiu vătavul şi Onciul diiacul şi Berindéiu şi Al... [1]) şi Măciucă, măturisim noi cu sufletele nostri, cum au vândut Mărie cu feciorii săi şi cu nepoţii săi dintr'a patra parti a treia parte, ci i să vine ei din sat din Micleşt<i>, diréptă ocină şi moşie de nemene nevoită neci înprisurată şi o au cumpărat dela dănsa Macsin din Zlătăreşti, dreptu o sută şi triidzăci şi cinci de florinţi... [1]) mesteca... [1]) ... [1]) ta ocină *să <se> ştie.*

Acad. R.P.R., CLXXV/210.
Orig. rom., hârtie, deteriorat, pecete inelară.
Datat după Onciul diac, menţionat în doc. din 1604 Iunie 5.

[1]) loc şters şi ilizibil în orig.

177

<1604—1605>.

† Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această cartea domniei mele slug iinoastre Miron, fiul lui Gligorie clucer, să fie tare și puternic, cu această carte a domniei mele, a ține și apăra toată partea lui de ocină din satul Bodești, de pretutindeni, pe unde este ocina și dedina lui, iar Pătrașco Bașotă să aibă a stăpâni numai cât i se cuvine, iar mai mult să nu aibă a stăpâni.

Iar dacă va fi ținând mai [1]) mult, Miron să aibă a-l opri, să nu aibă nici a ara, nici a cosi, nici o treabă, fiindcă s'a pârît de față înaintea noastră și a rămas Miron pe Pătrașco Bașotă dinaintea domniei mele, să aibă el a stăpâni numai cât i se cuvine iar mai [1]) mult nu.

Pentru aceia, nimeni să nu îndrăznească a opri înaintea acestei cărți a domniei mele.

Domnul a zis.

Marii boieri au învățat.

Țițul logofăt <a scris>.

Acad. R.P.R. Filiala Iași, Fondul Spiridoniei, XXX/I/22.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1845.
Datat după Țițul log. și Miron, menționați în doc. din anii 1604—1605.

178

1604 (7112) Ianuarie 5.

Suret tălmăcit moldovenește de pe ispisocul sârbescu, dela Ieremiia Movila voevod, din v<ă>leat 7112 <1604> Ghenar 5 *zile*.

Noi Ieremia Movila voevod, cu mila lui dumnezeu, domnu țării Moldaviei. Iată, au venitu înnaintea noastră și înaintea tuturor boiarilor Moldaviei noastre, mari și mici, sluga noastră, Brătan, feciorul lui Gheorghie Scărlătescul, de a lui bună voie, de nimenea silitu, nici asupritu și au vândut a lui dreaptă moșie și cumpărătură a tatălui său, a lui Gheorghie, din ispisoc ce au avut dela Ioan voevod, giumătate de locu, ce iaste pre pârâul Coboltii, în ținutul Sorocăi, între Calea Oamenilor și între Zazul, care să numeaște Grecii, pe de amândoao părțile hotarălor Coboltii și cu loc de iazuri și mori. Pre aciea au vândut-o slugii noastre, Danciului diiacul, feciorul lui Dumitru, dreptu trei sute de taleri. Și i-au plătit lui, deplin.

Și iarăși, un hălеșteu, ce au fostu făcut de Scaborcea și de neamurile lui, mai înainte, pănă a nu fi înpărțită (adecă aleasă [2]).

[1]) „mai", așa în orig.
[2]) paranteză în suret.

Şi iarăş, s'au venit în partea Danciului diiacul, încă când le-au fost hotărât lor Goläe paharnic, însă au întorsu lui, pentru ezătură, doao sute de galbeni de aur, în mâinile Scaborcii şi a oamenilor lui.

Dreptu aciaia şi noi, deacă am văzut a lor buna învoială şi tocmală şi plată deplin, în mâinile acestui de mai sus scris, Gheorghie Scărlătescul, aşijderea şi dela noi, dăm şi întărim slugii noastre de mai sus scris, Danciului diiacul, pre aceia de mai sus numită giumătate de locu, ce iaste pre părâul Colboltii, între Calea Oamenilor şi între Zazul, ce să numeşte Grecii, pe de amândoao părţile hotarelor Coboltii şi cu locu de hălăştae şi mori, ca să-i fie lui şi dela noi, uricu şi moşie, cu tot venitul, lui şi fiilor lui, nepoţilor şi strănepoţilor lui şi a tot neamul lui, ce să va alege, mai aproape, neruşuit, nici odinioară, în veci.

Iar hotarul acelui de mai sus scris locu, ca să-i fie de preste toate hotarele celea vechi, care au umblatu din veacu.

Aciasta iaste credinţa domniei noastre de mai sus scris, noi Ieremia Movila voevod şi credinţa a preaiubitu fiilor domniei mele, Io Costandin voevod şi Alexandru voevod şi credinţa boiarilor noştri: credinţa dum. Nestor Uréche dvornic de ţara de jos şi credinţa dum<i>sale Cârstea vornic de ţara de sus şi credinţa dum. Gheorghie părcălabul de Hotin şi credinţa dum. Vasilie şi Gheorghie părcălabii de Neamţu şi credinţa dum. Ciocărlie şi Grigorie părcălabii de Romanu şi credinţa dum. Văscan Orăşa hat. şi portariu de Suceavă şi credinţa dum. Toader Barnovschie postélnic şi credinţa dum. Costandin Bosioc spăt. şi credinţa dum. Cărăimana păharnic şi credinţa dum. Grigorie stolnic şi credinţa dum. Simeon Stroici visternic şi credinţa dum. Gherman comisul şi credinţa tuturor boiarilor Moldaviei noastre, mari şi mici.

Iar după viiaţa noastră, pre cine va alege domnul d<u>mnezeu a fi domnu şi stăpănitoriu pământului Moldaviei noastre, au din fii noştri, au din neamul nostru, au macar dintru altu neam, tot să întărească a noastră întăritură.

S'au tălmăcit de pe sărbie, moldoveneaşte, de Procopie dascalul şi uricariu, în cursul anilor, leat 7275 <1767> Mai 25 *zile*.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, XXIV/1.
Trad. rom.

179

1604 (7112) Ianuarie 5, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezu, domn al ţării Moldovei. Scriem domnia mea credinciosului nostru pârcălab de Cotnar şi voiutului şi pârgarilor de acolo. Cum veţi vedea această carte a domniei mele, să lăsaţi în pace de podvoade şi de jold şi de alte angarale, care sunt mai mărunte pe târg, pe acest vier al sfintei mânăstiri numită Tazlău.

Pentru aceasta, nimeni să nu îndrăznească a-l supăra sau a-l turbura înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris la Suceava, în anul 7112 <1604> Ianuarie 5.

Insuşi domnul a spus.

Io Eremia voevod <m. p.>

Iurco logofăt a învăţat. Şerban <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Tazlău, II/2.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

180

1604 (7112) Ianuarie 16, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noştri, egumenului şi întregului sobor dela sfânta mânăstire Bistriţa, pentru ca ori unde se va arăta şi scrie în privilegiile mânăstirii locul de prisacă la Lopatna, pe Itchil şi cu hotarul, ei să fie tari şi puternici, cu această carte a noastră să aşeze şi să ţie acolo prisacă, să fie pentru albinele mânăstirii.

Pentru aceasta, nimeni dintre megiaşii de prinprejur, cei mai apropiaţi care vor fi acolo, sau dintre vatavi sau dintre nemeşii al căror hotar se va apropia, de <acel loc> [1] să nu îndrăznească a-i turbura, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7112 <1604> Ianuarie 16.

† Domnul a poruncit.

† Iuraşcu logofăt a învăţat. Iuraşco logofăt, a iscălit <m. p.>

† Nicoară <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iaşi, XXIII/5.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. rom.

181

1604 (7112) Ianuarie 18, Iaşi.

Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem domnia mea tuturor slugilor noastre, dăbilarilor, câţi vor merge cu orice slujbe a domniei mele în ţinutul Tutovei. Dacă veţi vedea această carte a domniei mele voi să aveţi a lăsa cu totul în pace, să nu turburaţi cu dabile satul cneaghinei răposatului Vartic vornic, anume Iuganii, dela acel ţinut şi să-l scrieţi deosebit şi de domnia mea vi se va ţine seamă. Altfel să nu faceţi.

Scris în Iaşi, anul 7112 <1604> Ianuarie 18.

Insuşi domnul a poruncit.

Eremia voevod <m. p.>

Ureche mare vornic a învăţat.

Arh. St. Buc., Mitrop. Moldovei, CXXXVIII/42.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1817.

---

[1] loc rupt în orig.

182

1604 (7112) Ianuarie 26, Iaşi.

† Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Toader şi fratele său, Sava, fiii lui Bercea, nepoţii lui Sava cel bătrân, de bună voia lor, de nimeni siliţi, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi cumpărătură a bunicului lor, Sava, din satul Tescani, a treia parte, din partea lui Sava, cât se cuvine în acea parte, cinci ogoare la faţă. Acestea le-au vândut ei vărului lor, Vasilie, fiul lui Toader, pentru 30 de taleri număraţi, din privilegiul de cumpărătură pe care l-a avut bunicul lor, Sava, dela Ştefan voevod cel Bătrân. Şi le-a plătit lor deplin.

Pentru aceia, să-i fie lui şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7112 <1604> Ianuarie 26.

Nebojatco <scrie>.

<Pe verso, o notiţă slavă contemporană:> «Este cu ştirea noastră, Iuraşco logofăt a iscălit».

Acad. R.P.R. LXXIX/25.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

183

1604 (7112) Ianuarie 30, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugii noastre, Tăcman. Iţi dăm de ştire că ni s'a jeluit Dragna, fiica lui Dan hatman, împotriva lui Crasnăş hânsar şi astfel a spus că a avut un sat în ţinutul... [1]) pe Lohan, anume Hulpăşeşti şi acum se chiamă Budăia şi nu se cuvine să stăpânească Crasnăş acel sat, fiindcă a cumpărat acel sat tatăl<ei> [2]) Dan hatman, cu bani gata.

Dacă vei vedea această carte a domniei mele, tu să opreşti pe Crasnăş dela acel sat şi să-i dai zi, ca să-şi aducă privilegiile înaintea domniei mele, oricând va vrea să dea Dragna ziua, înaintea noastră. Altfel să nu faci.

Scris în Suceava, anul 7112 <1604> Ianuarie 30.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învăţat.

Trifan <a scris>.

Acad. R.P.R., CCCXLI/13.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

---

[1]) loc alb în orig.
[2]) greşit în orig. «meu».

184

1604 (7112) Februarie 2.

† Pan Ureche mare vornic al ţării de jos. Iată au venit <înaintea noastră> Ionaşco şi cu fratele său, Gavril şi cu surorile lor, Sofronia şi Buna şi Cristina <şi Vasilie şi> Pătraşco, fiii lui Cană, nepoţii lui Ilea Boţescul de bună voia lor, de nimeni siliţi, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din privilegiile lor drepte şi proprii, o parte şi jumătate din a patra parte şi trei <părţi> din a cincea parte a satului Boţeşti şi deasemeni o parte şi jumătate şi cu loc de mori şi de pescuit în râul.... [1]) Pe acestea le-au vândut lui Eremia Băseanul uricar pentru cincizeci de galbeni ungureşti şi le-a plătit deplin.

Şi întru aceasta iarăşi a venit înaintea noastră, Sora, fiica lui Copăceanul de <bună voia> ei şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, a şasea parte din jumătatea satului Vultureşti pe Bârlad şi cu loc de iaz şi de moară la Bârlad. Aceasta a vândut-o tot lui <Eremia> Băseanul uricar pentru optzeci <de galbeni> ungureşti. Şi pentru mai mare întărire... [1]) şi pecetea noastră la această carte a noastră. Să se ştie.

In anul 7112 <1604> Februarie 2.

Ureche mare vornic <m. p.>

Acad. R.P.R., III/139 a

Orig. slav, hârtie, rupt, cu pecetea timbrată a lui Ureche mare vornic.

Cu o trad. rom. din 1817. Intregirea actului s'a făcut după un orig. slav, cu dată ruptă, dela Radu vodă Mihnea (Acad. R.P.R.; Peceţi, nr. 211), unde se aminteşte de această vânzare.

185

1604 (7112) Februarie 3, Iaşi.

Suret de pre un ispisocu dela Irimie Movila v<oe>vodu.

Io Ierimie Movila v<oe>vodu, cu mila lui dumnez<e>u domnul ţării Moldd<o>v[v]ei.

Precum au venit înainte noastră Miron Limpa pah. din Iugani şi s'au pârît înnainte feţii noastre cu sluga noastră Gheorghie, pentru oaricare parti de ocină din Iugani. Şi au rămasu Miron pe Gheorghie denainte noastră. Deci de acum înnainte ca să aibă Miron ace ocină, de vremi că de multe ori s'au pârît amândoi şi tot au rămas Miron pe Gheorghie şi fraţii lui.

---

[1]) loc rupt în orig.

Deci, de acum înainte să nu să mai scoale cu pără piste aciastă carti a noastră, să fie de gloaba porții, 12 boi.

Aciasta înștiințăm.

In Eșu, 7112 <1604> Fevr. 3.

Insuși domnul au poroncit.

Veveriță vor<n>icu au învățat.

Asămine după copie ispisocului domnescu.

1813 Oct. 15.

Constantin Leondari sulger și log<o>f<ă>t de taină.

Posleduit de Dumitrache sulger.

Acad. R. P. R., LI/198.
Trad. rom.

186

1604 (7112) Februarie 19, Iași.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici, slugile noastre Ionașco și fratele lui, Gavril și surorile lor, Sofronia și Buna și Cărstina și Vasilie și Pătrașco, fiii lui Oană, nepoții lui Ilea Boțescu de bună voia lor, de nimeni siliți, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină din dreptele și propriile lor privilegii, din a patra parte a satului Botești, o parte și jumătate și din a cincea parte, din trei părți o parte și jumătate și cu loc de mori și de locuri de pescuit [1]) pe apa Stavnicului. Acestea le-au vândut slugii noastre, Eremia Băseanul uricar pentru 50 de galbeni ungurești și le-a plătit lor deplin. Iar privilegiile pe care le-au avut, au spus răzeșii lor că le-au luat Leșii. Pentru aceia, să-i fie lui și dela noi uric și ocină cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7112 <1604> Februarie 19.

† Domnul a zis.

† Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt. <m. p.>.

† Nebojatco <a scris>.

<Pe verso:> Ureche vornic <m. p.>

Acad. R.P.R., CXXXII/63.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din Iunie 1817

187

<1604> Martie 3.

Acest zapis ce l-a făcut însumi dela sine Brudul, nepotul lui Dărăban, nesilit de nimeni, nici asuprit și au vândut dreapta sa ocină și dedină ce a avut în satul

---

[1]) în orig. « ribnice ».

Leucuşeştii, din jumătate de sat ce a avut, jumătate din partea sa din sat şi din câmp şi jumătate din tot venitul lui, lui Pătraşcu ureadnic de Botoşani, pentru o sută şi patruzeci taleri număraţi, bani gata. Şi au plătit deplin toţi acei mai sus scrişi bani, cu bani gata, <pe> jumătate din jumătate din partea sa, precum am scris mai [1]) sus.

Şi s'au întâmplat acolo, la această tocmeală: Toader, fiul lui Drăgan logofăt, care a fost atunci ilişar în ţinutul Sucevii şi Bercea hotnogul [2]) şi Bercea cel bătrân, care a fost ilişar şi Ithimie călugăr şi popa Stanciul, Ionaşco nepotul lui Brudul şi mulţi alţi oameni buni şi megiaşi de prinprejur. Şi să-şi facă privilegiu după zapisul nostru.

Astfel am mărturisit cu acest zapis al meu. Şi pentru mai mare mărturie [3]) aceşti boieri au pus peceţile lor pe acest zapis. Martie 3 zile.

Toader manu propria scripsi [4]) <m. p.>

Şi eu Pătraşcu uricar şi Gheorghie hânsărel din Spătăreşti şi Gavril Arpaş mărturisim, căci ne-am întâmplat acolo, la această tocmeală.

Eu [5]) Gheorghie diac am scris acest zapis.

Faceţi-i şi ispisoc de mărturie dela domnul [6]).

† Stroici logofăt <m. p.>

Arh. St. Iaşi, CCLXXIV/31.
Orig. slav, hârtie filigran, 6 peceţi aplicate.
Cu o trad. rom. din sec. XIX.
Datat după confirmarea domnească din 1604 Dec. 28.

188

1604 (7112) Martie 3, Iaşi.

† Io Eremia Moghilă voevod din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri slugile noastre, Nechifor vistiernicel, fratele lui Ganea şi cumnatul [7]) lui Isac ginerele Sofroniei şi au pârît pe Mărica, cneaghina lui Gane vistiernicel, pentru o parte de ocină din Mihăieşti şi din Miteşti şi din Cihoreni şi din Muteşti, zicând că nu i se cuvine ei, să stăpânească, în aceste părţi. Iar ea a spus, că-i sunt cumpărături drepte pe bucatele sale, împreună cu bărbatul ei, Ganea şi au arătat ispisoace [1]) de cumpărătură, dela Petru voevod şi dela domnia mea; şi are şi copii cu el.

---

1) « mai », aşa în orig.
2) « hotnogul », aşa în orig.
3) « mărturie », aşa în orig.
4) cu caractere latine.
5) « eu », aşa în orig.
6) acest rând e scris de Stroici log.
7) « cumnat » în text.

De aceia, domnia mea i-am judecat şi am aflat, cu sfatul nostru, ca să aibă a stăpâni Mariica, cneaghina lui Ganea, toate aceste părţi pe care le-a cumpărat împreună cu bărbatul ei, până când vor fi vii fiii lor, iar după moartea lor, să aibă dela noi, a stăpâni jumătate şi fraţii lui Ganea, asemenea jumătate. Şi să aibă a-şi stăpâni şi bucatele şi fiii, ce au împreună şi să nu vândă nimănui, din aceste ocine, iar dacă va cumpăra cineva, să fie şi banii lui pierduţi.

Iar ispisoacele le-a dat în mâinile fraţilor lui Ganea, anume Nechifor şi a cumnatului lui, Isac, să nu se ascundă, în vreo vreme. Şi Nechifor şi Isac, ginerele Sofroniei, au rămas, iar Măriica s'a îndreptat şi şi-a pus ferie 12 zloţi.

De aceia, de acum înainte, să nu aibă a pârî niciodată în veci, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, anul 7112 <1604> Martie 3.

† Insuşi domnul a spus.

Şi a dat trei ughi fer [2]), în mâinile lui Băseanul uricar, marelui logofăt.

† Dumitru a scris.

Arh. St. Iaşi, CCCL/ 111.
Copie slavă din sec. XX.
Cu o trad. rom. din 1781 (ibid. CDVII/6).

189

<1604—1605> Martie 4, Suceava.

<†> Din mila lui dumnezeu, noi Io Eremia Moghilă voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni mari şi mici, sluga noastră Ionaşco Dobrenchii vătaf, fiul lui Mihăilaş nepotul Anuşcăi şi cu nepoţii săi Nichifor şi sora lui Ileana, fiii Anei, nepoţii Mărichii şi ai lui Mihăilaş şi strănepoţii bătrânei Anuşca, sora Dumei, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ocina şi dedina lor dreaptă din uricul lor drept ce a avut bunica lor Anuşca şi sora Dumei, de întăritură dela Petru voevod cel Bătrân, din tot satul Plopeni pe Jijia, ce este la gura Iubăneasei, a treia parte, partea de jos şi cu a treia parte din vechiul lor ...[3]) şi cu loc de moară... [3]) ce este în ţinutul Dorohoiului şi a vândut slugii noastre credincioase Ghiorghi staroste de Cernăuţi <şi> cneaghinei, lui, Dumitra, pentru o sută şi patruzeci.de ughi.

---

[1]) ispisoace, în text.

[2]) « fer » aşa în text., probabil « ferâie ».

[3]) loc şters în orig.

Şi la aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră sluga noastră Onciul vistiernicel şi cu fiii săi Nichifor şi Anna, tot de bună voia lor şi au vândut ocina lor dreaptă şi cumpărătura din acelaşi sat mai sus zis, Plopenii, ce i-au fost cumpărătură dela Ionaşco Cârţă, a treia parte dintr'a şasea parte de sat şi cu loc de iazuri şi de mori în <lu>băneasa. Şi au vândut iarăşi slugii noastre credincioase, Ghiorghie staroste şi cneaghinei sale Dumitra, pentru douăzeci de ughi.

Iar sluga noastră Onciul visternicel şi cu fiii săi mai sus scrişi, cu acei bani şi-au răscumpărat partea lor din satul Zăiceşti şi din Udreşti, ce sunt în ţinutul Hârlăului.

Şi la aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră, Adam, fiul lui Cozma, din târgul Hârlăului, tot de bunăvoia lui şi a vândut dreptele sale vii, două fălci ce sunt în Dealul lui Vodă şi a vândut deasemeni slugii noastre Ghiorghie staroste şi cneaghinei sale Dumitra, pentru două sute şi cincizeci de zloţi tărăreşti şi i-a plătit deplin, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

Deci noi văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină în mâinile tuturor acestor mai sus scrişi şi noi deasemeni şi dela noi, am dat şi am întărit slugii noastre credincioase mai sus scrise, Gheorghie staroste şi cneaghinei sale Dumitra, ca să le fie şi dela noi uric şi ocine cu tot venitul, lui şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, cine li se alege mai de aproape, neclintit lor niciodată în veci.

Iar hotarul acestor mai sus scrise părţi de ocine din satul Plopeni să fie pe părţi, cum se va alege şi cum va veni, iar dinspre alte părţi să fie după vechile sale hotare, pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, slugile noastre credincioase Ghiorghii staroste şi Mănăilă pârcălab de Soroca şi au cerut dela domnia mea un loc de vie, loc de trei fălci, ce este în Dealul Voevodului, care acel loc de vie a fost de mult domnesc şi când a fost mai înainte al sfânt răposaţilor domni, au mers la boieri, dela boier la boier, până s'au pustiit cu totul.

Deci domnia mea am cercetat cu sfatul nostru şi am văzut că sunt pustiite cu totul şi nu este nimic... [1]) aracii au trecut din mână în mână, aceastea au fost nesocotite de dânşi. Intr'aceasta domnia mea am dat şi am miluit pe slugile noastre mai sus numite Ghiorghie staroste şi Mănăilă pârcălab, cu acest loc pustiu de vie din Dealul Voevodului, ca să-şi facă vie ca din nou şi să le fie şi dela noi ocină şi vie, cu tot venitul, neclintit lor niciodată în veci. Iar dacă va scoate cineva oarecari direse în vreo vreme sau în vreo zi, să nu aibă a-i câştiga cu ele.

Şi la aceasta este credinţa noastră a domniei noastre mai sus scrise, noi Io-

---

[1]) loc şters în orig.

Eremia Moghilă voevod şi credinţa preaiubiţilor şi din inimă copii ai domniei mele, Io Cos<tan>tin voevod, Io Alexandru voevod şi credinţa boierilor noştri moldoveni: credinţa panului Nistor Ureche mare vornic de ţara de jos, credinţa panului Cârstea mare vornic de ţara de sus, credinţa panului Gheorghie pârcălab de Hotin, credinţa panului Ghiorghie şi Ionaşco pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Manole şi Avram Rodna pârcălabi de Roman, credinţa panului Văscan Orăş hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Bărnovschi postelnic, credinţa panului Veveriţă spătar, credinţa panului Cărăiman ceaşnic, credinţa panului Gligorie stolnic, credinţa panului Simion Stroici vistier, credinţa panului Gherman comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn ţării noastre, Moldova, acela să nu le clintească dania şi miluirea şi întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească, pentrucă le sunt ocine drepte şi cumpărătură pe banii lor drepţi şi proprii.

Şi pentru mai mare putere şi tărie tuturor acestora mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Lupul <Stroici mare logofăt să scrie şi pecetea noastră> să o lege către această adevărată carte a noastră.

A scris Arsenie Nebojatco în Suceava, în anul 7108 <1600> luna Martie 4 zile.

<Pe îndoitură:> Şi a iscălit Stroici logofăt <m. p.>

<Pe îndoitură:> Ghiorghie staroste de Cernăuţi <m. p.>

Acad. R.P.R., Peceţi nr. 102.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Datat după divan. Cifra unităţilor la văleat este răzuită.

190

1604 (7112) Martie 8.

Ispisoc din 7112 <1604> Mart. 8, dela domnul Irimie Movila v<oe>vod, cum că înainte domnii sale, au venit au venit] Costin ficiorul lui Veisa şi Grigorii, ficior Sorii şi cu alţi fraţ<i> şi nepoţi ai lor şi au arătat că de a lor bună voie, di nimeni săliţi, nici asupriţi, au vândut a lor driaptă ocină şi moşie, doâ părţi din satul Fântânelile, din gios de Giamăn<i>, ce au fost cumpărătură lui Veisa, moşului lor, acele li-au vândut boierului domnii sale, Orăş hatman, dreptu 500 taliri di argint.

Şi iarăş<i> au vinet, înainte domnii sale, Irimii Broscariul şi alţi, toţi nepoţi Mărzăi şi di a lor bună voi, au vândut a lor driaptă ocină şi baştină, a trii parti dintru acel sat Făntănelili, mai gios di Giamăn<i>, parte din sus, tot lui Orăş hatmăn, drept 250 talir<i> di argint.

Pentru care și domnie sa <î>i întărești lui Orăș hatman, ca să-i fie uric, cu tot vinetul.

Arh. St. Iași, Condica K, nr. 380, f. 105.
Rezumat rom. din 1824.

191

1604 (7112) Martie 21, Iași.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Frâncul și soția lui, Stanca, fiica popei Danciul din Țara Românească, de bună voia lor de nimeni siliți, nici asupriți și au vândut pe driapta lor roabă [1]) o Țigancă, o fetiță anume Stana. Aceasta au vândut-o slugii noastre, Băiseanul uricar, pentru douăzeci de taleri numărați.

Pentru aceia, să-i fie lui și dela noi dreaptă roabă [1]) Țigancă, neclătit niciodată, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, anul 7112 <1604> Martie 21.

† Insuși domnul a poruncit.

† A iscălit Stroici logofăt <m. p.>

† Sava <a scris>.

Acad. R.P.R., CIV/6.
Orig. slav, hârtie filigran, rupt, pecete timbrată.

192

1604 (7112) Martie 27, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Eremia Moghilă voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni mari și mici, sluga noastră credincioasă, Iurașco pârcălab, de bună voia lui nesilit de nimeni, nici asuprit și a luat dela sluga noastră credincioasă, Toader Boul vistier, două sute și șaptezeci de taleri numărați și a răscumpărat cu acești bani un sat anume Fräteștii, ce este în ținutul Neamț, care acel sat a fost pus zălog de el la Toader Cârlig vistiernicel, pentru acești bani, 270 taleri de argint.

Iar când l-a răscumpărat dela dânsul și l-a pus zălog la sluga noastră credincioasă, mai sus zisul Boul vistier, pe lângă acești bani, el a mai luat încă două sute și trei zeci de taleri, pentru acest sat și s'au făcut peste tot cinci sute de taleri, pentru acest sat, anume Frăteștii, din privilegiul de vislujenie, ce a avut Oană

---

[1]) « holopa » în orig.

Limbă Dulce dela Alexandru voevod cel Bătrân, ce i-a fost schimb cu sluga noastră Dumitru uricar şi cu cneaghina lui, Todosia, fiica lui Toader Dragsin, pentru a patra parte de sat din Călineşti, la Horaeţă, pentru Frăteşti. Şi încă i-a mai dat Dumitru uricar lui Iuraşco o sută de taleri de argint.

Şi aşa s'au tocmit dinaintea noastră şi s'au învoit când i-au dat aceşti bani mai sus scrişi, 500 taleri, sau el sau dintre copiii lui < să-l răscumpere >, iar din nepoţi, ce vor fi al treilea rând de oameni, să nu aibă treabă a-l răscumpăra, nici din gură să vorbească.

Deci noi când am văzut tocmeala lor de bună voie, ce s'au tocmit dinaintea întregului nostru sfat, iar noi, deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre, Toader Boul vistier, acest sat mai sus scris, Frăteştii, ca să-l stăpânească nu tot venitul, până când îl va răscumpăra.

Şi deasemeni, a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri mari şi mici, sluga noastră, Lupul Herţea aprod, fiul lui Eftimie, nepotul lui Mătiaş logofăt, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, un sat anume Săcurinţii şi cu seliştea Răspopenţii, din acelaş hotar pe pârâul Cameniţa care este în ţinutul Hotinului, pe Nistru, din uric de cumpărătură ce a avut bunicul lui, Matiiaş logofăt, dela Petru voevod cel Bătrân şi din ispisoc de întărire ce a avut dela Aron voevod.

Aceasta a vândut boierului nostru credincios mai sus scris, Boul vistier, pentru cinci sute de taleri de argint. Şi s'a sculat boierul nostru credincios, Boul vistier şi le-a plătit toţi deplin, aceşti bani mai sus scrişi.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, iar noi de asemeni şi noi, am dat şi am întărit credinciosului nostru, pan Toader Boul vistier, toate aceste sate mai sus scrise, anume Frăteştii, care este în ţinutul Neamţului şi Săcurinţii şi cu seliştea Răspopenţii, pe pârâul Cameniţa, ce este în ţinutul Hotin, ca să-i fie şi dela noi uric şi ocine, cu tot venitul, lor şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului neam al lui, cine i se va alege mai deaproape, neclintit lui, niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor sate mai sus scrise să fie după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Eremia Moghila voevod şi a preaiubiţilor şi de dumnezeu dăruiţilor copii ai domniei mele, Io Costantin şi Alexandru voevozi şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ureche, vornic de ţara de jos, credinţa panului Cârstea vornic de ţara de sus, credinţa panului Gheorghe pârcălab de Hotin, credinţa panului alt Gheorghie şi a panului Ionaşco pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Manole şi a panului Rodna pârcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului Orăş hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Bârnovschi postelnic, credinţa panului Veveriţă spătar, credinţa panului Simion Stroici vistier, credinţa panului Cărăiman ceaşnic, cre-

dința panului Gligorie stolnic, credința panului Gherman comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru, sau iarăși, pe cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să dea și să întărească, pentrucă el și-a cumpărat pentru banii săi drepți și proprii.

Iar pentru mai mare putere a tuturor] celor scrise mai sus, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte a noastră adevărată.

A scris Pătrașco Bașotă, în Suceava, în anul 7112 <1604> luna Martie 27 zile.

Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Arh. St. Iași, CCCXL/30.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

193

1604 (7112) Martie 30, Iași.

† Io Eremia Moghila voevoda, *din mila lui dumnezeu, domn țării Moldovei.* Adecă au venit, înaintea domnii méle, sluga domnii méle Necoar<ă> armașul și cu Larion ap. și cu toată semenția lor, de s'au jăluit cu mare jalobă, dzăcăndu înaintea domnii méle că are o înpresurătură pe un sat al său anume Vornicénii din ținutul Covurluiului, pre partea de sus de-i înpresură niște omeni anume Florea și cu Văscan și cu frate-său Bălăban, dzăcăndu ei că le iaste lor cumpărătu^r^ă partea satului de sus a<n>ume [1]) din Vornicéni din ținutul Covurlu<iului> [1]), iară sluga domnii mele, Necoar<ă> <ar>mașul și cu Larion aprod, ei au dzis că nime din omenii lor și din seminția lor n'au văndut acea parte de sat cum au dzis Florea și Văscan și cu frate-său Bălăban. Deci dumnea<mea> le-am pus dzi în doao săptămâni, ca să-ș aducă acei omeni dirésele dela cine le-u văndut lor acea parte de sat, ce au de zis înaintea domnii méle că li-i cumpărătură. Deci căndu au fost atuncea, la dzi, ai n'au venit să-ș aduc<ă> dirésele, în duao săptămâni, ce le-am pus dzi. Deci, după acéia dzi, încă le-am mai pus dzi în patru săptămăni și la dzi tot n'au venit.

Iară sluga domnii mél<e>, Nécoar<ă> armașul și Larion aprod ei la dzi au venit ș'au adus dirésele, cumu-i iaste <l>ui moșie dela socru-său preste tot satul și.... [1]) căteva acolo la Covurluiu...... [1]) pu<s> [1]) fierăia 12 zloți tătărăști și s'au înder<ep>tat. Iar Florea și cu Văscan și cu fr<a>te său Bălăban, ei au rămas dinainte domnii mél<e>... [1]) din toată légia, ca s<ă> nu se mai părască de aceasta pără nici dănăoară în véci, înaintea ceștii cărți a dumnii méle. Așa să se știe. *Altfel să nu fie.*

---

[1]) loc rupt în orig.

† *Domnul a spus.*

Şi a iscălit marele logofăt. † *La Iaşi* v<ă>l<ea>t 7112 <1604> Mar<tie> 30.

† Costantin <a scris>.

Acad. R.P.R., CXXXVII/193.
Orig. rom., hârtie, pecete timbrată, căzută.

194

1604 (7112) Aprilie 2, Bârlad.

Adică eu Greaca şi fiul ei Costin şi cu fiica ei Gafiia şi cu fiul ei Ionaşco şi cu Melintie şi surorile lui Simina şi Drăgăneasa şi Oana şi Toader şi sora lui Costin, Ţiganca şi cu toţi oamenii noştri, de bună voia noastră, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi am vândut dreapta noastră ocină şi dedină, din satul Cupceşti, care se numeşte Ionăşeştii, jumătate de sat din jumătate de sat. Aceasta am vândut-o pentru treizeci de roşii lui Costan<din> diac, pe bani gata.

Deci noi, când am văzut tocmeala şi plata deplină, i-am făcut acest zapis, ca să-i fie ocină şi cumpărătură, până când va ajunge la milostivirea sa domnul să-şi facă îndreptare.

Şi la această tocmeală au fost oameni buni: Pârvan aga şi Simion comis din Ţifeşti şi Gârlea căpitan şi Gligorie Bălţăianul şi Ţuţurman şi Cernea pârgar.

Şi pentru mai mare credinţă am pus peceţile noastre pe această carte şi zapis.

Scris în Bârlad, anul 7112 <1604> Aprilie 2.

Alexa diac a scris.

Arh. St. Buc., M-rea Răchitoasa, X/1.
Orig. slav, hârtie filigran, 7 peceţi aplicate.

195

1604 (7112) Aprilie 3.

† Suret scos di pe cel sărbescu dela Iremie Movila vod<ă>, la Apr<il> 3 din let 7112 <1604>.

† Precum au venit înnaintea noastră şi înnainti a lor noştri boeri, mari şi mici, sluga noastră Bran diiacŭ şi ne-au adus un zapis de mărturie dela Ionaşco văt. de comişei şi Pătraşco Başotă şi Toma fratili lui Dămiian, precum au cumpărat înnainte lor, a trie parte din sat din Hrişcani, ce esti la ţănutul Neamţul; aceasta au cumpărat-o dela Boţoae, fata Hrişcăi, ce-au fost şi ei cumpărătură de părinteli ei, Hrişco; aceasta au văndut-o drept 100 taler<i>, bani de argintu, din ispisocul de cumpărătură, ce-au avut şi de întăritură.

Şi iarăş<i> şi alt<ă> parte de moşie, ce-au cumpărat dela Drăgoman, drept 70 taleri<i> leşăşti, toată parte lui cătă să va alegi din sat din Şolcani pe Săret, ce esti de moşie la ţănutul Neamţului.

Şi noi, văzându acest zapis de mărturie şi noi am crezut şi dela noi i-am dat şi i-am întărit această de mai sus scris<ă> slugii noastre, lui Bran diiacul, acesti di mai sus numite părţi de moşie, din săliște, den Hrişcani şi din sat din Şolcani, ca să fie şi dila domnie mie uricŭ de întăritură, cu tot vinitul, în veci.

Tanas<e> log<o>f<ă>t de taină, am pus de au scris şi este întocma ca şi cel dela Erimie vod<ă>.

Acad. R.P.R., LXXX/64.
Trad. rom. din sec. XVIII.

196

1604 (7112) Aprilie 15.

† Io Eremie Moghilă voevod, <din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei>. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, toţi fiii şi nepoţii lui Oniga şi Luca şi Fodor şi Petre şi Neghină şi Budurca, cu mare jalbă şi cu multă mărturie a mulţi boieri şi oşteni de mai înainte şi dela megieşi ai lor dinprejur şi cu o carte dela Mănăilă şi Voico, pârcălabi de Soroca şi mărturie dela şoltuzul şi dela 12 pârcălabi din târgul Soroca, spunând că privilegiile de cumpărătură şi de întărire, ce au avut dela Ion voevod pe dreapta lor ocină şi întoarcere <din> satul Nemţeni, pe Răut şi cu loc pentru iazuri şi pentru moară la Răut, care sunt la ţinutul Sorocii, acel privilegiu s'a pierdut din cetatea noastră Soroca, din cauza Căzacilor Zaporojeni, când a căpătat drum cetatea noastră Soroca şi au tăiat mulţi oameni atunci şi au luat şi multă avere.

Şi acel sat a fost al lor mai de mult de moştenire şi a fost luat dela bunicii lor de Alexandru voevod la branişte până în acele zile, şi au răscumpărat bunicii lor acel sat dela Ion voevod şi au dat atunci lui Ion voevod şase cai buni.

Deci noi, când am văzut atâta mărturie, care s'a scris mai sus, precum că le este dreaptă ocină şi dedină şi întoarcere şi pâră nu au dinspre nimeni şi ei stăpânesc satul şi acum, noi i-am crezut şi deasemeni, le-am dat şi le-am întărit şi dela noi tuturor acelor mai sus zişi fii şi nepoţi, acel mai sus scris sat Nemţeni, ca să le fie şi dela noi uric şi ocină, cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece.

Anul 7112 <1604> Aprilie 15.

Iuraşcu mare [1]) logofăt.

Arh. St. Buc., Condica Asachi nr. 629, f. 149/154.
Copie slavă defectuoasă.

---

[1]) mare logofăt era Stroici.

197

1604 (7112) Aprilie 15, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu; domn al ţării Moldovei. Am dat şi am întărit slugii noastre Nicoară uricar, un rob [1]) al său drept Ţigan, anume Trifancea cu femeia şi cu copiii lor, care-i este cumpărătură dela Toader, fratele său şi dela cneaghina lui, Slavna, fiica lui Dan din Ţara Românească. Pentru aceia, să-i fie şi dela noi rob [1]) Ţigan cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7112 <1604> Aprilie 15.

Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Ionaşco <a scris>.

Acad. R.P.R., XLIX/4.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

198

1604 (7112) Aprilie 15, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am miluit şi am întărit rugătorilor noştri monahi dela sfânta mânăstire numită Secul, unde este hramul sfântului prooroc şi înainte mergător Ioan, un sat anume Borceştii şi cu moară pe pârâul satului şi cu loc de prisacă, care este în acelaş hotar, care este în ţinutul Neamţ şi care le este danie şi miluire şi dela domnii de mai înainte, dela Petru voevod şi din ispisoc de întărire dela Aron voevod, care acel sat a fost al nostru drept domnesc, ascultător de ocolul târgului Neamţ.

Deci noi văzând dania şi miluirea domnilor de mai înainte şi domnia mea, deasemeni, m'am milostivit şi le-am dat şi dela noi şi am miluit şi am întărit mai sus crişilor rugătorilor noştri monahi dela mânăstirea numită Secul, acel mai sus zis sat, anume Borceşti şi cu moară şi cu loc de prisacă, ca să le fie şi dela noi, uric şi danie şi miluire şi întărire, cu tot hotarul şi cu tot venitul, neclintit lor, niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7112 <1604> Aprilie 15.

Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Nebojatco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, XI/785 a-b.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1804.

---

[1]) « holop » aşa în orig.

199

1604 (7112) Aprilie 16, Suceava.

† Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugii noastre lui Cârstea şetrar din Glodeni [1]), îţi dăm ştire că ni s'au jeluit fiii Pătrăşcoaei din Boţeşti, de Toader din Onceşti şi de femeia lui şi aşa au spus că au cumpărat dela ei o ocină şi au dat <fiii> Pătrăşcoaei 32 de taleri şi 2 boi. Deci când este acum, ei nu le fac ispravă şi direse pentru această ocină, pe care ei au vândut-o. Deci s'a luat această ocină de Băiseanul. Pentru aceia, dacă vezi această carte a noastră iar tu să iei dela ei 3 boi, preţul acelor bani şi 2 boi pentru acei 2 boi şi să-i dai în mâinile fiilor Pătrăşcoaei, pentrucă nu le-au făcut lor ispravă pentru acea ocină. Aşa să ştii, altfel să nu faci.

Scris la Suceava, în anul 7112 <1604> Aprilie 16.

† Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învăţat.

Acad. R.P.R., III/152 a.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete mică aplicată, distrusă.
Cu o trad. rom. din Iunie 1817.

200

1604 (7112) Aprilie 18, Botoşani.

Adică eu Maxin şoltuzul cu 12 pârgari din târgul Botăşani. Iată a venit înaintea noastră, Simion, cu sora lui Magdalina, copiii lui Pătraşcu, nepoţii lui Marcu şi vara lor Sofiica şi sora ei Stanca şi fratele lor Gligorie, fiii lui Isac, nepoţii lui Marcu şi au vândut dreptele lor părţi din statul Leucuşeşti, trei case, cu tot venitul şi din sat şi din câmp, panului Pătraşcu urednic de Botoşani, pentru şaizeci taleri vechi.

De aceia şi noi, văzând această vânzare a lor, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, astfel mărturisim, cu această scrisoare a noastră, până când îşi vor face ispisoc şi privilegiu dela domnia sa domnul.

Şi spre mai mare mărturie au fost la această tocmeală: popa Ilea şi Andreiu şi Alexa spătar şi Moşul şi Măteiu şi Nicoară şi Măciucar şi Stefca şi Gheorghie şi Danul din Tătăraşi şi Androinic şi Costin namisnic şi Simion şi Puiul.

Astfel mărturisim înaintea facerii acestei tocmeli, acestei vânzări. Şi la mai mare mărturie se pune adevărata pecete a oraşului, pe această scrisoare.

In anul 7112 <1604> Aprilie 18.

Această scrisoare a scris-o Gheorghie din Botoşani.

Arh. St. Iaşi, CCLXXIV/2.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom.

---

1) « Glodeni », scris de altă mână deasupra.

201

1604 (7112) Aprilie 18, Botoşani.

Iată eu, Stroici mare logofăt. Iată a venit înaintea mea Simion şi sora sa Magdalina, fiii lui Pătraşco, nepoţii lui Marco şi vara lor Sofiica şi sora ei Stanca şi fratele lor Gligorie, fiii lui Isac, nepoţii lui Marco şi au vândut toate aceste părţi ale lor, din sat din Lecuşeşti [1]), lui pan Pătraşco, urednic de Botoşeni, pentru şasezeci taleri vechi.

Deci şi eu, văzând această vânzare, de bună voia lor, dau mărturie, cu această scrisoare a mea, până când îşi vor face ispisoc şi privilegiu dela domnia sa domnul.

Şi pentru cea mai mare credinţă am pus pecetea mea la această carte a mea şi cu mâna mea m'am iscălit.

Scris în Botoşani, Aprilie 18, în anul 7112 <1604>.

Eu Stroici logofăt am iscălit <m.p.>. Şi a fost această tocmeală înaintea mea. Faceţi-i ispisoc dela domn.

Arh. St. Iaşi, CDXXIV/13.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

202

1604 (7112) Aprilie 20, Hotin.

† Iată eu, Ghiorghie pârcălab de Hotin, mărturisim cu această carte şi adevărată scrisoare a noastră, cui va trebui să vadă aceasta, sau o va asculta citindu-se şi va înţelege, că au venit înaintea noastră şi înaintea legii cetăţii Hotin, Bantăş şi cu femeia lui, Odochia, fiica lui Vahnici din Butici, nesiliţi de cineva, nici asupriţi, ci de bună voia lor, s'au sculat şi au vândut partea lor dreaptă de ocină, cât se alege în satul Sencăuţii pe Vilia, pentru treizeci taleri bătuţi, bani gata.

Şi deasemeni s'a sculat de bună voia sa Mărica, nepoata [2]) Bilavei din Volcineţ şi a vândut iarăşi dreapta sa ocină şi dedină, pentru treizeci de taleri, tot bani gata, fiului şi slugii noastre Toma Balasinovschi vornic. Iar el s'a sculat şi le-a plătit toţi acei mai sus scrişi bani, deplin, în mâinile lor pentru amândouă acele părţi, cât se vor alege, ca să-i fie de aici înainte ocină lui dreaptă şi cu tot venitul, pretutindeni şi cu loc de iaz şi de moară, care cade în acele părţi.

Şi altul să nu se amestece şi să aibă a fi crezut oriunde cu acest ispisoc al nostru şi să aibă a şi-l întări cu ispisoc sau cu uric dela milostivirea sa domnul nostru.

Şi pentru mai mare credinţă şi putere am pus pecetea noastră la această adevărată carte a noastră, ca să se ştie.

Scris la cetatea Hotin, în anul 7112 <1604> luna Aprilie 20.

Eu Vasilie diiac <am scris>.

Acad. R.P.R., Ms. nr. 4082, f. 26.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

---

[1]) cuvânt îndreptat în orig.

[2]) « nepoata », aşa în orig.

203

1604 (7112) Aprilie 25, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, sluga noastră Pântelei pitărel, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură, ce a cumpărat el dela Mănăilă, fiul lui Crăciun, nepotul lui Mihăilă şetrar, a patra parte din jumătate de sat din Şetrăreni, la Turia, în ţinutul Iaşilor şi din ispisoc de cumpărătură, ce a avut dela domnia mea. Şi a vândut credinciosului nostru Mihail Trifan postelnic, pentru şasezeci taleri de argint şi cu două case, ce sunt pe picioare. Şi i-a plătit deplin.

De aceia, să-i fie şi dela noi ocină, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, anul 7112 <1604> Aprilie 25.

† Domnul a spus.

† Marele logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici mare logofăt <m.p.>

† Dumitru a <scris>.

Arh. St. Iaşi, CCCL/112
Copie slavă din sec. XX.

204

1604 (7112) Aprilie 26, Iaşi.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Roman şi Pane şi fraţii lor, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi cumpărătură a părinţilor lor, din ispisoc de cumpărătură, ce a avut Alexa şi Larco şi Dinisu, jumătate de sat anume Alexenii, la Fântâna lui Pojog, pe Răut, în ţinutul Iaşi, care le-a fost cumpărătură dela Pojog staroste. Aceia au vândut Todoscăi, cneaghina lui pan Andrei fost hatman, pentru o sută şi cincizeci de taleri de argint. Şi le-a plătit deplin.

Şi acel ispisoc de cumpărare dela Petru voevod încă l-au dat în mâinile cneaghinei Tudosca, pentru ca să-i fie ei cu tot venitul. Altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, anul 7112 <1604> Aprilie 26.

Domnul a poruncit.

Marele logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., XLVII/205.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

1604 (7112) Aprilie 28, Iaşi.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni sluga noastră Toader şi fraţii lui, Fătu şi Gherasim, fiii Pătrăşcoaei din Boţeşti şi au adus înaintea noastră zapise de mărturie dela oameni buni, că s'a sculat Costea şi fratele său Mihăilă, fiii lui Vasilie, nepoţii lui Nabojatco, de bună voia lor, de nimeni siliţi, nici asupriţi şi şi-au vândut dreapta lor ocină şi dedină din jumătatea satului Boţeşti dela pârâul Stavnic, toată, cât se va alege partea lor, ei au vândut-o slugilor noastre pe care le scriem mai sus, Toader şi Fătu şi Gherasim, pentru treizeci de taleri. cu tot venitul din câmp şi din pădure şi de pretutindeni.

Şi asemenea au adus şi alt zapis dela oameni buni, că s'a sculat Ionaşco şi fratele său Gavril şi alţi fraţi ai lor şi iar nepoţi ai lui Nebojatco şi iarăşi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, toată partea lor, cât se va alege din jumătatea satului Boţeşti de pe Stavnic, pentru treizeci de taleri număraţi, cu tot venitul din câmp şi din pădure şi de pretutindeni.

Şi iarăşi au adus ei un al treilea zapis, că s'au sculat Vasilie şi surorile lui, Ştefănia şi Ne...[1]) şi deasemenea au vândut dreapta lor ocină şi dedină, toată partea lor cât se va alege din jumătatea satului Boţeşti pentru treizeci de taleri. Deci aceşti oameni au vândut de bună voia lor, de nimeni siliţi, nici asupriţi. Şi s'au sculat slugile noastre Toader şi Fătu şi Gherasim, copiii Pătrăşcoaei şi au făcut ei plată deplină acestor oameni mai sus spuşi.

Apoi iarăşi au adus ei zapisul credinciosului nostru Isac Balica, că le-a vândut lor toată partea lui Miron şi a lui Boţul, cât se va alege partea lor şi jumătate din satul Boţeşti cu tot venitul de pretutindeni, pentrucă această parte a lui Miron şi a lui Boţul o luase dela ei credinciosul nostru Isac Balica, pentru doisprezece porci graşi de câte şapte taleri şi pentru 40 de oi, căci fuseseră păstorii lui şi au pierdut ei aceste vite pe care le numim mai sus, 12 porci şi 40 de oi. Deci Toader şi Fătu şi Gherasim, ei s'au sculat şi au răscumpărat această parte a lor dela credinciosul nostru Isac Balica şi au dat 52 de taleri pentru aceste vite, dar nu s'au plătit aceste vite cu acei 52 de taleri, ci încă le-a mai luat lor şi din altele.

Deci domnia mea şi cu tot sfatul domniei mele, văzând astfel de vânzare de bună voia lor şi zapise dela oameni buni pentru aceste părţi care sunt mai sus scrise şi plata deplină şi iarăşi zapis şi pe această parte a lui Miron şi a lui Boţul <pe care> ei au răscumpărat-o dela credinciosul nostru Isac Balica şi noi le-am dat şi le-am întărit lor, de acum înainte ca să le fie lor dreaptă ocină şi cumpărătură în veci.

---

[1]) loc rupt în orig.

Şi altul să nu se amestece niciodată, înaintea acestei cărţi a noastre.

† Scris la Iaşi, în anul 7112 <1604> Aprilie 28.

† Insuşi domnul a zis.

Acad. R.P.R., CXXXII/58.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din Iunie 1817.

206

1604 (7112) Aprilie 30, Suceava.

Adică eu Toader, *fratele lui* Evloghie, mărturisăscu săngur, prin mine, cu acest al mieu zapis, precum am văndut parte me de ocină dela Nemer<ni>ceni, fratelui mieu Evloghie, de a me bună voia, nesilit şi neasuprit de nime, după moarte maicii noastre, a răposatei Gathonii şi am luat tot dela dănsul, precum ni-au fost tocmală înnainte ca să fie volnic Evloghie a ţine acea ocină şi cu fiei săi. Iar eu Toader, de sus scris şi cu fii miei, să nu avem nici o triabă cu ace ocină ce am avut în Nemer<ni>ceni, nici odinioară în veci.

Şi la tocmală noastră s'au prelejit oameni buni, marturi au fost: Grozav Mălaiu *din* Hriasca şi Toma şi Gheorghie dela Nemerniceni şi Gheorghie Tăbăic dela Suciavă, Drăgăn de Bătrăn<i> şi Ignat *dela* Crămărzan şi popa Ilie dela Nemerniceni şi Toma Olinin de acolo şi Costandin *fiul lui* Ionaşco cămăraş *dela* Rotămpăneşti şi Gligorce *fiul lui* Costin dela Zahareşti şi popa Onciul *dela* Suciavă, carile au scris şi zapisul, dar cu voia lui Toader.

Şi pentru mai mare credinţă, eu Toader am pus a me pecete pe acest al mieu zapis; şi acei martori ce mai sus sănt scriş<i> iarăş<i> ş'au pus şi a lor peceţile, ca să fie de credinţă, să să ştie.

S'au scris în Suciavă, la anii 7112 <1604> Aprilie 30.

Şi iarăş<i> mărturisăscu eu Toader, precum ştiu şi eu cu sufletul mieu, precum au văndut fratile nostru Isaico, toată ocina şi moşiia a noastră din satul Crămărzani, iară nu că s'ar fi pierdut. Să se ştie.

Arh. St. Iaşi, CCCXXXIX, pag. 825.
Copie rom. din sec. XIX.

207

1604 (7112) Mai 2, Iaşi.

Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, sluga noastră Ilea fost jitnicer şi a pârît pe Ion Dupniţă şi pe popa Ion şi pe popa Andruşco şi pe verii lor, pentru nişte părţi de ocină, pe care le-a vândut mama lor Mariica, fiica lui Toader vistiernic şi împreună cu el, lui Dupniţă armaş, a treia parte din a patra parte din

satul Vârtop și asemenea dintr'o bucată de pământ dela câmp, care este lângă hotarul Vârtopului, partea de jos, a treia parte, pentru cari au avut și ispisoace de cumpărătură dela Alexandru și dela Iancul voevozi, spunând că nu le-a vândut lor mama lui acea bucată de pământ din câmp, de lângă hotarul Vârtopului, a treia parte.

Deci noi le-am cerut lor ispisoacele de cumpărătură și s'a găsit că le-a fost lor dreaptă cumpărătură. Și întru acestea iarăși s'au tocmit și s'a împăcat Ilea jitnicer cu acei mai sus scriși, Ion Dupniță și cu popa Ion și cu popa Andrușco și cu verii lor și s'a lipsit de lege și i-a lăsat pe ei să-și stăpânească acele părți mai sus scrise, pe care le-au cumpărat de mai înainte vreme.

Și mai mult să nu aibă să-i pârască pe ei pentru această pâră niciodată în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași 7112 <1604> Mai 2.

† Domnul a zis.

Marele logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt.

† Dumitru <a scris>.

Acad. R. P. R., LXXVI/84.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

208

1604 (7112) Mai 2, Iași.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Nicoară fost comis cu zapis de mărturie dela pârcălabii de Roman și dela Dechiu și dela oameni buni, că a cumpărat o parte de ocină dela Toma Birtoc, din jumătatea satului din Lăzești, a șasea parte, pentru patruzeci și trei[1]) de taleri, care i-a vândut acea parte de bună voie.

Pentru aceia, noi am crezut acel zapis și asemenea și dela noi am dat și am întărit slugii noastre Nicoară comis, ca să-i fie lui dela noi ocină cu tot venitul.

Altul să nu se amestece.

Scris la Iași, anul 7112 <1604> Mai 2.

† Domnul a zis.

† Marele logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Faceți-i uric.

† Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., LXX/57.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. dela sf. sec. XVIII.

---

[1]) s'a scris întâi « treizeci și trei », apoi corectat « patruzeci și trei ».

209

1604 (7112) Mai 4, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră Pătraşco ureadnic, fiul Stancăi, nepotul Drăgotesei, strănepotul lui Iuga şi vărul lui Toader ureadnic, fiul lui Eremia stolnic, nepotul Drăgotesei, strănepotul lui Iuga şi vărul lor, Pătraşco, fiul Anesiei, nepotul lui Eremia, strănepotul lui Iuga, de bună voia lor, de nimeni siliţi şi nici asupriţi şi şi-au împărţit între ei dreptele lor ocine şi dedine din privilegiul de vislujenie, pe care l-a avut stăbunicul lor, Iuga, dela Ilie voevod, satul Ciutureştii, care este la Cobâle şi a treia parte dintr'o poiană dinspre Tutova.

Şi a căzut în partea slugii noastre Pătraşco ureadnic, a treia parte din satul Ciutureşti şi cu partea care se cuvine din acea poiană, iar în partea slugii noastre Toader a căzut a treia parte din acelaş sat şi cu partea cât se va cuveni din acea poiană şi iar în partea slugii noastre Pătraşco a căzut a treia parte, tot din acel sat şi cât se va alege din acea poiană.

Deci noi, văzând împărţeala de bună voe şi cu înţelegere dintre ei, pentru aceia să le fie lor cum scriem mai sus. Altfel să nu aibă a se amesteca, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi anul, 7112 <1604> Mai 4.

† Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învăţat, Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

† Bâseanul <a scris>.

Acad. R.P.R., CXXXIX/77.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

210

1604 (7112) Mai 8.

Uric cu tălmăcire lui, dela <Irimie> [1]) Movila v<oe>vodi, din 7112 <1604>Mai 8, precum au venit înainte domnii sale, Stanca Văscăniasă, cu un zapes dela Chirila *mare* vătav *şi* dela Maxin Sculeş *şi* dela ficiorii lui, Dumitru *şi* dela Andronic pah. şi dela Nebojaica[2]) uricariul şi au mărturis<i>t precum au cumpărat Stanca, cu ficiorii ei, din giumătate satului din Ungureni, din cotul de mijloc, a patra parte şi cu parte de loc din moară pe Jăjăe, în ţân<u>t Hârlăului, drept 100 taleri de argint. Şi să întăreşte pe acea patra parte, din giumătate de sat, cotul din gios.

Arh. St. Iaşi, Condica K. 380, f. 149
Rezumat rom. din 1824.

---

[1]) loc alb în text.
[2]) greşit, în loc de: „Nebojatco".

211

1604 (7112) Mai 15, Iaşi.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri slugile noastre, Gligorie Boben şi Gorcea şi Nicoară şi popa Ion şi Eremia şi Şiptelici şi Mărica şi Ion şi alt Ion şi Toma şi Todosia şi Sofica cu sora ei, Elinca, de o parte şi Chirilă cu zapis de mărturie dela Văscan vătaf şi dela oameni buni, că au cumpărat o parte de ocină dela Drăghici Birtălan, fiul lui Romaşco, care le este lor şi văr, toată partea lui, cât se va alege din satul Dolniceni din a patra parte a satului, jumătate, pentru optzeci şi şase de taleri de argint.

Deci noi, am crezut acel zapis de mărturie şi asemenea şi dela noi am dat şi am întărit tuturor acelor mai sus scrişi, ca să le fie lor şi dela noi ocină cu tot venitul. Altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi în anul 7112 <1604> Mai 15.

† Domnul a poruncit.

Marele logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

† Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., CLXXX/71.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. dela începutul sec. XIX.

212

1604 (7112) Mai 16, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi, Io Eremia Moghilă voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se că acest adevărat credincios boier al nostru, pan Cărăiman mare ceaşnic, ne-a slujit cu slujbă dreaptă şi credincioasă. Deci noi, văzând slujba sa drept credincioasă pentru noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă, i-am dat şi l-am miluit dela noi în ţara noastră a Moldovei, cu un sat anume Dobrăcinii, în ţinutul Dorohoiului, care acel sat, anume Dobrăcinii a fost al nostru drept domnesc, ascultător de ocolul târgului Ştefăneşti.

De aceia, acesta mai sus scris să-i fie lui dela noi uric şi ocină cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului neam al lui, cine i se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, anume Dobrăcinii, să fie din toate părţile pe vechile lui hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Eremia Moghilă voevod şi credinţa preaiubiţilor şi din inimă copii ai domniei mele:

Io Costandin voevod <şi> Io Alexandru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Nistor Ureche mare vornic al ţării de jos, credinţa panului Cârstea mare vornic al ţării de sus, credinţa panului Ghiorghi pârcălab de Hotin, credinţa panului Ghiorghi şi Ionaşco pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Manule şi Gligorie Veveriţă pârcălabi de Roman, credinţa panului Văscan Orăş hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Toader Bârnovschi postelnic, credinţa panului Toader Veveriţă spătar, credinţa panului Gligorie stolnic, credinţa panului Simion Stroici vistier, credinţa panului Gherman comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu-i clintească dania şi miluirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească, pentrucă noi i-am dat şi l-am miluit pentru drept credincioasa slujbă. Iar cine s'ar încerca să strice dania şi miluirea noastră, acela să nu fie iertat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de preacurata lui mamă şi de toţi sfinţii şi să aibă să dea răspuns înaintea cumplitei judecăţi a lui Hristos.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului boier al nostru panului Lupul Stroici mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Arsenie Nebojatco în Iaşi, în anul 7112 < 1604 > luna Mai 16 zile.

Eremia voevod <m.p.>

Şi a iscălit, Stroici logofăt < m.p. >

Acad. R.P.R., CLXXXIV/24.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

213

1604 (7112) Mai 16, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi, Io Eremia Moghila voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, slugile noastre, Ion, fiul lui Ioachim şi Tuduran, fiul Ruscăi şi vărul lor, Pătrăşcan şi sora lui, Cârstina şi fratele lor, Vasilie, fiii Chirilei şi iarăşi verii lor, Gligorie şi sora lui, Marta, fiii lui Ion şi Agafia, fiica lui Toader şi Cârstina, fiica Antimiei, toţi nepoţii lui Calotă; şi deasemeni alţi veri ai lor, Gorgan şi nepoata lor, Tudora, fiica lui Ionaşco şi Nechifor şi fratele lui, Pătraşco şi sora lor, Olena, fiii lui Ţonca şi vărul lor, Petrul şi fratele lui, Fräţian, fiii Solomiei şi Pântelei, fiul Maicăi şi Obrej ieşi surorile lui, Dumitra şi Mărica, fiii lui Ion şi Ciurla, fiica lui Nenciul şi Antimia

şi sora ei, Ioana, fiica lui Petrul şi Vasilca, fiica Măriei şi Sega, fiul Florei şi deasemeni, vara lor, Ileana şi surorile ei, Pietrea şi Vărvara, fiicele Nastei şi Antemia, fiica lui Vasilie, nepoţii lui Simion; şi deasemeni verii lor, Sava şi fratele lui, Ion şi sora lor, Vărvara, fiii Teclei, nepoţii lui Barbeş şi Dragoşe şi sora lui, Sofronia, fiii Mariei şi nepotul lor, Toader, fiul Ruscăi, toţi nepoţii şi strănepoţii lui Vlad cel bătrân, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din privilegiul de întărire ce a avut străbunicul lor, Vlad cel bătrân dela Bogdan voevod cel Bătrân, satul anume Dădeştii, mai sus de Lărgeni, ce acum se numeşte Vlădeştii şi Fântâna lui Cucută şi cu loc de moară, la gârla Prutului, ce sunt în ţinutul Chigheciului. Aceasta au vândut credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Nistor Ureche mare vornic de ţara de jos, pentru trei sute şi şaizeci galbeni ungureşti.

Şi întru aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră Ion Bota, fiul Sorei, nepotul Neacşei şi verii lui, Andrei şi Nastasia şi Zlata, fiii lui Crăciun, fratele lui Ion Bota şi Anghelena, fiica Maicăi şi Mărina, fiica lui Ignat, nepoţii Neacşei şi Anghelinei şi iarăşi verii lor, Ciolpan, fiul Zlatei şi sora lui, Vasilca şi Gavril, fiii lui Costin şi Urâta şi Mărina şi Nedelea şi Cârstina şi Obretina, fiii Anghelinei, toţi nepoţii Zlatei şi Sofia, fiica Ileanei şi Ana, fiica lui Cârstea şi Ghiorghie şi Antonia, fiii lui Dămian, nepoţii Cârstei şi Cârstina, fiica Muşei şi Gherasim Cosiţan şi Vasilca, fiii lui Cosiţan cel bătrân şi nepotul lor de frate, Focşea, fiul Vasilicăi şi Drăgaia, fiica Ilicăi şi Anghelina, fiica Neacşei, nepoţii Muşei, toţi nepoţii şi strănepoţii lui Toader Păcurar, iarăşi de bună voia lor şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din privilegiul de întărire ce a avut străbunicul lor, Toader Păcurar, dela Bogdan voevod cel Bătrân, un sat anume Păcurăreştii, pe Prut, la gura Largei şi cu loc de moară la Larga, unde cade în gârlă şi cu bălţi de peşte, anume Gemeni, ce sunt în ţinutul Chigheciului. Aceasta au vândut deasemeni boierului nostru, Nistor Ureche vornic, pentru trei sute galbeni ungureşti.

Şi întru aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră Frăsina, fiica Dolcăi şi verii lor, Gherasim şi Mărica, fiii Sorei, nepoţii lui Urâtescul şi Gavril şi sora lui, Sora şi Ileana, fiii lui Nistor şi nepoţii lui de soră, Tănasie,, fiul lui Lupan şi Ursu şi sora lui, Mari<na>. . . . şi Costantin, fiul lui Şteful şi Ileana, fiica lui Bălteanul cel bătrân şi Iusip, fiul lui Silion şi Sofiica, fiica lui Hodor, toţi nepoţii şi strănepoţii lui Bălteanul; şi deasemeni Ionaşco şi fratele lui, Efrim, fiii lui Lazor şi ruda lor, Frăsina, fiica preuteasei şi nepoţii ei, Părasca şi Bâla şi fratele lor, Sava, fiii Anghelinei şi . . . . fiul Drăguţei şi Pătraşco şi Mărica, copiii Anuşcăi şi Toader şi Ion, fiii lui Ghiorghie şi Mănăilă, fiul Tudorei şi Sora şi fratele ei, Ion, fiii Andreicăi şi Vărvara, fiica lui Lupul, toţi nepoţii şi strănepoţii Rusei, iarăşi de bună voia lor şi-au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din ispisoc de mărturie, ce au avut ei dela domnia mea, satul anume Băltenii

ce este pe Prut, în ținutul Iașilor, și au vândut iarăși boierului nostru mai sus zis, Ureche vornic, pentru o sută și optzeci galbeni ungurești. Și acel ispisoc, ce au avut dela domnia mea, încă este dat în mâna boierului nostru, Ureche vornic.

Și deasemeni, au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noști slugile noastre, Sava diac și Gavril Spărteanul și Nastea, femeia lui Cârhană ilișar și Tudora, femeia lui Cușilă și Ion și Hilip și Șteful și Hoțul și Gligorie și Isaico și Gavril Secetă și Pitco și Laiotă și Maxin și Nicoară și Dumitru și Sava, iarăși de bună voia lor și au vândut dreapta lor ocină și cumpărătură, din ispisoc de întărire ce au avut ei dela Petru voevod, un sat anume Cobăcenii ce este în ținutul Orheiului și cu loc de iazuri și de mori, la Ciulucul Mare, ce este între Burnărești și între C<răciu>nești, și cu tot hotarul său, pe de amândouă părțile Ciulucului, dela sat până la sat, și au vândut, deasemeni credinciosului nostru boier, pan Ureche vornic, pentru două sute și cincizeci de galbeni ungurești.

Și deasemeni, au venit înaintea noastră slugile noastre, Andronic și fratele lui, Florea și sora lor Măria, fiii lui Mătei și verii lor Ghiorghie și Ilinca, copiii Bălii și Ion Curuian și Giurjea și Roșca și Cârstea și Dan, fiii lui Lazor și Nicoară, fiul lui Crăciun și Gligorie și sora lui, Mărica, fiul lui Răducu, iarăși de bună voia lor și au vândut dreapta lor ocină și cumpărătură, din privilegiul de cumpărătură ce au avut ei dela Bogdan voevod cel Bătrân, o seliște la gura pârâului Stejarul și sub Stencă și cu iazuri și cu mori la Ciulucul Mare, care acum se numește Crăciuneștii, ce este în ținutul Orheiului. Aceasta au vândut deasemeni, boierului nostru, pan Ureche vornic, pentru trei sute de taleri de argint.

Și întru aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră Farcaș și fratele lui, Eremia și sora lor, Sorița, fiii lui Maxin și verii lor, Gavril și Simion și fiii lor, Ionașco și Grozav și ruda lor, Nicoară și Crăciun și Măgdălina și Todosia și Oniță și Drăgan și surorile lor, Agafia și Măria, fiii Băzdigăei și verii lor, Frățian și Gligorie Borvină și Mârzac și sora lor, Toța, fiii lui Văscan Coșciug și Drăgan și Pa. . . . . și sora lor, Salomia, fiii lui Crăciun și Huru, fiul lui Cojan, iarăși de bună voia lor și au vândut dreapta lor ocină și dedină, o seliște la gura pârâului Coboltei, pe de amândouă părțile Coboltei, ce este în ținutul Sorocii, din ispisoc de mărturie ce au avut ei dela Petru voevod. Aceasta au vândut deasemeni boierului nostru, Ureche mare vornic, pentru două sute și cincizeci taleri de argint.

Și s'a sculat credinciosul și cinstitul nostru boier pan Nistor Ureche mare vornic și a plătit deplin toți acești bani mai sus scriși, în mâinile tuturor acestor mai sus scriși.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină și noi deasemeni și dela noi, am dat și am întărit credinciosului nostru mai sus zis, pan Nistor

Ureche mare vornic, toate aceste mai sus zise sate, ca să-i fie şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam, neclinit lor niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai sus scrise sate, să fie din toate părţile, după vechile lor hotare pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului noi, Io Eremia Moghila voevod şi credinţa preaiubiţilor şi din inimă copii ai domniei mele, Io Costantin voevod, Io Alexandru voevod şi credinţa boierilor noştri moldoveni: credinţa panului Cârstea vornic de ţara de sus, credinţa panului Ghiorghie pârcălab de Hotin, credinţa panului Manole şi Gligorie Veaveriţă pârcălabi de Roman, credinţa panului Văscan Orăş hatman şi portar de Suceava, credinţa panului Toader Bârnovschi postelnic, credinţa panului Toader Veaveriţă spătar, credínţa panului Cărăiman ceaşnic, credinţa panului Gligorie stolnic, credinţa panului Simion Stroici vistier, credinţa panului Gherman comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru, sau iarăşi, pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu le clintească această danie şi întărire a noastră, ci să le dea şi să le întărească, pentrucă el şi-a cumpărat pe banii săi drepţi şi proprii.

Iar pentru mai mare putere şi tărie a tuturor acestor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Arsenie Nebojatco, în Iaşi, în anul 7112 <1604> luna Mai 16 zile.

Şi a iscălit Stroici logofăt <m. p.>

Acad. R.P.R., CCXVI/50.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

214

1604 (7112) Mai 16, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi, Io Eremia Moghila voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, rugătorii noştri, călugării dela sfânta mânăstire numită Xeropotam, unde este hramul sfântului prooroc înainte mergător şi botezător al domnului, Ioan, să ne roage şi să ceară dela noi întărire pentru sfânta mânăstire pe dreapta lor ocină şi danie şi miluire ce au dela domnii dinaintea noastră, din ispisoc de danie dela Petru voevod şi de întărire dela Aron voevod, pentru un sat cu numele Borceşti şi cu loc de moară în apa satului şi cu loc de prisacă în acelaş hotar, care este în ţinutul Neamţu-

lui. Care acel sat, anume Borceştii, a fost drept domnesc, ascultător de ocolul Târgului Neamţ.

Deci noi, văzând dania şi miluirea sfintei mânăstiri cu sârguinţă şi cu bună voie dela sfântrăposaţii domni dinaintea noastră, iar noi deasemeni şi dela noi am binevoit cu buna noastră voinţă, din tot sufletul şi din tot gândul nostru şi cu ajutorul lui dumnezeu şi am dat şi dela noi şi am întărit sfintei mânăstiri mai sus spuse numită Xeropotam, acest sat mai sus zis anume Borceştii şi cu moară şi cu prisacă în acelaş hotar, ca să fie sfintei mânăstiri şi dela noi danie şi miluire şi întărire şi uric şi ocină cu tot venitul neclintit sfintei mânăstiri, niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris anume Borceşti şi cu moară şi cu prisacă, să fie din toate părţile pe vechile lui hotare pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei mele a mai sus scrisului, noi, Io Eremia Moghila voevod şi credinţa preaiubiţilor şi din inimă fii ai domniei mele, Io Costantin voevod şi Alexandru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Nistor Ureche vornic de ţara de jos, credinţa panului Cârstea vornic de ţara de sus, credinţa panului Gheorghe pârcălab de Hotin, credinţa panilor Gheorghe şi Ionaşco Talpă pârcălabi de Neamţ, credinţa panilor Manole şi Gligorie pârcălabi de Roman, credinţa panului Văscan Orăş hatman şi portar de Suceava, credinţa panului Toader Barnovschi postelnic, credinţa panului Toader Veveriţă spătar, credinţa panului Cărăiman ceaşnic, credinţa panului Gligorie stolnic, credinţa panului Simion Stroici vistier, credinţa panului Gherman comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine va alege dumnezeu să fie domnul ţării noastre, Moldova, acela să nu clintească sfintei mânăstiri dania şi miluirea şi întărirea noastră ci să le dea şi să-i miluiască şi să le întărească, pentrucă este ocina şi dania şi miluirea sfintei mânăstiri.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor acestor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Arsenie Nebojatco la Iaşi, în anul 7112 <1604> luna Mai 16 zile.

A iscălit Stroici logofăt <m.p.>

Acad. R.P.R., Peceţi, nr. 264.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

215

1604 (7112) Mai 18, Iaşi.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, credinciosul nostru Lupul

Balşe mare sulger şi a adus înaintea noastră şi înaintea sfatului nostru un zapis făcut de Pătraşco uricar şi de Soltan cămăraş şi de Vrănceanul sulgerel <pentru> a şasea parte din jumătate [din jumătate] din satul Mereşti, ce este pe Jijia <ce a cumpărat> dela Rusul şi dela sora lui, Anesia şi dela Ana şi dela Mărica, fiii lui Gavril, pentru cincizeci taleri de argint. Deci domnia mea şi cu sfatul nostru, dacă am văzut acest mai sus scris zapis dela acei mai sus înainte zişi oameni buni, domnia mea l-am crezut.

Pentru aceasta, să-i fie şi dela noi ocină şi cumpărătură cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, anul 7112 <1604> Mai 18.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Băseanul a scris.

Acad. R.P.R., CCCCVIII/2.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

216

1604 (7112) Mai 18, Iaşi.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Dumitru Belei, fiul Părascăi, nepotul Păntoaei, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta lui ocină şi dedină, jumătate din partea de sus din a patra parte din sat din Medieşti, ce este pe Şomuzul Rece şi cu partea lui din loc de moară la Şomuz şi la Moldova, în ţinutul Sucevei. Aceasta a vândut credinciosului nostru boier, pan Mogâldea vornic, pentru patruzeci taleri de argint şi i-a plătit deplin şi să aibă a-i face ispravă şi din privilegiu.

Pentru aceasta, să-i fie şi dela noi ocină cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, anul 7112 <1604> Mai 18.

† Domnul a poruncit.

† Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

† Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., CLII|214.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, stricată.
Cu o trad. rom. dela începutul sec.. XIX.

217

1604 (7112) Mai 19, Iaşi.

† Iată dar noi, Năvrăpăscul jitnicer şi Toma Brut şi Bran diac şi Grozav din Cămănăreşti şi Gavril din târgul Iaşi, noi mărturisim, cu acest zapis al nostru

că au venit înaintea noastră Gligorcea şi fratele lui, Toader, fiii lui Trohan, nepoţii Anghelinei Ţinţăroae, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină din satul Mirceşti şi din Cozmeşti, jumătate din a patra parte a ambelor sate, aceia au vândut-o ei panului Nicoară logofăt, pentru optzeci taleri număraţi.

Deci noi, dacă am văzut că s'au tocmit de bună voie şi le-a plătit deplin, noi am făcut această carte a noastră panului Nicoară logofăt, până ce îşi va face dires domnesc. Şi pentru mai mare credinţă, noi am pus şi peceţile noastre la acest zapis.

Scris în Iaşi, anul 7112 <1604> Mai 19.

Eu Năvrăpăscul <m. p.>

Faceţi-i ispisoc şi dela domnia sa domnul.

Stroici logofăt <m. p.>

Acad. R.P.R., CLXXV/239.
Orig. slav, hârtie filigran, 2 peceţi aplicate.
Cu o trad. rom. dela sfârşitul sec. XVIII.
Un rezumat rom. din 1837, cu data greşită Mai 12, la Arh. St. Iaşi, Anaforale, nr. 14, f. 153.

218

1604 (7112) Mai 20, Iaşi.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, sluga noastră credincioasă, Apostol ceaşnic, cu toţi fraţii lui şi verii lor, nepoţii lui Isaia şi Gheorghie, cu toţi fraţii şi verii lor, nepoţii lui Ion Papa şi s'au jeluit nouă, cu mare jalbă şi mărturie, cu oameni buni şi megiaşi de prinprejur, zicând că privilegiul ce l-au avut bunicii lor <Moruzan> şi Ion Papa dela <Ştefan voevod> cel Bătrân pe dreapta lor ocină şi dedină, jumătate din satul Tărciţei pe Dobruşa... [1]) dela Sănză dinspre apus, în ţinutul Orhei, însă acel uric l-au pierdut... [1]) într'o groapă... [1]) din matca Dobruşei... [1]) dar vine să împartă... [1]) jirebie pentru patruzeci de case... [1]) iaz.

Deci noi, văzând marea lor jalbă şi cu mare mărturie, noi am dat şi dela noi şi am întărit slugilor...[1])

In Iaşi, anul 7112 <1604> Mai 20.

Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Dumitru <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CDII/198.
Orig. slav, hârtie, deteriorat, pecete căzută.
Cu o trad. rom. la Acad. R.P.R., CLXXV/67)

---

[1]) loc rupt în orig.

219

1604 (7112) Mai 20, Iași.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, fiii Pătrășcoaei și au pârît de mai multe ori pe sluga noastră Băiseanul uricar pentru jumătatea satului Bodești de Sus. Care această jumătate de sat i s'a întâmplat lui Băseanul uricar să o cumpere de două ori: o sută de ughi a dat fiicei lui Costiul, altă sută de ughi iarăși a dat-o lui Toader stolnic, pentrucă a fost luată această jumătate de sat de domnia mea pentru hiclenie, când venise cu Răzvan voevod asupra țării noastre, iar a treia sută de ughi ce a cheltuit-o pentru o biserică care stătea pustie de mulți ani și altă cheltuială, de a făcut două iazuri și case și lemn pentru mori și pentru stupi și pentru clopotniță și pentru alte multe cheltuieli.

Și au vrut să-i întoarcă toate acestea mai sus scrise și li s'a dat zi până în două săptămâni, după obiceiul țării, din luna Aprilie 29 zile până în două săptămâni. Dar când a fost la zi, ei nu numai că n'au întors mai mult, ci nimica. Și mai înainte de această zi mai sus scrisă, ei încă își mai luaseră zi, de două ori: odată peste trei săptămâni și altă dată peste două săptămâni și iarăși nimic nu i-au dat și n'au întors.

Pentru aceia, fiii Pătrășcoaei au rămas din toată legea noastră la trei soroace și n'au întors nimic și niciodată să nu mai aibă să pârască. Iar Băseanul uricar, s'a îndreptat și și-a pus fierâe, 12 zloți.

De aceia, de acum înainte să nu mai aibă a-l mai pârî și nici să dobândească vreodată, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7112 <1604>.

† Domnul a zis.

Marele logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Faceți-i uric.

† Drăgan Tăutul <a scris> Mai 20.

Acad. R.P.R., CXXXII/68.
Orig. slav, hârtie filigran, rupt, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1740 Septembrie 11.

220

1604 (7112) Mai 20.

Suret depe ispisoc vechiu pe sărbiia, dela Irimiia Moghila v<oe>vod, domn țării Moldovii, scris în Eși, din let 7112 <1604> Mai 20, în cari ispisoc lipsăști mai giumătati parte dintăi, fiind rupt, precum să vedi,

Inștiințări facim prin această carti a noastră, tuturor cui vor căuta spre dănsa, sau, cetindu-să, vor auzi-o pentru acest adivărat credincios boerul nostru, dum-

<nea>lui Simion Stroici *mare* vist., că i-am dat şi i-am întărit, în pământul nostru a Moldavii, un sat anumi Grozinţăi, cu loc de moară, a lui driaptă ocină şi cumpărătură, din ispisoc de cumpărătură ci au avut dela Petru v<oe>vod ...[1]) ce ş<i> l-au cumpărat el pe acel sat, dela Ivanco pisariul leşesc, drept 12.000 bani şi de dresă de danie şi miluire ...[1]) în măinile cari au fost acel sat drept domnesc, supt ascultare ocolului târgului Hotinului.

Drept aceia, toati celi de mai sus arătati să-i fie mai sus numitului, adivăratului credinciosului boeriului nostru dum<i>s<ali> Simion Stroici mare vist. şi dela noi uric şi ocină, cu tot venitul, lui şi [şi] ficiorilor lui, nepoţilor, strănepoţilor şi la tot niamul lui, cini i să va alegi mai aproapi, nestrămutat nici odinioară, în veci.

Iar hotarul mai sus numitului sat anumi Grozinţăi cu loc de moară să-i fii ...[1]).

Şi spre aceasta iasti credinţa domniei méli de mai sus numit: noi Irimiia Moghila v<oe>vod şi credinţa prea iubiţălor fiilor domniei méli: Io Costandin şi Alexandru v<oe>vozi şi credinţa tuturor boeril<o>r noştri ai Moldaviei, a mari şi mici.

Şi spre mai mari tăriia şi întăritura tuturor acelor de mai sus scrisă, am poroncit ci<n>st<it> credincios boeriului nostru, dum<i>s<ali>, Lupul Stroici, *mare* log<o>f<ă>t, să scrie şi pecetea noastră să o legi cătră această adivărată carti a noastră.

Din limba sârbească s'au tălmăcit de Ioan Stamate pit., în Eş, la 1809, Fevr<uarie> 24.

Dipart. pricinilor streini.

Această copii fiind întocmai cu original s'au încredinţat.

817, Sept. 29. Poslăduit, Vasile Danu.

Iordachi... [2]).

Acad. R.P.R., CXX/42.
Trad. rom.

221

1604 (7112) Mai 23, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Toader fiul lui Păcurar, nepotul Stancăi şi Ionaşco, fiul lui Lazor, deasemeni nepot Stancăi, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din ispisoc de ferâe, pe care l-a avut bunica lor Stanca, dela Iancul voevod, a

[1]) lipsă în text.
[2]) indescifrabil.

cincea parte din a patra parte din satul Dolheşti, care este la obârşia Crasnei, partea Stancăi, ce i se va alege. Aceasta au vândut-o slugii noastre Cozma sulgerel, pentru trei sute taleri de argint şi cinci taleri.

Pentru aceia, ca să-i fie şi dela noi ocină şi cumpărătură cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, anul 7112 <1604> Mai 23.

Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Băseanul <a scris>.

<Pe verso, însemnare rom. din sec. XVII:>... [1]) mărturism, cum a cădzut o moar<te> de o<m>... [1]) şi au datu patru galbeni [2]) de auru... [1]) <moa>rte de om, drept aciia parte, şe au cumpă<rat>... [1]).

Acad. R.P.R., CLVII/66.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

222

1604 (7112) Mai 23, Iaşi.

Suret dela Irimie Movila vod<ă>, l<ea>t 7112 <1604> Mai 23.

Facem înştiinţare precum au venit înnainte noastră Ion, ficior Ştefului şi Zaharie, ficior Petrii Găoază, de a lor bună voe, ş'au văndut a lor driaptă ocină şi baştină, parte lor ce si va alegi din satul Rusăi, pe ezăr, la Tutova, pre acele li-au văndut slugii noastri, lui Părvan aga, drept 55 taler<i> de argint. Şi plătind lor deplin înnainte noastră şi noi i-am dat, ca să-i fii lui şi dela noi uric şi ocină şi cu tot venitul. Ş<i> altul nimene să nu să amestice.

Scris în Iaşi, v<e>let 7112 <1604> Mai 23.

Domnul a zis.

Marele log<o>f<ă>t *a învăţat.*

Al doilea log<o>f<ă>t.

Drăgan Tăutul <a scris> [3]).

Acad. R.P.R., XCVI/11.
Copie după o trad. din sec. XVIII.

223

1604 (7112) Mai 26, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, sătenii din Necşeni

---

[1]) loc rupt în orig.
[2]) în text: « lalbeni ».
[3]) dela cuvintele: « Scris în Iaşi, până la sfârşit, textul e scris de altă mână.

şi au pârît pe fiii lui Albotă vornic, pentru un hlabnic ce este în faţa satului Vlădeni, peste Jijia, la vechea matcă a Jijiei, până la drum, apoi pe drum la vale, până la hotarul satului Căm... [1]) zicând că este al lor acel hlabnic, ascultător de hotarul lor.

Iar fiii lui Albotă vornic aşa au zis înaintea noastră că acel hlabnic a fost din hotarul satului Vlădeni şi s'a făcut acolo o moarte şi s'au lepădat de acel hotar şi a fost luat domnesc. Iar apoi s'a sculat cneaghina cea bătrână a lui Albotă vornic şi a dat patru cai buni domnului Petru voevod şi a răscumpărat acel hlabnic, cum a arătat înaintea noastră şi ispisoc dela Petru voevod.

Intru aceasta, încă am trimis pe sluga noastră credincioasă, Pătraşco ureadnic de Botoşani, ca să strângă oameni buni şi bătrâni şi megieşi dimprejur... [1]) să caute... [1]) el a căutat cu oameni buni şi bătrâni şi aşa au aflat... [1]) că este acel hlabnic răscumpărat de Alboteşti şi este drept al lor. Deci au rămas Necşenii de toată legea, iar fiii lui Albotă vornic s'au îndreptat şi şi-au pus ferie 12 zloţi.

Pentru aceia, să le fie şi dela noi acel hlabnic, cum scriem mai sus, iar Necşenii să nu aibă a-i mai pârî, nici a dobândi, niciodată, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7112 <1604> Mai 26.

† Domnul a spus.

† Marele logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Drăgan Tăutul <a scris>.

Acad. R.P.R., DLXXXIX/141.
Orig. slav, hârtie, deteriorat, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom., ibid. CCLXXIII/2 a şi b.

224

1604 (7112) Mai 27, Iaşi.

† Iată eu, Măriica, fiica lui Andreica, fost pârcălab, însumi înştiinţez, cu acest zapis al meu, nesilită de nimeni, nici asuprită, ci de bună voia mea, am vândut dreapta mea ocină şi dedină a tatălui meu Andreica şi cumpărătura ce a avut-o Andreica, cu femeia lui Gheruşa, toată partea ce mi se va alege din satul Vârtop, din câmp şi din apă. Şi am vândut-o fratelui meu Nechita diac şi fratelui lui, Doinici, pentru o sută taleri de argint.

Şi s'au ridicat Nichita diac şi fratele lui Doinici şi au plătit acei bani, mai sus scrişi, o sută taleri număraţi, în mâinile Măriicăi.

Şi la această tocmeală a fost: Bran diac din Soci şi mijlocitorii Lupul Cărstian şi Pătraşco Başotă şi popa Andruşco şi popa Ion.

Iar de acum înainte să aibă Nechita şi cu fratele lui, Doinici, să-şi facă privilegii pe partea mea, ce se va alege, din satul Vârtop. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestui zapis al meu.

---

[1]) loc rupt în orig.

Și la mai mare credință, am pus pecețile noastre să se știe.
Scris în Iași, în anul 7112 <1604> Mai 27 zile.
A iscălit Bran diac.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridoniei, XXX/V/8.
Orig. slav, hârtie filigran.
Cu o trad. rom. din 1827.

225

1604 (7112) Mai 28, <Suceava>.

† Iată eu, Lupul, fiul lui Stanciul, nepot lui Hamza din Huși. Facem mărturie, cu acest zapis al meu, că am vândut lui Lupul, fiul lui Cârstian pivnicer, din cetatea Sucevei, niște fânețe, care țin de satul Bodești, din ținutul Neamț, ce sunt la muncel și din poieni ce se va alege și cât am ținut eu Lupul și cu fratele meu Gavril, fiii lui Stanciul, cât se va alege din mai sus scrisele fânețe. Și eu am vândut lui Lupul, de bună voia mea, neasuprit de nimeni, nici silit, ci de bună voia mea, pentru douăzeci taleri, bani gata.

Și la aceasta au fost martori [1]) oameni buni: Alpaș fost vornic în Suceava și Cârstea Grecul fost vameș. Și a scris Ilie țârcovnic din cetatea Sucevei, cu porunca noastră.

Și pentru mai mare putere și întărire, eu Lupul am pus pecetea mea, la acest zapis al meu și mai sus scrișii martori [1]), fiecare pecetea sa, să fie de mărturie.

Scris în anul 7112 <1604> Mai 28.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridoniei, XXX/I/14.
Orig. slav, hârtie, 4 peceți aplicate.
Cu o trad. rom. din 1827.

226

< 1604 > Iunie.

† Erimia Moghila <voevod>, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre On<c>iul diacul [2]) îți dăm de știre că ni se jeluește Laur din <Vârto>p asupra lui Răsteu din Mogoșești și astfel a spus, înaintea noastră, că i-au luat pentru dânsul mulți c<ai și> vaci cu viței și un mintean bun și cu 12 nasturi și o sabie și pentru 2 taleri și 3 oi ... și multe boarfe bune și cu știrea oameni buni și megiași, și... are zapis înaintea ... Albotă vătav.

---

[1]) « martori » așa în orig.
[2]) « diiacul » în orig.

Pentru aceia <îndată ce...> va veni, să cauţi <...oa>meni buni, ce a avut ... Laur, până ce... toată acea marfă şi boarfe... <Iar cui se va părea> strâmb, să stea de faţă înaintea noastră.

Altfel <să nu faceţi>.

Domnul a spus.

Marii boieri au învăţat.

Acad. R. P. R., LXXX/135.
Orig, slav, hârtie, pecete aplicată, şters în multe locuri şi rupt.
Fiind nedatat, doc. s'a publicat din eroare în vol. precedent, p. 127. După Onciul diac, poate fi aşezat în anul 1604.

227

1604 (7112) Iunie 5, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră, Onciul diac fost hotnog, cu zapis de mărturie dela credincioşii noştri boieri, Dămian vistier şi dela Ionaşco Peicu staroste de Trotuş şi dela oameni buni, că a cumpărat o curătură dela Itrineşti, la capul satului din sus, lângă pădure, la livezi, dela Fântâna Somşei, până la curătura lui Aldea şi cu livezi, dela Gliga, fiul lui Bălan, pentru douăzeci şi şase de taleri, pe care o cumpărase Gliga dela Sofiana, fiica lui Moghilă, nepoata Neagăi şi din ispisoc de cumpărătură dela domnia mea.

Şi asemenea au venit înaintea noastră Onciul diac, fost hotnog, cu zapis de mărturie dela Gliga vistiernicel şi dela Larion comişel şi dela Mihăil diac şi dela oameni buni, că a cumpărat Onciul diac tot o cumpărătură dela Itrineşti, iarăşi din capătul de sus al satului, dela Mica, fiica Măriei Văscăneasa, nepoata Odochiei, strănepoata Neagăi, pentru şase taleri şi i-a plătit ei deplin.

Pentru aceia, să-i fie lui şi dela noi ocină, cu tot venitul.

Altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, anul 7112 <1604> Iunie 5.

Domnul a zis.

† Marele logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

† Dumitru < a scris >.

Acad. R.P.R., LXXVI/84.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1766 Iulie 25.

228

1604 (7112) Iunie 14.

Suret.

Io Eremiia Movila v<oe>voda, cu mila lui dumnezeu, domnu ţărâi Moldovei. Dat-am şi am întărit slugii noastre Drăgan şi surorilor lui, Dochiia şi Solomiia,

feciorii Măgdălinii, nepoții lui Pătrașcu Marcovici, strenepoții Iugăi și rudeniilor lor Danu și sora lui, Anna, feciorii Muși<i>, nepoții lui Marcovici, strănepoții Iugăi bătrânului, a lor dreapte ocini și moșii din ispisoc, pentru slujbă ce au avut stremoșul lor Iuga dela Ilie v<oe>voda, osăbit de către alți a lor frați, doî părți din giumătatea din gios a satului Băicénii și doî părți din giumătatea de sat din Cărăula și cu loc de heleșteu și de moară, ce s'au venit întru a lor parte, de către alți frați ai lor.

Drept aceia, ca să fie lor și dela noi ocine și întăritură cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Anii 7112 <1604> Iunie 14.

Stroici *mare* log<o>f<ă>t.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iași, XXXIX/1.
Trad. rom. din sec. XIX.
Un rezumat la Arh. St. Iași, Condica K., nr. 325, f. 177 v.

229

1604 (7112) Iunie 16, Iași.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri slugile noastre, Nechita diac și fratele lui, Donici, fiii lui Andreica fost pârcălab, de bună voia lor și au adus o carte de mărturie dela Gligorie Bran și Pătrașco Bașotă și Lupul Cârstian și Toma vistier și popa Andrușco și popa Ion din satul Vârtop că și-au cumpărat ei, dinaintea lor, o parte de ocină dela sora lor, Mărica, fiica lui Andreica pârcălab, nepoata lui Murgu și a lui Neagotă toată partea ei și a tatălui ei, cât se va alege din satul Vârtop, care este în ținutul Neamț din cumpărare și moștenire ce le a avut tatăl ei cumpărătură împreună cu cneaghina sa, Gherușea și cu loc de moară la Cracău, pentru o sută și douăzeci taleri de argint, din privilegiul de moștenire ce au avut bunicii ei, Murgu și Neagotă dela Ilie și dela Ștefan voevozi și din uric de întărire, ce a avut Andreica, tatăl lor, dela acest Petru voevod.

Deci noi, văzând acea carte de mărturie dela acei mai sus scriși oameni buni și preoți, am crezut și deasemeni și dela noi am dat și am întărit mai sus scrișilor, Nechita diac și fratele lui, Donici, strănepoții lui Murgu și Neagotă, toată acea mai sus scrisă parte de ocină, cum este mai sus scris și împărțit, ca să le fie și dela noi uric și ocină cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, în anul 7112 <1604> Iunie 16.

Domnul a zis.

Marele logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>.

Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridoniei, XXX V/9.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom.

230

1604 (7112) Iunie 17, Iaşi.

† Iată eu, Gavril Bălici fost stegar şi fratele meu Lupul, înşine înştiinţăm, cu acest zapis al nostru, cum am făcut tocmeală şi am vândut partea noastră de ocină lui Miron, fiul postelnicului, din jumătate de sat din Bodeşti şi din jumătate de sat din Dănceşti, însă din partea lui Drăgan Ciolpan, ce am avut noi împreună cu el, din ţinutul Neamţ, ce este pe pârâul Cracăului, cât se va alege partea noastră din tot locul, din sat şi din ţarină şi din fânaţ [1]) şi din muncel şi din apă, pentru douăzeci şi şase taleri număraţi, ca să-i fie ocină şi să aibă a-şi face act de privilegiu, pentrucă i-am vândut de bună voia noastră, dinaintea lui Sava mare vataf de hânsari şi dinaintea lui Pătraşco Păturniche vătaf de hânsari şi Scoarţeş comis şi popa Purece şi popa Măteiu din târgul Iaşi şi Başotă aprod.

Şi la mai mare credinţă am pus şi peceţile noastre pe acest zapis, să se ştie.

Scris în Iaşi, în anul 7112 ‹1604› Iunie 17.

Din a patra parte jumătate din ambele sate.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, XXX/I/15.
Orig. slav, hârtie filigran, 2 peceţi aplicate.
Cu o trad. rom. din 1827.

231

1604 (7112) Iunie 18, Iaşi.

† Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugii noastre, Zaharia vistier, şi-ţi dăm ştire că a pârît pe faţă înaintea noastră Crăciuneasa din Cărbuneşti, care a fost la Ghermăneasa din Hălăşeşti, pentru 2 boi şi pentru 8 taleri şi pentru un cal, despre cari a spus Crăciuneasa că le-a luat Gherman fără pricină. Dar Ghermăneasa, ea a venit cu multă mărturie, tot slugi domneşti şi oameni bătrâni şi buni, şi aşa au mărturisit cu sufletele lor că Gherman nu i-a luat ei nimic.

Deci noi i-am dat Ghermănesei ca să jure cu acele mărturii că Gherman nu i-a luat ei nimic. Dar Crăciuneasa, ea l-a ales numai pe Vasile Mârzea din Şerbăneşti. Deci Mârzea, el a venit la sfânta biserică şi a jurat că nu a luat Gherman nimic din cele pentru care a pârît Crăciuneasa.

De aceia, Ghermăneasa s'a îndreptat şi a pus herâie înainte noastră.

Deci, de acum înainte, să nu mai aibă Crăciuneasa să mai pârască pe Ghermăneasa pentru această pâră, niciodată în veac, înaintea acestei cărţi a noastre. Iar doi boi care sunt la Crăciuneasa, tu să-i iei şi să-i dai în mâinile Ghermănesei.

---

[1]) « fânaţ », aşa în orig.

Aşa să ştii, altfel să nu faci.

Scris la Iaşi, anul 7112 <1604> Iunie 18.

† Domnul a zis.

† Ghenghea vornic.

† Tebuţ <a scris>.

Acad. R.P.R., CCXX/14.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

232

1604 (7112) Iunie 22, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Anghelina, cneaghina lui Berheci logofăt, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi s'a tocmit dinaintea noastră şi dinaintea întregului nostru sfat, cu nepoţii panului său Berheci, anume cu fătul [1]) Mareş şi cu fătul [1]) Harbuz, din Piticeni, pentru nişte părţi de ocină, care i-au fost cumpărătură împreună cu panul ei Berheci logofăt, în satul Posadnici şi pentru care parte de ocină, pentru partea răposatului Berheci logofătul, le-a dat 250 zloţi tătăreşti, bani gata şi le-a mai dat încă o parte de ocină din satul Piticeani şi Zlătari, partea care i se va alege a lui Toma Berheci logofăt, care parte de ocină a fost dată pentru pomenirea fiului său Gavril, sfintei mânăstiri numită mânăstirea din Ţarină, cu hramul sfântul Neculai, dar dânsa a răscumpărat-o dela călugării acelei sfinte mânăstiri cu o sută de zloţi tătăreşti bani proprii ai săi.

Deci când am văzut tocmeala lor de bună voie şi înţelegerea paşnică între dânşii, noi deasemenea am dat şi am întărit însăşi cneaghinei Anghelina acea parte de ocină din satul Posadnici, ca să-i fie şi dela noi uric şi cu tot venitul.

Iar nepoţii lui Berheci să nu aibă mai mult a se amesteca acolo, niciodată în veci, ci să se tocmească şi să împartă între ei cu acei mai sus spuşi bani şi părţi de ocină, din satul Piticeni şi din Zlătari. Aceasta să se ştie, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, Iunie 22 <anul> 7112 <1604>.

Domnul a zis.

A iscălit Stroici logofăt <m. p.>

Pepelea <a scris>.

Arh. St. Iaşi, XXVII/12.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, desprinsă.

---

[1]) « fătul », aşa în orig.

233

1604 (7112) Iunie 24, Iaşi.

Din mila lui dumnezeu, noi, Io Eremia Moghila voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Antemia, cneaghina răposatului Bucium vornic, fiica Nastei, nepoata Anuşcăi, strănepoata lui Ilieş Saul şi a lui Procealnic cel bătrân, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut ocina şi dedina ei dreaptă, din privilegiul de cumpărătură, pe care l-au avut bunicii ei, Iliaş şi Procealnic cel bătrân dela Alexandru voevod cel Preabun şi dela Ştefan voevod cel Bătrân şi din uricul de întărire, pe care l-a avut bunica ei, Anuşca, dela Petru voevod cel Bătrân, a treia parte din satul Procealnici, care este pe Jijia, în ţinutul Iaşi, partea de sus, din vatră şi din câmp şi din vadul de moară la Jijia. Aceasta a vândut credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Nistor Ureche mare vornic de ţara de jos, pe două sute de taleri de argint.

Şi întru aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră această mai sus scrisă cneaghină, Antimia, iarăşi de bună voia ei, de nimeni silită, nici asuprită şi a vândut ocina ei dreaptă şi schimb, tot din acele privilegii, altă a treia parte, însă partea dela mijloc, din acelaşi sat, Procealnici, pe Jijia şi cu loc de moară la Jijia căci pentru această mai sus scrisă a treia parte [1]) din satul Procealnici, partea de mijloc, ea a făcut schimb cu verii ei, cu... [1]) Saul uşar şi cu alţi fraţi ai lui şi le-a dat ocină pentru ocină, ocina şi dedina ei dreaptă şi proprie, dar a patra parte din satul Procealnici, care este în ţinutul Cârligăturii. Aceasta a vândut tot credinciosului nostru boier mai sus scris, pan Nistor Ureche vornic, pentru două sute de taleri număraţi.

Şi pentru aceasta, iarăşi au venit înaintea noastră Drăgălina şi surorile ei Mărica şi Rusca, fiicele lui Toa<de>[2])r Saul şi verii lor, Gligorcea vistiernicel şi surorile lui, Busca şi Grozava, copiii lui Nicoară Saul, toţi nepoţii şi strănepoţii Anuşcăi şi ai lui Iliaş Saul şi ai lui Procealnic cel bătrân, iarăşi de bună voia lor şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, tot din acele privilegii mai sus scrise, a treia parte din acelaşi sat, Procealnici pe Jijia, partea de jos şi cu loc de moară pe Jijia. Aceasta au vândut tot credinciosului nostru boier, pan Nistor Ureche vornic, pe două sute de taleri număraţi.

Şi s'a sculat credinciosul nostru mai sus scris, pan Ureche mare vornic şi le-a plătit lor deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi în mâinile mai înainte zisei cneaghine Antimia şi verilor ei, Drăgălina şi Mărica şi Rusca, fiicele lui Toader Saul, şi lui

[1]) loc alb în orig.

[2]) omis de diac.

Gligorcea şi Ruscăi şi Grozavei, copiii lui Nicoară Saul, toţi nepoţii şi strănepoţii Anuşcăi şi ai lui Iliaş Saul şi ai lui Procealnic cel bătrân, pe părţi, cum li s'a cuvenit, precum am scris şi am împărţit şi mai sus.

Şi întru aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Antemia, cneaghina lui Bucium vornic şi fiul ei, Vasile Bucim [1]), de bună voia lor şi au vândut dreptele lor ocine şi vii, două fălci de vie din Dealul Tâlharului dela Cotnari. Aceasta au vândut iarăşi credinciosului nostru boier, jupan Nistor Ureche vornic, pentru două sute de taleri de argint. Şi le-a plătit lor deplin, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

Deci noi, văzând tocmeala şi înţelegerea lor de bună voie şi plata deplină, iar noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit mai sus şi mai înainte zisului nostru credincios şi cinstit boier, pan Nistor Ureche mare vornic de ţara de jos, întreg acest mai sus scris sat, anume Procealnicii pe Jijia şi cu mori la Jijia, care sunt în ţinutul Iaşi şi acele două fălci de vie din Dealul Tâlharului, ca să-i fie dela noi uric şi ocine cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lui neam, cine i se va alege cel mai apropiat, neclintit lor niciodată, în veci.

Iar hotarul [2]) acestui mai sus scris sat, anume Procealnicii pe Jijia şi cu loc de moară la Jijia, să fie din toate părţile după vechile sale hotare [3]), pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Eremia Moghila voevod şi credinţa preaiubiţilor şi din inimă copiilor domniei mele, Io Costantin şi Alexandru voevozi şi credinţa boierilor noştri, credinţa panului Cârstea Ghionea mare vornic de ţara de sus, credinţa panului Ghiorghie pârcălab de Hotin, credinţa panului Gheorghie şi Ionaşco Talpă pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Manoil şi Gligorie Veveriţă pârcălabi de Roman, credinţa panului Vâscan Orăş hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Dumitru Bârnovschii postelnic, credinţa panului Toader Veveriţă spătar, credinţa panului Cărăiman ceaşnic, credinţa panului Gligorie stolnic, credinţa panului Simion Stroici vistier, credinţa lui Gherman comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova. acela să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească, pentrucă el şi-a cumpărat pe banii lui drepţi şi proprii.

---

[1]) « Bucim », aşa în orig.
[2]) în orig. « hutar ».
[3]). în orig. « hutare ».

Iar pentru mai mare putere și întărire a acestor toate mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră la această carte adevărată a noastră.

A scris Arsenie Nebojatco la Iași, în anul 7112 <1604> luna Iunie 24 zile.

A iscălit Stroici logofăt <m. p.>

<Pe verso, contemporan:> Acest uric este al panului Ureche mare vornic pe satul Procealnici pe Jijia.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 376.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom. la Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 629 f. 150.

234

1604 (7112) Iunie 24, Iași.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră <și> înaintea boierilor noștri, Toader, fiul Grebencei și Nechifor, fiul lui Jurjea și Tomșea, ginerele Grebencei și Ștefa, fiul lui Reateș și alte rude ale lor și au pârît pe slugile noastre, fiii lui Iusip și pe toate rudele lor, cu un zapis ce și-au făcut dela Iancul voevod, pentru satul Munteni și și-au făcut numai pentru ei, zicând că sunt numai ei din Duma, iar fiii lui Iusip nu au nicio treabă acolo, nici nu i-au pus în acel ispisoc, ci au voit să-i scoată de acolo cu totul.

Și iarăși mai sus scrișii fii ai lui Iusip au spus că sunt și ei din Duma și li se cuvine și lor jumătate din acel sat, pentrucă de multă vreme, de demult, stăpânesc acolo și acolo s'au născut părinții lor și acolo au și murit și n'au avut ei, nici părinții lor, nicio pâră niciodată până în acest ceas, ci toți au stăpânit acolo jumătate de sat, partea lor și cu mori. Deci domnia mea și cu sfatul nostru, i-am judecat cu judecată dreaptă, după legea țării și am dat fiilor lui Iusip și altor rude ale lor să-și facă cu 24 oameni buni și bătrâni, că și ei sunt din acel Duma, mai sus scris și lui se cuvine și lor jumătatea din sus a satului Munteni.

Iar când a fost la zi, iar fiii lui Iusip și celelalte rude ale lor, au adus înaintea noastră 24 jurători, oameni buni și bătrâni și au jurat toți pe sfânta evanghelie și pe cinstita cruce, în sfânta biserică, că și ei sunt din acel Duma, mai sus zis și că li se cuvine și lor jumătate din satul Munteni. Iar Toader, fiul Grebencei și Nechifor și Tomșea și Ștefan și celelalte rude ale lor, au rămas de toată legea noastră.

Și acel ispisoc mai sus scris, ce au avut ei dela Iancul voevod, domnia mea l-am luat dela ei, pentrucă s'a aflat adevărul și dacă vor mai [1]) scoate niște privilegii sau niște ispisoace [2]) pentru acel sat mai sus scris, să nu aibă a se crede și

---

[1]) «mai», așa în orig.

[2]) «ispisoace», așa în orig.

nici a dobândi cu ele niciodată, în veci. Iar pe fiii lui Iusip şi pe toate rudele lor, noi i-am îndreptat, cu tot sfatul nostru şi am luat dela ei ferie 12 zloţi.

Astfel de acum înainte, ei să nu aibă a pârî mai mult şi nici a dobândi, pentru această pâră, niciodată în vecii vecilor, înaintea acestei cărţi de seamă a noastre.

Scris în Iaşi, anul 7112 <1604> Iunie 24.

† Domnul a spus.

† Stroici mare logofăt a învăţat.

Şi după aceasta, iarăşi au venit şi au pârît că n'au jurat toţi, iar ei iarăşi au zis că au jurat toţi, numai aceia pe care i-au iertat n'au jurat. Şi n'au voit să-şi ţie legea, ci au pârît să jure din nou. Iar eu le-am poruncit, dacă li se pare a fi strâmbătate, să meargă singuri să se lepede, că nu sunt şi aceia din Duma, iar ei n'au voit, ci n'au lipsit înaintea mea [1]).

A iscălit Stroici logofăt <m. p.>

† Eremia Băseanul <a scris>.

Acad. R.P.R., DLXXXIX/143.
Orig. slav, hârtie, deteriorat, pecete timbrată.

235

<1604> Iunie 24.

† Eu Ilea fost jitnicer înştiinţez, cu această <carte> a mea de rândul unei tocmeli pe care am avut-o cu Dupniţă... [2]) pentru partea mea din Vârtop, din a patra parte... [2]) partea de jos, parte din sat şi din câmp.

Deci eu... [2]) dator, iar el şi fiii lui mi-au plătit... [2]) zece taleri număraţi acei mai sus <scrişi bani>... [2]) ci mi-au dat popa Andruşca şi popa Ion, înaintea popei Vasilie din Drăgoeşti şi înaintea lui Rusul şi Pantea şi Dumitru şi Toader şi Petriman şi Jurjea şi Sava şi dinaintea tuturor oamenilor buni de acolo.

Şi de acum înainte, iar eu Ilea să nu am a mai pârî pe Dupniţă şi pe fiii lui şi nimeni din neamul meu, pentru partea mea ce i-am vândut, că mi-au plătit totul.

Şi spre mai mare putere, eu popa Vasile am pus pecetea mea.

Şi eu Ilea însumi am scris acest zapis, să se ştie, Iunie 24.

Acad. R.P.R., LVI/281.
Orig. slav, hârtie, 2 peceţi aplicate, căzute.
Datat după un document cu un cuprins asemănător din 2 Mai 1604.

236

1604 (7112) Iunie 25, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, credinciosul şi

---

[1]) pasagiul: «Şi după acestea .... mea» scris de Stroici mare log.

[2]) omis în orig.

cinstitul nostru boier, pan Ureche mare vornic de țara de jos, cu un zapis dela boierii noștri: Gligorie mare stolnic și Buzul pit<ar> și Vasile Tălpici fost staroste si Burnar deasemeni și Cehan mare vătah și Sidor fost staroste și dela alți boieri și oșteni de frunte dela curtea domniei mele, scriind și mărturisind că a venit înaintea lor Drăghina Tesmăneasa și copiii ei, Toader și Cozma și Ionașco, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți, au vândut dreapta lor ocină și dedină, a treia parte a satului Șoimărești, care este în ținutul Sucevei, partea de jos și cu loc de moară pe râul Răcica, mai sus scrisului boier al nostru pan Ureche mare vornic, pentru o sută și douăzeci <galbeni> ungurești.

Deci când am văzut acest zapis și mărturie, noi am crezut și i-am dat și i-am întărit acea mai sus scrisă a treia parte a satului Șoimărești, partea din jos, ce se va alege din vatra satului și din câmp și din apă, ca să-i fie și dela noi uric și cu tot venitul.

Și altul să nu se amestece.

In anul 7112 <1604> Iunie 25, în Iași.

† Domnul a zis.

Marele logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

† Pepelea <a scris>.

Acad. R.P.R. DLXXXIX/144.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

237

1604 (7112) Iunie 26, Iași.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră Costantin diac, cu un zapis de mărturie dela Silion din Cârstești și alți oameni buni că a vândut Cârstea și fratele său, Nechifor și sora lui, Axinia, fiii lui Ion, a patra parte din a treia parte a satului Ogrădești și cu Strâmba, cât se va alege partea lor. Aceia au vândut-o mai sus scrisei slugii noastre, Costantin diac, pentru două sute zloți tătărești și le-a plătit deplin toți acei mai sus ziși bani, 200 zloți tătărești.

Pentru aceia, să-i fie și dela noi uric și ocină și copiiilor săi cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7112 <1604> Iunie 26.

Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Nicoară <a scris>.

Acad. R.P.R., CCVII/18.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1837.

238

1604 (7112) Iunie 26.

Suretul ispisocului Erimei Moghila vod<ă> din velet 7112 <1604> Iuni 26

† Iată au vinit înainte noastră și dinaintea a lor noștri boiari, sluga noastră Petre Puiul și giupăneasa lui Satha ș'au arătat un zapis de mărturie dela: Ionașco starostele și Șandru hotnogul și Ionașco Gonțe și Petre diiac și Buciumaș păh. și Ursul vist. și Roșca vist. *dela* Blidărești și Dumitru diiac dela Costești și mulți oameni buni, precum au vinit înaintea lor Toader Crinteș, nepotul Badii, de a lui bună voe, de nime silit, au văndut a lui driaptă ocină și moșie, toată partea lui ce s'ar alege din satul Chirisomul. Aceia au văndut-o slugii noastre de mai sus scris lui Petru Puiul și giupănesăi lui, Saftii, dreptu 120 de arginți tătărăști și i-au plătit toț<i> banii deplin.

Așijdere au mai arătat și altu zapis, precum au văndut Burle, ficiorul lui Necoar<ă>, nepotul Lupii, a patra parte dintr'aceștaș<i> sat Chirișomul. Aciasta iarăș<i> au văndut-o mai sus scris slugii noastre Petrii Puiul și giupănésăi lui Saftii drept 200 de arginți tătărești și i-au făcut plată deplin.

Și iarăș<i> au vândut Avram, ficiorul Magdii, parte lui de ocină, iarăș<i> dintr'acesta sat, din giumătate de sat a patra parte giumătate, în parte din gios, drept 60 de arginți tătărăști.

Dreptu aceia și noi, dacă am vădzut acesti zapise de mărturie, iar noi încăș dăm și întărim slugii noastre Petrii Puiul și giupăneasăi lui, Saftii, ca să le fie driaptă ocină și moșiia stătătoare, nemișcată, cu tot vinitul și uric de întăritur<ă>.

Tănasie uricar am scos suretul la velet 7243 <1735> Iul. 20.

Arh. St. Buc., M-rea Cașin, V/2.
Trad. rom.

239

1604 (7112) Iunie 27, Iași.

† Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a noastră slugilor noastre, Ionașco și fraților săi, Gligorie și Pavăl, fiii lui Iusip din Munteni, pentru aceasta ca ei să fie tari și puternici cu această carte a domniei mele să stăpânească și să apere o jumătate din satul Munteni, partea de sus, pentru toate, de către toate rudele, până când le vor înapoia toată cheltuiala, pe care au aflat-o oameni buni, megiași dimprejur. Pentrucă acest sat a fost cotropit și au avut ei multă pâră și mare cheltuială, fără rudele lor.

Și dacă li se pare strâmb, să stea de față înaintea noastră.

De aceia, nimeni să nu îndrăznească să se amestece în acest loc, înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iaşi, în anul 7112 <1604>, Iunie 27.
Insuşi domnul a spus.
Stroici mare logofăt a învăţat.
Ion Rimca <a scris>.

Acad. R.P.R., DLXXXIX/146.
Orig. slav, hârtie.

240

1604 (7112) Iunie 27.

Hrisovul pentru Şărăuţi şi adeverire niamului Bălşăştilor. Hrisovu să află la Ştefan Vasălcovu din Bucovina.

† 7112 <1604> Iunie 27. Ispisoc dela Ieremie Movila v<oe>v<o>d, întăritoriu lui Pavăl Tăban diiacul şi fratelui său, Fătul şi Drăgoiu şi surorii lor, Ghervasăia şi nepotului lor de sor<ă>, Dumitru, fiiul Parascăi, copiii Afteniei, nepoţi de fiiu Ieremiei şi iarăş rudeniei lor Ştefan şi fraţii lui Drăgan şi Mihail şi surorile lor Arxiniie şi Tofana, copiei Stancăi, nepoţ<i> de fiiu Adriahnei, strănepoţ<i> a lui Iurie Terpici, toţi strănepoţ<i> lui Balş cel bătrăn, pe a lor drept<e> moşii ce au avut strămoşul lor Balş cel bătrăn pentru slujba sa, cu privileghie dela Alexandru v<oe>vod cel Bătrăn şi cu uric de înpărţală dela acelaş domn şi dela Petru v<oe>vod, satele anume: Şărăuţii, ce să numeşte Inăuţii şi satul Molodova şi cu locuri de mori pe părăul Şeinu de pe Nistru, doaâ sălişti, anume: Bucociuva şi Borşova Cropivna, ce sănt în ţăn<u>t Hotinului. Şi satul Medveja, unde au fost Oanţa, care acum să numesc Uricianii. Şi pe Cozance, unde au fost Petru Buzău, care acum să numeşte Buzăeenii şi cu locuri de heleştei, ce iaste la ţin<u>t Hărlăului, care înpărţăndu-să, s'au venit în parte lui Pavăl Tăban şi a fraţilor săi: Fătul şi Drăgoiu şi a surorii lor, Ghervăsaia şi a nepotului lor, Dumitru, giumătate din satul Inăuţii şi giumătate din satul Molodova şi cu locuri de mori pe părău Şein, giumătăţile pe din gios şi căte giumătate din doaâ sălişti anume Bucaciova şi Borşova Cropivna, iarăş părţile pe din gios şi satul Uricenii şi cu loc de heleştei.

Iar în părţile rudeniilor sale. a lui Ştefan şi a fraţilor săi: Drăgan şi Mihail şi a surorilor sale: Arxinie şi Tofana, s'au venit giumătate den satul Inăuţii şi giumătate din satul Molodova de pe Nistru şi cu locuri de mori în părăul Şein, giumătăţile pe din sus şi căte giumătate dintru acele doaâ sălişti Bucaciova şi Borşova Cropivna, iarăş părţile pe din sus şi satul Bozăenii şi cu locuri de heleşteu.

Acad. R.P.R., CCCLII/58.
Trad. rom., hârtie, din sec. XVII.
Cu o copie rom. din sec. XIX.

241

1604 (7112) Iulie 3, Galata.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri, rugătorii noştri Ghervasie egumen şi tot soborul, bătrâni şi tineri, fraţi, care întru Hristos locuiesc în sfânta mânăstire numită Galatia, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, s'au tocmit şi au făcut schimb între ei, cu boierul nostru credincios şi cinstit pan Ureche mare vornic al ţării de jos.

Deci mai sus scrisul Ghervasie egumen şi ceilalţi monahi dela Galatia, au dat panului Ureche mare vornic, ocina şi dania lor dreaptă, selişte anume Petricani, care este în ţinutul Neamţului, pe Topoliţa şi cu loc de moară în Topoliţa, din uric de danie şi miluire, pe care l-a avut sfânta mânăstire dela răposatul Petru voevod; iar boierul nostru, mai sus scris, pan Ureche mare vornic, a dat mai sus numiţilor monahi, dela sfânta mânăstire a Galatiei, ocina şi cumpărătura sa dreaptă, din privilegiile de cumpărătură, pe care le-a avut dela însumi domnia mea, satul anume Scociuhanii pe Bârlad, cu curţi şi cu şasezeci de bordeie de vecini şi cu mori în Bârlad.

Deci noi văzând tocmeala lor, de bună voie şi schimbul cu înţelegere între ei, am dat şi am întărit boierului nostru credincios şi cinstit, pan Ureche mare vornic, această mai sus înainte zisă selişte, anume Petricani, care este pe Topoliţa şi cu loc de moară, într'acelaş râu, ca să-i fie şi dela noi uric şi schimb cu tot venitul şi să-şi aşeze sat.

Iar altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Galata, în anul 7112 <1604> Iulie 3.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Pepelea <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, XCV/1.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1804.

242

1604 (7112) Iulie 5, Bârlad.

† Iată eu, Necola Frăgăul şoltuz şi cu 12 pârgari din târg din Bârlad. Iată au venit înaintea noastră, Medelean şi Anghilina şi Arimia şi Măria, fiica Şendroaei nesiliţi de nimeni, nici asupriţi ci de bună voia lor şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din satul Rotompăneşti, a treia parte din a cincea parte, partea de sus, cu tot venitul.

Şi au vândut acea parte lui Drăgan şi lui Mihul şi lui Postolache Pan, pentru 100 zloţi tătărăşti. Şi s'au ridicat Drăgan şi Mihul şi Postolachi şi au dat o sută de zloţi tătărăşti, bani gata, în mâinile lui Medelean şi Anghelinei şi Arimiei şi Măriei, fiica Şendroaei.

Deci noi dacă am văzut tocmeala lor de bună voe şi plata deplină, noi deasemenea ne-am ridicat şi am făcut mărturie, să le fie ocină şi dedină cu tot venitul. Iar altul să nu se amestece.

Scris în Bârlad, anul 7112 <1604> Iulie 5.

Arh. St. Iaşi, CDLVIII/14.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

243

1604 (7112) Iulie 16, Băiceni.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele părintelui egumen şi întregului sobor dela sfânta mânăstire numită Xeropotam, la aceia, pe cine vor pune ei el să fie tare şi puternic, cu această carte a noastră, a apăra pârâul Secului şi apa Neamţului, dela chilia lui Ioan în sus, pe toate izvoarele până la obârşie,

Nimeni să nu aibă a intra acolo, nici să prindă peşte în aceste două ape mai sus scrise, până la obârşia lor pe toate izvoarele, cum mai sus scriem. Şi pe cine vor afla acolo prizând peşte să aibă a-i lua măestriile [1]) şi tot ce se va afla la ei.

Pentru aceia nimeni să nu îndrăznească a intra acolo, nici să prindă peşte, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Băiceni, 7112 <1604> Iulie 16.

Eremia voevod <m. p.>

Domnul a zis.

Ureche mare vornic a învăţat.

Pepelea <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neanţ, LXXXII/4192.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din sec. XIX.

244

1604 (7112) Iulie 18, Băiceni.

<Io Eremia> Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării <Moldovei. Iată au venit înaintea> noastră şi înaintea boierilor noştri slugile noastre Isac....

---

1) « măestriile », aşa în orig.

Aftimia și Sofronia, fiii lui Toader Ivanco uricar și nepoții lor.......... și nepoții lui Ivanco fost logofăt, strănepoții Oliușcăi, de bună <voia> lor, nesiliți <de nimeni> și nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină............. și propriile lor privilegii ce au avut ei, a treia parte, partea din jos <din satul B>ahrinești, cu loc de iaz și de moară. Aceia au vândut-o credinciosului și cinstitului nostru boier panului Orăș hatman și pârcălab de Suceava pentru............ taleri de argint. Pentru aceia să-i fie și dela noi ocină și cumpărătură........ cu tot venitul.

Și altul să nu se amestece.

Scris în Băiceni, în anul 7112 <1604> Iulie 18.

<Insuși domnul a zis>.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Cetățuia, X/2.
Orig. slav, hârtie, rupt, pecete timbrată.

245

< 1604 > Iulie 25, Băiceni.

† Isac Balica scriem cartea noastră lui Ionașco vătăgutul și lui Toader și altor fii ai Pătrășcoaei din Boțești. Vă dau de știre pentru pricina acelei ocini a lui Miron și a lui Boțul, pe care am oprit-o pentru acele oi și porci, ce ei ni le-au pierdut. Dar acea ocină o cumpărase dela ei Băseanul uricar. Pentru aceia, el ne-a rugat să o lăsăm și într'aceasta am lăsat-o.

Pentru aceasta și voi deasemenea să-i dați pace și să o lăsați și mai mult să nu vă amestecați în ea, de acum înainte, înaintea acestei cărți a mele. Aceasta vă scriu, altfel să nu faceți.

Scris în Băiceani, Iulie 25.

Isac Balica a iscălit <m. p.>

Acad. R.P.R. CXXXII/56.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1817.
Datat din anul 1604, când Iremia Movilă și curtenii săi au stat un timp în satul Băiceni, din cauza holerei.

246

1604 (7112) Iulie 27, Iași.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a noastră slugilor noastre tuturor fiilor lui Iusip din Munteni, anume Ionașco diac și Gligore și Pavăl, pentru aceia ca ei să fie tari și puternici cu această carte a noastră, să stăpânească jumătate din satul Munteni și cu mori,

însă partea din sus dela tot neamul lor, câţi au ocină acolo şi nimeni din neamul lor să nu aibă treabă a stăpâni, până când va întoarce toată cheltuiala care au cheltuit şi înşişi fiii lui Iusip, fără rudele lor, când s'au pârît ei cu răzeşii lor, anume Nechifor şi Toader Grebencea şi Tomşea şi au scos ei satul, căci fusese pierdut.

Pentru aceia, nimeni să nu îndrăznească să se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7112 <1604> Iulie 27.

† Domnul a zis.

† Stroici mare logofăt a învăţat.

† Iacov <a scris>.

Acad. R.P.R., DLXXXIX/145.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

Pe foaia a doua, un document cu conţinut asemănător, cu data 27 Iunie 1604 (sub dată, în acest volum), fără pecete, scris de alt diac.

247

1604 (7112) Iulie 29.

Smeritul vlădica Nicanor, fost mitropolit şi tot soborul dela sfânta mânăstire numită Agapia, unde este hramul sfinţilor arhistrategi Mihail şi Gavril şi al celorlalte puteri fără trup, mărturisim şi dăm ştire, cum cu mila lui dumnezeu şi cu ruga preacuratei lui maici şi a sfinţilor arhangheli Mihail şi Gavril şi a sfântului Ioan botezătorul, s'a milostivit milostivirea sa domnul nostru, din mila lui dumnezeu, Io Eremia voevod, din mila lui dumnezeu, domn a toată ţara Moldovei şi ne-a trimis domnia sa pe aceşti preacuvioşi părinţi, duhovnici ai noştri, chir Agafton episcop de Roman şi chir Thedosie episcop de Rădăuţi şi Filoftei episcop, ca să ne fie acestor două mânăstiri hotarnici, sfintei mânăstiri Agapia şi sfintei mânăstiri Xeropotam, să ne aleagă hotarul şi acestor sfinte mânăstiri.

Şi ne-au ales hotare, cum au aflat mai drept, între mânăstiri şi dinspre toate părţile, precum şi în privilegii arată toate semnele, cu bunăvoinţa noastră şi pan Ureche mare vornic al ţării de jos, după porunca şi învăţătura milostivirii sale domnul, cu multă sârguinţă şi cu multă trudă şi am umblat noi înşine până la apa Bistriţei şi însuşi pan Ureche mare vornic şi cu călugăraşii [1]) noştri şi-au făcut bouri şi stâlpi.

Şi ne-am adunat noi, eu Nicanor vlădica şi tot soborul, cu preasfinţii şi preacuvioşii părinţii noştri, Agafton episcop de Roman şi Theodosie episcop de Rădăuţi şi Filoftei episcop şi pan Ureche mare vornic şi cu călugării dela sfânta mânăstire dela Secul, în mânăstirea noastră şi sfinţiile lor au aşezat între noi pace adâncă

[1]) « călugăraşii », aşa în orig.

şi mare şi bună întocmire nemişcată, până când vor sta sfintele mânăstiri, precum dacă va avea mânăstirea noastră vreo nevoie să ne ajute, deasemeni şi noi pe sfinţia sa şi să vină şi să cheme unii pe alţii la praznic şi dacă s'ar scâıbi monahii dela noi sau dela sfinţia sa şi ar fugi la noi sau dela noi la sfinţia sa, să trăiască nesupăraţi, până când s'ar împăca cu stăpânitorul lor.

Iar cine va strica această întocmire dintre ai noştri sau din ai sfinţei sale să fie blestemaţi de dumnezeu şi de noi şi de 318 părinţi şi de toţi sfinţii, amin.

Scris Iulie 29 însuşi . . . [1]).

<Pe verso:> « Vlădica Nicanor cu mâna proprie » şi « In anul 7112 <1604>. 29 Iulie ».

Arh. st. Buc., M-rea Neamţ, LXXXII/4193.
Orig. slav, hârtie, 2 peceţi aplicate.
Cu o trad. rom.

248

1604 (7112) Iulie 30, Băiceni.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Modovei. Scriem slugii noastre credincioase Apostolachie fost comis. Iţi dăm ştire că au jeluit domniei mele rugătorii noştri dela sfânta mânăstire dela Bistriţa asupra călugărilor dela Hangu şi astfel zicând, înaintea domniei mele că ei au o poiană sub Ceahlău şi o ţin călugării dela Hangu. Astfel mai sus zişii călugări dela Bistriţa au privilegii pe acea poiană, dela domnii de mai înainte, dela Alexandru voevod cel Bătrân şi Bun.

Pentru aceia, dacă vei vedea această carte a domniei mele, tu să aibi a opri acea poiană ca să nu aibă a cosi, nici a vinde călugării dela Hangu, nici călugării <dela> Bistriţa, ci să le dai zi să stea de faţă înaintea domniei mele, iar domnia mea îi vom judeca, ca să li se afle lege.

Aşa să ştii, altfel să nu faci.

Scris în Băiceni, în anul 7112 <1604> Iulie 30.

Insuşi domnul a zis.

Arh. St., Buc., M-rea Bistriţa, II/4—5.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1796.

249

1604 (7112) Iulie 30, Băiceni.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugii noastre Miron. Iţi dăm ştire că ni s'au jeluit aceşti nepoţi ai lui

[1]) criptogramă.

Ciolpan bătrânul anume Pătraşco şi Başotă şi Lupul şi au spus că ţi-ai cumpărat o bucată de ocină din satul Bodeşti, fără ştirea lor, dela Gavril Bălici şi nu se cuvine să-ţi cumperi, fiindcă le este dreaptă dedină.

Pentru aceia, dacă vei vedea această carte a domniei mele, tu să-ţi iai banii dela ei înapoi, pentrucă se cuvine lor să-şi răscumpere dedina, iar tu să nu ai treabă cu dedina lor, nici fân să nu ai a cosi în partea lor.

Aşa să ştii şi mai mult să nu turburi, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris în Băiceni, în anul 7112 <1604> Iulie 30.

† Domnul a spus.

Eremia voevod <m. p.>

† Orăş hatman a învăţat.

† Vădeanul <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, XXX/I/16.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. dela sfârşitul sec. XVIII.

250

1604 (7112) Iulie 30, Băiceni.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele acestor nepoţi ai lui Ciolpan bătrânul, ca să aibă ei a răscumpăra părţile de ocină ce se vor vinde în satul Bodeşti. Nimeni altul să nu aibă, înaintea lor, a cumpăra, fără ştirea lor, fiindcă se cuvine lor a cumpăra, pentrucă le este dreaptă dedină.

Pentru aceia, nimeni să nu îndrăznească înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris în Băiceni, în anul 7112 <1604> Iulie 30.

Domnul a zis.

Solomon vistier a învăţat. Şi a iscălit Stroici logofăt <m. p.>

Vădeanul <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, XXX/I/17.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. dela sfârşitul sec. XVIII.

251

1604 (7112) August 14, Hărmăneşti.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Modovei. Am dat şi am întărit cneaghinei Vărvara Hăcimundiei, dreptele ei ocine şi cumpărături, o parte de ocină din jumătatea de sus a satului Popeni, care este pe Iubăneasa, în ţinutul Dorohoi, pe care ea şi-a cumpărat-o dela Nicoară, fiul lui Vaipan,

nepot....... [1]) şi dela Gafa, sora sa, pentru 350 zloţi tătăreşti şi altă parte de ocină din aceiaş jumătate a satului Popeni, pe care şi-a cumpărat-o dela unchiul ei, Lăziean, iarăş pentru 300 zloţi tătăreşti, din uricul pe care l-a avut dela Ştefan voevod cel Bătrân.

Şi deasemeni îi dăm şi îi întărim a patra parte din acelaş sat Popeni, partea dinspre biserică şi cu loc de iaz şi de moară, pe care şi-a cumpărat-o dela Anghelina, fiica Măricăi, nepoata lui Iurşa, pentru 600 zloţi tătăre şti, din uricul de cumpărătură pe care l-a avut dela Ştefan voevod cel Tânăr.

Şi după aceasta, deasemeni îi dăm şi îi întărim, mai sus scrisei cneaghine Varvara, dreapta ei ocină şi cumpărătură din acelaş sat Popeni, care este pe Iubăneasa, partea lui Popovschi, ce i se va alege şi partea lui Ignul şetrărel, aceste părţi de ocină ea şi-a cumpărat de la Dumitru portar, pentru o sută şi cincizeci taleri de argint, din ispisoace de cumpărătură, pe care le-a avut dela Petru şi Aron voevozi şi din uric de întărire, pe care l-a avut dela însumi domnia mea.

Şi iarăşi îi dăm şi îi întărim altă parte de ocină din acelaş sat Popeni, pe care şi-a cumpărat-o dela Sofronia, cneaghina lui Rugină pitar, pentru 180 taleri de argint, din ispisoc de cumpărătură, pe care l-a avut dela Petru voevod.

Pentru aceasta, acele mai sus scrise părţi de ocină, care se vor alege din vatra satului şi din câmp şi cu loc de iazuri şi de mori, să-i fie cneaghinei Vărvara şi dela noi, uric şi cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

S'a scris în Hărmăneşti, în anul 7112 <1604> August 14.

Domnul a poruncit.

Acad. R.P.R., CLVII/67.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom., ibid., DXLIV/9.

252

1604 (7112) August 21, Sihla.

In numele tatălui şi al fiului şi al sfântului duh amin. Iată noi smeriţii Agafton episcop de Roman şi Teodosie episcop de Rădăuţi şi Filoftei fost episcop şi Gheorghe pârcălab de Neamţ mărturisim şi dăm de ştire cum ne-au ales milostivirea sa domnul, din mila lui dumnezeu, Io Eremia Moghilă voevod, domnul întregii ţării a Moldovei şi ne-a trimis la cele două sfinte mânăstiri, care se numesc Agapia şi Xeropotam, ca să le despărţim hotarele uneia dinspre cealaltă şi dinspre alte părţi, cum am aflat cu sufletele noastre.

Şi am mers după porunca domnului nostru, cu multă silinţă şi cu multă trudă şi am umblat noi înşine până la apa Bistriţei şi peste Bistriţa şi le-am făcut bouri şi stâlpi.

---

[1]) loc alb în orig.

Şi se începe hotarul sfintei mânăstiri Xeropotam, dela capătul cel mai de sus al Sihlei, din piatră şi din bour în bour, drept obârşia Izvorului Negru, în bour şi de acolo drept peste coasta lui Moise şi peste Piciorul Câinelui, pe din jos, la capul pietrii în deal, pe Drumul Comorii, în picior şi în bour şi de acolo drept la Molidviş în bour şi de acolo, iarăşi din bour în bour, la capătul din jos al Poienii lui Ureche în bour şi iarăşi peste Topliţa pe din jos de Poiana lui Ureche şi peste apa Neamţului, la doi paltini în bour, în moviliţă şi în piatră şi în poiană, peste drum la marginea dumbrăvii, la moviliţă, în piatră şi în bour.

Şi de acolo prin dumbravă, din bour în bour până la pisc, în mesteacăn şi în bour şi în piatră, pe din sus de izvor şi la capătul piscului în bour, pe din sus de chilia lui Prohor şi drept la deal în alt bour şi în piatră. Şi de acolo peste Valea Carpenilor, în bour şi în piatră şi de acolo drept peste coasta muntelui, la deal întocmai cu hotarul mânăstirii Neamţului, pe din sus de Poiana Popei, unde a fost chilia lui Veniamin. De acolo drept peste coastă, prin vârful poienii târgului Neamţ şi pe dealul Muncelului, pe din jos de chilia lui Chiriac şi drept peste apa Neamţului, până la piscul din jos al Cotnărelului, în piatră şi în bour şi pe culmea dealurilor, până la bour şi drept la deal în alt bour şi de acolo în jos la vale, pe sub pădure, la apa Cotnărelului şi valea Cotnărelului, până la apa Pipirigului.

Şi de acolo peste Pipirig şi pe sub Bran pe la gura Mihaiului, unde se împreună gura Mihaiului cu Pipirigul. Şi în sus pe apa Mihaiului unde se împreună Mihaeţ cu Mihaeţ şi apoi în sus pe Mihaeţ până la vârful plaiului, la trapeze şi în bour şi la vârful Argelii, în bour şi de acolo toată trecătoarea până la Argeaua de mijloc şi de jos, din bour în bour, până unde se împreună Coruiul şi cu Lărgşorul şi în jos pe trecătoare până unde se împreună Lărgşorul cu Largul. Şi pe trecătoare, la Largul, până la Izvorul Ţiganilor şi dela Izvorul Ţiganilor drept la deal, pe costişa Largului şi pe Muncel, din bour în bour, drept la vale, în Molidvel, până la marginea Bistriţei şi peste apa Bistriţei, în susul apei, pe această margine a Bistriţei, până la hotarul călugărilor dela Neamţ şi dinspre apus pe sub hotarul Nemţenilor, până unde se împreună hotarul Nemţenilor şi Râşcanilor şi altor mânăstiri, cu hotarul unguresc.

Iar de acolo în jos până la piatra Tulgheşului şi în Pietrele Roşii şi de acolo drept spre Bistriţa, în Hurduga şi în capătul din jos al Teiului şi peste Bistriţa, peste trei bolovani şi până în Fruntea Bubei, din bour în bour, la deal, pe culmea Bubei, până la marginea din jos a Rătundei, în bour şi de acolo tot pe obcină la munte, până la capătul Măceşului în bour, iar din capătul Măceşului, tot pe obcină din bour în bour, până la Măceşul mare, în bour şi la stână.

Iar de acolo tot pe obcină. din bour în bour, până la Crainicul, iar din Crainicul tot pe obcină până la Tăciune, iar de acolo pe obcina Tăciunelui, din bour în bour, până la vârful Pâinii şi de acolo pe obcină, pe toate vârfurile, din bour în

bour, până la acei bouri mai sus scrişi şi din piatră şi din capătul mai din sus al Sihlei.

Aceste mai sus scrise hotare, pe semne, să fie sfintei mânăstiri Xeropotam, care se numeşte Secul, neclintit şi să aibă a face privilegii domneşti, după acele mai sus scrise de noi.

Pentru aceia mărturisim şi dăm ştire, cu acest zapis al nostru şi cu sufletele cele mai drepte. Iar cine ar schimba sau strica aceste semne sau bouri ai sfintei mânăstiri să fie neiertat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de toţi sfinţii şi de noi smeriţii, amin.

Scris la Sihla în anul 7112 <1604> August 21.

Vasilie <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, LXXXII/4194.
Orig. slav, hârtie, 2 peceţi aplicate.
Cu o trad. rom. din sec. XIX.

253

< 1604 Septembrie 1—1605 August 31 > 7113, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea porţii domniei mele Tudosca din târgul Suceava şi a pârît de faţă pe cumnatul său, Tudor bărbier din târgul Iaşi, pentru cele ce au rămas dela sora ei, Agafia, pentru nişte dughene şi vii, spunând ea că a făcut Tudor împreună cu ea acele dughene.

Insă Tudor, el a arătat înaintea noastră cărţi de mărturie, precum a lăsat Agafia cu limbă de moarte lui Tudor, dinaintea a oameni buni, anume: duhovnicul ei, Ghelasie eromonah dela mânăstirea sfântul Nicolae din Ţarină şi popa Toader şi popa Eremia din târgul Iaşi şi vecinii din jur. Iar altcineva din neamurile sale să nu aibă treabă, deoarece el a fost cu dânsa şi la bine şi la rău şi a trăit cu dânsa 20 ani.

Deci Tudor a rămas pe Tu<do>sca de lege şi s'a îndreptat şi şi-a pus ferâe.

De aceia, să aibă Tudor a stăpâni dughenele sale şi tot ce a rămas dela femeia sa. De acum înainte să nu aibă Tudosca a mai pârî pe Tudor de această pâră, niciodată, în veci, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris în târgul Suceava, în anul 7113 <1604—1605>.

Domnul a spus.

Gheanghea vornic a învăţat.

Ionaşco <a scris>.

Acad. R.P.R.. LXXIX/1.
Orig. slav. hârtie, pecete aplicată, căzută.

254

< 1604 Septembrie 1—1605 August 31 > 7113.

Scrisoaré de daniia dela smeritulŭ Paisii călugărulŭ și dela smerita Athanasiiă călugărița, în care scriia: că după ce-au petrecutu întru această lumé, apoi s'au plecat întru numelé lui d<u>mn<e>dzău la călugăriia, s'au datŭ sf<i>ntei m<â>n<ă>stiri Homorului, cu totulŭ și au datŭ și o viia driaptă moșiia lor, numitei m<â>n<ă>stîri, să lé facă *pomeniri* din anŭ în anŭ, până căndu va sta sf<â>nta m<â>n<ă>stîré, *și celelalte.*

Anii 7113 <1604—1605>.

Acad. R.P.R., ms. rom. 111, Condica M-rii Homor, f. 77 v.
Copie rom. din sec. XIX.

255

< 1604 > Septembrie 13, Cârligi.

† Eu Boiștean din Cârligi, însumi dela sine am făcut mărturie, acest zapis precum mi-a [1]) dat Nicoară logofăt douăzeci taleri și șase taleri și o vacă cu vițel, pentru ocina ce am avut-o în satul Cârligi, pe care el o cumpărase dela Ciurești.

Deci pentru acei bani, care <sunt> scriși mai sus, câți s'au dat pentru această ocină, este mărturie: Ionașco spătar din Doljești și Bran din Soci și Toma din Dușești și Nechita din Vârtop și Efrim din Cârligi și Dumitru din Suceava.

Și mai [2]) mult pentru credința ei și-au pus pecețile.

Astfel mărturisim [3]) pe acest zapis.

Scris la Cârligi, Septembrie 13 zile.

Acad. R.P.R., LVII/12.
Orig. slav, hârtie, 4 peceți aplicate.
Datat după uricul de întărire din 22 Martie 1605.
Trad. rom., ibid., LVI / 64.

256

1604 (7113) Septembrie 17, Mitcești pe Moldova.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat preotului anume Blendea și lui Toader a treia parte din jumătate din jumătate din partea din sus, din satul Vereșeni, care-i pe Moldova, ce și-au cumpărat ei dela Părasca, femeia lui Farmachie, pentru cinci sute zloți tătărești, însă două părți să fie ale popei Blendea singur, iar o parte a lui Toader singur.

---

1) « mi-a », așa în orig.
2) « mai », așa în orig.
3) « mărturisim », așa în orig.

Şi deasemeni am dat popei Blendea singur, toată partea ce se va alege, partea Duşcăi, fiica lui Dutan, tot din acel sat mai sus scris pe care el şi-a cumpărat dela ea, pentru două sute şi cincizeci zloţi tătăreşti. Insă ele însăşi de faţă n'au fost şi au dat seamă pentru ele că sunt moarte.

Pentru aceia, să-i fie şi dela noi ocine şi cumpărături cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Miteşti pe Moldova, anul 7113 <1604> Septembrie 17.

Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Băseanul <a scris>.

<Pe verso, rom.:> 12 pămuture dela Tanasie *dela* Vereşeni.

Acad. R.P.R., CCCCLXXIX/5.
Orig. slav., hârtie filigran, pecete timbrată.

257

1604 (7113) Octombrie 1.

† In numele tatălui şi al fiului şi al sfântului duh şi întru ruga şi lauda preacuratei născătoare de dumnezeu şi a sfântului Ioan înainte mergătorul şi a tuturor sfinţilor, amin.

Smeriţii şi mult păcătoşii şi nevrednicii robi ai stăpânului Hristos, Nestor Ureache mare vornic de ţara de jos şi Ion Mogâldea vornic de gloate, am bine voit şi ne-am nevoit cu cneaghinele şi cu copiii noştri, din tot sufletul şi cugetul nostru şi cu ajutor dela dumnezeu, am dat şi am miluit sfânta mânăstire a noastră din nou zidită, numită Xeropotam, hramul sfântului şi slăvitului prooroc şi înainte mergător, botezător al lui Hristos, Ioan şi al cinstitei lui tăieri, cu satul Giuleşti, care este pe râul Râşca, cu amândouă pricuturile şi cu loc de moară şi de piuă, la râul Râşca, care acest sat, anume Giuleşti, cu amândouă pricuturile şi cu loc de moară şi de piuă, pe Râşca, este satul nostru drept şi cumpărătură pe banii noştri proprii, gata.

Şi de aceia, am dat şi am miluit sfânta mânăstire mai sus zisă, pentru pomenirea şi iertarea păcatelor noastre şi ale cneaghinelor şi ale copiilor noştri şi pentru pomenirea şi iertarea păcatelor răposaţilor noştri părinţi, să ne fie întru rugă şi pomenire, neclintit în veci dela sfânta mânăstire.

Iar după moartea noastră, cândva, în vreo vreme, dacă ar voi cineva să strice dania şi miluirea noastră, oricine ar fi, să fie neiertat de milostivul domnul dumnezeu şi de preacurata lui maică şi de toţi sfinţii şi să-i fie pârâş sfântului Ioan proorocul şi botezătorul lui Hristos, înaintea cumplitei judecăţi a lui Hristos.

In anul 7113 <1604> Octombrie 1.

A scris Pepelea fost logofăt.

Mult păcătosul, mai mult decât toţi oamenii, Nistor Ureche vornic cu mâna proprie.

Mult păcătosul, mai mult decât toţi oamenii, Ion Mogâldea vornic, cu mâna proprie.

Acad. R.P.R., Fotografii, XXVI/18.
Fotocopie după orig. slav.

258

1604 (7113) Octombrie 1.

† In numele tatălui şi al fiului şi al sfântului duh şi în ruga şi lauda preacuratei maici a domnului şi a sfântului Ioan înainte mergătorul şi a tuturor sfinţilor, amin.

Smeritul şi mult păcătosul şi nevrednicul rob al stăpânului Hristos, eu Nestor Ureche mare vornic al ţării de jos, am binevoit şi m'am străduit, cu cneaghina noastră Mitrofana şi cu copiii noştri: Vasilie şi Gligorie şi Nastasia şi Maria, din tot sufletul şi cugetul nostru şi cu ajutorul lui dumnezeu am dat şi am miluit din agonisita dată nouă de dumnezeu, sfintei noastre mânăstiri, din nou zidită, numită Xeropotam, cu hramul sfântului şi slăvitului prooroc şi înainte mergător, botezătorul lui Hristos, Ioan şi a cinstitei lui tăeri, cu dreptele noastre sate şi cumpărături anume: Jurjeşti şi Terpeşti, pe pârâul Topoliţa şi cu poienile lui Ciolici şi cu locuri pentru mori, în acelaş pârâu Topoliţa; şi mai jos Petricanii iarăşi cu loc de moară în Topoliţa, care acest sat Petricanii ne este schimb cu călugării dela sfânta mânăstire Galata, pentru care sat am dat călugărilor şi mânăstirii Galata, satul şi cumpărătura noastră dreaptă, anume Scociuhanii, pe Bârlad, cu curţi şi cu mori în Bârlad.

Şi iarăşi am dat sfintei mânăstiri dreptele noastre ocini şi cumpărături, trei fălci de vie din Dealul Porcului, care ne sunt înscrise şi în catastihul oraşului Hârlău. Aceste trei mai sus scrise sate şi vii ne sunt drepte ocini şi cumpărături pe propriii noştri bani gata.

Şi de aceia am dat şi am miluit sfânta mai sus numită mânăstire a noastră, din nou zidită, pentru sufletul şi pentru iertarea păcatelor noastre şi ale părinţilor noştri, Maxim şi Dumitra şi Ioan şi Maria, să ne fie rugă şi pomenire neclintite în veci dela sfânta mânăstire.

Iar după moartea noastră, dacă cineva va voi, în vreo vreme oarecare, să clintească şi să strice dania, miluirea şi întărirea noastră, oricine va fi, să fie neertat de milostivul domnul dumnezeu şi de preacurata lui maică şi de toţi sfinţii şi să dea seamă de păcatele noastre şi să fie lui potrivnic sfântul Ioan prooroc şi botezător al lui Hristos, înaintea înfricoşatului judeţ al lui Hristos.

In anul 7113 <1604> Octombrie 1.

A scris Marco Pepelea, fost logofăt, după porunca panului Nestor vornic și a cneaghinei și a copiilor săi.

<De mâna lui Ureche:> «Cel mai păcătos dintre toți oamenii, eu Ureache sumi am scris cu mâna mea, ca să ne fie pomenire, în veci neclintită».

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, IX/635.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1806 la Acad. R.P.R., CLXXV/25.

259

1604 (7113) Octombrie 9, Buciulești.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat aceastǎ carte a domniei mele rugătorilor noștri, Dosoftei egumen și întregului sobor dela sfânta mânăstire Xeropotam, ca acei pe care-i vor așeza să fie tari și puternici cu această carte a domniei mele, să apere și să păzească locul și tot hotarul sfintei mânăstiri și braniștile, după semnele prin care le-au hotărnicit și le-au ales sfintei mânăstiri părinții și rugătorii noștri, prea sfințiții chir Agaton episcopul de Roman și chir Teodosie episcop de Rădăuți. Deci nimeni să nu intre acolo în braniștile și în hotarul lor. Iar pe acela pe care-l vor găsi acolo cu porcii lui sau umblând cu alte vite, să-i pedepsească pe astfel de oameni și pe păstori.

Altfel să nu faceți, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la 9 Octombrie la Buciulești, 7113 <1604>

† Domnul a zis.

Eremia voevod <m.p.>

† Marii boieri au învățat.

† Pepelea <a scris>.

Acad. R.P.R., LXV/153.
Orig. slav, hârtie, rupt, 2 peceți aplicate.

260

1604 (7113) Octombrie 16, Buciulești.

† Io Eremia Moghilă, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, părintele și rugătorul nostru Nicanul[1]) fost mitropolit și cu ceilalți călugări dela sfânta mânăstire Agapia, jeluindu-se nouă, cu mare jalbă cu un uric dela Iancul voevod, zicând că mânăstirea Xeropotam numită Secul, unde este hramul sfântului și slăvitului prooroc și înainte mergător, botezătorul lui Hristos, Ioan și a cinstitei lui tăieri, este făcută și așezată pe locul mânăstirii Agapia și în uricul lor și ne-au rugat să stricăm acea sfântă mânăstire.

---

[1]) Nicanor.

Iar la aceasta părintele Dosoftei stareț și egumen, cu ceilalți călugări dela mânăstirea Secul, astfel au zis că mânăstirea lor nu este pe locul Agapiei, cum spun ei, ci este zidită și făcută pe locul cetății Neamțului și au arătat ispisoc de danie și miluire dela Alexandru voevod și privilegii de întărire dela Bogdan și Petru și Aron voevozi.

Astfel noi cu sfatul nostru i-am judecat, cu dreaptă judecată și am socotit că amândouă acele lăcașuri să nu aibă strâmbătate una dela alta, nici una cu hotar iar alta fără hotar, fiindcă amândouă sunt zidite în numele lui dumnezeu, ci să aibă hotar ca și alte sfinte mânăstiri și pace și bună petrecere să aibă între ele, cum place lui dumnezeu.

Și la aceasta părintele Nicanul[1]) și călugării dela Agapia cu monahii dela Xeropotam s'au înțeles după judecata noastră și le-a plăcut și și-au luat hotarnici, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, dinaintea domniei mele și dinaintea tuturor boierilor noștri, mari și mici, pe părintele Agafton episcopul de Roman și pe părintele Teodosie episcopul de Rădăuți și pe Filoftei fost episcop și pe Gheorghe pârcălab de Neamț, ca să meargă după hotarele lor, cunoscute, dintre mânăstiri și de către alte părți.

Și mai sus scrișii preasfințiți părinți și rugătorii noștri episcopi și Gheorghe pârcălab, s'au dus la acele sfinte mânăstiri și au umblat și au însemnat hotarele mânăstirii Agapia dinspre Secul până la râul Bistrița și peste Bistrița, cum le scrie și în privilegiul ce li s'a făcut de domnia mea, deasemeni și mânăstirii Xeropotam, care se chiamă Secul, au făcut hotar și le-au însemnat dinspre Agapia și dinspre alte părți și locuri, hotarul începându-se dela capătul de sus al Sihlei din piatră și din bouri în bouri, drept peste obârșia Izvorului Negru, în bour, iar de acolo drept peste Coasta lui Moișe și peste Piciorul Câinelui, mai jos de capul pietrelor, la deal, pe Drumul Comorii la picior și la bour și de acolo drept la Molidviș la bour și de acolo, iarăși din bour în bour, până la capătul cel de jos al Poenii lui Ureche la bour și iarăși peste Topliță, pe din jos de Poiana lui Ureche și peste râul Neamțului în doi paltini la bour, la movíliță și în piatră și poiană, peste drum până la marginea dumbrăvii, la moviliță, la piatră și la bour. Și de acolo prin dumbravă, din bour în bour, până la pisc la mesteacăn și la bour și la piatră, mai din sus de izvor și la capătul piscului la bour mai din sus de chilia lui Prohor și drept la deal în alt bour la piatră și de acolo deacurmezișul locului peste vale, pe din sus de chilia lui Veniamin, în deal la Muncelul Carpenilor și în stejar la bour și la piatră. Și de acolo peste Valea Carpenilor până la Runcul Carpenilor, la bour și la piatră și de acolo drept peste coasta muntelui, în sus, întocmai cu hotarul mânăstirii Neamțului, pe din sus de Poiana Popei unde sunt chiliile lui ‹Spiridon›.

Iar de acolo peste coastă pe vârful poienii târgului Neamț și în sus Muncelul, mai pe jos de chilia lui Chiriac și drept peste râul Neamțului, până în piscul din

[1]) Nicanor.

jos al Cotnărelului, la piatră și în bour și pe culmea dealului până la bour și drept în sus în alt bour și de acolo în jos la vale, pe sub pădure până la apa Cotnărelului și în jos pe Cotnărel până în apa Pipirigului și de acolo peste Pipirig și pe sub Bran, pe la gura Mihaiului, unde se împreună gura Mihaiului cu Pipirigul și pe apa Mihaiului în sus, unde se împreună Mihăiețul cu Mihăieț și apoi în susul Mihăiețului, în vârful plaiului, la trapeze și la bouri și pe vârful Argelei, la bour. Iar de acolo toată trecătoarea până la Argeaua cea de mijloc și cea de jos, din bour în bour până unde se împreună Coruiul cu Lărgșorul și în jos și pe trecătoare până unde se împreună Lărgșorul cu Largul și pe trecătoare pe Largul până la Izvorul Țiganilor și de la Izvorul Țiganilor drept în sus pe costișa Largului și pe muncel, din bour în bour, drept la vale la Molidvel, până în marginea Bistriței și peste apa Bistriței, în susul apei până la acea margine a Bistriței, până la hotarul călugărilor dela Neamț și dinspre apus pe sub hotarul Nemțenilor, până unde se împreună hotarul Nemțenilor și Râșcanilor și al celorlalte mânăstiri cu hotarele ungurești.

Și de acolo la vale până la piatra Tulgheșului și în Pietrele Roșii, iar de acolo drept spre Bistrița la Hurduga și în capătul de jos al Teiului și peste Bistrița până în fruntea Bubei, dinspre răsărit și dela Strâmtură drept la deal, peste trei bolovani la bour, iar de acolo din bour în bour până la vârful Bubei și în sus pe culmea Bubei până la capătul din jos al Rătundei în bouri. Și de acolo tot pe obcină la munte până la capătul Măceșului la bour și dela capătul Măceșului, tot pe obcină, din bour în bour, până la Măceșul cel mare la bour și la stână, iar de acolo tot pe obcină, din bour în bour până la Crainicul, iar dela Crainicul tot pe obcină, până la Tăciune. Iar de acolo pe obcina Tăciunelui, din bour în bour, până la vârful Pâinii, iar de acolo pe obcină pe toate vârfurile, din bour în bour până la acei bouri mai sus scriși și dela pietre și dela Sihlă.

Aceste toate mai sus scrise hotare pe semne să fie sfintei mânăstiri Xeropotam ce se chiamă și Secul, dela noi danie și miluire și întărire cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar acel uric pe care l-a avut sfânta mânăstire Agapia dela Iancul voevod s'a hotărît să se rupă sau să se arunce în foc. Să le fie hotare pe aceste semne care acum li s'au însemnat Iar părintele Nicanul și cu monahii dela Agapia au dat seamă, sub blestem, cum a pierit din cauza cătanelor, când au venit cu Mihai voevod, asupra țării domniei mele.

Și întru aceasta s'au împăcat cu monahii dela Xeropotam, între ei și și-au făcut cărți de blestem, ca să nu aibă a mai pârî unii pe alții, cât vor sta aceste sfinte mânăstiri și nici a trece peste aceste semne, ci să fie pace și bună conviețuire între dânșii.

Iar dacă cineva, cândva, în vreo vreme, va voi să se arate și pâră să ridice cu acel uric, să nu se creadă, ci să se rupă după cuvenita judecată și să le fie hotarul

neclintit şi după semnele pe care le-au însemnat mai sus scrişii părinţi episcopi şi cu ceilalţi boieri. Aceasta să se ştie, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Buciuleşti, în tabără la Bistriţa, în anul 7113 <1604> Octombrie 16.

Domnul a zis.

Eremia voevod <m.p.>

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Faceţi-le uric.

Drăgan Tăutul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, LXXXII/4195.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din sec. XIX.
Uricul pe pergament cu acelaş text şi în plus cu membrii sfatului domnesc, blestemul şi formula de coroboraţie, cu data 7113 <1605> Aprilie 20 este scris de Marco Pepelea în Suceava şi publicat în: Surete şi Izvoade II, pp. 370—380.

261

1604 (7113) Octombrie 20, Buciuleşti.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele acestei babe, anume Păvăloaie din Dăneşti, ca să fie tare şi puternică, cu această carte a domniei mele, să ţie jirebia sa, casa sa şi sătenii să nu aibă <nici>o treabă a-i opri jirebia, ci să ţie precum a ţinut şi mai înainte de această vreme, căci au arătat copiii săi înaintea domniei mele şi pentrucă mai are un fiu şi sluješte la curtea noastră, la fustaşi şi el a fost la toate trebuinţele noastre.

Deci, de aci înainte, nimeni să nu aibă a o turbura, nici a-i trage bucatele, nici-odată, cât va trăi, înaintea acestei cărţi a domniei mele şi mai multă jalbă să nu vină înaintea domniei mele. Astfel să ştiţi, altfel să nu fie.

Scris în Buciuleşti, anul 7113 <1604> Octombrie 20.

Insuşi domnul a poruncit.

Marii boieri au învăţat.

Ţ.ţul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pângăraţi, III/9 b.
Orig. slav, hârtie filigran, nesigilat.
Cu o trad. rom.

262

1604 (7113) Octombrie 20, Buciuleşti.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele străjarilor dela Oprişani, ca să aibă a ţine

straja, precum a fost obiceiul de demult, iar la vânătoare să nu aibă a merge niciodată, numai să aibă a păzi straja.

Pentru aceia, nimeni să nu îndrăznească a-i scoate la vânătoare sau mai mult să-i turbure, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris în Buciuleşti, în anul 7113 <1604> Octombrie 20.

Insuşi domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învăţat.

Ţiţul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pângăraţi, III/9.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom.

263

1604 (7113) Octombrie 23.

† Iată eu Stroici logofăt, mărturisesc cu această scrisoare a mea că rămăşiţa de datorie <cu> care îmi rămăsese răposata cneaghina Mărica Seachiloae, o sută de taleri, mi i-a plătit şi mi i-a dat Semion Seachil cămăraş, deplin.

Aceasta să se ştie, peste această scrisoare cu mâna mea.

Octombrie 23, în anul 7112 <1604>.

Stroici logofăt.

Arh. St. Iaşi, CCCL/113
Copie slavă din sec. XX.

264

1604 (7113) Octombrie 29, Davideni.

† Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele acestui om, Toader, ginerele lui Ion armăşel din Bozieni, pentru aceasta, ca să fie el tare şi puternic cu această carte a domniei mele să stăpânească o parte de ocină din satul Potlogeni, partea lui Văscan şi a lui Toader...[1]) care parte a cumpărat-o Ion armăşel dela Vâscan şi dela Toader şi dela Mărica. Şi deasemeni bărbatul Radoslavei îşi cere banii ce le-a dat; iar această parte să o lase în pace

Pentru aceia, nimeni să nu îndrăznească să turbure sau să se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

---

[1]) loc rupt în orig.

Scris în tabără la Davideni, în anul 7113 <1604> Octombrie 29.
Domnul a poruncit.
Stroici logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>
Isac Stârcea <a scris>.

Acad. R.P.R., XV/107.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

265

< 1604 > Noembrie 12, Hlăpeşti.

† Iată eu, Ionaşco, fiul lui Sava și sora Aniţa, fiii Antemiei şi Chirana şi Gavril, fiii lui Sava şi ai Agahiei, mama lor, înșine dela sine mărturisim, că am vândut părţile noastre de ocină din satul Cârligi, din câmp şi din vatră cu tot venitul de acolo, cât se va alege părţile noastre. Acestea le-am vândut singuri panului Nicoară logofăt, pentru unsprezece taleri număraţi şi trei potronici.

Deci pan Nicoară logofăt ne-a plătit acei bani, care sunt mai sus scrişi, înaintea a multor oameni: Isac vistier din Hlăpești și Nicoară comis și Gavril vistier și Toma pitar şi Boscă, fiul lui Dondăş.

Și înşine ne-am pus peceţile pe acest zapis.

Scris la Hlăpeşti, în casa lui Manea, Noembrie 12 zile

<Pe verso:> « Cârligii dela Neamţu și 4 ogoare și jumătate 2 delniţe ».

Acad. R. P. R., LVII/13.
Orig. slav, hârtie, 2 peceţi aplicate.
Datat după uricul de întărire din 22 Martie 1605.

266

< 1604 > Noembrie 12.

† Iată dar eu, Tudora, fiica Grozavei, singură dela sine mărturisesc, că am vândut partea mea de ocină din satul Cârligi, cât se va alege partea mea din sat și din câmp şi de pretutindeni din acel hotar, cu tot venitul. Aceasta am vândut-o panului Nicoară logofăt, pentru treisprezece taleri de argint.

Deci pan Nicoară logofăt s'a sculat şi a plătit toţi banii, care sunt mai sus scrişi, dinaintea a mulţi oameni: Isac vistiernicel și Nicoară comis și Gavril vistiernicel şi Lazăr pitar.

Și înşişi ne-am pus peceţile pe acest zapis.

A scris Manea, în casa lui Necoară, Noembrie 12 zile.

<Pe verso slav:> « 6 ogoare şi jumătate şi 2 delniţe ».

Acad. R. P. R., LVI/277.
Orig. slav, hârtie, 2 peceţi aplicate.
Cu o trad. rom.din 1787, ibid. CLVII/65.
Datat după uricul de întărire din 22 Martie 1605.

267

<1604> Noembrie 30, Măstăcani.

† Adică eu, Dochia, fiica Gafiei, nepoata lui Mărin, însumi dela sine mărturisesc că am vândut partea mea de ocină din satul Cărligi, cât se va alege partea mea din sat și din câmp și de pretutindeni din acel hotar. Și iarăși <am vândut> și altă parte din acel sat Cărlige, pe care a cumpărat-o Florea și cu femeia lui Dochia dela Măgdălina, fiica lui Ion. Și acea ocină am vândut-o cu tot venitul dela câmp și de pretutindeni. Acestea le-am vândut panului Nicoară logofăt pentru douăzeci taleri și cinci taleri numărați. Deci Nicoară logofăt s'a sculat și ne-a plătit toți banii gata, care se scriu mai sus.

Și la această tocmeală s'au întâmplat: pan Gligorie Prăjescul și popa Ionașco din Măstăcani și Costin din Gocimani și alți oameni buni.

Și spre mai mare putere, înșine ne-am pus pecețile pe acest zapis.

Scris la Măstăcani, Noembrie 30.

<Pe verso slav:> «3 ogoare, 3 delnițe și grădinile la Cârligi din Neamț».

Acad. R. P. R., LVI/275.
O ig. slav, hârtie, 3 peceți aplicate.
Datat după uricul de întărire din 22 Martie 1605.

268

1604 (7113) Decembrie 10, Suceava.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri credinciosul nostru Vasilie mare pitar și a întors cinci sute de zloți, slugilor noastre, Vasilie sulgerel. ginerele lui Stan, și Cozea, pentru a treia partea de sat din Roșiori, ținutul Neamțului, care această parte de ocină i-a fost lui dedină, care a fost vândută de verii lui, de Grozav și de Moga diac și Drăghina și Sofiica și Părasca, toți fiii lui Băloș bătrânul; însă din acești mai sus scriși bani, s'au dat patru sute zloți, în mâinile lui Vasilie sulgerel și o sută de zloți s'au dat în mâinile lui Cozea și ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut Vasilie suljerel dela Petru voevod și zapise, ce a avut de mărturie și Cozea, încă le-a dat în mâinile credinciosului nostru Vasilie mare pitar. Și și-au luat banii deplin, fără altă pâră, de bună voia lor.

De aceia și noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit credinciosului nostru Vasilie mare pitar această mai sus scrisă a treia parte din sat din Roșiori, partea de jos, în ținutul Neamț, ca să-i fie uric și ocină și dela noi, cu tot venitul. Altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Suceava, anul 7113 <1604> Decembrie 10.

† Insuși domnul a spus.

† Marele logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>
† Dumitru <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCCL/114.
Copie slavă din sec. XX.

269

1604 (7113) Decembrie 20, Spineni.

† Iată dar eu, Nico<lae, mărturisesc cu acest>[1]) zapis al meu că am vândut partea mea din satul Făntăneani, jumătate de sat, dar cea de sus, pentru taleri şi s'a sculat...[1]) zisului cu bani gata şi...[1]) <Gav>ril fost mare vă <tah> de Tutova şi Maxim fost mare vă<taf...[1]) comis şi Marcu Codalbul şi Patraşco...[1]) să fie domniei sale zapis şi mărturie...[1]) şi dedină şi cumpărătură şi copiilor şi nepoţilor...[1]) tărie şi credinţă, ne-am pus adevăratele noastre <peceţi>...[1])

Scris la Spineni, anul 7113 <1604> Decembrie 20.

Acad. R. P. R., CXX/20.
Orig. slav, hârtie, rupt.

270

1604 (7113) Decembrie 28, Suceava.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga noastră credincioasă Pătraşco ureadnic de Botăşeni şi a adus un zapis de mărturie dela Drăgan, care a fost logofăt şi Bercea cel bătrân, ilişar şi dela alt Bercea hotnog şi Pătraşco uricar şi dela Gheorghe hânsar din Spătăreşti şi Gavril Arpaş şi Eftemia monah[2]) şi popa Stanciul şi Ionaşco, nepotul lui Brudul, precum şi-a cumpărat el dinaintea lor, dela Brudul, nepotul lui Dărăban, jumătate din satul Leucuşeşti, partea de jos pe Şomuzul de mijloc, ce este în ţinutul Sucevei. Şi şi-a cumpărat-o el pentru o sută şi patruzeci taleri de argint.

Şi deasemenea a cumpărat o casă pentru douăzeci taleri număraţi, iarăşi dela Brudul, nepotul lui Dărăban, din acelaş sat Leucuşeşti, însă din cealaltă parte a lui Brudul, partea de sus.

Deci noi, când am văzut acel zapis de mărturie, dela acei oameni buni mai sus scrişi, noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre credincioase mai sus scrise, Pătraşco urednic, acea mai sus zisă jumătate din satul Leucuşeşti partea de jos şi acea casă, pe care şi-a cumpărat-o deosebit din cealaltă parte de sus, ca să-i fie şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul. Şi altul sa nu se amestece.

---

[1]) loc rupt în orig.
[2]) « monah », aşa în orig.

Scris la Suceava, în anul 7113 <1604> Decembrie 28.
† Domnul a zis.
† Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>
† Nebojatco <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCLXXIV/4.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1807.

271

1605 (7113) Ianuarie 3, Suceava.

† Cu voia tatălui şi cu ajutorul fiului şi cu săvârşirea sfântului duh, eu robul stăpânului meu domnul Isus Hristos, Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoinţă şi cu inimă curată luminată, din tot sufletul nostru şi cu ajutorul lui dumnezeu, căutând şi urmând vechilor domni binecinstitori, care au miluit şi au întărit sfânta mânăstire. Aşa domnia mea am dat şi am miluit, dela noi ruga noastră mânăstirea numită Tazlău, unde este hram naşterea preasfintei născătoarei de dumnezeu cu gloabe şi deşugubine, ce se vor face în toate satele sfintei mânăstiri.

Iar pârcălabii sau marii vatagi sau globnicii să nu aibă treabă, ci numai să judece şi să-şi ia feràia. Iar dacă va fi vreun astfel de om rău sau învinuit de omor sau fie pentru altă pedeapsă, boierii să facă după lege şi după fapta lui şi căruia îi rămâne gloaba dela lege, ci numai să judece şi să-şi ia fărăia, precum s'a spus mai sus. Şi alta să nu ia nimic din gloabe şi din deşugubine, nici pârcălabii, nici staroştii, nici deşugubinarii, nici globnicii. Ci să ia gloaba egumenul şi călugării dela mânăstire după dreptate, dela acel care rămâne vinovat din lege să ia şi dela cel care nu e vinovat, nimic să nu ia, după sfânta pravilă.

Iar după viaţa noastră, cine va încerca să strice această întocmire a noastră cu care am miluit ruga noastră, ca să fie părinţilor şi rugătorilor pentru odăjdii şi pentru încălţăminte, ca să aibă a ruga pe dumnezeu pentru vorbele noastre şi pentru păcatele părinţilor noştri şi fraţilor noştri şi copiilor noştri şi tuturor credincioşilor, şi cine va strica această întocmire, să fie blestemat de domnul dumnezeu şi preacurata lui maică şi de toţi sfinţii şi să aibă pâră înaintea judecăţii lui Hristos şi a preasfintei născătoare de dumnezeu unde este hram. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Suceava, anul 7113 <1605> Ianuarie 3.
† Insuşi domnul a spus.
Eremia voevod <m. p.>

† Iurașco logofăt a învățat.

† Ionașco <a scris>.

<Pe verso foii a doua, contimporan:>. «Carte de noit a Tăzlăoanilor».

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava, XXXIII/5.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

272

1605 (7113) Ianuarie 4, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre, ureadnicilor din Piatra și din Bacău. Cum veți vedea această carte a noastră, voi să nu aveți a turbura și nici a scoate la podvoade satele sfintei mânăstiri Tazlău la ocoale și niciun amestec să nu aveți cu acele sate anume Onțeștii și Dinganii și Zăneștii dela Piatra și Buneștii din Bacău, pentrucă domnia mea le-am lăsat să fie cu ținutul și ascultătoare de sfânta mânăstire. Așa să știți, altfel să nu faceți.

Scris la Suceava, în anul 7113 <1605> Ianuarie 4.

Insuși domnul a spus.

Eremia voevod <m. p.>

Iurașco logofăt a învățat.

David a <scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Tazlău, III/7
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.

273

1605 (7113) Ianuarie 4, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre, celor care mână satele din ocolul Piatra la ținutul Neamț, care sunt ale sfintei mânăstiri Tazlăul și le mânați la Ocnă, la sarea domniei mele și să care la fân și la butoaie și la alte podvoade [1]) destule. Pentru aceia cum veți vedea această carte a domniei mele, voi să aveți a lăsa foarte în mare pace pe vecinii din ocolul Piatra ai sfintei mânăstiri, să nu-i mânați nici la sare, nici la fân, nici la butoaie, nici la podvoade [1]), nici nicăieri, să nu dea nici cai de olac, numai când vor fi niște astfel de trebuințe ale noastre, grabnice, atunci să aibă a da și cai de olac și podvoade [1]), însă când va fi cartea domniei mele și cu mâna domniei mele pusă pe ea, iar altuia care va merge fără îndreptare, să nu-i dea.

---

[1]) «podvoade» așa în orig.

Astfel vă dăm de ştire. Pentru aceia, nimeni să nu intre în satele sfintei mânăstiri mai sus scrise, să turbure înaintea acestei cărţi a domniei mele, pentrucă acele sate de demult au ieşit din ocol.

Scris la Suceava, în anul 7113 <1605> Ianuarie 4 zile

† Insuşi domnul a spus.

Eremia voevod <m. p.>

† Iuraşco logofăt a învăţat.

† David <a scris>.

Arh. St. Buc., sf. Sava-Iaşi, XXXIV/5.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

274

1605 > Ianuarie 15, Iaşi.

† Adecă noi Antemiia şi sora mea Ioana, fétele Urătei, nepo<a>tele lui Avram de în Cârligi, de în ţinutul Neamţului, scriem şi dăm ştire cu aciastă scris<o>are a noastră, cu<m> ne-am sculat noi, de bună voe no<a>stră, de nimene siliţ<i>, nici înpresuraţ<i> şi ne-amu văndutu a nostrâ parte de ocinâ ci se va alége de în tot, în sat în Cărligi, drep<t> doodzeci de galbeni de aur, bani gata, dumnie-sale lui Nicoar<ă> logofetul.

Şi într'aciasta tocmal<ă> a no<a>strâ fost-au: Bran diiacul şi Nechita diiacu şi Toma de în Duşeşt<i> şi Ilea şi Luca croitoriulu de în Iaş<i> şi Marmure diiacul şi alţi oameni buni.

Deaci, ca se-i fie dumnie-sale ocină şi cumpărăturâ dela noi, în veaci neclătit<ă>, iar altu să nu se amestece.

Aiasta scriem şi dăm a şti. Şi pre mai mare credinţă, noi ne-am pus şi peceţile către acest zapis.

Scris în Iaş<i>, Ghen. 15.

Am iscălit, Bran diac.

Acad. R.P.R., I.VI/265.
Orig. rom., hârtie, 3 peceţi aplicate.
Datat după uricul din 22 Martie 1605, în care se menţionează această vânzare.

275

1605 (7113) Ianuarie 29.

Tălmăcire.

Noi Eremiia Movila v<oe>vod, cu mila lui d<u>mnezeu, domnu ţării Moldav-{v}iei. Adică venit-au înnainte noastră şi înnainte tuturor a lor noştri moldoveneşti boeri, sluga noastră Movila, ce-au fostu părcălab, cu un zapis de mărturie dela şol-

tuzul şi 12 pârgari din târgu Bacău şi preotul Zaharie şi preotul Ion şi dela toţi megieşi<i> târgoveţi şi dela Toader, *fratele* lui din Albeni şi dela alt Toader Caraţe, precum s'au cumpărat lui-şi dela Mateiasa şi dela fiii ei, a lor driaptă ocină din satul Albeni, cu o vie cu cramă şi cu căzi şi cu toate cele ce li să cuvine şi din câmpu şi din pădure şi din curăţituri, dreptu 600 zloţi tătăreşti.

Şi noi dacă am văzut acel a lui zapis ...[1]) pentru aceia am dat şi am întărit, ca să-i fie lui şi dela noi, ocină şi uric cu tot venitul. Şi alt nime să nu să amestice înnainte aceştii cărţi a noastră.

Insuşi domnul au zis.

Anul 7113 <1605> Ghenar 29.

Stroici *mare* logofăt au învăţat şi au iscălit.

De mine s'au tălmăcit di pe cel în orighinal ispisoc, în oraşul Iaşii, la anii 1821 Ghenar 29.

Theodor Gaşpar diiac de divan.

Arh. St. Iaşi, CDXXX/4.
Trad. rom.

276

1605 (7113) Februarie 9, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele, rugătorilor noştri egumenului şi întregului sobor dela sfânta mânăstire Pobrata şi ureadnicului lor din Văleni, ca să fie tari şi puternici, cu această carte a noastră, să ţie şi să oprească dreapta lor ocină, balta care se numeşte Beleul şi o gârlă ce se numeşte Chiciţa. Nimeni să n'aibă nicio treabă a prinde peşte acolo.

Pentru aceasta, nimeni să nu îndrăznească a-i ţine sau opri înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Suceava, anul 7113 <1605> Februarie 9.

Eremia voevod <m. p.>

† Domnul a poruncit.

† Stroici mare logofăt a învăţat.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, XIII/44.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1796.

277

1605 (7113) Februarie <18>, Iaşi.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Catrina, cneaghina lui Pătraşco Prăjescul diac şi fiii lor Toader şi Sava şi Dumitraşco, cu zapis dela Sava

[1]) lipsă în text.

hotnog și Dumitru spătărel și Ihnat spătărel și Petrea și mulți oameni buni, cum au venit înaintea lor, Bejan și sora lui, Irina, fiii Nechifoaei, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut părțile lor de ocină din sat din Bogdănești, cât se vor alege părțile lor, după mama lor Nechifoae. Și le-au vândut mai sus zisei Catrina Pătrășcoae și fiilor ei Toader și Sava și Dumitrașco, pentru optsprezece taleri de argint și le-a plătit deplin.

Pentru aceia ca să le fie și dela noi, cu tot venitul. Altul să nu se amestece. Scris în Iași, anul 7113 <1605> Februarie <18>.

† Domnul a zis.

† Marele logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Dumitru <a scris>.

Arh. St. Iași, CDXIV/18.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată
Data de zi, după o copie slavă aflată, ibid., CCCL/115.

278

1605 (7113) Februarie 24, Suceava.

Din mila lui dumnezeu, noi Io Eremia Movila voevod, domn al țării Moldovei Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, slugile noastre, Cozma și fratele lui, Toma și sora lor, Draga, fiii Stancăi și popa Gavril, fiul Miliței și verii lor, Grozav și surorile lui Nastasia și Agafia și Mărica, copiii lui Ionuț și asemenea verii lor, Vasilie și surorile lui Agafia și Părasca și Axinia și Odochia și Pălaga, fiii lui Trușan, toți nepoți și strănepoți <lui Șandru comis> cel bătrân și asemenea vara lor, Anghelina, fiica lui Bogdan medelnicer și verii lor, Vasilie și Gavril și surorile lor, Neacșa și Marica și Simina și Chirighina, fiii lui Rugină, nepoții lui Bogdan medelnicer și Evghenia, fiica lui Bogdan Rugină, toți nepoți și strănepoți ai lui Șandru comis cel bătrân de bună voia lor, de nimeni siliți, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și cumpărătură a străbunicului lor, Șandru comis, satul Crăeștii, care este la obârșia apei Neagra, care este în ținutul Neamțului, care îi era lui cumpărătură dela Toader Hurdugaș.

Pe acesta l-au vândut ei slugii noastre credincioase, Vasilie pârcălab de Neamț și cneaghinei lui, Anghelina, pentru cinci sute de taleri de argint din privilegiul de cumpărătură ce l-au avut strămoșul lor, Șandru comis, dela Ștefan voevod cel Bătrân. Și acest uric, pe care l-au avut dela Ștefan voevod cel Bătrân, încă l-au dat în mâinile mai sus scrisului Vasilie pârcălab și cneaghinei lui, Anghelina.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și cu înțelegere și plata deplină în mâinile tuturor celor mai sus scriși, 500 de taleri numărați, iar noi asemenea și dela noi am dat și am întărit mai sus scrisului Vasilie pârcălab de Neamț și cnea-

ghinei lui, Anghelina, acest mai sus spus sat Crăeştii care este la obârşia apei Neagra, ca să-i fie lui şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului neam al lor, care li se va alege mai aproape, neclintit lor niciodată, în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, Crăeştii, care este la obârşia apei Neagra, să fie din toate părţile pe vechile lui hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Eremia Moghila voevod şi credinţa preaiubiţilor şi din inimă fii ai domniei mele, Io Costantin voevod <şi> Io Alexandru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Nistor Ureche mare vornic de ţara de jos, credinţa panului Cârstea mare vornic de ţara de sus, credinţa panului Gheorghie pârcălab de Hotin, credinţa panului Gheorghie şi Ioraşco pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Manole şi Avram Rodna pârcălabi de Roman, credinţa panului Văscan Orăş hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Bârnovschi postelnic, credinţa panului Toader Veveriţă spătar, credinţa panului Cărăiman ceaşnic, credinţa panului Gligorie stolnic, credinţa panului Simeon Stroici vistiernic, credinţa panului Gherman comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, din copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le strice întărirea noastră, ci să le dea şi să le întărească, pentru că le sunt drepte ocine şi cumpărătură pe banii lor drepţi şi proprii.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie şi să atârne şi pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Arsenie Nebojatco la Suceava, în anul 7113 <1605> luna Februarie 24 zile

Şi a iscălit Stroici logofăt <m. p.>

Acad. R.P.R., CLXXXVIII/218.
Copie slavă din 1920.

279

1605 (7113) Februarie 25, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici cneaghina Todosia, fiica lui Onciul din Herţea, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a dat dreptele sale ocine şi dedine, nepoţilor săi, Onofrei aprod şi Gligorie cămăraş, fiii lui Onciul Vrânceanul, din dreptele ei privilegii şi ispisoace [1]) de împărţeală, pe care le-a avut ea dela domnia mea, a treia parte din satul Herţea, care este în ţinutul Cernăuţi, partea de jos şi cu loc de-

[1]) « ispisoace », aşa în orig.

iaz şi cu moară pe pârâul satului şi cu toate fâneţele, le-a dat ea nepotului său, Onofrei aprod. Iar jumătate din satul Lehăcenii pe Prut, partea de jos şi cu loc de iazuri şi de mori, pe pârâul Răchitna şi jumătate din altă moară, pe acelaşi pârâu dela acelaşi sat Lehăcenii, ce este în ţinutul Cernăuţi, ce este cumpărătura tatălui ei, Onciul Herţea, le-a dat ea nepotului său, Gligorie cămăraş.

Deci noi, cu sfatul nostru am întrebat pe cneaghina Todosia, pentruce le dă ea aceste ocine şi dacă le dă de vreo nevoie. Iar ea a spus astfel înaintea noastră şi naintea boierilor noştri, că le dă de bună voia ei, fiindcă, ea nu are niciun copil din trupul său, ca ei să o îngrijească, până când va fi vie şi să o ţină, iar după moartea ei, să-i facă pomeni, cum se cuvine.

Deci noi, văzând că ea a dat nepoţilor săi mai sus scrişi, aceste ocine, de bună voia sa şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit mai sus scrisului Onofrei aprod acea a treia parte cea de jos, din satul Herţea şi cu iaz şi cu moară şi cu toate fâneţele, cum le-a stăpânit şi Onciul, bunicul lor şi iarăşi fratelui lui, Gligorie..... [1]) cea jumătate a satului Lehăcenii pe Prut, partea din jos şi cu loc de moară pe Răchitna şi acea jumătate de moară din alt vad pe acelaşi pârâu, ce a fost cumpărătură a lui Onciul cel bătrân ca să le fie şi dela noi uric şi ocini cu tot venitul.

Iar apoi iarăşi după moartea Todosiei, cine dintre alţi nepoţi ai ei sau din neamul ei va voi să încerce sau să strice să întoarcă în alt chip, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat şi să fie cu Arie şi cu Iuda şi să fie neiertat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de preacurata lui maică şi de 12 apostoli fruntaşi şi de 318 sfinţi părinţi, cei dela Niceia şi de toţi sfinţii şi să aibă a da seamă înaintea cumplitei judecăţi a lui Hristos. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Suceava în anul 7113 <1605>, Februarie 25.

† Domnul a poruncit.

Eremia voevod <m. p.>

† Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

† Nebojatco <a scris>.

Acad. R. P. R., XI/1.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

280

1605 (7113) Februarie 26, Suceava,

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni mari

[1]) loc rupt în orig.

şi mici cneaghina Rusca, fiica lui Tâmpa, nepoata lui Iurşa, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut dreapta ei ocină şi dedină şi cumpărătură a tatălui ei Tâmpa, toată partea ei cât se va alege din satul Popeni, care este pe Iubăneasa, în ţinutul Dorohoi şi de moştenire şi de cumpărătură, cu iaz şi cu mori. Pe acestea le-a vândut credinciosului nostru, pan Isac Balica, pentru patru sute taleri de argint şi doi boi preţuiţi la treizeci taleri.

Şi s'a sculat credinciosul nostru, pan Isac Balica şi i-a plătit deplin toţi acei mai sus zişi bani, 400 taleri şi 2 boi, preţuiţi la 30 taleri. Şi uricele şi ispisoacele pe care le avea de moştenire şi de cumpărătură încă le-a dat în mâinile credinciosului nostru, pan Isac Balica.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, iar noi, deasemeni am dat şi dela noi şi am întărit mai sus scrisului nostru, credinciosului pan Isac Balica, acea mai înainte zisă parte de ocină din satul Popeni, pe Iubăneasa, în ţinutul Dorohoi, cu iaz şi cu mori, ca să-i fie şi dela noi ocină şi cumpărătură cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Suceava, în anul 7113 <1605> Februarie 26.

Domnul a poruncit.

Eremia voevod <m. p.>

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Nicoară <a scris>.

Acad. R. P. R., CLVII/61.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom., ibid., DXLIV/10.

281

1605 (7113) Februarie 27.

Suret di pe ispisocu sărbăscu dila Irimie Movila voda, din veletul 7113 <1605> Fev. 27.

Pricum au vinit înnainte noastră şi înnainte tuturoru boerilor noştri, a mari şi a mici, Todosca şi frat<e>său Gavril, ficiorŭ <lui> Costandin Golăiesă, nepoţăi Măriuţi Suiloai, stănepoţă<i> lui Daşcu, di a lorŭ bună voii, de nim<i>ne săliţi şă asupriţi, ş'au văndut a lor dria<p>tă ocină şă moşie, din giumătatea satului di Sănăuţu, din a triia parti, gium<ă>tatea ci isti în ţănutu Sucivii, însă din parte din susu, cu gium<ă>tatea di vadu di moară şi în vatra satului şi în ţarină şi cu lazuri şi cu pomătu. Acele li-au văndutu rudinii loru, slugii noastri lui Miron aprodu din Sanăuţŭ şi giupănisăi lui, Sofronii, dript 160 taliri di arugintu şi au plătit loru deplinu, dinainte noastră şi înnainte boeriloru noştri.

Deci noi, văzăndu a loru bună învoeială şi tocŭmală şi plată deplini, aşijdiri şi d<e> la noi am dat şi am întărit slugii noastri de mai susu scrisă, lui Miron apro-

dul şă giupănisăi lui, Sofronii, pre ace de mai susu zăsă părţi di ocină, giumătate satul de Sănăuţu din a trii part<e> gium<ă>tati, parte din susu, cu giu<mă>tate di vadu di moară şă 'n vatra sat<u>l<ui> şâ în ţarin<ă> şă în lazuri şă pomătu, ca să fie lui dila noi uricu şă ocină cu totu vinitu. Şă altul să nu să mai amesteci pisti aciastă cart<e> a noastră.

S'au tălmăcit de Gheorghi Evlogu diiac de divan 1765, M<a>rt 13.

Acad. R. P. R., CCCCLXVI/119.
Trad. rom.
Cu un rezumat, ibid., DL/1 f. 17.

282

1605 (7113) Februarie 28, Succava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni mari şi mici, rugătorul nostru, popa Ion Bantăş cel bătrân din Brăeşti, fiul lui Pistruiui nepotul lui Boris Braevici, de bună voia lui, de nimeni silit, nici asuprit şi a dat dreapta sa ocină şi dedină şi din privilegiul pe care l-a avut bunicul său, Boris Braevici, dela Alexandru voevod cel Bun şi Bătrân şi din cel de întărire dela acest Alexandru voevod, toată partea lui de dedină ce se va alege din satul Brăeşti şi cu iaz la pârâul Brăesei şi cu casele lui şi cu grădini şi cu toate ale lui şi cu două părţi care-i sunt cumpărătură dela Vasutca şi Teodosia, fiicele lui Răcătău şi dela Griga nepoţii popei Ion Bantaş, stănepoţi tot ai lui Boris Braevici. Acestea le-a dat ginerelui său, credinciosului nostru boier Gligorie mare stolnic şi nepoatei sale Brânda cneaghina lui Gligorie stolnic.

Deci noi cu sfatul nostru am întrebat pe popa Ion Bantăş, pentru ce dă ginerelui său, Gligorie stolnic şi nepoatei sale, Brânda, oare le dă lor pentru vreo nevoie ?

Iar el aşa a spus înaintea boierilor noştri, că nu le dă pentru nici o nevoie, ci le dă de bună voia sa, pentrucă nu are nici un copil din trupul său şi încă i-a dat Gligorie stolnic lui o sută de taleri de argint şi şi-a făcut pomenire cu aceşti bani la mânăstirea Moldoviţei. [Şi] în fiecare an să-i dea acolo la mânăstire şi să-l îngrijească şi să-l ţie cât va trăi. Iar după moartea lui, să-i facă pomenire, cum se cuvine.

Deci noi văzând că le-a dat lor de bună voia sa, iar noi deasemenea am dat şi am întărit şi dela noi mai sus scrisului boier al nostru Gligorie mare stolnic şi cneaghinei lui, Brânda, aceste mai sus spuse părţi de ocine din satul Brăeşti şi cu iaz şi cu case şi cu livezi, ca să le fie lor şi dela noi cu tot venitul.

Şi iarăşi după moartea popei Ion Bantăş, cine ar îndrăzni, dintre alţi nepoţi ai lui şi din neamul lui să strice dania lui sau să o întoarcă altfel, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat şi afurisit să fie cu Arie şi cu Iuda şi să nu fie

iertat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de preacurata lui mamă şi de 12 sfinţi apostoli fruntaşi şi de 318 sfinţi părinţi cei dela Niceia şi de toţi sfinţii şi să aibă a da seamă înaintea cumplitei judecăţi a lui Hristos. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Suceava, în anul 7113 <1605> Februarie 28.

† Domnul a poruncit.

† Stroici mare logofăt a învăţat. Şi am iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

† Nebojatco <a scris>.

Acad. R. P. R., XIII/271.
Orig. slav, hârtie, 3 peceţi aplicate.
Datat după doc. din 1605 Martie 20, ibid., LVII/7.

283

< 1605 Martie >.

† Iată eu, Mogâldea vornic de gloată şi Ilea mare şetrar şi Năvrăpăscul jitnicer şi Ureche pârcălab şi Toma Brut şi Dumitru Goea şi Şinţa aprod din ţinutul Orhei şi Damir şi Lucaci din Todereni mărturisim cu această scrisoare a noastră că a venit înaintea noastră Ion şi fraţii lui, Toader şi Dumitru, fiii Tudosiei . . .[1]) de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut ocina lor dreaptă, două părţi din a şasea parte, care se împarte pe cinci părţi, din partea Ciureştilor, din satul Cârligi, care este în ţinutul Neamţ. Aceasta au vândut-o ei lui pan Nicoară logofăt pentru optzeci taleri de argint.

Şi după aceia, deasemeni a venit înaintea nostră, Anthamiia, fiica lui Guga, de bună voia ei şi a vândut ocina ei dreaptă, din acelaş sat mai sus scris Cârligi, a cincea parte din a şasea parte. Aceasta a vândut-o tot lui pan Nicoară logofăt pentru patruzeci taleri de argint.

Deci, noi, dacă am văzut că s'au tocmit de bună voie şi li s'a plătit deplin noi am făcut această carte a noastră de mărturie, panului Nicoară logofăt până ce îşi va face şi direse domneşti. Şi pentru mai mare încredinţare, noi ne-am pus şi peceţile noastre pe acest zapis al nostru.

Scris la . . . .[1])

Ion Mogâldea vornic <m. p.>

Eu [2]) Năvrăpăscul <m. p.>

Am iscălit, Bran diac <m. p.>

Acad. R. P. R., LVII/9.
Orig. slav, hârtie, 3 peceţi aplicate.
Datat după doc. din 1605, Martie 20, ibid , LVII/7.

---

[1]) loc alb în orig.
[2]) « eu », aşa în orig.

284

< 1605 Martie >.

† Iată dar eu, Sora preuteasa şi fiul meu Ionaşco, înşine dela sine, mărturisim cu acest zapis al nostru, că am vândut o ocină ce am avut în satul Cărligii, la ţinutul Neamţ, ce se va alege partea noastră de ocină. Aceasta am vândut-o lui pan Nicoară logofăt pentru treizeci taleri număraţi. Deci pan Nicoară logofăt ne-a plătit, de bună voia noastră, aceşti bani mai sus scrişi pentru acea ocină, pentruca să-i fie lui şi dela noi ocină şi cumpărătură cu totul.

Şi la tocmeala noastră a fost Ionaşco ceaşnic şi aţli mulţi oameni buni. Astfel dăm de ştire.

Eu Ionaşco ceaşnic însumi am scris <şi> am iscălit <m. p.>

<Pe verso slav:> « 12 ogoare, 3 delniţe ».

Acad. R. P. R., LVI/256.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Datat după uricul de întărire din 22 Martie 1605.

285

< 1605 Martie >.

† 12 pământuri Sora preoteasa din Bârgăoani pentru 13 ughi.

† 10 ogoare Dochia, fiica Agafiei, nepoata Mărinii, femeia lui Florea din Unguraşi, 15 ughi.

† 6 pământuri şi jumătate, 2 delniţe, Todora femeia lui Dragsin, fiica lui Grozav din Bârgăoani, 5 ughi, 4 potronici.

† 4 pământuri şi jumătate şi 2 delniţe, Ionaşco şi Aniţa şi Antimia şi Chireana şi Gavril, toţi fii ai lui Sava din Bârgăoani, 4 ughi 15 potronici.

† 8 pământuri şi 2 delniţe Drăguşean, fiul Ilisaftei, nepot... [1]) şi Acxinia şi Aniţa şi Prohira, fiii lui Vascan, fratele lui Drăguşean, pentru 12 ughi.

100 talere ce au dat Necoară logofătul în mâna Manii de s'au dat pre Cârlege [2]) Să se ştie.

Şi însumi Manea am scris.

<Pe verso, contemporan:> « Pre Cârligi [3]) din ţinutul Neamţ »

Acad. R. P. R., LVI/278.
Orig. slav, hârtie.
Datat după uricul de întărire din 22 Martie 1605.

---

1) omis în orig.
2) pasagiul: « 100 talere... Cârlige », rom. în orig. slav.
3) « Pre Cârligi » rom. în orig. slav.

286

1605 (7113) Martie 1, Suceava.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri credinciosul nostru pan Boul vistier cu zapis de mărturie dela Eremia Grama și cu soția lui, Mărica, că au pus zălog la ei un loc de casă cu tot venitul, din partea lor pe care o au în satul Potlogeani în ținutul Neamțului, pentru treizeci de taleri, până în ziua lăsatei de carne a sfintei uspenii a născătoarei de dumnezeu și până la această zi vor avea ei să răscumpere și să-i întoarcă banii. Iar dacă până la această zi nu-l vor răscumpăra, iar pan Boul vistier să aibă a stăpâni acest loc de casă și să-i fie vândut lui de tot și să-și facă direse de cumpărătură.

Și la această tocmeală <au fost> martori: pan Voruntariu comis și Huhulea fost mare vătag și Ionașco Mătiiaș și Buculeiu aprod și fratele său Gavril.

Și când a fost la zi ei nu au răscumpărat acel loc de casă ci s'au lipsit și au rămas. Pentru aceia, să-i fie lui și dela noi ocină cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Suceava, în anul 7113 <1605> Martie 1.

† Domnul a zis.

† Marele logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Bașotă <a scris>

Acad. R. P. R., XIX/71 a și b.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1781.

287

1605 (7113) Martie 1, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri slugile noastre, Gheorghie și Iurașco, fiii lui Bașotă cu un zapis de mărturie dela slugile noastre, Vârnav vistier și dela Matei vistier și dela Simion armaș și dela mulți alți oameni buni și bătrâni, că și-au cumpărat dinaintea lor 12 ogoare în țarină și în câmp, în hotarul satului Săcuiani, dela Ion Potop și de la sora lui, Anghelina, fiii Sorei, nepoții Prigoroaei. Acestea le-au cumpărat cu cinsprezece taleri de argint. Și le-a plătit deplin dinaintea lor.

Deci noi, văzând acest zapis de mărturie dela aceste slugi ale noastre mai sus scrise și dela oameni buni, noi l-am crezut.

Pentru aceia, să le fie lor și dela noi aceste ogoare, ocină și cumpărătură și cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Suceava, în anul 7113 <1605> Martie 1.

† Domnul a zis.

† Marele logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

> Acad. R.P.R., CCXII/26.
> Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
> Cu o trad. rom. la Acad. R. P. R., ms. 5304, f. 1—2.

288

1605 (7113) Martie 1.

7113<1605> Mart I-iu. Un ispisoc dela Irimiia Movila v<oe>vod, întăritori unui cluceriu Iacomi, pe o parte de cumpărătură, din sat din Pănceşti, ci esti în ocolul Agiudului.

> Arh. St. Iași, Anaforale, nr. 14, f. 213.
> Rezumat rom. din 1837.

289

1605 (7113) Martie 1, Iași.

Suret de pe ispisoc vechiu pe sârbie dela Ieremiia Movila v<oe> vod, scris de Dumitru în Iaș<i> din leat 7113 <1605> Martie 1.

Inştiinţarea facem prin aciastă cartea noastră tuturor cui vor căuta asupra ei, sau o vor auzi cetindu-se, precum au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boerilor noştri a Moldovei, a mari şi mici, cinstit şi credincios boiariul nostru pan Ureche, *mare* vornic şi credinciosul nostru Mogăldea, vornic şi sluga noastră Cocriş şi ni s'au jăluit precum că mai înaintea vréme apa Moldovei curge<a> pe supt satul Săveştii şi hotarul satelor lor, Zăvoenilor şi Şoimăreştilor au fost până în apa Moldovei, iar de vo câteva vreme încoace apa Moldovei au rumpt o mare bucată din hotarul mai sus numitelor satelor lor şi ş'au făcut[1]) matcă pe acolea pe unde curge acum; şi acum acea mare bucată din hotarul lor, care le-au rumpt-o Moldova o stăpâneşte şi să hrăneaşte pe dânsa satul Săveştii şi cu aciasta li să face mare strâmbătate.

Şi trăgând la giudecată pe rugătorii noştri, pe călugării dela mănăstirea Pobrata, pentru pricina ce s'au scris mai sus şi au vrut să o scoată acea mai sus numită bucată de loc, din hotarul Săveştilor, pentru care să pricinuia că a fi rumtă de apa Moldovei, mărturisind înaintea noastră, precum că să pot afla şi oameni aşea bătrâni, care pot să ţie minte pe când au curs apa Moldovi pe acolea.

Iar rugătorii noştri încă au răspuns că acea bucată de hotar, care o trag dumnealor, niciodată nu o au stăpânit, ci o au stăpânit tot satul[1]) Săveştii. Şi la

[1]) scris deasupra rândului.

aciasta au cerut dela [1]) domniia mea și pe o samă de boieri, ca să le facă cercetare pentru acel hotar.

Deci, domniia mea am fost ales pe cinstit și credincíos boierul nostru pan Stroici *mare* log<o>f<ă>t, ca să meargă însuși el și cercetând, precum va afla așea să rămâe.

Insă după aceeia, mergând noi despre Davideni, ni s'au întâmplat a mânea în satul Săveștii și a petreace acolo pe loc o zi toată, unde viind înaintea noastră rugătorii noștri dela mănăstirea Pobrata și ni s'au jăluit cu mare jalobă, precum că mai sus numiții boeri, mare strâmbătate voesc a le face într'acel hotar a lor și nu să vă afla așe precum trag dumnealor și au cerut de al doilea ca să le trimitem pe mai sus numitul boieriul nostru, ca să facă cercetare, așa după cum au fost ales și mai înainte.

Apoi, după aceaia, însumi domniia mea, cu episcopii și cu boerii noștri, am eșit și am chemat pe feciorul Mogâldei vornicului și pe Ionașco Cocriș și am poruncit ca să ne scoată oameni bătrâni de pin satele lor, să ne arate până unde trag ei cu cuvânt că ar fi curs apa Modovii de mai înainte și până unde au fost hotarul acesor mai sus numitelor sate.

Iar ei ne-au arătat precum că ar fi curs tocma pe supt bisearica Săveștilor și vrea ca să le ei și câteva case de acolea. Și de acolea, dela besearică, am tot mers vale aceia, până unde ne-au arătat ei, până am ajuns la părăul Rășcăi și cât mergem vale aceia, care socotea ei a fi, că ar fi curs pe acolea Moldova, tot să micșura și să strâmta, până unde mai nu să cunoștea că ar fi fost vreodată pe acolea, până unde am văzut numai niște rădăcini de niște copaci mari și de niște livezi tăete de demult; iar de matca Moldovii, precum că ar fi curs vreodată pe acolea, după cum cerea ei nici într'un chip n'am putut afla. Ci am aflat că, de a fi curs vreodată pe acolea, a fi cursul părăul Rășcăi, iar Moldova nici odinioară n'au curs, pentru că noi am cercetat că de ar fi curs pe acolea Moldova, într'acea parte, precum o cer ei, alte semne ar fi fost și alt feliu de matcă, pentrucă pe unde au curs Moldova să cunoaște și să cunosc și malurile ei.

Drept aceaia, domniia mea, înșine îmblând cu episcopii și cu boerii noștri, care s'au întâmplat anume, am văzut și am aflat că nu iaste așe după cum trăgea.

Drept aceaia pe rugătorii noștri dela Pobrata i-am îndreptat și ș'au pus și fieriia, pentru că însumi domniia mea am văzut și am întocmit și am dat lor, satul lor, Săveștii, ca să și-l stăpânească hotarul, precum și l-au stăpânit până acum. Iar mai sus numiții boerii noștri au rămas ca să nu aibă a să mai trage la judecată mai mult, pentru aciastă picină nici odinioară, în veci. Și să fie rugătorilor noștri și dela noi uric cu tot venitul.

Și spre aciasta iaste credința a însumi domnii meale, de mai sus numit, Ieremie Movila v<oe>vod și a de d<u>mnezeu dăruiților fiilor domnii meale, Con-

---

[1]) scris deasupra rândului.

stantin, Alexandru şi Bogdan voevod şi credinţa a tuturor boerilor noştri a Moldovei, a mari şi mici.

[Apoi, după blăstăm ce pune în hrisov asupra cui s'ar ispiti a face asuprire sau răpirea dela mănăstirea Pobrata, zice].

Şi spre mai mare tărie şi întăritură, tuturor acestor de mai sus scrise, am poruncit cinstit şi credincios boeriului nostru, pan Stroici, *mare* log<o>f<ă>t, să scrie şi cătră adevărată cartea noastră aciastă pecetea noastră să lege.

De pe sârbie pe limba moldovenească am tălmăcit la anul 1805 Ghenar 17. Polc<o>v<nic> Pav<e>l Debrici *dela* mitr<opolie>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, XIII/888.
Trad. rom.
O copie după aceasta, la Arh. St. Iaşi, CCXLVI/4.

290

1605 (7113) Martie 4.

† Io Eremiia Moghila voevod, *din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit 'înaintea domniei mele,* Ionaşco *din* Obărşii, cu Ureache vornicu şi s'au părăt de faţă, înnaintea dumnii meale, printr'o ocină ce a fostu cumpărat Ionaşco, mai de multu de căt vornicul, dila o sor'a lui, anume Tudora, din sat din Dragomireşti şi o au fostu cumpărat dereptu cincisprădzeace-taler<i> de argintu şi au fostu..................... vandzătorii de faţă înnaintea dnmnii meale şi au mărturisit că................. văndut............Ionaşco.

Deci dumnea mea am socotit cu tot......... cum........ lui aşea i s'au venit să fie......tot........

Ionaşco, precum ca să se ştie.

† *Domnul a spus.*

† *Marele* logofăt *a învăţat. Şi a iscălit,* Stroici log<o>f<ă>t <m. p.>.

<*Scris*> *în Iaşi* v<ă>leat 7113 <1605> M.i 4.

† Pepelea a scris.

Arh. St. Iaşi, CDXVIII/10.
Orig. rom. hârtie rupt şi şters, pecete aplicată, căzută.

291

1605 (7113) Martie 6, Suceava.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră, Andrieş comişel, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură, din ispisoc de cumpărătură ce a avut dela domnia mea, din

tot satul Şetrăreni, la Turia, a opta parte şi cu două case, ce este în ţinutul Iaşilor. Ce i-a fost cumpărătură, dela Nastasia, fiica Solomiei, nepoata lui Mihăilă şetrar, din privilegiu de cumpărătură ce a avut Mihăilă şet‹rar›, dela Alexandru voevod. Şi el a vândut slugii noastre credincioase, lui Mihăilă Trifan postelnic pentru patruzeci de taleri de argint. Şi i-a plătit deplin. Şi acest ispisoc de cumpărătură ce a avut Andreiaş comis dela domnia mea, încă l-a dat în mâna lui Trifan postelnic.

De aceia, ca să-i fie şi dela noi uric şi ocină, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Suceava, în anul 7113 ‹1605› Martie 6.

† Domnul a spus.

† Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici mare logofăt ‹m. p.›.

† Nebojatco ‹a scris›.

Arh. St. Iaşi, CCCL/ 116.
Copie slavă din sec. XX.

292

‹1605› Martie 11.

† Iată dar eu Nădăbaico *mare* vătah de ţinutul Vasluiului şi Ilea şetrar. Scriem şi dăm ştire cu acest zapis al nostru, că au venit înaintea noastră Crăciun şi Şuşul din Micleşti şi s'au pârît de faţă cu Vasilca Vălineasa, pentru nişte bani pe care îi dăduse ei, Crăciun şi Şuşul, ca să plătească pe fiul ei, anume Zaharia de dabile. Si i-au dat ei Crăciun 14 taleri bani gata, în mâinile ei şi Şuşul 4 taleri şi o vacă.

Deci noi i-am dat Vasilcăi zi, peste două săptămâni, să plătească banii, dar când i-a fost ziua, a mai venit înaintea noastră Vasilca şi s'a jeluit că ea nu are cu ce să plătească.

Astfel i-am mai dat ei zi, într'o săptămână şi tot nu a plătit ci a venit înaintea noastră şi a dat ea pentru acei bani ocinile ei, cât se va alege cu tot venitul, din satul Micleşti.

Şi la această tocmeală au fost oameni buni: popa din Soleşti şi Huhulea de acolo şi Vasilie de acolo şi mulţi oameni buni, care au fost în casa lui Nădăbaico *mare* vătah. Şi pentru mai mare credinţă se pune pecetea noastră la acest zapis. Să se ştie.

Scris în casa lui Nădăbaico, Mart 11 zile.

Acad. R.P.R., CLXXXV/205.
Orig. slav, hârtie, 3 peceţi aplicate.
Datat după doc. din 7 Mai 1605.

293

1605 (7113) Martie 15, Suceava.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Modovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Anesia şi sora ei Grozava, fiicele lui Mihăilă Roatăş, nepoatele lui Ivan, de bunăvoia lor, nesilite de nimeni, nici asuprite şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, a treia parte din jumătate de sat din Dobromireşti şi cu loc de iaz şi de moară, care este în ţinutul Tutovei. Şi a vândut-o boierului nostru credincios, Calin mare medelnicer, pentru 50 taleri de argint şi le-a plătit deplin.

Deci noi văzând tocmeala lor de bunăvoe şi plata deplină, noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit boierului nostru credincios, Calin mare medelnicer, acea înainte zisă a treia parte din jumătate de sat din Dobromireşti şi cu loc de iaz şi de moară ca să-i fie şi dela noi, uric şi ocină cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Suceava în anul 7113 ‹1605› Martie 15.

† Domnul a poruncit.

† Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt ‹m. p.›

† Nicoară ‹a scris›.

‹Pe verso, însemnarea:› « Dobromireşt‹i› la Smila ».

Arh. St. Iaşi, CDLVIII/15.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată, căzută.

294

‹1605› Martie 15.

† Din mila lui dumnezeu, Io Eremia Moghilă, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor care o vor vedea sau vor auzi citindu-se că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni mari ‹şi mici› . . . . . . [1]) Axinia şi Toader şi Sohiica şi Nichifor, copiii lui Loghin, nepoţii lui Andriişanul şi cu verii lor, Ursu şi sora lui Mărica şi vara lor, Vasilca şi Gheorghe, fiii lui Pântelei şi deasemeni şi vara lor . . . . [1]), deasemeni nepoţii lor Ion Andriişanul şi Cozma fost cămăraş, fiul lui Ion Andriişanul şi vara lor, Mărica şi fratele ei Grozea vătag, fiii Motrei şi deasemenei vărul lor Chirilă şi fratele lui, Oana . . . . [1]) strănepoţii bătrânului Andriişan, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din ispisoc de mărturie, ce au avut ei dela domnia mea satul anume Cămă‹răşoae› [1]) . . . . [1]) nepotului şi vărului lor, slugii noastre credincioase Mihail Trifan postelnic şi cneaghinei sale Măria Căzaca pentru două sute taleri de argint şi le-a plătit deplin dinaintea noastră . . . . [1])

[1]) loc rupt în orig.

Trifan postelnic şi cu cneaghina sa Măria Căzaca, feciorilor lui Lamba Casapu, pentrucă aceşti mai sus zişi oameni au dat lui Lamba Casapu când a fost selişte, acest mai sus scris sat <.........> [1] aceste le-au întors aceşti bani mai sus scrişi bani o sută taleri.

Şi întru aceasta, deasemenea au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, slugile noastre Drăgan şi fratele lui, Ion, fiii lui Toader <.....> [1] şi vara lor Mărica, fiica Grozavei, femeia lui Iaconi Casapu şi deasemenea vărul lor, sluga noastră Simion vătag, fiul lui Hilip şi Tărâţă şi surorile lor, fiii Magdei, şi Gligorie fiul <........> [1] şi fiii lui Pistruiul şi fiii lui Pârjoltă şi Toader şi fiii lui Turcul, toţi nepoţii lui Ivan şi strănepoţii lui Iacoş, iarăşi de bună voia lor <nesiliţi> [1] de nimeni <nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină> [1] din privilegii ce au avut străbunul lor Iacoş dela Iliaş voevod şi de întărire dela .... [1] voevod, satul Hreţcanii pe Jijia şi cu loc de iazuri <au vândut credinciosului nostru> [1] Mihail Trifan postelnic şi cneaghinei sale Măria Căzaca pentru trei sute taleri număraţi şi le-au plătit lor deplin dinaintea .... [1] tuturor acestor mai sus scrişi.

Şi noi, deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit credinciosului <nostru boier> mai sus scris <să le fie> şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul lor şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului lor <neam ce se va alege mai aproape>........ [1] anume Cămărăşoae pe Sohovăţ şi cu iazuri şi cu mori şi satul Hreţcani pe Jijia, cu loc de iazuri pe pârâul .... [1]

Şi la aceasta este credinţa domniei mele a mai sus scrisului, noi Io Eremia Moghilă voevod şi credinţa prea <iubiţilor şi din inimă fii ai domniei mele Io Constantin voevod şi> ..... [1] şi credinţa panului Nistor Ureche mare vornic al ţării de jos, credinţa panului Cârstea mare vornic al ţării de sus..... [1] panului Manole şi Avram Rodna, pârcălabi de Roman, credinţa panului Văscan Orăş hatman şi pârcălab <de Suceava>...... [1] .... a panului Gligorie stolnic, credinţa panului Simion Stroici vistier, credinţa panului Gherman comis şi credinţa .... [1] sau iarăşi ori pe cine l-ar alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu le clintească .... [1]

Şi spre mai mare putere şi întărire tuturor acestor mai sus scrise, am poruncit <credinciosului şi cinstitului nostru pan Lupul Stroici mare logofăt să scrie şi pecetea noastră> [1] să o atârne la această adevărată carte a noastră.

A scris Arsenie Nebojatco..... [1] luna Martie 15 zile.

Şi a iscălit, Stroici mare logofăt <m. p.>

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, III/1/3.
Orig. slav, perg., lipsă o parte şi pecetea.
Cu o trad. rom. din 1840.
Datat după divan.

---

[1] loc rupt în orig.

295

1605 (7113) Martie 19, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri credinciosul nostru Nicoară logofăt şi a adus nişte zapise de mărturie dela răposatul Damian fost vistier şi dela Mogâldea vornic şi Ionaşco ceaşnic şi Năvrăpăscul jitnicer şi Ionaşco spătar şi Gligorie Şcheian şi Bran diac şi Nicoară Manea şi Efrim din Cârligi, că el şi-a cumpărat dinaintea lor dela Sora preoteasa şi dela fiul ei, Ionaşco şi dela Odochia, femeia lui Florea, fiica Agafiei, nepoata Mărinei şi dela Tudora, fiica Grozavei şi dela Ionaşco şi Aniţa şi Antimia şi Chireana şi Gavril, fiii Agafiei şi dela Drăguşan, fiul Ilisaftei, nepoţii Mărinei şi dela Axinia şi Aniţa şi Prohira, fiii lui Văscan şi dela popa Ştefan fiul lui Iachim vătag, nepotul Mândrei şi Odochia Pătroaia şi dela copiii ei, Nastasia [1]), nepoţii lui Avrămescul, a şasea parte din tot satul Cârligi, din ţinutul Neamţului toată partea Popeştilor, pentru două sute şi două zeci de taleri de argint, care a fost tuturor [acestora] de moştenire şi cu loc de iazuri şi de mori. Dintre <părţile> acestor oameni mai sus scrişi, numai o parte era cumpărătură, a lui Florea şi a femeii lui, Odochia, împreună, dela vara lor, dela Măgdălina, fiica lui Ion.

Şi asemenea a adus credinciosul nostru boier mai sus spus, Nicoară logofăt şi alte cărţi de mărturie dela aceiaşi boieri mai sus scrişi, că a cumpărat dinaintea lor dela Antimia, fiica lui Gug, din acelaş sat Cârligi, dintr'a şasea parte, a cincea parte, din partea lui Gug, pentru cincizeci de taleri de argint.

Deci noi văzând aceste zapise de mărturie dela acei boieri mai sus scrişi, iar noi am crezut şi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit credinciosului nostru mai sus scris, Nicoară logofăt, aceste mai sus spuse părţi de ocină din satul Cârligi, ca să-i fie lui şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Suceava, în anul 7113 <1605> Martie 19.

† Domnul a zis.

A iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

† Nebojatco <a scris>

Acad. R.P.R., LVI/7.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1787 Mai 30, ibid., CLVII/68.

296

1605 (7113) Martie 20, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră Leahul comişel

---

[1]) aşa în orig.

cu un zapis de mărturie dela slugile noastre Usu vătah de stolnici și altu [1]) Ursu comișel din Solești și popa Gonțea de acolo și Buciumaș vătah de pitari și alți mulți oameni buni, mărturisind că a venit înaintea lor Anghelina, fiica lui Gligorie, nepoata Neagăi, de bună voia ei, de nimeni silită, nici asuprită și a vândut dreapta sa ocină și dedină din privilegiul de moștenire, pe care l-au avut bunicii ei de la Ștefan voevod, toată partea ei, cât se va alege din satul Bobolești, care se numește acum Boldești. Aceasta a vândut-o slugii noastre mai sus scrise, Leahul comișel pentru douăzeci de taleri de argint și i s'a plătit ei deplin.

Deci noi, văzând acest zapis de mărturie, i-am făcut lui dela noi această întărire și i-am dat ca să-i fie lui și dela noi uric și ocină și cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Suceava, în anul 7113 <1605> Martie 20.

† Domnul a poruncit.

† Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

† Nicoară <a scris>.

Acad. R.P.R., CCXXIV/13.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1777 la Acad. R.P.R., CCXXIV/14.

297

1605 (7113) Martie 20, Suceava.

† Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, credinciosul nostru Nicoară logofăt și a adus niște zapise [2]) de mărturie dela răposatul Dămian vistier și Mogâldea vornic și Ionașco ceașnic și Ionașco spătar și Năvrăpăscul și Gligorie Șcheian și Bran diac și Nicoară Manea diac și Efrim din Cârligi, că el și-a cumpărat dinaintea lor, dela Gafona și dela fiica ei Țonța, două părți din a șasea parte ce se împarte în cinci părți, din satul Cârligi, care este în ținutul Neamțului, care acea parte le era cumpărătură din partea Ciureștilor și cu loc de iazuri și de mori, pentru șasezeci taleri de argint.

Și deasemeni și-a cumpărat din același sat Cârligi, din partea Ciureștilor, dela Ion și fratele lui, Dumitru și Toader și Sava, fiii Todosiei, două părți din a șasea parte, care se împarte în cinci părți, pentru o sută de taleri numărați. Acele părți însă, ei le vânduseră mai înainte lui Boișteanu.

Și deasemeni și-a mai cumpărat dela Mărica, femeia lui Ionuț și dela copiii săi, din aceeași parte a Ciureștilor, din același sat Cărligi, pentru șaizeci taleri numărați, acea ocină ce le-a fost cumpărătură dela Gherman și dela fratele lui Andronic, care șed acum la Săcăleni, în ținutul Vaslui.

---

[1]) « și altu », așa în orig.

[2]) « zapise », așa în orig.

Şi deasemeni şi-a cumpărat pentru douăzeci taleri număraţi dela Cârstina femeia lui Nistor şi dela fiii ei, Ion şi Vasilie din acelaşi sat Cârligi, tot din partea Ciureştilor, a cincea parte, din a şasea parte, din amândouă părţile care le era şi lor cumpărătură dela Mărica, femeia Petrei, care şede la Rădeni.

Deci noi, văzând aceste cărţi de mărturie dela aceşti mai sus scrişi boieri, iar noi am crezut şi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit, mai sus scrisului credinciosului nostru Nicoară logofăt, toate aceste înainte mai sus zise părţi din satul Cârligi, pe care şi le-a cumpărat din partea Ciureştilor, ca să-i fie şi dela noi uric şi ocine cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Suceava, în anul 7113 <1605> Martie 20.

Domnul a zis.

A iscălit, Stroici logofăt <m. p.>.

Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., LVII/7.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1787, ibid., CXLII/120.

298

1605 (7113) Martie 22, Suceava.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, sluga noastră credincioasă Ionaşco, pârcălab de Neamţ, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a dat ocina sa, două părţi din satul Brăeşti, ce este în ţinutul Hârlăului, care aceste părţi de ocină au fost ale lui Toader Glicenco şi ale lui Grozea; şi le-au pierdut pentru cincizeci şi cinci boi, ce au luat Glicenco cu Groza pentru o şugubină şi au cheltuit ei acei boi şi a plătit pentru ei sluga noastră Ionaşco pârcălab, acelor oameni ai căror au fost boii; însă cinci boi au fost ai lui Ionaşco pârcălab.

Şi el a dat acele părţi de ocină ginerelui său, slugii noastre credinciose, lui Eremia postelnic, din ispisoc de cumpărătură ce a avut dela domnia mea.

Deci noi, văzând că i-au dat lui de bună voia lui, noi, deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit, slugii noastre mai sus scrise, lui Eremia postelnic şi cneaghinei sale Ileana, aceste două părţi din satul Brăeşti, pe partea lui Glicenco şi a lui Grozea, ca să-i fie şi dela noi uric şi ocină, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Suceava, în anul 7113 <1605> Martie 22.

Domnul a zis.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>.

Nebojatco <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCXXII/3.
Orig. slav. hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1833.

1605 (7113) Martie 22, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Eremia Moghila voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici, slugile noastre Cozma Ciocârlie și fratele lui, Ștefan și sora lor, Iordosia și Ana, copiii Gaftonei și verii lor, Rusul și fratele lui Toader, fiii Condrei, nepoții Stancăi și strănepoții Lucăi Dreptate și răstrănepoții lui Jiurja Tomăscul, de bună voia lor, nesiliți de nimeni și nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină din privilegii ce au avut străbunul lor Jiurja Tomăscul dela Petru voevod cel Bătrân și de întărire dela Ștefan voevod cel Bătrân, a patra parte din satul Cozmești și din Mircești și cu loc de moară la Siret și cu jumătate de pod plutitor ce sunt în ținutul Sucevei. Aceia au vândut-o credinciosului nostru, pan Nicoară Prăjescul logofăt și cneaghinei lui, Maria pentru două sute taleri de argint.

Și la aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră Arvasia, fiica Anghelinei și nepoții ei de soră, Gligorcea și Toader, fiii Truhanei, nepoții Anghelinei Țânțăroae, strănepoții Stancăi, tot de bună voia lor și au vândut dreapta lor ocină și dedină din acele mai sus scrise sate, a patra parte din Cozmești și din Mircești și cu vad de moară la Siret și cu pod plutitor. Aceia au vândut-o tot credinciosului rostru Nicoară Prăjescul logofăt și cneaghinei lui, Maria, pentru două sute taleri de argint, din acele mai sus scrise privilegii.

Și la aceasta, iarăși au venit înaintea noastră, sluga noastră, Ionașco, fiul lui Gavril Țințar și al Anghelinei, nepot Stancăi, tot de bună voia lor și au vândut dreapta lor ocină și dedină, deasemeni a patra parte din Cozmești și din Mircești și cu vad de moară la Siret și cu pod plutitor; însă lui Ionașco i-a fost cumpărătură tatălui lui, Gavril Țințar, jumătate din acea a patra parte din Cozmești și din Mircești, pentru o sută taleri numărați dela vărul lui, Codrea, fiul Măricăi, nepotul lui Luca Dreptate. Aceia au vândut-o tot credinciosului nostru Nicoară logofăt, pentru două sute taleri numărați, din aceleași privilegii.

Și iarăși au venit înaintea noastră, Condrea și Sora lui, Chelsia, fiii Măgdălinei și nepoții lor de soră, Vasile și Cârstina fiii.....[1]) preotesei și Todosia, fiica lui Lupul, nepoții Stancăi și strănepoții lui Cozma Dreptate și răstrănepoții lui Jiurja Tomăscul, tot de bună voia lor și au vândut dreapta lor ocină și dedină și acea a patra parte din Cozmești și din Mircești și cu vad de moară la Siret și cu pod plutitor. Aceia au vândut-o tot credinciosului nostru Nicoară logofăt și cneaghinei

[1]) loc alb în orig.

sale, Maria, pentru două sute taleri de argint, din aceleaşi privilegii mai sus scrise. Şi le-au plătit deplin.

Şi la aceasta iarăşi au venit, înaintea noastră, Sora preoteasa şi fiul ei, Ionaşco şi Odochia, femeia lui Florea, fiica Agafiei, nepoata Mărinei şi verii lor, Tudora, fiica lui Grozav şi Ionaşco şi fraţii lui Gavril şi Aniţa şi Antimia şi Chireana, fiii Agafiei şi iarăşi, vărul lor, Drăguşan, fiul Ilisaftei, nepot Mărinei şi Axinia şi surorile lor, Aniţa şi Prohira, fiii lui Văscan şi popa Ştefan, fiul lui Iachim vătag, nepotul Mândrei şi Odochia Pătrăoae şi fiica ei, Nastasia, nepoţii lui Avrămăscul strănepoţi.... [1]) de bună voia lor şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din privilegii ce au avut de... [1]) dela...... [1]) voevod, din tot satul Cârligi ce este în ţinutul Neamţ a şasea parte, toată partea Popeştilor şi cu loc de iazuri şi de moară. Aceia au vândut-o tot credinciosului nostru Nicoară Prăjescul logofăt şi cneaghinei sale, Maria, pentru două sute şi douăzeci taleri de argint.

Şi la aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră, Gafona şi fiica ei, Ţonţa şi Ion şi fratele lui, Dumitru şi Toader şi Sava, fiii Todosiei şi Mărica, femeia lui Ionuţ şi cu copiii lor <şi au vândut ocina lor> [2]) ce le-a fost cumpărătură dela Gherman şi dela fratele lui, Andronic, fiii ..... [1]) şi Cârstina, femeia lui Nistor şi dela fiii ei Ion şi Vasile ce a fost lui Nistor cumpărătură dela Mărica, femeia lui Petru iarăşi de bună voia lor şi au vândut dreapta lor ocină din acelaşi privilegiu mai sus scris, din satul Cârligi a şasea parte, partea Ciureştilor şi cu loc de iaz şi de moară, care a fost unora din ei de moştenire, din această parte a Ciureştilor, iar altora le-a fost cumpărătură, tot din acea parte a Ciureştilor. Aceia acum au vândut-o tot credinciosului nostru, Nicoară logofăt şi cneaghinei sale Maria, pentru două sute şi douăzeci taleri număraţi.

Şi iarăşi a venit înaintea noastră, Antimia, fiica lui Gug, iarăşi de bună voia ei şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină din acelaşi sat Cârligi, a cincea parte din a şasea parte, din partea lui Gug, din aceleaşi privilegii. Aceia au vândut-o tot credinciosului nostru Nicoară logofăt şi cneaghinei lui, Maria, pentru cincizeci taleri număraţi.

Şi la aceasta deasemeni a venit înaintea noastră, Dragna, fiica lui Dan vistier, iarăşi de bună voia ei şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură a tatălui ei, din privilegii de cumpărătură ce a avut tatăl ei, Dan vistier, dela Petru voevod cel Bătrân, o selişte anume Sârbii, din sus de Boldeşti, pe pârâul Bârleştilor, care este în ţinutul Suceava. Aceia a vândut-o tot credinciosului nostru Nicoară logofăt şi cneaghinei lui, Maria, pentru două sute galbeni ungureşti. Şi i-au plătit ei deplin, dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Pentru aceia, toate acele mai sus scrise sate şi părţi de ocină, să fie ale acestor mai sus scrişi, Nicoară Prăjescul logofăt şi cneaghinei sale, Maria şi dela noi uric

[1]) loc alb în orig.

[2]) omis de diac.

şi ocine cu tot venitul, lor şi copiilor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi la tot neamul lor, cine li se va alege mai aproape, neclintit lor, niciodată, în veci.

Iar hotarul acelor mai sus scrise sate şi părţi de ocină, să fie pe părţi, cum se va alege, iar dinspre alte părţi să fie după vechile lor hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Eremia Moghila voevod şi credinţa preaiubiţilor şi din inimă copiilor domniei mele, Io Costantin voevod şi Alexandru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Nistor Ureche mare vornic de ţara de jos, credinţa panului Cârstea mare vornic de ţara de sus, credinţa panului Gheorghe pârcălab de Hotin, credinţa panului Gheorghie şi Ionaşco pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Manole şi Rodna pârcălabi de Roman, credinţa panului Văscan Orăş hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Bârnovschi postelnic, credinţa panului Veveriţă spătar, credinţa panului Simion Stroici vistier, credinţa panului Gherman comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al ţării nostre, Moldova, acela să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să le dea şi să întărească, pentrucă ei şi-au cumpărat pe banii lor drepţi şi proprii.

Iar pentru mai mare putere şi tărie a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris, Arsenie Nebojatco, la Suceava, în anul 7113 ‹1605› luna Martie 22 zile.

Acad. R.P.R., CLIX/18.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.
Cu o trad. rom., ibid., LXXXIX/67.
Un rezumat rom. la Arh. St. Iaşi, Anaforale, 14, f. 153.

300

1605 (7113) Martie 22.

† Adică deci noi, Mogâldea vornic de gloată şi Roşca fost vornic şi Apostolachi fost comis şi Apostol ceaşnic şi Murgoci fost staroste şi Vicol fost mare vatav şi Avram Mesehănescul şi Dumitru fost logofăt şi Nechifor fost pârcălab şi Avram fost pârcălab, mărturisim [1]) cu această carte a noastră, precum ne-am întâmplat la pan Ureche, mare vornic în vremea aceia, când domnia sa a făcut tocmeală cu Andreica Haruţ diac şi i-a vândut a treia parte din satul Ileşti, care este pe Topoliţa, între Târgul Nou şi între Petricani, pentru o sută taleri bătuţi şi patru

[1]) « mărturisim », aşa în orig.

boi, la preţ de şasezeci taleri bătuţi şi s'a prins şi şi-a luat zi Andreica Haruţ, de astăzi, Vineri, Martie 22 până Marţi după Invierea lui Hristos să vină cu privilegiile lor, ca să-şi facă domnia sa îndreptare şi dela măria sa milostivirea lui, domnul nostru.

Deci, noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi înţelegere între dânşii şi darea acelor bani mai sus scrişi şi a boilor, am făcut acest zapis să fie de mărturie. Şi pentru mai mare credinţă am pus şi peceţile noastre la acest adevărat zapis al nostru.

A scris Pepelea fost logofăt, după porunca lui Haruţ şi cu ştirea mai sus zişilor boieri.

Anul 7113 <1605> Martie 22.

Mogâldea vornic, <m. p.>

Roşca fost vornic, a iscălit <m. p.>

Vicol, a iscălit <m. p.>

Murgoci <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, XXXI/2.
Orig. slav, hârtie, 6 peceţi aplicate.
Cu o trad. rom.

301

1605 (7113) Martie 24, Suceava.

† Io Er<emia> Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţăriiModovei. Scriem........[1]) nostru Mupul[2]) şi-ţi dăm ştire că ni se jeluiesc fiii lui Ionu din Selişte, împotriva lui Ionaşco de acolo şi împotriva altor răzeşi, ce au stupi în sat şi astfel spunând înaintea noastră, că au avut multe pagube dela ei şi pentru albinele lor. Şi este prisaca fiilor lui Ionuţ mai[3]) veche acolo în sat, cum....[1]) mai înainte s'a pârît şi a avut martori mulţi oameni buni din sat şi dintre megiaşi, că este mai[3]) veche prisaca fiilor lui Ionuţ.

De aceia, cum veţi vedea această carte a noastră, iar tu să ai a le spune să-şi scoată stupii lor din sat, unde vor şti.

Aşa să ştiţi, altfel să nu faceţi, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Suceava, anul 7113 <1605> Martie 24.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt.

Toader <a scris>.

Acad. R.P.R., CLVII/69.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

---

[1]) loc rupt în orig.
[2]) « Mupul », aşa în orig.
[3]) « mai », aşa în orig. slav.

1605 (7113) Martie 26, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi, Io Eremia Moghilă voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni mari şi mici, slugile nostre Andreica şi fraţii lui, Gligorie şi Lupul şi sora lor Antimiia, fiii lui Ionaşcu Păulel, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi cumpărătură, din ispisoace de cumpărătură ce a avut tatăl lor Păulel dela Petru voevod şi dela Aron voevod, a treia parte din tot satul Cupcici, care se numeşte Preteşenii pe Ciuhur, la ţinutul Iaşi şi cu jumătate de iaz şi cu moară la Ciuhur ce a fost cumpărătura tatălui lor Păulel dela Drăghici şi <dela> fratele lui, Frijea, fiii lui Ion Taba [1]) şi <dela> verii lor Crăciun [2]) şi dela fraţii lui, Petrea şi Ioan şi Drăguman şi surorile lor Nastea şi Titiana, fiii Anei, deasemenea nepoţi şi din privilegii de cumpărătură ce a avut Ion Taba dela Petru voevod cel Bătrân.

Şi au vândut-o slugii noastre credincioase Ilea Băcioc ceaşnic pentru două sute şi cincizeci taleri de argint şi le-a plătit toţi deplin dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Deci noi văzând tocmeala lor de bună voe şi plata deplină în mâinile tuturor celor mai sus scrişi, noi deasemenea şi dela noi am dat şi am întărit mai sus scrisei slugii noastre credincioase Ilea Băcioc ceaşnic acea înainte mai sus zisă a treia parte din acel sat Cupcinea, care se numeşte Brătăşeanii şi cu iaz şi cu mori la Ciuhur, ca să-i fie şi dela noi uric şi ocină şi cumpărătură cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor şi întregului lor neam care li se va alege mai aproape, neclintit lor, niciodată în veci.

Iar hotarul acelei mai sus scrise a treia parte din tot satul Cupcici, care se numeşte Brătăşenii [3]) şi cu iazuri şi cu mori la Ciuhur să fie din toate părţile după vechile lor hotare pe unde au folosit din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre a mai sus scrisului noi, Io Eremia Moghilă voevod şi credinţa preaiubiţilor şi din inimă copii ai domniei mele, Io Constantin voevod şi Alexandru voevod şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Nistor Ureche vornic al ţării de jos, credinţa panului Cârstea vornic al ţării de sus, credinţa panului Gheorghie pârcălab de Hotin, credinţa panului Gheorghii şi Ionaşco pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Manole şi Rodna [4]) pârcălabi de Roman, credinţa panului Văscan Orăş hatman şi pârcălab de

[1]) probabil Ion Taban.
[2]) « Crăciun » în orig.
[3]) « Prăteaşeanii » în orig.
[4]) « Rodia » în orig.

Suceava, credinţa panului Bărnovschii postelnic, credinţa panului Toader Veveriţă spătar, credinţa panului Cărăiman [1]) ciaşnic, credinţa panului Gligorie stolnic, credinţa panului Simion Stroici vistier, credinţa panului Gherman comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră cine va fi domn dintre copiii noştri sau.......[2]) sau iarăş pe oricine dumnezeu va alege să fie domn ţării noastre Moldova, acela să nu clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească, pentrucă...[2]) şi-a cumpărat pe banii săi drepţi şi proprii.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Lupul Stroici marele logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Arsenie Nebojatco la Suceava, în anul 7113 <1605> luna Martie 26.

După un orig. slav din: Zapiski Odesskago obşcestva istorii i drevnostei, vol. III Odessa, 1853, pp. 255—256.

303

1605 (7113) Martie 26, Suceava.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Modovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni mari şi mici, boierul nostru credincios, Vasilie mare pitar, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a dat nişte ispisoace [3]) de întoarcere, ce a avut dela domnia mea. Ce a întors el cinci sute de zloţi tătăreşti, în mâinile lui Vasilie sulgerel, ginerele lui Stan Cozea pentru a treia parte de sat din Roşiori, în ţinutul Neamţului.

Care aceasta a treia parte de sat îi era lui dreaptă dedină şi a fost vândută pentru verii lui, Grozav şi Moga, diaci şi Drăghina şi Sofiica şi Părasca, toţi fii ai lui Băloş bătrânul şi au dat-o credinciosului nostru Caraiman mare paharnic. Şi i-a dat lui şi această mai sus scrisă a treia parte din sat, din Roşiori, pentrucă s'a răscumpărat această ocină, pentru banii săi.

De aceia noi văzând între dânşii tocmeală de bună voie şi noi deasemenea şi dela noi, am dat şi am întărit credinciosului nostru Caraiman mare paharnic, această înainte zisă a treia parte, din satul Roşiori în ţinutul Neamţului, partea de jos, ca să-i fie şi dela noi uric şi ocină şi cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Suceava, în anul 7113 <1605> Martie 26.

† Domnul a poruncit.

---

[1]) « Căirămaca » în orig.

[2]) loc alb în text.

[3]) « ispisoace », aşa în orig.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>
Faceţi-i uric[1]).
Nicoară <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCCL/117.
Copie slavă din sec. XX.
Cu o trad. rom. din 1811, Acad. R.P.R., ms. 234, f. 12 v.

304

1605 (7113) Martie 28, Suceava.

Tălmăcire de pe ispisocu vechi pe sirbii, dela Irimie Movila v<oe>vod, domn ţării Moldov[v]ii, scris de Irimie Băsianul, în Suciav[v]a, din let 7113 <1605> Mart. 28.

Cu mila lui dumnezău, noi Irimie Movila v<oe>vod, domn ţării Moldov[v]ii. Facem ştire prin această carte a noastră, tuturor cui vor căuta spre dănsa, sau vor auză-o cetindu-si, că viind înnainte noastră şi dinnainte tuturor boerilor noştri ai Moldovii, mari şi mici, slugile noastre: Simion şi fratile său Ionaşcu, fiii lui Răcătău celui bătrân, de a lor bunăvoi, de nimene siliţi, nici asupriţi şi au văndut a lor driaptă ocină şi cumpărătură a tatălui lor, Răcătău, dintr'un ispisoc de cumpărătură ce îl ave tatul lor, Răcătău, dela răposatul Petru v<oe>vod, din giumătate de satul Jurcanii, care acum să numeşti Colăceştii, pe Pereschiv, a trie parte; pe aceia au văndut-o slugii noastre credincios, lui Calin *mare* med<elni>cer în patruzăci taleri de argint. Şi sculăndu-si credinciosul, sluga noastră Calin *mare* medelnicerì, au plătit deplin acei de mai sus numiţi 40 taleri de argint, în măinile acelor mai sus arătaţi: Simion şi fratile său, Ionaşcu, fiii lui Răcătău celui bătrăn, înnainte noastră.

Şi după aceasta, iarăş <i> au mai venit, dinnainte noastră şi dinnainte tuturor boeril<o>r noştri ai Moldovii, mari şi mici, slugile noastre Gheorghii şi frati-său Vasăle *şi* sora lor, Iliana, fiii lui Bogdan, ce au fost *mare* sluger, de a lor bunăvoi, de nimeni siliţi, nici asupriţi şi au văndut a lor driaptă ocină şi cumpărătură, a tatălui lor, Bogdan, ce au fost *mare* sluger, dintr'un ispisoc de cumpărătură ce l-au avut tatul lor Bogdan, *fost mare* sluger, dela răposatul Petru v<oe>vod. o a trie parte din giumătate din acel mai sus pomenit sat Furcanii, ce să numeşti acum Colăceştii, pe Pereschiv, cu locu de iaz şi de moară; care ace mai sus pomenită a trie parte din giumătate de satul Furcanii, ce să numeşte acum Colăceştii, au avut-o cumpărătură Bogdan *fost mare* sluger dela Grigori *fiul lui* Dragote, nepot Vasilicăi, strănepot lui Cărlicu postelnicu; aceia au văndut-o credincios slugii noastre, lui Calin *mare* med<elni>cer, drept 30 taleri de argint. Şi scu-

---

1). scris de Stroici.

lăndu-şe credincioasa sluga noastră Calin *mare* med<elni>cer şi plătind toţ<i> deplin acei de mai sus numiţi treizăci taleri de argint, în măinile slugil<o>r noastre: Gheorghii şi frati-său, Vasăle *şi* surorii lor, Ilenii, fiii lui Bogdan, *fost mare*-sluger, înnaintea noastră.

Şi după aceasta, iarăş<i> au mai venit, înnainte noastră şi înnainte tuturor boerilor noştri, mari şi mici, ai Moldovii, slugile noastre: Pintelii şi fraţii lui: Ion, Vlasii şi Maxin, fiii lui Gonţa vătavu, de a lor bunăvoi, de nimine săliţi, nice asupriţi şi au văndut a lor driaptă ocină şi cumpărătură a tatălui lor Gonţa vătavu, dintr'un ispisocu de cumpărătură, ce l-au avut tatăl lor Gonţa văt<a>v, tot dela răposatul Petru v<oe>vod, giumătate de satul Horcineştii, ci esti pe Pereschiv şi cu locu de iaz şi de moară în Pereschiv, supt făntăna Frasăorul; care această de mai sus pomenită giumătate de satul Horcineştii de pe Pereschiv, supt făntăna Frăsăorul cu locu de moară şi de iaz, au avut-o cumpărătură dela Dragoşa, dintr'un ispisoc, ce l-au avut dela Bogdan v<oe>vod; aceia o au văndot-o credincioasii slugii [slugii] noastre, lui Calin *mare* med<elni>cer, în o sută cincizăci taleri de argint.

Şi sculăndu-si credincioasa noastră slugă Calin *mare* med<elni>cer, au plătit deplin toţi acei 150 taleri de argint, în măinile slugilor noastre; Pintelii şi fraţil<o>r lui: Ion, Vlasii şi Maxin, fiilor Gonţăi vătavu, înnainte noastră.

Şi după aceasta, iarăş<i> au mai venit, înnainte noastră şi înnainte tuturor boerilor noştri ai Moldov[v]ii, mari şi mici, slugile noastre: Andronicu şi fratele său Toader, fiii lui Dumitru comişălu, de a lor bună voia, de nimine săliţi, nici asupriţi şi au văndut a lor driaptă ocină şi cumpărătură a tatălui lor Dumitru comişălu, din ispisoacile ce li-au avut dela Petru v<oe>vod şi Bogdan v<oe>vod, giumătate de satul Horzăneştii, ce esti pe Pereschiv, cu locu de iaz şi de moară în Pereschiv; cari acel de mai sus pomenit sat Horzăneştii l-au avut cumpărătură tatul lor, Dumitru comişălu, dela Tudosiia, fiica lui Glăvan vist<ie>r, din privileghii de danii ce au avut-o tatăl lor Glăvan vist., dela Ştefan v<oe>vod; aceia au vândut-o slugii noastre lui Calin *mare* med<elni>cer, în o sută cincizeci taleri de argint. Şi sculăndu-si credincioasa sluga noastră Calin *mare* medelni>cer, au plătit toţi acei de mai sus pomeniţi bani, una sută cincizăci taleri de argint, în măinile lui Andronicu şi a fratilui său Toad<e>r, fiii lui Dumitru comişălu, înnaite noastră.

Şi după aciasta, asămine au mai venit înnainte noastră şi înnainte tuturor boerilor noştri ai Moldov[v]ii, mari şi mici, slugile noastre: Toader şi fratile său Luca, feciorii Muşii, nepoţii lui Ivan şi nepoţii lor, Ionuţ şi Vasăle, fiii Irimii şi asămine nepot a lor, Condre, fiiul lui Ilii, toţi nepoţi şi strănepoţi a Cărstănii sorăi lui Ivan, de a lor bună voi, de nimeni siliţi, nici asupriţi şi au văndut a lor driaptă ocină şi moşăi, de dresuri ce au avut-o moaşa şi strămoaşa lor, Cărstăna, sora lui Ivan, dela Alexandru v<oe>vod, două părţi din giumătate de sus a satu-

lui Dragomireștii, ce esti pe Smila, cu locu de iaz și de moară în Smila; aceia au văndut-o credinciosului slugii noastre, lui Calin *mare* med<elni>cer, în patruzăci taleri de argint. Și sculăndu-si credincioasa sluga noastră, Calin *mare* med<elni>cer, a plătit toți deplin acei de mai sus pomeniți bani, patruzăci taleri de argint, în măinule mai sus pomeniți<o>r, dinnainte noastră.

Și după acasta, iarăș<i> au mai venit înnainte noastră și înnainte tuturor boierilor noștri, a mari și a mici, Anisie și soră-sa Grozava, fiicile lui Mihăilă Rotiș, nepoatile lui Ivan, de nimine sălite, nici asuprite, ce de a lor bună voi, au văndut a lor driaptă ocină și moșăi, din giumătate de satul Dragomireștii de Sus a trie parte cu locu de iaz și de moară; aceia au văndut-o credinciosului slugii noastre Calin *mare* med<elni>cer, drept cincizăci taleri de argint. Și sculăndu-si credincioasa sluga noastră Calin *mare* medelniceri, au plătit deplin acei bani, cincizăci taleri de argint, în măinile Anisii și a surorii sale Grozavii fiicilor lui Mihailu, înaintea noastră.

Și iarăș<i> au mai venit înnainte noastră și înnainte boerilor noștri, a mari și a mici, slugile noastre Simion *fost* spat<a>r și Vasăle Mutul, de a lor bună voi, de nimine siliți, nici asupriți și au văndut a lor driaptă ocină, o vii dela Nicoreștii de Gios, cu casi și cu cramă și cu pevniță; aceia au văndut-o credincioasii slugii noastre, lui Calin *mare* med<elni>cer, drept doâzăci taleri de argint și untr'un bou și o vacă cu vițăl. Și sculându-si credincios sluga noastră Calin *mare* med<elni>cer, a plătit toți deplin acei doâzăci taleri de argint și acel bou și acea vacă cu vițăl, în măinile lui Simion *fost* spat<a>r și a lui Vasăle Mutul, înnainte noastră.

Și iarăș <i> au mai venit înnainte noastră și înnainte boeril<o>r noștri, sluga noastră Necoară *fiul lui* Stanciul Ghindariul, de a lui bună voi, de nimine silit, nici asuprit și au văndut a sa driaptă ocină și moșăi, din însuși drepti a lui privileghii, ce au avut elu, o bucată de loc de pămănt, ce esti pe părăul Smila, din satul Ghindăreștii, pără unde esi și cuprinde apa unui iaz, ce este pe părăul Smila tocmai pără în drum; aceia au văndut-o credincioasăi slugii noastre, lui Calin *mare* med<elni>cer, în zăci taleri de argint. Și sculăndu-si credinciosul sluga noastră Calin *mare* med<elni>cer, au plătit deplin toți acei bani, zăci taleri de argint, înnainte noastră.

Și iarăș<i> au mai venit înnainte noastră și înnainte boerilor noștri, credincioasa sluga noastră Calin *mare* med<elni>cer și slugile noastre: Gherasim și fratele său Molodiți și sora lor Marica, fiii lui Căpătan, de a lor bună voi, de nimine săliți, nici asupriți și au făcut schimbu între săne, unor prisăci din satul Pleșănii și li-au dat credincios Calin med<elni>cer, o prisacă cu livadă, ce esti din gios de satul Pleșănii și încă li-au mai dat adaos treizăci de zloți tătărăști, lui Gherasim și fratelui său Molodeți, sorăi, lor, Măriță, iar slugile noastre Gherasim și frati-său Molodeți și sora lor Mărica, sculăndu-si, i-au dat schimbu pen-

tru schimbu altă prisacă, din sus de satul Pleşănii, cu izvor cu apă şi cu loc îngrădit şi căt va mai putea şi-ş<i>curăţască împregiurul prisăcii, crediucioasăi slugii noastre, Calin *mare* med<elni>cer.

Deci noi, văzănd toate aceste de mai sus pomenite tocmeli de bună voi şi plată deplin, i-am dat să-i fii şi dela noi, uricu şi moşăi, cu tot venitul, lui şi fiilor lui nepoţil<o>r, strănepoţilor, prestrănepoţil<o>r şi la tot niamu lui, cine i să va alegi mai de aproape, nestrămutat nici odinioară în veacu de veci.

Iar hotarul acelor de mai sus arătate sate şi părţi de moşăi, să fii din toate părţile, după a lor vechi hotară, pe unde s'au apucat din veacu.

Şi spre aceasta este credinţa domniii noastre mai sus pomenitul, noi Irimie Movila v<oe>vod şi credinţa iubiţilor noştri fii: Costandin v<oe>vod *şi* Alexandru v<oe>vod şi credinţa tuturor boerilor noştri ai Moldov[v]ii, mari şi mici.

Iar după viiaţa noastră, cine va fi domn, din fiii noştri, sau din niamul nostru, sau pre cine va alegi dumnezău a fi domn ţării Moldav[v]ii, acela să nu strămute această danie a noastră şi întăritură, ce mai vărtos să o întăriască, fiindu-i driaptă ocină şi cumpărătură, pe drepţi banii lui.

Şi spre mai mari tării şi întăritură a tuturor celor mai sus scrisi, am dat poroncă cinstit şi credincios boeriului nostru, Stroici *mare* log<o>f<ă>t, să scrii şi pecete noastră către această adevărată carte a noastră, să legi.

Au iscălit Stroici *mare* log<o>f<ă>t.

Acad. R.P.R., CXXV/75.
Trad. rom. din sec. XVIII.
O altă trad. rom. din 1801, numai a unei părţi din uric, ibid., CXXXII/226.

305

1605 (7113) Martie 28, Suceava.

† Io Eremia Moghila, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovii. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră, Micul Bahrin, fiii lui Gavril Bahrin, nepotul Roxandei şi nepoţii lui de frate, Toma Bahrin şi sora lui, Ileana, copiii Simcăi Bahrin, asemenea nepoţi Roxandei, strănepoţii lui Boris Braevici, de bună voia lor, de nimeni siliţi, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din privilegiul pe care l-a avut strămoşul lor, Boris Braevici dela Alexandru voevod cel Bătrân şi Bun şi din privilegiul de întărire pe care-l au dela Alexandru voevod cel Tânăr şi dela Bogdan voevod şi dela Petru voevod, toată partea, cât li se va alege lor din satul Brăeşti, din partea Bahrineştilor, din ţinutul Hârlăului şi cu loc de iazuri. Aceasta au vândut-o slugii noastre credincioase, Eremia postelnic pentru .... [1]) taleri de argint.

[1]) loc rupt în orig.

Şi întru aceasta, iarăşi a venit înaintea noastră Ionaşco Beribaş, asemenea de bună voia lui şi a vândut o parte de ocină . . . . [1]) care această parte a fost a nepotului lui, Grozav, fiul lui Lupul Pistruiul. Aceasta vândut-o, pentrucă a vândut Grozav, fiul lui Lupul, partea lui Beribaş din Derzca care este în ţinutul Sucevei. Aceasta, din acelaş privilegiu mai sus scris, a vândut-o asemenea slugii noastre credincioase, Eremia postelnic pentru treizeci şi cinci de taleri număraţi.

Şi întru aceasta, asemenea s'a sculat sluga noastră Griga, fiul lui Vasco din Mamurenţi şi a pârît cu un zapis, că a plătit pentru acea parte mai sus scrisă şaizeci de zloţi tătăreşti, pentru o şugubină, pentru Lupul Pistruiul, tatăl lui Grozav, încă în zilele lui Ioan voevod. Dar sluga noastră Eremia postelnic i-a întors şi acei şaizeci de zloţi în mâinile lui Griga pentru acea parte din Brăeşti, care este partea lui Lupul Pistruiul. Pentru aceia, să fie acele mai sus scrise ocine şi părţi din satul Brăeşti, toate, slugii noastre Eremia postelnic şi dela noi, uric şi ocină cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Suceava, în anul 7113 <1605> Martie 28.

† Domnul a zis.

† Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

† Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., XII/276.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

306

1605 (7113) Aprilie 2, Suceava.

† Io Eremia voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri mari şi mici, boierii noştri credincioşi, Căraiman mare ceaşnic şi cu cumnaţii săi, cu Nicoară logofăt şi fratele lui, Ştefan vornic şi alţi fraţi ai lor şi au pârît pe sluga noastră, Vicol fost pârcălab, pentru nişte părţi de ocină din satul Bălăceani, pe care le-a cumpărat el dela verişoara lor, Todosia Tăbucioae, zicând ei că a cumpărat aceste părţi de ocină fără ştirea lor, vrând ei să-i întoarcă banii.

Deci noi cu tot sfatul nostru i-am judecat şi am găsit că li se cuvine lor să întoarcă, deoarece le este rudă de aproape. Iar sluga noastră, Vicol, a spus înaintea noastră că a făcut acolo case şi zăgaz şi moară.

Deci întru aceasta domnia mea am ales boieri dela curtea noastră şi i-am trimis să preţuiască toată cheltuiala lui şi case şi zăgaz şi moară şi ogradă, cum vor afla cu dreptate, cu sufletele lor. Şi au aflat toată cheltuiala lui, două sute şi treizeci de taleri. Deci, întru acestea, s'a sculat boierul nostru credincios mai sus scris, Cărăiman mare ceaşnic şi a întors deplin toţi banii mai sus scrişi

[1]) loc rupt în orig.

230 de taleri în mâinile slugii noastre, Vicol, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri, însă acei 30 de taleri i-a dat el, pentrucă a ţinut şi a îngrijit pe acea vară a lor mai sus scrisă, Tăbucioae şi a cheltuit pentru trebuinţa ei.

Pentru aceia şi dela noi am dat şi am întărit credinciosului nostru boier Cărăiman mare ceaşnic, aceste mai înainte numite părţi de ocină din Bălăceani cu case şi cu zăgaz şi cu moară şi cu totul, ca să-i fie lui şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul. Şi de aci înainte Vicol să nu aibă a mai pârî şi nici a dobândi vreodată în veci.

Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Suceava, în anul 7113 <1605> Aprilie 2.

† Domnul a zis.

Eremia voevod <m.p.>

† Marele logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Faceţi-i uric.

† Nicoară <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXXV/91.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

307

1605 (7113) Aprilie 2, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, cneaghina Irina şi cneaghina Agafia şi fratele lor, Isac şi sora lor, Gafona, copiii răposatului Bârlădeanul fost logofăt şi ni s'au jeluit cu mare plângere şi cu mare mărturie cu mulţ boieri şi ostaşi de frunte dela curtea domniei mele şi cu megiaşii lor dimprejur, zicând că privilegiile de cumpărătură, pe care le-au avut dela Petru voevod şi spisoacele de întărire dela Aron voevod pentru o selişte numită Zelena, mai jos de Medveja, din ţinutul Hotinului, aceste direse, unele le-au pierdut când a pierit însuşi Bârlădeanul logofăt, în zilele lui Aron voevod, iar altele le-au pierdut când a venit Mihail voevod asupra ţării domniei mele şi atunci au ars satul aşa de tare <că> de atunci a rămas pustiu.

Care acea selişte Zelena a fost cumpărătură a lui Bârlădeanul dela Crăciun Prodan şi dela surorile lui, Nastaşca şi Olena Mironeasca şi Magda şi Mica şi Todosca, copiii lui Ion Prodan, nepoţii lui Prodan cel bătrân, strănepoţii lui Coman Basinschi, pentru o mie şi cinci sute de zloţi tătărăşti, din privilegiul de vislujenie pe care l-a avut Coman Basinschi dela Alexandru voevod cel Bătrân şi Bun şi din privilegiul de întărire pe care l-a avut Ion Prodan dela Alexandru voevod.

Deci, noi văzând atâta plângere şi asemenea mărturie, am dat şi dela noi şi am întărit acestor copii mai sus scrişi ai lui Bârlădeanul logofăt această mai

înainte sus spusă seliște anume Zelena, ca să le fie lor și dela noi uric și ocină cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Suceava în anul 7113 <1605> Aprilie 2.

† Domnul a zis.

Eremia voevod <m.p.>

A iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

† Nebojatco <m.p.>

Acad. R.P.R., CIV/7.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. în rezumat, ibid., CXXII/5 din sec. XIX.

308

605 (7113) Aprilie 2, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră Miron aprod cu un zapis de mărturie dela boierii noștri, Sava mare hânsar și Pătrașco Păturniche hânsar și Scoarțeș comis și Bașotă aprod și popa Purece și popa Mătei din Iași, mărturisind că au venit înaintea lor, Gavril Bălici fost stegar și fratele lu Lupul, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta loi ocină și dedină, jumătate din a patra parte de sat din Bodești și tot jumătate din a patra parte din Dăncești, care sunt în ținutul Neamțului, pe Crăcău și cu locuri de moară și cu fânețe. Acestea le-au vândut mai sus scrisei slugii noastre, Miron aprod, pentru treizeci taleri de argint și le-a plătit deplin.

Pentru aceia, să-i fie și dela noi uric și ocină și cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Suceava, anul 7113 <1605> Aprilie 2.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învățat. Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Faceți-i uric [1]).

Necoară <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridoniei, XXX/I/18.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1827.

309

1605 (7113) Aprilie 4.

Noi Erimie Moghila v<oe>vod, cu mila lui dumnezeu, domnu țărăi Moldovii. Am dat și am întărit giupânesei Annei, a răposatului Golăe log<o>f., a ei driaptă

---

[1]) scris de Stroici.

ocenă şi cumpărătură, ce ş'au cumpărat înpreună cu soţu său, Golăe log<o>f.: un satu anume Costucanii *dela* Vasluiu şi cu locu de moară pe părăul Vasluiului şi o silişte anume Lieştii, dintr'acelaş hotar, din ispisocu de cumpărătură dela Petru v<oe>vod, ce-au avut dela Dumitru Lianţe, *fiul* Elinii, nepot Necşii, strănepot Tămpii, dreptu 550 zloţi.

Şi *deasemeni* un locu de moară dintr'acelaş hotar, din satul Costucanii, de pe părăul Vasluiului, ce s'au cumpărat dela Giurge părcălabul şi dela soru-sa Marica dreptu doao sute zloţi, din uricu ce-au avut Giurge părcălabul, de cumpărătură, *de asemeni* dela Alexandru v<oe>v<o>d ce i-au fostu Giurgii cumpărătură dela Avraam stolnicel şi frate-său Toader, ficiorii Niacşei.

Dreptu aceia, să fie ei şi dela noi uric şi moşie, cu tot venitul şi altul să nu s<ă> amestece.

S'au scris în Suceavă, v<ă>let 7113 <1605> Ap. 4.

Marele log<o>f. au învăţat.

Acad. R.P.R., ms. nr. 13 (Condica m-rii Bărboi), f. 64.
Trad. rom. din 1796.

310

1605 (7113) Aprilie 4.

Ispisocŭ scris pe sirbia dela Ierimiia Movila v<oe>vod, în carelé scriia: că au venit înnaintea mării salé şi a boiarilor, ieromonah chir Theofanŭ, igum. mănăstirii Homorului şi rugătorii săi Arsenii şi Anastasii, cu porunca şi cu blagosloveniia şi cu pozvoleniia a tot soborulŭ dela sf<ă>nta m<ă>n<ă>stîré Homorului, de nimé nevoiţi, nici asupriţi au schimbat driaptă moşiia m<ă>n<ă>stîriască, părţilé din Dersca, ce-au avut sf<ă>ntă m<ă>n<ă>stîré Homorulŭ daniia şi miluiré dela răpăosatulŭ Toaderŭ logofătulŭ Bubuiuga. Aşijderea şi părţilé de cumpărătură, pre caré iarăşi li-au avutŭ numita m<ă>n<ă>stîré ce s'aŭ scris mai susŭ, dela alţi rădziaş<i> din satulŭ Derzca şi cu moară şi au datŭ toaté părţilé căte au avutŭ numita m<ă>n<ă>stîré Homorulŭ, celé de daniia şi celé de cumpărătură, credinciosului şi cinstitului boiariŭ, dumisalé lui Stroiciu marelé logofetŭ, şi priveleghiia şi ispisoacelé ce-au avut pre acelé părţi dinu Derzca, iarăşi li-au datu în mâinile mai sus numitului boiariului mării salé.

Şi iarăşi şi dum. credinciosulŭ şi cinstitulŭ boiar Stroiciŭ logofetulŭ au datŭ schimbŭ pentru schimbŭ mai susu numitii m<ă>n<ă>stîri Homorului nişte părţi din satŭ dinŭ Băişeşti şi cu locu de moară pe Moldova, părţilé pre caré li-au ţinutŭ Ionaşco Rotopănescul uricariul, pre caré li-au schimbat cu nepoţii lui Costantin şi Cărstiian, feciorii lui Ionaşco Rotăpănesculŭ uricar. Iar cătră acéleşi iarăşi au mai datŭ <boiariulŭ> o parté pre caré au ţinut-o călugării dela Voroneţ, pentru caré parte aré a face m<ă>n<ă>stîrei Vorneţului, mai sus numitulŭ boiariŭ, ar-

gintŭ în biserică sau veşminté, dreptŭ 100 galbeni ungureşti, pentru ca să fiia pomeniré acéluia ce-au dat acé parté ce s'au scris mai susŭ, din satulŭ Băişeştiĭ, ce s'au scris mai sus.

Deci şi mărie sa, vădzăndŭ ace schimbătură bună, asemené au datŭ şi au întărit şi mărie sa călugăriloru dela sf<ă>nta m<ă>n<ă>stîré Homorulu, acelé părţi ce s'au dzis mai sus, din satulŭ Băişeştii, ca să le fiia lor cu tot venitul, aşa după cum au ţinutŭ celŭ mai sus scrisŭ Ionaşco Rotopan uricariul, iar călugării dela Voroneţŭ, întru acéia să nu să amestecé.

Anii 7113 <1605> Ap. 4.

Acad. R.P.R., ms. nr. 111, (Condica m-rii Homor) f. 11—12.
Copie rom. din sec. XIX.

311

1605 (7113) Aprilie 5, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi am întărit episcopiei de Roman o prisacă şi cu un loc de fânaţ ce este în hotarul satului Gădinţii; care acel loc de prisacă şi cu acel loc de fânaţ a fost [1]) danie episcopiei de Roman, dela sfântrăposatul Alexandru voevod şi dela Petru voevod, ca să fie acel loc de prisacă şi acel loc de fânaţ, deasemeni şi dela noi, mai sus scrisei episcopii de Roman, din ispisoc ce a avut dela Alexandru voevod şi dela Petru voevod.

Pentru aceasta, altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Suceava, în anul 7113 <1605> Aprilie 5.

† Domnul a poruncit.

† Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

† Băseanul <a scris>.

Arh. St. Buc., Episcopia Roman, X/1.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1826.

312

1605 (7113) Aprilie 10, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, Io Eremia Moghila voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, rugătorul nostru, Ghervasie egumen şi Spiridon proegumen şi popa Iasaf şi Macarie şi Dosotei şi tot soborul de bătrâni şi de tineri,

[1]) înaintea cuvântului « fost » s'a adăogat posterior, « izvor ».

care viețuiesc întru Hristos, în ruga noastră, sfânta mânăstire numită Galatia, unde este hramul înălțării domnului dumnezeu și mântuitorului nostru, Iisus Hristos și credinciosul și cinstitul nostru boier, pan Ureche mare vornic de țara de jos, de bună voia lor, nesiliți de nimeni și nici asupriți și au schimbat între dânșii dreptele lor ocine, danie și cumpărătură, din privilegiu de danie, ce a avut sfânta mânăstire, dela răposatul Petru voevod și din privilegiu de cumpărătură ce a avut credinciosul și cinstitul nostru boier, pan Ureche mare vornic dela domnia mea, satul anume Petricanii, pe Topoliță și cu loc de moară în Topoliță, ce este în ținutul Neamțului și Scociohanii, pe Bârlad și cu mori gata pe râul Bârlad și curți.

Și a dat rugătorul nostru, Ghervasie egumen și ceilalți mai sus zișí călugări, care viețuiesc împreună în sfânta mânăstire, satul anume Petricanii, pe Topoliță și cu loc de mori în Topoliță, ce este în ținutul Neamțului, credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Ureche mare vornic.

Și iarăși s'a sculat credinciosul și cinstitul nostru boier, pan Ureche mare vornic și a dat schimb pentru schimb, satul anume Scociohanii, pe Bârlad și cu mori gata în Bârlad și cu curți, rugătorului nostru Ghervasie egumen și celorlalți mai sus scriși călugări, care viețuiesc împreună în sfânta mânăstire. Și privilegiile, ce ei le-au avut, dela răposatul Petru voevod și dela domnia mea, încă și le-au dat, în mână, dinaintea noastră și dinaintea sfatului nostru.

De aceia, noi văzând tocmeala lor de bună voie și înțelegere între dânșii și schimb, de aceia, domnia mea am dat și am întărit, credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Ureche, mare vornic de țara de jos, acest mai înainte zis sat, anume Petricanii, pe Topoliță și cu loc de mori în Topoliță. Toate acestea mai sus scrise să-i fie și dela noi, uric și ocină, cu tot venitul și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului neam al lui, cine i se va alege mai de aproape, neclintit lor, niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui mai sus scris sat, anume Petricanii, pe Topoliță și cu loc de moară în Topoliță, să-i fie hotar, dinspre toate părțile, după vechiul său hotar, pe unde din veac au folosit.

Și la aceasta este credința domniei noastre a mai sus scrisului, noi, Io Eremia Moghila voevod și credința preaiubiților și din inimă copii ai domniei mele, Io Costantin și Alexandru voevozi și credința boierilor noștri: credința panului Cârstea vornic de țara de sus credința panului Ghiorghie pârcălab de Hotin, credința panului Ghiorghie și Ionașco pârcălabi de Neamț, credința panului Orăș hatman și portar de Suceava, credința panului Bârnovschi postelnic, credința panului Veaveriță spătar, credința panului Cărăiman ceașnic, credința panului Simion Stroici vistier, credința panului Călin medelnicer, credința panului Gligorie stolnic, credința panului Ghiorma comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu-i clintească dania noastră şi întocmirea ce ei au întocmit şi au schimbat între dânşii, ci să le dea şi să le întărească, pentrucă le sunt drepte ocine.

Iar pentru mai mare putere şi tărie tuturor acestor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Stroici mare logofăt, să scrie şi să lege pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Eremia Băseanul, în Suceava, în anul 7113 <1605> luna Aprilie 10 zile.

Şi a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 187.
Orig. slav perg., pecete aplicată.
Cu o trad. rom.

313

1605 (7113) Aprilie 10, Suceava.

<†> Din mila lui dumnezeu, noi, Io Eremia Moghila voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut, cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Ileana, fiica lui Petre Sârbul şi fiii ei, Simion şi fratele lui, Ionuţ, nepoţii tot ai lui Petre Sârbul şi deasemenei Tudosie, sora Ilenei, fiica lui Petre Sârbul şi Mărica, cneaghina lui Pavel slujnicer şi Odochia, tot fiica lui Pavel slujnicer, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni şi nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi vislujenie, din privilegiu de schimb, ce a avut tatăl lor, Pavel slujnicer şi sora lui, Ileana, dela răposatul Petru voevod, satul anume Tărpeşti şi cu mori în Topoliţă şi cu toate poienile, ce se numesc Ţolici şi un cut [1], ce se numeşte Jurjeştii şi cu loc de moară, aproape de satul Tărpeşti şi cu tot venitul şi au vândut credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Nistor Ureche mare vornic de ţara de jos, pentru o mie taleri de argint.

Şi acest mai sus scris uric ce l-au avut ei dela răposatul Petru voevod, încă l-au dat în mâinile credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Nistor Ureche mare vornic, dinaintea noastră şi înaintea sfatului nostru. Şi s'a sculat credinciosul şi cinstitul nostru boier, pan Nistor Ureche, mare vornic şi a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, o mie taleri de argint, în mâinile Ilenei, fiica lui Petre Sârbul şi a fiilor ei, Simion şi a fratelui său, Ionuţ şi mătuşei lor, Tudosia, surorii Ilenei, fiica lui Petre Sârbul şi a Maricăi, cneaghina lui Pavel slujnicer şi a Odochiei, fiica lui Pavel slujnicer, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

---

[1] <cut>, aşa în orig.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, de aceia domnia mea am dat și am întărit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Nistor Ureche mare vornic de țara de jos, acest mai sus scris sat, anume Tăipeștii și cu mori în Topoliță și toate poienile, ce se numesc Țolici și un cut, ce se numește Jurjeștii și cu loc de mori, aproape de satul Tărpești. Toate aceste mai sus scrise să-i fie și dela noi, uric și ocină, cu tot venitul și copiilor lui și nepoților și strănepoților și întregului neam al lui, cine i se va alege cel mai de aproape, neclintit lor, niciodată în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui mai sus scris sat, anume Tărpeștii și cu mori în Topoliță și toate poienile, ce se numesc Țolici și al acestui cut, ce se numește Jurjeștii și cu loc de mori, aproape de satul Tărpeștii, să le fie hotare dinspre toate părțile după vechile lor hotare pe unde au folosit din veac.

Și la aceasta este credința domniei noastre a mai sus scrisului noi, Io Eremia Moghila voevod și credința preaiubiților și din inimă copii ai noștri Costantin și Alexandru voevod, credința panului Cârstea vornic de țara de sus, cred.nța panului Ghiorghie pârcălab de Hotin, credința panului Ghiorghie <și> Ionașco pârcălabi de Neamț, credința panului Manule și Rodna pârcălabi de Roman credința panului Orăș hatman și portar de Suceava, credința panului Bârnovschi postelnic, credința panului Veveriță spătar, credința panului Calin medelnicer, credința panului Căraiman ceașnic, credința panului Ghiorma comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru, sau iarăși pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu-i clintească dania și întărirea noastră ci să-i dea și să-i întărească, pentrucă i-am dat și i-am întărit fiindcă îi este dreaptă ocină și cumpărătură, pentru bani proprii.

Iar pentru mai mare putere și întărire tuturor acestor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Stroici mare logofăt, să scrie și să lege pecetea noastră, la această adevărată carte a noastră.

A scris Eremia Băseanul, în Suceava, în anul 7113 <1605> luna Aprilie 10 zile.

Și a iscălit, Stroici logofăt <m.p.>

Arh. St. Buc., Peceți, nr. 186.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o fotocopie la Acad. R.P.R., XXVI/22.

314

1605 (7113) Aprilie 12, Suceava.

Din mila lui dumnezeu, noi, Io Eremia Moghila voevod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau o

vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, Macovei și fratele lui, Vasilie, fiii lui Gavril Picioroga, nepoții lui Ion Picioroga și Eremia Pogaci și vărul lui, Gligorie vătag și cu alți frați ai lor, toți fiii și nepoții lui Albul și ai lui Toader Vâlcan, nepotul lui Vâlcan cel bătrân și Vicol, fiul lui Avram, nepotul lui Stanciul Lazea și Țopoaia, fiica lui Nicoară, nepoata lui Ion Măcău, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, din uric de întărire pe care l-au avut părinții și bunicii lor, Ion Picioroga și Albul și Vâlcan și Stanciul Lazea și Ion Măcău dela Ioan Dispot voevod, o siliște anume Păcicianii, care este în ținutul Chigheciului, la Tăul Albului, pe Ialpuh, pe ambele părți ale Ialpuhului. Aceasta au vândut-o credinciosului nostru boier, pan Nestor Ureche mare vornic de țara de jos, pentru cinci sute taleri de argint.

Și s'a sculat credinciosul și cinstitul nostru boier, pan Nestor Ureche mare vornic și a plătit deplin acei bani mai sus scriși, 500 taleri de argint, în mâinile lui Macovei și ale fratelui lui, Vasilie și lui Eremia Pogaciu și lui Gligorie vătag și fraților lor și lui Toader Vâlcan și lui Vicol și Țopoaei, fiica lui Nicoară, dinaintea noastră și dinaintea tuturor boierilor noștri.

Și după aceia, deasemeni au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Candachia, fiica lui Milea, nepoata Anei și verele ei, Nastasia fiica . . . . . . [1]) nepoata Mătinei și Ciurilina, fiica lui Tudor și Brana, fiica Anei și Ilca, fiica Nastei, toți nepoți și strănepoți ai lui Dima Micaci și Toader, fiul lui Bran, nepot al Mărenii, strănepot lui Bogdan și al popii Hilip, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreptele lor ocine și dedine, din uric de întărire și de împărțeală, pe care l-au avut dela Iliaș voevod, jumătate din siliștea Fundeni, ce este pe Berheci și cu loc de moară la Berheci și două părți din Ruptură. Acestea le-au vândut tot credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Nestor Ureche mare vornic de țara de jos, pentru cinci sute și șasezeci taleri de argint Și uricul pe care l-au avut dela Iliaș voevod, încă i l-au dat, dinaintea noastră și dinaintea întregului nostru sfat.

Și s'a sculat pan Nestor Ureche mare vornic și a plătit deplin acei bani mari sus scriși, 560 taleri, în mâinile mai sus zișilor, Candachia și verele ei, Nastasia și Ciurilina și Brana și Ilea și Toader, toți nepoții și strănepoții lui Dima Micaci și ai popii Hilip, dinaintea noastră și dinaintea tuturor boierilor noștri.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și înțelegerea între dânșii și plata deplină, am dat și am întărit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Nistor Ureche mare vornic de țara de jos, acea siliște mai sus scrisă, din ținutul Chigheaciului, anume Pacicianii, la Tăul Albului, pe Ialpuh, pe ambele părți ale Ialpuhului și acea jumătate de siliște Fundeni și cu loc de moară la Berheci și acele

[1]) loc alb în orig.

două părţi din siliştea Rumptura, ca să-i fie şi dela noi uric şi dreaptă ocină şi cumpărătură, cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor lui şi răstrănepoţilor şi la tot neamul lui, cine i se va alege mai aproape, neclintit, niciodată, în veci.

Iar hotarul acelei silişte, Păcicianii, care este la Tăul Albului, pe Ialpuh, să-i fie hotar pe ambele părţi ale Ialpuhului după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac; iar acelei jumătăţi din siliştea Fundeni, ce este pe Berheci şi cu moară la Berheci, să-i fie hotarul ei din vatra satului şi din câmp şi din apă, pe jumătate şi din alte părţi după vechiul hotar, pe unde a folosit din veac; iar acelor două părţi de ocină din seliştea Ruptură, să le fie, după cum se va cuveni iar dinspre celelalte părţi, după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Eremia Moghila voevod şi credinţa preaiubiţilor şi din inimă copii ai domniei mele Io Costantin şi Alexandru voevozi şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Nestor Ureche mare vornic de ţara de jos, credinţa panului Cârstea mare vornic de ţara de sus, credinţa panului Gheorghie pârcălab de Hotin, credinţa panului Gheorghie şi panului Ionaşco pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Manule şi a panului Rodna pârcălabi de Roman, credinţa panului Orăş portar de Suceava, credinţa panului Bârnovschi postelnic, credinţa panului Toader Veveriţă spătar, credinţa panului Simion vistier, credinţa panului Cărăiman ceaşnic, credinţa panului Gligorie stolnic, credinţa panului Ghiurman comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn ţării noastre, dintre copiii noştri, sau din neamul nostru, sau iarăşi pe oricine dumnezeu va alege să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i dea şi să întărească, pentrucă şi le-a cumpărat pe banii săi proprii.

Şi pentru mai mare putere şi tărie a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Marco Pepelea, la Suceava, 7113 ‹1605› Aprilie 12.

Şi a iscălit, Stroici lofogăt ‹m. p.›

Acad. R.P.R., CI/48.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

315

1605 (7113) Aprilie 15, Suceava.

‹†› Din mila lui dumnezeu noi, Io Eremia Moghila voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor no-

ştri moldoveni, mari şi mici, Antemia, cneaghina lui Condrea Bucium, cu toţi copiii săi, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreptele lor ocine şi cumpărătură, două fălci de vii, din dealul Zlodiica, dela Cotnari şi curţile lor din târgul Iaşilor şi au vândut credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Nistor Ureche mare vornic de ţara de jos, pentru şase sute şi cincizeci taleri de argint. Şi s'a sculat pan Ureche vornic şi le-a plătit deplin toţi aceşti bani mai sus scrişi, patru sute de taleri, pentru aceste două fălci de vii, iar două sute şi cincizeci de taleri, pentru curţile lor din Iaşi, dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

Şi întru aceasta, deasemeni au venit, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Vasilie, fiul lui Condrea Bucium şi mai sus scrisa cneaghină Antemia, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreptele lui ocine şi dedine şi cumpărături ale tatălui lui, Condrea Bucium vornic, din uricul pe care l-a avut dela Ştefan voevod cel Bătrân şi din ispisoc de cumpărătură, ce a avut dela acest Petru voevod, a patra parte de sat, ce se numeşte Movila, unde a fost mai înainte Poiana şi două părţi, din cinci părţi din satul Găureni, care este pe Prut şi dintr'un loc, unde au fost viile lui Stoian Găureanul şi au vândut deasemeni credinciosului nostru boier mai sus scris, pan Nistor Ureche mare vornic, pentru două sute şi cincizeci taleri de argint. Şi le-a plătit aceşti bani mai sus scrişi, 250 taleri dinaintea noastră şi dinaintea tuturor boierilor noştri.

De aceia noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină şi înţelegerea între ei, am dat şi am întărit panului Nistor Ureche vornic aceste două fălci de vii, din Cotnari, din Zlodeica şi aceste curţi din Iaşi şi această a patra ‹parte› din satul Movila unde a fost Poiana şi aceste două părţi de ocină din cinci părţi din satul Găureni şi dintr'un loc, unde au fost viile lui Stoian Găureanu, ca să-i fie drepte ocine şi cumpărături, cu tot venitul.

Şi întru aceasta, iarăşi dăm şi întărim credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Nistor Ureche vornic, dreptele lui ocine şi cumpărături, din ispisoace [1]) de cumpărături, ce a avut dela acest Petru voevod, jumătate din satul Severeni, ce se numeşte Fundenii pe Albâia, în ţinutul Romanului, pe care şi-a cumpărat-o dela Zaharia, fiul lui Drăguş şi dela nepotul lui de soră, Gavril şi Andreian, nepoţii Stanei, pentru două sute şi patruzeci de taleri, din uric ce a avut străbunica lor Stana, dela.... [2]) voevod cel Bătrân şi de întărire dela Ioan voevod. Şi iarăşi jumătate, din această jumătate, din acelaş sat, Fundeni, ce el şi-a cumpărat dela Tudora şi dela sora ei, Sofiica şi nepoata lor, Mărena, fiica lui Gavril, nepoţii Anuşcăi, pentru o sută şi douăzeci taleri, iarăşi din aceste privilegii.

De aceia, aceste mai sus scrise părţi de ocine şi vii şi curţi, să fie panului Nistor Ureche vornic, dela noi, uric şi întărire, cu tot venitul, lui şi copiilor lui

---

[1]) « ispisoace », aşa în orig.
[2]) loc alb în orig.

şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor şi întregului neam al lui, cine se va alege cel mai deaproape, neclintit niciodată lui, în veci.

Iar hotarul mai sus scriselor părţi de ocine şi acestui loc din vii şi al acestei curţi, să le fie hotar şi loc, după vechile lor hotare, pe unde au folosit şi au ţinut din veac.

Şi la aceasta este credinţa domniei noastre a mai sus scrisului, Io Eremia Moghila voevod şi credinţa preaiubiţilor şi din inimă copii ai domniei mele, Io Costantin, Io Alexandru voevozi şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Cârstea mare vornic de ţara de sus, credinţa panului Ghiorghie pârcălab de Hotin, credinţa panului Ghiorghie şi Ionaşco pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Manole şi Rodna pârcălabi de Roman, credinţa panului Orăş hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Bârnovschi postelnic, credinţa panului Toader Veveriţă spătar, credinţa panului Cărăiman ceaşnic, credinţa panului Gligorie stolnic, credinţa panului Simion Stroici vistier, credinţa panului Ghiorma comis şi credinţa tuturor boierilor noştri, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau, iarăşi, pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acesta să nu-i clintească dania şi întărirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească, pentrucă-i sunt drepte cumpărături, pentru banii săi drepţi.

Iar pentru mai mare putere şi tărie, tuturor acestor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Stroici mare logofăt, să scrie şi să lege pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Drăgan Tăutul la Suceava, în anul 7113 <1605> luna Aprilie 15.

Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Arh. St. Buc., *Peceţi*, nr. 189.
Orig. slav, perg., pecete atârnată

316

1605 (7113) Aprilie 15, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi, Io Eremia Moghila voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştrii moldoveni, mari şi mici, credinciosul şi cinstitul nostru boier, pan Nestor Ureche mare vornic de ţara de jos, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, a dat şi a miluit noua sa zidire, sfânta mânăstire Xeropotam, numită Secul, unde este hramul sfântului şi slăvitului prooroc şi înainte mergător botezător al lui Hristos, Ioan şi a cinstitei lui tăieri, cu dreptele sale ocine şi cumpărături, din privilegiu de cumpărătură ce a avut dela însăşi domnia mea, două părţi din satul Giuleştii, ce este pe Moldova, unde a fost curtea lui Giulea şi partea de sus, care se numeşte

Ungheanii și cu locuri de mori și de pive pe râul Moldova și pe Râșca și jumătate din satul Drăgușani, ce-i deasemeni pe Modova și cu pricutul și Negrileștii și cu loc de moară pe râul Moldova și pe Topoliță satul Terpeștii, cu poiana Țolici și cu pricutul Giurgeștii și cu mori pe Topoliță și satul Petricanii, iarăși cu mori în Topoliță. Care acest sat Petricanii îi este schimb, cu monahii dela sfântă mânăstire Galata și le-a dat sat pentru sat, anume Scociuhanii, pe râul Bârlad cu curți și cu mori, în Bârlad.

De aceia noi, văzând dania și miluirea lui de bună voie și cu osârdie, am dat și am întărit mai sus scrisei mânăstiri numită Secul aceste mai sus zise părți de ocină și sate, cu mori și cu pive, ca să-i fie dela noi danie și întărire și uric, cu tot venitul neclintit, niciodată în veci.

Iar hotarul acestor două părți de ocină, din satul Giulești, unde a fost curtea lui Giulea și partea de sus ce se numește Ungheani, cu locuri de mori și de pive, pe Moldova și pe Râșca, să le fie hotar din vatra satului și din câmp și din ape n două părți, iar dinspre alte părți după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac. Și al acestei jumătăți din satul Drăgușani, cu pricutul Negrilești și cu mori pe Moldova și a satului Terpești, pe Topolița și cu mori și cu Poiana lui Țolici și cu pricutul Giurgești și iarăși al satului Petricani, cu mori în Topolița să le fie hotar din toate părțile, al fiecărui sat, după hotarele vechi, pe unde au folosit din veac.

Și la aceasta este credința domniei noastre a mai sus scrisului, noi, Io Eremia Moghila voevod și credința preaiubiților și din inimă copii ai domniei mele, Io Costantin și Alexandru voevod și credința celor patru ierarhi moldoveni, chir Teodosie Barbovschi mitropolit de Suceava și chir Agathon episcop de Roman și chir Ioan episcop de Rădăuți și chir Io...... [1]) episcop de Huși și credința boierilor noștri: credința panului Ureche vornic de țara de jos, credința panului Cârstea vornic de țara de sus, credința panului Gheorghie pârcălab de Hotin, credința panului Gheorghie și Ionașco pârcălabi de Neamț, credința panului Manule și a panului Rodna pârcălabi de Cetatea Nouă, credința panului Oroș [2]) pârcălab de Suceava [3]), credința panului Bărnovschi postelnic, credința panului Veveriță spătar, credința panului Simion vistier, credința panului Cărăiman ceașnic, credința panului Gligorie stolnic, credința panului Ghiorman [4]) comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn țării noastre, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși ori pe cine va alege dumnezeu să fie domn țării noastre Moldova, acela să nu strice dania sfintei mânăstiri și întărirea noastră, ci

---

[1]) loc alb în orig.

[2]) în loc de «Orăș».

[3]) în loc de «portar» de Suceava.

[4]) în loc de «*Gherman*».

să-i dea şi să-i întărească aceste mai sus înainte zise părţi de ocine şi sate, cu mori şi cu pive, pentrucă sunt ei, drepte ocine, danie şi miluire şi cumpărătură a lui, pe proprii săi bani.

Iar pentru mai mare putere şi tărie tuturor acelor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie şi să lege pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Marco Pepelea, la Suceava, în anul 7113 <1605> Aprilie 15.

Io Eremia voevod <m. p.>

Şi a iscălit Stroici logofăt <m. p.>

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 188.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom. la Acad. R.P.R., CCXX/15.

317

1605 (7113) Aprilie 15, Mirceşti.

† Iată eu, Condrea, fiul Măgdălinei[1]), nepot Anghelinei Ţânţăroae din Mirceşti şi din Cozmeşti şi iarăşi nepotul Stancăi de acolo, şi sora lui, Chelsia şi cu nepoţii lor, cu Vasilie, fiul Todosiei de acolo şi sora lui, Cârstina şi cu nepoata lor Todosia, fiica lui Lupul de acolo, înşine dela noi înştiinţăm, cu acest zapis al nostru, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, noi, de bună voia noastră, că am vândut partea noastră dreaptă de ocină şi dedină, a patra parte din satul Mirceşti şi a patra parte din satul Cozmeşti, pentru o sută de taleri număraţi şi pentru douăzeci oi cu miei. Aceia am vândut-o lui Nicoară logofăt, să-i fie cu tot venitul acea mai sus scrisă a patra <parte> din satul Mirceşti şi a patra parte din satul Cozmeşti. Altul să nu se amestece, niciodată, înaintea acestei că ţi a noastre.

Şi la această tocmeală au fost acolo: Gligorie diac din Şchei şi Ionaşco Buhuş din Criveşti şi Grozav comis din Cămănăreşti şi popa din Iugani şi Ionaşco Mihoci de acolo şi Hăraga din Lupuşna şi Marco din Săbiiani şi Pătir din Steţcani şi Rusul din Mirceşti şi Iosip de acolo şi mulţi oameni buni megiaşi dimprejur.

Şi pentru mai mare putere şi credinţă, am pus şi peceţile noastre pe acest zapis, ca să se ştie. Şi cu pod plutitor pe râul Siret, iarăşi să se ştie.

Scris în Mirceşti, în anul 7113 <1605> Aprilie 15.

Popa Gherasim din Iugani <m. p.>

Acad. R. P. R., CLXXV/240.
Orig. slav, hârtie, 6 peceţi aplicate.
Cu o trad. rom. din a doua jumătate a sec. XVIII.
Un rezumat rom. la Arh. St. Iaşi, Anaforale, nr. 14, f. 153.

---

[1]) numele corectat era scris înainte: « Măriei şi ».

318

1605 (7113) Aprilie 15, Iaşi.

† Adecă eu, Ion şi Vărvara, feciorii lui Vasilie, nepoţii Neagului cum noi de bună voia nostră, de nime nevoiţi, nice asupriţi, am văndutu a nostră dereaptă ocenă şi moşie den satu den Mohorăţi, ce să va alége partea lui Vasilie, pre apa Dobrotvorului, în ţinutul Tecuciului, am văndut lui Corpaci ce au fostu postelnic, dereptu 10 ug<hi>.

Şi o<a>m văndut de dinaintea lui: Simion din Stănişeşte şi Crăciun *din* Crăeşte şi Tooder Scoıţăş *din* Beneşte şi Gligorie *asemeni* şi Lazor *asemeni* şi Hilip şi Isac şi Buliman *asemeni* şi Costin den Crăeşti şi Cozma *asemeni* şi Obréjie *din* Opreşeşti şi Baltă *asemeni* şi Ursu *asemeni* şi Gliga *asemeni* şi Simion *asemeni* şi Macoveiu *asemeni.*

Şi de dinaintea lui Vasilie Rugină diiacului şi Mihăil den Frumuşel şi Mândrul *de acolo* şi Lupul armăşelul şi de dinaintea a mulţi oameni buni şi bătrăni, den sus şi den gios. *Să se ştie.*

In Iaşi, v<e>l<ea>t 7113 <1605> *luna* Ap. 15 *zile.*

Acad. R.P.R., CXXVIII/229.
Orig. rom., hârtie filigran, 7 peceţi aplicate.

319

1605 (7113) Aprilie 20, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi, Io Eremia Moghilă voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, preasfinţitul părinte şi rugător al nostru, chir Nicanor fost mitropolit şi cu toţi monahii dela sfânta mânăstire Agapia, jeluindu-ni-se cu mare jalbă, cu un uric dela Iancul voevod, spunând că mânăstirea Xeropotam, numită Săcu[1], unde este hramul sfântului şi slăvitului prooroc şi înainte mergător, botezător al lui Hristos, Ioan şi cinstitei lui tăierii, este făcută şi aşezată, în locul mânăstirii Agapia şi în uricul lor şi ne-au rugat să stricăm acea sfântă mânăstire. Iar la aceasta, părintele Dosoftei, stareţ şi egumen, cu ceilalţi monahi dela mânăstirea Săcul, astfel au vorbit către noi, că nu este mânăstirea lor pe locul Agapiei, cum spun ei, asupra lor, ci este zidită şi făcută pe locul Cetăţii Neamţului şi ne-au arătat şi ispisocul de danie şi de miluire, dela Alexandru voevod şi privilegii de întărire dela Bogdan şi Petru şi Aron voevozi.

Astfel noi cu sfatul nostru, i-am judecat, cu judecată dreaptă şi am socotit ca aceste două locaşuri să nu aibă strâmbătate, una dinspre alta, nici una să fie cu hotar, iar alta fără hotar, pentrucă amândouă sunt zidite întru numele lui

dumnezeu, ci să aibă hotar, ca şi celelalte sfinte mânăstiri şi să aibă între ele pace şi bună vieţuire, precum îi place lui dumnezeu.

Şi întru aceasta, părintele Necanur fost mitropolit şi călugării dela Agapia, cu monahii dela Xeropotam, s'au înţeles după judecata noastră şi şi-au luat hotarnici, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, dinaintea domniei mele şi dinaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, pe întru tot sfinţiţii părinţii noştri, chir Agaton episcop de Roman şi chir Teodosie Barbovschi episcop de Rădăuţi şi Filotei fost episcop şi boierul nostru, Gheorghie pârcălab de Neamţ, să meargă să le însemne hotarele dintre mânăstiri şi dinspre alte părţi.

Şi mai sus scrişii părinţi şi rugători ai noştri episcopi şi Gheorghie pârcălab au mers la acele sfinte mânăstiri şi au mers şi au însemnat hotarul mânăstirii Agapia, dinspre Săcul, până la râul Bistriţei şi peste Bistriţa, precum le scrie şi în privilegiul care s'a făcut şi de către domnia mea.

De asemenea şi mânăstirii Xeropotam, numit Săcul, i-au făcut hotar şi le-au însemnat dinspre Agapia şi dinspre alte părţi şi locuri, începându-se hotarul din capul de sus al Sihlii, din piatră şi din buori în buori, drept peste obârşia Izvorului Negru, în buori, iar de acolo, drept peste Coasta lui Moişe şi peste piciorul Câinelui, în jos de capul pietrelor, la deal pe Drumul Comorii [1]), la picior şi la buor şi de acolo drept la molidviş, la buor şi de acolo, iarăşi, din buor în buor, până la capătul de jos al Poienii lui Ureche, în buor, şi iarăşi peste Topoliţa, mai jos de Poiana lui Ureche şi peste râul Neamţului la doi paltini [1]) şi la o moviliţă, la piatră şi în poiană, peste drum, până la marginea dumbrăvii, la moviliţă, la piatră şi la buor.

Iar de acolo, prin dumbravă, din buor în buor, până la pisc, la mesteacăni [1]) şi la buor şi la piatră, mai sus de izvor şi la capul piscului, la buor, mai sus de chilia lui Prohor şi drept la deal la alt buor şi la piatră şi de acolo, deacurmezişul locului, peste vale, mai sus de chilia lui Veniamin, la deal în Muncelul Carpănului şi în stejar, la buor şi la piatră şi de acolo, peste Valea Carpănului, la Runcu Carpănului, la buor şi la piatră şi de acolo, peste coasta muntelui, în sus asemenea, cu hotarul mânăstirii Neamţului, mai sus de Poiana Popii, unde sunt chiliile lui Spiridon.

Şi de acolo, peste coastă, prin vârful poienii târgului Neamţ şi în sus, Muncelul, în jos de chilia lui Chiriac şi drept peste râul Neamţ, la piscul de jos al Cotnărelului, la piatră şi la buor şi pe culmea [1]) dealului, la buor şi drept la deal, la alt buor şi de acolo, în jos, la vale, pe sub pădure, până la apa Cotnărelului şi valea Cotnărelului, la apa Peperigului şi de acolo pe Peperig şi pe sub Bran, prin gura Mihaiului, unde se împreună Mihaiul cu Peperigul şi în sus, pe apa Mihaiului, unde se împreună Mihaiul cu Mihăeţul.

---

[1]) aşa în orig.

Şi apoi, în sus, pe Mihăeţ, până la vârful Plaiului, la Trapeze şi la buori şi la vârful Argealii, la buor şi de acolo, tot pe cărare, până la Argeaua din mijloc şi la cea de jos, din buo în buor până unde se împreună Coruiul cu Lărgşorul şi la vale pe cărare până unde se împreună Lărgşorul cu Largul şi pe cărare, pe Largul, până la izvorul Ţiganului şi din izvorul Ţiganului, drept la deal, pe costişa Largului şi pe Muncel..... [1]) la vale, în Molidvel, la marginea Bistriţei şi peste râul Bistriţa, în sus, pe apă, pe această margine a Bistriţei, până la hotarul călugărilor dela Neamţ.

Şi dinspre apus, pe lângă hotarul Nemţenilor, până unde se împreună hotarul Nemţenilor cu al Râşcanilor şi al celorlalte mânăstiri, cu hotarele ungureşti, iar de acolo, la vale, până la piatra Tolghişului şi în Pietrele Roşii şi de acolo, drept către Bistriţa, în Hurduga şi în capătul de jos al Teiului şi peste Bistriţa, la Fruntea Bubei [2]) dinspre apus, şi dela Strâmtură [2]) drept la deal, peste trei bolovani, la buor, iar de acolo, din buor în buor, până la Vârful Bubei şi la deal, pe Culmea [2]) Bubei [2]), până la marginea de jos a Rătundei, la buor, iar de acolo, tot obcina, pe munte, până la capătul Măceşului, la buor, şi din capătul Măceşului, tot obcina, din buor în buor, până la Măceşul cel Mare, la buor şi la Stâna, iar de acolo, tot obcina, din buor, în buor, până la Cranicul, tot obcina, până la Tăciune [2]) şi de acolo, pe Obcina Tăciunelui, din buor în buor, până la vârful Pâinii şi de acolo, pe obcină, prin toate vârfurile din buor în buor, până la aceşti mai sus scrişi buori şi pietre, dela Sâhla.

Tot acest mai sus scris hotar, pe semne, să fie sfintei mânăstiri Xeropotam, numită Săcul, dela noi danie şi miluire şi uric, cu tot venitul, neclintit, niciodată în veci. Iar acest uric, ce a avut sfânta mânăstire Agapia, dela Iancul voevod, a venit judecata să se rupă sau să se arunce în foc, să le fie hotare, după acele semne, care aici li s'au însemnat lor. Insă părintele Nicanul fost mitropolit şi cu monahii dela Agapia au dat seamă sub jurământ, cum s'a pierdut de cătane, când au venit, cu Mihail voevod asupra ţării domniei mele.

Şi la aceasta, s'au împăcat între ei, cu monahii dela Xeropotam şi au făcut, între ei, cărţi de blestem, ca să nu aibă a pârî unii cu alţii, până când vor dăinui, aceste sfinte mânăstiri şi nici să nu treacă peste aceste semne, ci să fie pace şi bună vieţuire între ei.

Şi dacă cineva, în vreo vreme, cândva, ar vrea să se arate şi să ridice pâră cu acest uric, să nu se creadă, ci să se rupă după judecata care s'a făcut şi să le fie hotar, neclintit, după semnele ce le-au însemnat mai sus scrişii părinţi episcopi şi cu ceilalţi boieri.

Şi la aceasta, este credinţa domniei nostre, a mai sus scrisului, noi, Io Eremia

---

[1]) loc rupt în orig.

[2]) aşa în orig.

Moghilă voevod și credința preaiubiților și din inimă copii ai domniei mele, Ioan Costantin și Alexandru voevozi și credința celor patru ierarhi ai Moldovei, chir Teodosie Barbovschi mitropolit de Suceava și chir Agaton episcop de Roman și chir . . . . [1]) episcop de Rădăuți și chir Ioan episcop de Huși și credința boierilor noștri: credința panului Ureche vornic al țării de jos, credința panului Cârstea vornic al țării de sus, credința panului Gheorghie pârcălab de Hotin, credința panului Gheorghie și a panului Ionașco, pârcălabi de Neamț, credința panului Manule și a panului Rodna pârcălabi de Roman, credința panului Orăș portar de Suceava, credința panului Bârnovschi postelnic, credința panului Veveriță spătar, credința panului Simion vistier, credința panului Cărăiman ceașnic, credința panului Gligorie stolnic, credința panului Ghiurman comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn al țării noastre, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau, iarăși, pe ori cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu le clintească dania și miluirea și întărirea noastră, ci să dea și să întărească sfintei mânăstriri, mai sus scrise, iar cine va strica dania și miluirea noastră, să aibă a da seamă înaintea înfricoșatei judecăți a lui Hristos.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră, la această adevărată carte a noastră.

A scris Marco Pepelea, în Suceava, în anul 7113 <1605> Aprilie 20.

Eremia voevod <m. p.>

<Pe îndoitură:> Și a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Arh. St. Iași, CCCXL, sub dată.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.

320

1605 (7113) Aprilie 27, Suceava.

† Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea marilor noștri boieri, acest rugător al nostru anume popa Onciul și s'a pârît de față cu boierul nostru Grigore stolnic, pentru o ocină, satul Mășceanii, în ținutul Soroca, pe Nistru, ce a cumpărat popa Onciul dela Bilav uricar, pentru o sută și treizeci taleri.

Iar domnia mea le-am făcut lege, ca să întoarcă Grigore Talpă stolnic și cu Cozac banii săi popii Onciul înapoi și când îi vor fi întors banii, ei să-și ție ocina. Iar de nu-i vor întoarce banii, acest rugător Onciul să

---

[1]) loc alb în orig.

fie el tare şi puternic, cu această carte a noastră, a ţine şi apăra dreapta sa ocină şi cumpărătură şi cu tot venitul, cum este scris mai sus.

Pentru aceia, nimeni să nu se amestece sau să învăluiască, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Suceava, anul 7113 <1605> Aprilie 27.

Insuşi domnul a zis.

Eremia voevod <m. p.>

Iuraşco logofăt a învăţat.

Ştefănescul <a scris>.

<Pe verso foii a doua:> « Iscălit cu mâna ».

Acad. R.P.R., DXCI/1.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
O copie în ms, 237, f. 517 v.

321

1605 (7113) Aprilie 28, Suceava.

† Iată dar eu, Toader Turcea fost căpitan mărturisesc singur dela mine cu această carte a mea că am vândut nişte Ţ.gani ai mei, anume Costanda, fiica lui Stănilă, care a fost după Vartic Ţiganul care a murit şi a lăsat un fiu mic, anume Dumitru. Şi am vândut pe aceşti Ţigani, pentru douăzeci şi opt de taleri lui Eremia fost căpitan. Şi am vândut aceşti Ţigani mai sus scrişi înaintea lui pan Orăş hatman şi pârcălab de Suceava şi înaintea lui Balş mare sulger.

Şi pentru mai mare putere şi întărire, am pus peceţile noastre pe acest zapis până îşi va face el şi privilegiu domnesc pentru aceşti Ţigani mai sus scrişi. Să se ştie.

Scris la Suceava, anul 7113 <1605> Aprilie 28.

Şi a iscălit, Orăş hatman.

Acad. R.P.R., LV/116.
Orig. slav, hârtie, peceţi aplicate cu cerneală ale lui Orăş hatman şi Toader Turcea.

322

1605 (7113) Aprilie 30, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Nicoară şi femeia lui, Nastea şi au pârît pe slugile noastre, pe Leahul comişel şi pe fratele lui, Banul, pentru jumătate din a treia parte din satul Boldeşti.

Şi aşa spuneau că acele ocine ei nu le-au cumpărat, şi un uric de cumpărare fără pecete dela Ştefan voevod, pe care l-au avut sluga noastră, Leahul comişel şi fratele lui, Banul, au spus că este neadevărat, ci este hiclean[1]).

Deci mai sus zişii Nicoară şi femeia lui, Nastea, s'au lăsat de minciună dinaintea noastră şi s'au împăcat dinaintea noastră şi dinaintea sfatului nostru, ca să nu mai pârască niciodată pentru această pâră. <Iar> slugile noastre mai sus spuse, Leahul comişel şi fratele lui, Banul, s'au îndreptat şi şi-au pus ferâie 12 zloţi.

Deci, de aci înainte, să nu mai aibă a pârî şi nici să dobândească niciodată în veci, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Suceava, anul 7113 <1605> Aprilie 30.

Domnul a zis.

† Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

† Băseanul <a scris>.

Acad. R.P.R., CCXXIV/15.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată,
Cu o trad. rom., ibid., CCXXIV/23.

323

1605 (7113) Mai 12, Suceava.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, mari şi mici, Ursu şi fratele lui, Gligorie din Scobenţeni, nepoţii Voicăi, strănepoţii lui Eremia Drozu, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, a cincea parte din a treia parte din satul Măleşti şi din Obârşie, ce sunt în ţinutul Neamţului. Şi au vândut slugii noastre, Ionaşco vătah de visternicei, pentru zece taleri.

Intru aceasta, deasemenea au venit, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Mihaci şi Cârstea şi Ionaşco şi sora lor, Lelea, şi deasemeni Nastasia şi fratele ei, Oniul şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, cât se va alege partea lor, din aceleaşi sate, Obârşie şi din Măleşti, iarăşi slugii noastre Ionaşco vătah de vistiernicei, pentru unsprezece taleri.

Şi deasemenea au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Eremia şi fraţii lui, Lazor şi Ion şi verii lor, Istatie şi fratele lui, Gheorghie şi deasemenea, verii lor, Ion şi sora lui, Tudora, toţi nepoţii Sofiicăi, strănepoţii lui Toader Iurdugaş şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină cât

[1]) «hiclean», aşa în orig.

se va alege, din aceleaşi sate, din Obârşie şi din Măleşti, deasemenea slugii noastre, Ionaşco vătah de vistiernicei, pentru zece taleri.

Şi întru aceasta, iarăşi a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Mihăilă Babici, nepotul Sofiicăi, strănepotul lui Toader Iurdugaş şi a vândut dreapta sa parte de ocină şi dedină, cât se va alege din aceleaşi sate, din Obârşie şi din Măleşti, pentru optzeci de zloţi tătărăşti, tot slugii noastre, Ionaşco vătah de vistiernicei.

Şi s'a ridicat sluga noastră, Ionaşco vătah şi a plătit tuturor, deplin, aceşti bani mai sus scrişi, pentru aceste mai sus zise părţi de ocină din sat din Obârşie şi din Măleşti, ce sunt în ţinutul Neamţului şi din uric, ce au avut ei toţi, dela Ştefan voevod cel Bătrân.

De aceia, noi am văzut bunăvoia lor şi tocmeala şi plata deplină, de aceia şi noi, dela noi, am dat şi am întărit, ca să-i fie şi dela noi ocină şi uric, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Suceava, în anul 7113 <1605> Mai 12.

† Domnul a spus.

<Stroici mare logofăt> a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

† Başotă <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCCL/118
Copie slavă din sec. XX.
Cu o trad. rom. din 1787, ibid., CLXXIV/10.

324

1605 (7113) Mai 12.

Suret di pe ispisoc sărbăsc dela Ieremie Movila v<oe>vod, din velet 7113 <1605> Mai 12.

Adică au venitu înnainte noastră şi înnaintea a lor noştri boeri, Vasilie ficiorul lui David şi frate-său Simion şi toţ<i> răzăşii lor şi s'au părăt cu sluga noastră Gheorghie şi cu frate-său Vasilie şi Gligorie şi cu sora lor Magda, ficiorii lui Ion Borşu, pentru din a triia parte, din parte Horgăi, giumătate, căt să va alege parte lui din sat din Dobruleşti şi au vrut să le întoarcă lor şi ace moşie să o ia ei, pentru căci ei sănt mai de aproape. Şi ce au fost făcut Gheorghie şi cu fraţii săi pe acia de mai sus scrisă ocină, casă şi pivniţă şi altile ce li au trebuit pe lăngă case, au preţăluit slugile noastre Băce ilişer şi Lazor uşerel, cu oameni buni şi bătrăni şi au aflat cu sufletile lor 89 de taleri, făr<ă> de ce au dat pe ace moşie 130 de zloţ<i> tătărăşti, ce le-au fost lor cumpărătură dela Nastasie şi dela .. [1]).

[1]) loc alb în text.

Şi când au fost la zi n'au avut ce să întoarcă, nici pentru moşie, nici pentru case şi altile ce au lucrat ei pe lângă casă.

Deci Gheorghie şi cu fraţii săi s'au îndreptat şi ş'au pus şi fierie 12 zloţ<i>.

Deci de acum înnainte, mai mult să n'aibă a să pără aciastă pără, niciodată în veci, piste carte domniei mele.

Ilie Catargiul *mare* logofăt am iscălit, ca să să cradă.

Miron Gafenco am scris, *în anul* 7234 <1726> Mai 14.

Arh. St. Iaşi, CCCXI/471.
Trad. rom.

325

1605 (7113) Mai 17.

† Smérenie Agathon *ep<i>sc<o>pul Romanului scriem şi dăm de ştire, cu această carte a noastră*, de rândul cinstită carte a domnu nostru, ce au adus C<â>rstea dvornicul cel mare la noi, printru jalobă ce s'au jeluitu naintea dumisal<e> lui vodă pre sat pre Româneşti, cum au avut strâmbătaate de cătră Româneşti perntru u<n> iazu.

Deci noi deac'am vădzut cinstită carte a domnu nostru, noi am strânsu oameni buni şi bătrâni şi am mărsu acolo cu Lupul Scorţeş părcălab şi Placxa diiac şi Gligorie şi cu şoltuzul şi cu bătrânii de oraş de Roman şi denpregiur mejii şi.

Deci am găsit noi cu aceşti oameni buni bătrâni, cu sufletele sale, cum lovéşte hotarul Movilénilor în valea Neagră, într'u<n> iazu bătrân ce au avut Româneştii şi acel iazu, ce au fost ezit Româneştii, au fost dat de Moviléni, giumătaate Româneştilor, printru altu iazu ce au fost dat de Româneşti, Movilénilor, să ţie cu Trifeştii.

Deci noi am aflat cu sufletel<e> noastre să-ş<i> ţie Româneştii iar în iazu cu Trifeştii; iară C<ă>rstea dvornicul să ţie în iazul Româneştilor, unde-i lovéşte hotarul, depreună cu dânşii. Şi ei de bunăvoia lor au priimitu aceasta lége, atâta numai ce au cerşut ei dela C<ă>rstea dvornicul: să le plătească giumătaate de iazu de cel bătrân, munca moşilor lor, ce-au ezit.

Deci s'au sculat Româneştii şi C<ă>rstea dvornicul, de ş'au iubitu 2 oameni buni, anume Măteiu din Tatomireşti şi pre Placxa diiac şi cu oameni buni, să margă să biciuluiască acel iazu bătrânu, ce să vine giumătaate dintr'acel iazu bătrân C<ă>rstii dvornic. Deci, ei au mărsu cu oameni buni, de au aflat cu sufleele lor că să vine să întoarcă C<ă>rstea dvornicul doâdzeci şi cinci de taler<i>.

Intr'aceea s'au sculat C<ă>rstea dvornicul, de au plătit acei, banii 25 taleri deplinu, în mânule Româneştilor, anume: Samoil din Porceşt<i> şi are ocină la Româneşti şi a Nemţeanului şi Andrei şi întru mânule tuturor fraţilor ce sâmtu răzéşi

în Romănești. De acmu nainte să aibă a ținea giumătaate Romăneștii cu C<ă>r-stea dvornicul, dintru acel iazu bătrăn din Valea Neagră.

Intr'acea tocmeală ce s'au aflat și au tocmit cu oameni buni, s'au tămplat Barbă, alt dvornic și Lupul Scoarțeș și Jupa negutător de Buzău și Costantin părcălab de Tutova și Udrea vătah mare de *Hârlău* și alți mulți buiari și oaméni buni.

Deci, căndu am văzut această tocmeală ce s'au tocmitu ei an de sine, de bunăvoia lor și cum am găsit cu oameni buni și cu sufletel<e> lor, am făcut această a noastră mărturie, ca de acum niciodănăoară unii pre alții: nici Romăneștii pre C<ă>rstea dvornic, nici C<ă>rstea dvornic pre <Ro>mănești, ce să o aibă a ținea f<r>ățește.

Pre mai mar<e> mărturie noi ne-am pus pecețil<e> pre această mărturie.

<Vleat 71>[1]13 <1605> Mai 17.

Acad. R.P.R., IX/9.
Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.
Pe verso pecetea orașului Roman și 4 peceți inelare aplicate.
Datat după Cronica Romanului.

326

1605 (7113) Mai 18, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Neagoe Meiută din Țara Românească, de bună voia lui, de nimeni silit, nici asuprit și a vândut pe drepții săi robi [2]) Țigani, anume Petrea și cu femeia și cu copiii săi și Zosana și Neagșa și altă Neagșa și Radul ciobotar cu femeia lui și cu copiii lor și Vișea cu copiii <ei>.

Și i-a vândut pe ei credinciosului nostru boier, <Gligorie mare> stolnic, pentru cincizeci de taleri de argint. Și s'a sculat credinciosul nostru, Gligorie mare stolnic și a plătit lui toți banii mai sus scriși, deplin, 50 de taleri de argint, dinaintea noastră.

Pentru aceia, să-i fie lui și dela noi Țigani robi [2]), neclintit niciodată, în veci, înaintea acestei cunoscute cărți a noastre.

Scris la Suceava, anul 7113 <1605> Mai 18.

Eremia voevod <m.p.>

† Insuși domnul a spus.

† Eremia Băseanul <a scris>.

Acad. R.P.R., VIII/238.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată

---

[1]) loc rupt în orig.

[2]) « holopi », așa în orig.

327

1605 (7113) Mai 22.

Suret de pe o mărturie sârbască, l<ea>t 7113 <1605> Mai 22 zile.

Iată noi Ureche *mare* vor<nic> de ţara de gios şi Drăguş *fost* vor. şi Simeon comis şi Bodescul med. şi Simeon hotnog şi Drăgance armaş *şi* Marcu *fost* uşer. Precum au venit înnaintea noastră Toma, feciorul Saftei şi Irimie, *fiul lui* Drăgălin, nepoţ<i> Vişii, de a lor bunăvoia, de nime siliţi, nici asupriţi şi au vândut a lor driaptă ocină şi danie ce-au avut dela părinţii lor: Drăgălin şi Safta, din satul Dobroslăveştii, din giumătate satului doao părţi, parte din gios, acéia au vândut-o lui Calin med., drept 28 taleri bătuţi de argint.

Deci noi, dacă am văzut a lor de bunăvoia tocmală şi plată deplin, aşijderea şi dela noi am făcut lui Calin med. această scrisoare, ca să-i fie lui ocină şi cumpărătură cu tot venitul, până când îş va face şi dres dela domnie.

Şi un ispisoc ce au avut acei oameni de mai sus scriş<i>, dela Iancul v<oe>vod, încă l-au dat lui.

Şi pentru mai mare credinţa, am pus a noastre peceţi cătră această carte şi zapis.

S'au tălmăcit de Gheorghie Evloghi. 1777. Sept. 27 *zile*.

Acad. R.P.R., CXXX/86.
Trad. rom., hârtie filigran.
Cu o trad. rom. din sec. XIX.

328

1605 (7113) Mai 23, Suceava.

† Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată am văzut domnia mea o carte de mărturie dela Toader, fiul Perioaiei, când i-a fost aproape de moarte, el a făcut un pomelnic, cu limbă de moarte, călugărilor dela sfântul Sava din Iaşi, ca să aibă ei a ţine casele lui şi a părinţilor lui şi viile şi toată averea lor, să fie pentru sufletele părinţilor lui şi surorilor lui şi pentru sufletul lui şi să aibă călugării a plăti datoria lor, pe unde sunt, cât a lăsat el, cu sufletul său.

Pentru aceasta, domnia mea dacă am văzut acest pomelnic al lui, pe care l-a făcut el între mulţi oameni buni, am dat această carte a domniei mele călugărilor dela sfânta mânăstire care mai sus scriem, cu hramul sfântului Sava sfinţitul, ca să fie tari şi puternici, cu această carte a domniei mele, să ţină şi să apere casele lui şi viile şi toate averile ce vor fi rămas din datoriile ce sunt a se plăti.

Pentru aceasta, nimeni să nu îndrăznească a-i ţine sau opri, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris la Suceava, în anul 7113 <1605> Mai 23.

† Insuşi domnul a spus.

Eremia voevod <m.p.>

† Solomon vistier a învăţat.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iaşi, XIX/2.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

329

1605 (7113) Iunie, Ciorteşti.

† Aici e zapisul ce l-a făcut Vasilie din Ciorteşti, precum a cumpărat el o bucată de ocină din satul Buneşti, din jumătatea satului, a patra parte, care se va alege, dela Vasilie din Lieşti, fiul Aneanei, pentru 22 taleri număraţi, dinaintea tuturor sătenilor din satul Ciorteşti, în casa lui. , ... [1]).

Şi au fost la această tocmeală: Ion de acolo şi Neniul deasemeni şi Condrea deasemeni şi Ursul şi Toader deasemeni şi alt Toader din Mărgelaţi, ca să-i fie lui ocină, până când îşi va face ispisoc dela domn, ca să se ştie. Şi au mai [2]) fost şi alţii: Sava brănişteariu şi Crasnăş diac şi Pântea din Şerbeşti.

Scris în satul Ciorteşti, luna Iunie în anul 7113 <1605>.

Arh. St. Buc., Episc. Huşi, XII/3.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

330

1605 (7113) Iunie 1, Suceava.

† In numele tatălui şi al fiului şi al sfântului duh, troiţă sfântă şi de o fiinţă şi nedespărţită, amin. Iată eu, robul stăpânului meu, domnul dumnezeu şi mântuitorul nostru, Iisus Hristos şi închinător al troiţei, Io Eremia Movghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei.

Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că domnia-mea am binevoit, cu bunăvoinţa noastră, cu inimă luminată şi curată, din tot sufletul nostru şi din tot cugetul şi cu ajutorul lui dumnezeu şi cu binecuvântarea părinţilor noştri, cei patru ierarhi ai Moldovei, chir Teodosia Barbovschii arhiepiscop şi mitropolit de Suceava şi chir Agafton episcop de Roman şi chir Ioan episcop de Rădăuţi şi chir Filofteі episcop de Huşi şi cu sfatul nostru, am dat şi am întărit rugătorilor noştri dela ruga noastră, nou zidită, mânăstirea dela Suceviţa unde este hramul slăvitei Invieri a dom-

---

[1]) loc rupt în orig.

[2]) « mai », aşa în orig.

nului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos dreapta lor ocină și cumpărătură și danie a sfintei mânăstiri, din ispisoc și din uric de cumpărătură dela Petru voevod, un sat anume Hrinceștii, cu iaz și cu mori pe râul Solca, în ținutul Suceava, care acest sat a fost drept domnesc, a rămas din zilele lui Petru voevod dela Solomon logofăt în datorie pentru șaptezeci mii aspri, când a rămas la vistierie dela darea din ținutul Sucevei, când însuși a umblat și a adunat acea dare. Și a luat atunci acei bani, ce au rămas la Solomon logofăt, însuși domnul Petru voevod dela părintele și rugătorul nostru sfântrăposatul Gheorghie Moghilă mitropolit și frate al domniei mele și s'au dat, atunci, acești bani la haraciul împărătesc în locul acelei datorii, cu acești bani ce a lăsat în vistierie, Solomon logofăt.

Iar după aceia sfinția-sa, părintele și rugătorul nostru, când a răscumpărat acest sat, dela însuși Petru voevod, iar sfinția sa a dat acest sat mai sus scris, anume Hrinceștii, cu iaz și cu mori pe râul Solca, întru lauda și slava domnului dumnezeu savaot, făcătorul cerului și al pământului, mai sus zisei rugii noastre, mânăstirii nou zidite dela Sucevița. Deasemeni și însuși Petru voevod a dat și a întărit sfintei mânăstiri acel sat și a făcut privilegiu, cu mare blestem și ca să-i fie sfintei mânăstiri neclintit, niciodată în veci.

Și când s'a întâmplat și am ieșit cu Petru voevod din țara noastră în Țara Leșească, iar acel privilegiu dela sfânta mânăstire, în zilele lui Aron voevod s'a sculat însuși Dumitrașco căpitan, ginerele lui Solomon logofăt și a mituit cu înșelăciune și a scos acel privilegiu dela un egumen nesocotit dela mânăstire.

Deci când domnia mea am venit iarăși, cu mila lui dumnezeu în țară, rugătorii noștri au cerut acest privilegiu dela Dumitru căpitan și l-au pus să jure cu mare blestem, și el a spus că a stricat acel privilegiu și l-a aruncat în foc și încă a mai pârît că nu i s'a împlinit prețul acestui sat cu acei bani mai sus scriși. Deci întru aceasta domnia mea, în al doilea rând, iarăși i-am mai plătit și i-am mai dat trei sute ughi galbeni, în mâinile lui Dumitru căpitan și în mâinile cneaghinei lui Tofana, fiica lui Solomon logofăt.

Iar dacă se vor mai afla vreodată niște privilegii, dela Solomon logofăt sau dela fiii lui sau dela rudele lui Arbure, dela domnii de mai înainte, să nu se creadă și nimeni să nu strice această tocmeală mai sus scrisă, pentrucă nimeni dintre ei n'a vrut să răscumpere atunci acel sat.

De aceia, să fie toate acele mai sus scrise sfintei mânăstiri dela noi uric și ocină cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci.

Iar hotarul acelui sat mai sus scris, anume Hrinceștii cu iaz și cu mori pe râul Solca, să fie din toate părțile după vechiul hotar, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei nostre, a mai sus scrisului, noi, Io Eremia Moghilă voevod și a preaiubiților și de dumnezeu dăruiții fii ai domniei mele, Io Costantin și Alexandru voevozi și credința boerilor noștri: credința panului

Ureche vornic de ţara de jos, credinţa panului Cârstea vornic de ţara de sus, credinţa panului Ghiorghie pârcălab de Hotin, credinţa altui pan Ghiorghie şi a panului Ionaşco pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Rodna şi a panului.... [1]) pârcălabi de Cetatea Nouă, credinţa panului Orăş hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Barnovschie postelnic, credinţa panului Veveriţă spătar, credinţa panului Simion Stroici vistier, credinţa panului Cărăiman ceaşnic, credinţa panului Grigorie stolnic, credinţa panului Gherman comis şi credinţa tuturor boerilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa nostră, cine va fi domn dintre copiii sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu clintească mai sus scrisa noastră întocmire şi cumpărătură şi danie şi miluire mai sus zisei sfintei mânăstiri, ci să-i dea şi să-i întărească. Iar cine s'ar ispiti să strice sau să întoarcă altfel această întocmire a noastră, acela să nu fie iertat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de preacurata lui maică şi de slăvitul înainte mergător şi botezător Ioan şi de arhistrategul Mihail şi Gavril şi de celelalte puteri fără trup şi de 12 apostoli fruntaşi Petru şi Pavel şi de ceilalţi şi de sfinţii patru evanghelişti şi de 318 sfinţi părinţi dela Nicheia şi de toţi sfinţii, amin.

Iar pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Stroici mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea nostră la această adevărată carte a noastră.

A scris Drăgan, fiul lui Dumitru uricar, în anul 7113 <1605> luna Iunie 1 zi Suceava.

Muzeul Raional Suceava, nr. 1812.
Orig. slav, perg., pecete atârnată, pierdută.
Cu 2 fotografii la Acad. R.P.R.,: Fotografii IV/18 şi XXVI/21.

331

1605 (7113) Iunie 15, Suceava.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Gafa şi surorile ei Nastasca şi Fădorca, fiicele Magdei, nepoatele lui Boris Braevici şi nepotul lor de soră, sluga nostră Drăguş, fiul Maricăi, nepotul lui Boris Braevici, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, toată partea lor, cât se va alege, din satul Brăeşti, ce este în ţinutul Hârlăului şi cu loc de iazuri. Şi au vândut-o vărului lor, slugii noastre credincioase, lui Eremia postelnic, pentru optzeci taleri număraţi, din privilegiul ce au avut dela Alexandru voevod cel Bătrân şi Bun şi din uric de întărire dela Alexandru voevod şi dela Bogdan voevod şi le-a plătit deplin.

Şi la aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră Elinca, fiica lui Răcătău, ne-

[1]) loc alb în orig.

poată deasemeni lui Boris Braevici, iarăşi de bună voia ei şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, din acelaş sat Brăeşti dela Răcătău, toată partea ei ce i s'a cuvenit. Şi a vândut-o deasemenea slugii noastre credincioase, lui Eremia postelnic, pentru cincizeci taleri număraţi, din aceleaşi privilegii şi i-a plătit deplin.

Pentru aceasta, să-i fie şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Suceava, în anul 7113 <1605> Iunie 15.

Domnul a spus.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Nebojatco <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCXXII/4.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1833.

332

1605 (7113) Iunie 15, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele, rugătorului nostru ieromonah igumen dela ruga nostră, sfânta mânăstire Pobrata şi întregului sobor şi vătămanului lor dela seliştea Ciulineşti, ţinutul Iaşi, pentru ca ori câţi oameni îşi vor chema în acel sat din altă ţară, fie Vlah sau Rus sau Muntean sau Ungurean sau de orice limbă vor fi sau din oameni fugiţi de acolo sau alţi oameni neînscrişi la dabile din ţara noastră, ei să aibă, dela domnia mea, slobozie pe trei ani [1]), să nu ne lucreze la nici o muncă a nostră, nici iliş să nu plătească, nici bir, nici alte dabile, câte vor fi la ţinut, în aceşti mai sus scrişi ani şi nici marii vatagi să nu aibă nicio treabă cu ei.

Iar cine îi va turbura va fi de mare pedeapsă. Pentru aceasta, nimeni dintre slugile nostre, mai sus scrise, să nu îndrăznească a-i turbura înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris la Suceava, în anul 7113 <1605> Iunie 15.

Eremia voevod <m. p.>

† Prohor <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, I/19.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. la Acad. R.P.R., CC/152.

---

[1]) cuvintele « trei ani » adăugate posterior peste un loc alb.

333

1605 (7113) Iunie 15.

† Io Irimia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre credincioase starostilor de Cernăuţi şi vătavi de hănsari <şi> globnicilor şi tuturor celorlalte slugi ale nostre. Vă dăm de ştire de rândul Coţmanilor, satul rugii nostre, sfânta episcopie de Rădăuţi şi a celorlalte sate ce sunt ascultătoare de Coţmani că ni s'a jeluit părintele şi rugătorul nostru Ioan, episcop de Rădăuţi, asupra voastră, astfel zicând: că faceţi multe răutăţi şi prădăciuni şi turburări oamenilor vecini ai sfinţiei sale, încât adeseori nu pot să se odihnească înaintea voastră şi dinaintea slugilor voastre şi nu ţineţi seama cu nimic de cărţile şi poruncile noastre.

De aceia, cum veţi vedea această carte a domniei mele voi să aveţi <a-i lăsa> foarte în pace, să nu aveţi mai mult nicio treabă cu dânşii, să-i turburaţi şi să-i scrieţi pentru blanele [1]) hânsarilor, ci să fie în pace de toate şi mai multă jalbă să nu vină la domnia mea, căci pe urmă ce veţi vedea să nu vă speriaţi.

Şi deasemeni am dat înputernicire părintelui mai sus scris şi ureadnicului sfinţiei sale, care este acolo, pentruca, atunci când cineva dintre voi sau dintre slugile voastre sau oricine va fi, va intra în acele sate ale sfintei episcopii să turbure şi să prade, să aibă a-i isgoni din sate, bătându-i cu mare ruşine cu nuielele.

Şi deasemeni am înţeles că trimiteţi şi tăiaţi şi stricaţi şi braniştea. De aceia, să fie tari şi puternici, cu această carte a domniei mele, ca pe cine îl vor afla, să-i ia carul cu boii şi securea şi tot ce va avea, ci să-l lase gol.

Pentru aceasta vă scriem, şi cartea aceasta să nu o luaţi din mânile sfinţiei sale. Şi altfel să nu faceţi.

7113 <1605> Iunie 15.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 629, f.154.
Copie slavă.

334

1605 (7113) Iunie 26, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea nostră şi înaintea boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Grigorie fost cămănar, în călugărie Ghenadie, dela mânăstirea Râşca şi aşa a mărturisit el înaintea domniei mele şi înaintea sfatului nostru, că a dat sora lui

---

[1]) «blanele», aşa în text.

Agafia, fiica răposatului Ion logofăt, satul Măscurei, ce este în ţinutul Tutova, ce s'a cuvenit în partea ei, deosebit de fraţii săi, rugii noastre, sfânta mânăstire numită Râşca, unde este hramul sfântului arhierarh, făcător de minuni al lui Hristos, Nicolai.

Insă când a mărturisit mai sus zisul Gligorie fost cămănar, în călugărie Ghenadie, nu s'a întâmplat nimeni dintre fraţii lui sau din rudele lui. Pentru aceia, domnia mea după cuvântul lui, am crezut că este aşa.

De aceia, domnia mea am dat ca să fie acel sat uric sfintei mânăstiri, neclintit niciodată, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Suceava, anul 7113 <1605> Iunie 26.

Domnul a spus.

Eremia voevod <m. p.>

Stroici mare logofăt a învăţat.

Băseanul <a scris>.

Acad. R.P.R., CXX/21.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom., ibid., CCIV/201.

335

1605 (7113) Iulie 6, Suceava.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Eremia Moghila voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că pe această adevărată slugă a noastră, Mihăilă, l-am miluit cu deosebita noastră milă, i-am dat şi i-am întărit dela noi, în ţara noastră Moldova, dreapta lui ocină şi cumpărătură, din ispisoc de cumpărătură, ce a avut el dela acest Petru voevod cel Bătrân, din a patra parte din satul Popeni, partea lui Griga Pistruiul, ce se va alege şi cu loc de moară pe Iubăneasa, ce este în ţinutul Dorohoi, ce şi-a cumpărat el dela Ion, pentru trei sute şi cincizeci zloţi tătăreşti, care această mai sus scrisă parte de ocină i-a fost lui cumpărătură dela Ileana şi sora ei, Todosia şi Vasuta, copiii Martei, nepoţii lui Griga Pistruiul, strănepoţi lui Fedor şi Steţco, din uric de danie, ce au avut înaintaşii lor dela Ştefan voevod cel Bătrân. De aceia, să-i fie şi dela noi cu tot venitul.

Şi întru aceasta, deasemeni, dăm şi întărim tot mai sus scrisei slugi a noastre, Mihăilă, dreapta lui ocină şi cumpărătură, din ispisoc de cumpărătură, ce a avut tot dela Petru voevod, deasemeni din acest sat mai sus scris, din Popeni, a patra parte din partea lui Duma Pistruiul şi din iaz <şi> din ţarină, ce şi-a cumpărat el dela Ion, fiul Dumei, nepotul lui Fedor şi strănepotul lui Steţco, pentru două sute zloţi tătăreşti, ca să-i fie şi dela noi, cu tot venitul.

Şi întru aceasta deasemeni, dăm şi întărim slugii noastre, Mihăilă, o parte de ocină <din> ispisoc <tot> dela Petru voevod ce el şi-a cumpărat dela.... [1]) pentru şaizeci zloţi tătăreşti, care această ocină a fost cumpărătura tatălui lui, Dumei, dela Tâmpa diac [2]).

Şi întru aceasta, deasemeni, am dat şi am întărit slugii noastre, Mihăilă, dreapta lui ocină şi cumpărătură, din ispisoc de cumpărătură, ce a avut tot dela Petru voevod, toată partea lui Roman, fiul Mărincei, nepotul Mălaşcăi, strănepotul lui Ilco şi Pilco, cât se va alge, din satul Săpoteni, pe Iubăneasa şi cu loc de iaz şi de moară, ce şi-a cumpărat el dela însuşi Roman, pentru patruzeci taleri de argint, din privilegiul de împărţeală, ce a avut bunica lui, Malaşa dela Petru voevod cel Bătrân. De aceia, să-i fie şi dela noi, cu tot venitul.

Şi întru aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Lupul şi sora lui, Nastasia şi Chelsia, fiii Biluşcăi, nepoţi lui Ion Săpoteanul, strănepoţii lui Ilco şi Pilco, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din privilegiul de împărţeală al bunicilor lor, ce au avut deasemeni, dela Petru voevod cel Bătrân, din jumătate de sat din Sopoteni din partea de jos din trei părţi, a treia parte din a şasea parte. Aceasta au vândut tot mai sus scrisei slugii noastre, Mihăilă şi cneaghinei lui, Salomia, pentru şaizeci taleri de argint. Şi le-a plătit deplin.

Şi întru aceasta, deasemeni a venit înaintea nostră şi înaintea boierilor noştri Miron, fiul Lucăi, nepotul lui Ilco şi Pilco, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, deasemeni, din acest sat mai sus scris, Săpoteni şi din acest uric, din jumătate, din satul Săpoteni, din partea de jos, din trei părţi a treia parte din a şasea parte şi cu loc de iaz şi de moară şi alt hăleşteu [3]) ce este în ţarină. Aceasta a vândut tot slugii noastre Mihăilă şi cneaghinei lui Salomia, pentru patruzeci taleri. Şi s'a sculat mai sus scrisa sluga noastră, Mihăilă, şi cneaghina lui, Salomia şi le-a plătit deplin, dinaintea nostră şi dinaintea boierilor noaştri.

Toate acestea mai sus scrise părţi de ocine să le fie şi dela noi, uric şi ocine, cu tot venitul, lor şi copiilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi răstrănepoţilor şi întregului neam al lor cine li se va alege mai deaproape, neclintit lor niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor mai sus scrise părţi de ocine, din satul Popeni pe Iubăneasa, în ţinutul Dorohoiului, şi cu loc de <mori>... [1]) şi cu loc de iaz din ţarină şi din satul Sopoteni şi cu loc de iazuri şi de mori şi deasemeni şi în ţarină, să fie <pe> părţi, cum i se cuvine şi cum şi-a cumpărat el, pe drepţii săi bani, iar dinspre alte

---

[1]) loc şters, ilizibil în orig.

[2]) cuvintele « Dumei dela Tâmpa diac » şterse în orig. cu o linie.

[3]) « hăleşteu », aşa în orig.

părți, cum i se cuvine și cum și-a cumpărat el, pe drepții săi bani, iar dinspre alte părți, <după vechile lor hotare>, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Eremia Moghila voevod și a preaiubiților și din inimă copii ai domniei mele, Io Costantin <și Alexandru voevod> și credința boierilor noștri: credința panului Ureche vornic de țara de jos, credința panului Cârstea vornic de țara de sus, credința panului Gheorghie pârcălab de Hotin, credința panului Gheorghie și credința panului <Ionașco pârcălabi> de Neamț, credința panului.... [1]) și a panului ..... [1]) pârcălabi de Roman, credința panului Orăș hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Bârnovschi postelnic, credința panului Veveriță spătar, <credința panului> Caraiman paharnic, credința panului Gligorie stolnic,credința panului Simion vistier, credința panului Ghiurma comis și credința panilor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, <cine va fi domn>, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acesta să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească, pentrucă le sunt drepte <ocine> și cumpărături.

Iar pentru mai mare putere și tărie a tuturor acestora mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Lupul Stroici mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră <la această> adevărată carte a noastră.

A scris Nicoară, în Suceava, în anul 7113 <1605> Iulie 6 zile.

Și a iscălit Stroici logofăt <m. p.>

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 289.
Orig. slav, perg., rupt, pecete atârnată.
Cu o trad. rom.

336

1605 (7113) Iulie 11, Suceava.

Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, rugătorii noștri călugări dela ruga nostră, sfânta mânăstire numită Voronețul [2]) și au pârît pe sluga noastră credincioasă, Griga vătah și tot satul Tătărășeni, pentru un iaz [2]) pe care l-a intocmit, mai sus zisul Griga mare vătah, pe râul Bașeu, din jos de iazul rugătorilor noștri călugări, pe care-l au ei în satul Balița, pentrucă el și satul Tătărășanii îneacă moara și iazul rugătorilor noștri călugări.

---

[1]) loc alb în orig.
[2]) așa în text.

Deci domnia mea şi cu sfatul nostru i-am judecat, cu dreaptă judecată, după legea ţării şi le-am cercetat privilegiile ce au avut şi în acel uric ce a avut mai sus scrisul nostru Griga mare vatah şi satul Tătărăşenii, nu le scrie nimic despre locul de iaz şi de moară pe râul Başeu, iar rugătorilor noştri călugări, mai sus scrişi, le scrie cu loc de iaz şi de moară pe râul Başeului.

Deci mai sus zisul nostru Griga mare vatah şi cu tot satul Tătărăşenii, au rămas de toată legea noastră, ca să rupă acel iaz şi să fie de nimic, iar pe mai sus scrişii rugătorii noştri călugări, domnia mea şi cu sfatul nostru, i-am îndreptat şi am luat dela ei ferâe, 12 zloţi. Şi de acum înainte, mai mult să nu aibă a se pârî unii pe alţii niciodată, în vecii vecilor, înnaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Suceava, 7113 <1605> Iulie 11.

Insuşi domnul a spus.

Eremia voevod.

Stroici mare logofăt a învăţat.

Copie aciastă de pe ispisocul scris sărbeşte s'au scos de mine *iarăşi* pe sărbie, asemine după cum să cuprindea în matca ce adevărată. Andrei Daşcovici, în Vorniceni, l<ea>t 1787 Avg<u>st 5.

Arh. St. Buc., Depuneri, sub dată.
Copie slavă. Cu o trad. rom. din 1781,
Altă trad. rom., din 1787.

337

1605 (7113) Iulie 12.

Alt ispisocu tot dela Irimiia Movila v<oe>vod, din 7113 <1605> Iulie 12, prin care arată că Mihăilă Trifan pitărel [1]) au cumpăratu dela Irina, fata lui Lazăr, a patra parte din *jumătate* sat Şătrărenii, dintre care ispisoace întru unul zicând vânzătoriul că şi moşului său Mihăilă şatrar i-au fost cumpărătură cu ispisocu dela Alecsandru voevod şi făcându-să socoteală glăsuirii ispisoacilor s'au văzut că cuprind deplin giumătate de sat.

Arh. St. Iaşi,. CDXXXVIII, pag. 140.
Rezumat rom. din 1827.

338

1605 (7113) Iulie 16, Suceava.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Modovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni <sluga

[1]) greşit, în loc de postelnic.

nostră>[1]) Oană Boţul şi au mărturisit înaintea noastră, cum că a vândut părintele ....[1]) igumen şi sora lui, Maruşca, fiii lui Şteful, nepoţii lui Stroe, strănepoţii lui ....[1]) dreapta ocină şi dedină, toate părţile lor, câte se aleg din satul Oteşti şi din sat şi din câmp şi din apă şi din pădure şi din mlaştină. Şi le-au vândut slugei noastre Fr.....[1]) pe patru sute de zloţi tătăreşti şi li s'a plătit lor deplin şi....[1]) precum a mărturisit înaintea noastră fiul lor, Petrea. Iar noi deasemenea le-am dat şi le-am întărit....[1]) acele mai sus zise părţi de ocină, ca să....[1]) le am dat. Şi altul să nu se amestece.

Insuşi domnul a poruncit.

Scris la Suceava, în anul 7113 <1605> Iulie 16.

Stroici mare logofăt a învăţat. Am iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Nicoară <a scris>.

Acad. R.P.R. CCXCV/270.
Orig. slav, hârtie rupt, pecete aplicată.

339

1605 (7113) August 10, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni Nastasia, cneaghina răposatului Iancul uşar, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură, a patra parte din satul Steţcani, care este în ţinutul Roman şi cu loc de iaz şi de moară, care acea a patra parte de sat din Steţcani şi cu loc de iaz şi moară le-a fost cumpărătură dela Ilea cel bătrân fost jitnicer. Aceia a vândut-o credinciosului nostru Nicoară logofăt şi cneaghinei lui, Maria, pentru o sută şi cincizeci taleri de argint. Şi i-a plătit deplin dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri. Şi un ispisoc de pâră, ce a avut Ilea jitnicer dela Petru voevod, încă l-a dat în mâinile mai sus scrisului nostru credincios, Nicoară logofăt şi cneaghinei lui, Maria.

Iar noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit credinciosului nostru, Nicoară logofăt şi cneaghinei lui, Maria, acea a patra parte de sat din Steţcani şi cu loc de iaz şi de moară, ca să le fie şi dela noi uric şi ocină, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Suceava, în anul 7113 <1605> August 10.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>.

Nicoară <a scris>.

Acad. R.P.R., CCCCLXXV/11.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1839.

---

[1]) loc rupt în orig.

340

1605 (7113) August 16, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, sluga nostră Isac vistiernicel şi fratele lui, Ionaşco şi surorile lor Tudora şi Erina, fiii Sofroniei, nepoţii lui Ionel, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din dreptele lor urice [1]) pe care le-au avut bunicul lor, a treia parte din satul Lieşti, pe Topoliţa, ce este în ţinutul Neamţ şi cu loc pentru moară pe Topoliţa. Aceasta au vândut-o credinciosului şi cinstitului nostru boier pan Ureche mare vornic, pentru o sută şi cincizeci taleri de argint şi le-a plătit deplin dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, noi deasemeni şi dela noi, am dat şi am întărit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Ureche mare vornic, acea înainte zisă a treia parte din Lieşti, pe Topoliţa, în ţinutul Neamţ şi cu loc de moară în Topoliţa, ca să-i fie şi dela noi uric şi ocină, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Suceava, în anul 7113 ‹1605› August 16.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit Stroici logofăt ‹m. p.›

† Nicoară ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, XXXI/3.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1804.

341

1605 (7113) August 22, Suceava.

Noi Eremiia Movila v‹oe›vod, cu mila lui dumnezeu, domnu ţării Moldav[v]ii. Precum au venit înnainte noastră şi înaintea a lor noştri boeri, sluga noastră Evloghie, cu un zapis de mărturie dela sluga noastră Grozav Mălaiu şi Toma şi Gheorghie *dela* Nemerniceni şi alţi mulţi oameni buni, mărturisind precum au venit înnaintea lor, Toader, fratile lui Evloghi, de a lui bună voia şi au văndut a sa driaptă ocină şi moşiia, toată parte lui ce să va alege din satul Nemernicenii, aceia au văndut mai sus scrisului fratelui său Evloghie, drept 20... [2]) şi cu heleşteu.

Deci văzind domniia me acel zapis de mărturie, iar noi încă şi dela noi, am dat şi am întărit slugii noastră lui Evloghie, pre aceia de mai sus partea de ocină dela

---

[1]) aşa în orig.
[2]) loc alb în text.

Nemerniceni, ca să-i fie lui și dela noi uric și ocină cu tot venitul. Și altul să nu să amestece înnaintea aceștii a noastră cărți.

S'au scris în Suciavă la anii 7113 <1605> Avgust 22.

Săngur domnul a poruncit.

Stroiciu *mare* logofăt au iscălit.

Arh. St. Iași, CCCXXXIX, pag. 825.
Trad. rom. din sec. XIX.

342

<1605 Septembrie 1—1606 August 31> 7114.

† Eu Drăgan Ciolpan mărturisescu cu cestu zapis al meu, cumu am lăsat ca se plătiască nepotu-meu Bașotă, 57 galben<i> ce-s rămas eu <la> Iane vistier dela ținutul Totovei și i-am datu partea mea din sat din Bodești și din Dăncești, ce să va alege, cu tot venitul, a<fa>ră de feciori<i> mei, nime să nu aibă a <în>torce, nice dinăoră întru viaci. Dinnaintea-ne'stor boiar<i> ce ș'au pus pecețile aicea, într'acest zapis.

Eu însumi amu scris și me-a <m> pusu pecétea. Acea<s>ta mărturesescu.

† Nicoar<ă> logof<ă>t.

Ștefan dvornic.

Boul vist.

Voruntariu *mare* comis. Ne-amu pus pecețile.

Ștefan Prăjescu dvornic.

Eu Boul vist. <m. p.>

7114 <1605—1606>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fondul Spiridoniei, XXXI/19.
Orig. rom., hârtie filigran, 3 peceți aplicate.

343

<1605 Septembrie 1—1606 August 31> 7114.

† *Iată eu* Penea *fost* vist. *și* Toader Buduhal cupeț și Vicul *și* Toader Cucoș, Avram *fost* voiut *și* Ilea *și alți oameni buni din* tărg Roman, mărturisim cu ceastă carte a nostră, cum au venit înnaintea nostră Condrea Hasnăș și cu ficior<u>-său Vasilie și de bună voia sa, de nime nevoiut și s'au r<u>gat [1]) giupănului Dumitrașco [1]), de i-au dat *trizeci* taler<i> *bani gata* și ș'au dat toată ocina lor, cătă să va alege, din sat din Mer<ce>[1])ști, să aibă o ținea pănă-i va da banii întru an de acmu de n<u-i va> [1]) da banii, ca să le fie ocină peritoră și lui Dumitrașco să-i fie ocină printru ai săi bani derepți ce au dat.

---

[1]) loc rupt în orig.

De acęasta măr<turi>semu [1]) cu cesta zapis al n<os>tru [1]). Şi <pre> mare credinţa ne-am pus a nostre peceţi într'aceasta a nostră mărturie.

V<ă>l<ea>t 7114 <1605—1606>.

Acad. R.P.R. CCCXLI/14.
Orig. rom. hârtie, 2 peceţi inelare aplicate, rupt şi prost conservat.

344

1605 (7114) Septembrie 4.

† Din mila lui dumnezeu, noi, Io Ieremia Moghila voevod, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor care o vor vedea sau vor auzi citindu-se <că acest> [1]) credincios al nostru boier pan Stroici marele logofăt a slujit şi altor domni mai înainte sfinţirăposaţilor care au fost înainte de noi cu dreptate şi credinţă, iar acum ne slujeşte şi nouă cu dreptate şi credinţă.

Deci noi văzând dreapta lui slujbă ce a slujit sfântrăposaţilor domni de mai înainte, iar acum ne slujeşte <şi nouă> [1]) cu dreptate şi credinţă, i-am dat şi i-am întărit, dela noi dreapta danie, vislujenie şi cumpărătură a socrului său, pan Gheorghe logofăt, din uric de danie şi vislujenie şi cumpărătură ce a avut dela sfântrăposatul Petru voevod şi din uric de cumpărătură ce a avut dela acelaş sfântrăposat domn Petru voevod, mai sus zisul nostru pan Stroici marele logofăt de pe socrul său mai sus scrisul Gheorghe logofăt, satul anume Uriciani şi cu loc pentru iaz şi pentru moară la Stavna [2]), o sileşte pe Militin, anume Tocmăgianii şi cu loc pentru moară pe Miletin, care acele silişti au fost ascultătoare de curtea noastră din Hârlău, însă au fost pustiite de Tătari..... [1]) Ion voevod, ca să-i fie dela noi ocină şi dedină şi danie şi vislujenie precum a avut şi dela domnii de mai înainte.

Şi deasemeni îi dăm şi îi întărim....... [1]) care a slujit nouă şi ţării noastre, anume Flămânzii, care este din acelaş hotar şi au fost deasemeni ascultătoare de aceiaşi curte a noastră, ca să-i fie şi dela noi ocină cu tot venitul.

Şi deasemeni dăm şi întărim.... [1]) pe care şi-a cumpărat-o dela sluga noastră dela Alexa şetrar.... [1]) Şetrărei pentru două sute taleri din ispisoace de danie şi vislujenie, ce au avut dela Alexandru voevod... [1]) ce au avut dela Bogdan voevod.

Şi iarăşi îi dăm şi îi întărim dela noi, în ţara noastră Moldova, un sat pe Ciuhro, anume Horodiştea, în ţinutul Hotin... [1]) pe amândouă Ciuhururile.... [1]) ce a cumpărat... [1]) Păcurariu, fiii lui Oprea, nepoţii lui Tămărtaş şi dela Hanco şi dela sora lui, Dragna, fiii lui Stângaciul, nepoţii lui Simion din uric de danie ce a avut părintele lor dela sfântrăposatul Petru voevod.

---

[1]) loc alb în text.

[2]) în trad. din 1825 este: «Miletin».

Şi deasemeni îi dăm şi îi întărim o silişte la ţinutul Iaşi, anume Horodiştea, acum Pârjolta şi cu un iezeraş, care este acolo, ce el şi-a cumpărat dela Ionaşco şi dela fratele lui Alexandru şi sora lor Nastasia.... [1]) Pârjolta, nepoţii Maricăi şi Toader şi Dumitraşco şi dela surorile lor Costanda şi Varvara şi Mierla şi Mărica, copiii lui Frăsican Pârjolta şi dela rudele lor Andreica şi fratele lor Nechifor şi Toader şi Grica... [1]) dela rudele lor Nicoară, fiul Nastei, toţi nepoţi ai Maricăi, fiica lui <Pârjolta> staroste, nepoata lui Demeşcan cel bătrân şi dela sluga noastră Isac Demeşcan, fiul lui Toader Demeşcanul, nepot lui Ivaşco Demeşcan şi dela ruda lor Gavtona, fiica lui Lazea, nepoata Vasutcăi pentru trei sute şi cincisprezece taleri, din ispisoace şi din privilegii ce au avut dela alţi domni de mai înainte.

Şi deasemeni îi întărim două fălci de vie în dealul Zlodica [2]) ce a cumpărat dela Grigorie Teclici pentru patru....[1]) toţi nepoţii Maricăi, fiica lui Pârjolta staroste şi dela Anidonca Mecotici, nepoata lui Demeşcan cel bătrân şi dela sluga noastră Isac Demeşcan, fiul lui Toader Demeşcan şi nepot al lui Ivaşco Demeşcan cel bătrân şi dela ruda lor Gavtona, fiica lui Lazea, nepoata Vasutcăi pentru trei sute şi cincizeci taleri.... [1]) ce au avut ei dela alţi domni de mai înainte.

Şi deasemeni îi întărim lui două fălci de vie... [1]) ce şi-a cumpărat dela Gligorie Teclici pentru patrusprezece mii aspri ca să-i fie şi dela noi cu tot venitul.

Ş la acestea s'a sculat credinciosul şi cinstitul nostru boier mai sus scris, pan Stroici marele logofăt nesilit de nimeni, nici asuprit şi a dat toate satele, siliştele şi viile mai sus scrise, ce a avut ca vislujenie şi ca danie dela domnii de mai înainte şi dela noi pentru slujba lui drept credincioasă şi ce a avut de cumpărătură, şi a dat nou ziditei mânăstiri Dragomirna, unde este hramul pogorîrea sfântului duh să fie pentru pomenirea... [1]) şi domnilor cărora el le-a slujit şi care i-au dat şi l-au miluit şi pentru pomenirea însăşi domniei mele şi deasemenea şi pentru a sa însăşi ce însuşi... [1]) slujba sa dreaptă şi credincioasă şi ce a cumpărat pentru... [1])

Deci noi văzând dania sa de bună voe şi pe lârgă aceasta dreapta lui vislujenie şi danie.... [1]) pentru slujba sa prea credincioasă ce a slujit domnilor de mai înainte... [1]) ce el a avut de danie şi de vislujenie şi ce a cumpărat el, pe toate danie mănăstirii Dragomirna.......

7114 <1605> Septembrie 4.

Ah. St. Buc., Condica Asachi, 629, f. 157/166.
Copie slavă.
Cu o trad. rom. din 1825, la Acad. R.P.R., CXXXVII/262.

---

[1]) loc alb în text.

[2]) adică: Dealul celui rău (răufăcătorului).

345

<1605> Octombrie 12, Petreşti.

† Adecă eu Avram *din* Meseh<ă>neşti *din ţinutul Romanului*, scriu şi mărturisescu cu acest zapis, cum au venit înnaintea mea Todosiia Moţ coae *din* Movileni, şi iarăşi Todosiia, fata Nechitei din Petreşt<i>, cu toţ<i> fraţii săi şi cu nepotă-sa, Nastasiia Pătrăşcăneas<a>, cu cinstită cartea dumisale Eremiei vodă, dzicându în carte ca să aibu a merge în Câmpul lui Dragoş, în sat în Blăgeşti [1]), unde lăcuiaşte Petria Hadâmbul, <ca să> înparţu satul lor şi moşie direaptă în patru părţi, satul Blăgeştii.

Deci am mărsu de-am strânsu oameni buni, megiiaş<i> şi vătaş<i>, slugi domneşt<i> şi den sus şi den gios. Deci le-am înpărţit satul cu prăjina, partea de gios, la hotarul den gios de vatră de sat, den gios şi den câmpu den gios, a patra parte de sat, s'au venit Petrei Hadâmbului şi lui Dumitru Goia ; den sus de dânşii s'au venit Todosiei, fiatei Nechitei den *Petriş* şi cu fraţii săi ; lângă Todosiia, den sus s'au venit mie, lui Avram ; lângă mene, den sus s'au venit Todosiei în m<ovila de> [2]) den Movileni, în capul hotarului den sus şi den câmpu den sus, Petrei Hadâmbului -am pus petre şi i-am stâlpit în vatră de sat, den pădure până în capul câmpului den gios, cum să n'aibă Hadâmbul a <să> amestec<a> în partea altor fraţi, nici alţii în partea lui, ce să hie volnic a-ş<i> faci cas<ă> în Şulupasa şi prisacă iar în Şulupasa, în margine.

De-aicsta scriem şi dăm ştire.

Scris în satul Petreşti, Oc. 12.

Acad. R.P.R.. Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, I/VII/2.

Orig. rom. hîrtie, rupt, pecete aplicată.

Datat după *Ieremia Movilă şi după* Petre Hadâmbul menţionat în doc. din 11 Mai 1606, ibid, I/IV/2.

346

1605 (7114) Octombrie 18, Suceava.

† Io Eremia Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, credinciosul şi cinstitul nostru boier, pan Ghiorghi pârcălab de Hotin şi a adus un zapis de mărturie dela Gavril, fiul Nastei din Vişnovăţ şi dela nepoţii lui de soră, Nicoară şi Nastasca, copiii Maricăi, sora lui Gavril, că şi-a cumpărat dela ei pentru cinci sute de zloţi tătăreşti, jumătatea de sus a satului Păltiniş, care este în ţinutul Dorohoiului, care le-a fost de moştenire.

---

[1]) dedesubt a fost scris « Drăgeşti »

[2]) loc rupt în orig.

Deci noi, văzând acest zapis mai sus scris al lor, pe care l-au scris ei înşişi cu mâinile lor şi cu peceţile lor, iar noi l-am crezut şi asemenea şi dela noi am dat şi am întărit boierului nostru mai sus zis pan Ghiorghi pârcălab de Hotin această mai sus zisă înainte jumătatea de sus a satului Păltiniş, ca să-i fie lui şi dela noi uric şi ocină şi cumpărătură cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Suceava, în anul 7114 <1605> Octombrie 18.

Domnul a zis.

† Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt.

† Nebojatco < a scris >.

300 zlc ţi.

Acad. R.P.R., CLXXXVI/9.
Orig. slav. hârtie filigran, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1786 Iulie 16.

347

1605 (7114) Octombrie 20, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugii noastre....[1]) Iţi dăm de ştire că ni s'a jeluit sluga no stră Miron şi astfel a zis înaintea noastră, că a cumpărat jumătate de sat, din satul Lopatinţi şi când este acum îl asupresc, de cumpărătură, ceilalţi răzeşi.

De aceia, dacă vei vedea această carte a domniei mele, tu să mergi şi să-i alegi partea cât arată direase, dinspre ceilalţi răzeşi. Iar cui i se va părea strâmb, să stea de faţă înaintea noastră. Aşa să ştii, altfel să nu faci.

Scris la Suceava, în anul 7114 <1605> Octombrie 20.

† Domnul a zis.

Arh. St. Buc., M-rea Răchitoasa, VII/5.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu două traduceri rom., una din 1794 şi alta din sec. XIX.

348

1605 (7113) Octombrie 21, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Dan, fiul, Ulianei, nepot lui Sârbul, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, toată partea lui, cât se va alege din satul Vereşeni, care este în ţinutul Suceava, pe Moldova. Aceia a vândut-o credinciosului nostru Boul vistier, pentru douăzeci şi cinci taleri de argint şi i-a plătit deplin.

---

[1]) loc alb în orig.

Şi întru aceasta, deasemeni a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Gligorie fiul lui Vlaşin, nepotul Duşcăi, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, toată partea lui, cât se va alege, tot din acel mai sus scris sat, din Vereşeni. Aceia a vândut-o iarăşi credinciosului nostru, Boul vistier, pentru doisprezece taleri de argint şi i-a plătit deplin.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, şi noi, deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit mai sus scrisului credinciosului nostru, Boul vistier, acele mai sus zise părţi de ocină, ca să-i fie şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Suceava, în anul <7114> 1605 Octombrie 21.

Domnul a poruncit.

Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

Nicoară <a scris>.

Acad. R.P.R., CCCCLXXIX/6.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

349

1605 (7114) Noembrie 9, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni mari şi mici, sluga noastră Frăţiian vătaf şi fratele lui, Geamănul şi Siman şi sora lui, Nastea, fiii lui Geamănul, strănepoţii lui Boris Braevici, de bună voia lor de nimeni siliţi, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din uricul de moştenire pe care l-au avut dela Alexandru voevod cel Bun şi de întărire dela acest Alexandru voevod şi dela Bogdan voevod şi dela Petru voevod, toată partea lor, cât se va alege din sat din Brăeşti şi cu loc de iaz şi de moară. Aceasta au vândut-o boierului nostru credincios, Eremia postelnic. Şi le-a plătit lor deplin.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, asemenea şi dela noi am dat şi am întărit mai sus scrisului boier, Eremia postelnic, acea mai înainte spusă parte de ocină din Brăeşti, ca să-i fie lui şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Suceava, în anul 7114 <1605> Noembrie 9.

† Domnul a poruncit.

† Stroici mare logofăt a învăţat. Şi a iscălit, Stroici logofăt <m. p.>

† <Nicoară a scris>.

Acad. R.P.R., XIII/266.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

250

1605 (7114) Noembrie 18.

Suret dela Ierimie Moghila voevod, let 7114 <1605> Noem<v>rie 18.

Scriemŭ domnie mea boiarilor noștri, lui Pătrașco vornicŭ și lui Grozavŭ Malaiu, înștiințându-vă pre voi că aici s'au părâtŭ de față, înnainte noastră, rugătorii noștri călugării dela sf<â>nta mănăstiré Pobrata, cu boiariulŭ nostru Erimie postelniculŭ, pentru o moară ce-i pe Jăjie, zicându că ace moară este pre locul lui, satului O<n>cénii, satulŭ sf<i>ntei mănăstirii, iar boieriulŭ nostru Erimiia postelniculŭ așe au zis, că ace moară este pe loculŭ său, în hotarul Slobozii.

Pentru acéia, dacă veți vedea carte domnii méle, iară voi să strângeți oameni bun<i> și bătrân<i> și mijiiași de pe înprejur[1]) și foarte cu dreptate să socotiță și de să va afla că iaste acea moară pe hotarul sf<i>ntei mănăstiri, iar voi să o rădicați pre ial și Eremie să-ș<i> ia moara de pe locul mănăstirii; iar de să va afla că iaste făcută pe hotarul Erimii postelniculŭ,iar el să aibă pace de cătră călugăr<i>. Insă foarte dreptŭ să socotiți pre cumŭ a fii mai cu dreptul, însă cu sufletel<e> voastre și cu oamin<i> bun<i>; că, cine va fățărnici, dela d<u>mnezeu va fi voao păcat și dela noi așăjderea defăimare și pedepsă. Aceasta vă scriem. Intr'altŭ chipŭ să nu faciți.

S'au tălmăcit de Evloghie dascal, l<e>t 7269 <1761> April 28 [2]).

Acad. R.P.R., V/99
Trad. rom.

351

1605 (7114) Noembrie 23.

Suret dela Ierimiia Moghila v<oe>voda, l<ea>t 7114 <1605> Noem. 23.

Facem înștiințare precum au venit înnainte noastră și înnainte boiarilor noștri, rugătorii noștri, egumenul și cu tot soborul dela sf<ă>nta m<ă>năstire Pobrata și au jeluit noao pe boiariul nostru Ierimiia postelnic și pe alți oameni ai lui, din satul Slobodca zicând așa, că ei ș'au făcut loru ș<i> o moară pe un mal al lor, ce este în hotarul satului lor, anume Oniceanii, ce sint pe Jijiia și au luat lor și un răt din hotarul lor.

Deci, domniia mea am ales pe ai noștri credincioș<i> boiari, Grozav Mălaiu și Pătrașco vornic, ca să adune oameni buni și bătrâni și să socotiască acel loc, întru a cui hotar va fi. Deci ei cu sufletele lor și cu oameni buni, așa au aflat, că acea moară est<e> pe malul lor și acel răt încă est<e> în hotarul lor.

---

[1]) In text: « întprejur ».

[2]) Intreg pasagiul scris de altă mână.

Deci, domniia mea am dat această carte a domnii mele, rugătorilor noştri, călugărilor, ca să fie tari şi puternici, cu această carte a noastră, a stăpâni ei locul şi malul lor şi acel rât, ca să nu aibă nimene nicio treabă şi ca să aibă a da zi Irimiia postelnic şi oamenii lui, ca să-ş<i> găsească loruş<i> moară pre malul lor şi de acmu înainte ca să nu aibă ei a mai pără pe rugătorii noştri călugări dela sf<ă>nta m<ă>n<ă>stire dela Pobrata, pentru acel loc, nici a dobândi loruş<i> nic<i> odată în véci, preste această carte a noastră.

S'au tălmăcit de Evloghie dascăl. l<ea>t 7268 (1760) Iunie 16 [1]).

<Pe margine, însemnarea lui Evloghie :> «rătul să înţelege cornu de moşie».

Acad. R.P.R., V/97.
Trad. rom.

[1]) Intreg pasagiul scris de altă mână.

DOCUMENTE INDOELNICE

DOCUMENTE INDOELNICE

1

1601 (7109) August 14, Iași.

† Io Eremiea Moghila *voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei.* Adică aceasta alu nostru credinciosu boiarinu Mitrecu Volcințchii mare vornic ce acu îi zic Mitrecu Baințchii ne au spus precomu o Țigancă a dumisal<e>, anume Mura, cu trii copii, Stan și Costan<di>n și Petre, de cătăva vremi au fugit ș'au înblat fugarea. Acu s'ar fi întorsu și s'au mistuit între Țiganii *domnești* prec<um și ți>gania au arătat c'ar fi .... [1] hatmanu ce-au dat de zăstre fiiciei sale Saftii, mumii acestui boiarin Mitrecu Baințchii, pentru care Țiganca au dovedid cu un zapis den let 7062<1553> Săpt. 26 ci-au cumpărat moșu-său Orăși hatmanu dela Pavel, *fiul lui* Gheorghe Gherghinii acei Țigan<i>, de ma susu din uricu .... [1] ci-au avut Pavel, *fiul lui* Gheorghie, dela A<lexand>ru v<oe>vod.

Domnie me dac'amu văzut dovadă zapis și dresu dela alți domni de mai înnainte, amu dat și dela domnie me ș'am miluit pre boiarinul nostru Mitrecu Volcinschi, care acu să numește Baințchii, să-și ei Țigani din Țiganii *domnești* și să-i ducă la curte dum<i>sale, cu armaș, pără la satu Baințiii.

Să-i fie și dela domnie me șărbi Țigani, dumisale și cuconelor dumisale, nepoților și strănepoțiloru, în veci. Altu nimene să nu să amestice; pe care Țiganca amu dat ispisocu și întăritură, să aibă a-i stăpâni.

Aceasta scriem.
La Iași, velet 7109 <1601> Avgust 14.
Eremie Moghila voevod <m. p.>

Institutul de Istorie și Filosofie al Acad. R.P.R.

Copie rom.

Falșificat, după scris, limbă și cuprins: în vremea lui Ieremia Movilă n'a existat nici un vornic mare cu numele Bainschi.

---

[1] loc rupt în text.

2

1603 (7111) Mai 30, Suceava.

† Io Eremia Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţarii Moldovei. Iată au venit înaintea noastră Cozma Benea, fiul lui Gavril, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină, ce a avut baştină, slugii noastre Hilip vătah, seminţiei sale, din a treia parte de sat jumătate, de jumătate din satul Cudreşti, pentru o sută zloţi tătăreşti. Şi deasemenea Măgdălina, fiica lui Gavril, a vândut slugii noastre lui Hilip, dreapta sa ocină, din partea sa, jumătate din sat din Cudreşti, pentru 75 zloţi tătăreşti, slugii noastre Hilip vătah.

Şi deasemeni a vândut Larion, fiul lui Toader Purece, nepot Duşcăi, din partea Duşcăi, jumătate din satul Cudreşti; aceia a vândut-o slugii noastre lui Hilip, cu tot venitul ce va fi, partea Duşcăi jumătate, pentru 80 zloţi tătăreşti.

Şi deasemenea a vândut Ionaşco şi sora lui, Costanda, nepoţii Marincăi, fiii lui Dragotă Creţul, slugii noastre Hilip, din sat din Cudreşti [1]), ce se va alege din sat din Cudreşti, pentru 80 zloţi tătăreşti; aceia a vândut-o slugii noastre Hilip vătah.

Deci noi, văzând tocmeala de bună voie şi plata deplină şi noi am dat întărire şi credinţa noastră şi i-am făcut ispisoc. De acum înainte să nu aibă după viaţa noastră neclintită, această a noastră credinţă, niciodată în veci, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Suceava, anul 7111 ‹1603› Mai 30 zile.

Pătraşco uricar ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, II/6.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom.
Documentul e îndoielnic pentru formular. (Cf. doc. din 12 Iunie.)

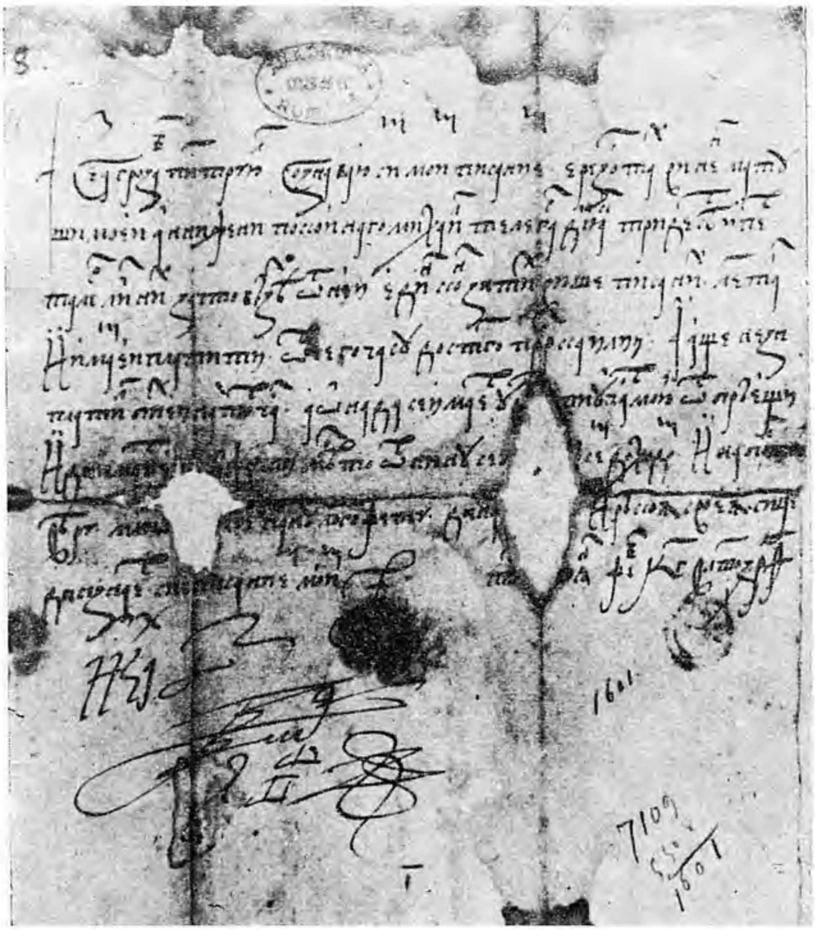
---

[1]) scris şi apoi tăiat: « din partea Marincăi moaşă-sa jumătate cu tot venitul ».

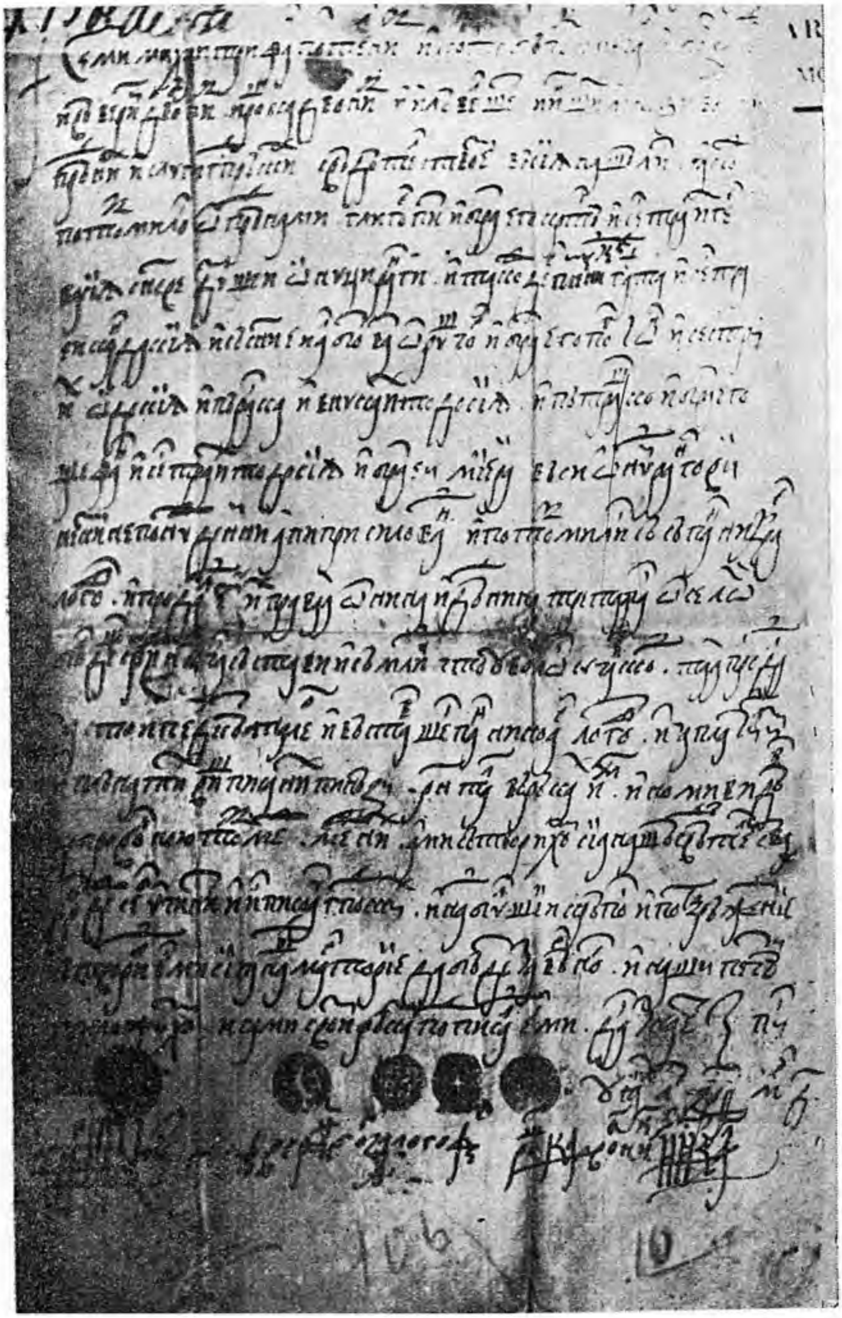
FOTOCOPII

DUPĂ DOCUMENTELE IN LIMBA SLAVĂ

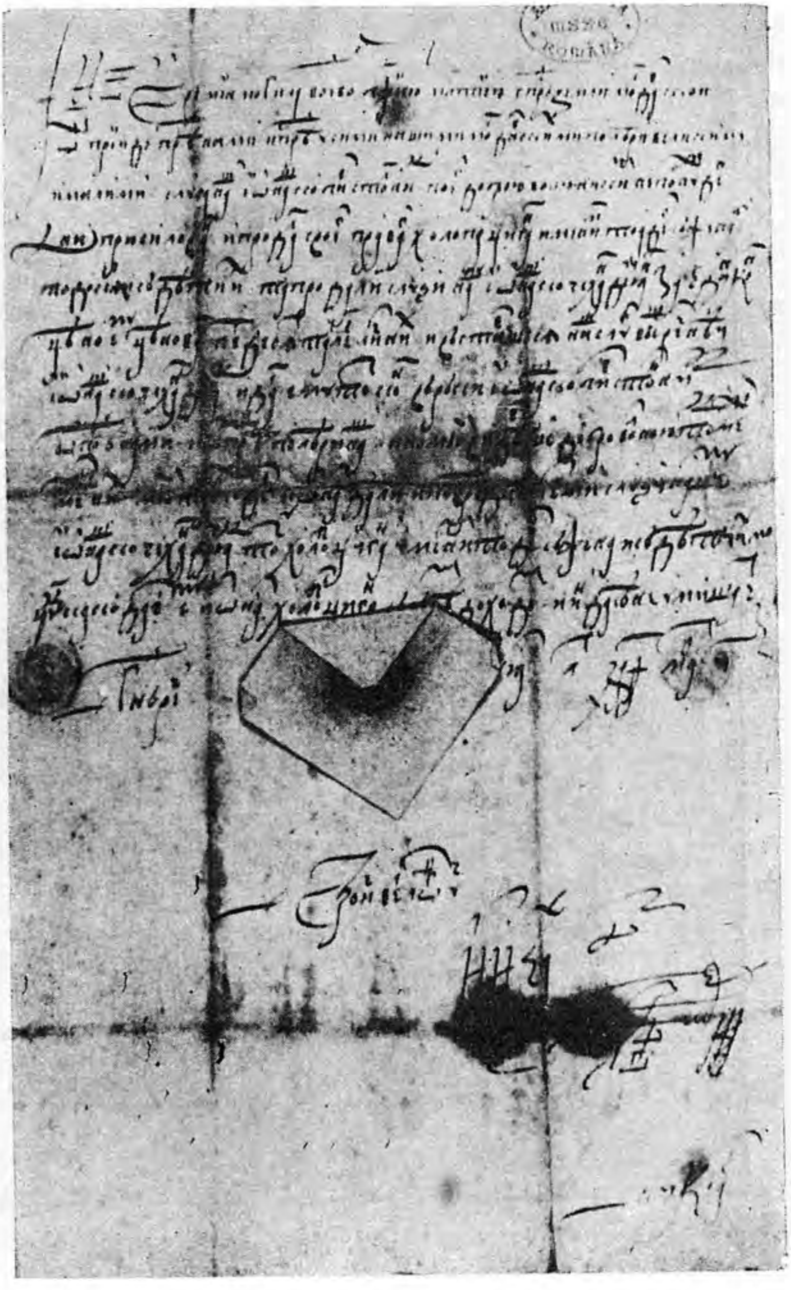
Doc. Nr. 2 (pag. 1—2)

Doc. Nr. 3 (pag. 2)

Doc. Nr. 4 (pag. 2—3)

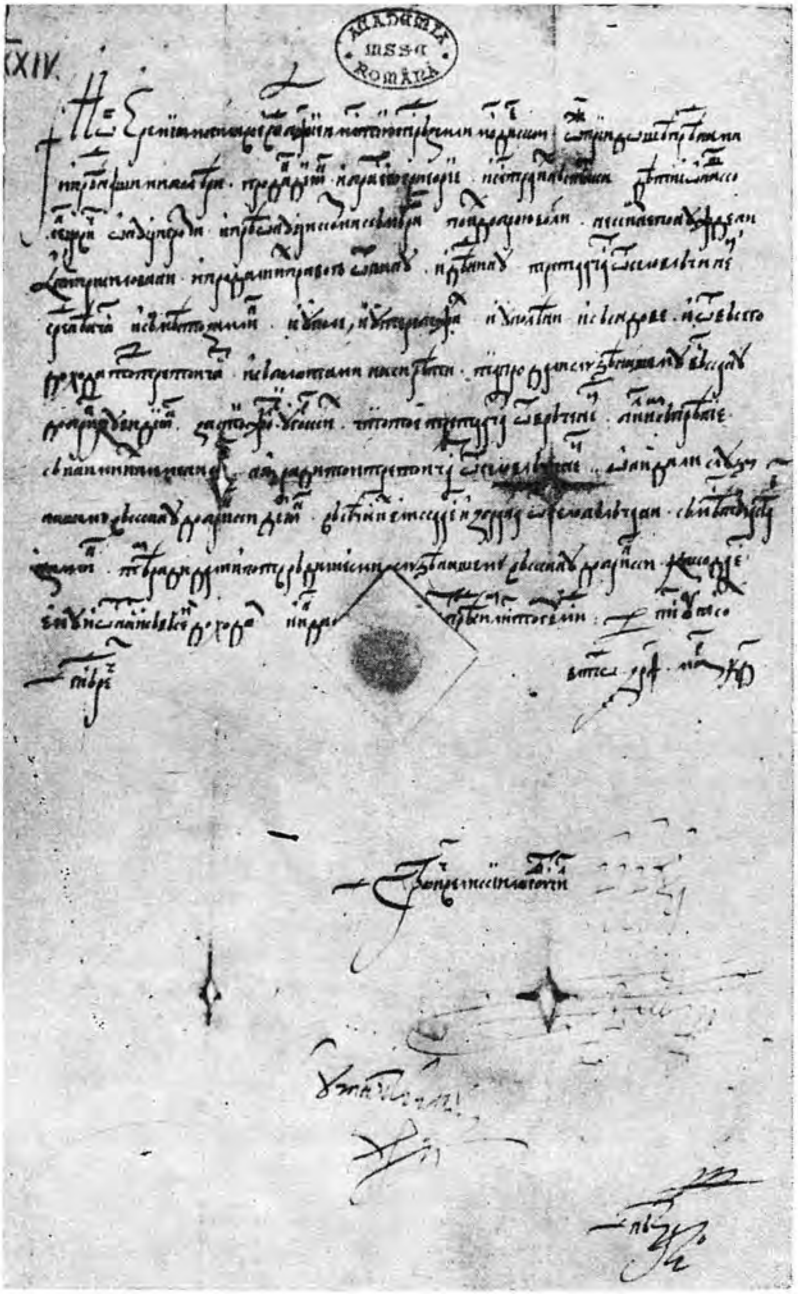
Doc. Nr. 7 (pag. 4—5)

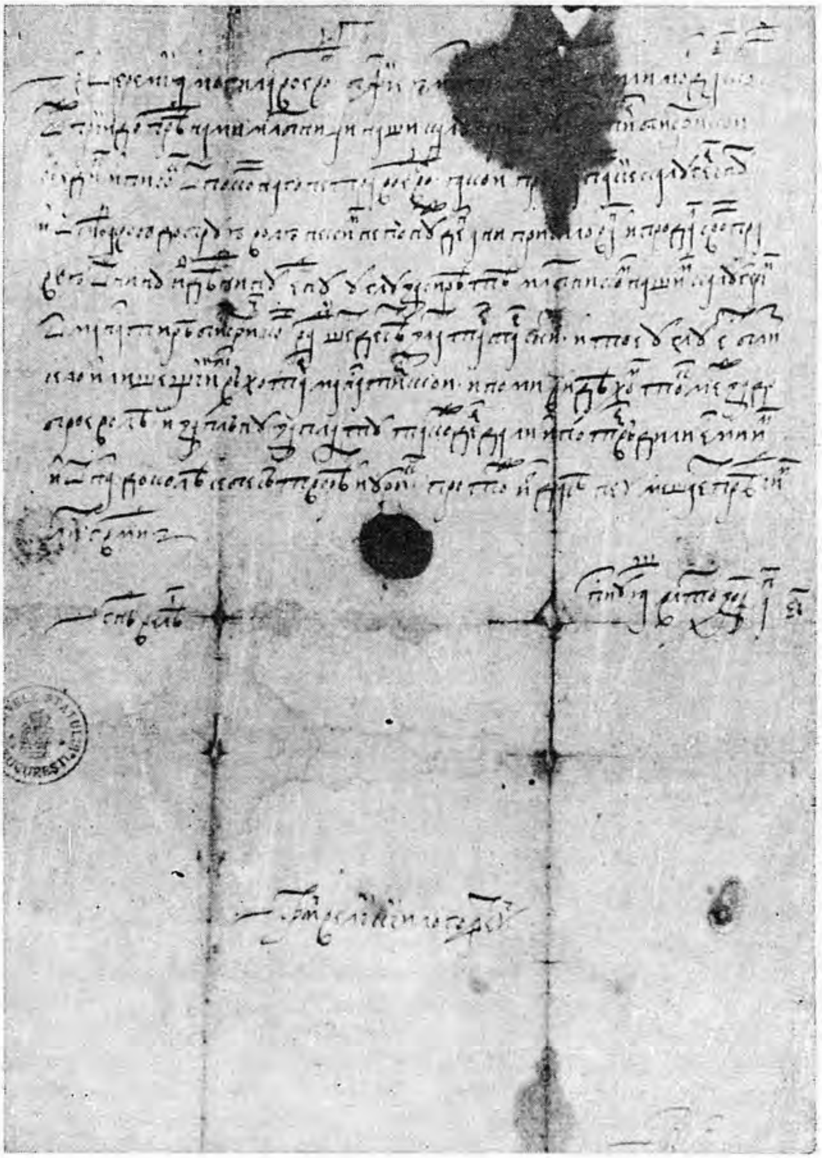
Doc. Nr. 8 (pag. 5—6)

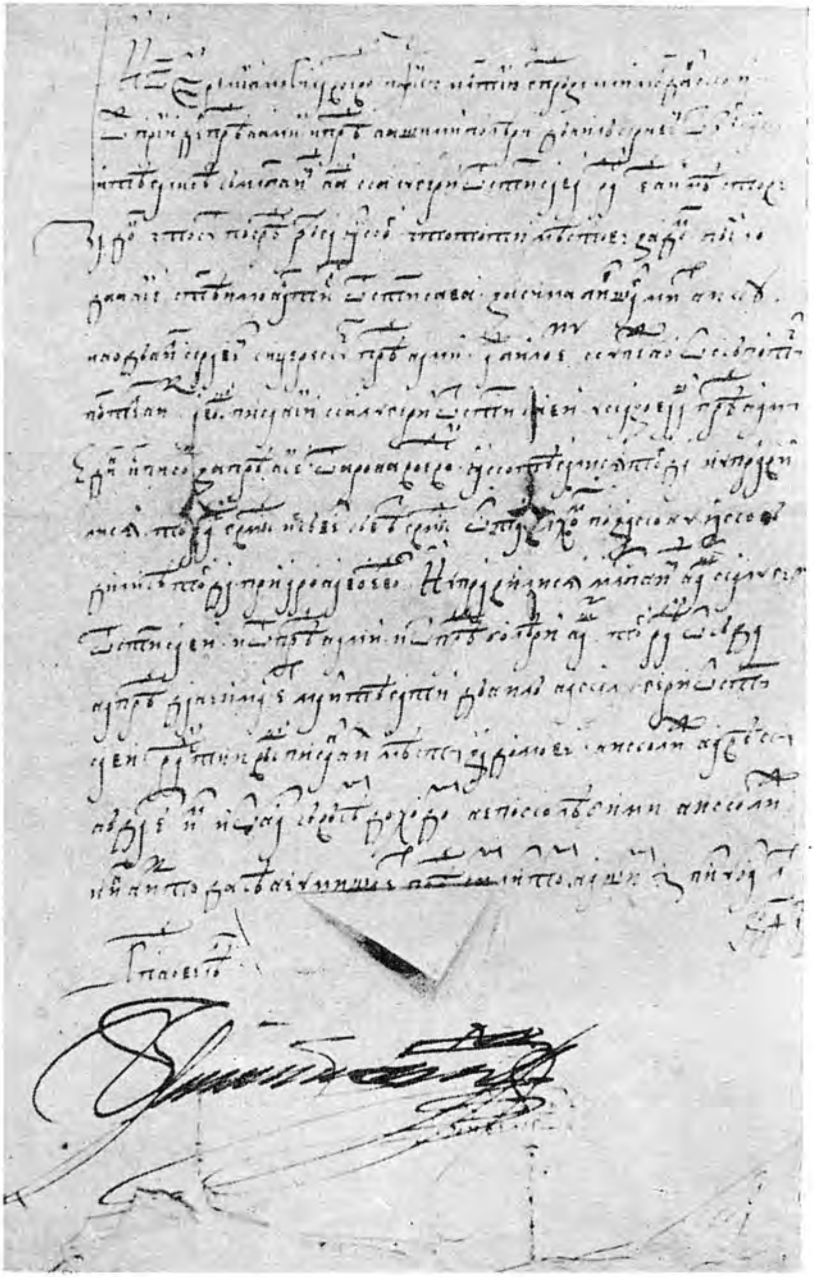
Doc. Nr. 9 (pag. 6—7)

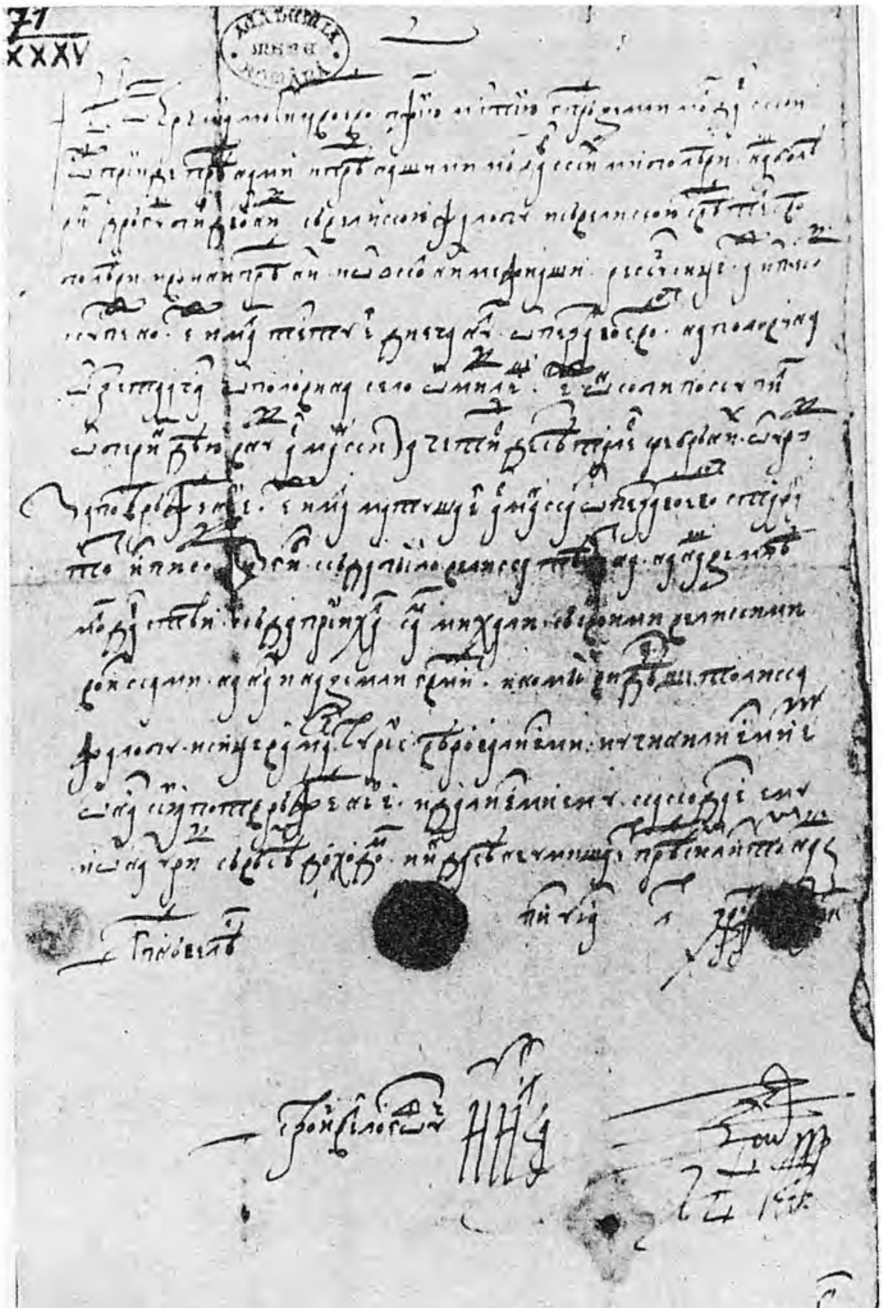
Doc. Nr. 10 (pag. 7)

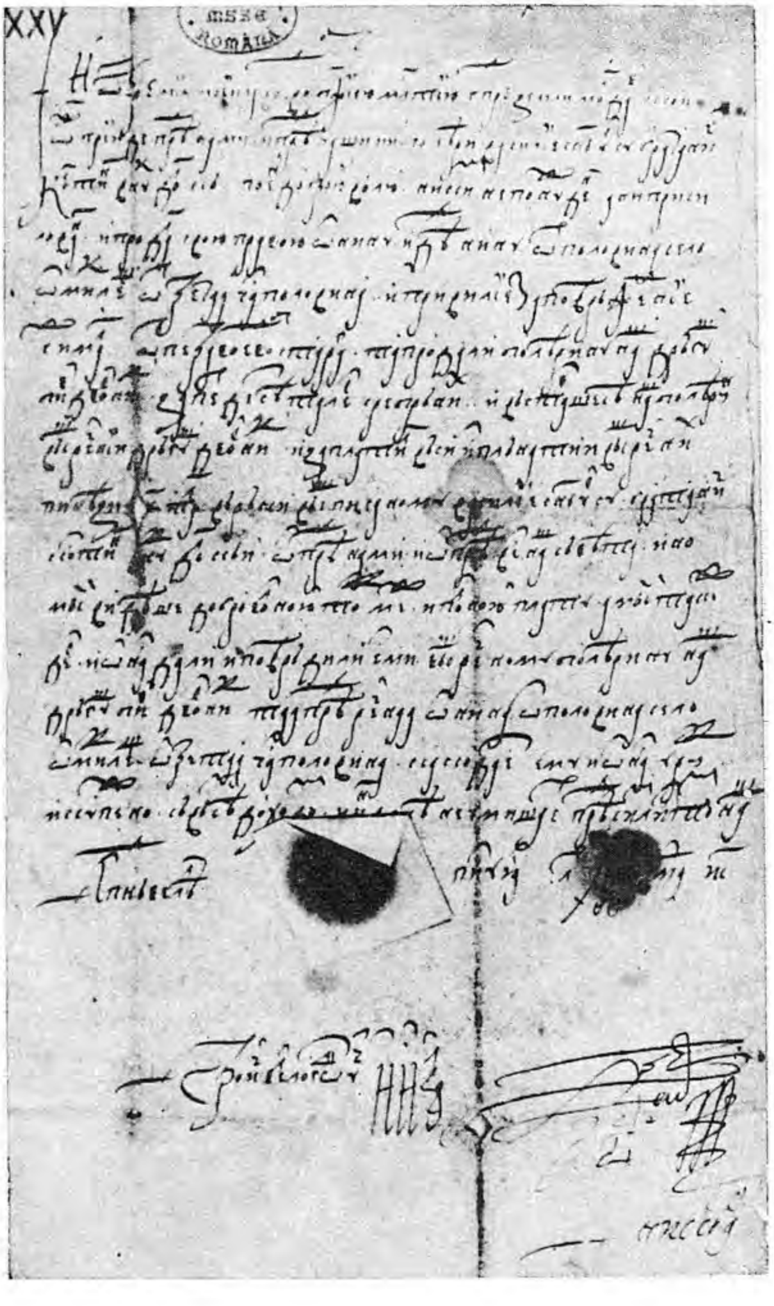
Doc. Nr. 11 (pag. 7—8)

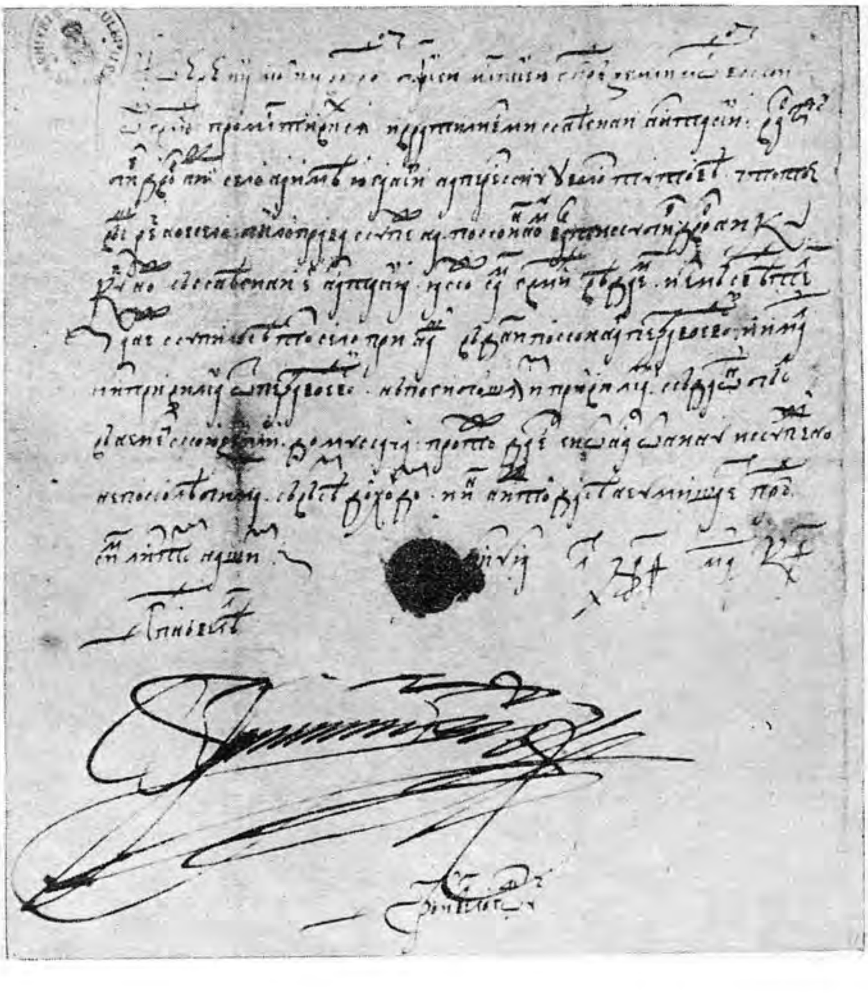
Doc. Nr. 13 (pag. 9)

Doc. Nr. 14 (pag. 9—10)

Doc. Nr. 15 (pag. 10)

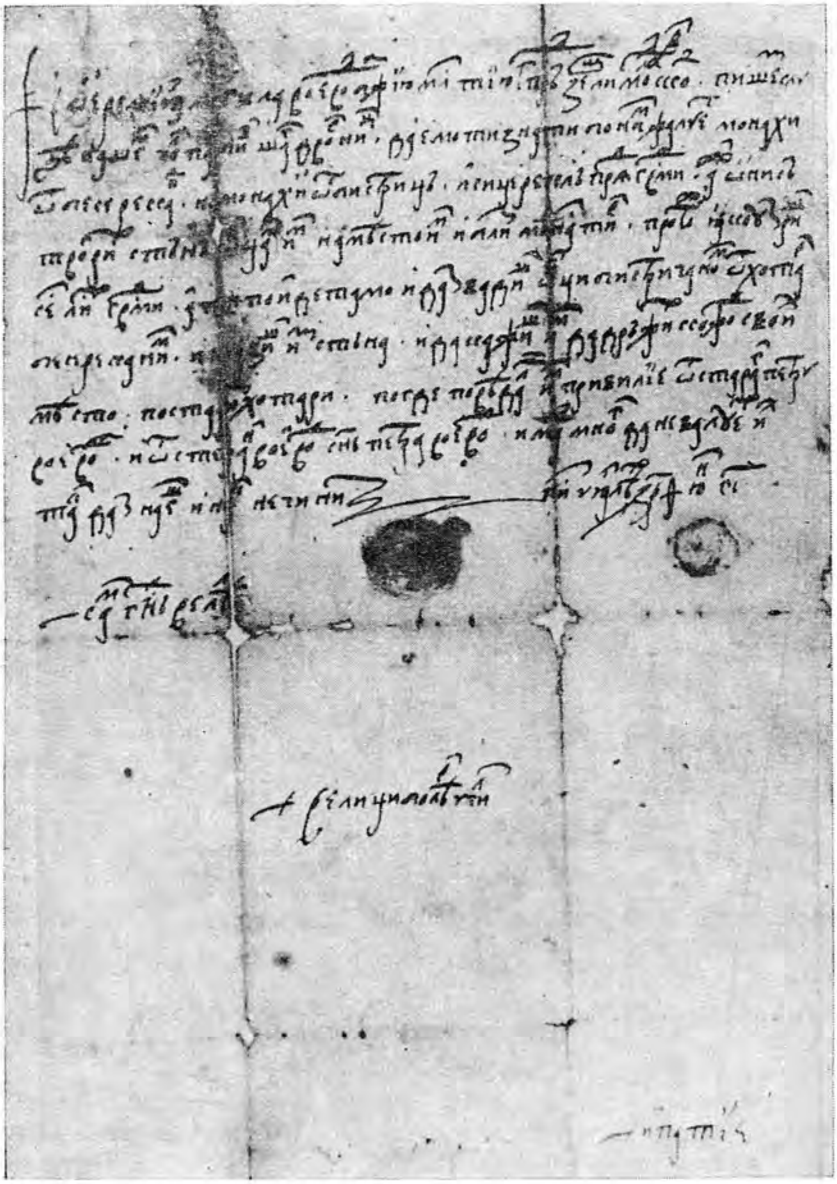
Doc. Nr. 16 (pag. 10—11)

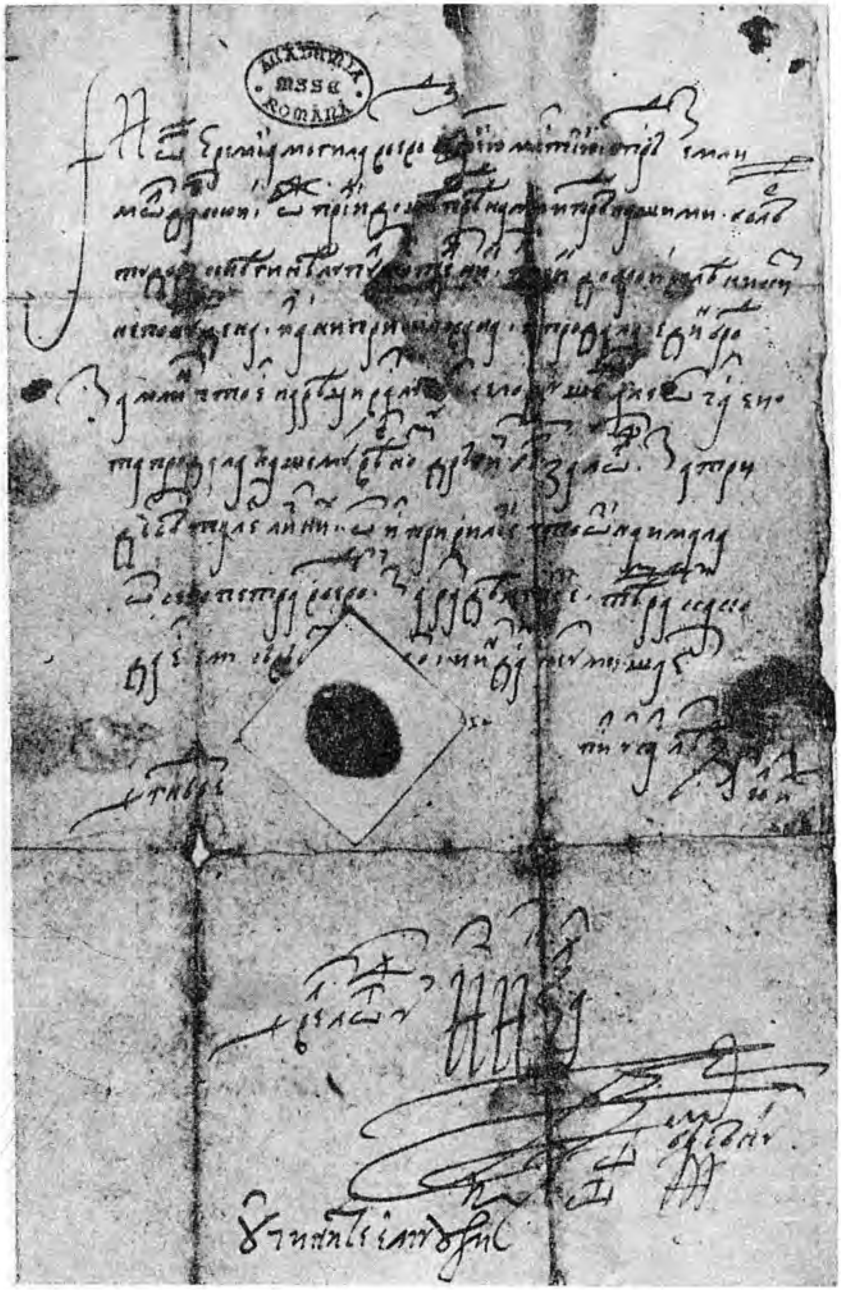
Doc. Nr. 18 (pag. 13)

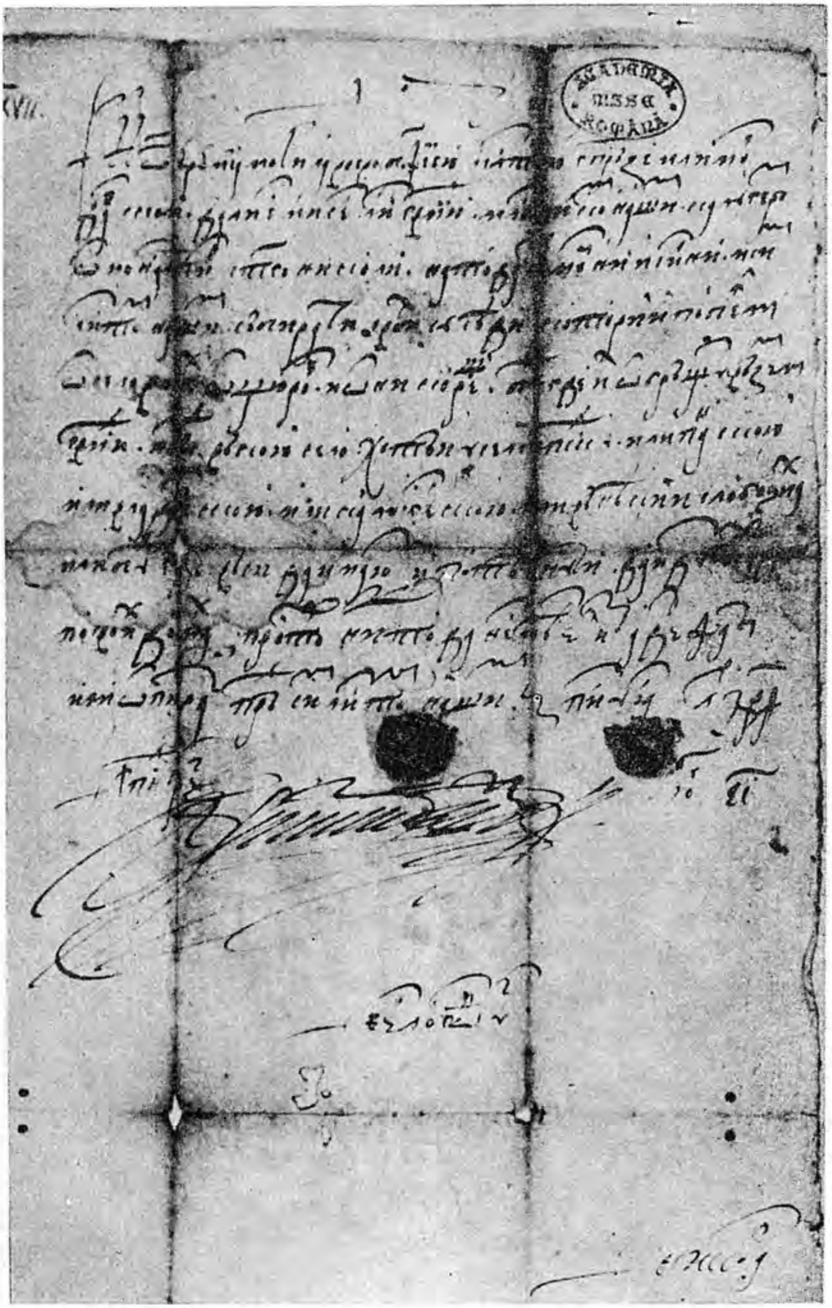
Doc. Nr. 19 (pag. 13—14)

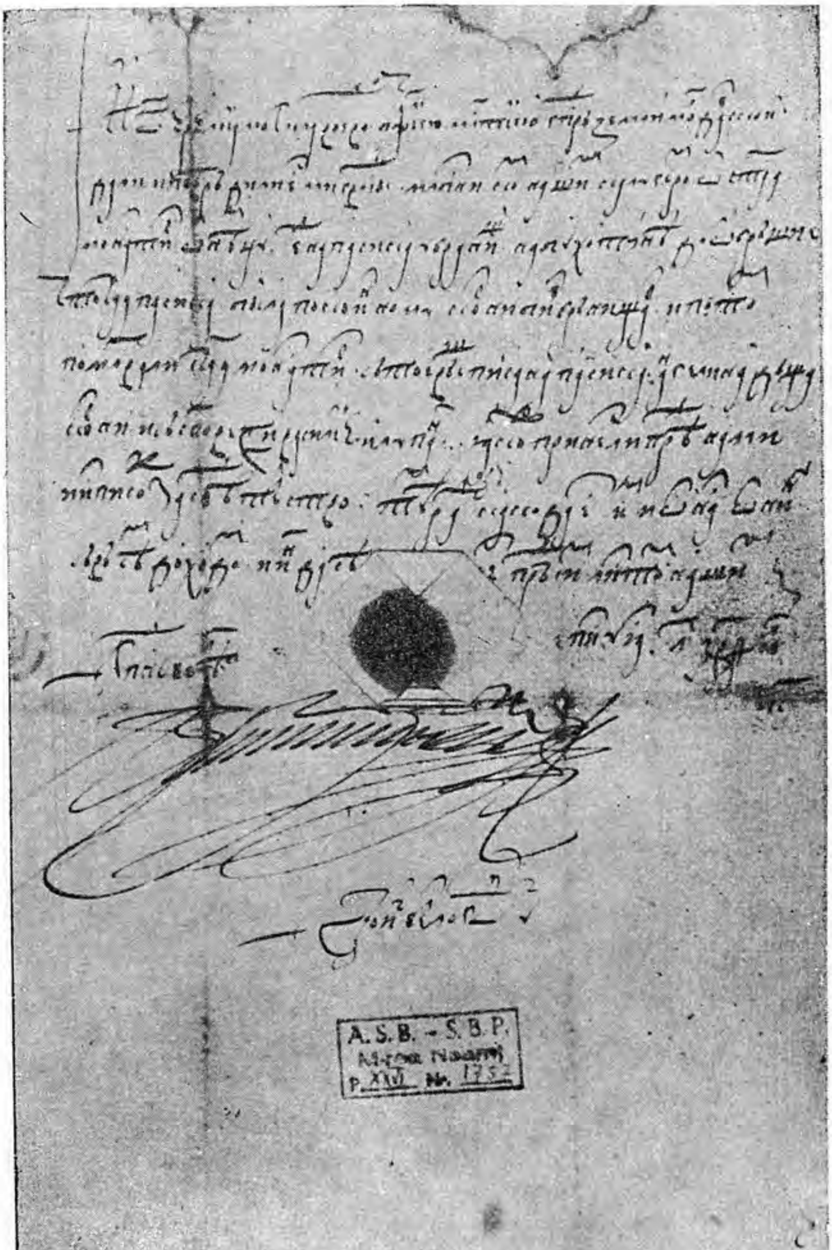
Doc. Nr. 23 (pag. 16)

Doc. Nr. 24 (pag. 16)

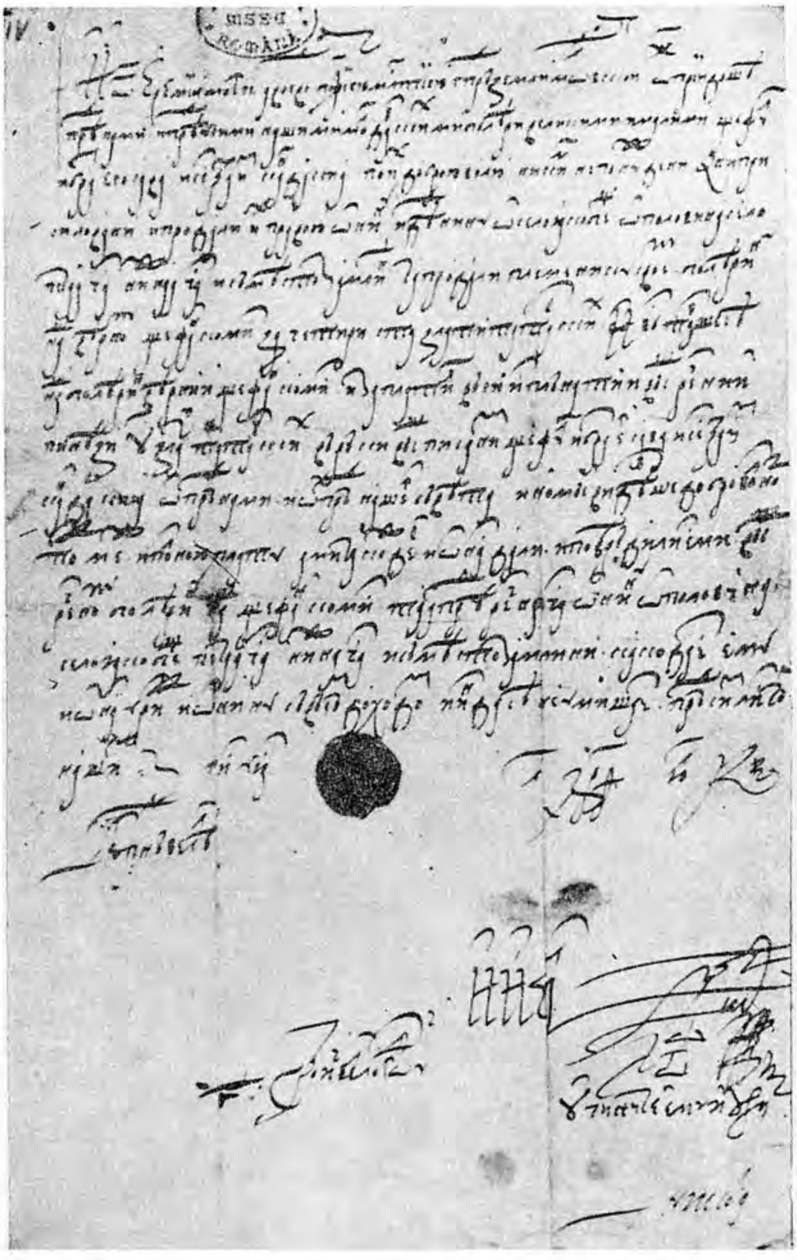
Doc. Nr. 25 (pag. 17)

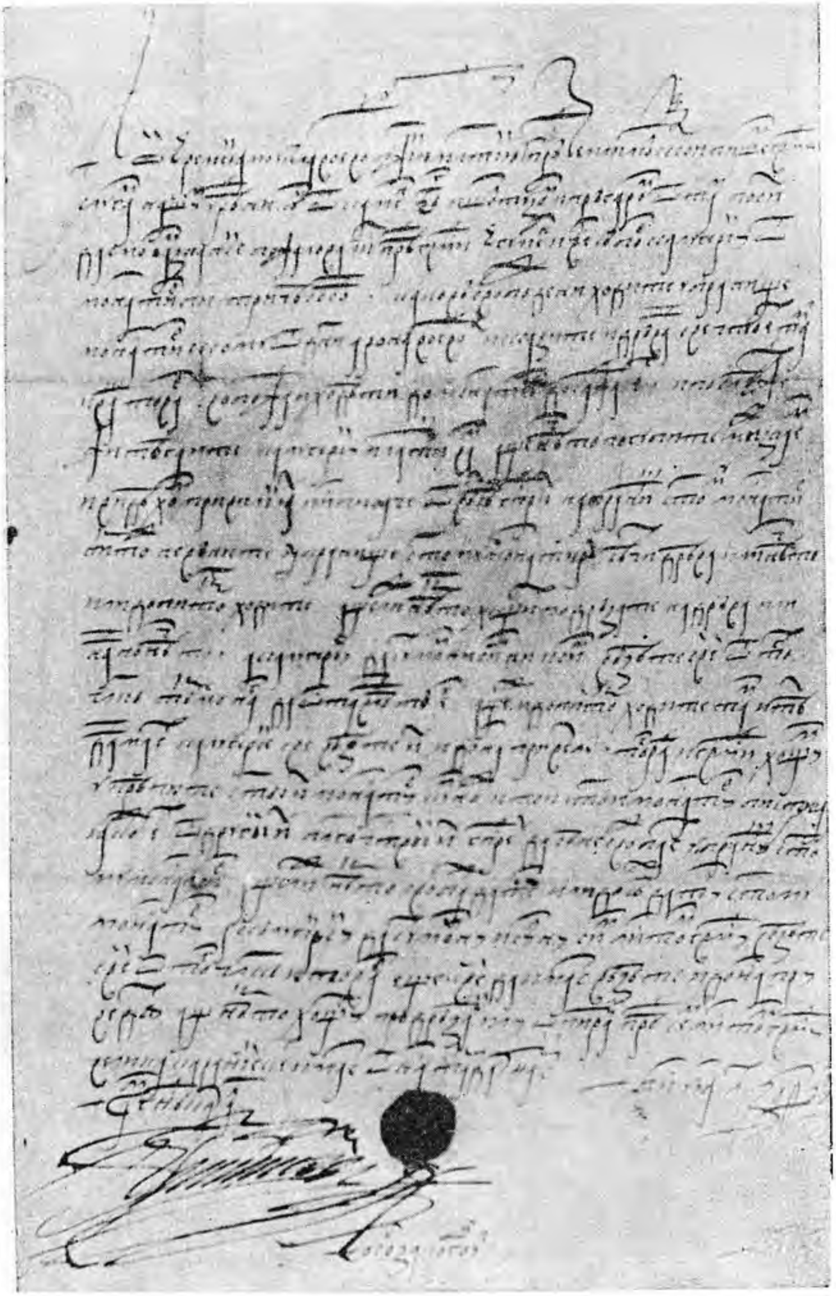
Doc. Nr. 27 (pag. 18—19)

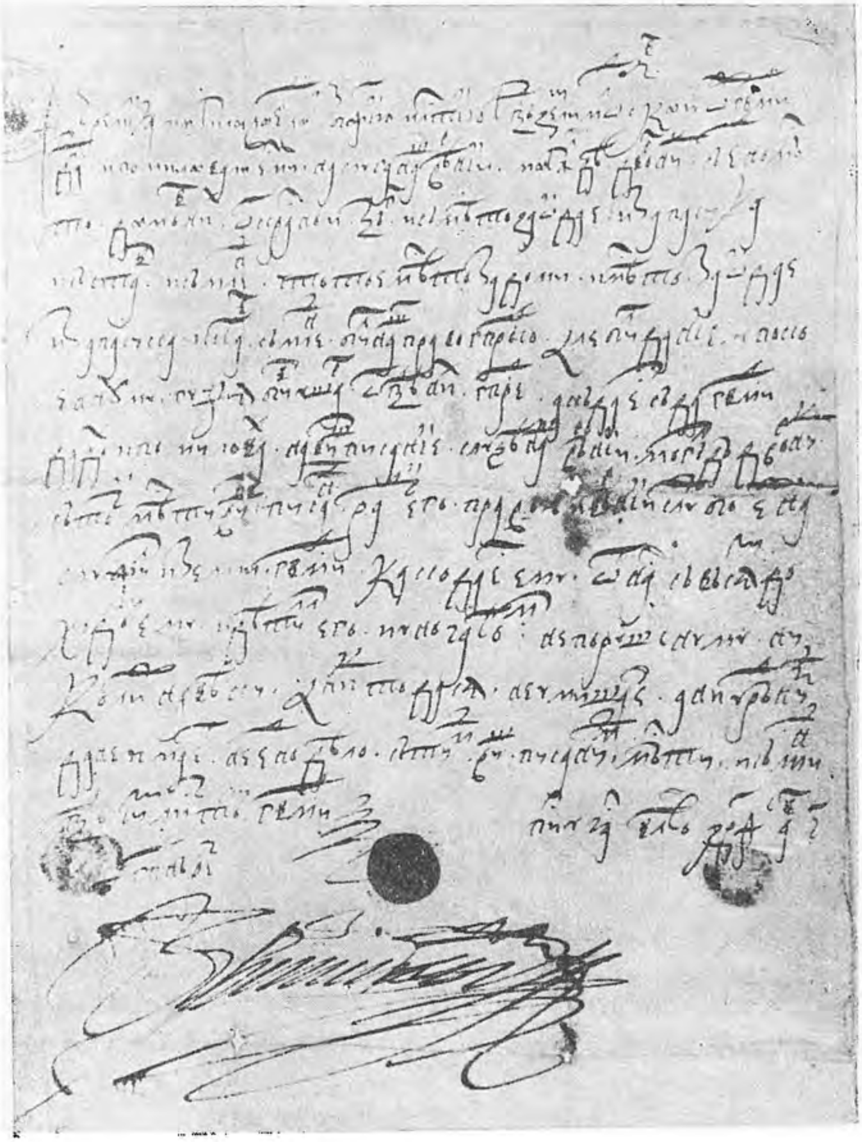
Doc. Nr. 28 (pag. 19—20)

Doc. Nr. 29 (pag. 20)

Doc. Nr. 30 (pag. 21)

Doc. Nr. 32 (pag. 22.)

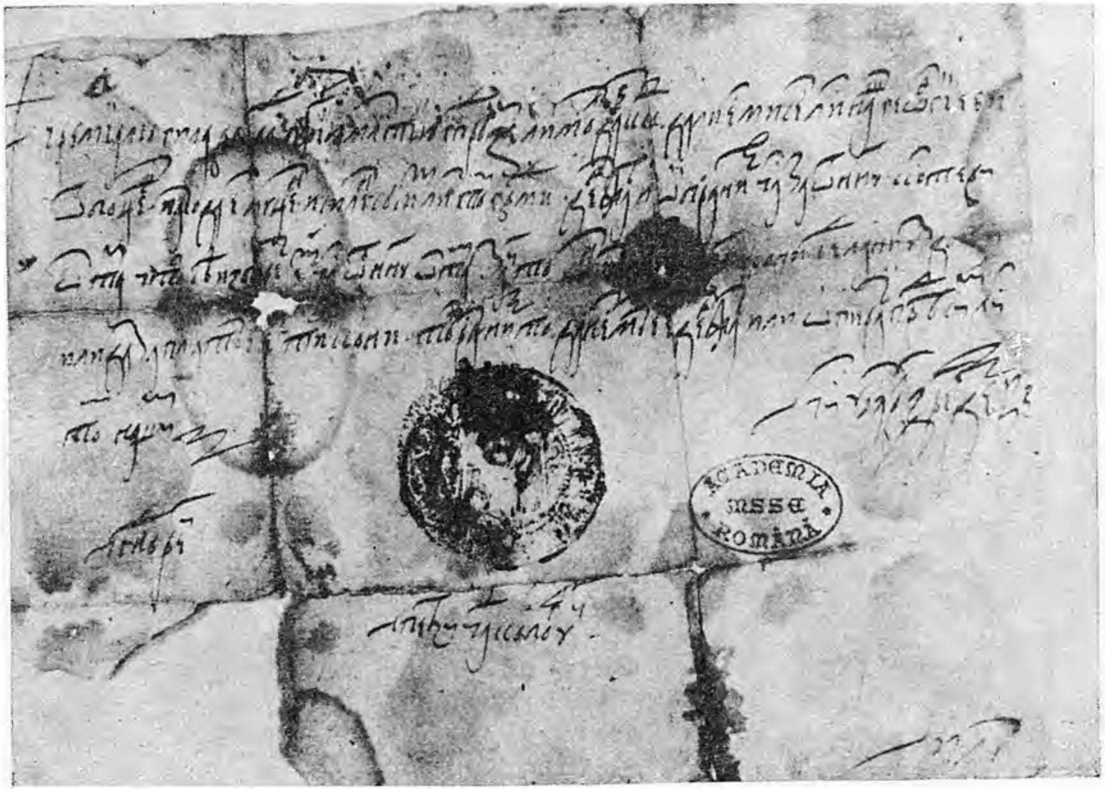

Doc. Nr. 34 (pag. 23)

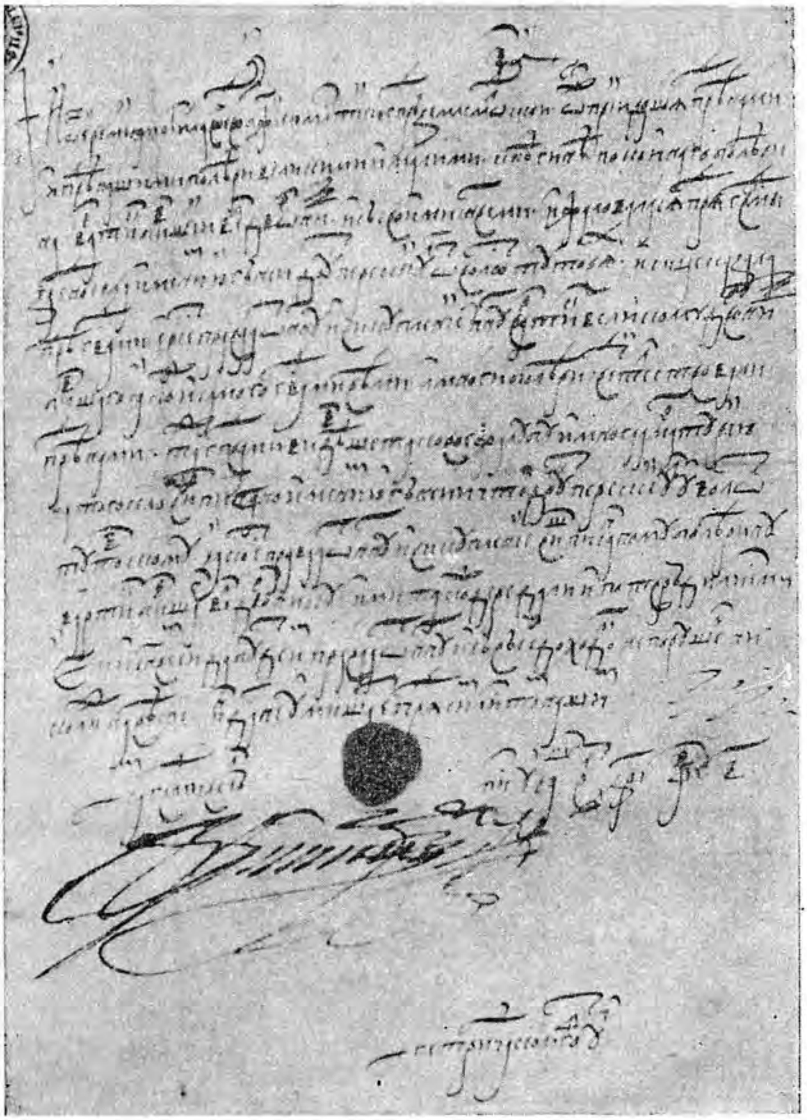
Doc. 39 (pag. 26)

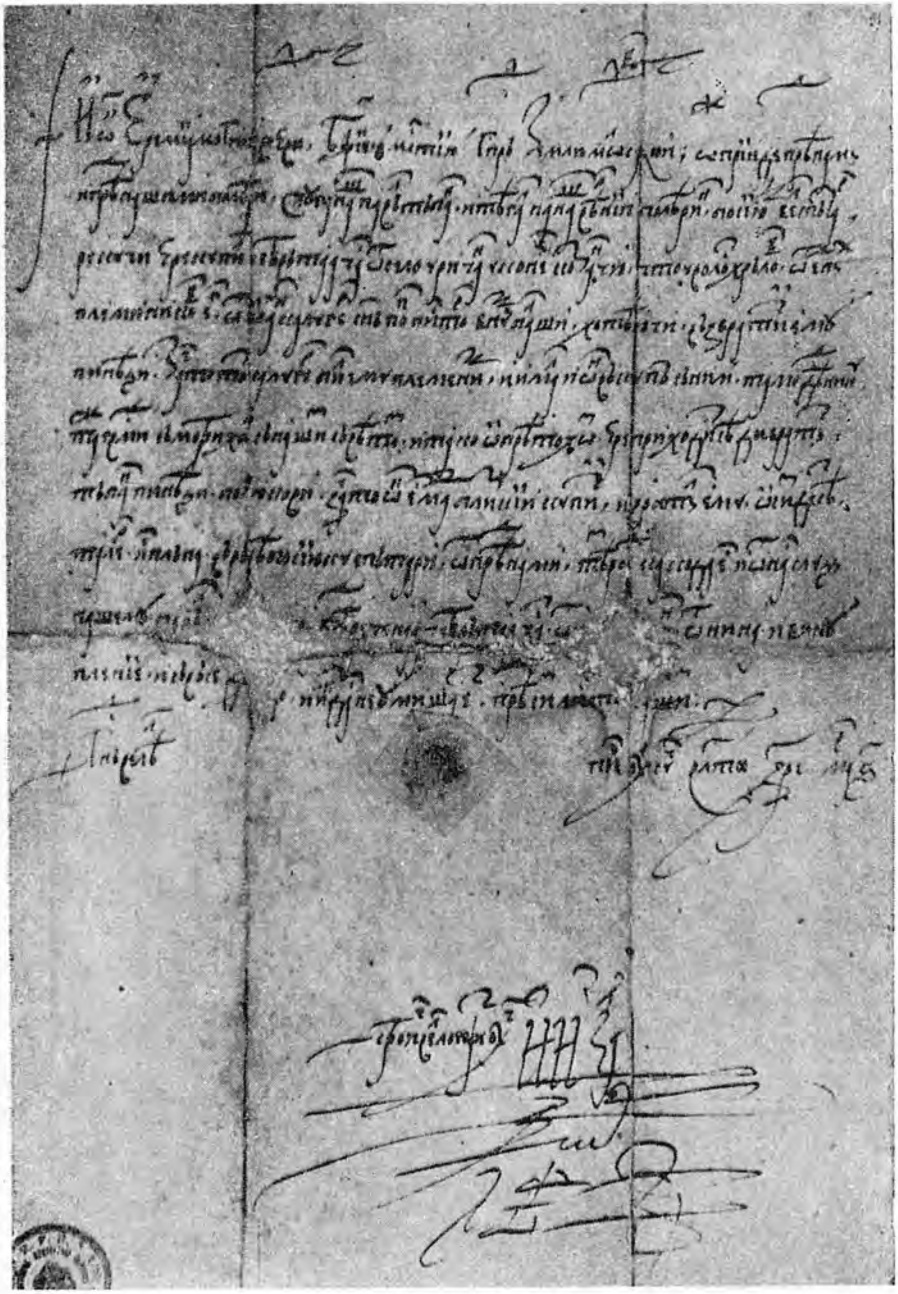

Doc. Nr. 41 (pag. 27)

Doc. Nr. 47 (pag. 31—32)

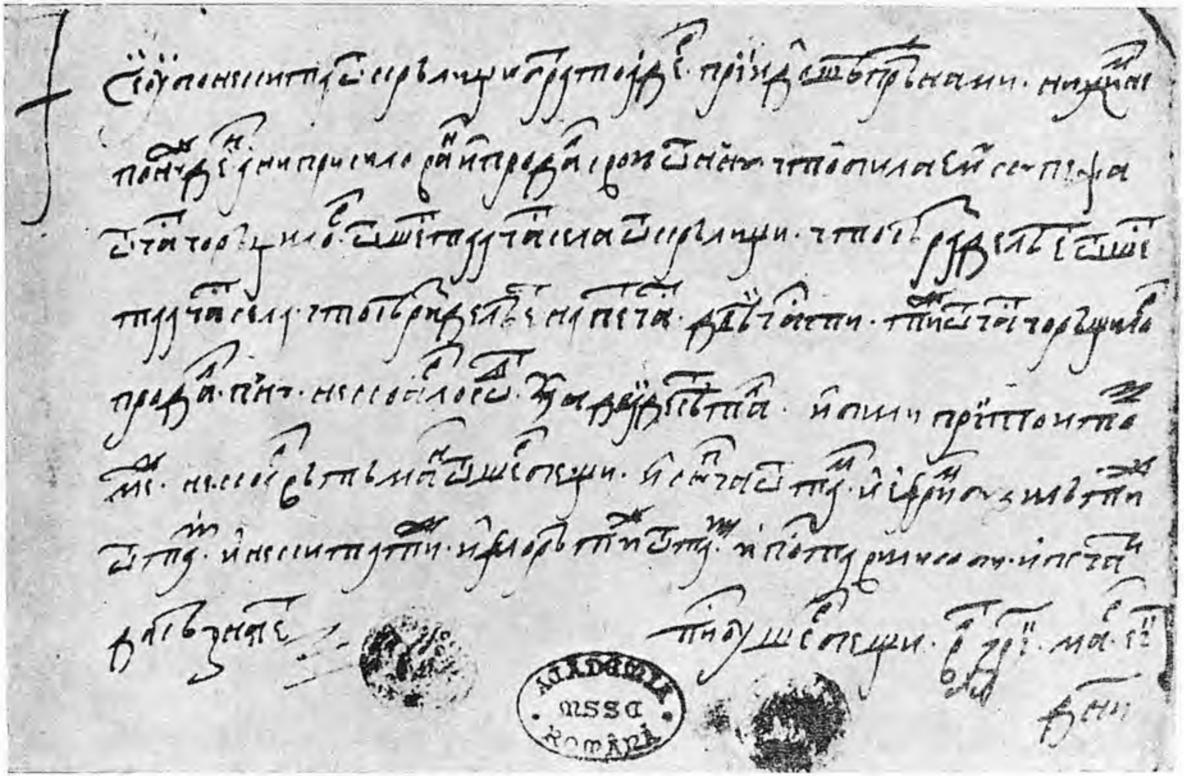

Doc. Nr. 48 (pag. 32)

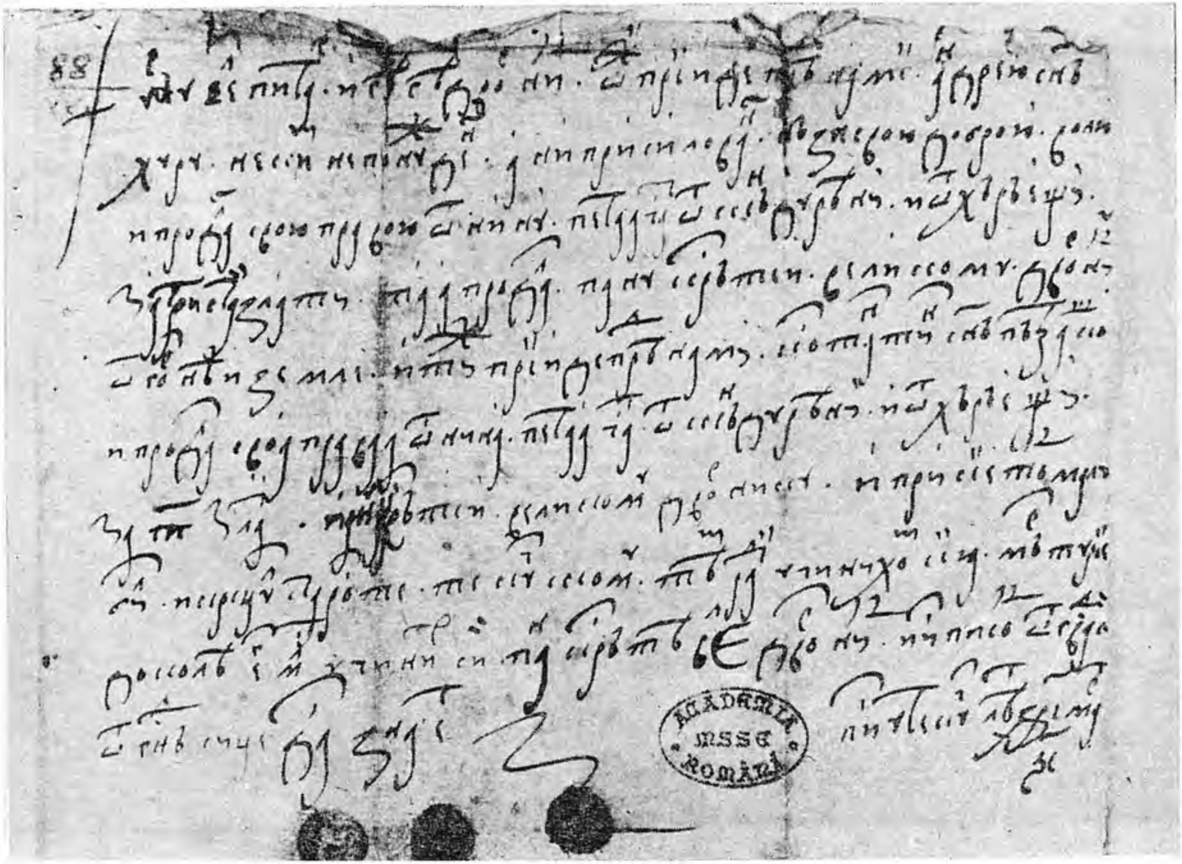

Doc. Nr. 49 (pag. 32—33)

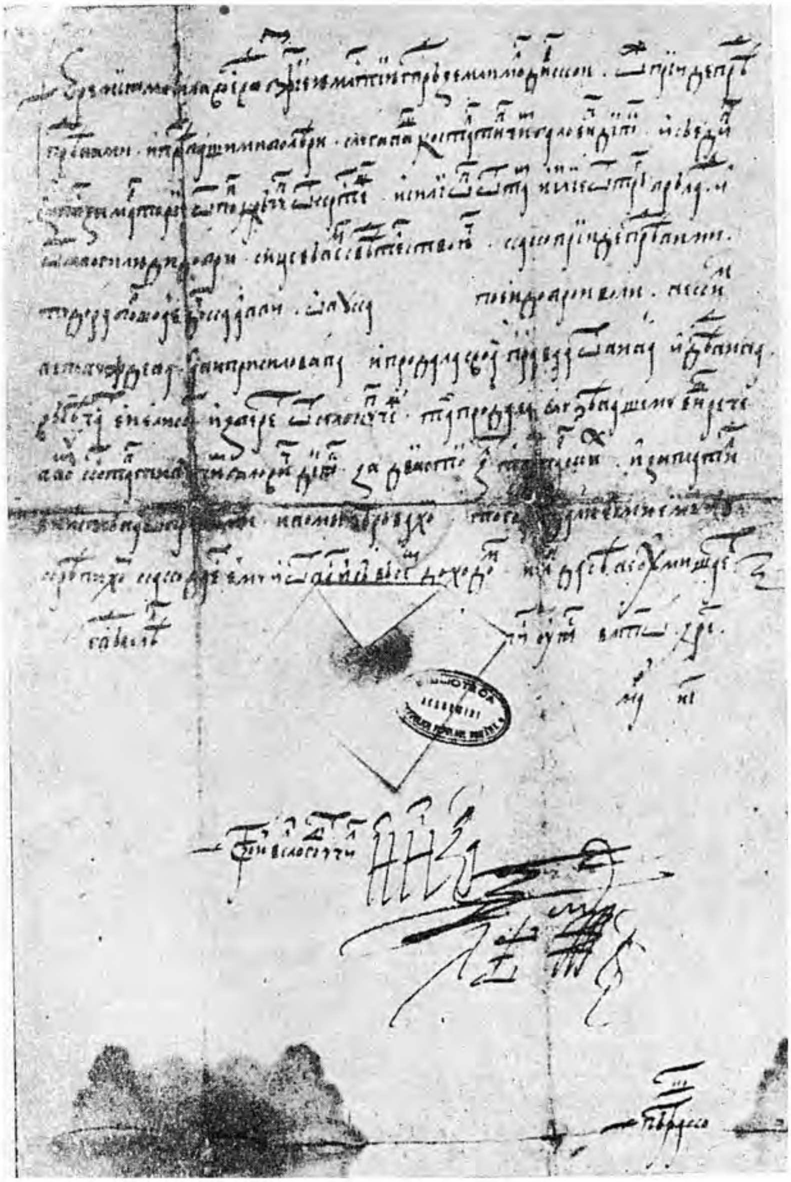

Doc. Nr. 51 (pag. 34)

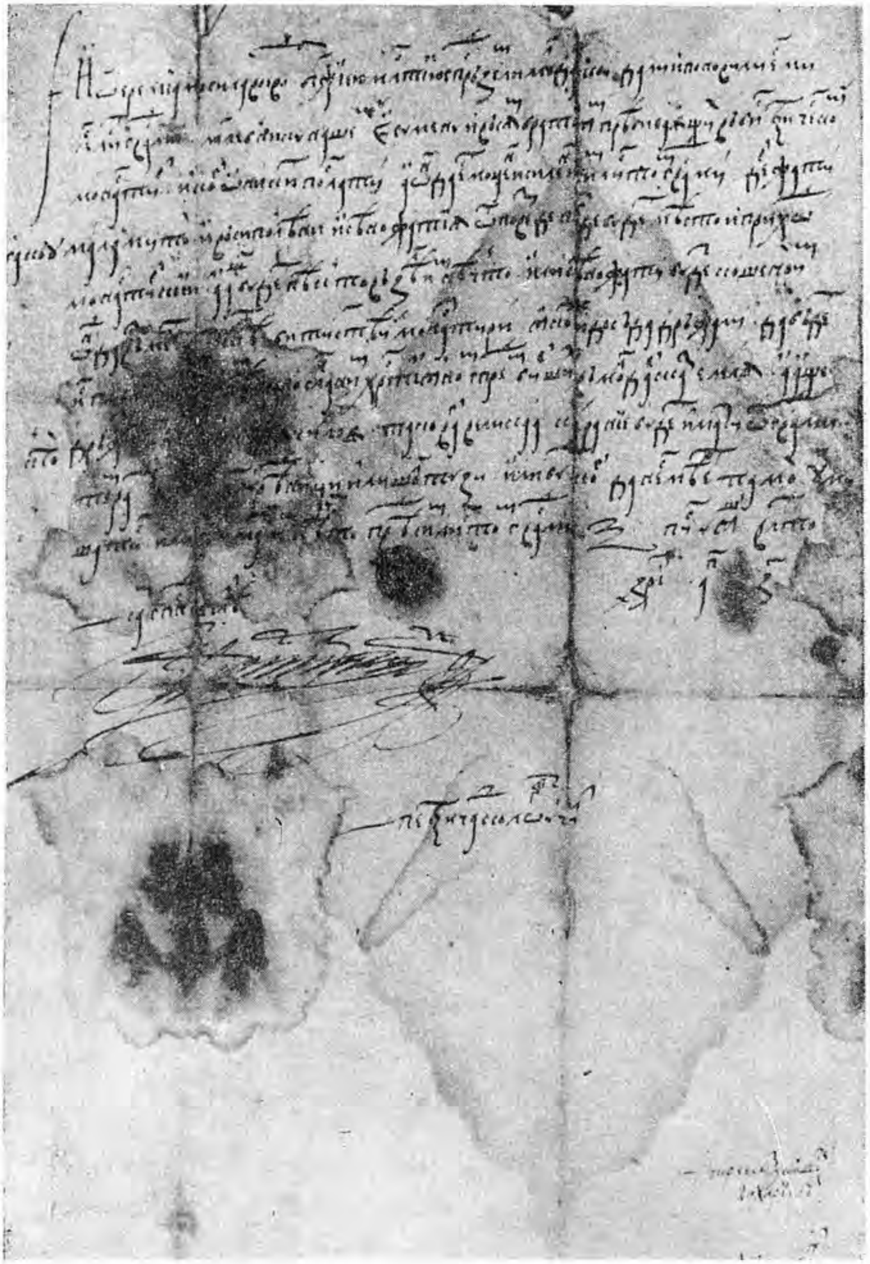

Doc. Nr. 52 (pag. 34—35)

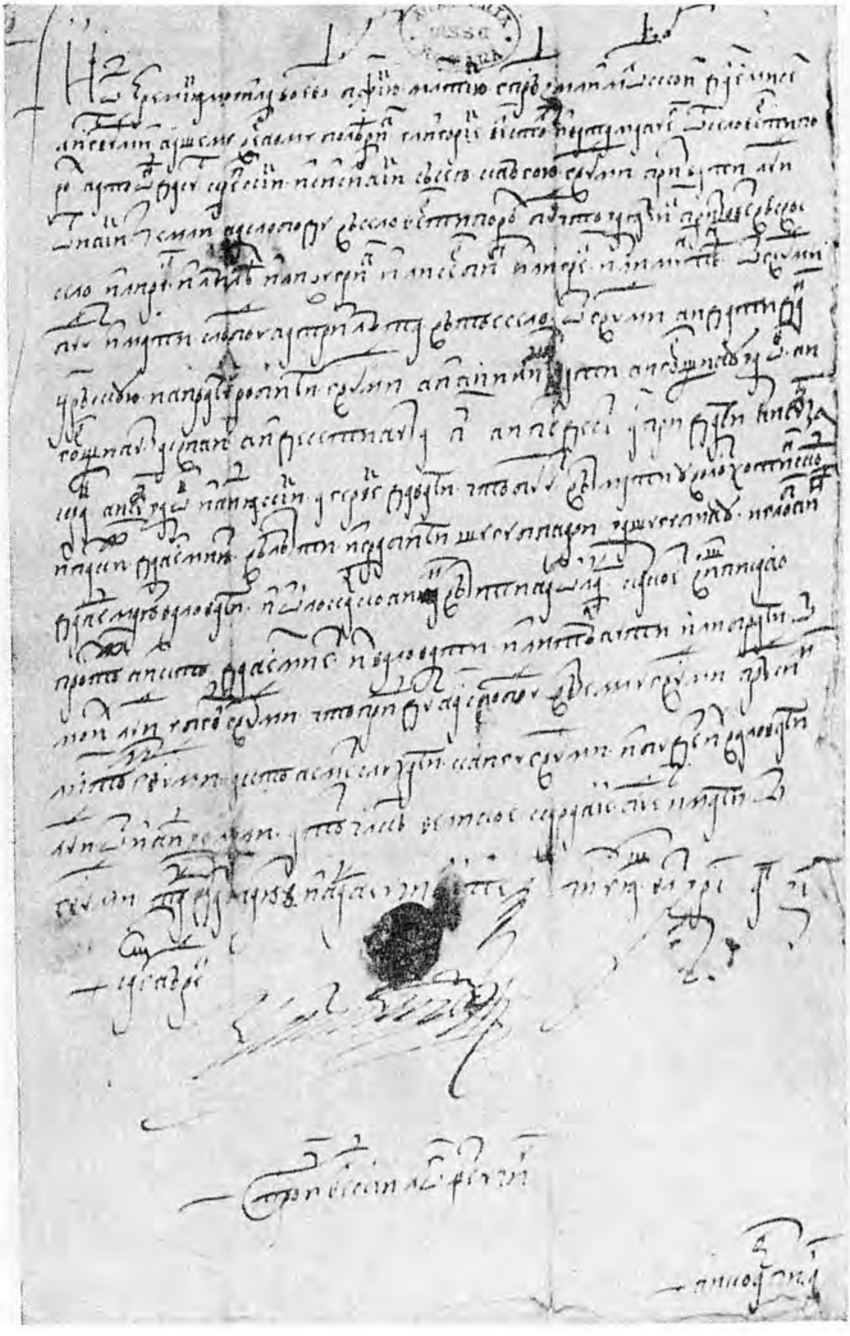
Doc. Nr. 53 (pag. 35)

Doc. Nr. 58 (pag. 38—39)

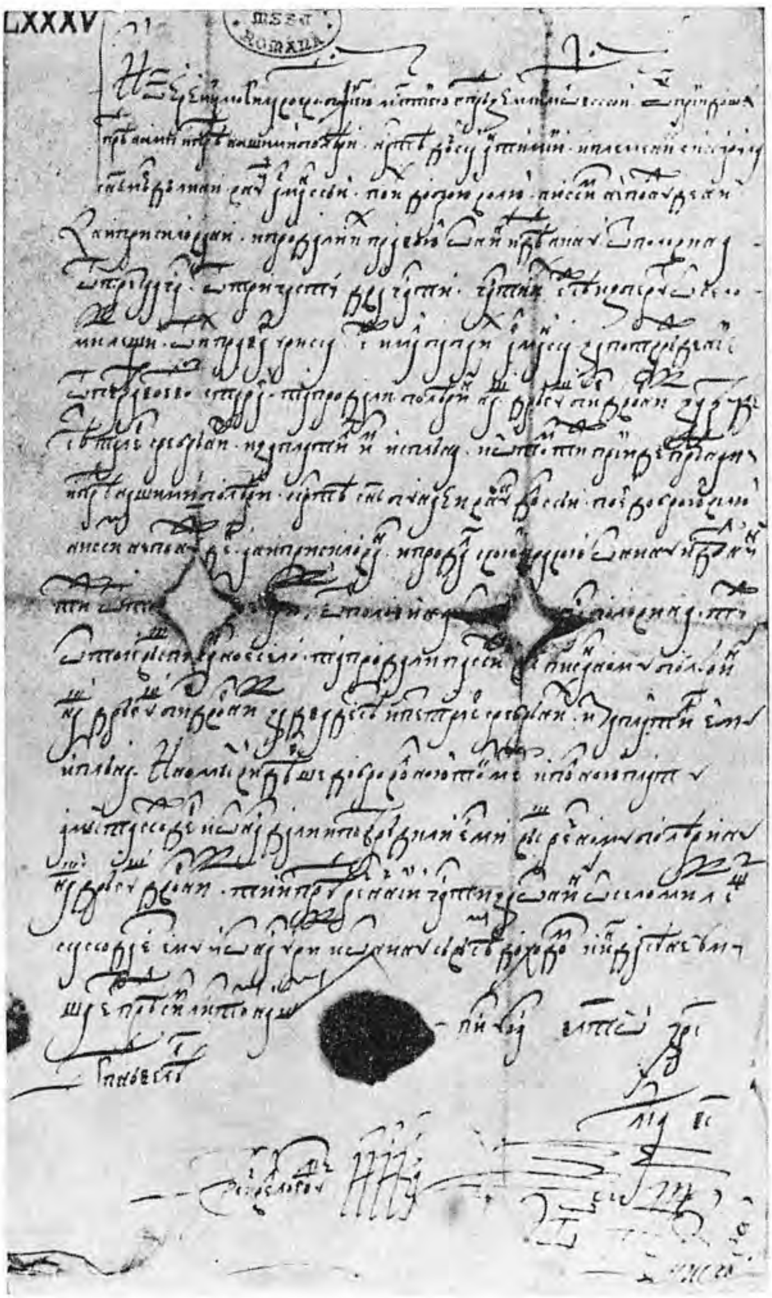
Doc. Nr. 59 (pag. 39)

Doc. Nr. 65 (pag. 43)

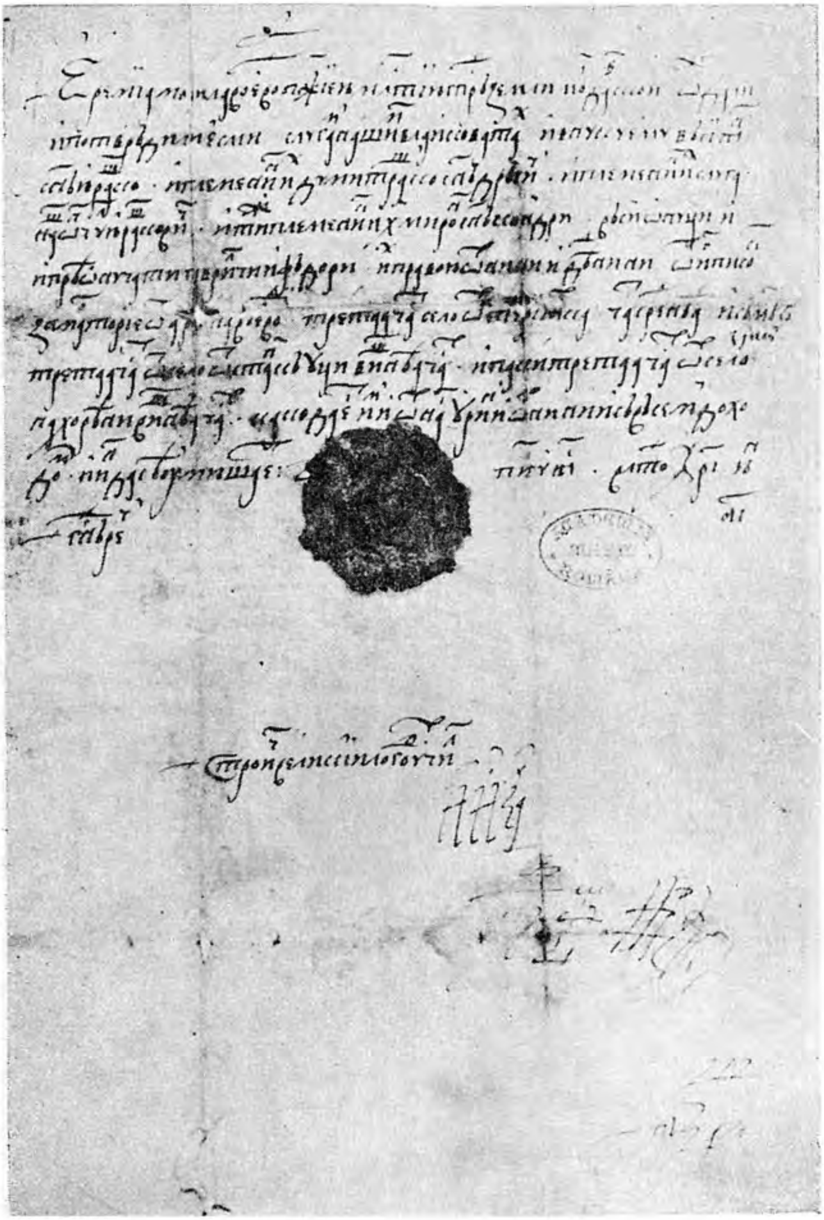
Doc. Nr. 67 (pag. 44—45)

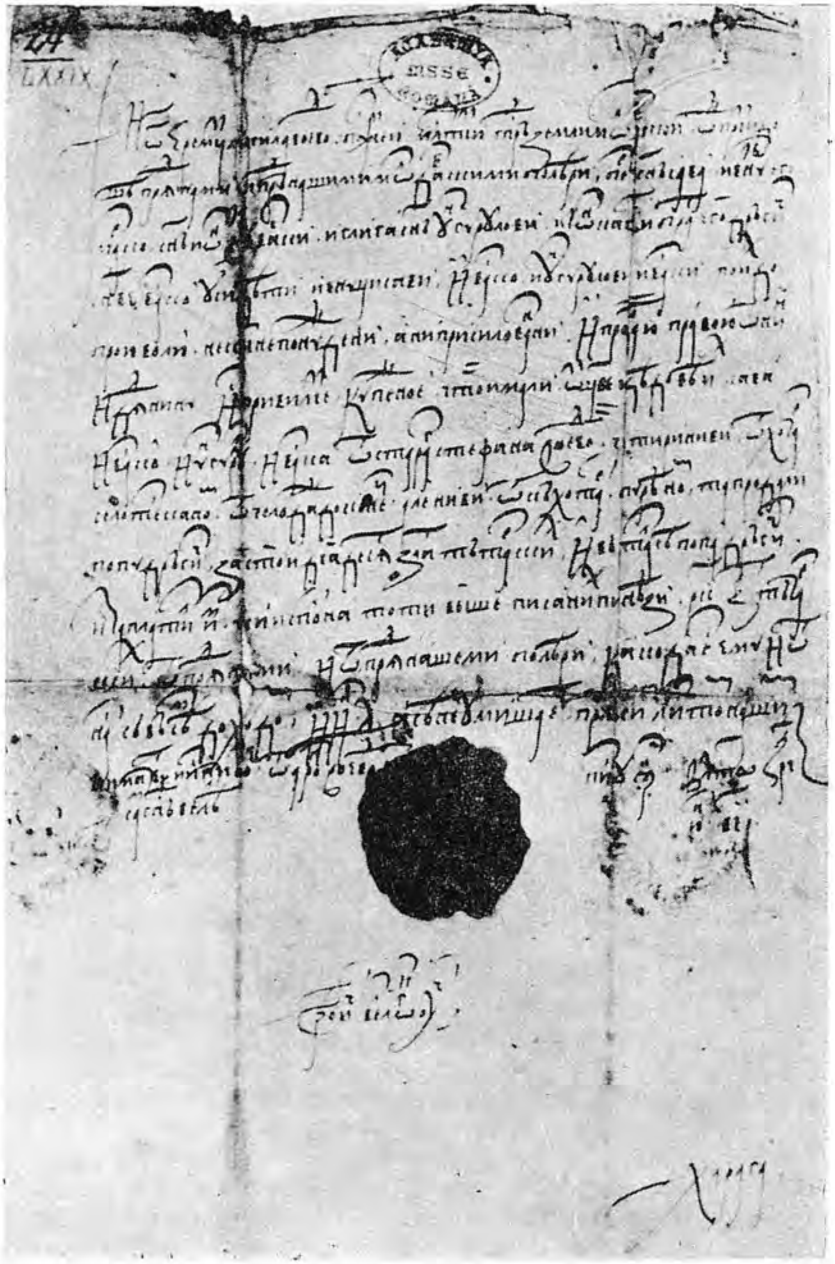
Doc. Nr. 68 (pag. 45)

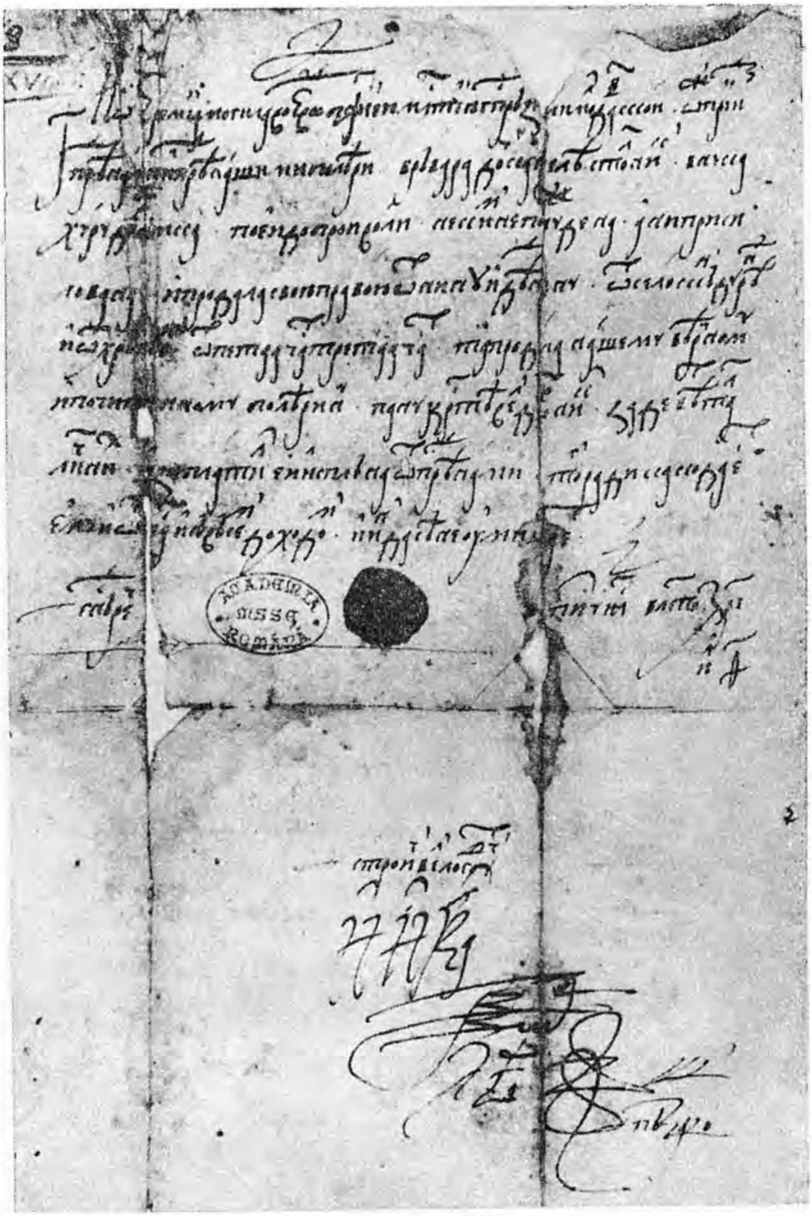
Doc. Nr. 73 (pag. 49)

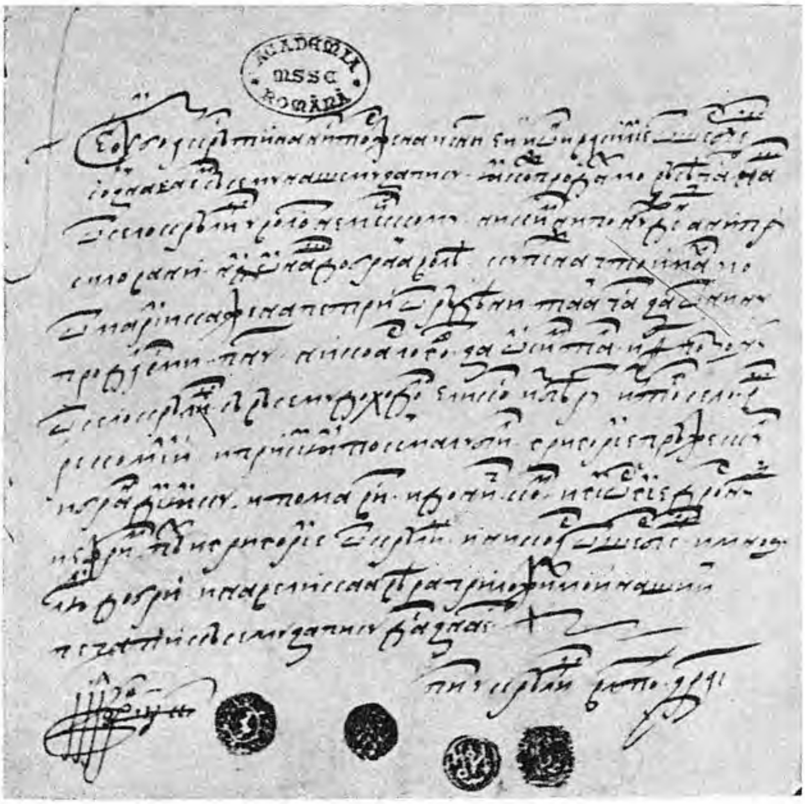
Doc. Nr. 74 (pag. 49)

Doc. Nr. 82 (pag. 54)

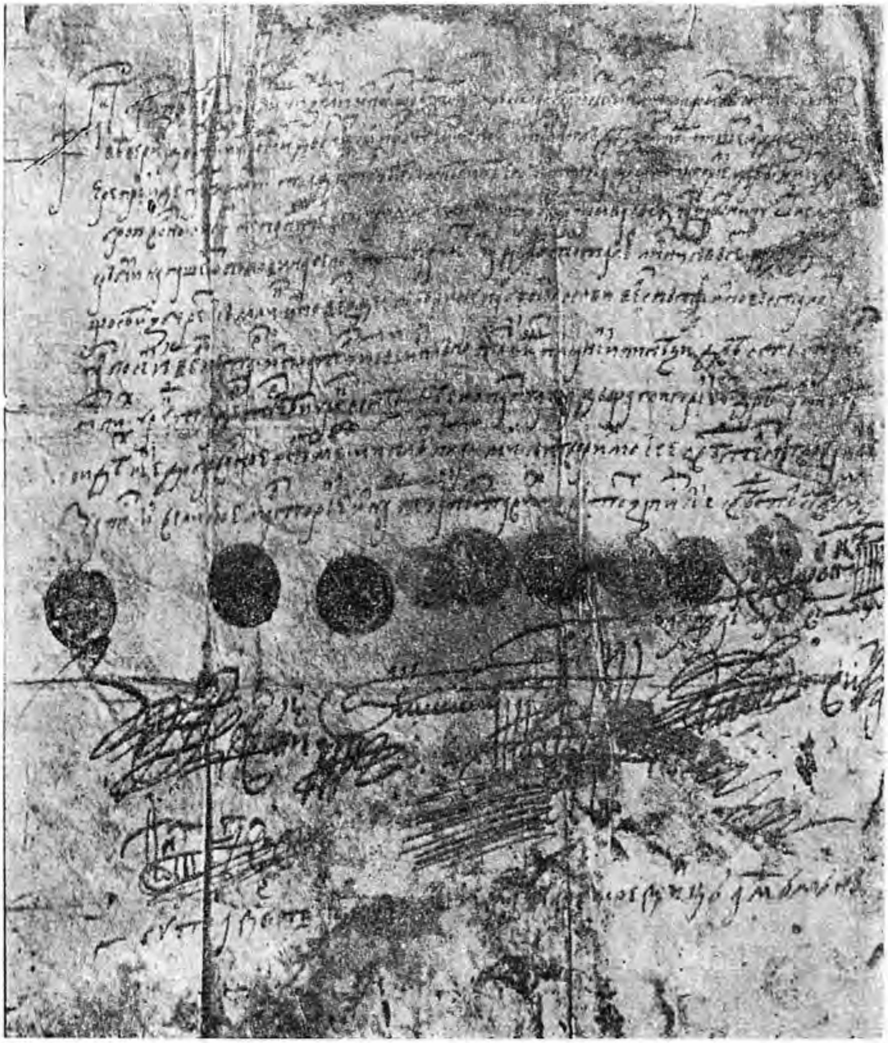
Doc. Nr. 87 (pag. 57)

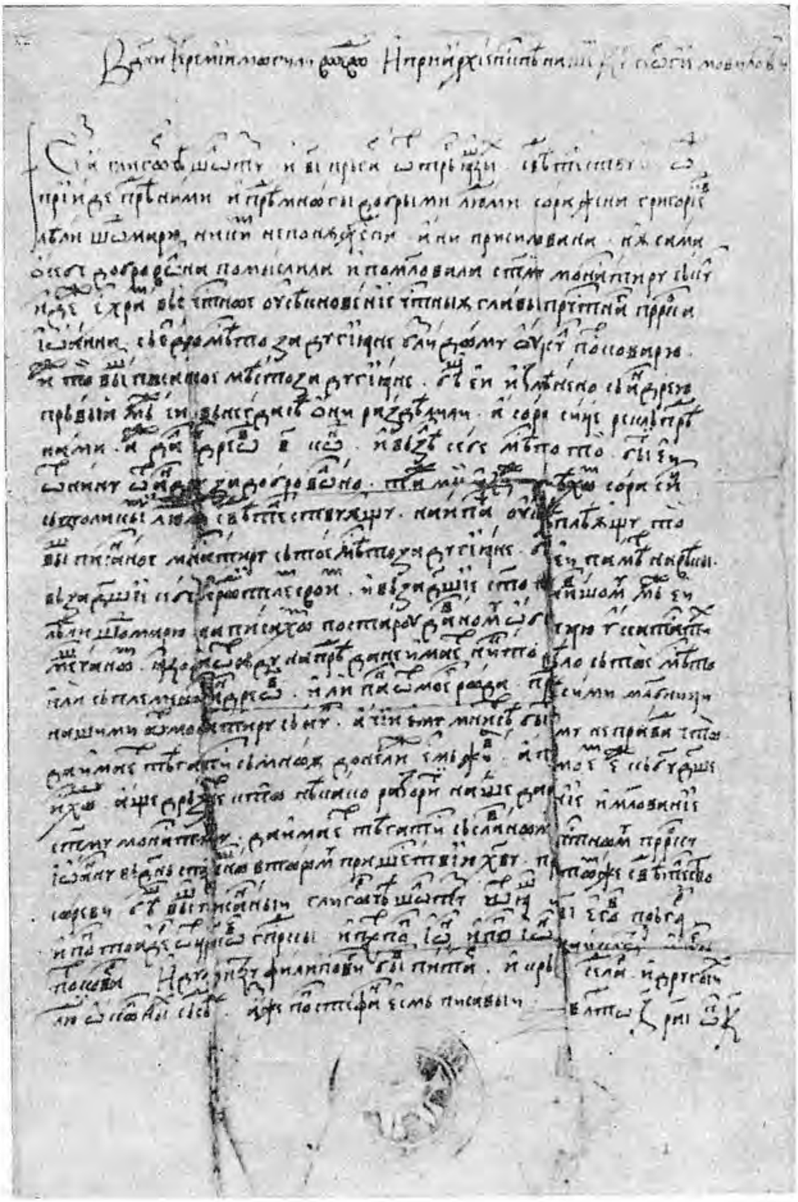
Doc. Nr. 88 (pag. 58)

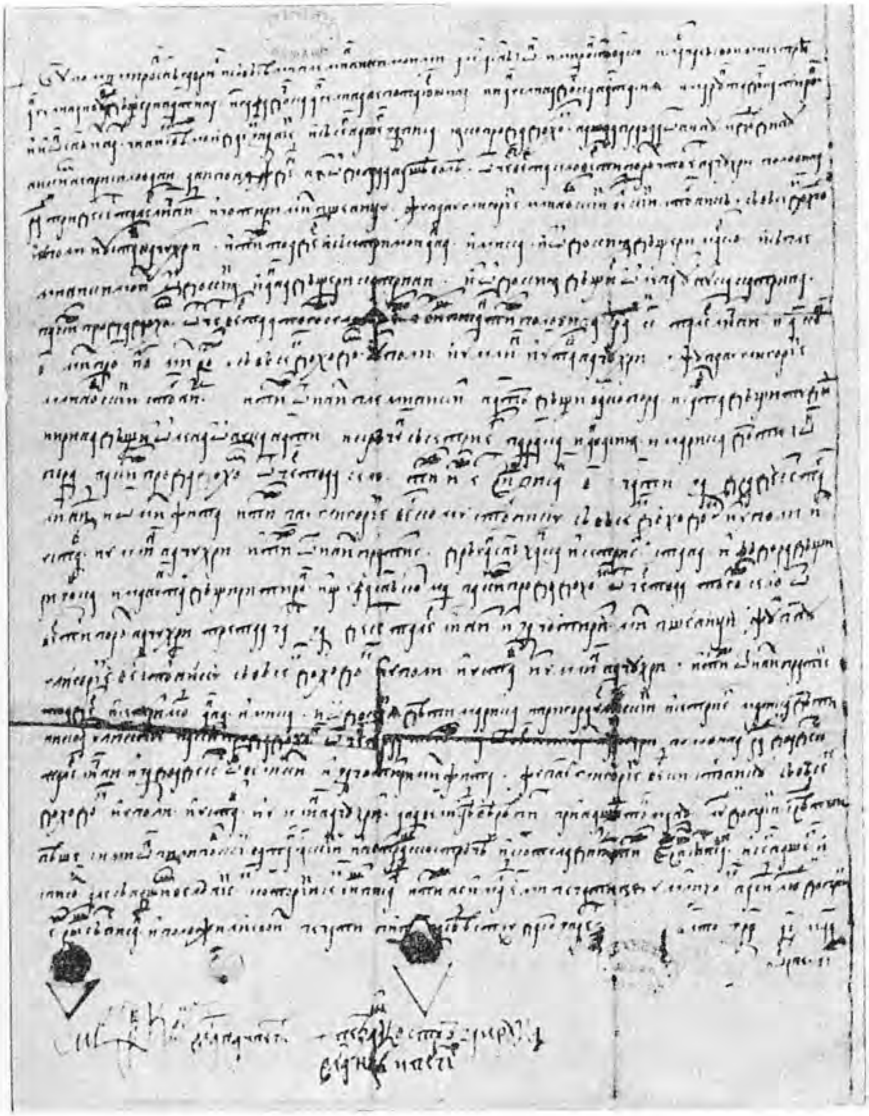
Doc. Nr. 90 (pag. 59—60)

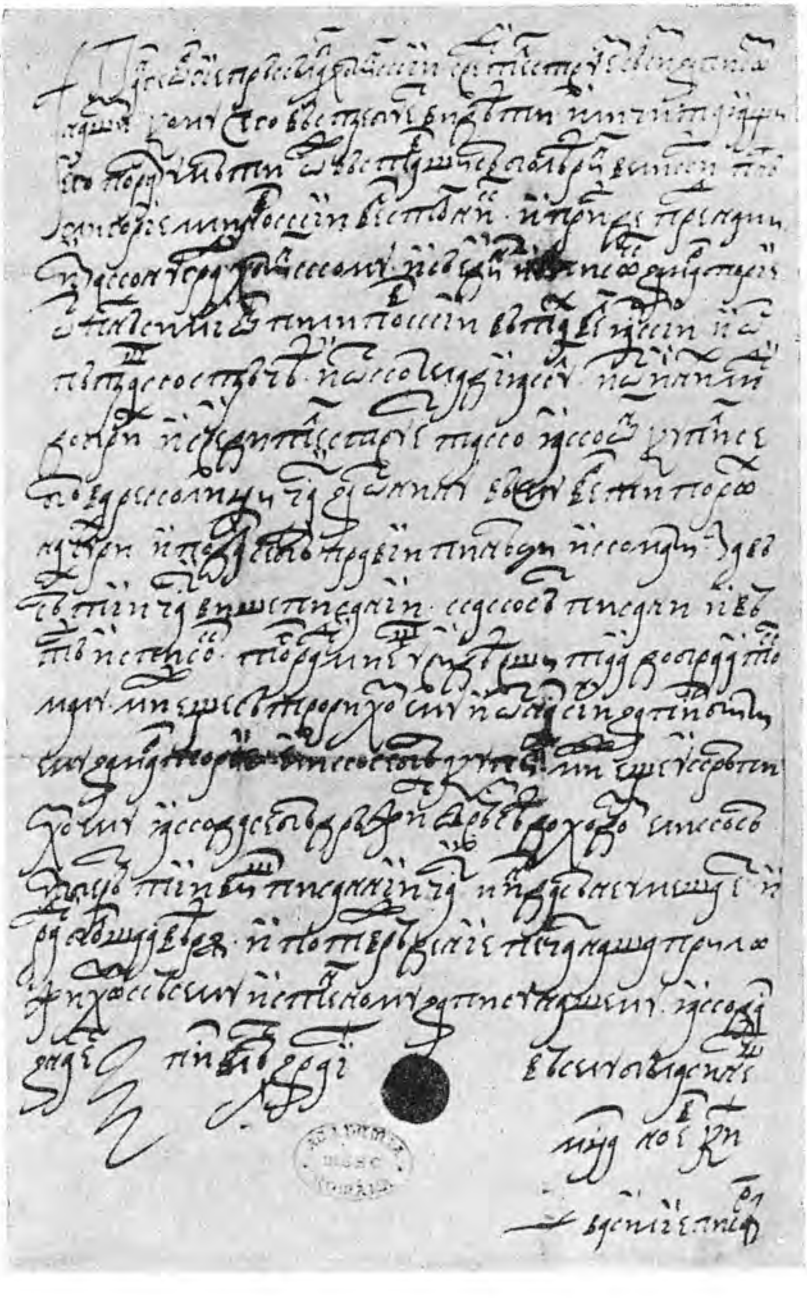
Doc. Nr. 93 (pag. 61—62)

Doc. Nr. 94 (pag. 62-63)

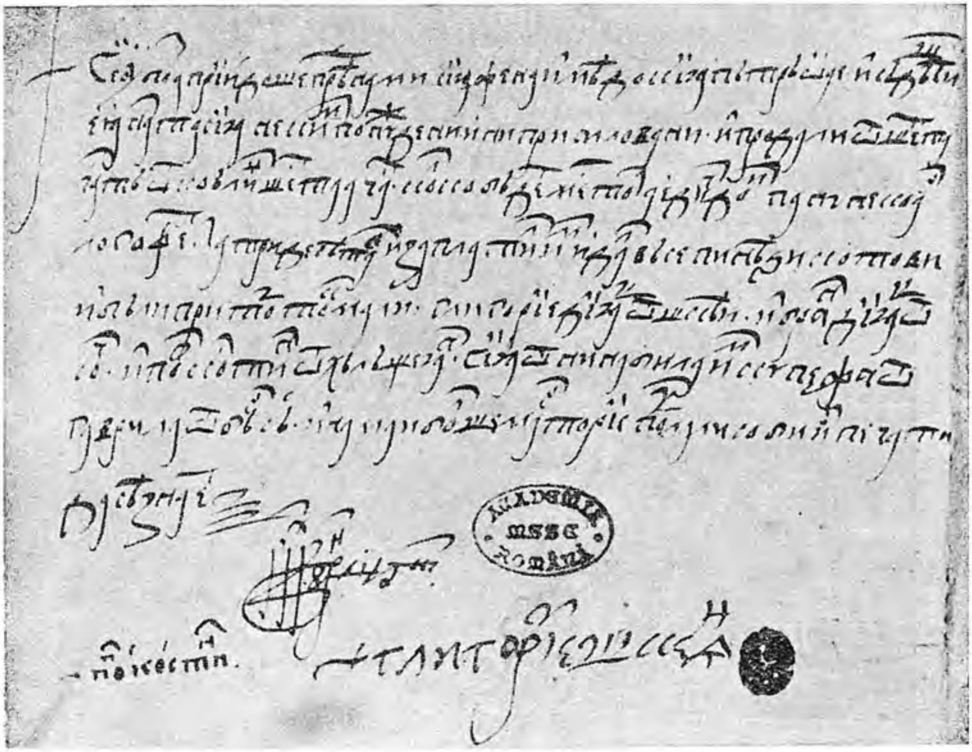
Doc. Nr. 95 (pag. 63—64)

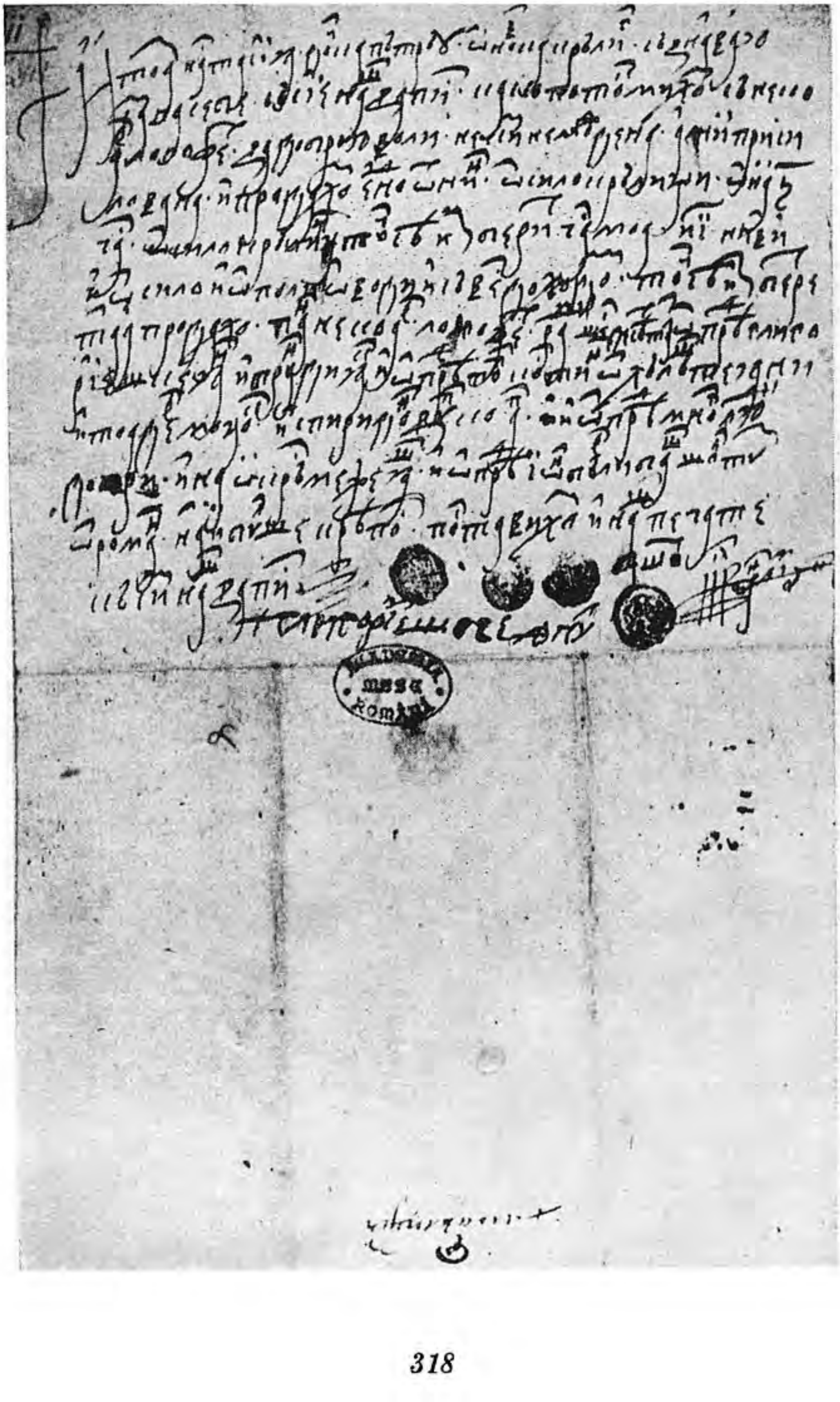
Doc. Nr. 96 (pag. 64)

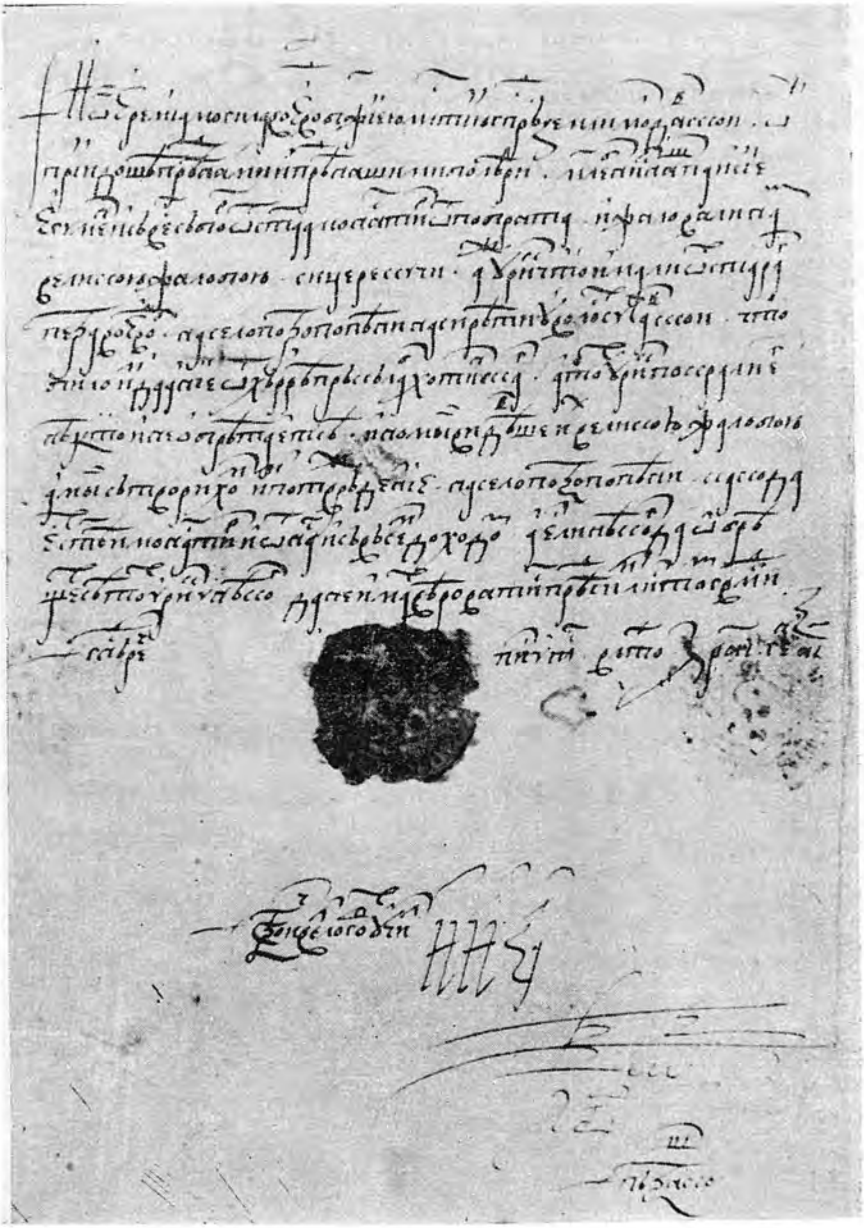
Doc. Nr. 101 (pag. 67—68)

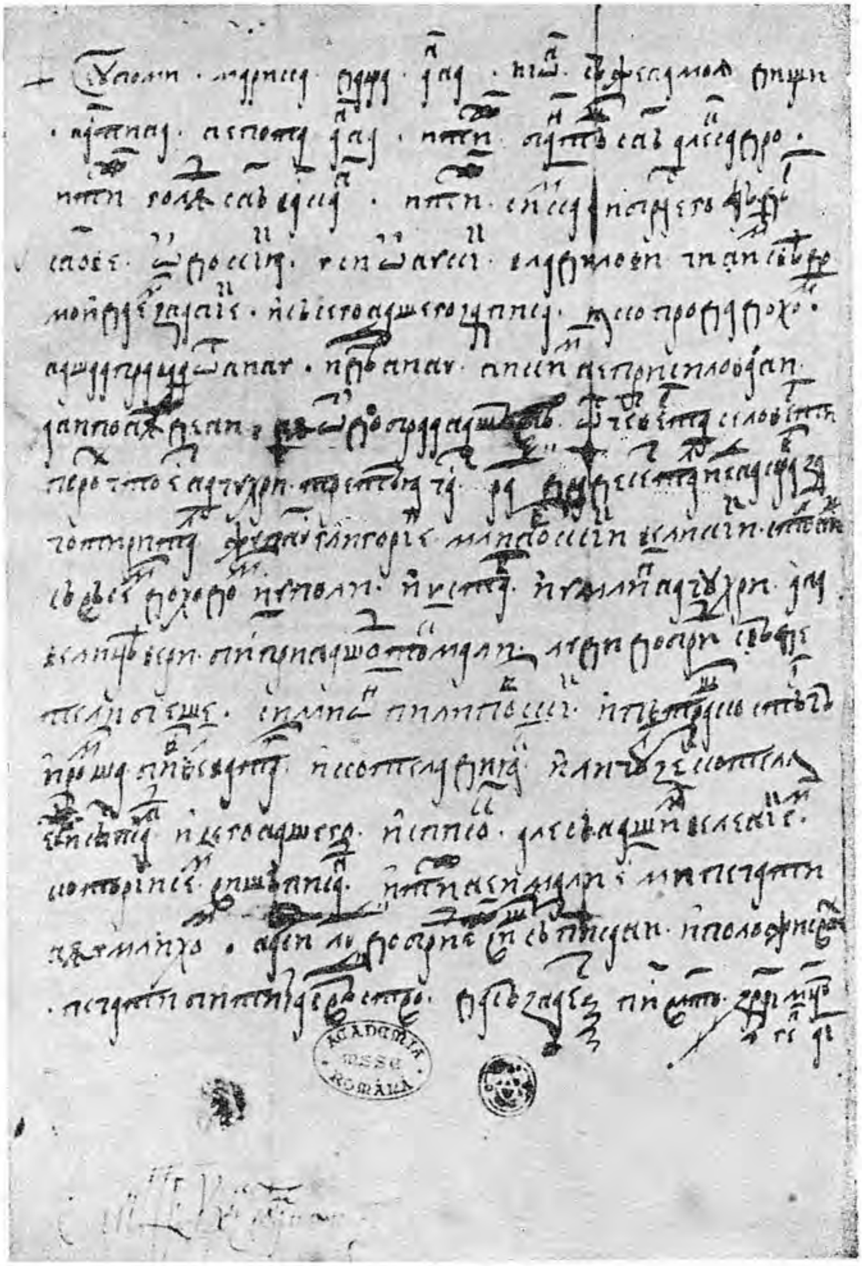
Doc. Nr. 102 (pag. 68)

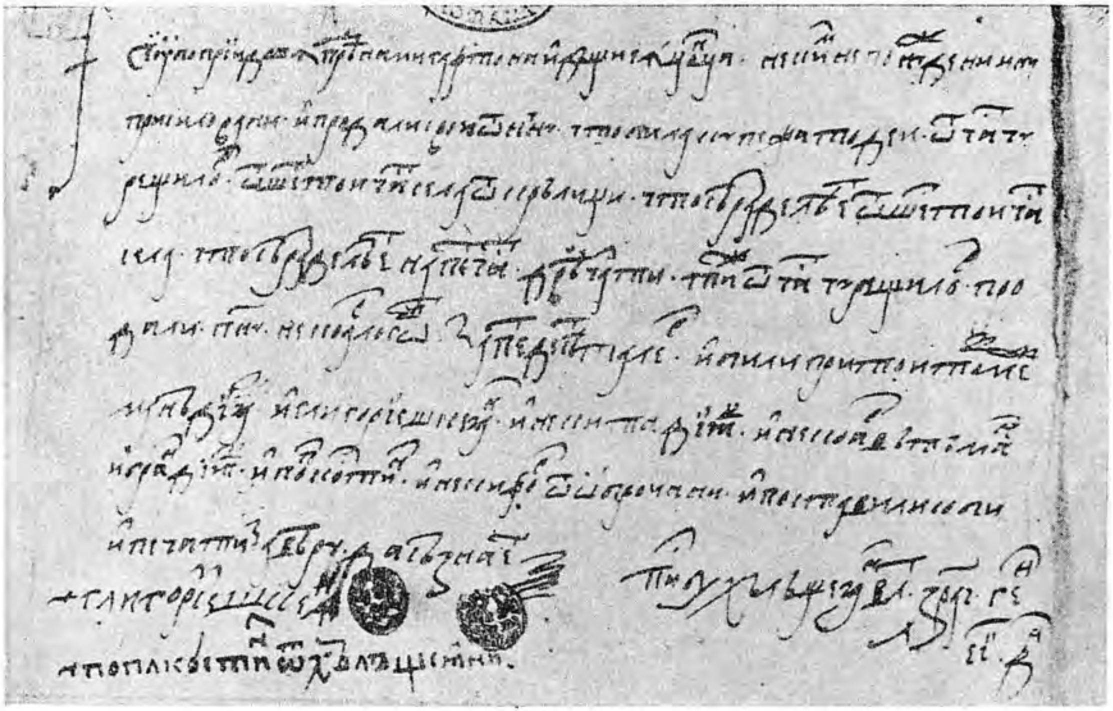

Doc. Nr. 103 (pag. 68—69)

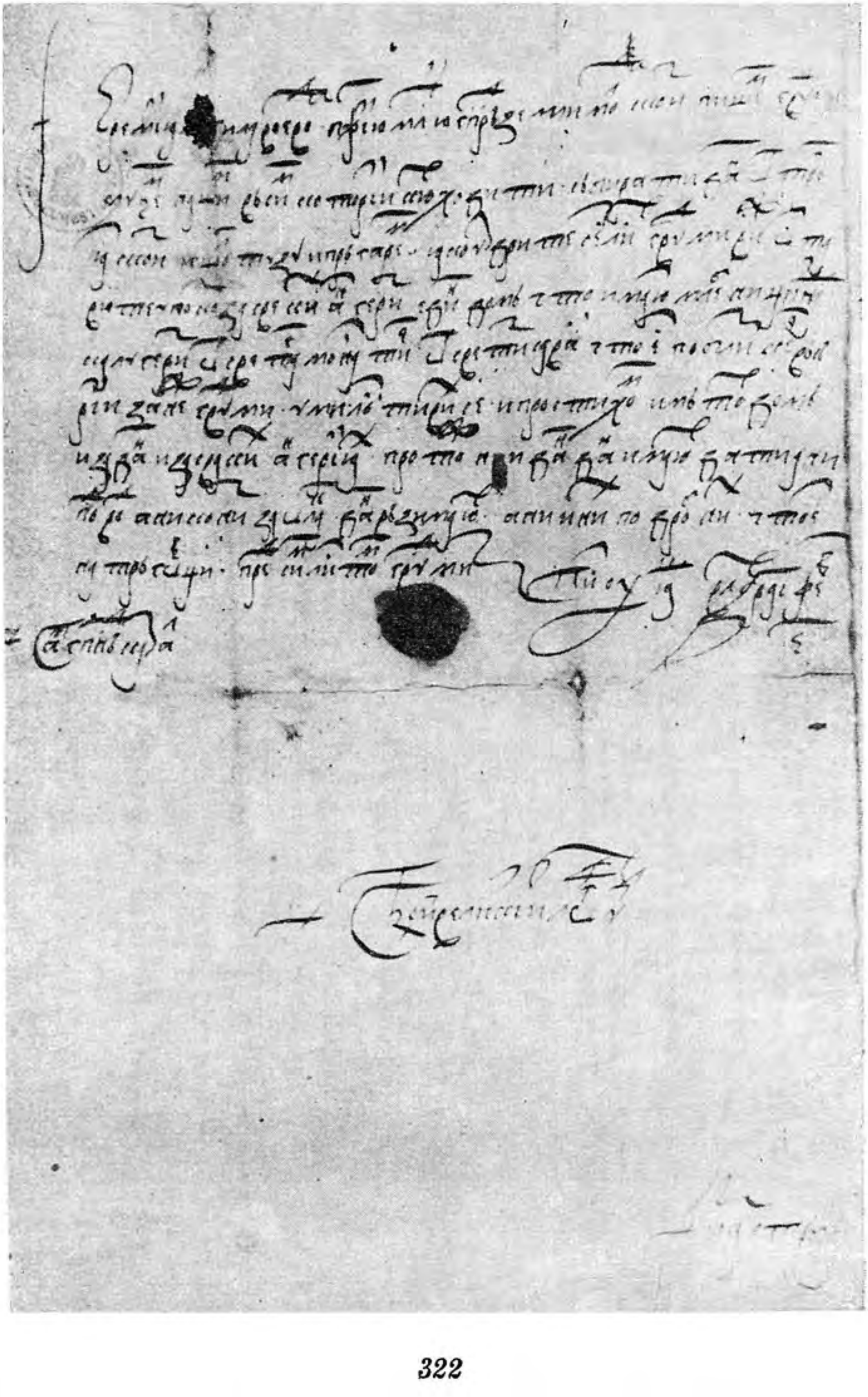
Doc. Nr. 105 (pag. 69—70)

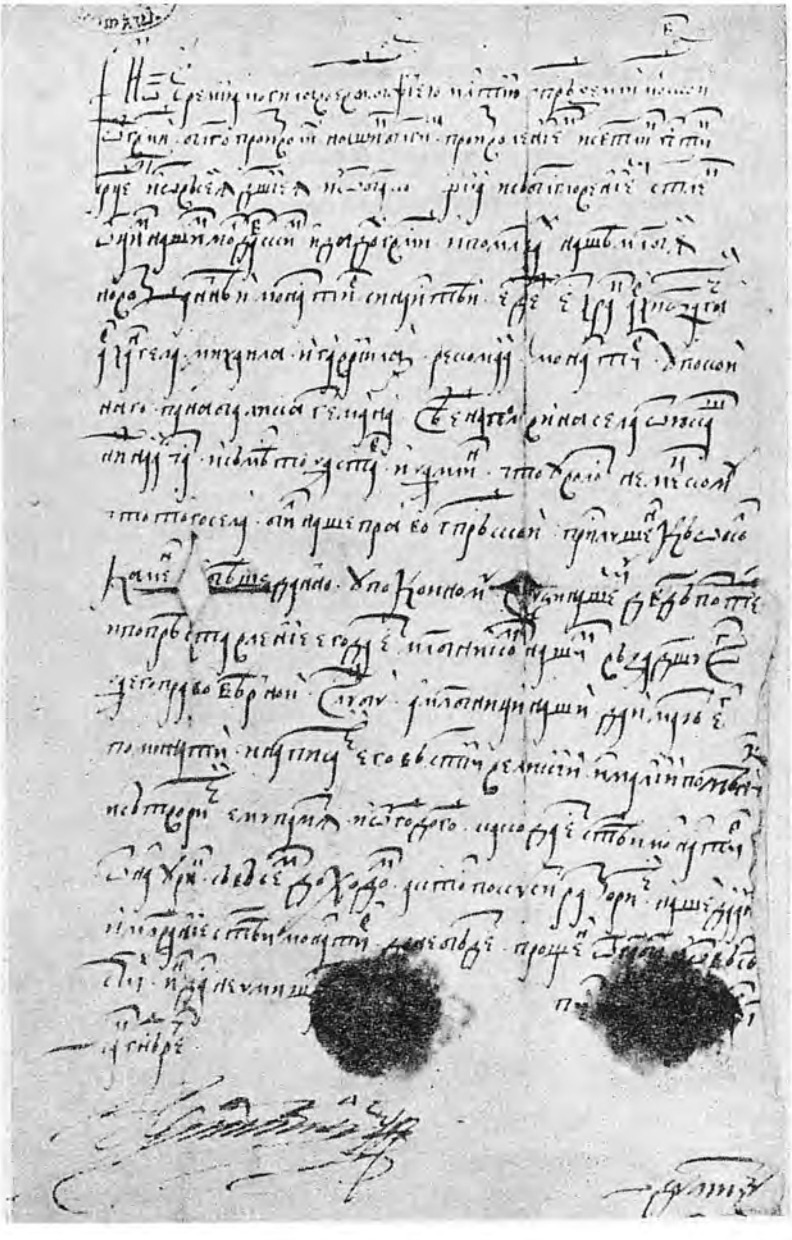

Doc. Nr. 106 (pag. 70)

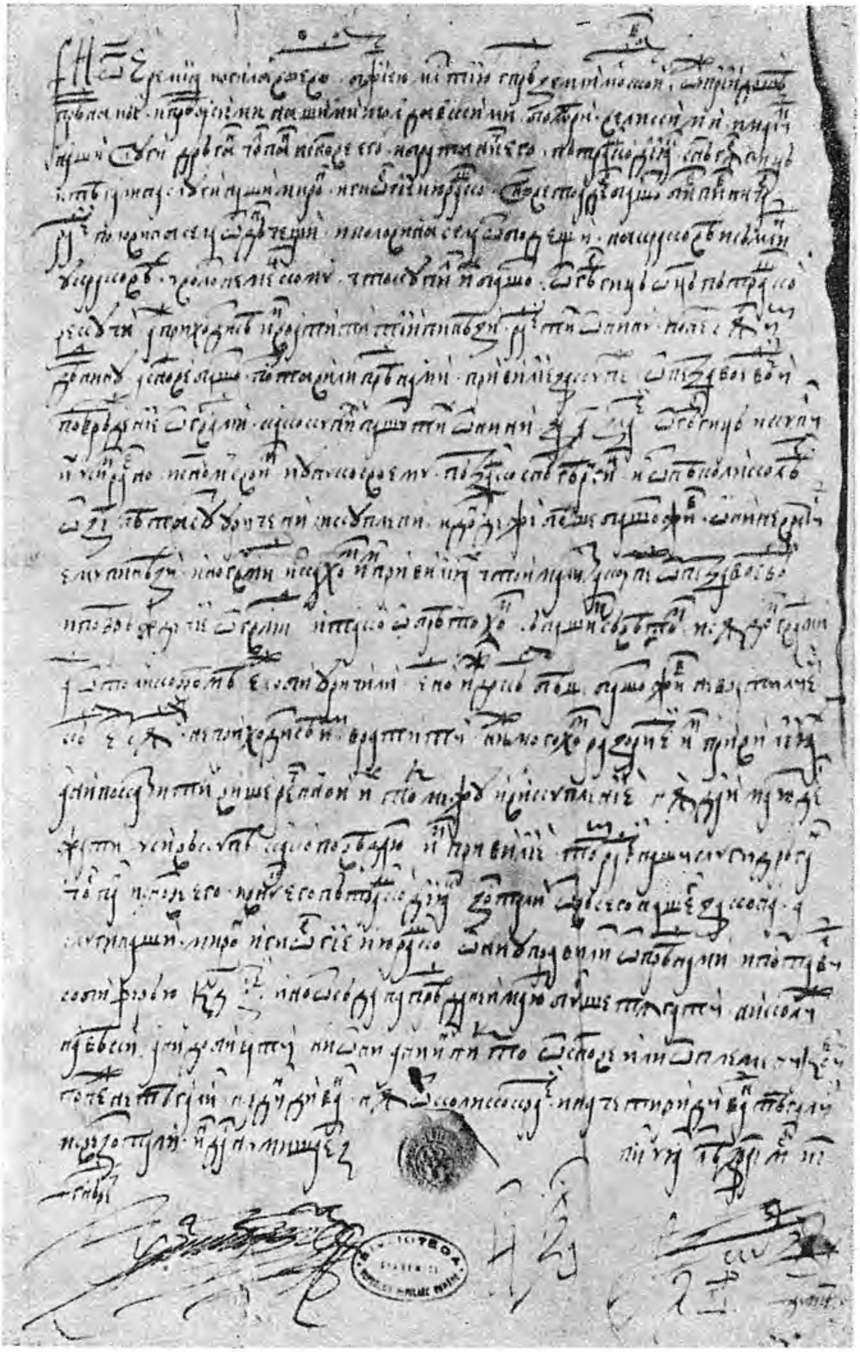
Doc. Nr. 108 (pag. 71)

Doc. Nr. 109 (pag. 72)

Doc. Nr. 111 (pag. 74)

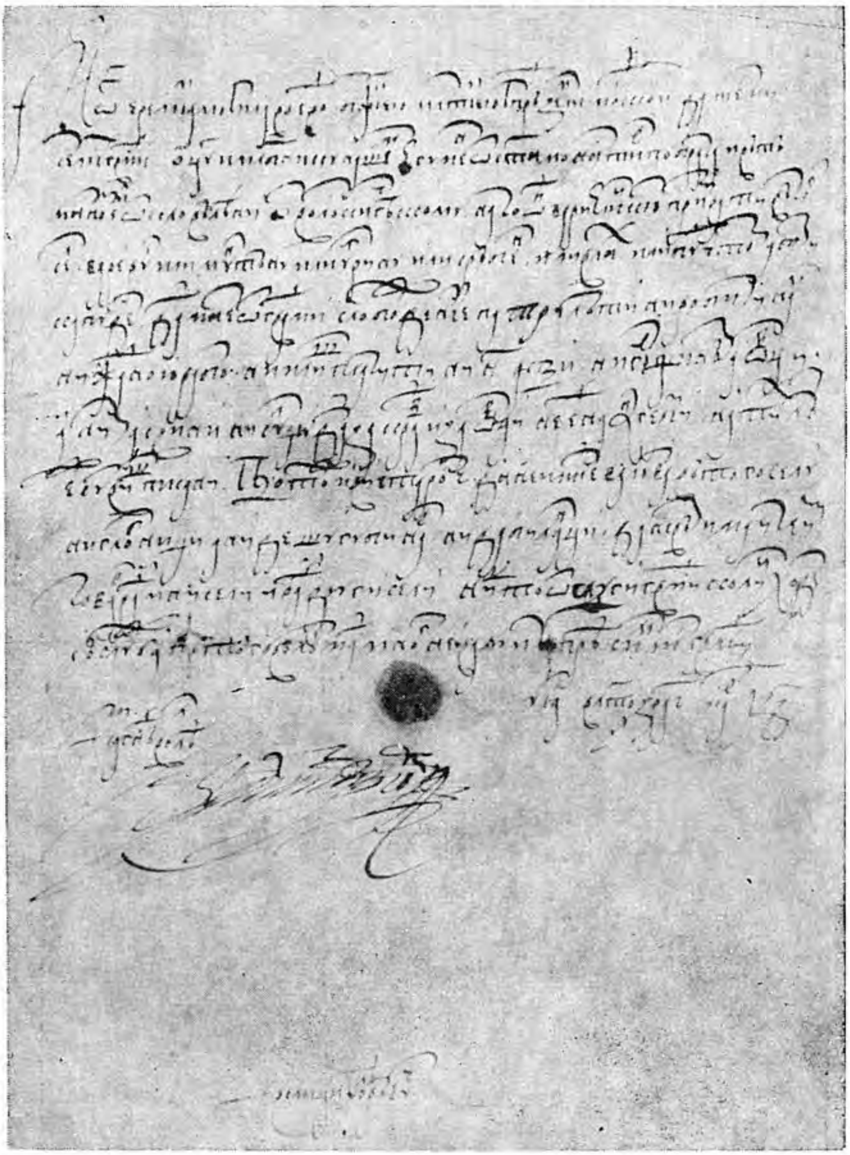
Doc. Nr. 114 (pag. 76)

Doc. Nr. 115 (pag. 77)

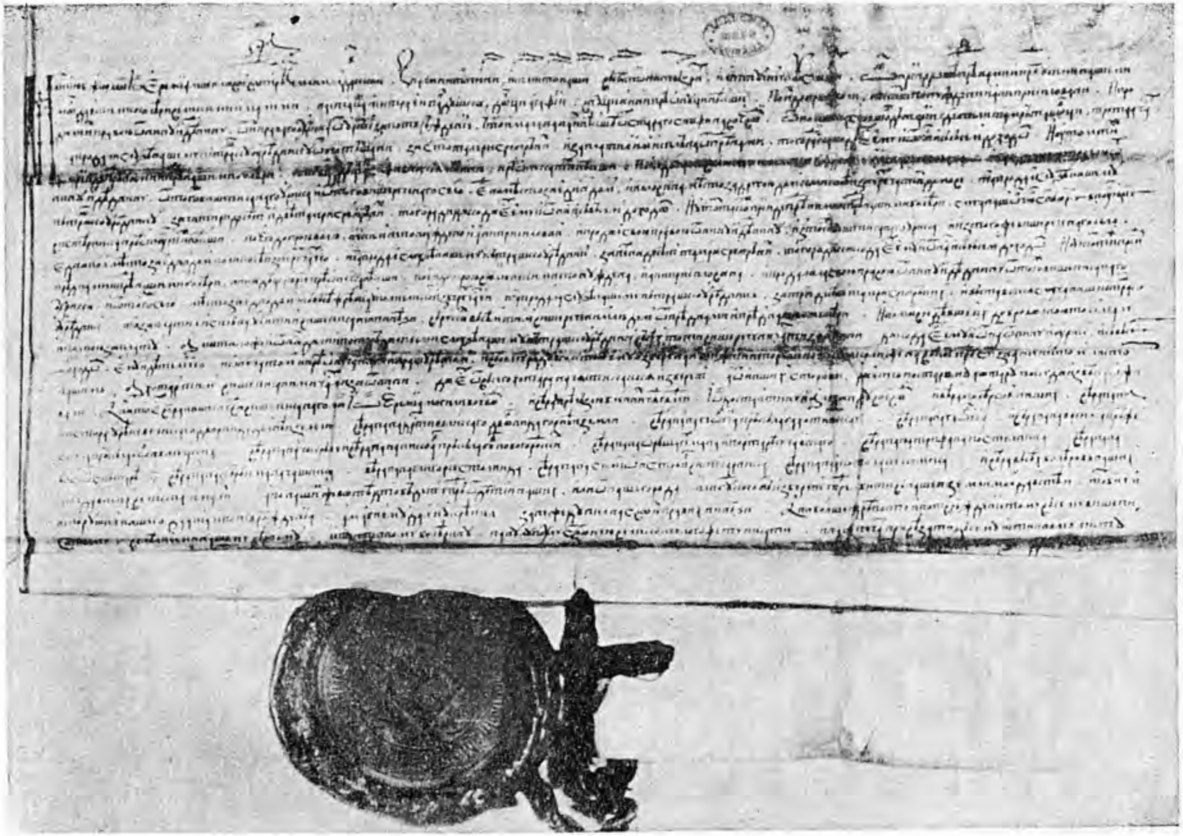

Doc. Nr. 116 (pag. 77)

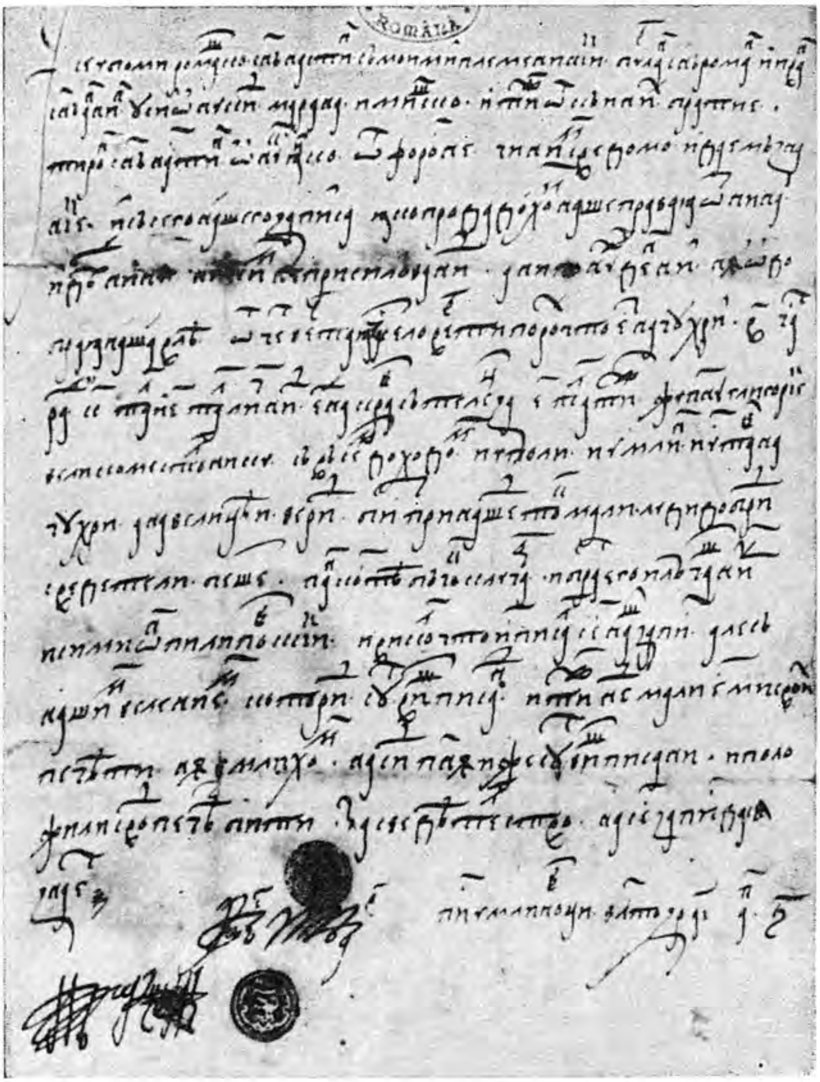

Doc, Nr, 119 (pag. 79—80)

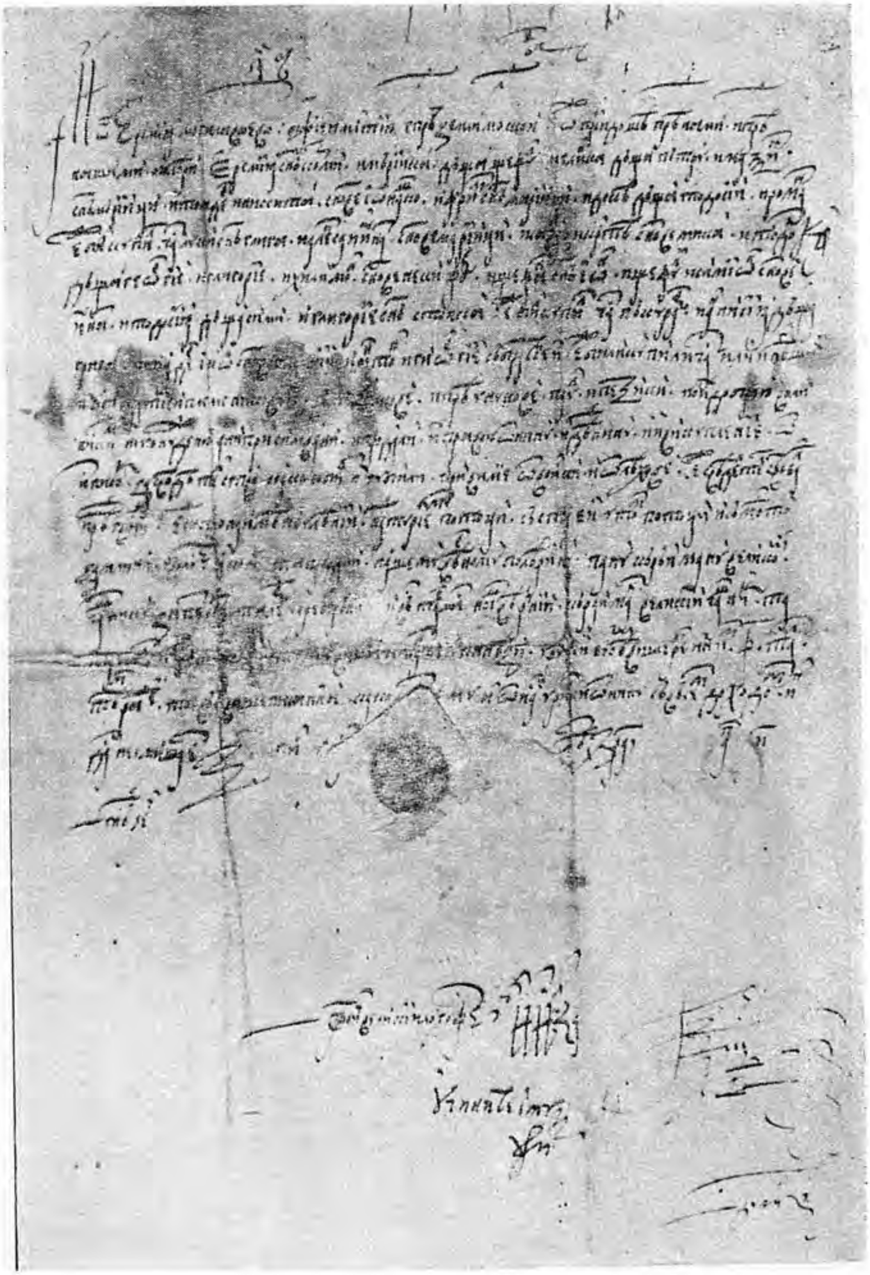

Doc. Nr. 121 (pag. 82—83)

Doc. Nr. 122 (pag. 83–84)

Doc. Nr. 123 (pag. 84—85)

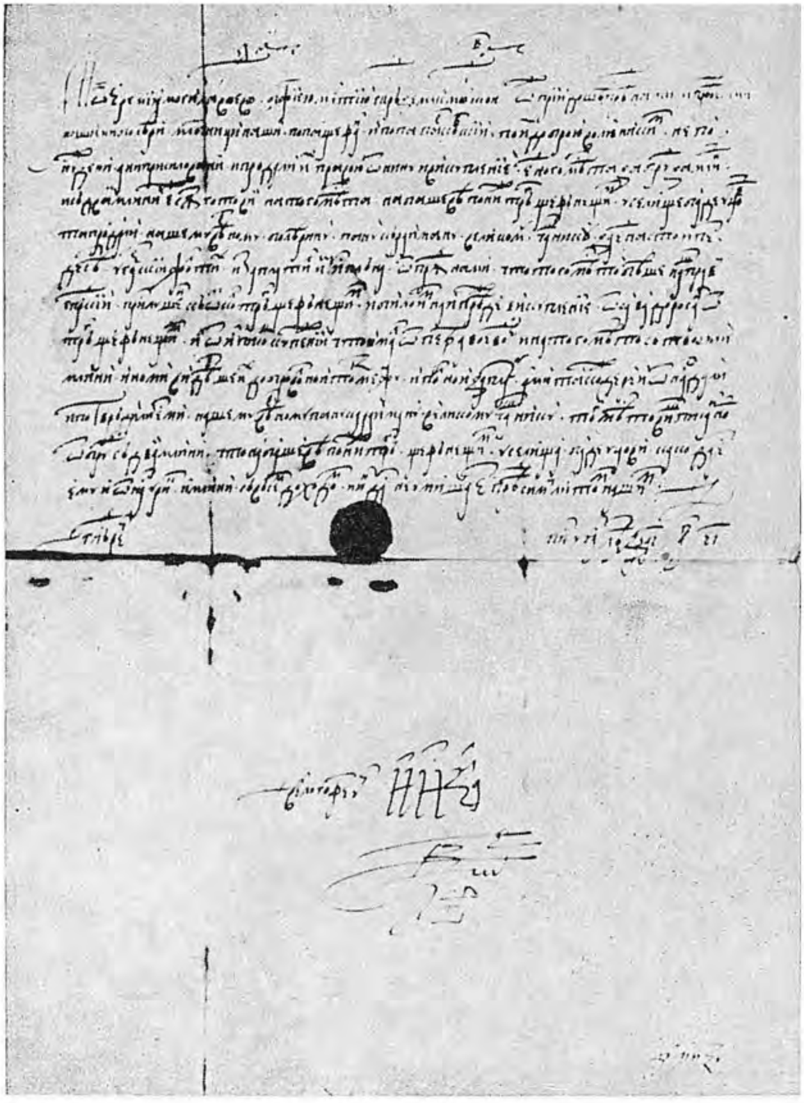
Doc. Nr. 126 (pag. 87—88)

Doc. Nr. 128 (pag. 89)

Doc. Nr. 129 (pag. 90)

Doc. Nr. 135 (pag. 96—97)

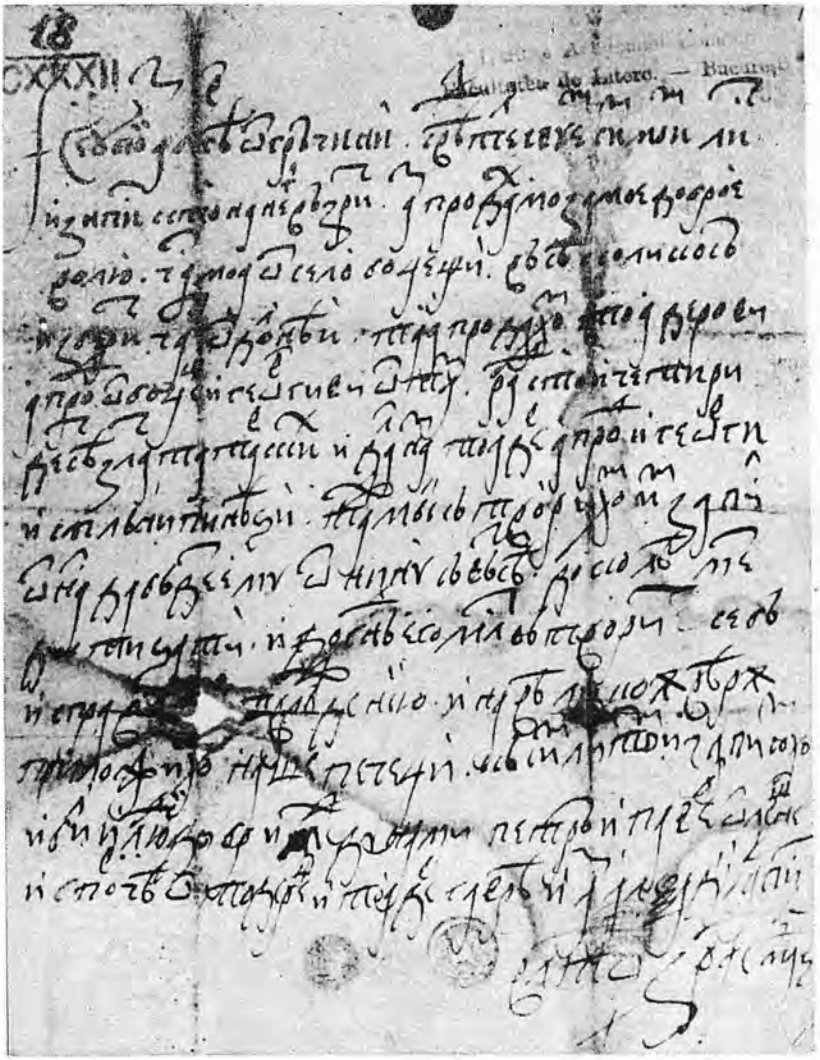

Doc. Nr. 139 (pag. 98—99)

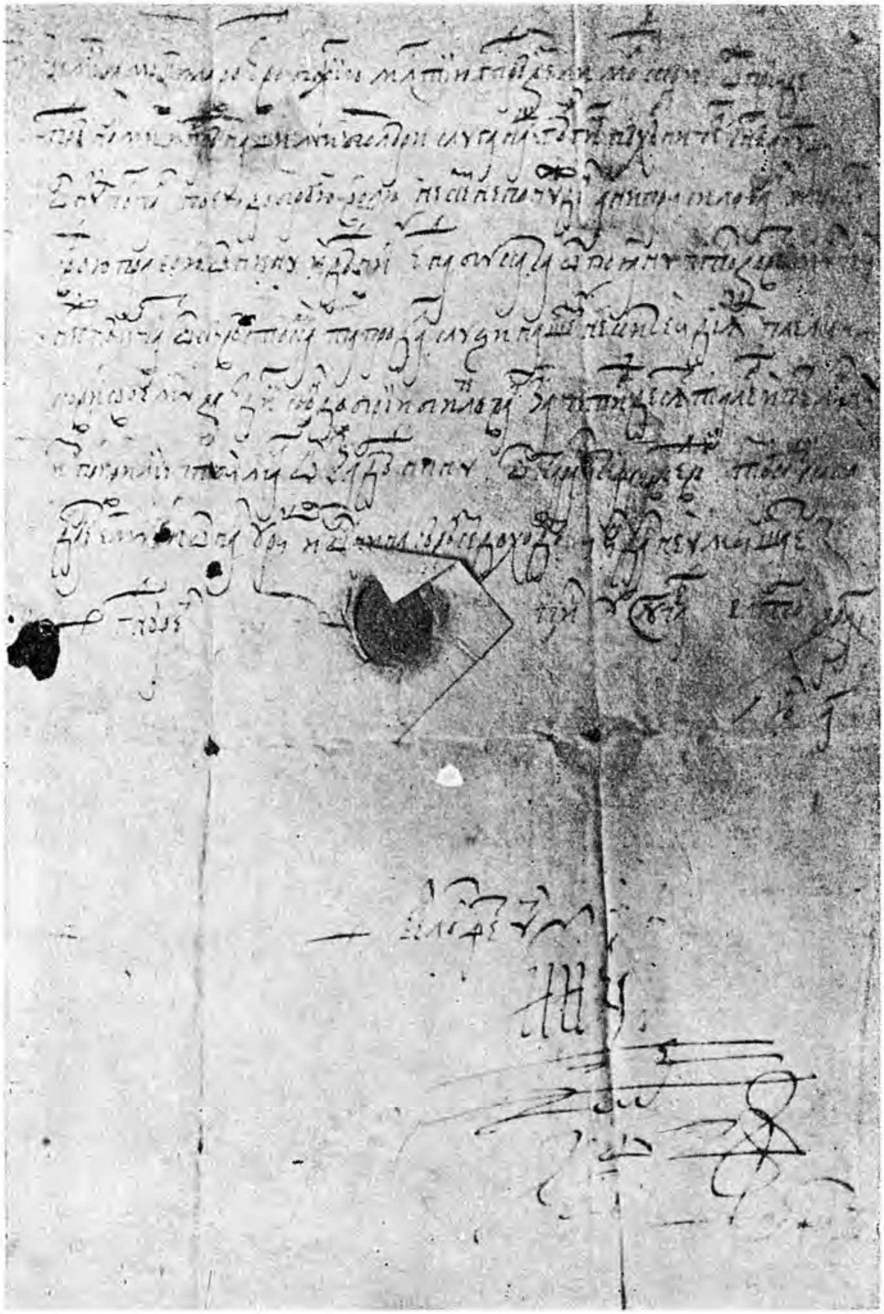

62
CLVIA

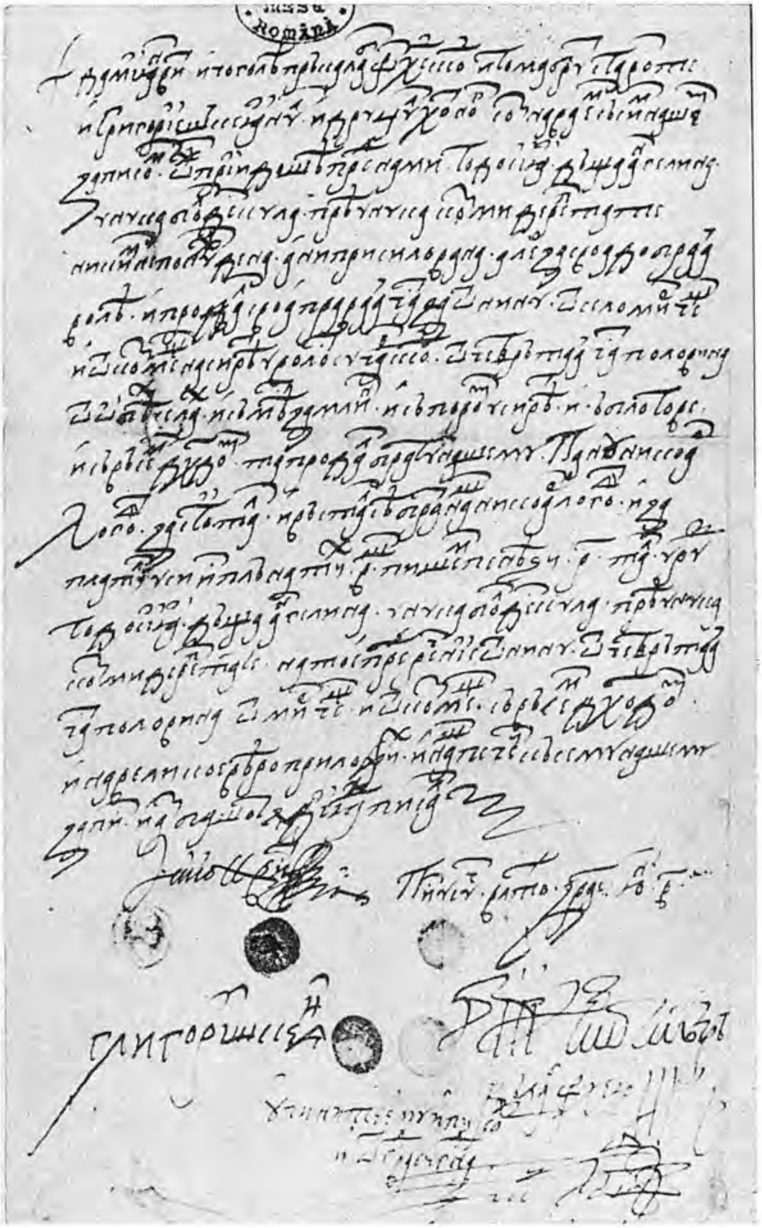
Doc. Nr. 140 (pag. 100)

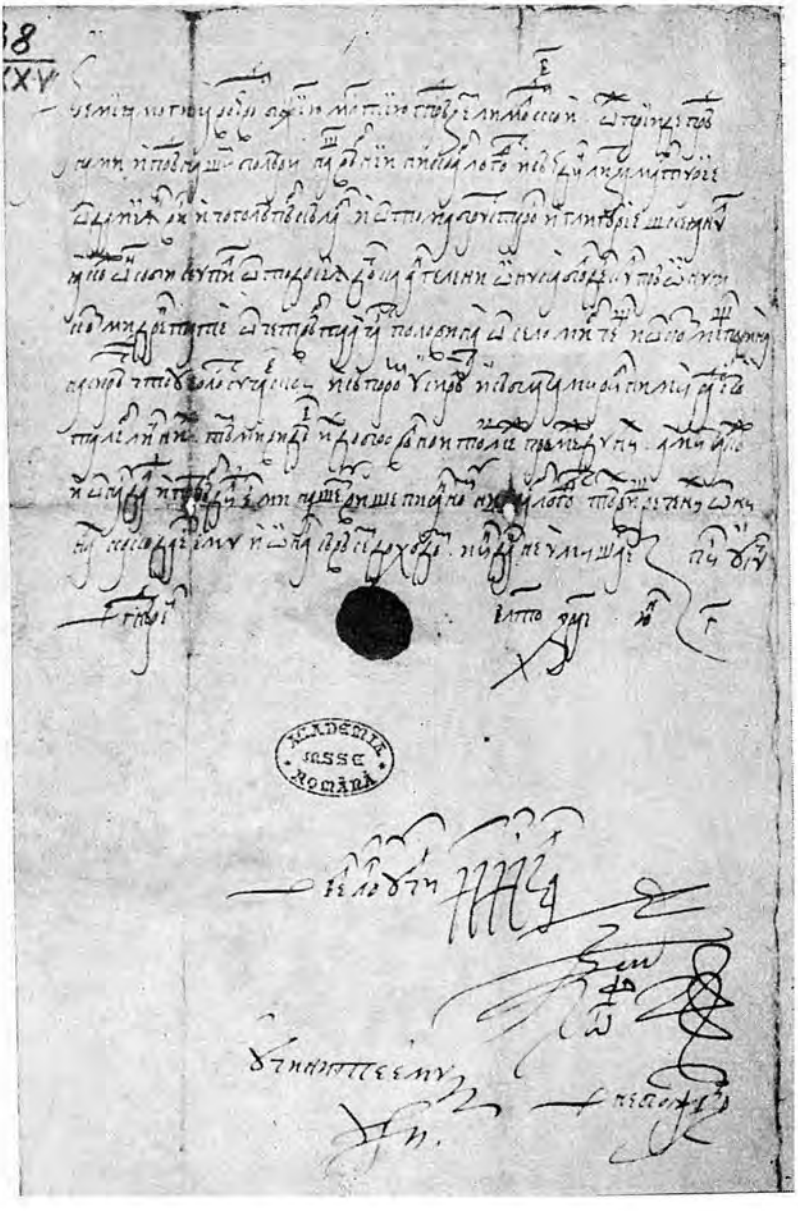
Doc. Nr. 145 (pag. 103)

Doc. Nr. 146 (pag. 104)

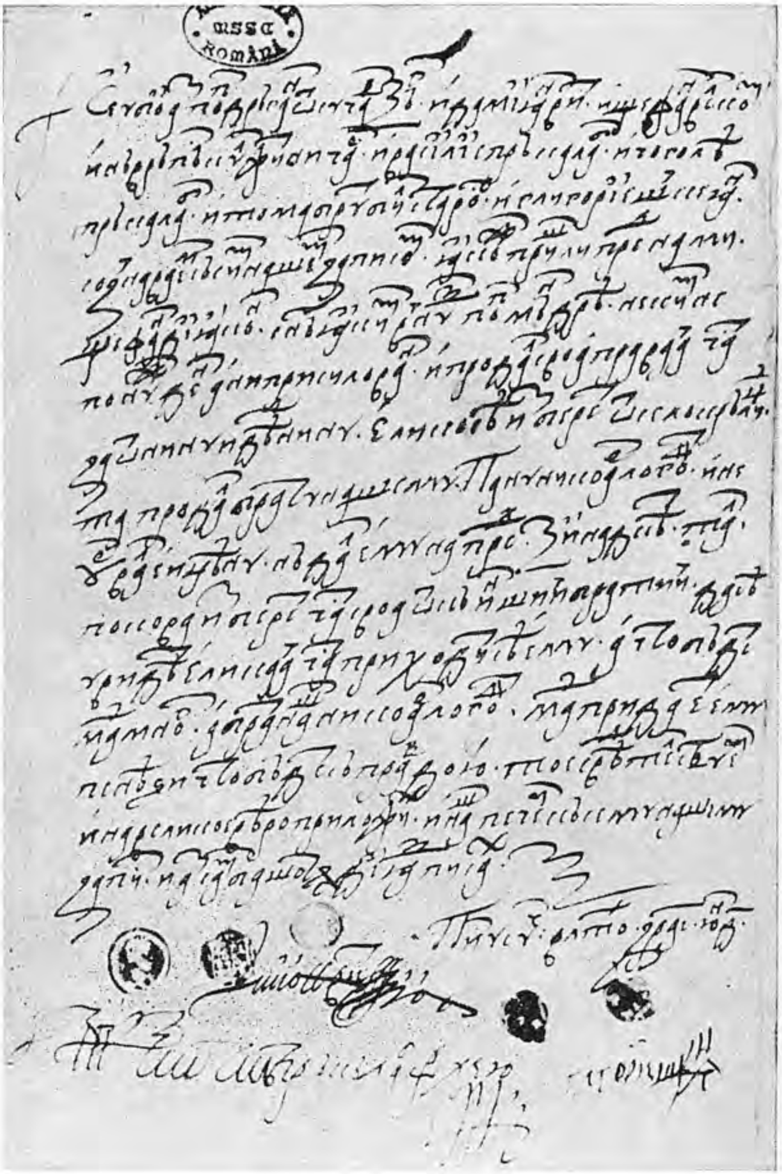
Doc. Nr. 147 (pag. 104—105)

Doc. Nr. 148 (pag. 105)

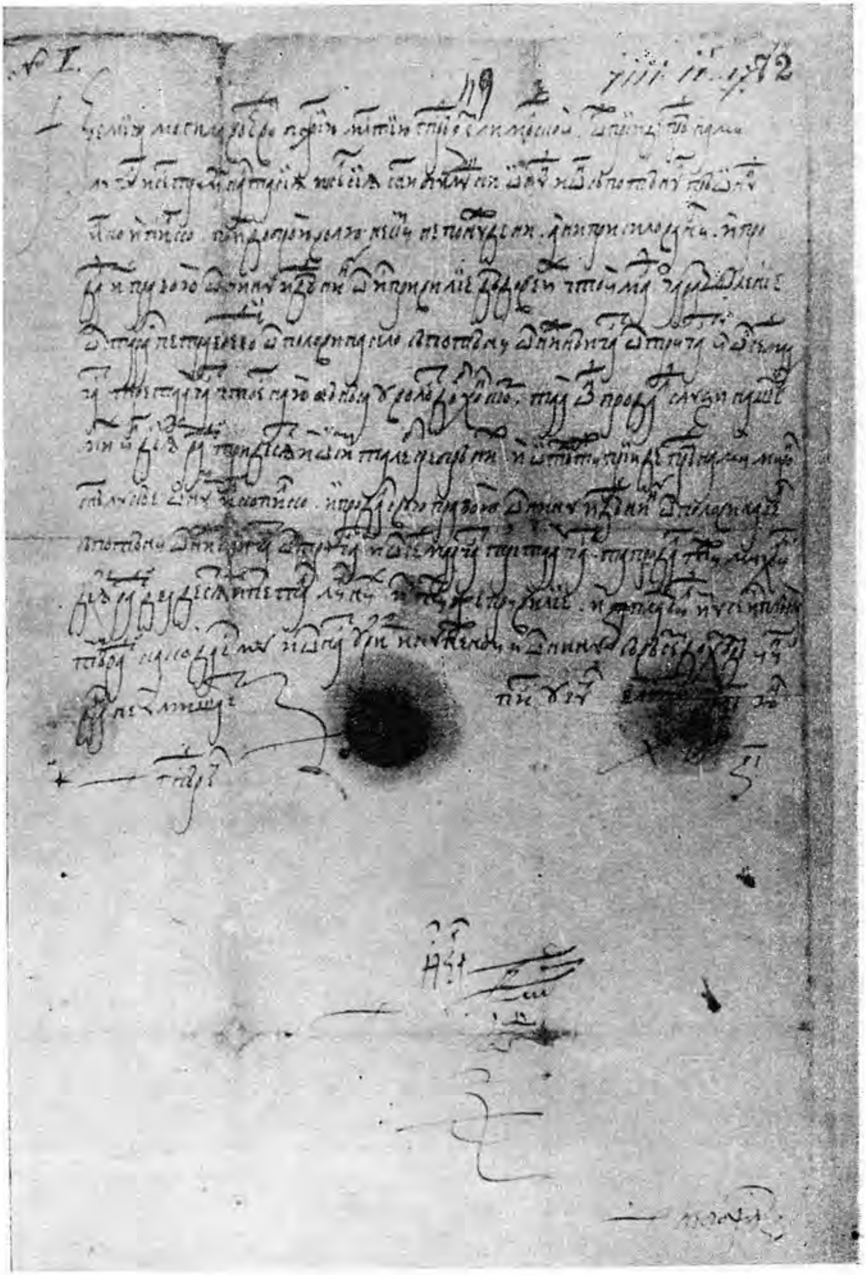
Doc. Nr. 149 (pag. 105–106)

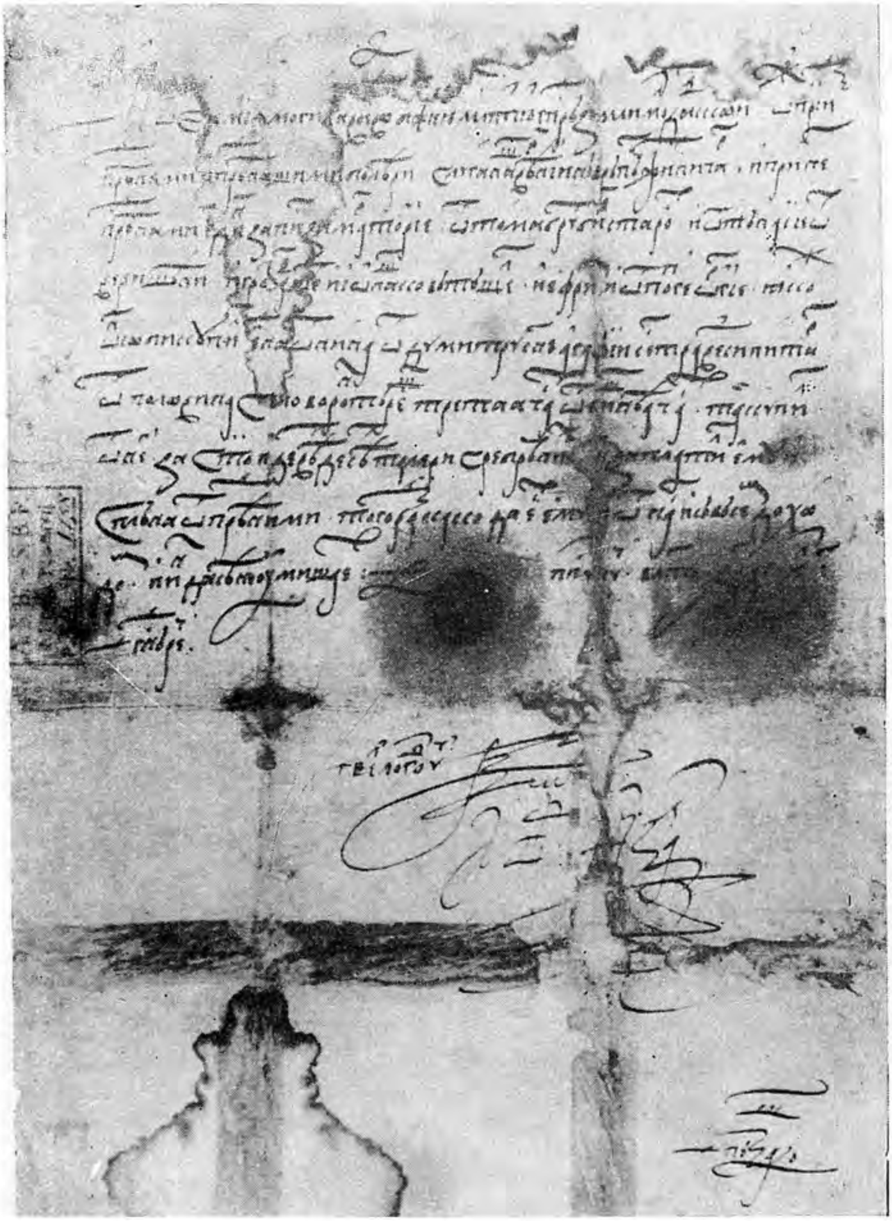

Doc. Nr. 150 (pag. 106)

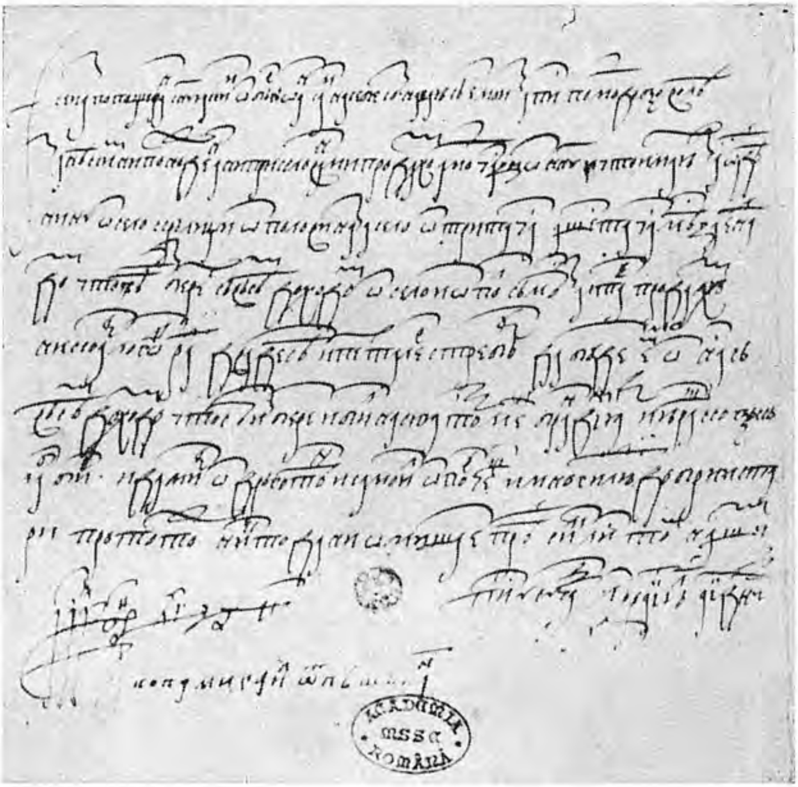
Doc. Nr. 151 (pag. 106—107)

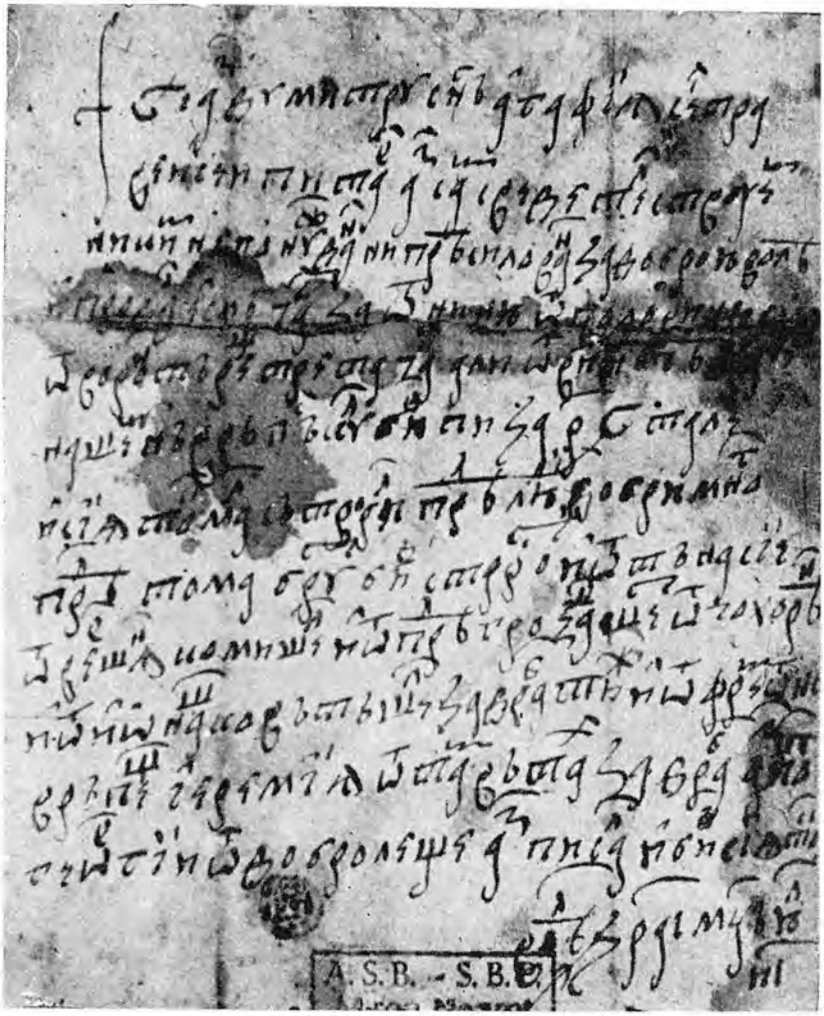
Doc. Nr. 153 (pag. 108)

Doc. Nr. 155 (pag. 109)

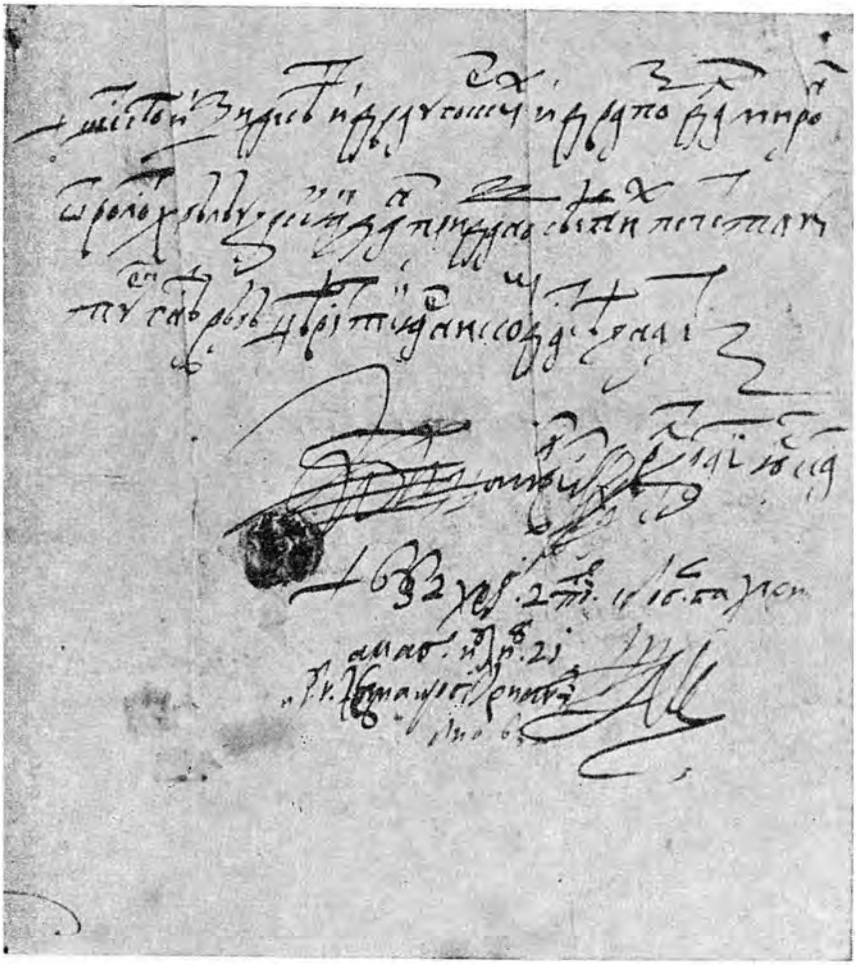
Doc. Nr. 158 (pag. 111)

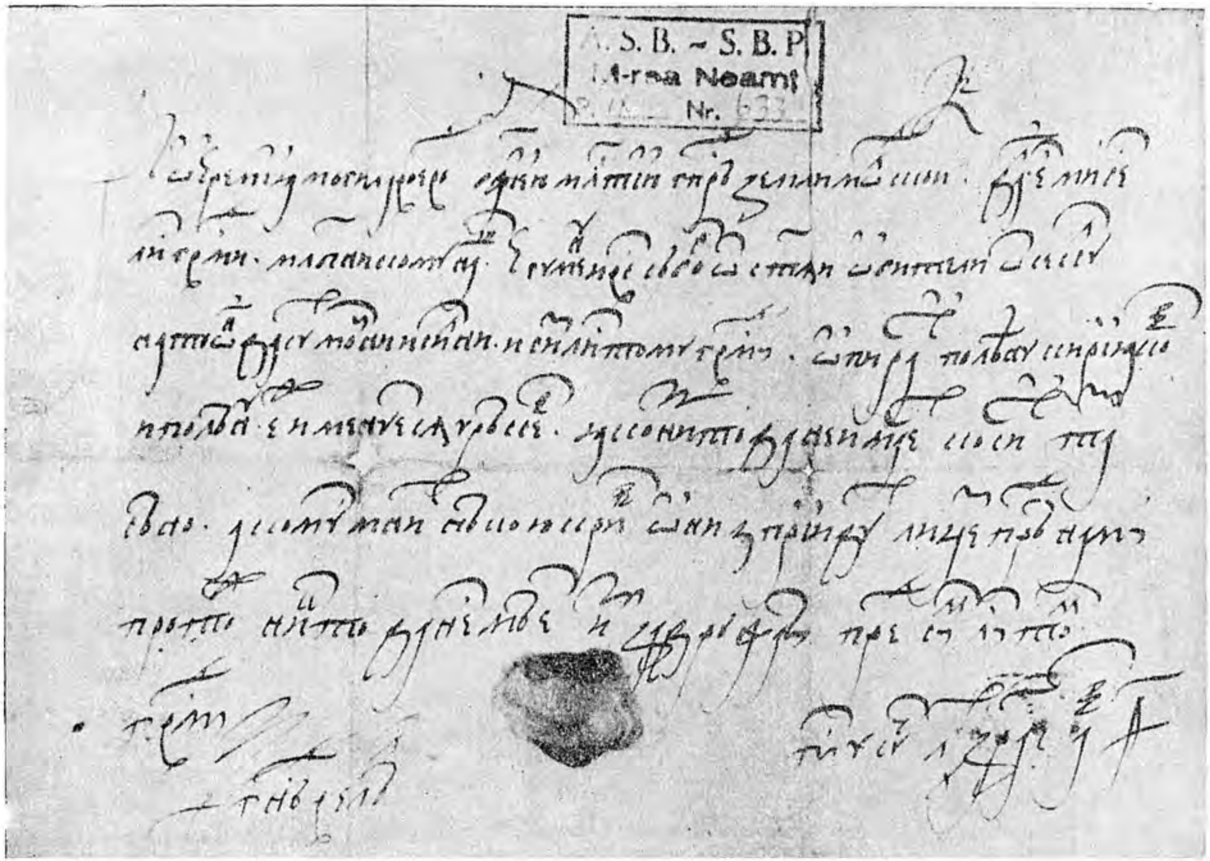

Doc. Nr. 159 (pag. 111—112)

Doc. Nr. 160 (pag. 112)

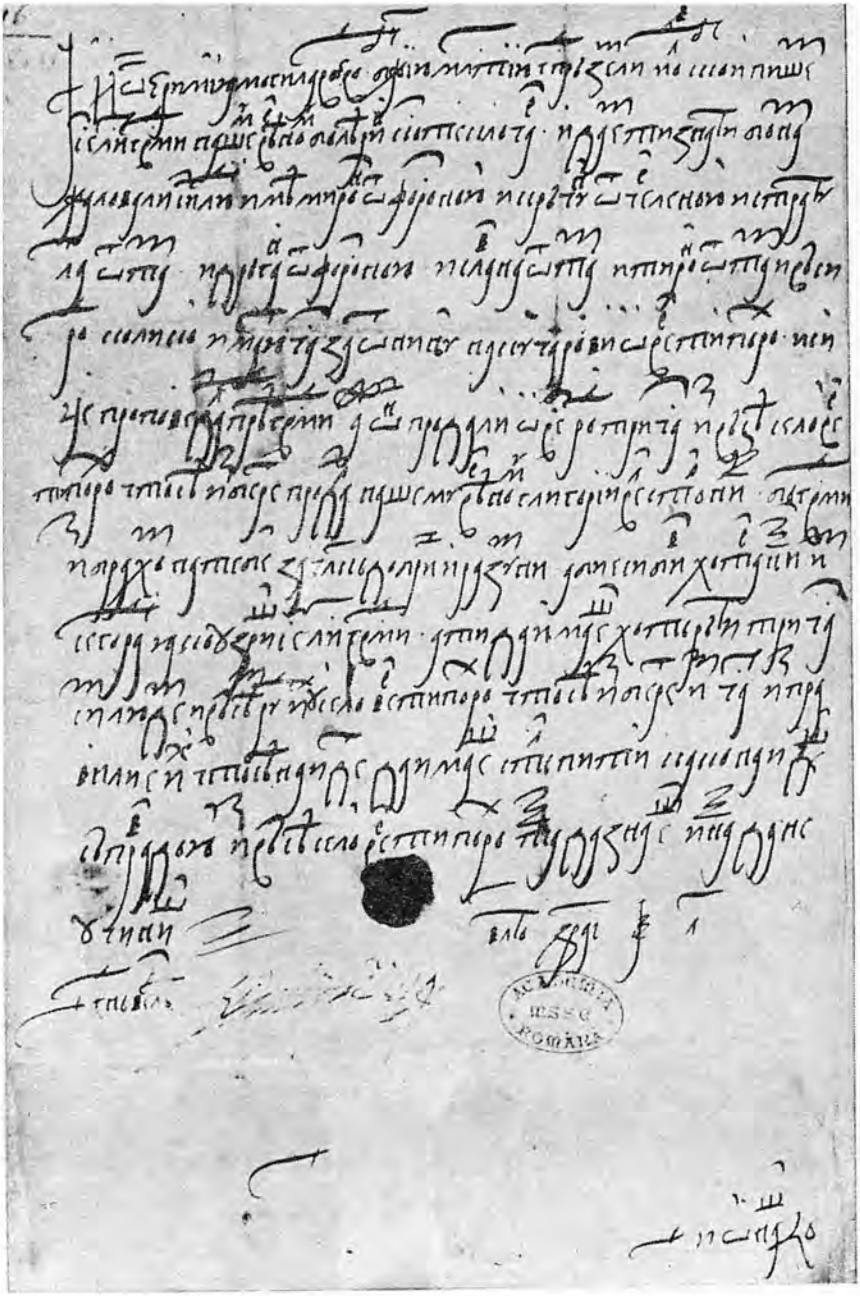

Doc, Nr. 161 (pag. 112)

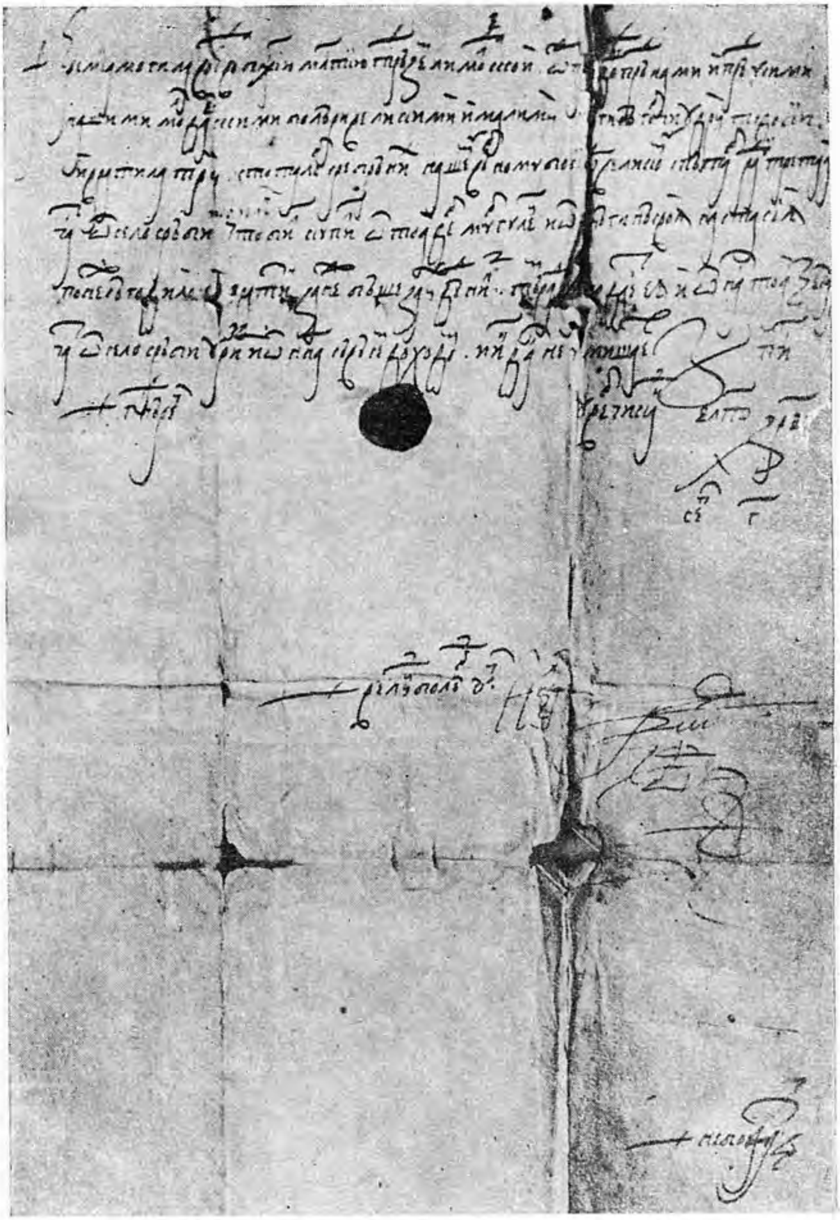
Doc. Nr. 162 (pag. 113)

Doc. Nr. 164 (pag. 114–115)

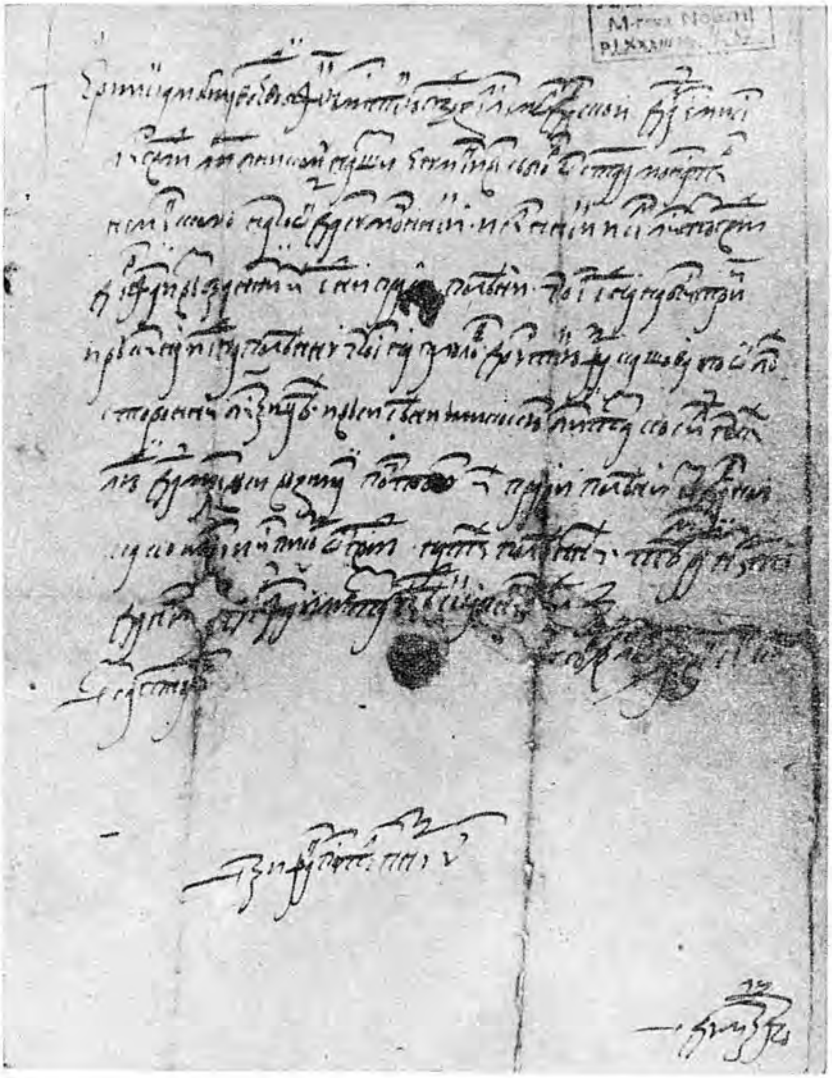
Doc. Nr. 165 (pag. 115)

Doc. Nr. 168 (pag. 116–117)

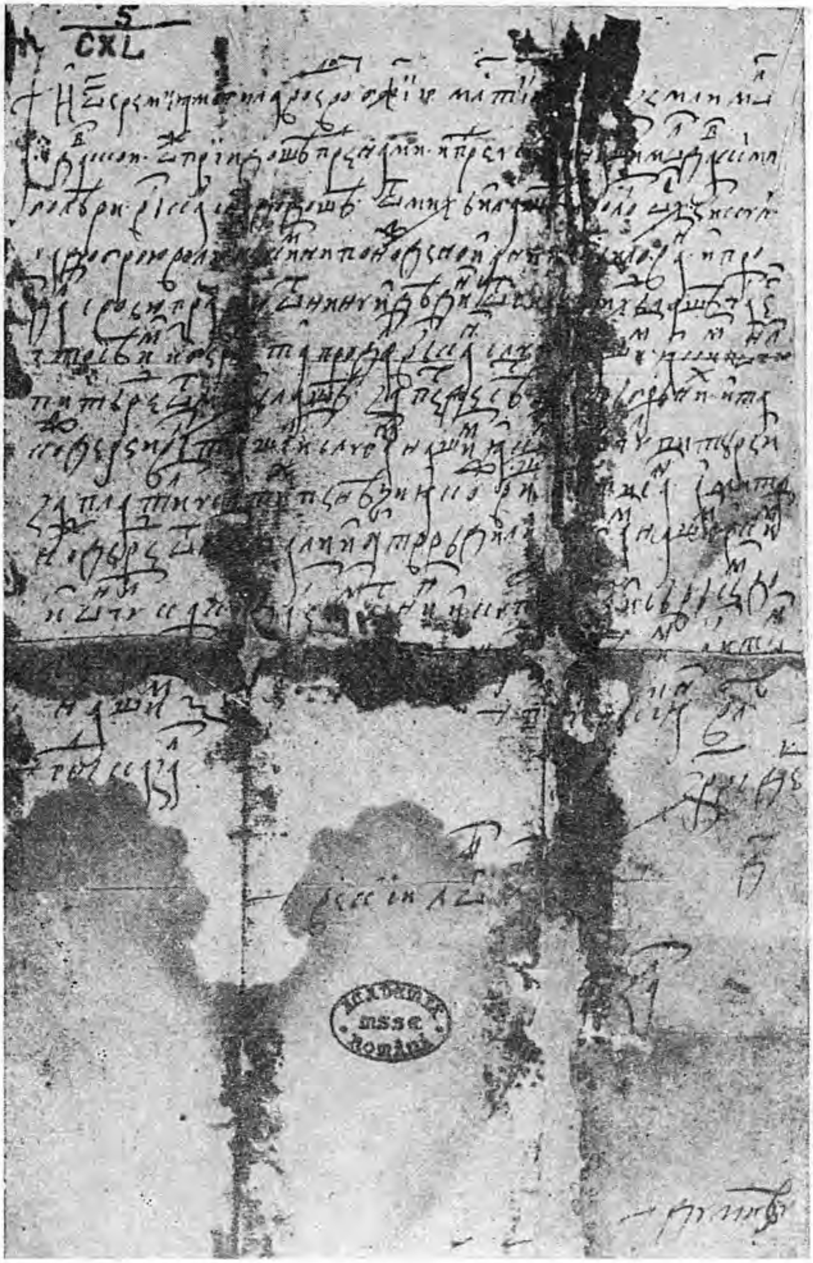
Doc. Nr. 169 (pag. 117)

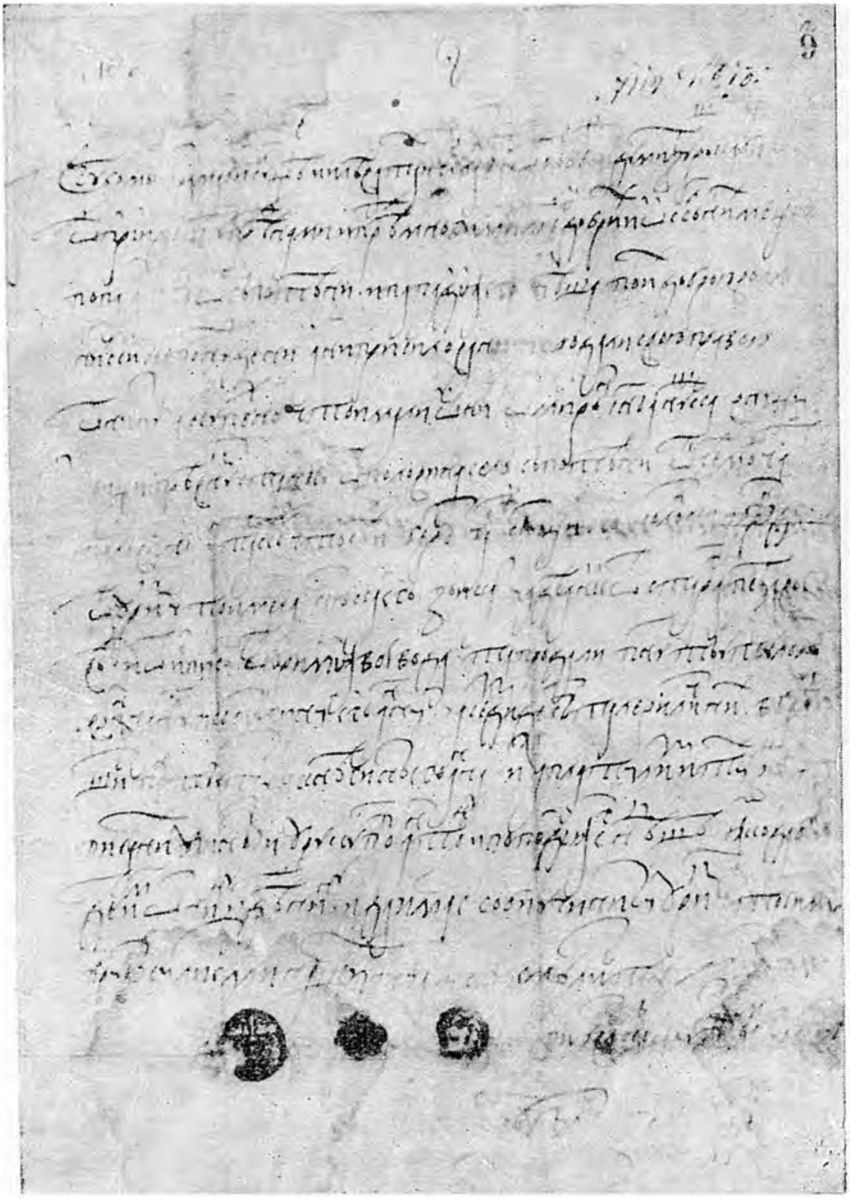
Doc. Nr. 171 (pag. 118–119)

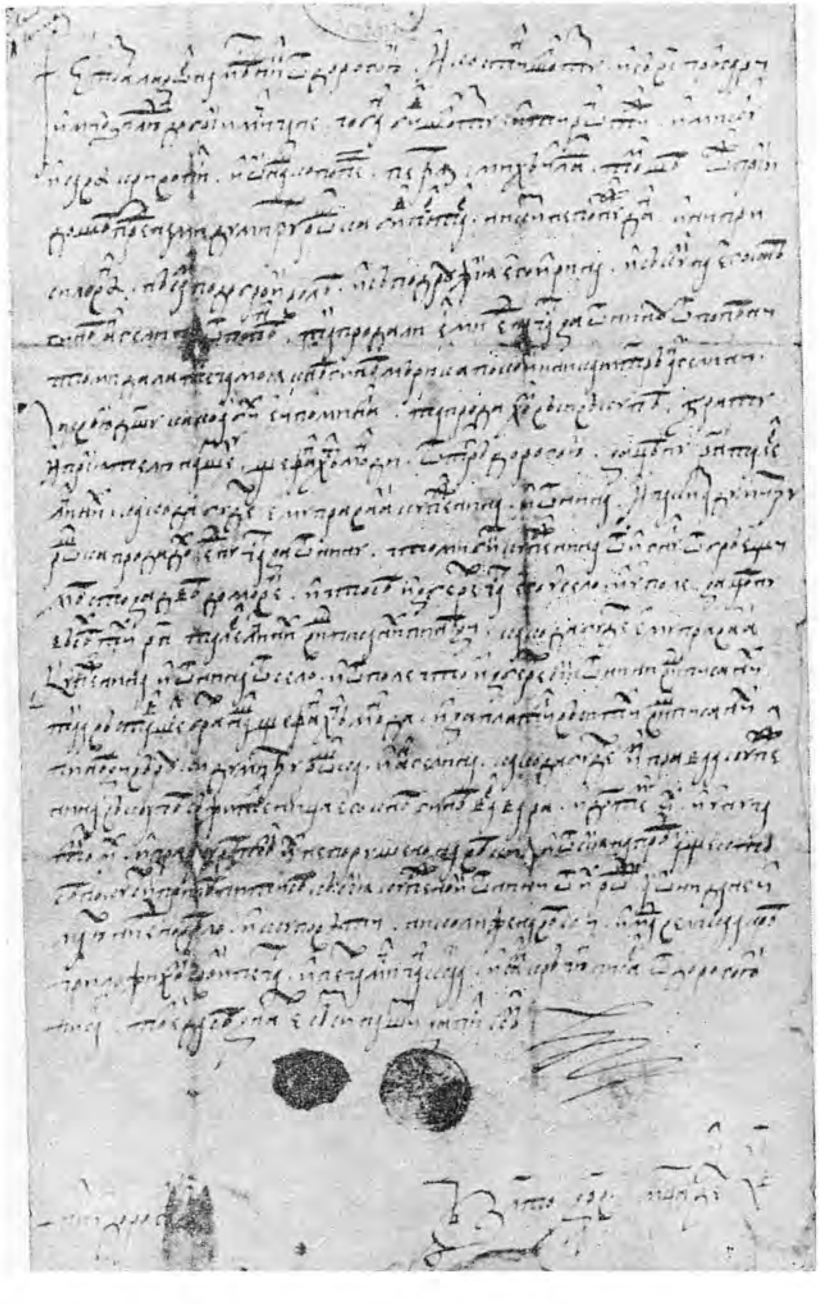
Doc. Nr. 172 (pag. 119)

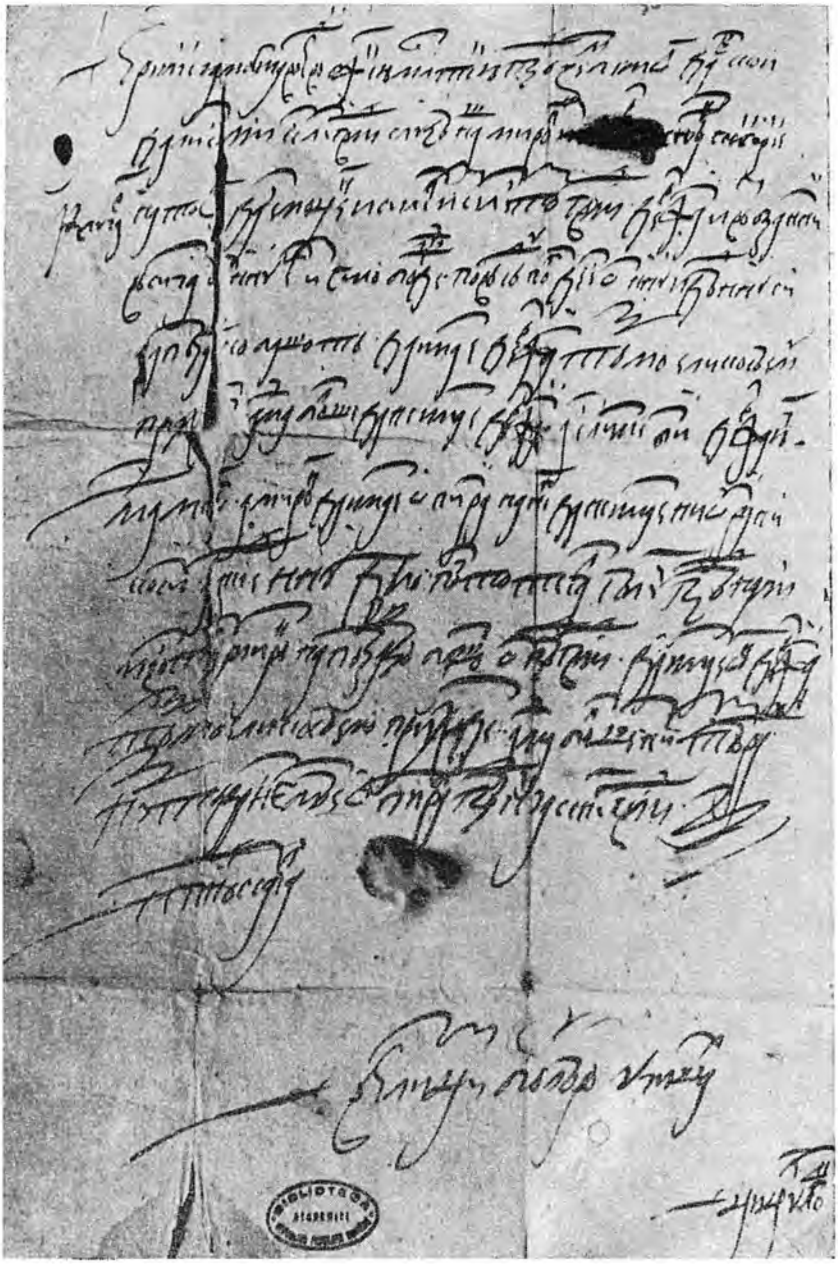
Doc. Nr. 173 (pag. 119—120)

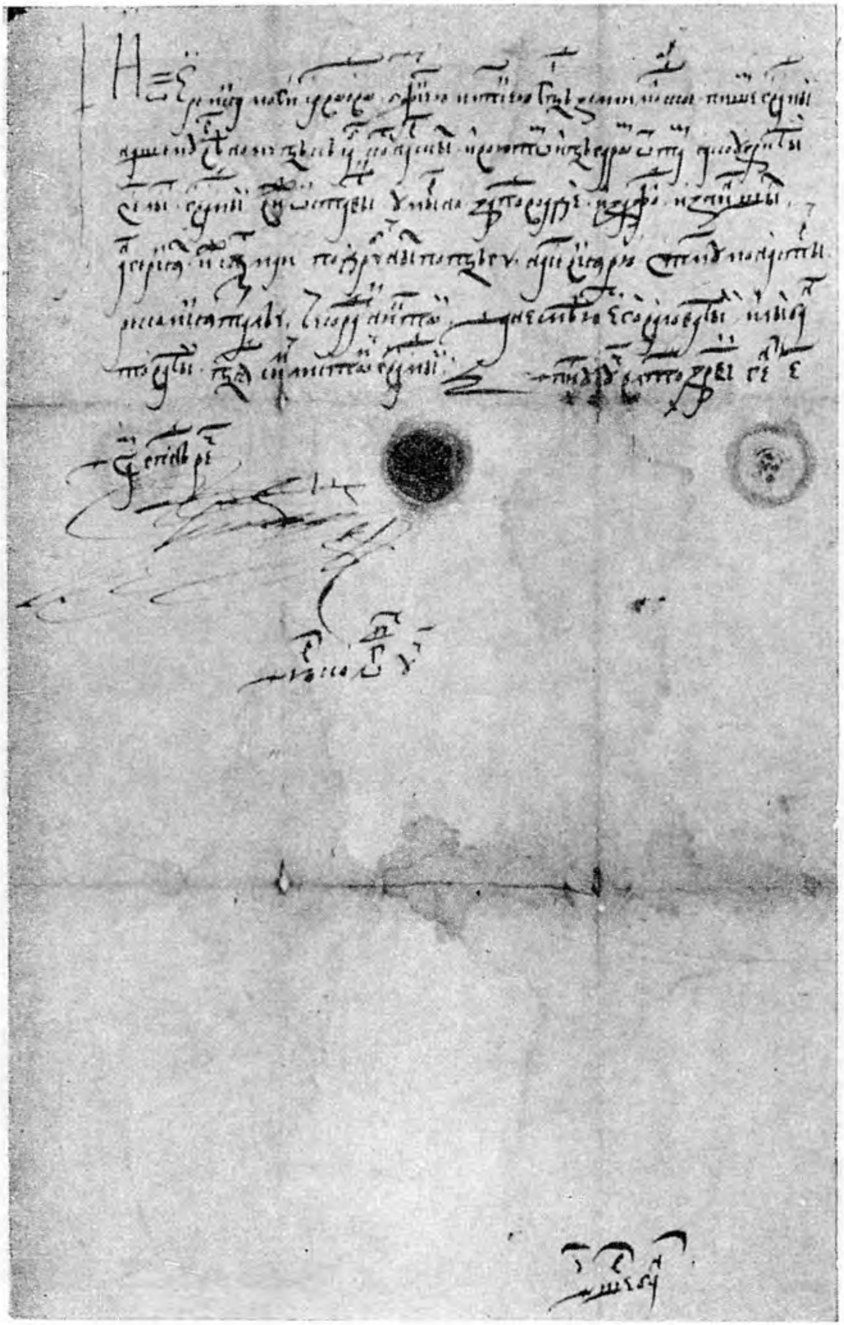
Doc. Nr. 175 (pag. 121—122)

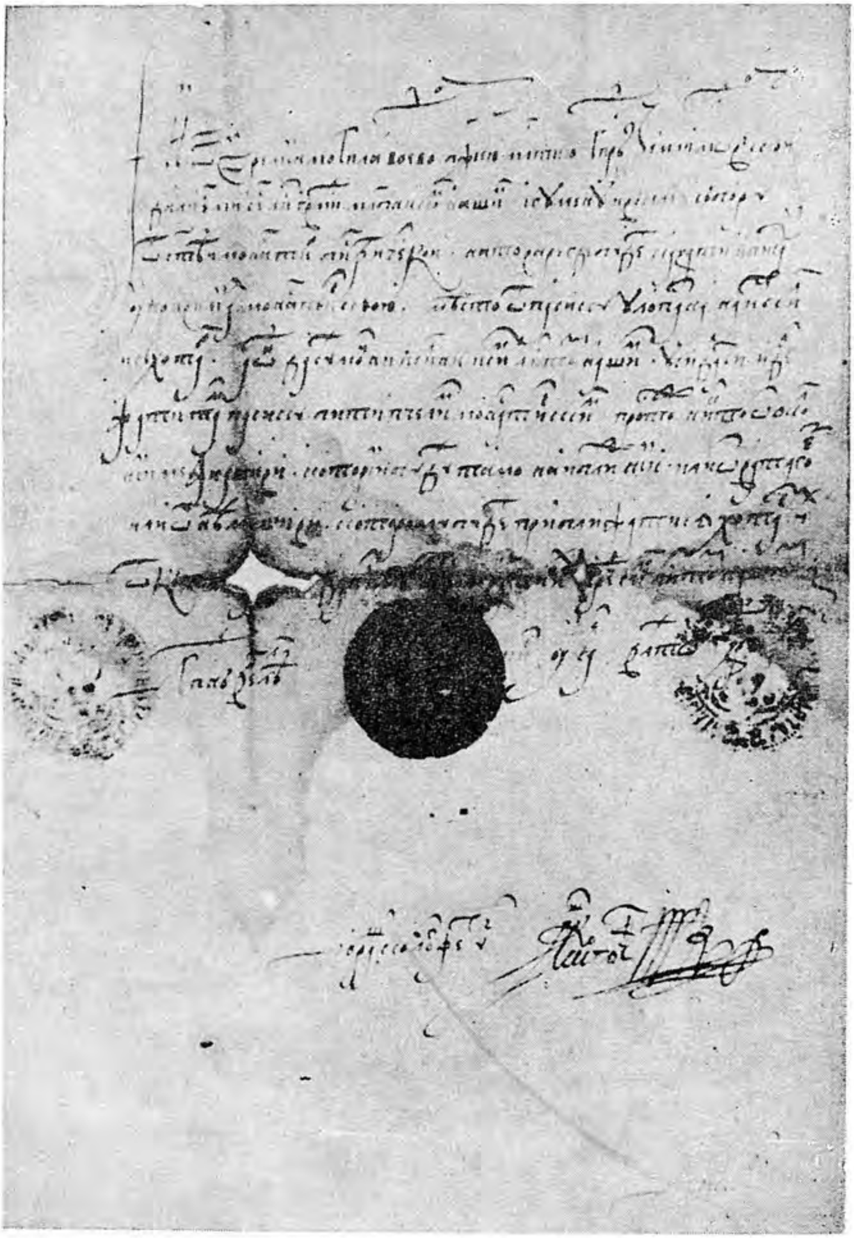
Doc. Nr. 177 (pag. 123—124)

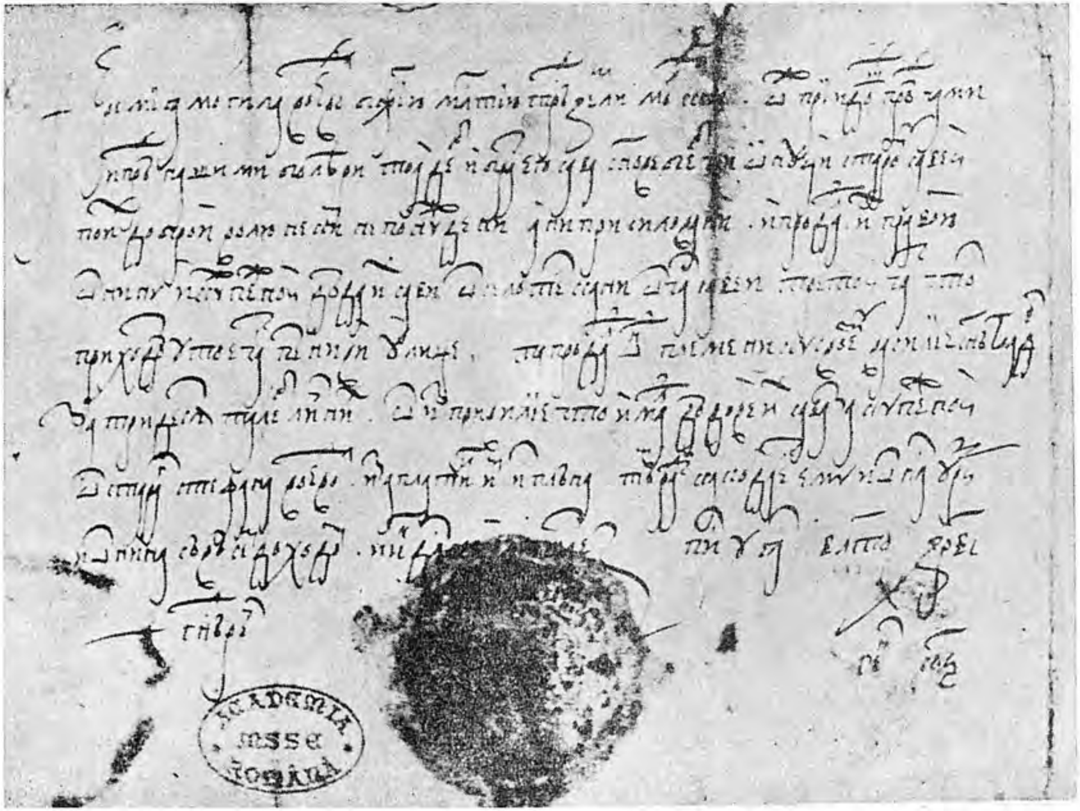

Doc. Nr. 179 (pag. 125)

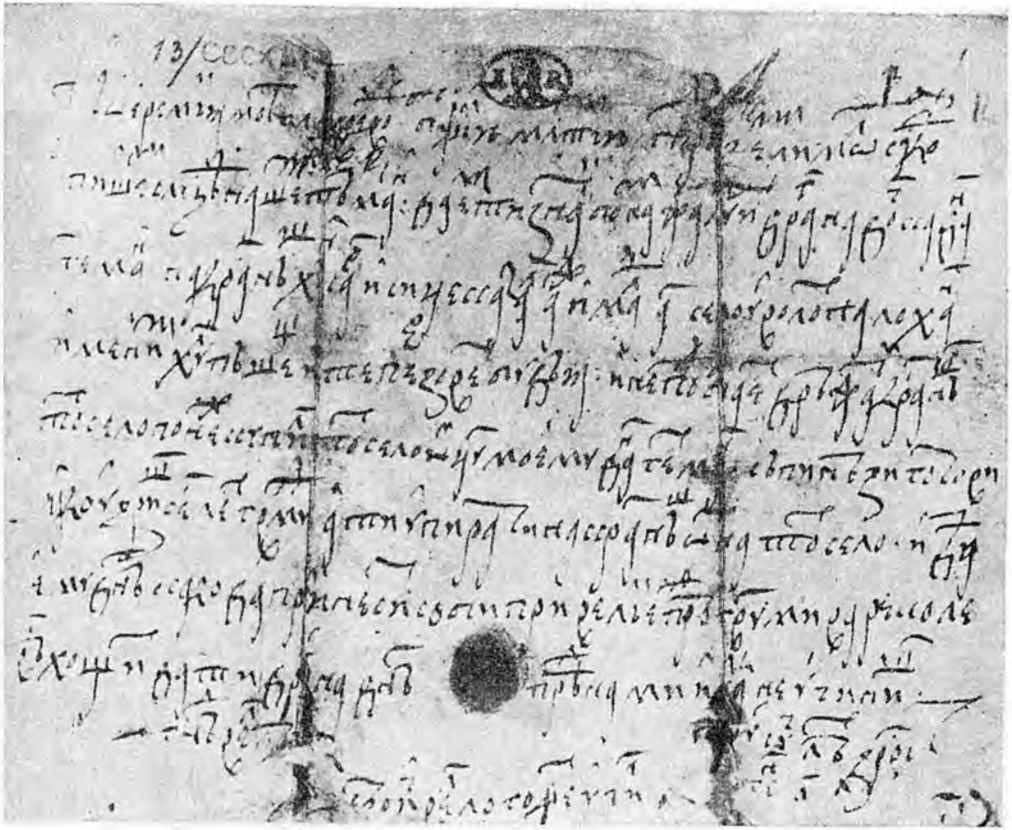

Doc. Nr. 180 (pag. 126)

Doc. Nr. 182 (pag. 126—127)

Doc. Nr. 183 (pag. 127)

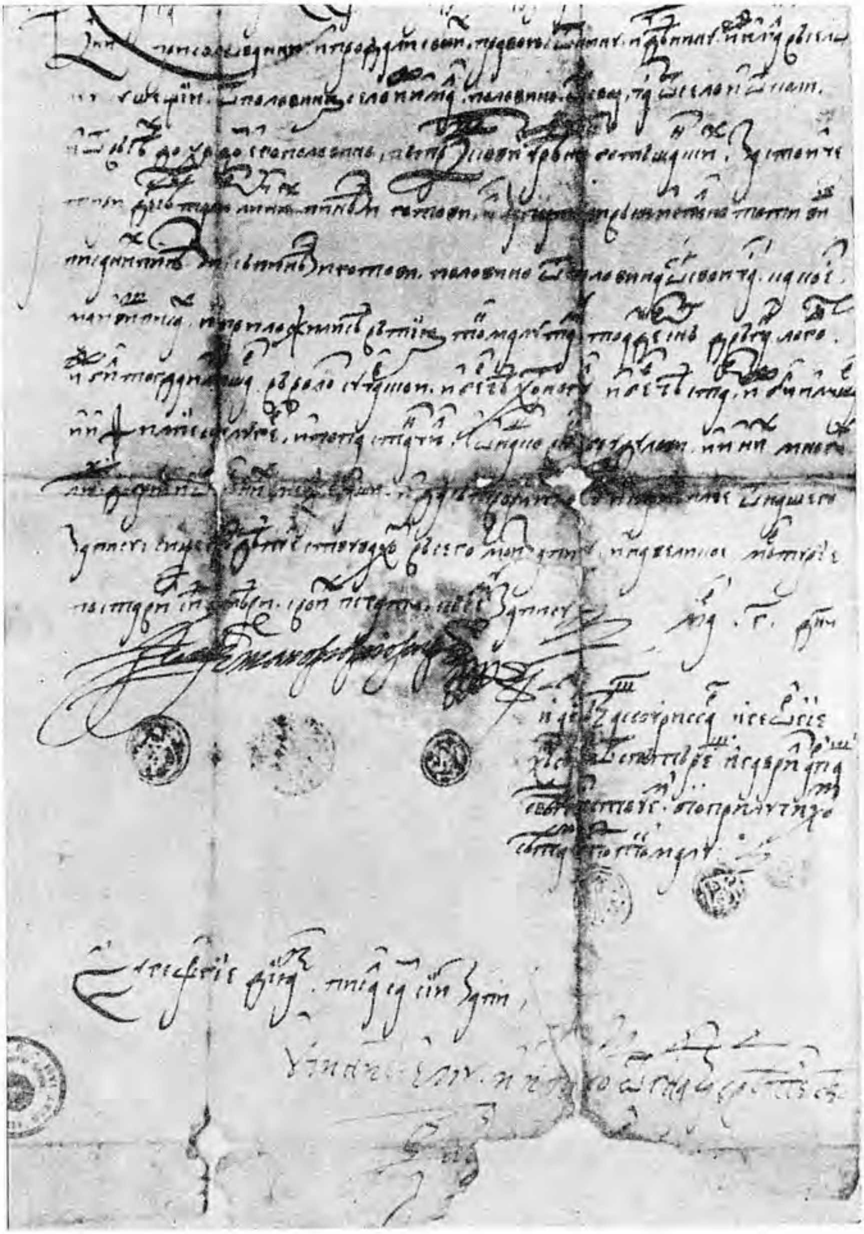
Doc. Nr. 184 (pag. 127—128)

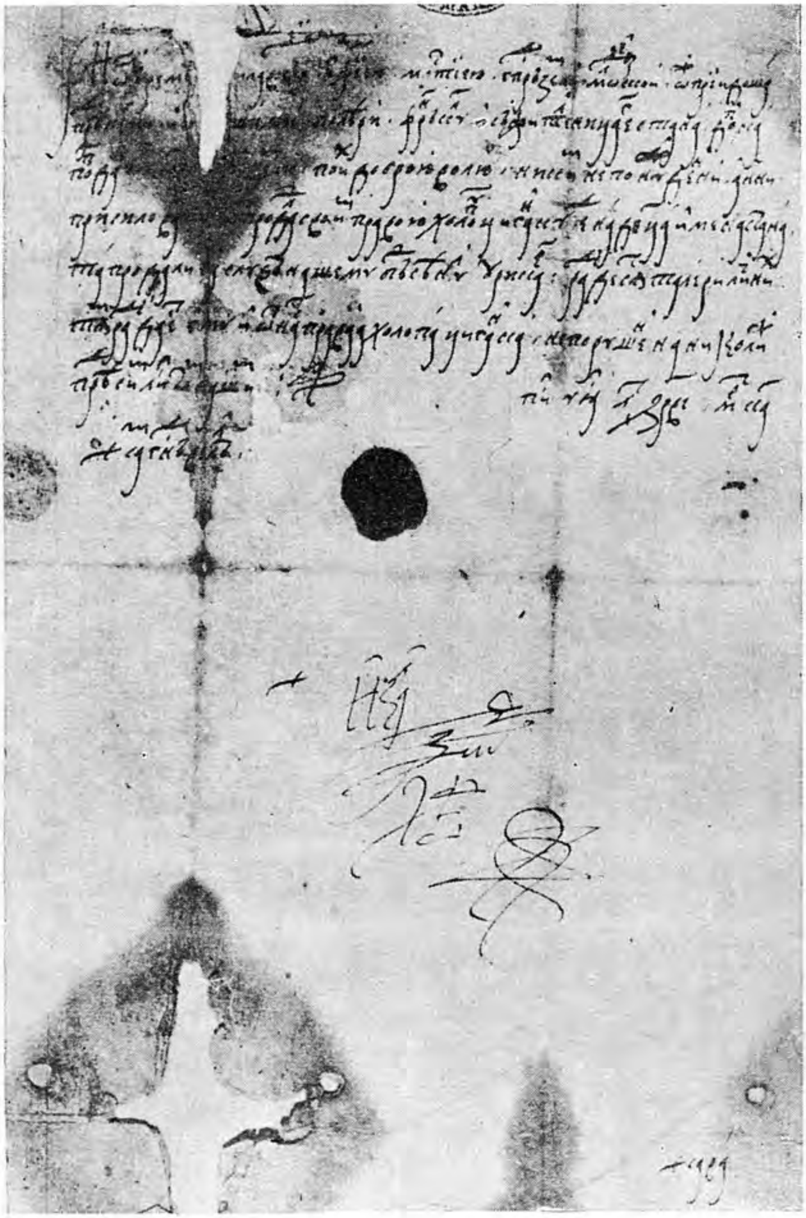
Doc. Nr. 186 (pag. 129)

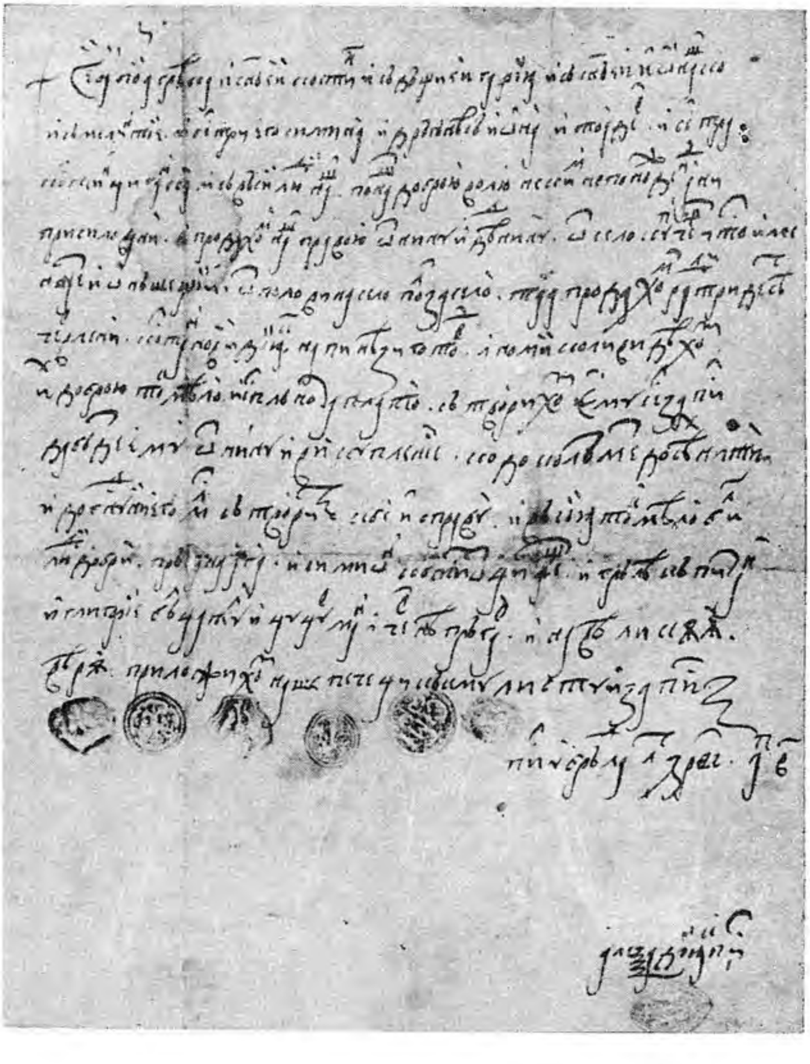
Doc. Nr. 187 (pag. 129)

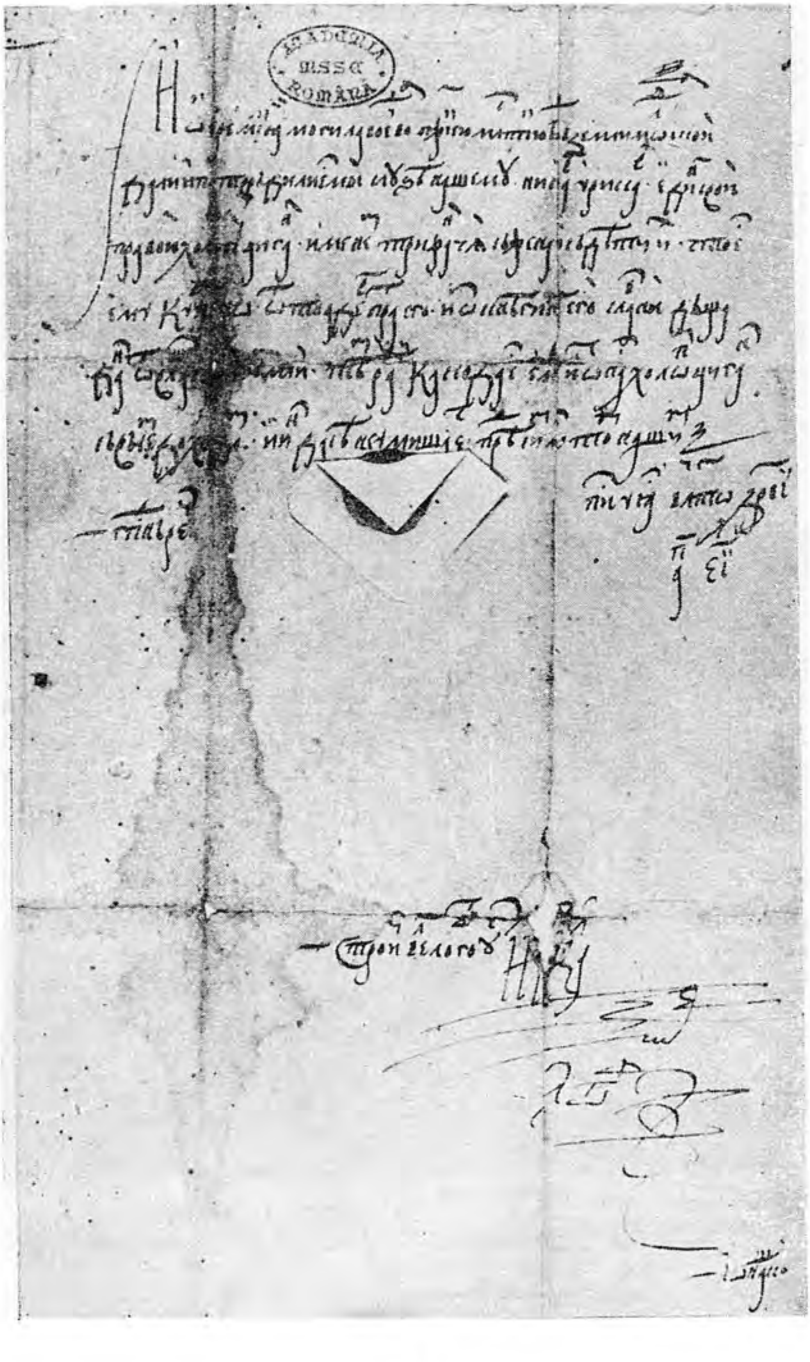
Doc. Nr. 191 (pag. 133)

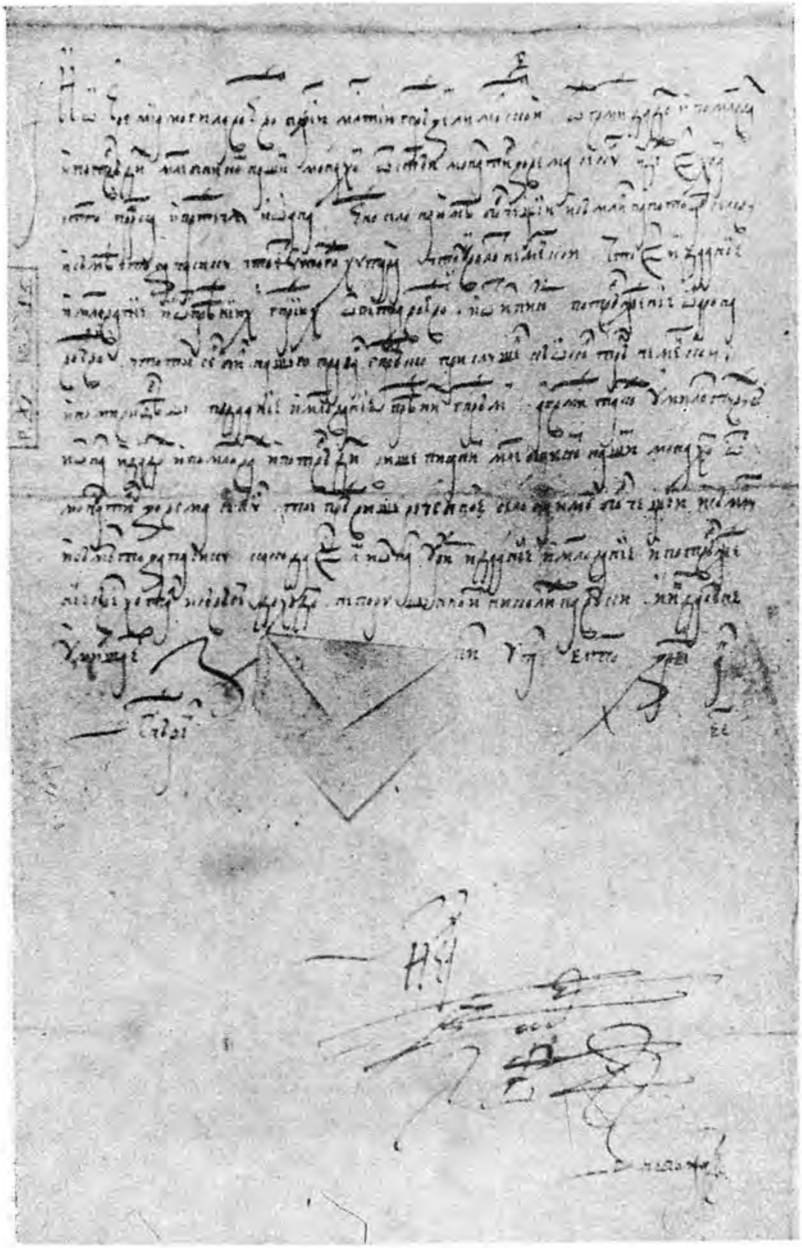
Doc. Nr. 194 (pag. 136)

Doc. Nr. 197 (pag. 138)

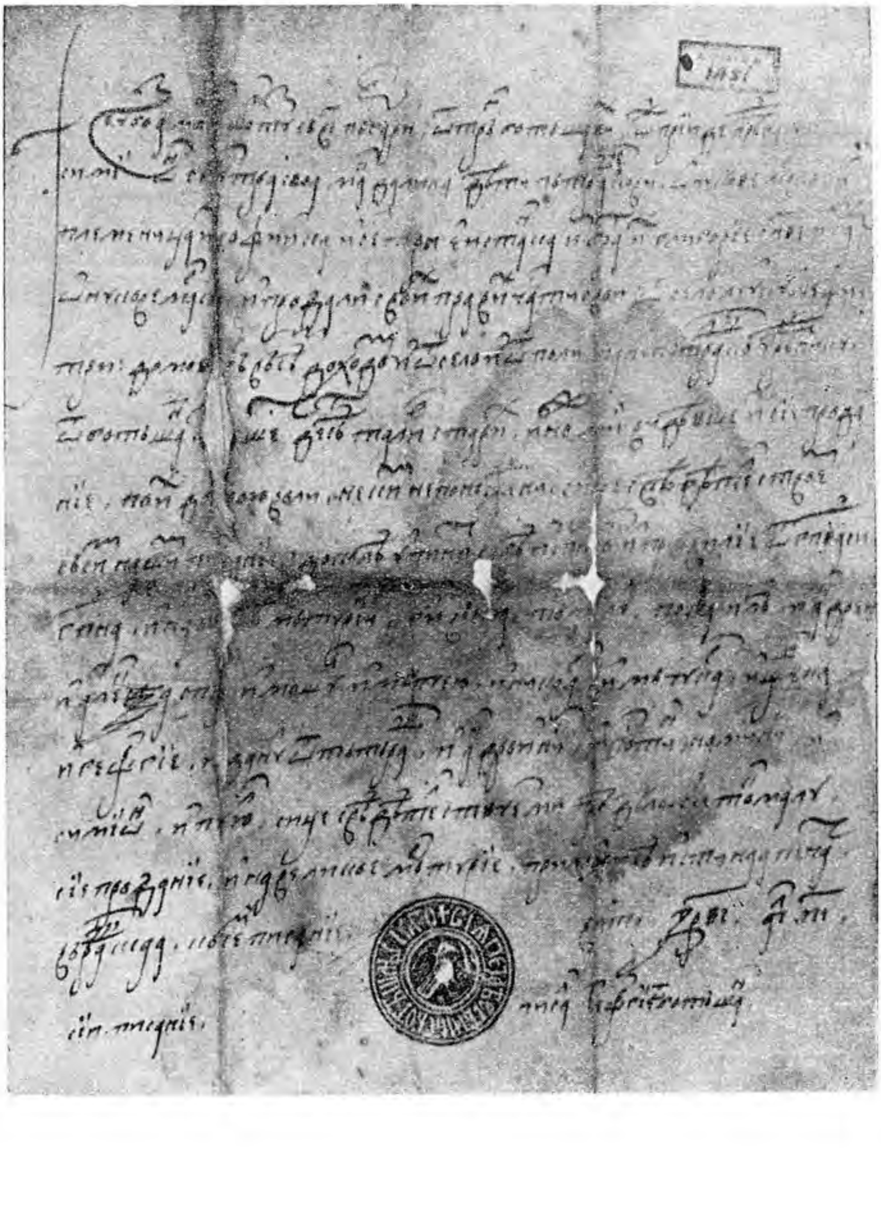
Doc. Nr. 198 (pag. 138)

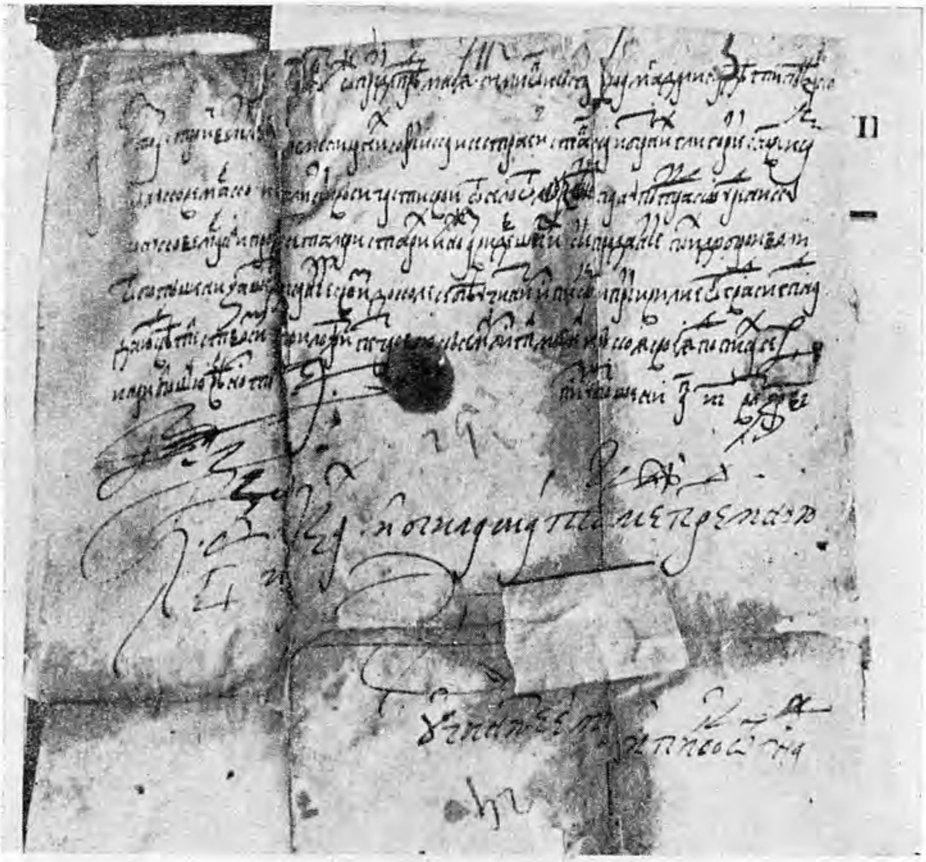
Doc. Nr. 199 (pag. 139)

Doc. Nr. 200 (pag. 139)

Doc. Nr. 201 (pag. 140)

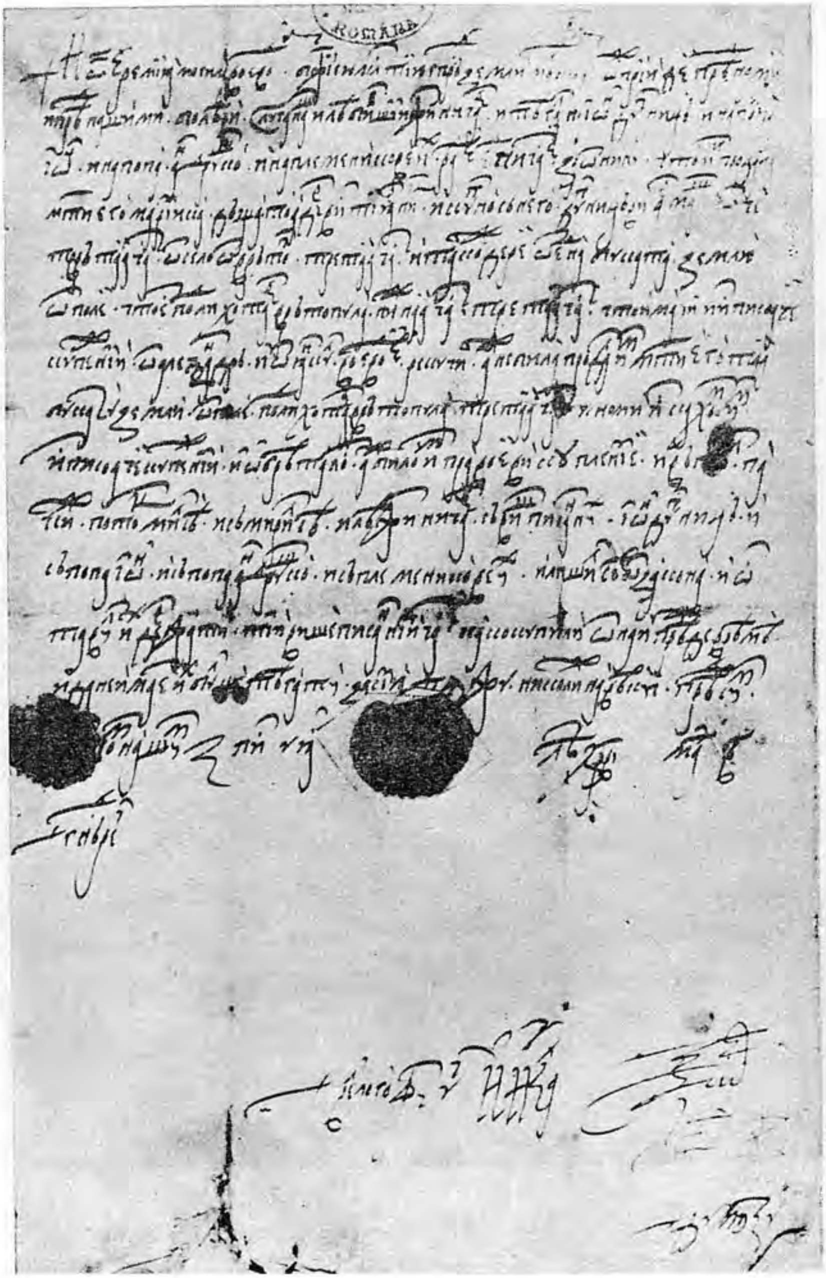

II

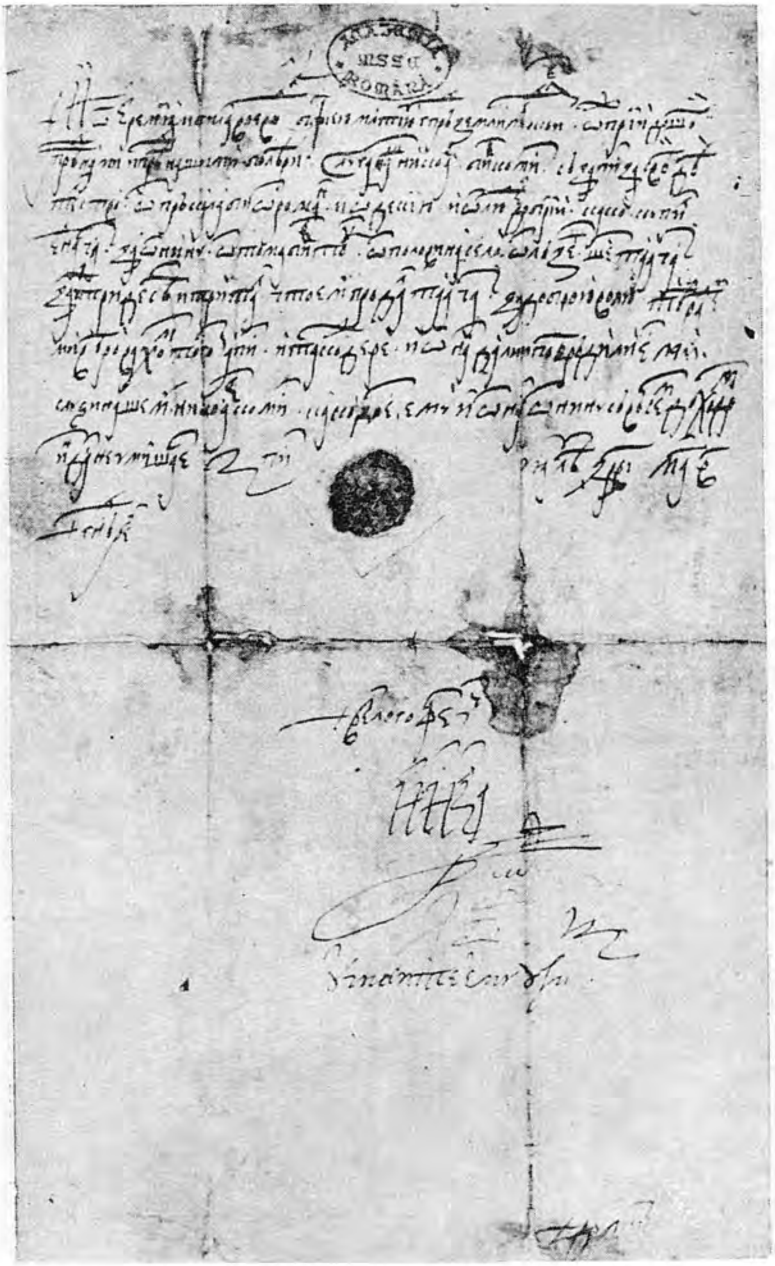
Doc. Nr. 205 (pag. 142—143)

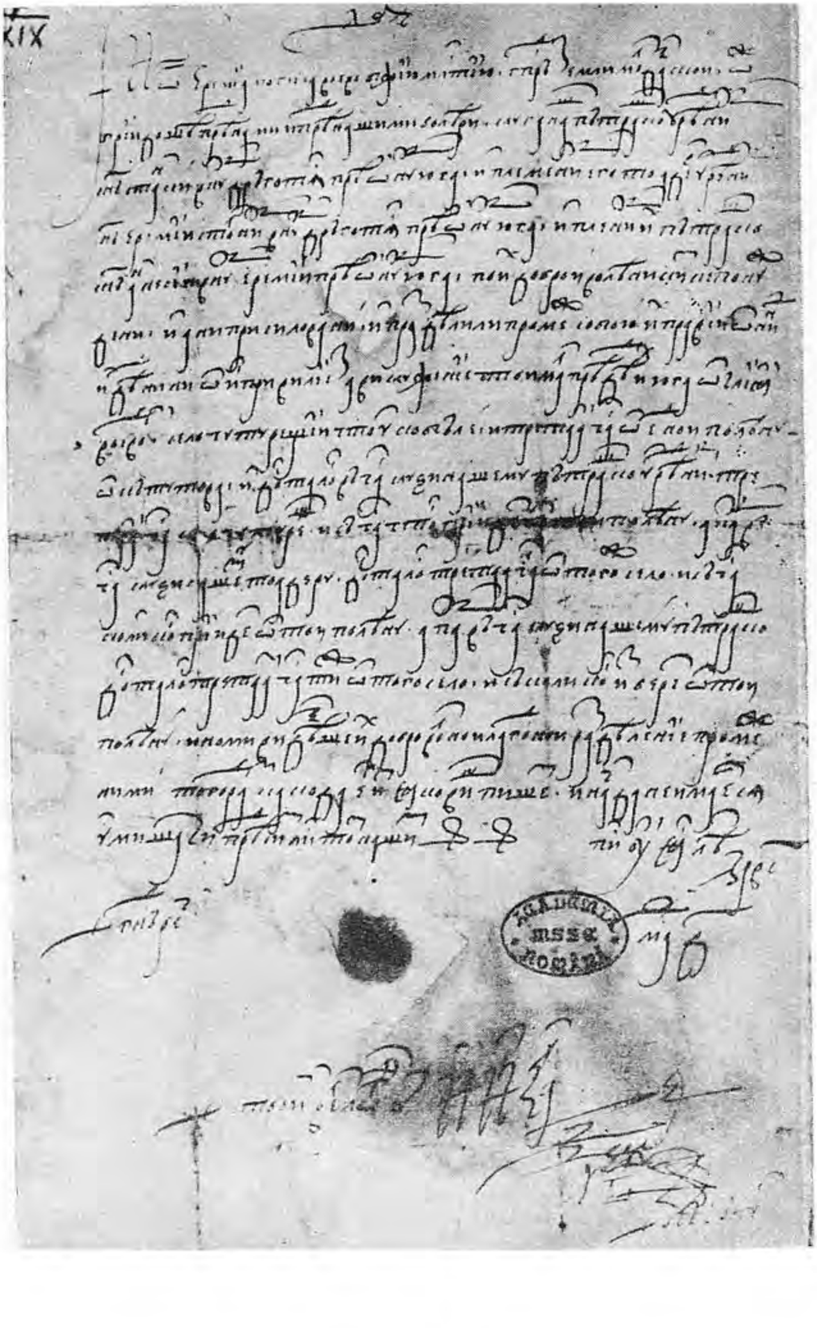
Doc. Nr. 207 (pag. 143—144)

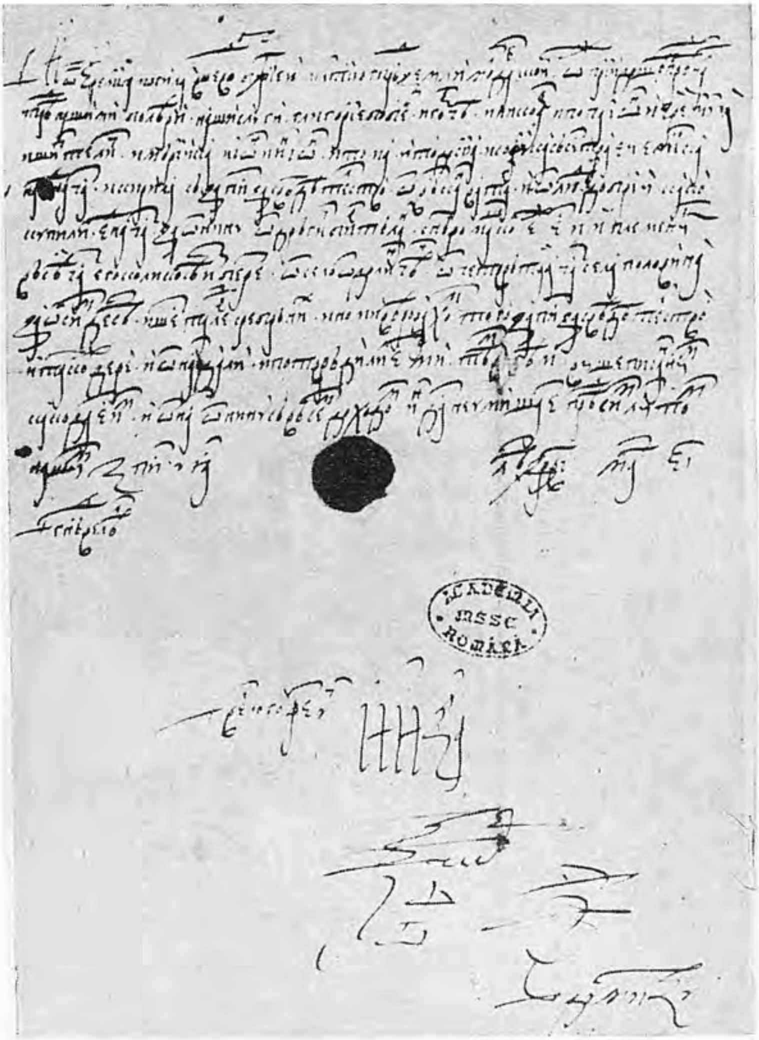
Doc. Nr. 208 (pag. 144)

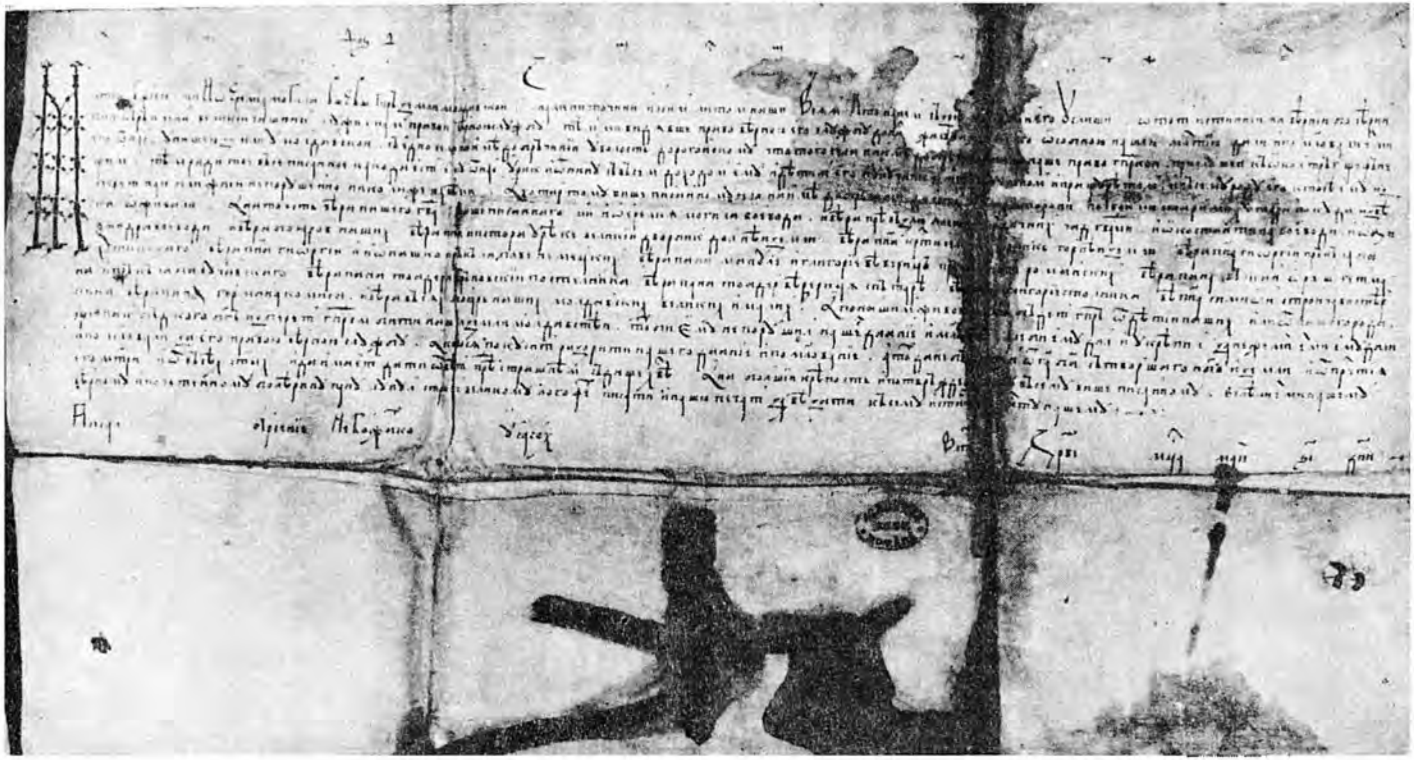

Doc. Nr. 209 (pag. 145)

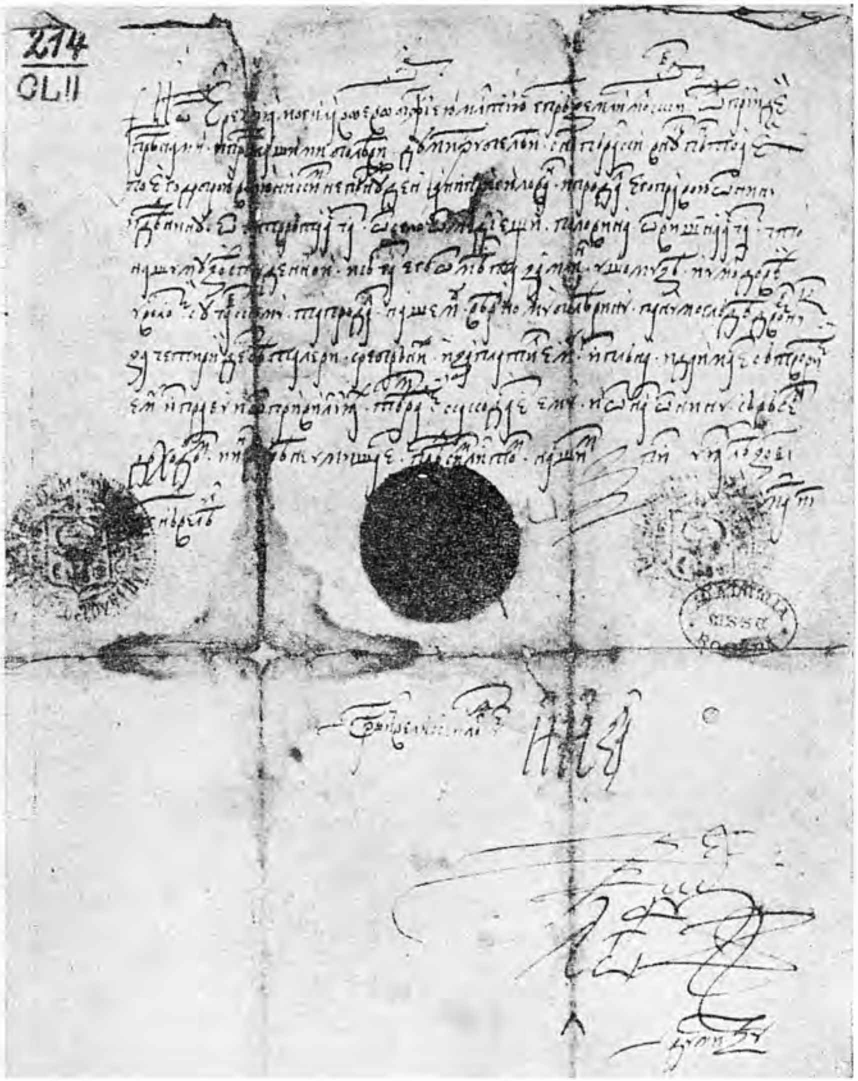
Doc. Nr. 211 (pag. 146)

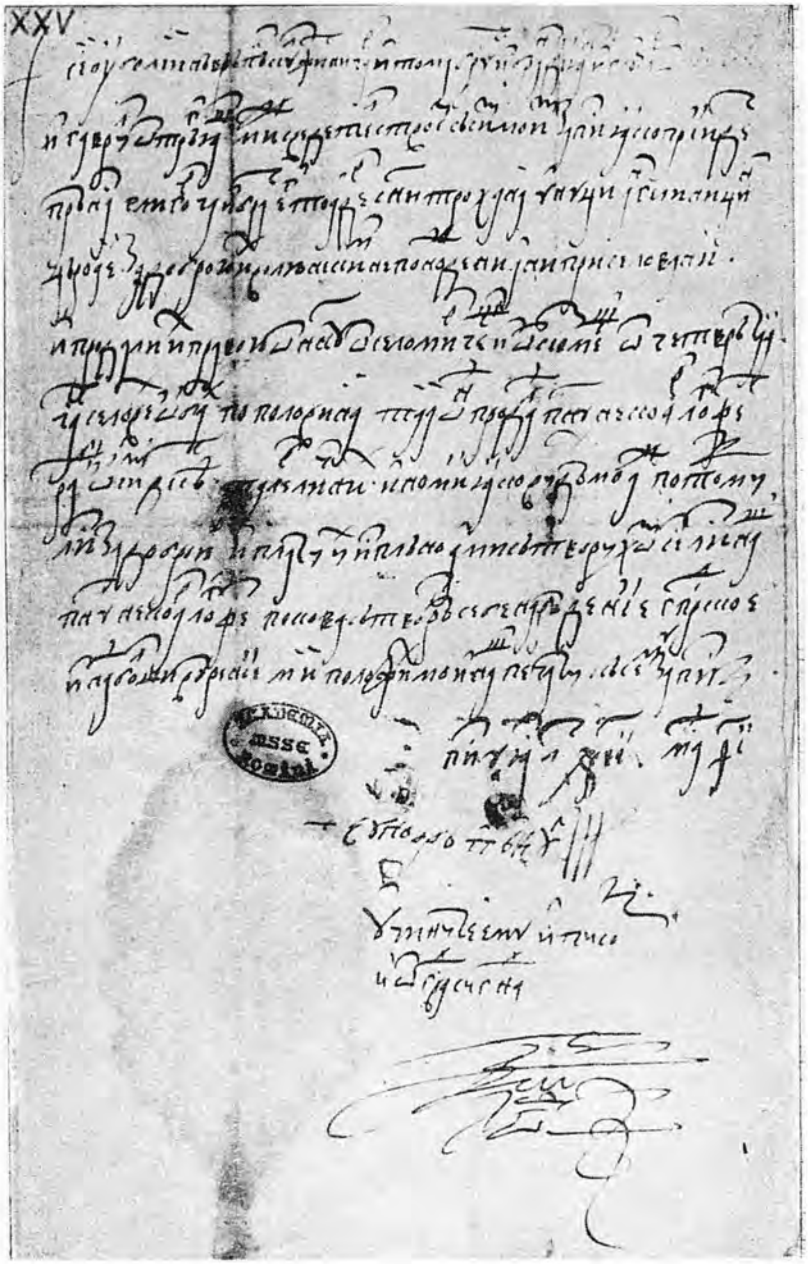

Doc. Nr. 212 (pag. 146—147)

Doc. Nr. 216 (pag. 152)

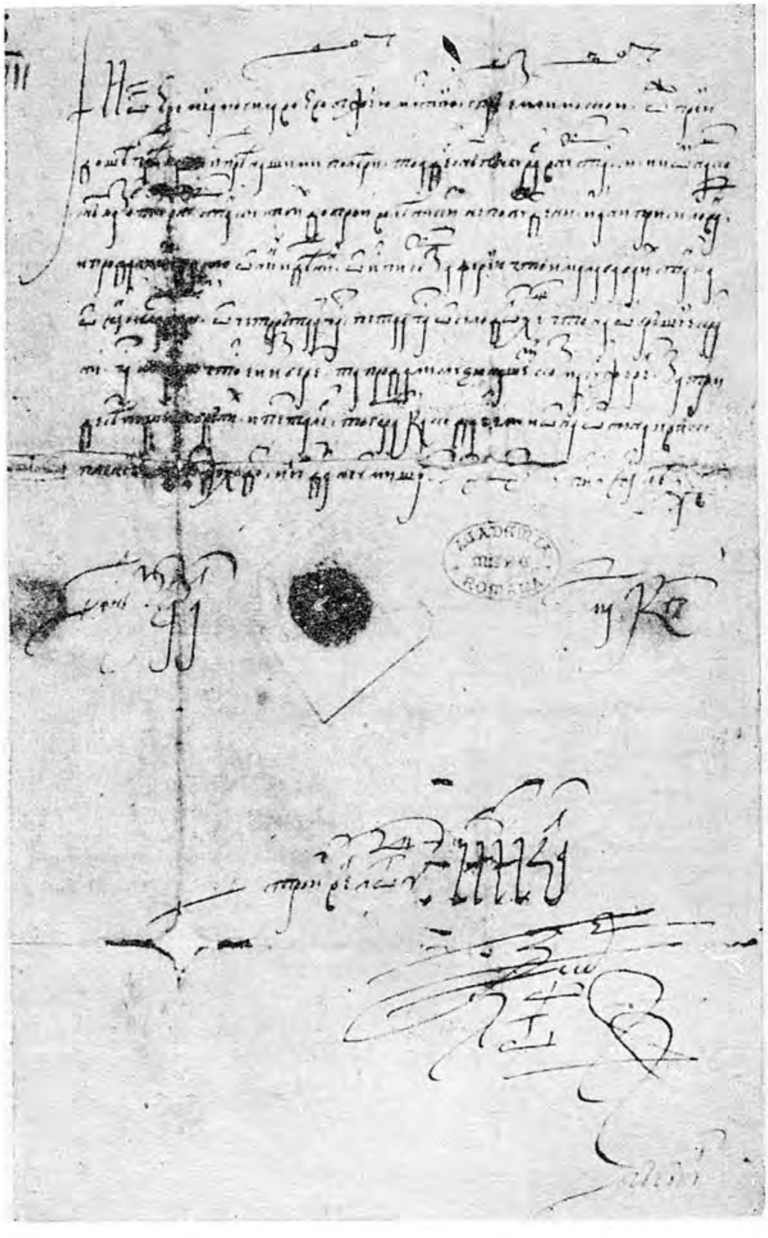
Doc. Nr. 217 (pag. 152—153)

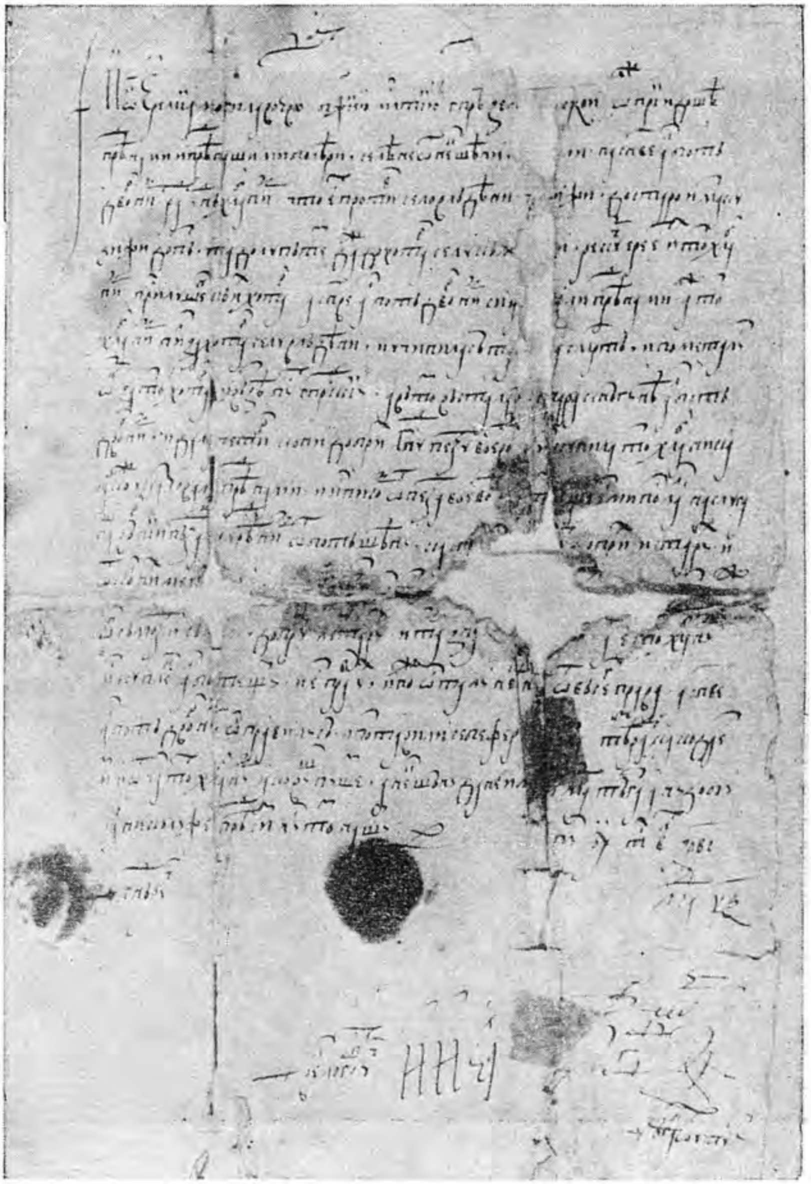
Doc. Nr. 219 (pag. 154)

Doc. Nr. 221 (pag. 155—156)

Doc. Nr. 223 (pag. 156—157)

Doc. Nr. 224 (pag. 157—158)

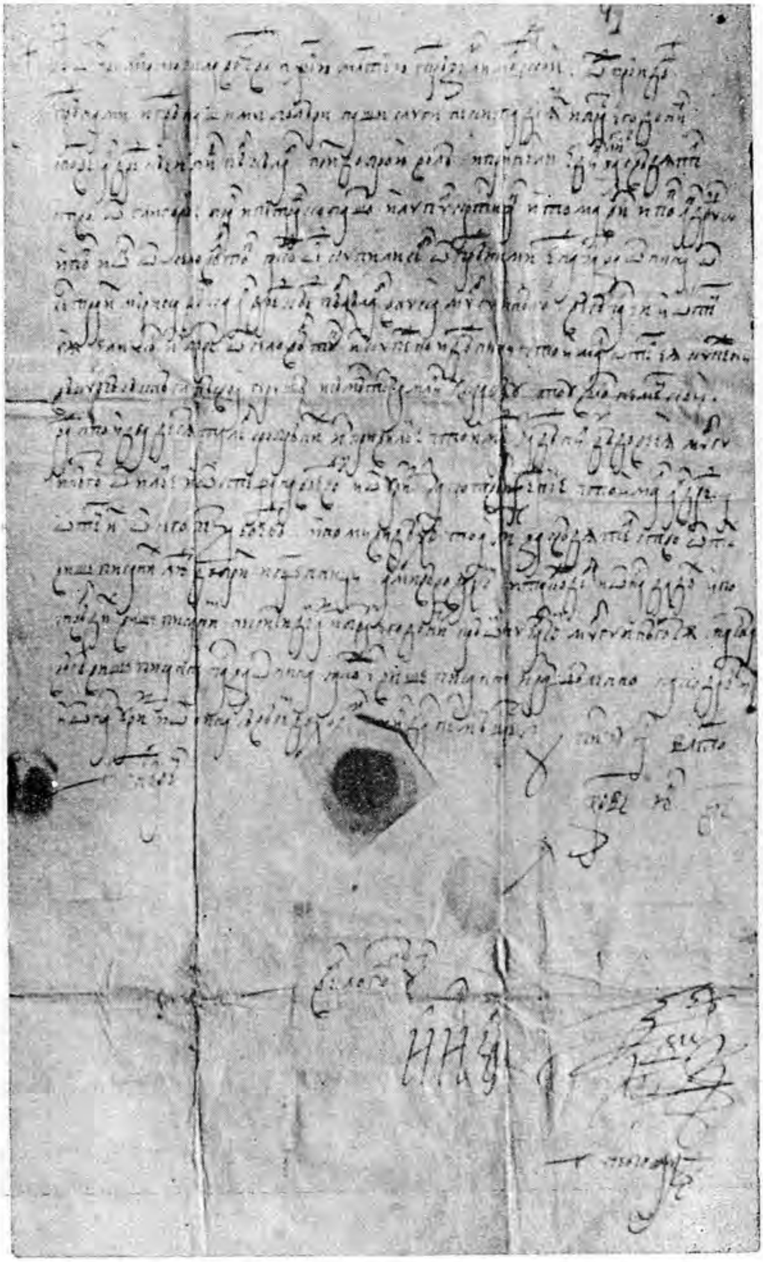
Doc. Nr. 225 (pag. 158)

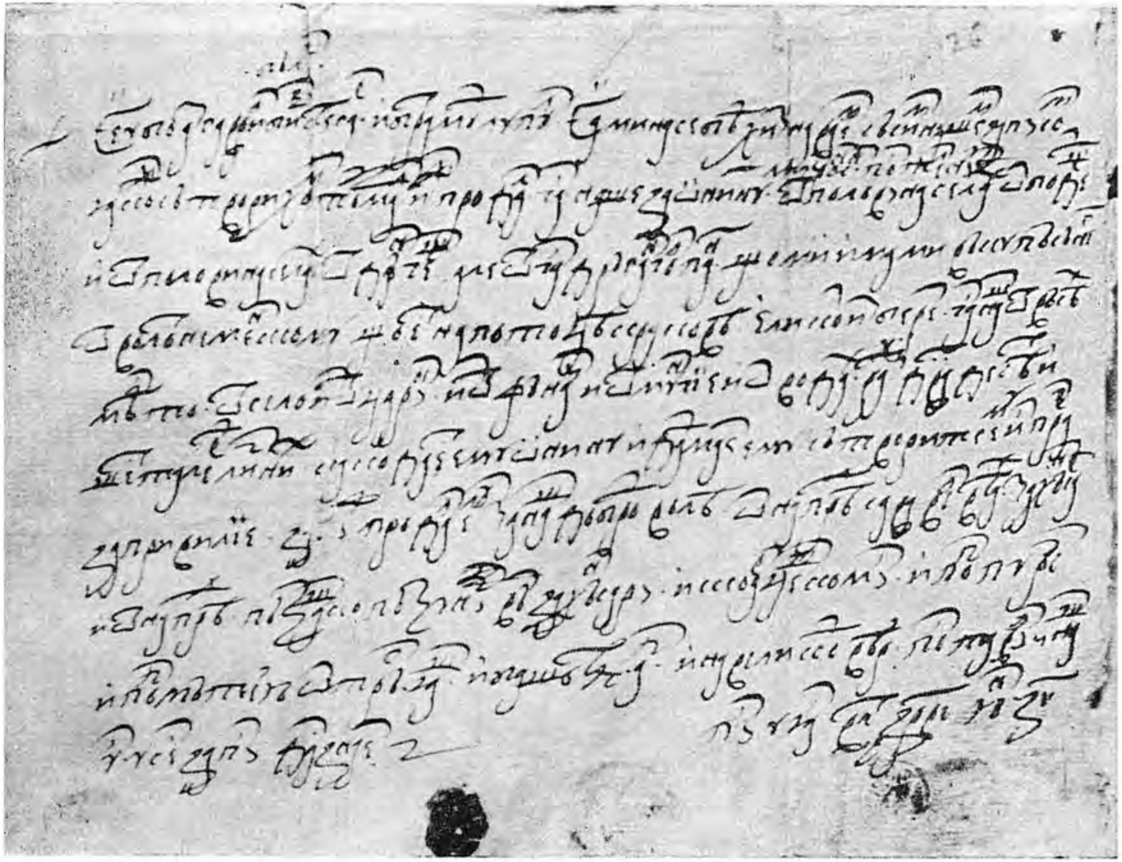

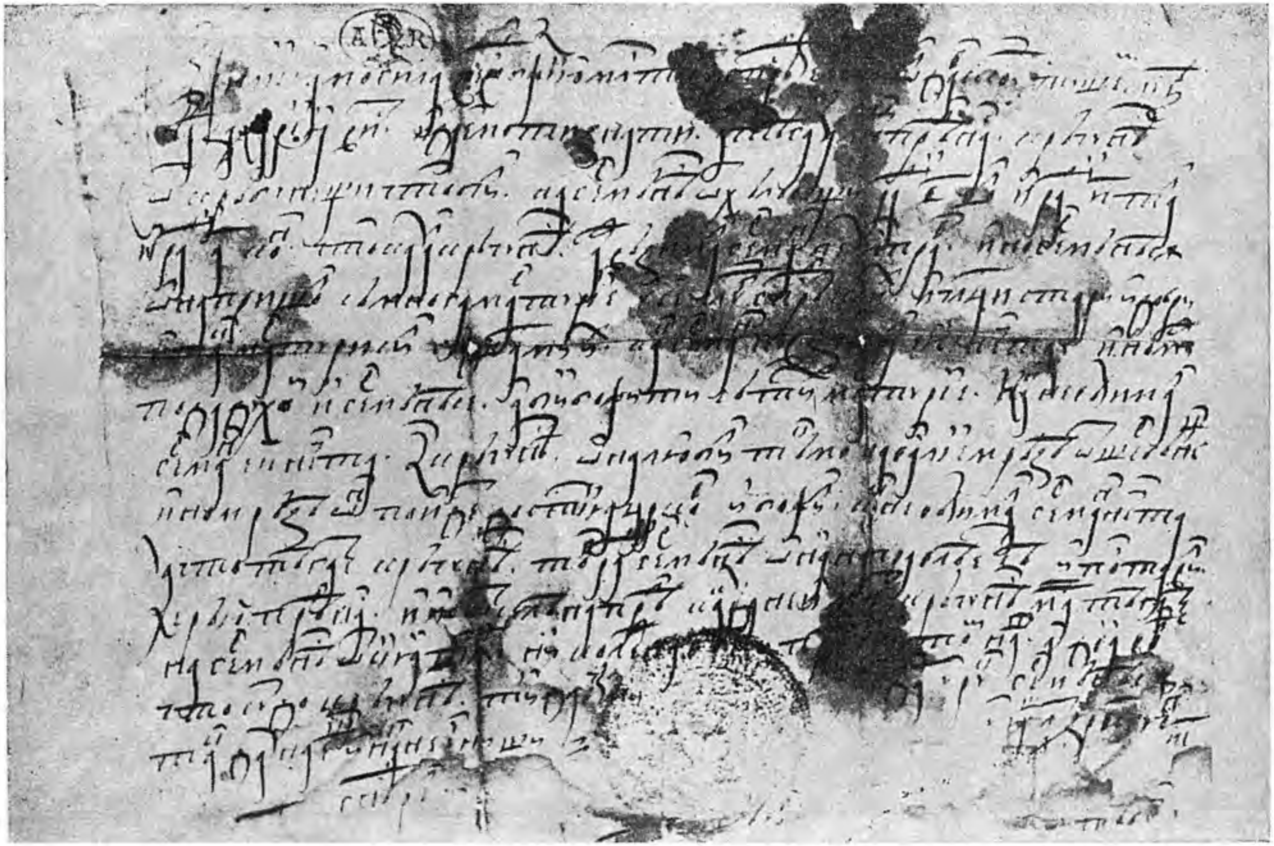
Doc. Nr. 226 (pag. 158—159)

Doc. Nr. 229 (pag. 160)

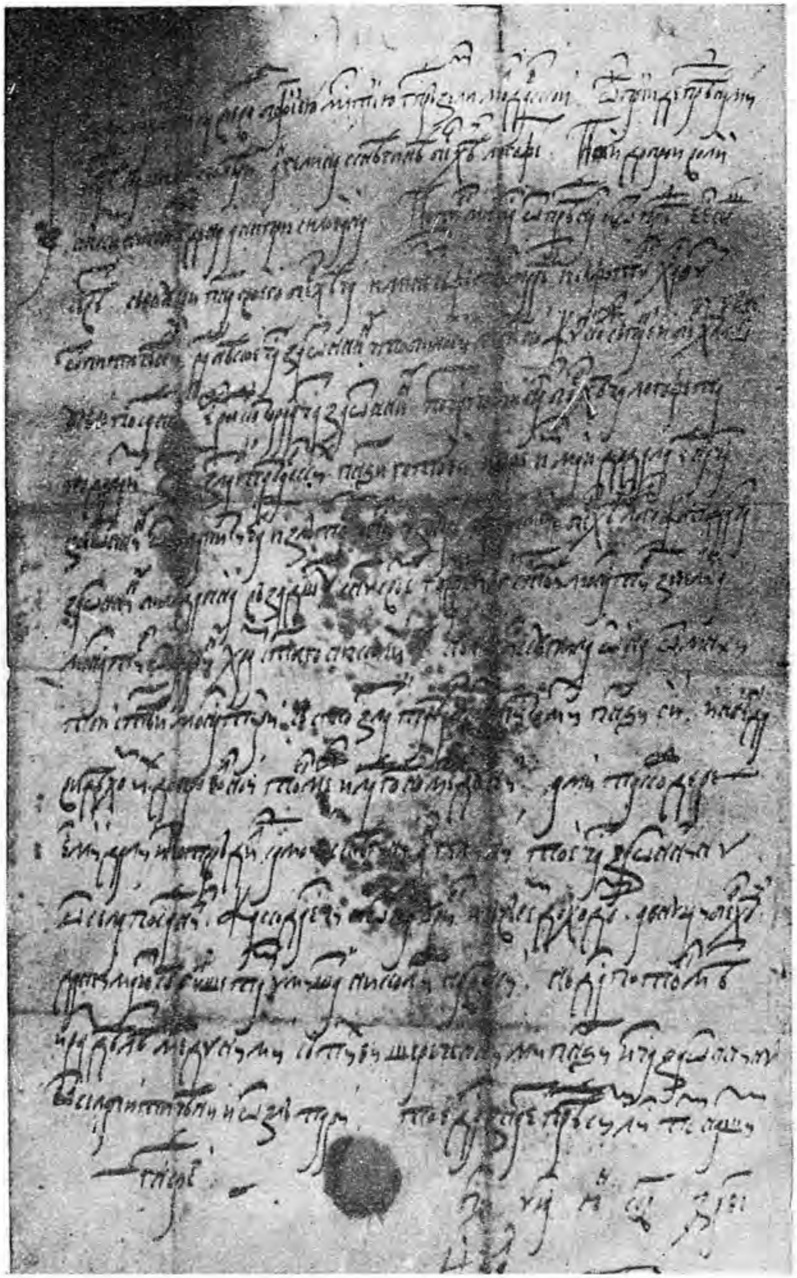

Doc. Nr. 230 (pag 161)

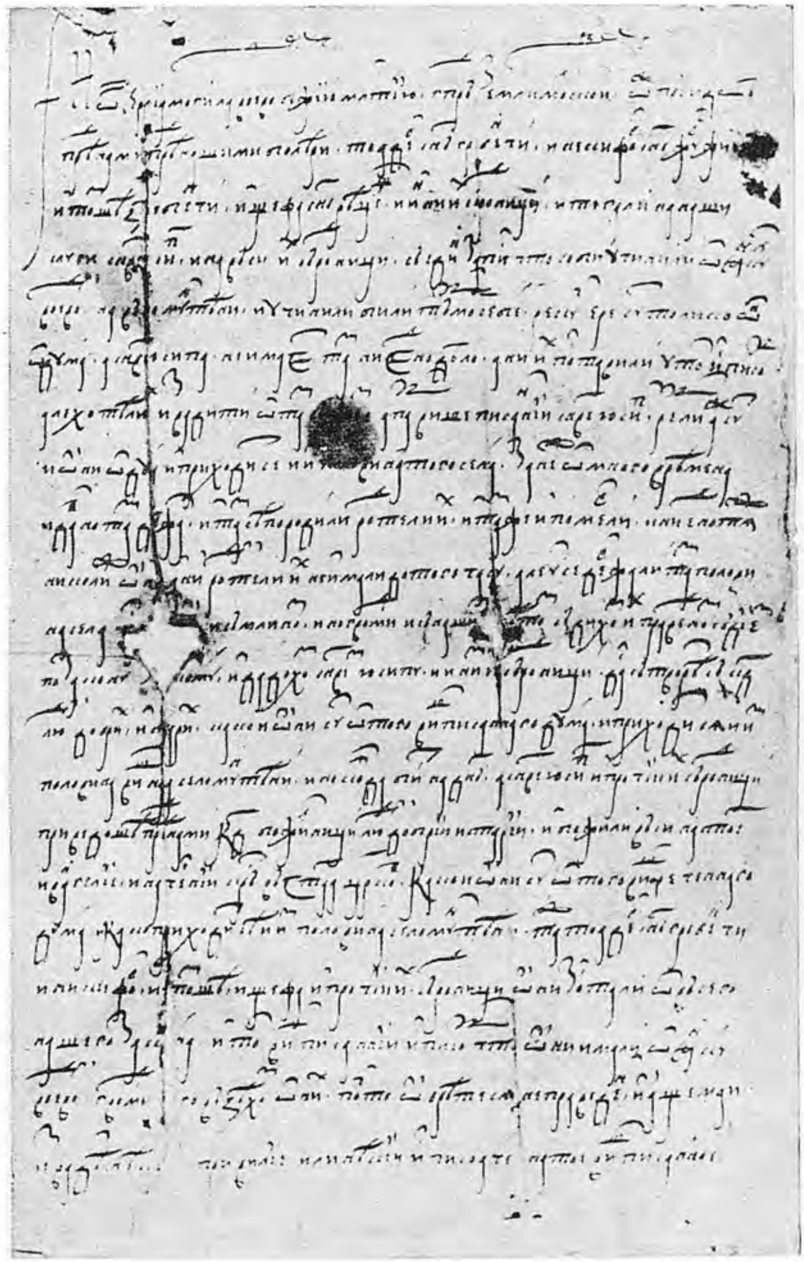

Doc. Nr. 231 (pag. 161—162)

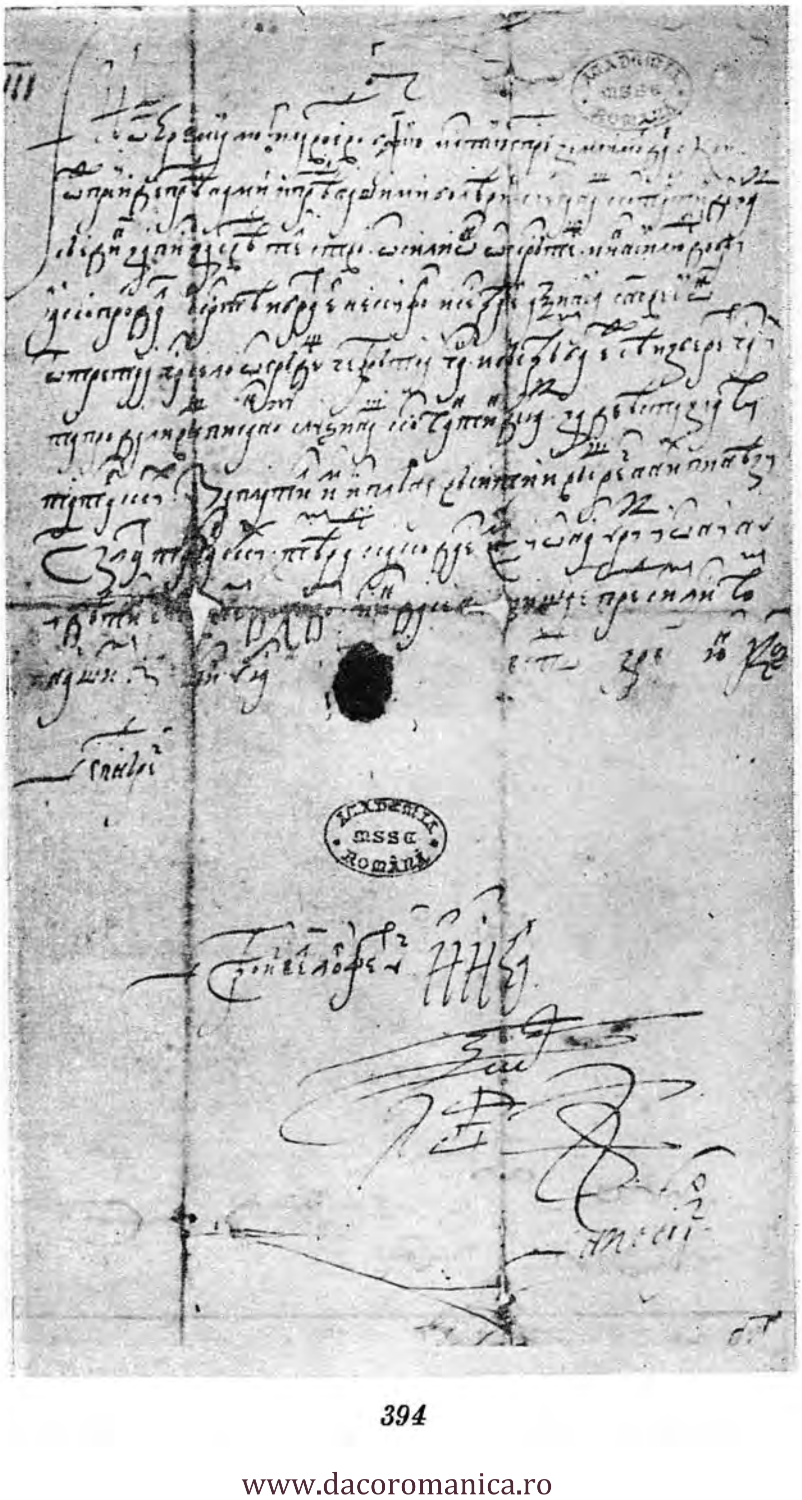
Doc. Nr. 232 (pag. 162)

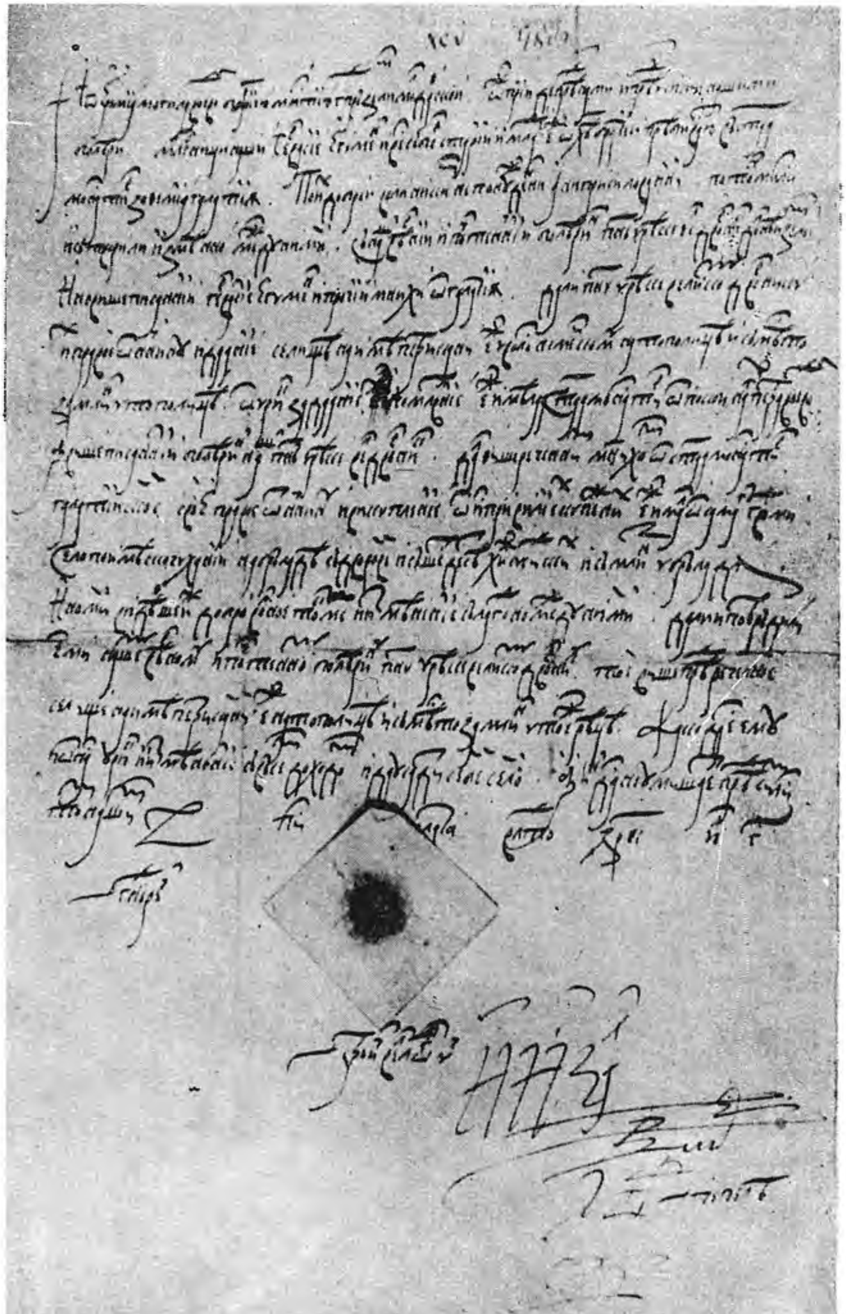
Doc. 234 (pag. 165—166)

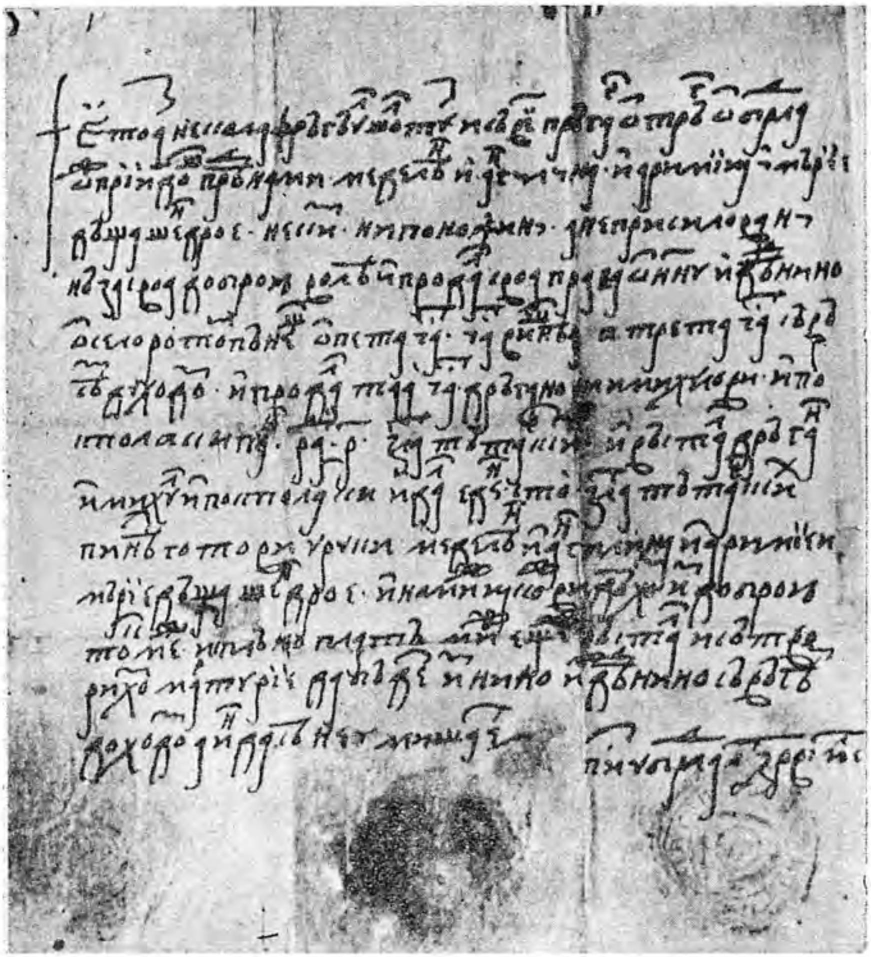
Doc. Nr. 237 (pag. 167)

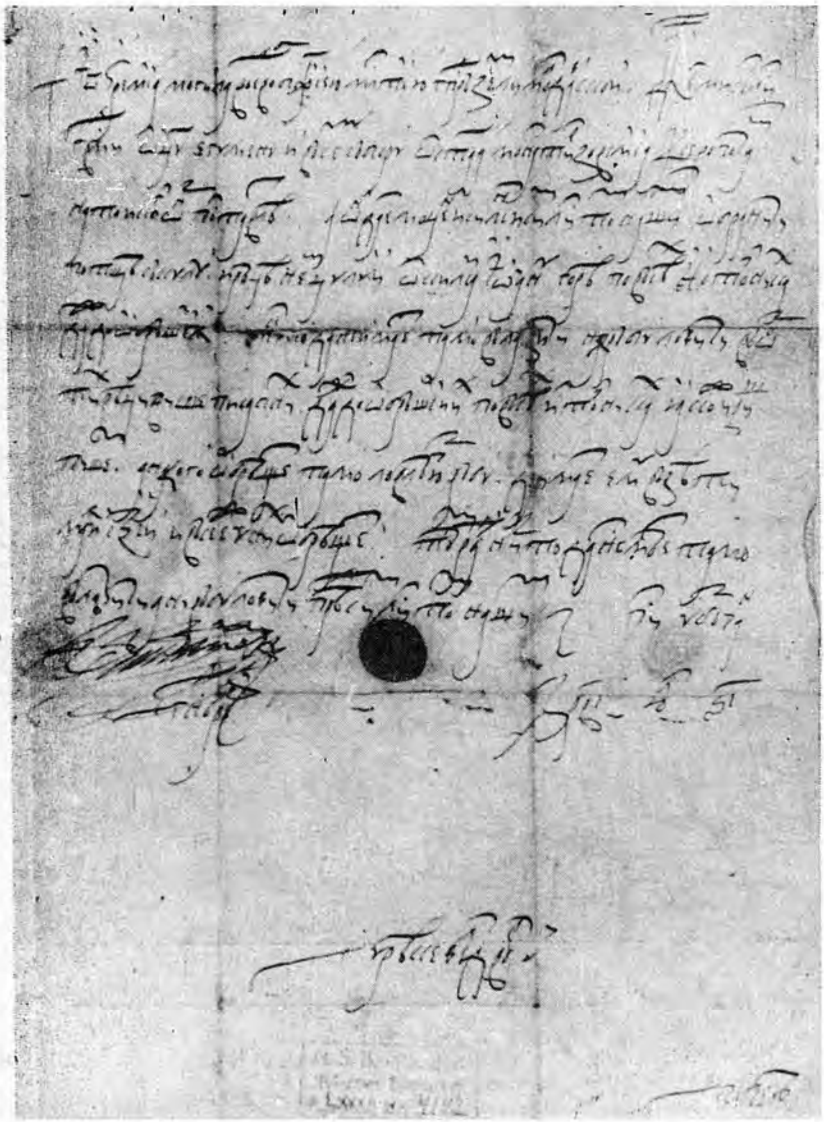
Doc. Nr. 241 (pag. 170)

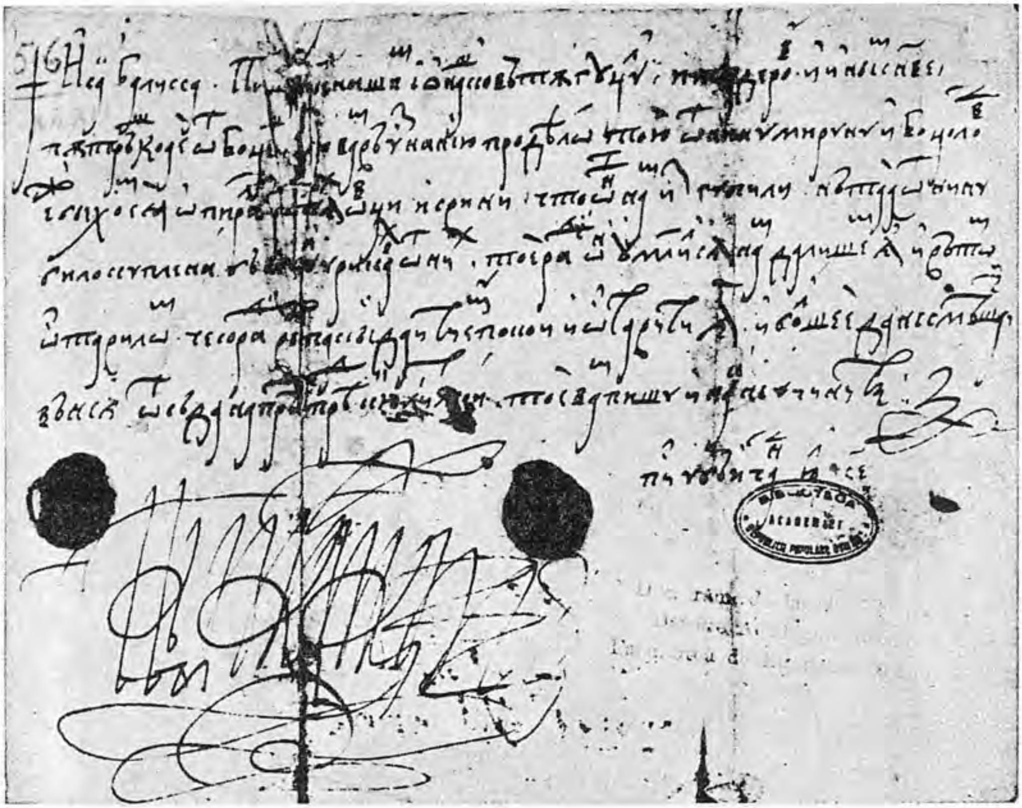
Doc. Nr. 242 (pag. 170—171)

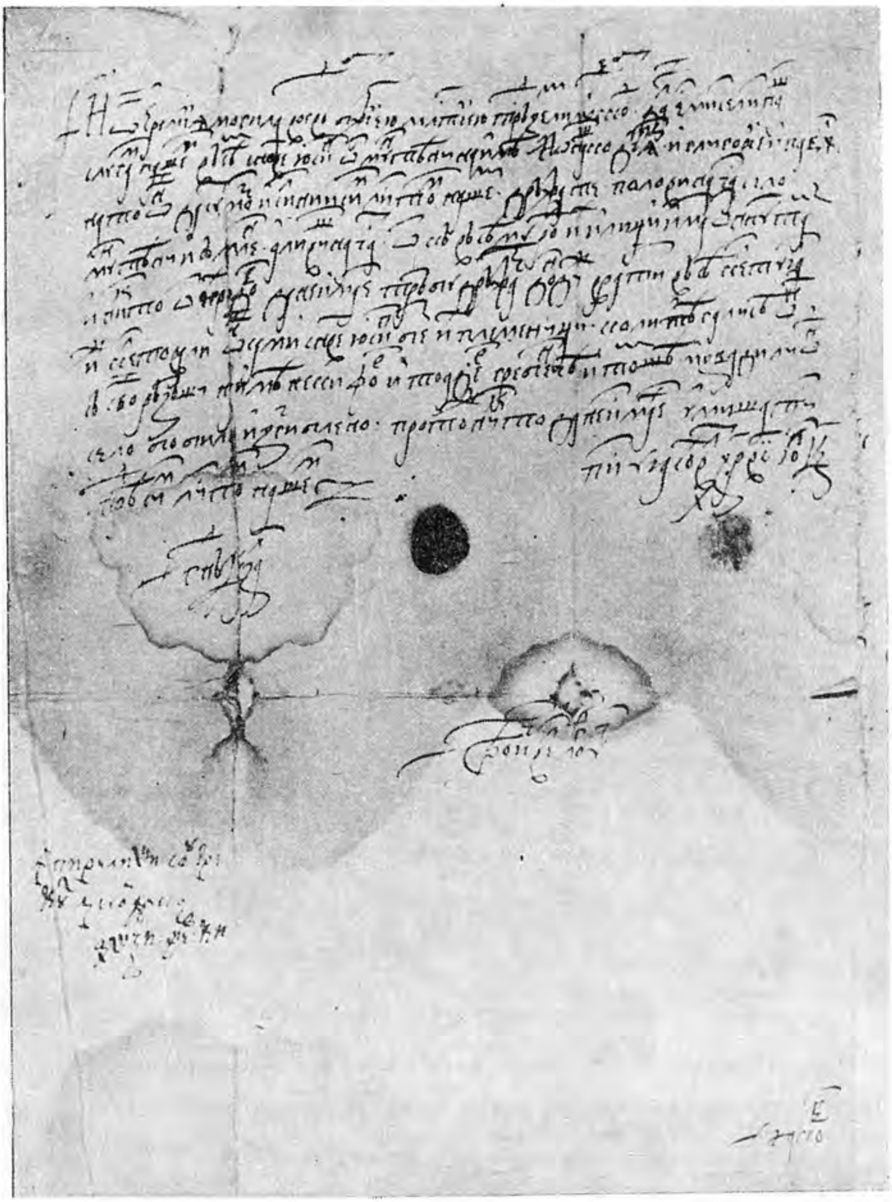
Doc. 243 (pag. 171)

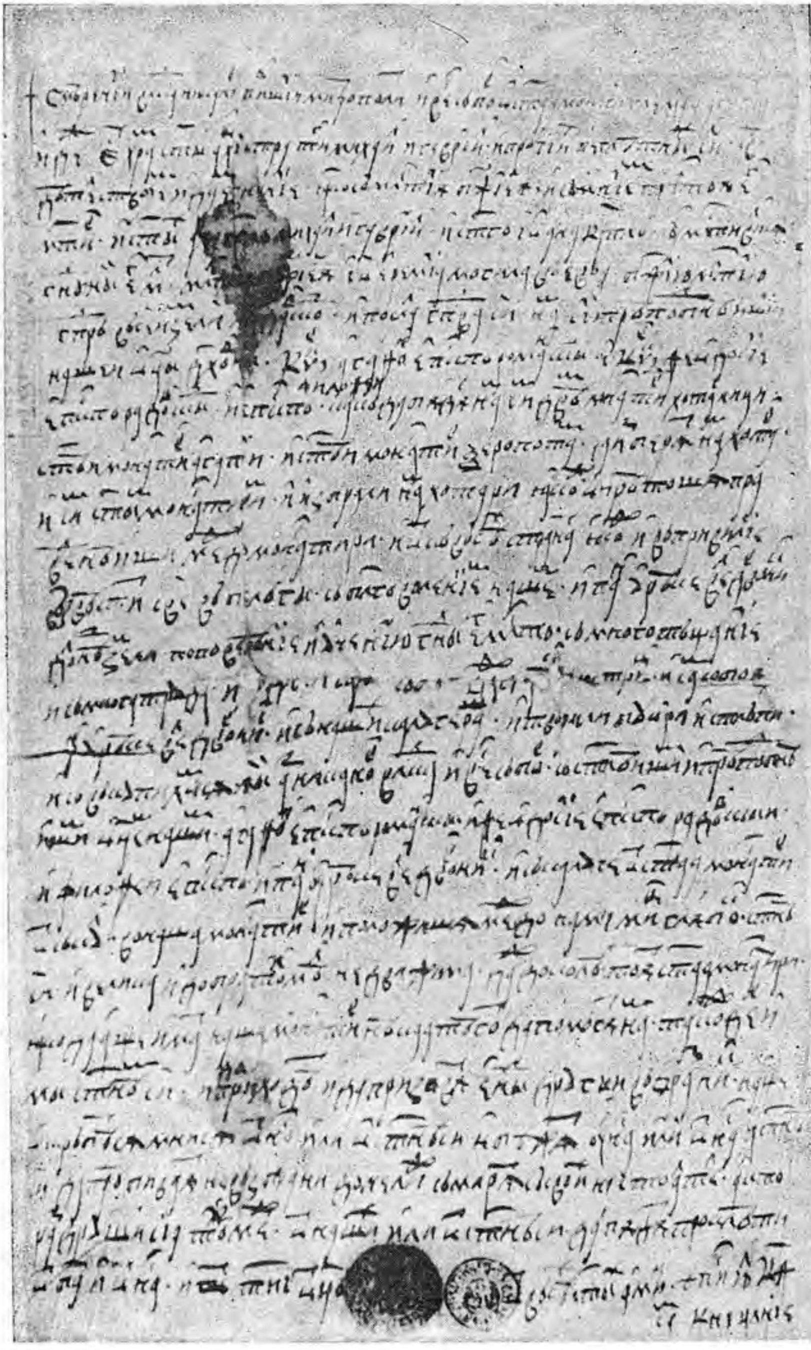
Doc. Nr. 245 (pag. 172)

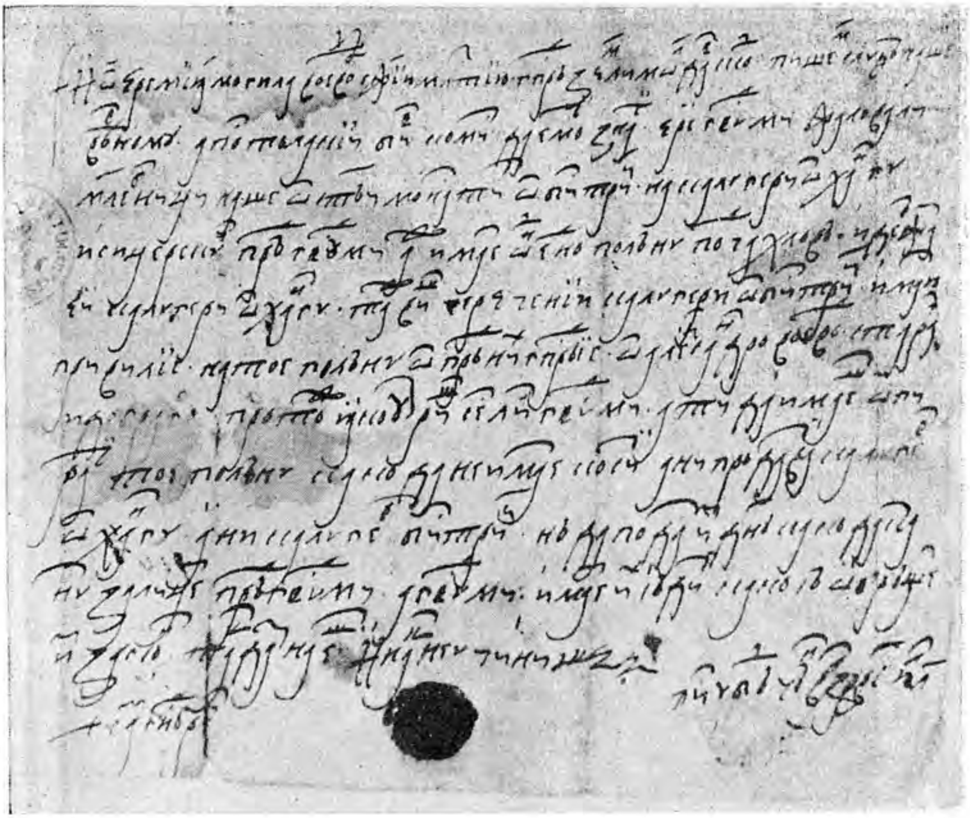
Doc. Nr. 246 (pag. 172—173)

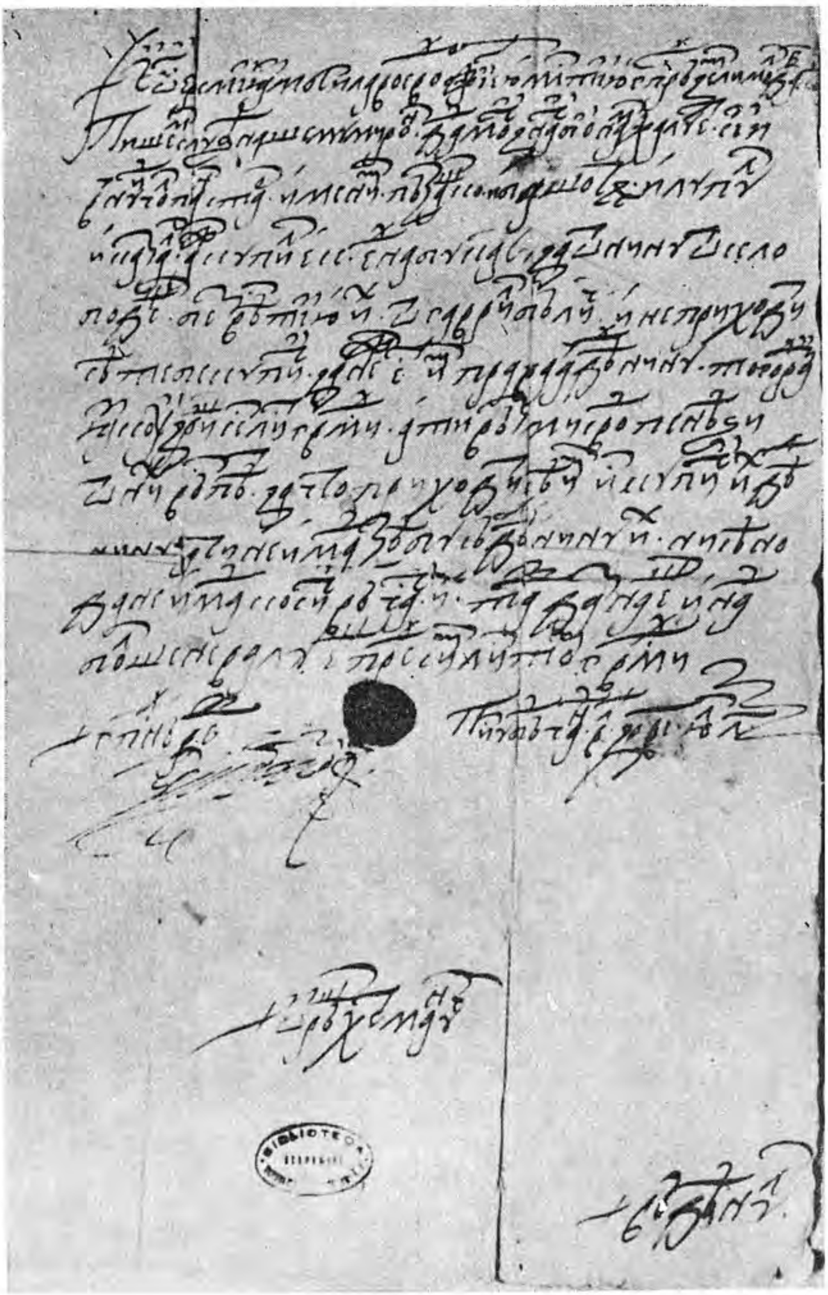
Doc. Nr. 247 (pag. 173—174)

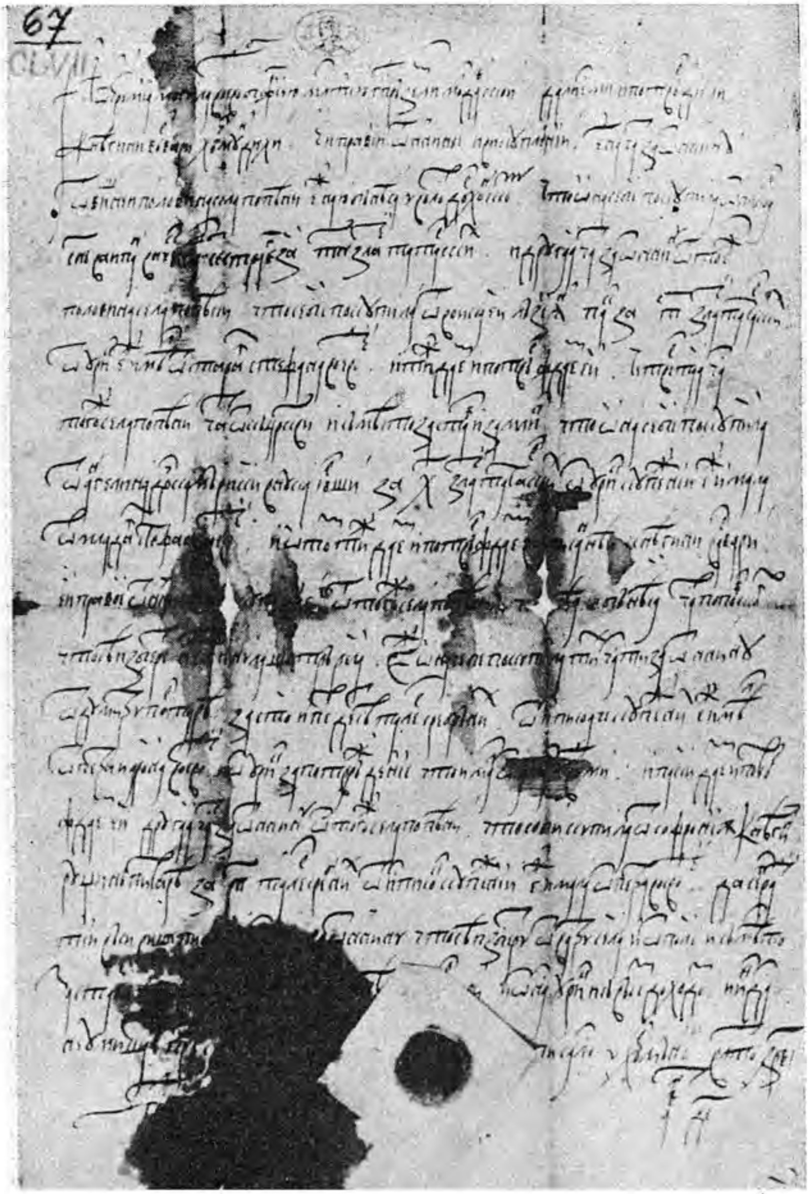
Doc. Nr. 248 (pag. 174)

Doc. Nr. 249 (pag. 174—175)

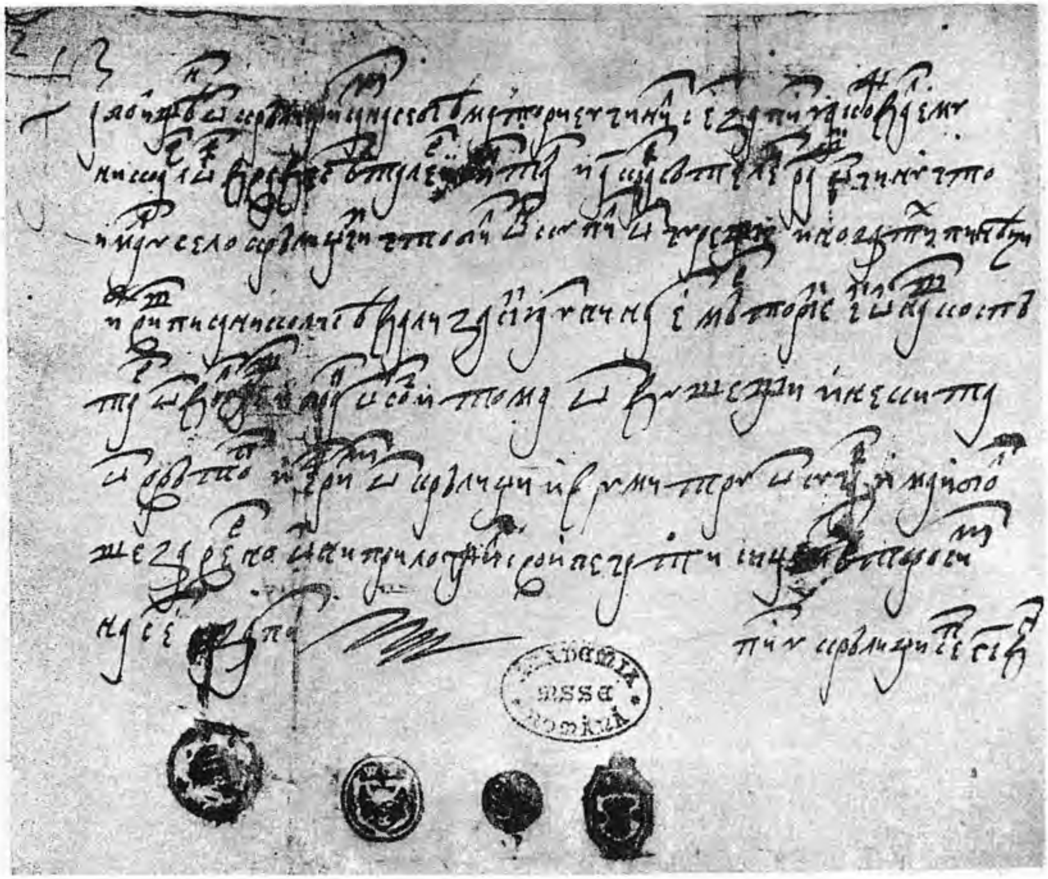
Doc. Nr. 251 (pag. 175—176)

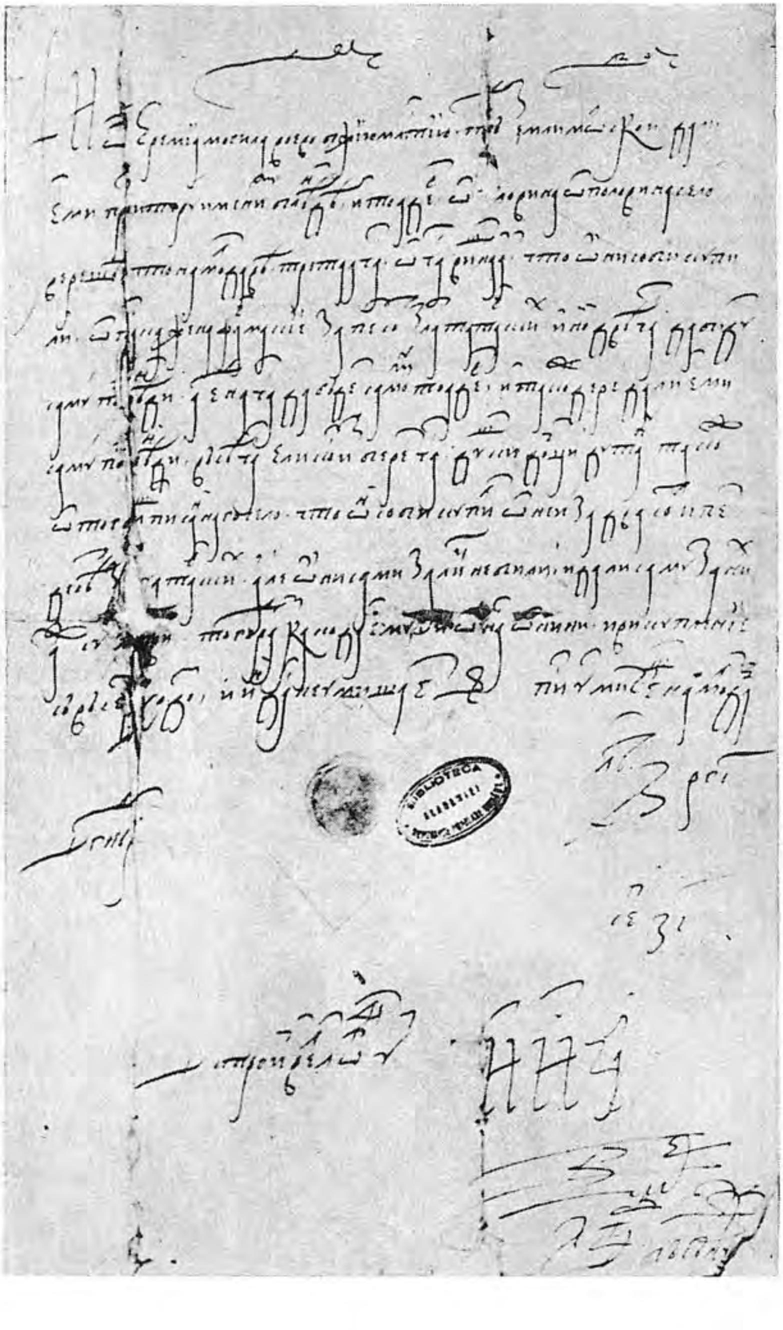
Doc. Nr. 253 (pag. 178)

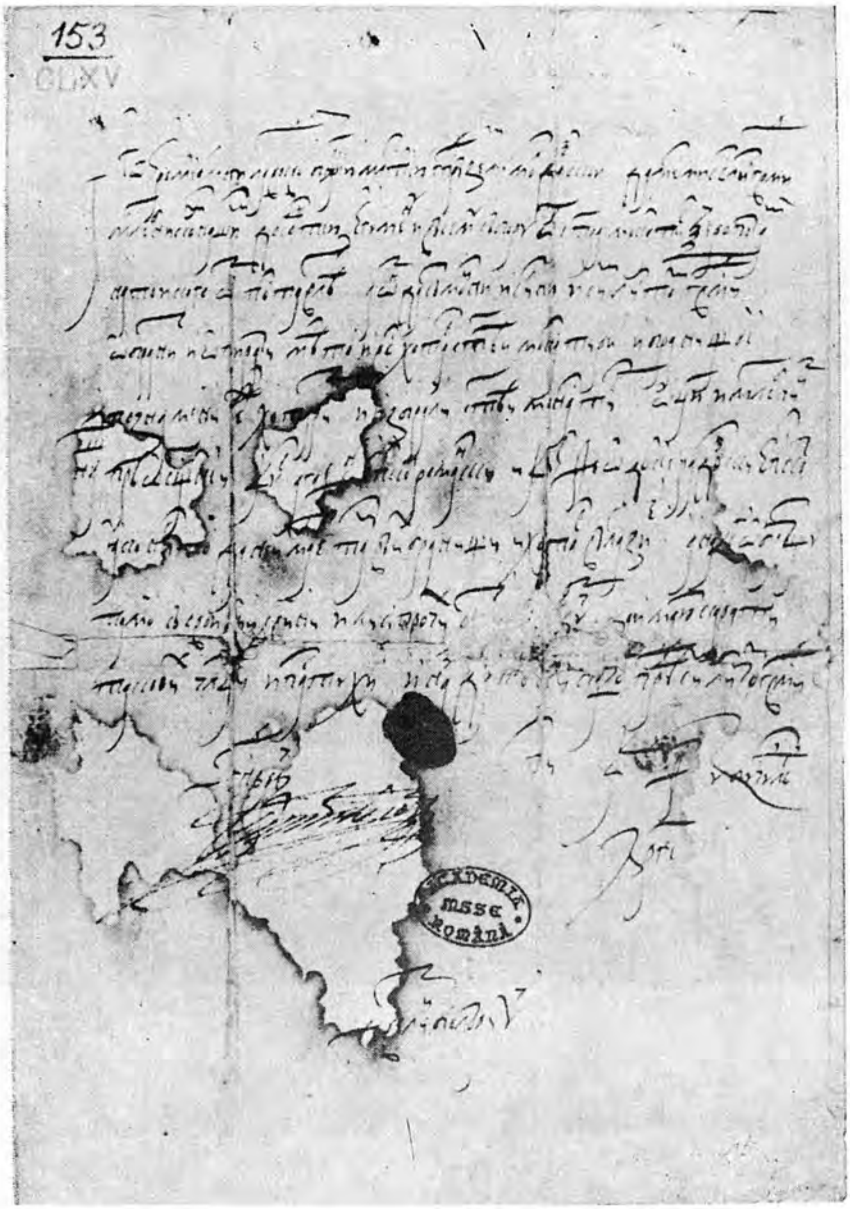
Doc. Nr. 255 (pag. 179)

Doc. Nr. 256 (pag. 179—180)

Doc. Nr. 259 (pag. 182)

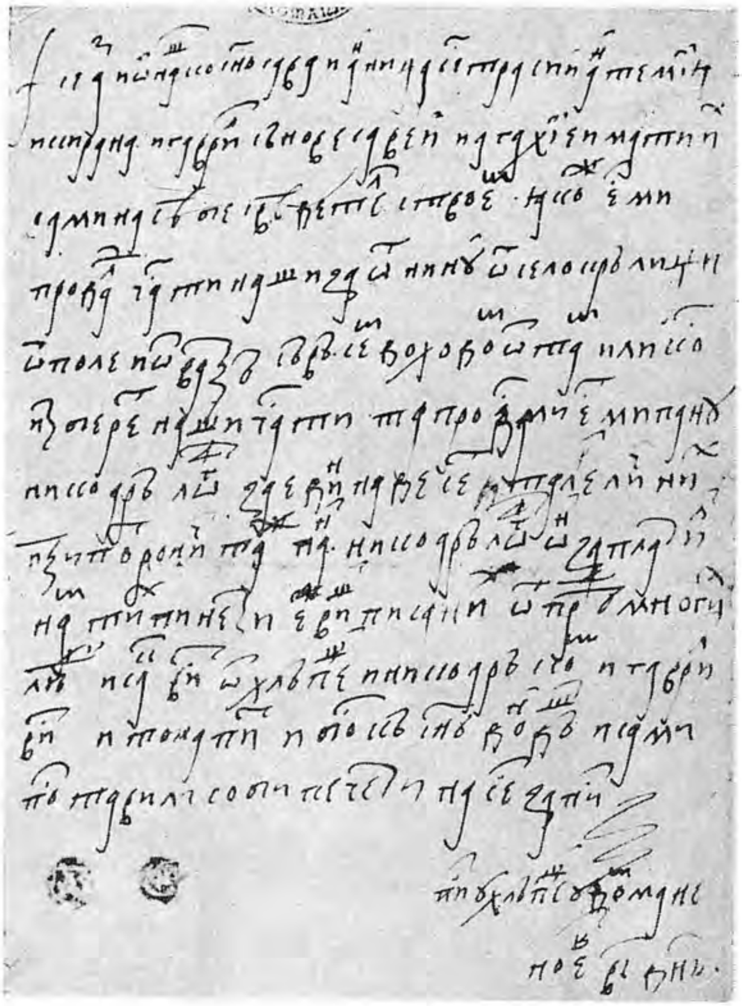
Doc. Nr. 262 (pag. 185—186)

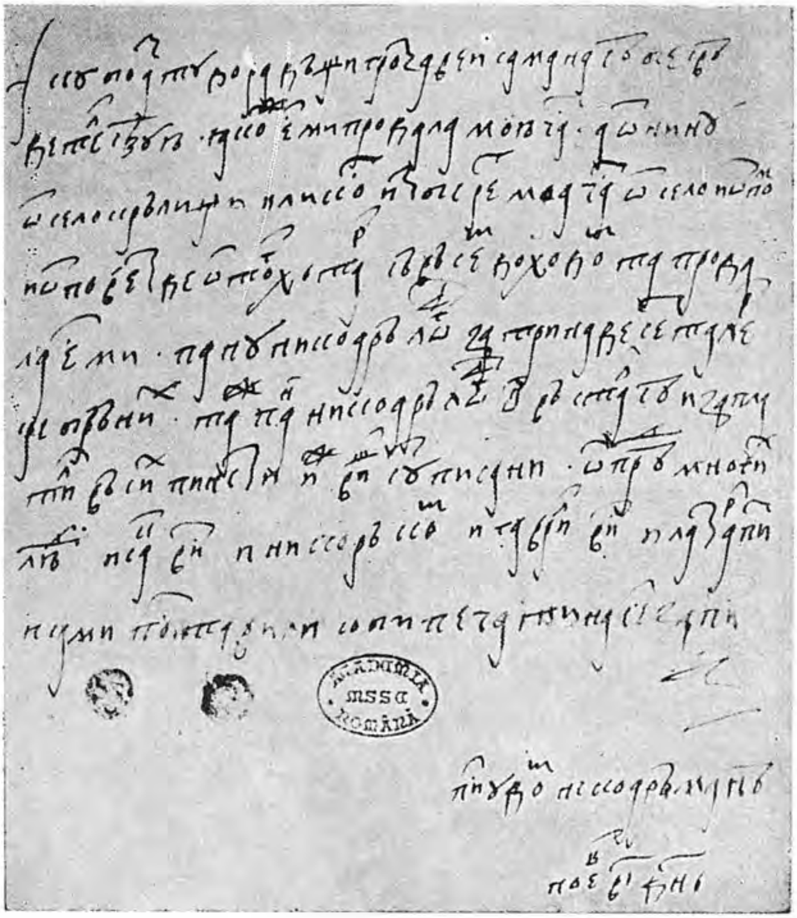
Doc. Nr. 264 (pag. 186—187)

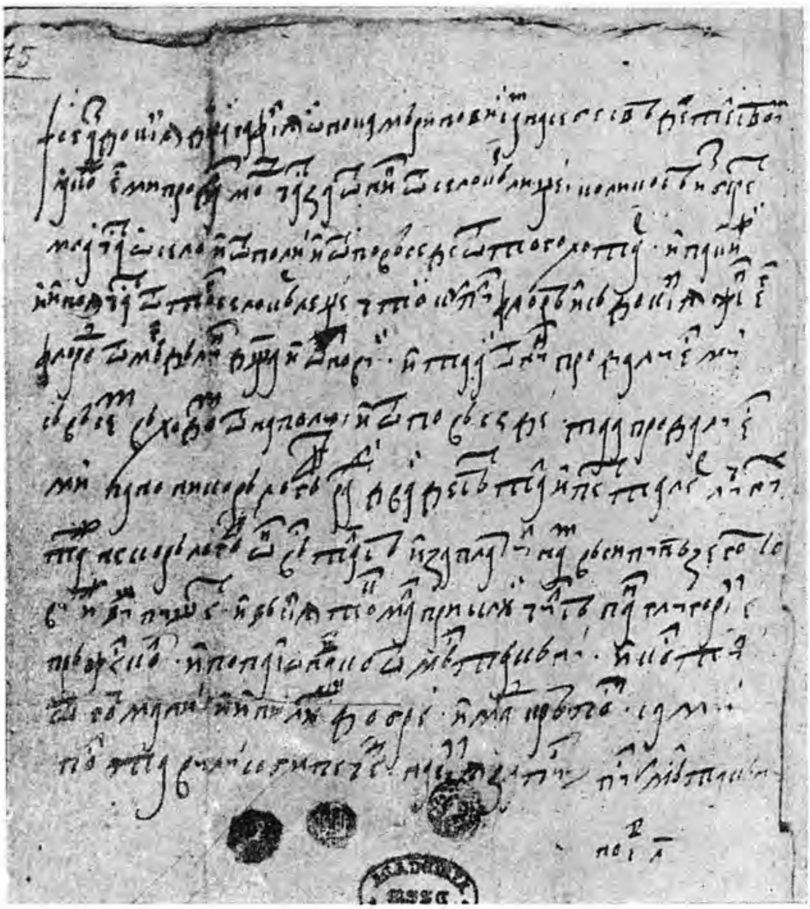
Doc. Nr. 265 (pag. 187)

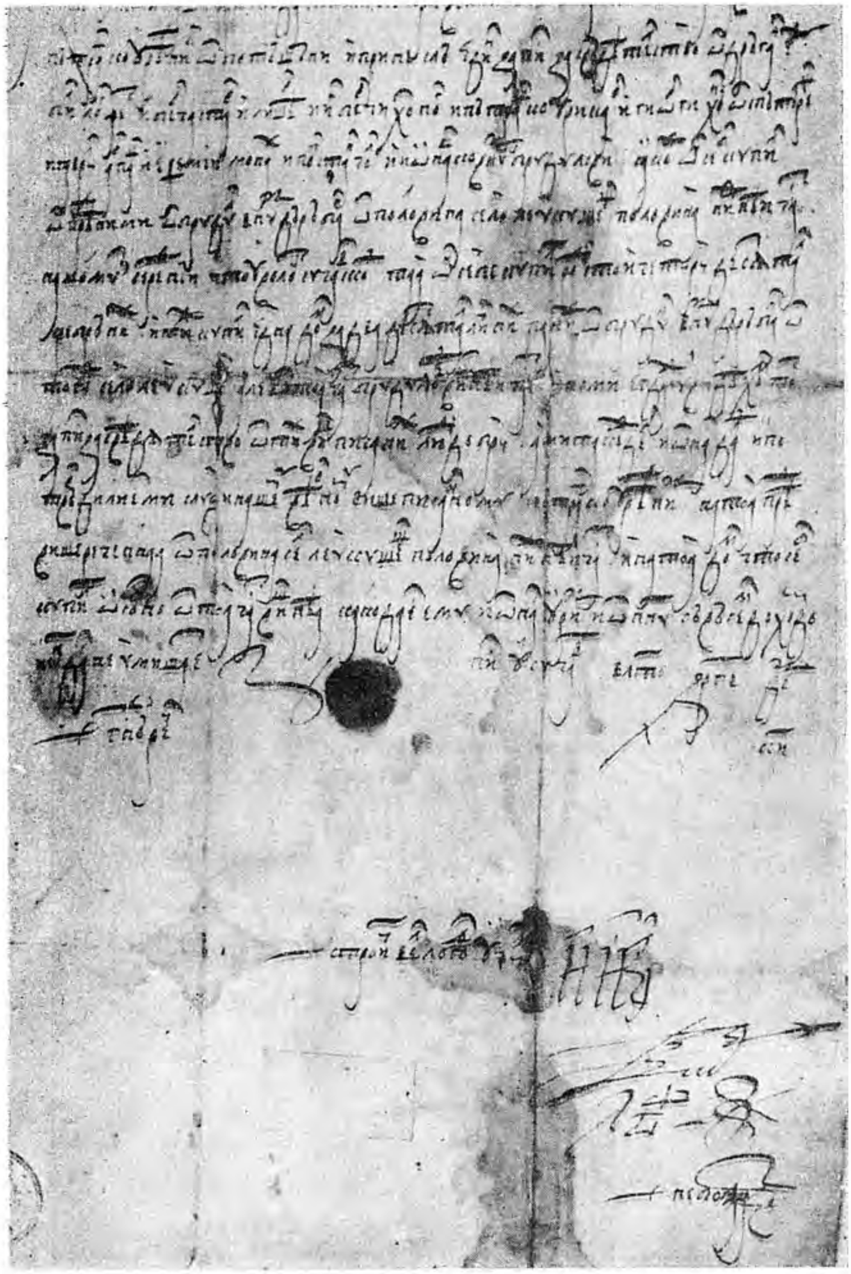
Doc. Nr. 266 (pag. 187)

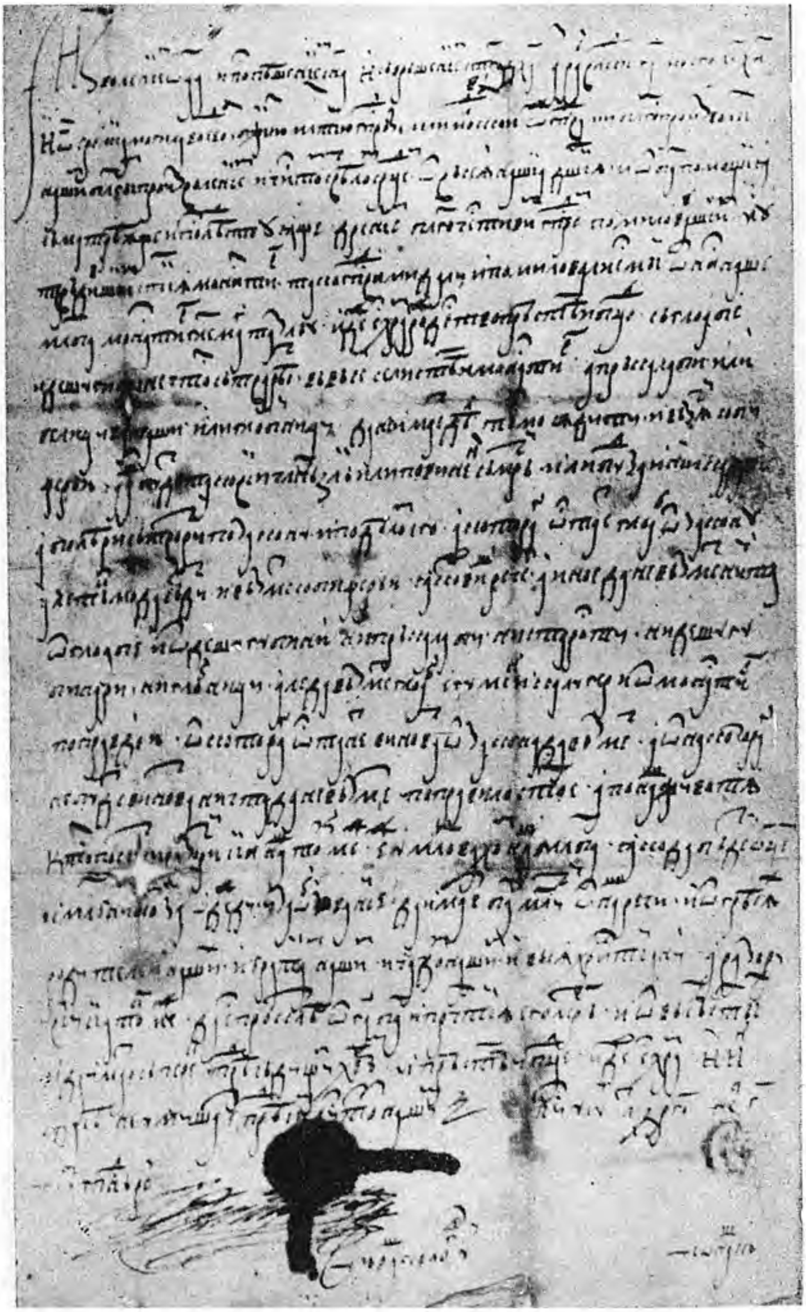
Doc. Nr. 267 (pag. 188)

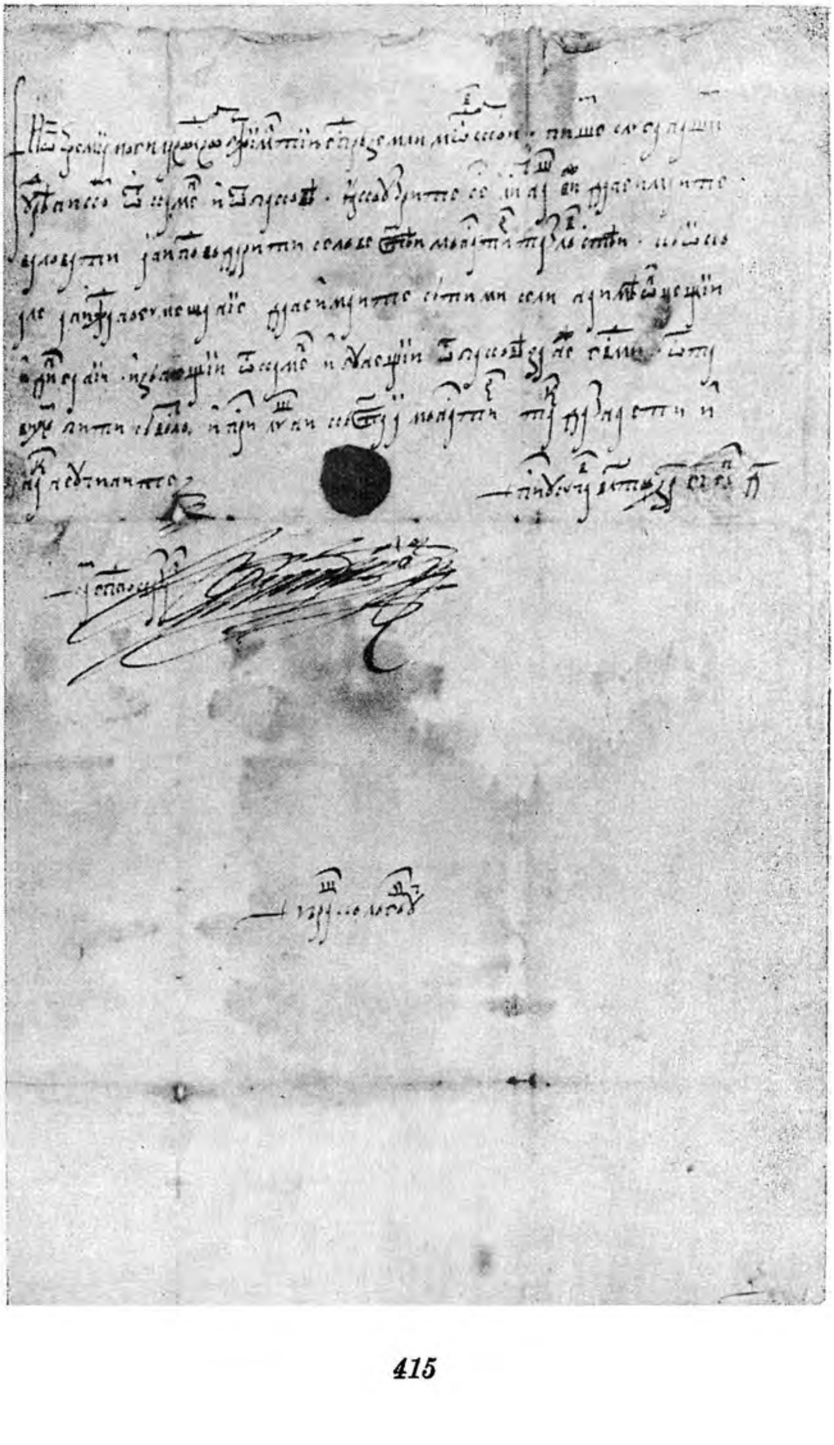
Doc. Nr. 270 (pag. 189–190)

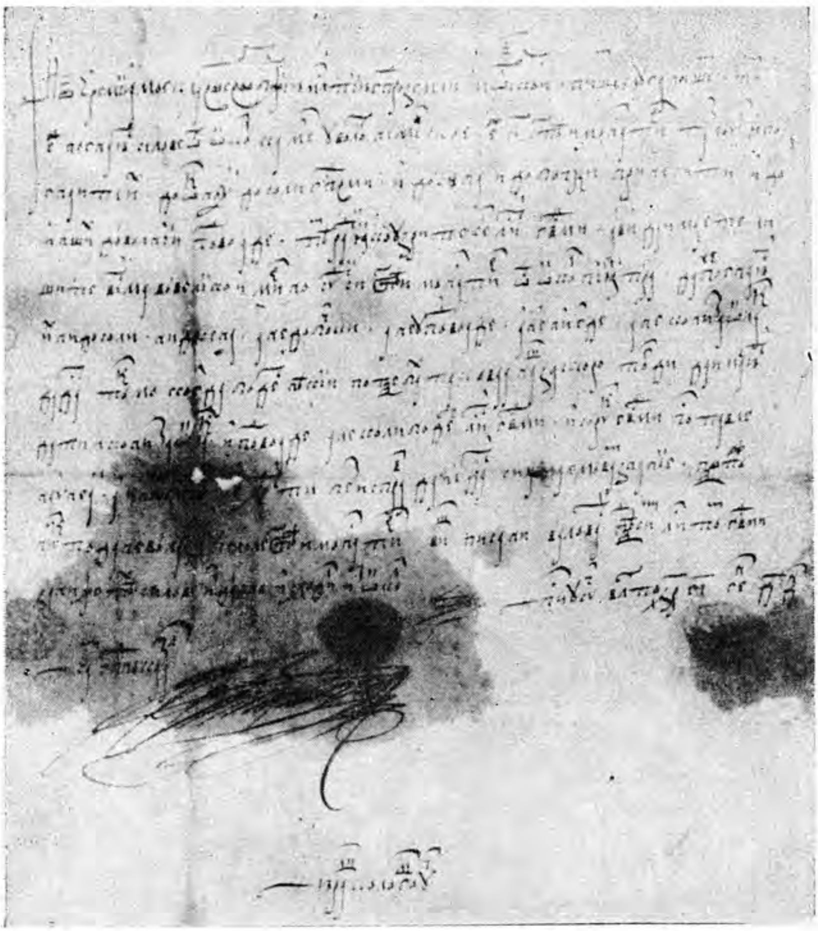

Doc. Nr. 271 (pag. 190—191)

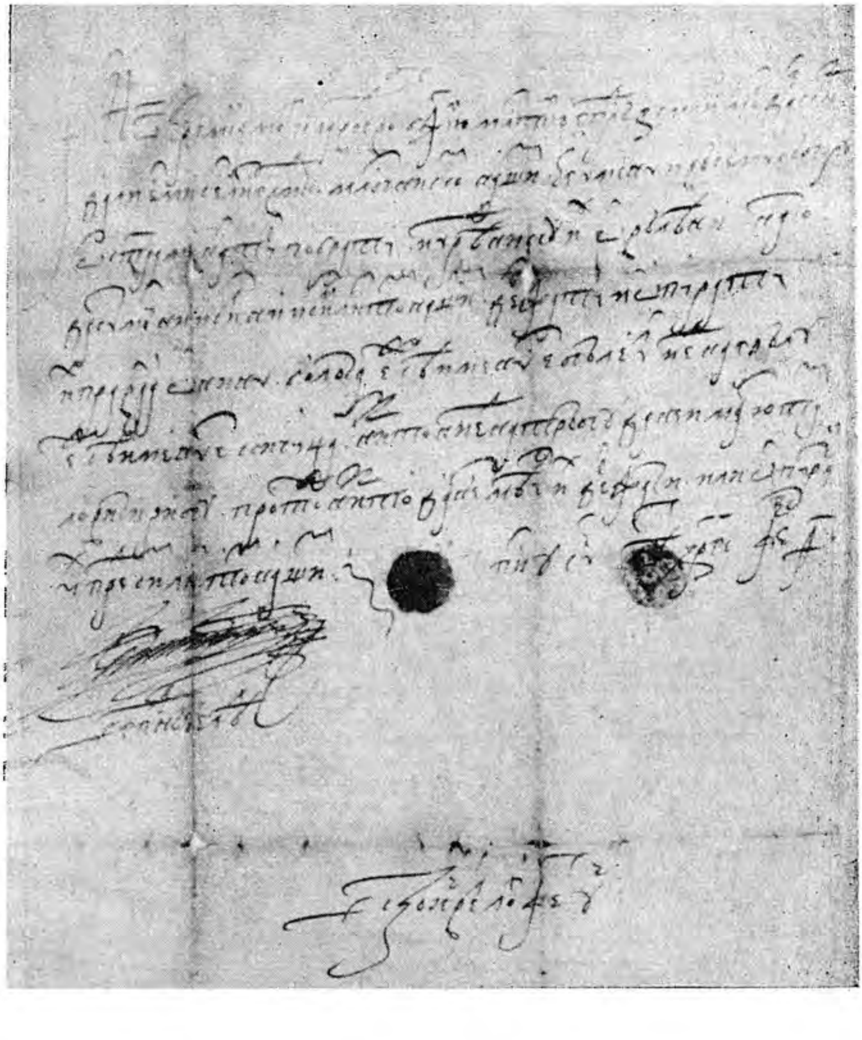

Doc. Nr. 272 (pag. 191)

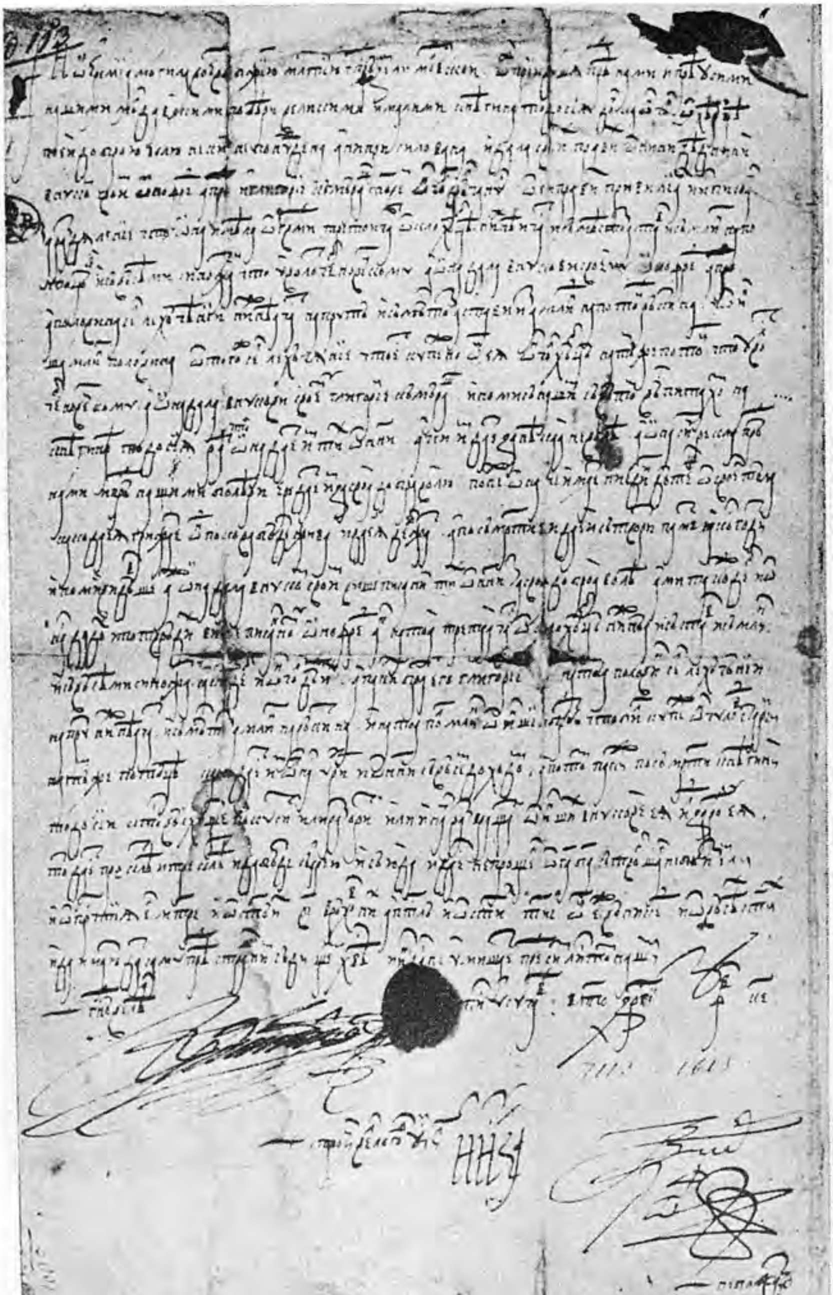

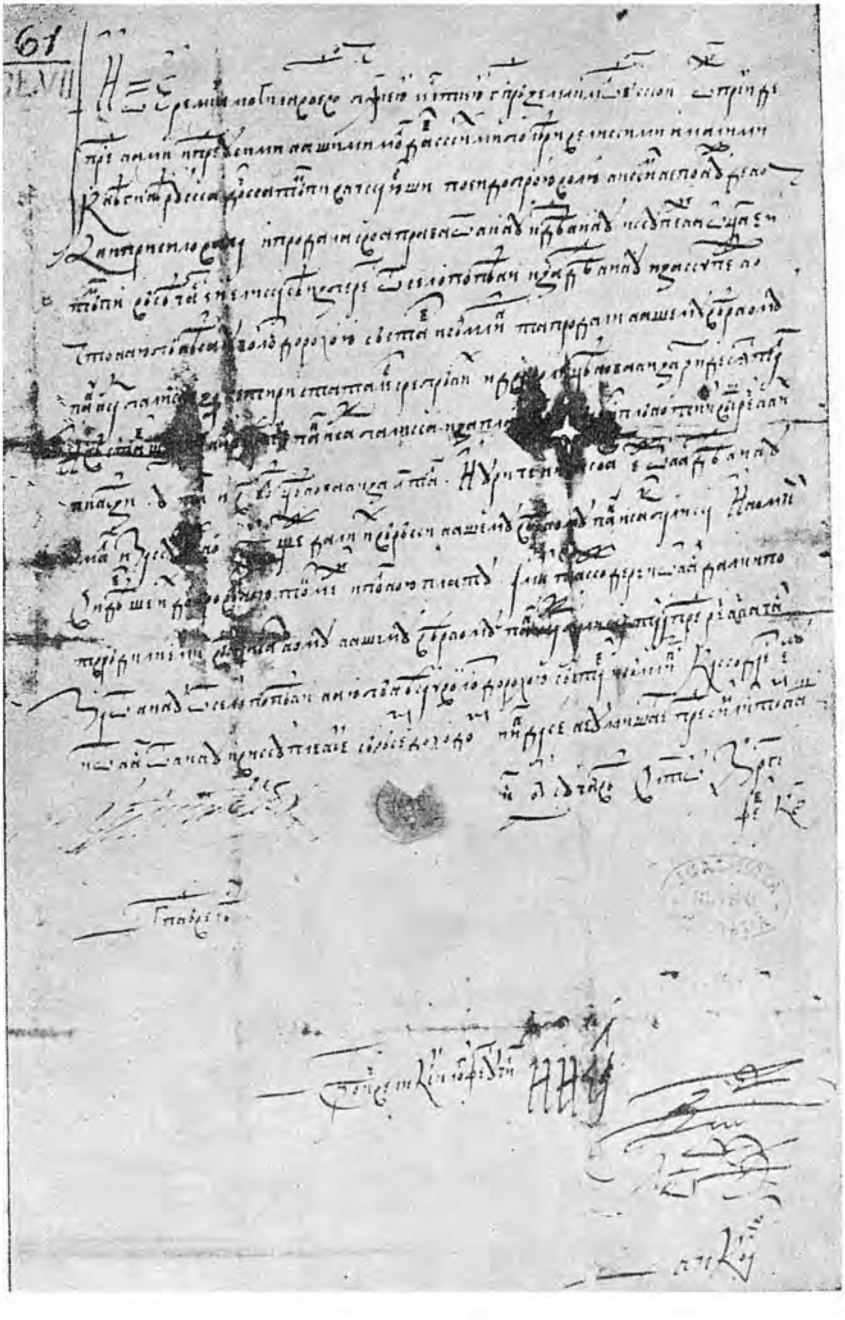
Doc. Nr. 276 (pag. 193)

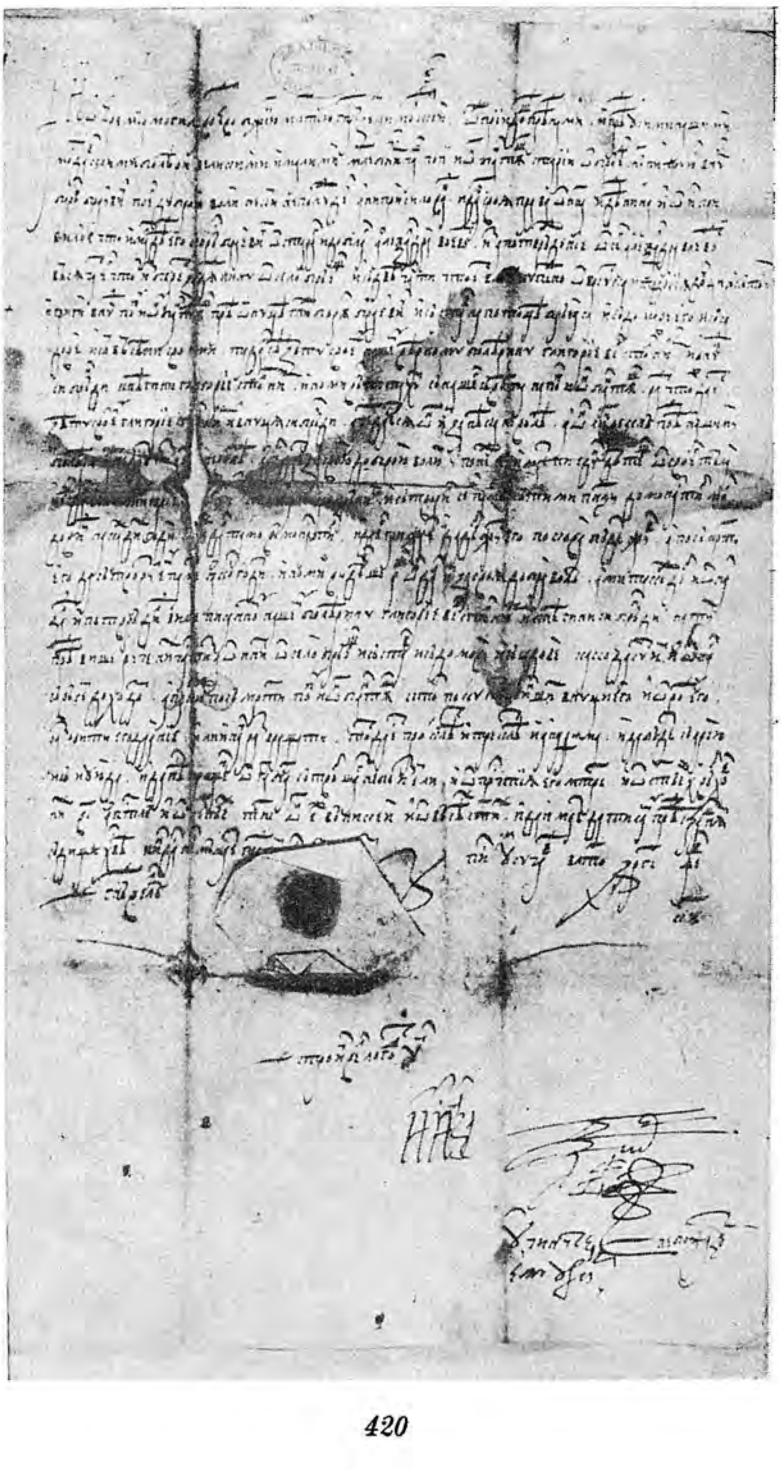
Doc. Nr. 279 (pag. 195—196)

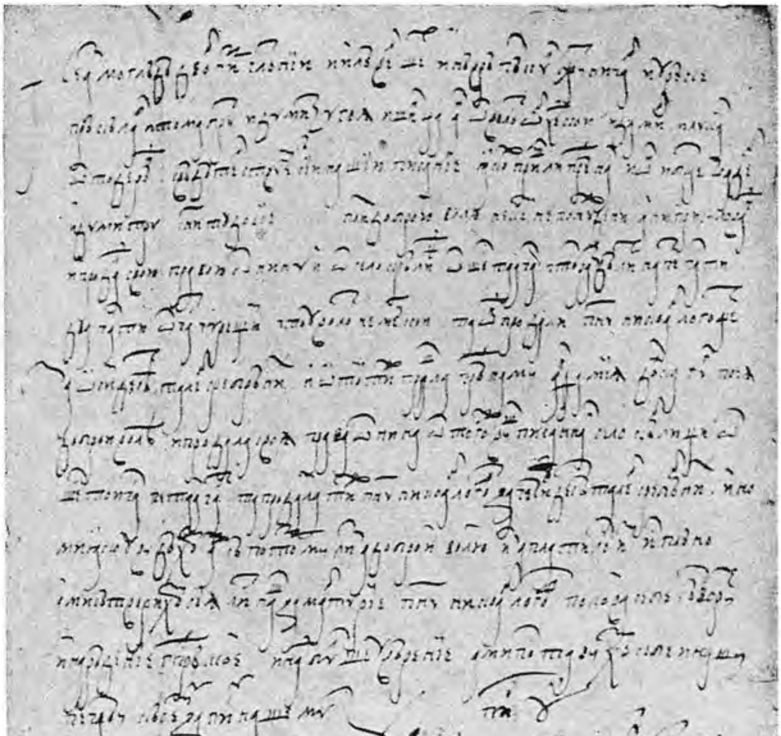
Doc. Nr. 280 (pag. 196—197)

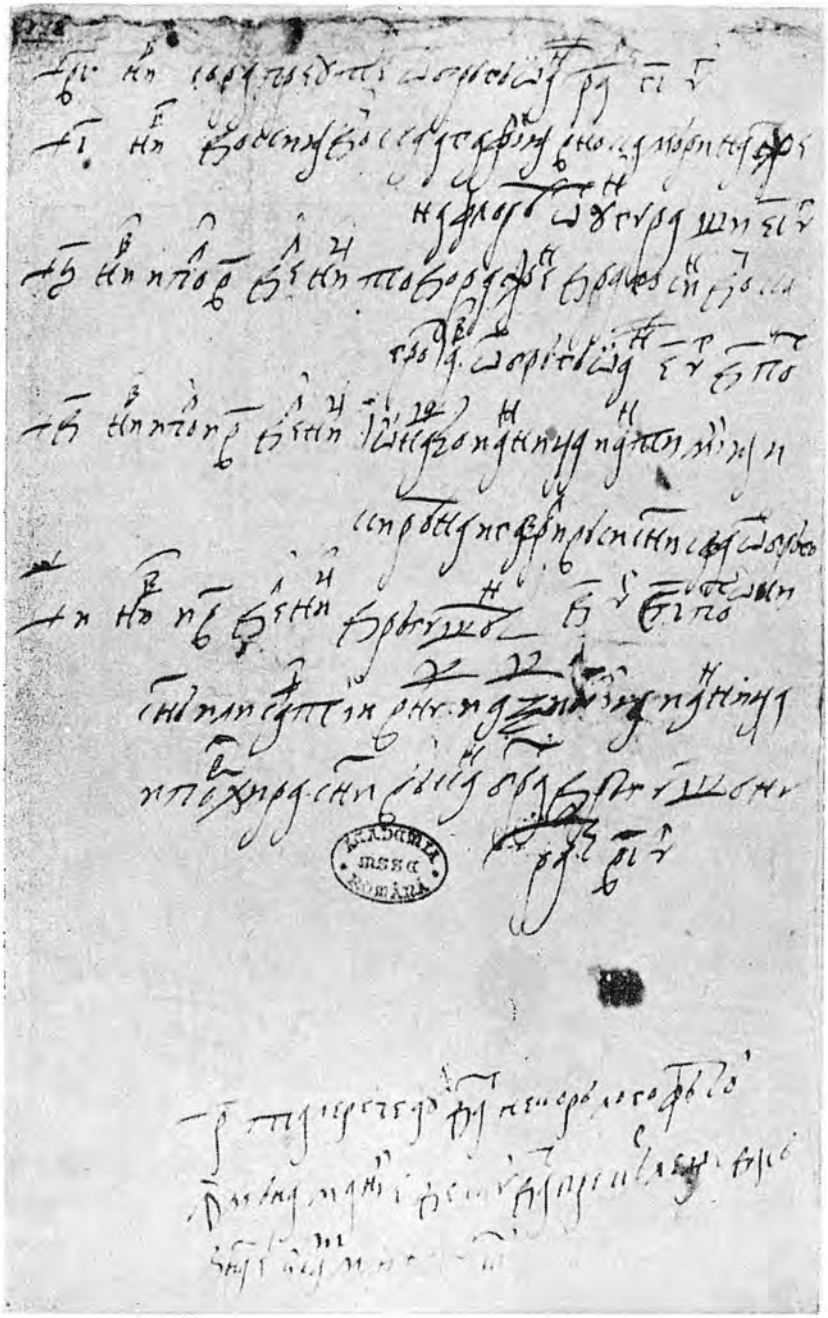
Doc. Nr. 282 (pag. 198—199)

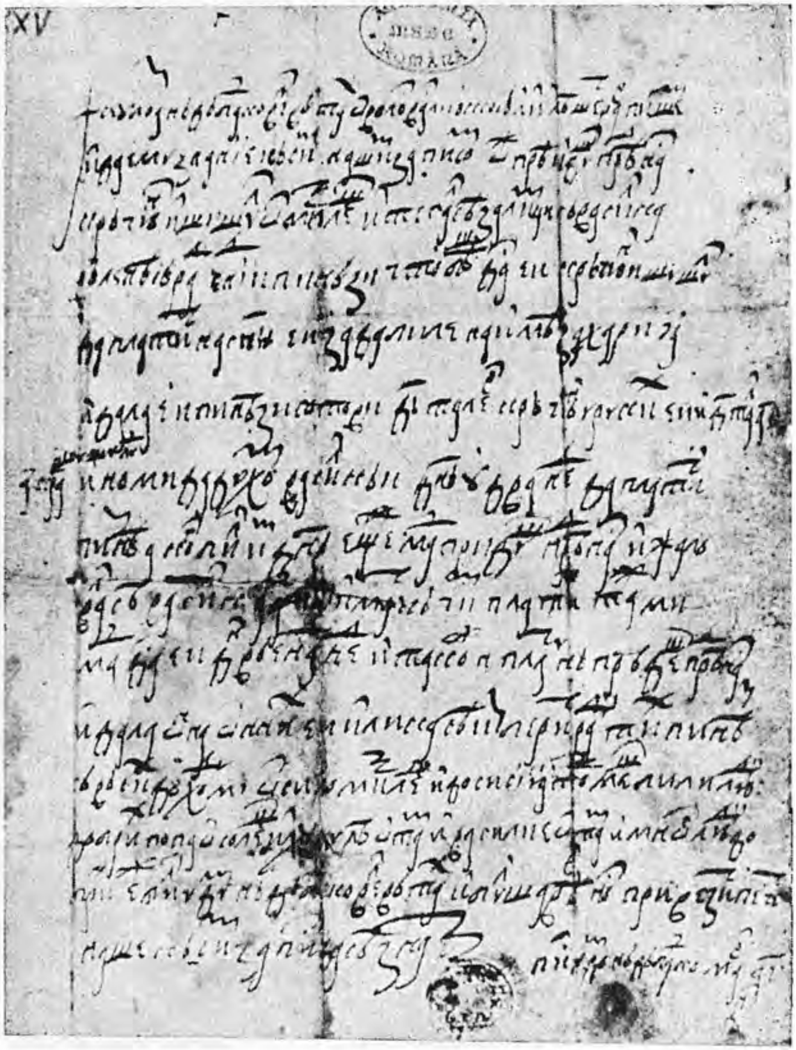
Doc. Nr. 283 (pag. 199)

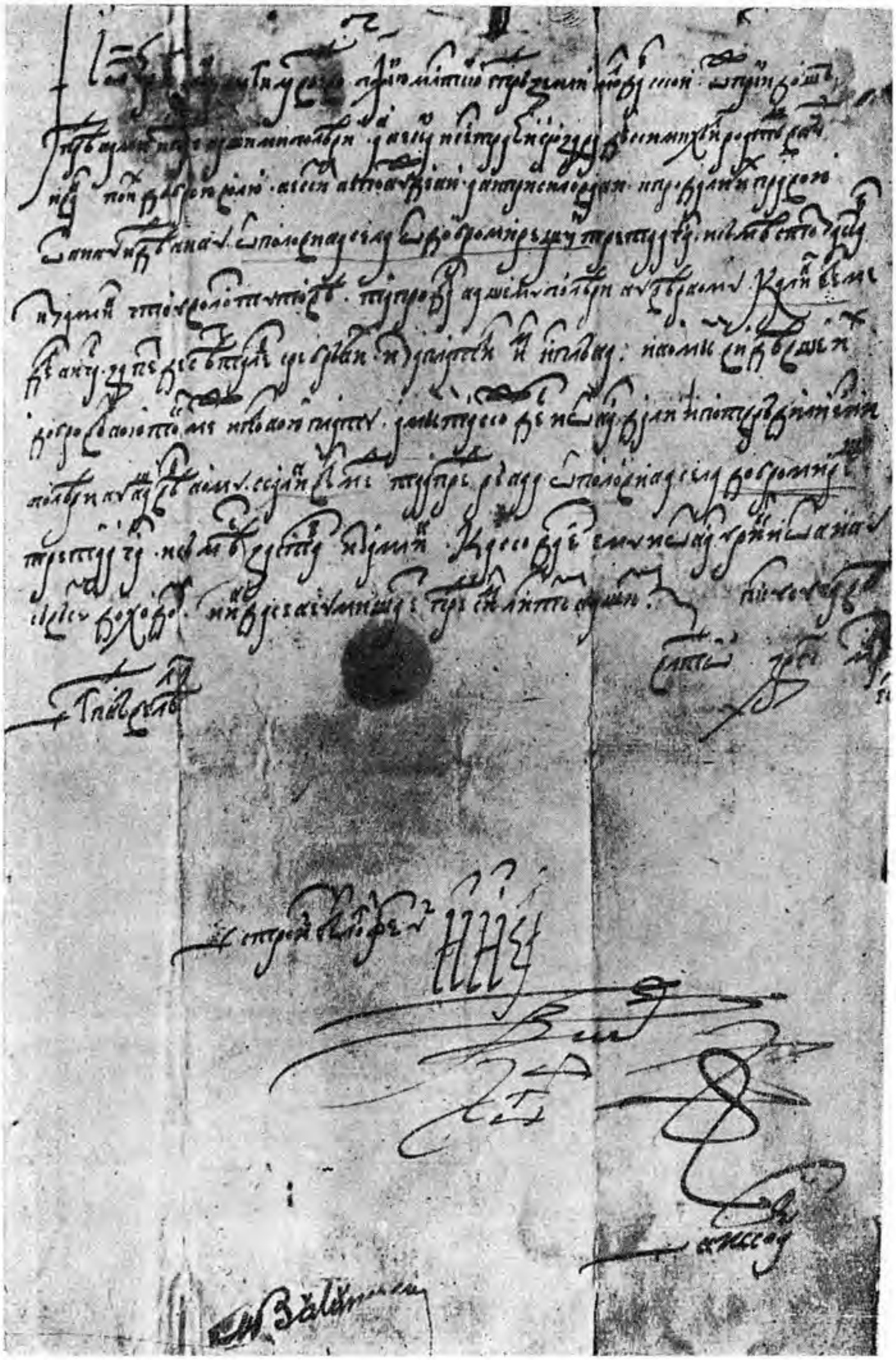
Doc. Nr. 285 (pag. 200)

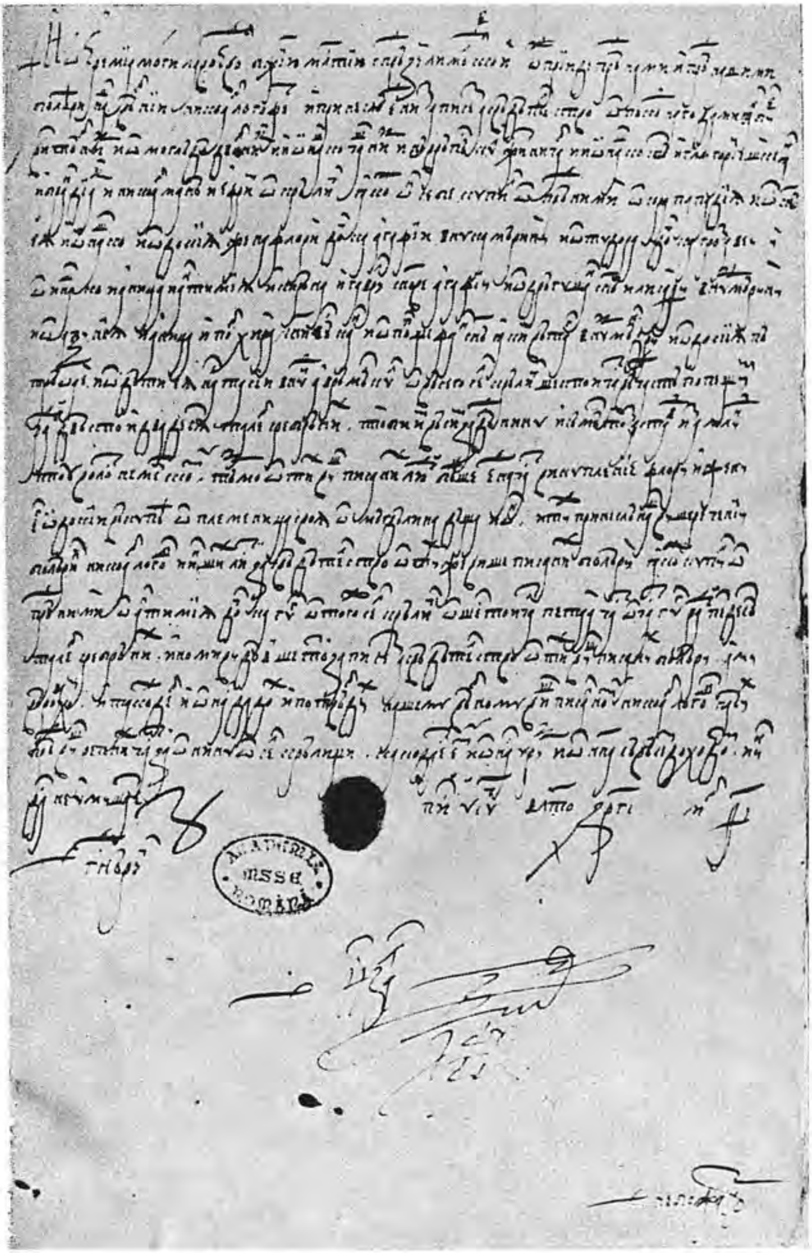
Doc. Nr. 292 (pag. 205)

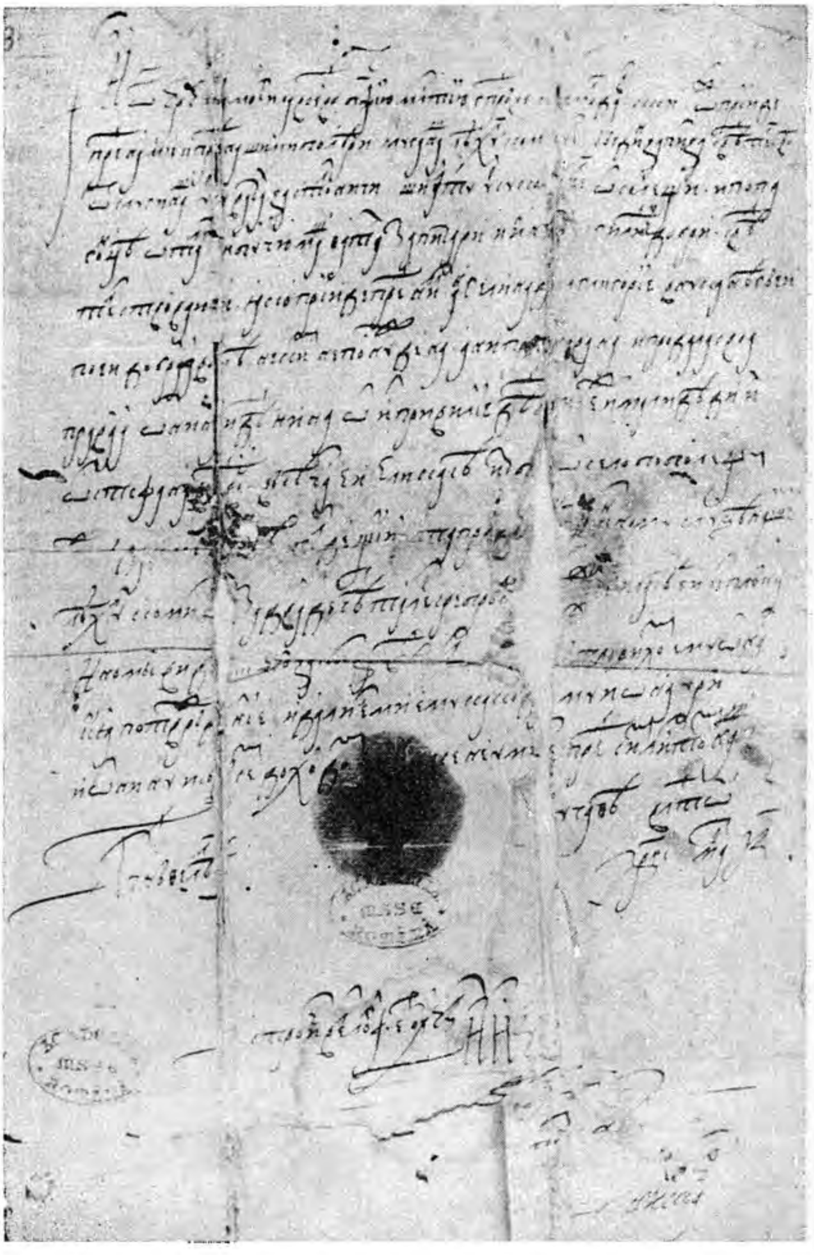
Doc. Nr. 293 (pag. 206)

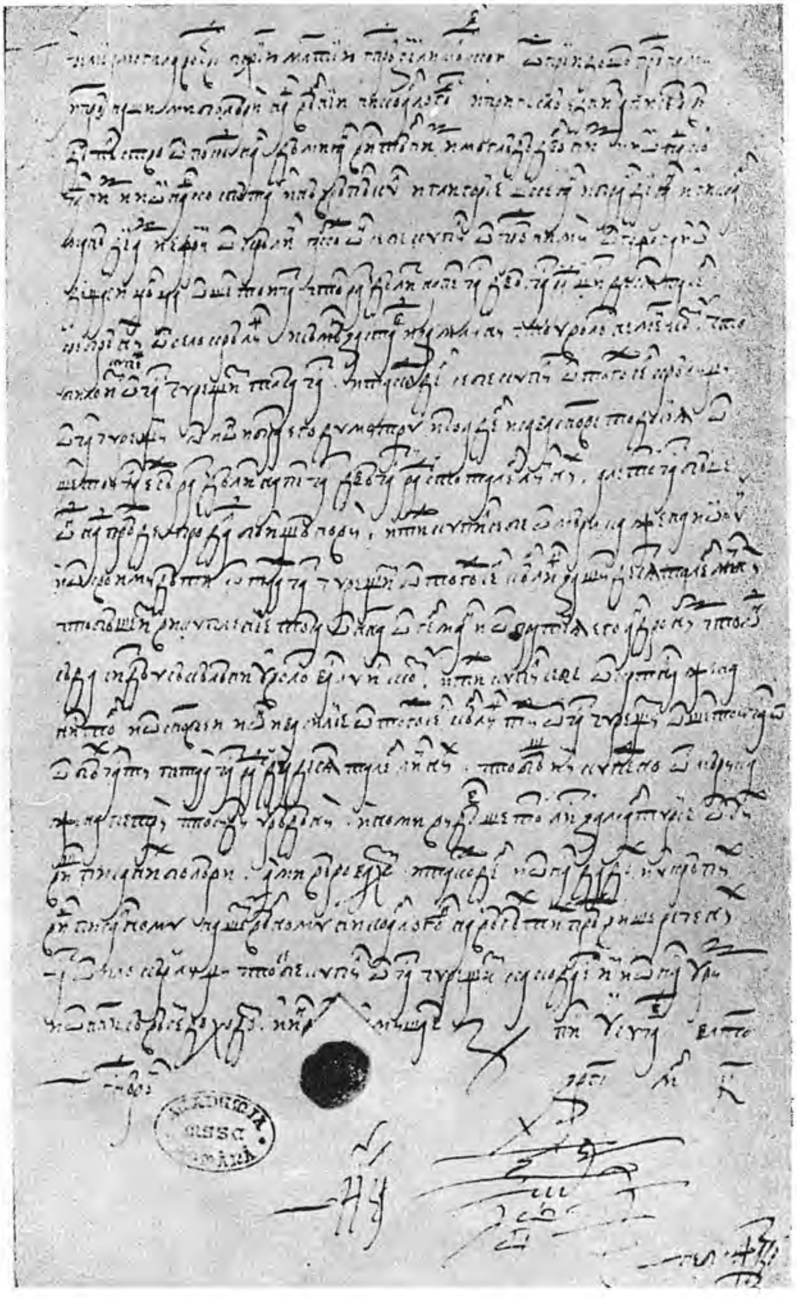
Doc. Nr. 295 (pag. 208)

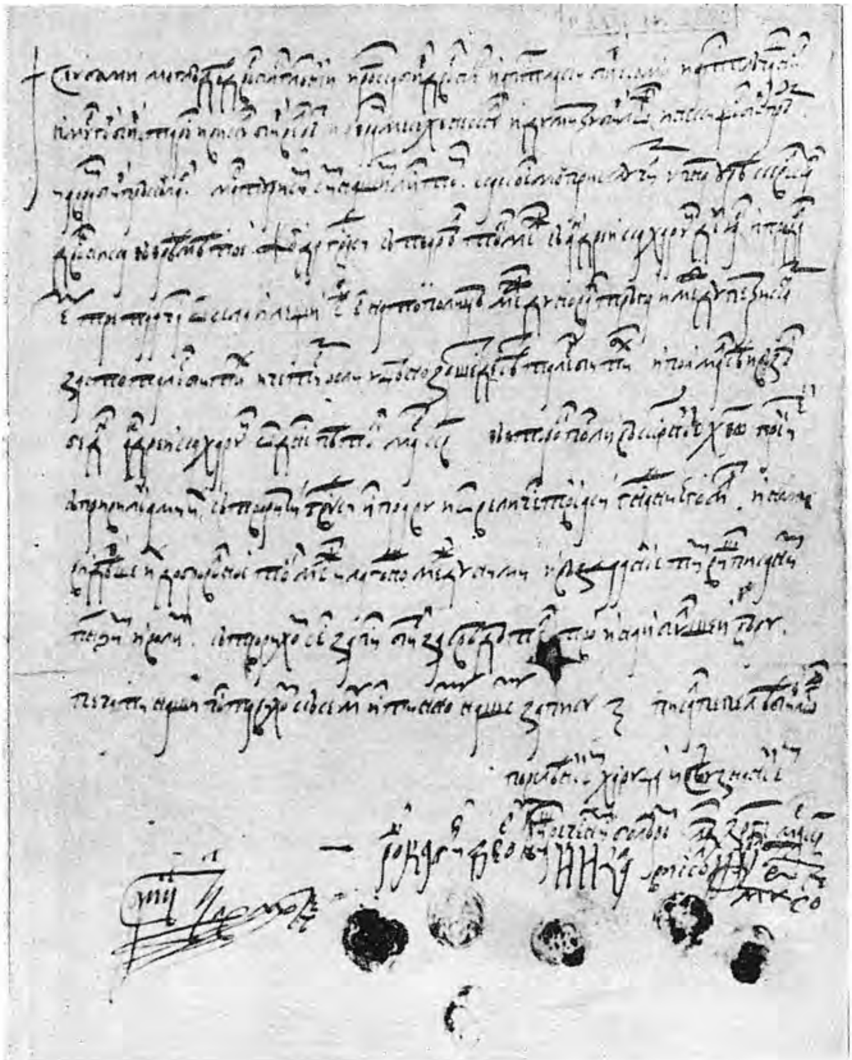
Doc. Nr. 296 (pag. 208—209)

Doc. Nr. 297 (pag. 209—210)

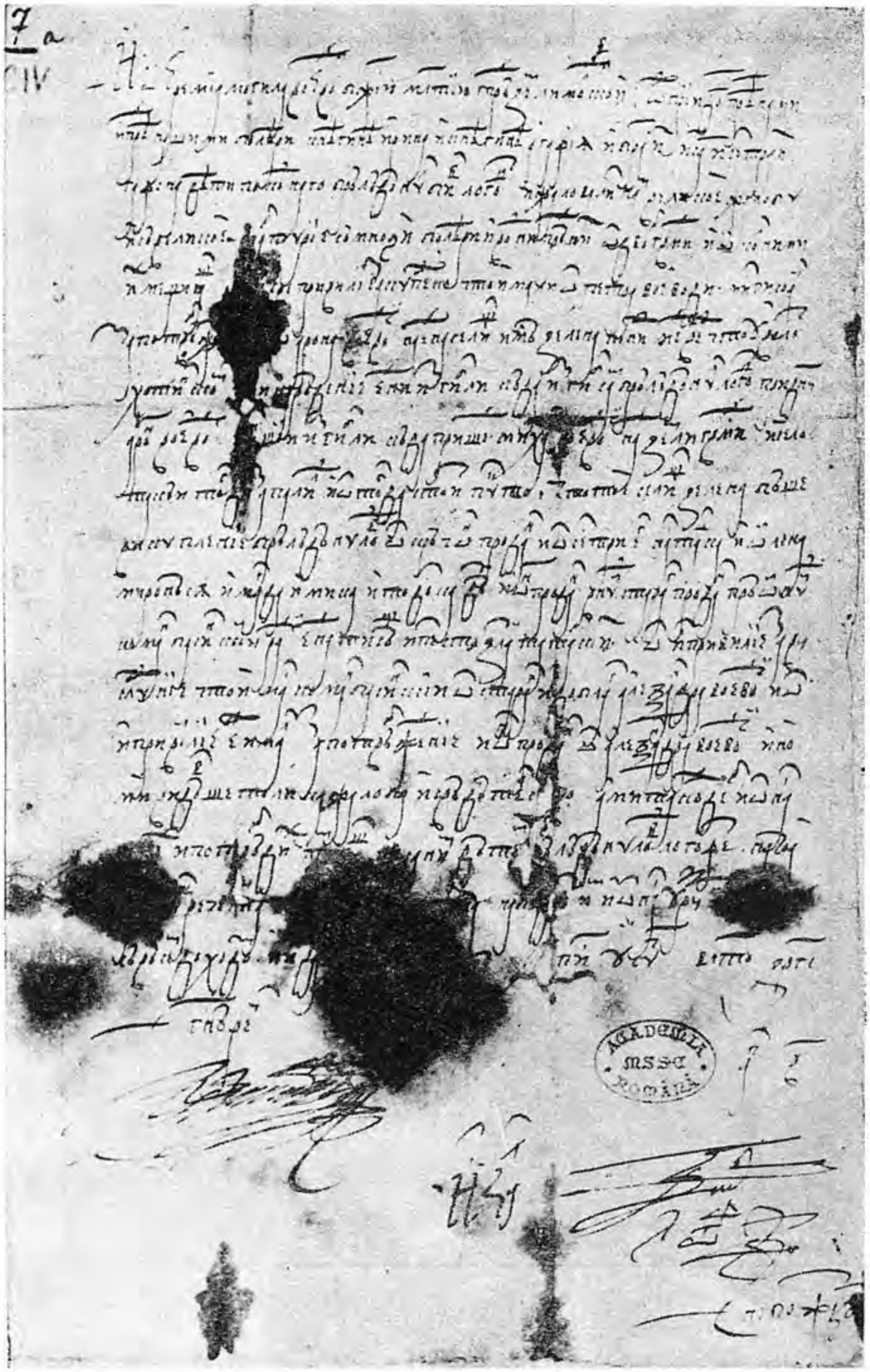
Doc. Nr. 300 (pag. 213—214)

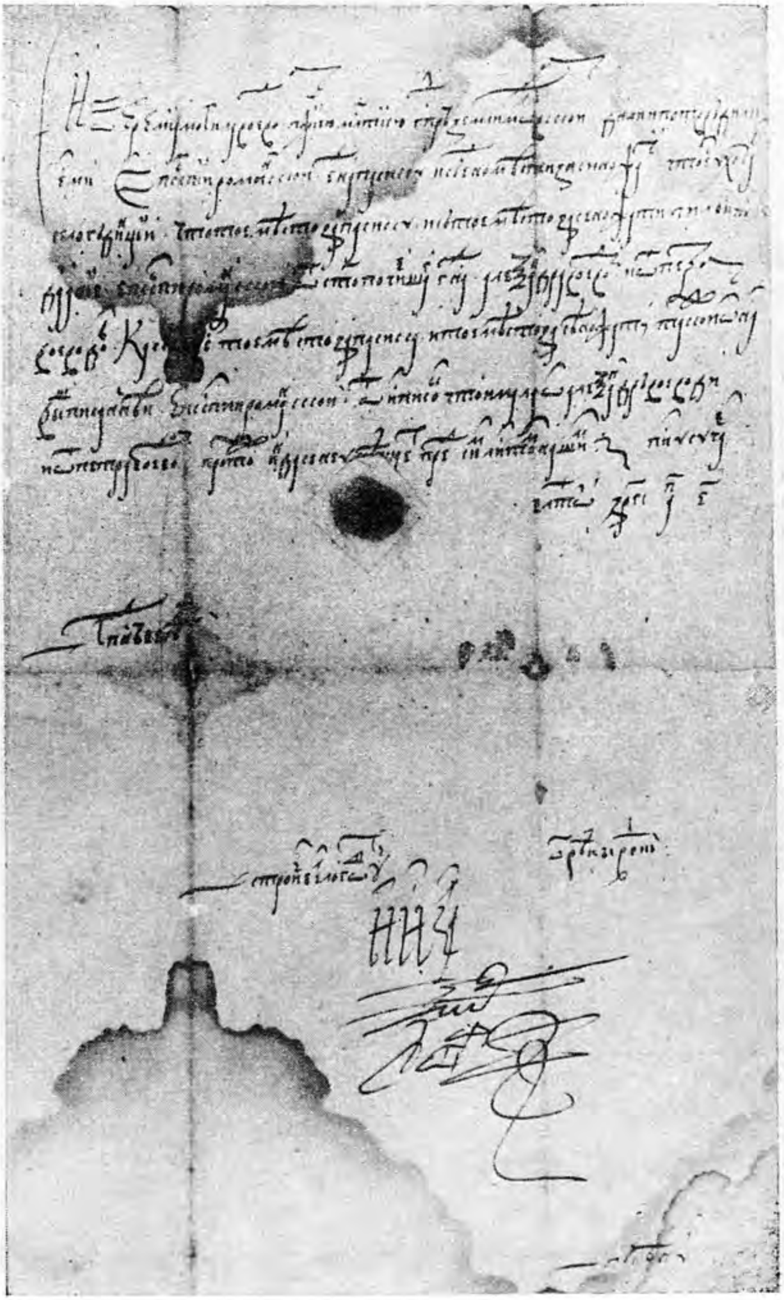
Doc. Nr. 306 (pag. 221–222)

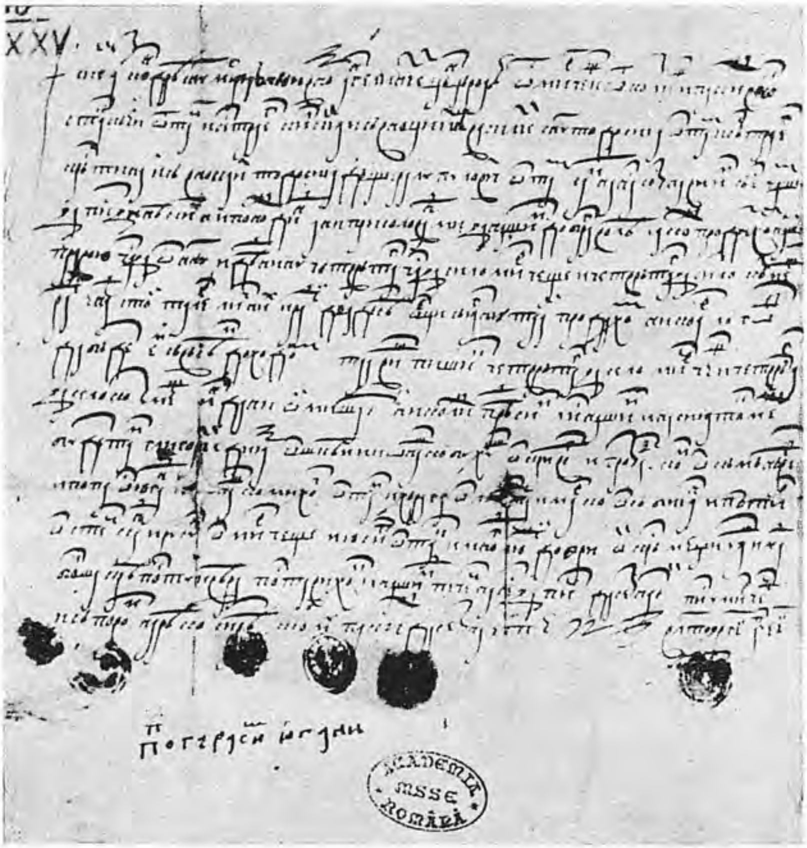
Doc. Nr. 307 (pag. 222—223)

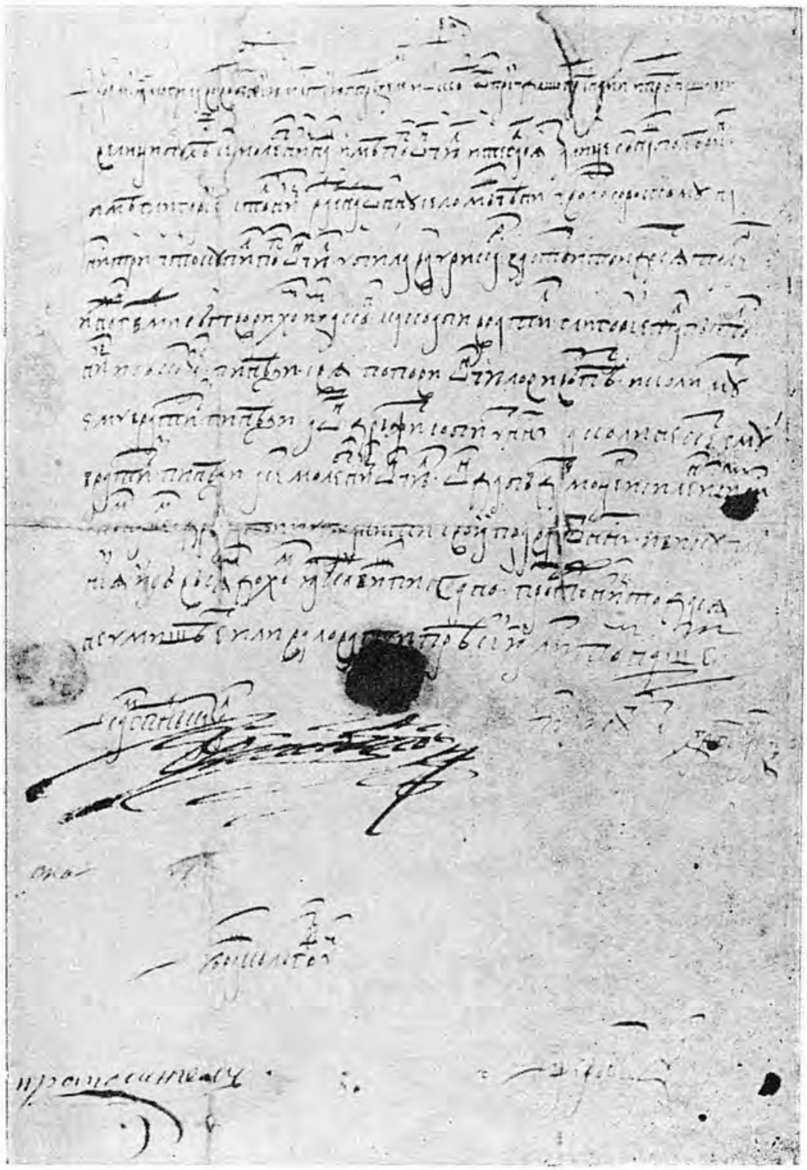
Doc. Nr. 311 (pag. 225)

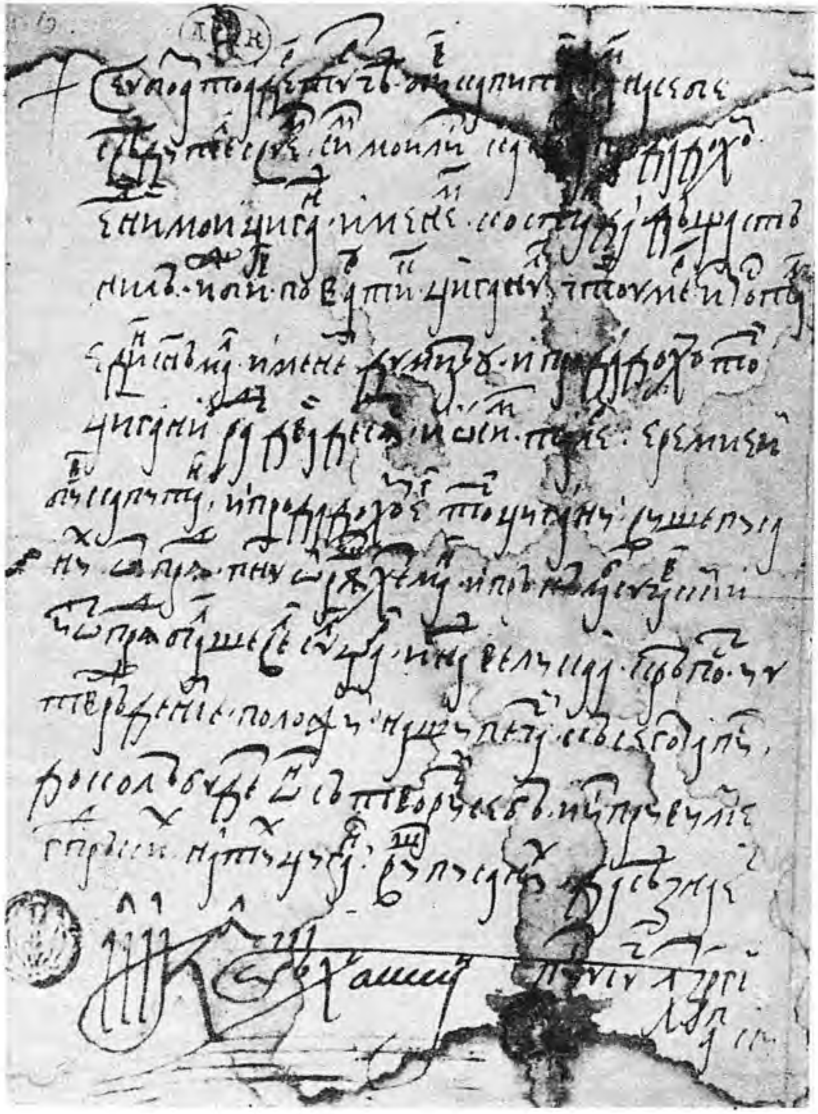
Doc. Nr. 317 (pag. 234)

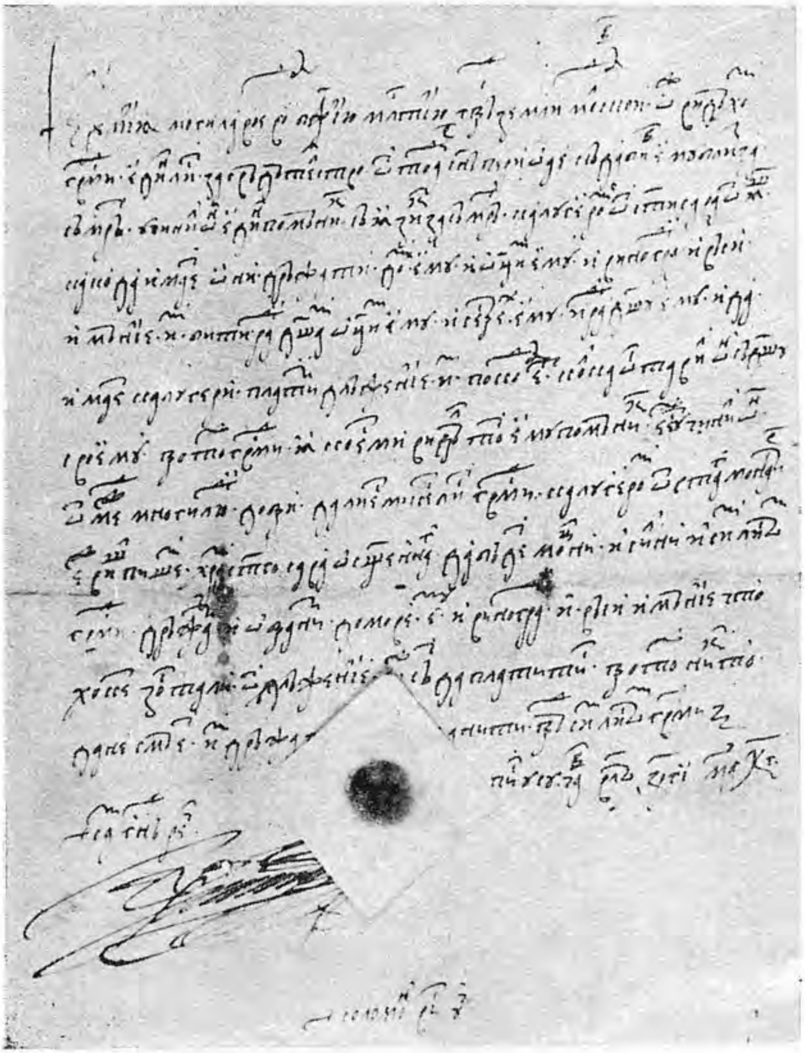
Doc. Nr. 320 (pag. 238–239)

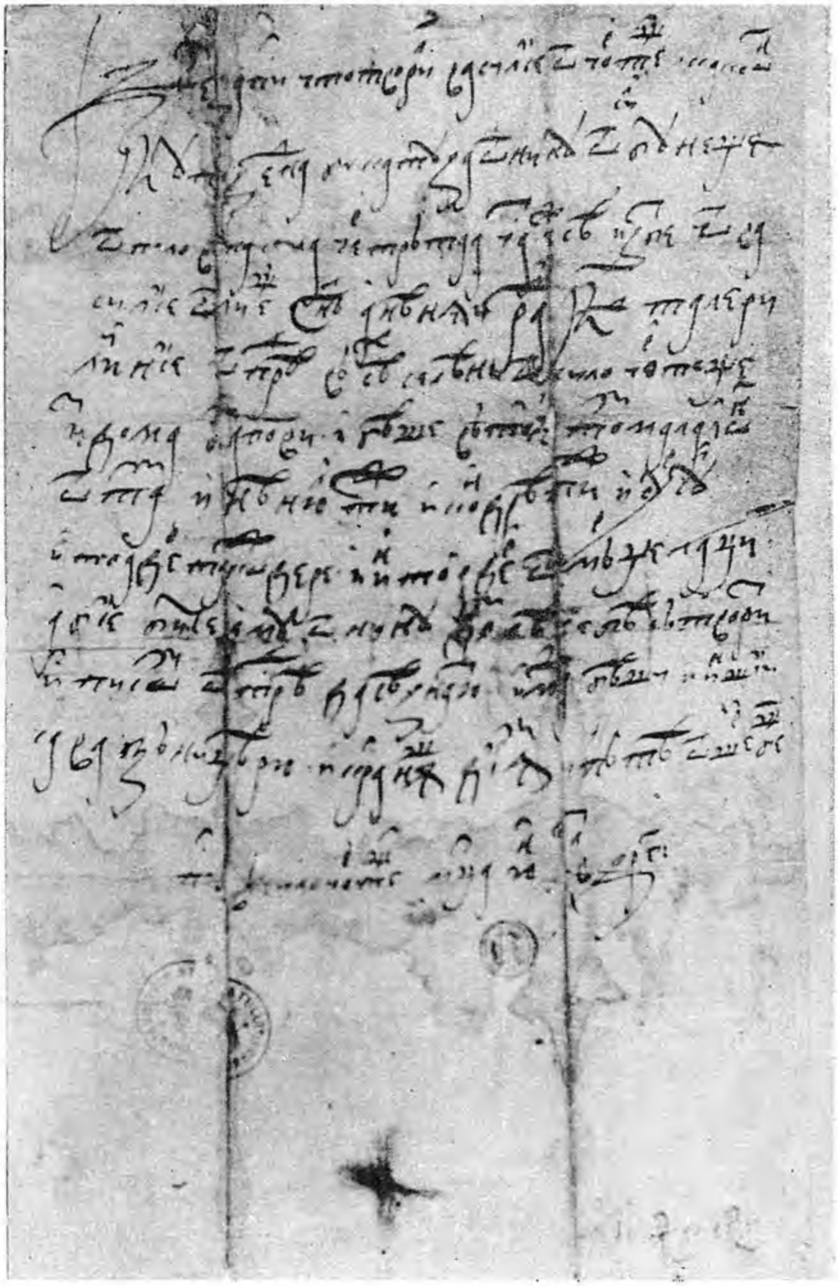
Doc. Nr. 321 (pag. 239)

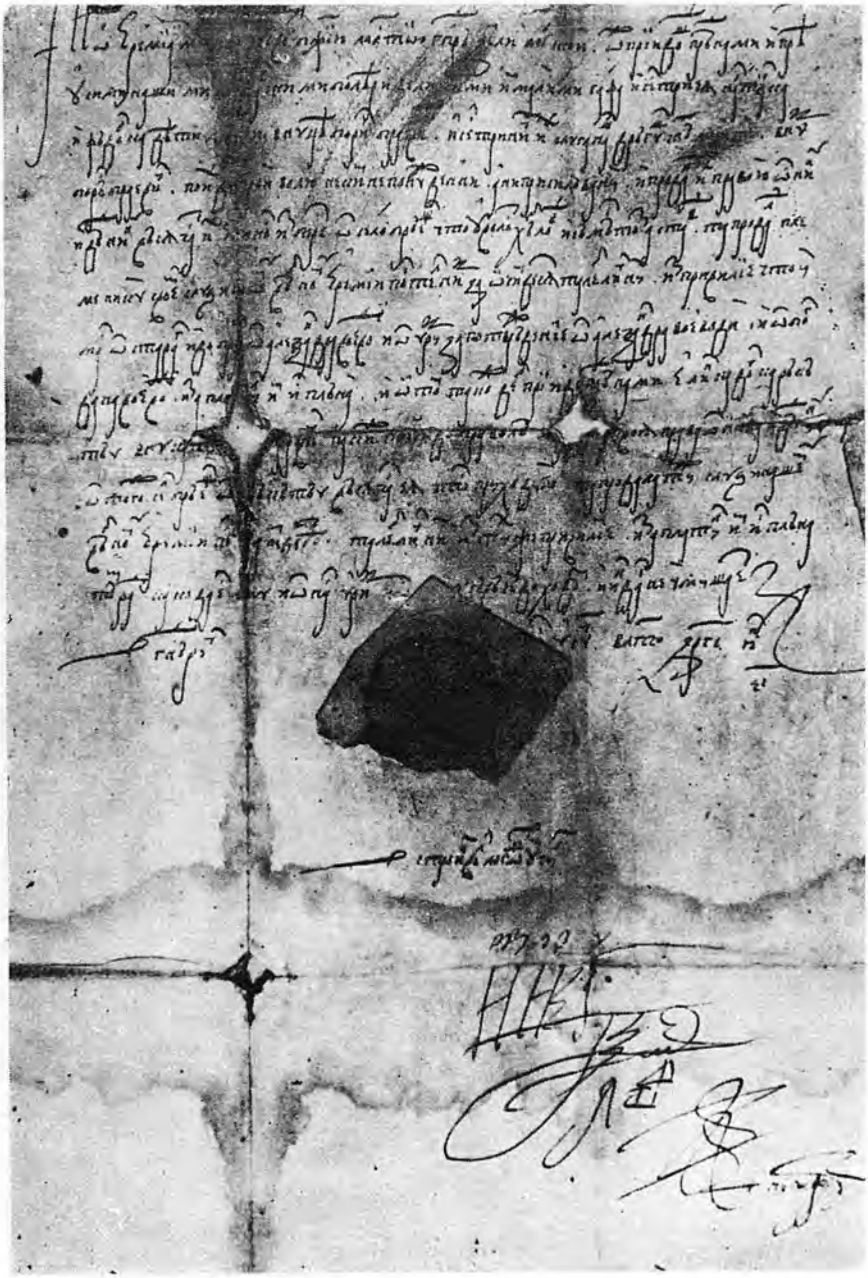
Doc. Nr. 328 (pag. 244—245)

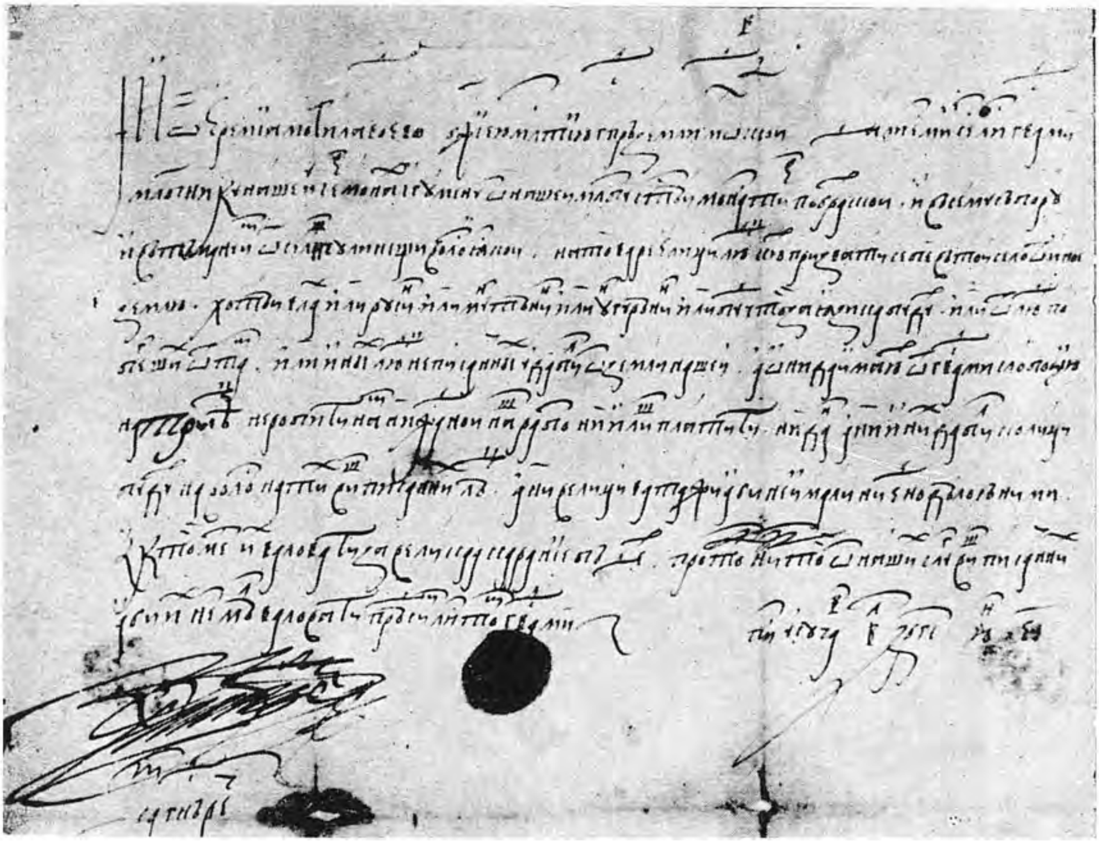
Doc. Nr. 329 (pag. 245)
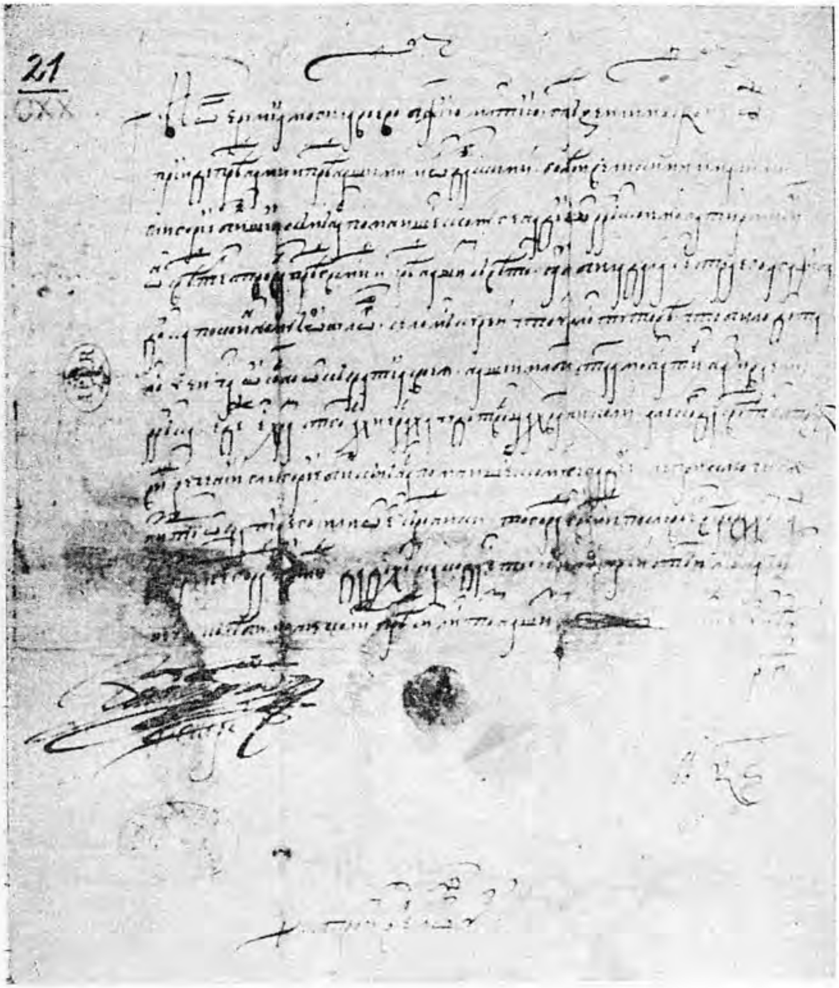

Doc. Nr. 331 (pag. 247—248)

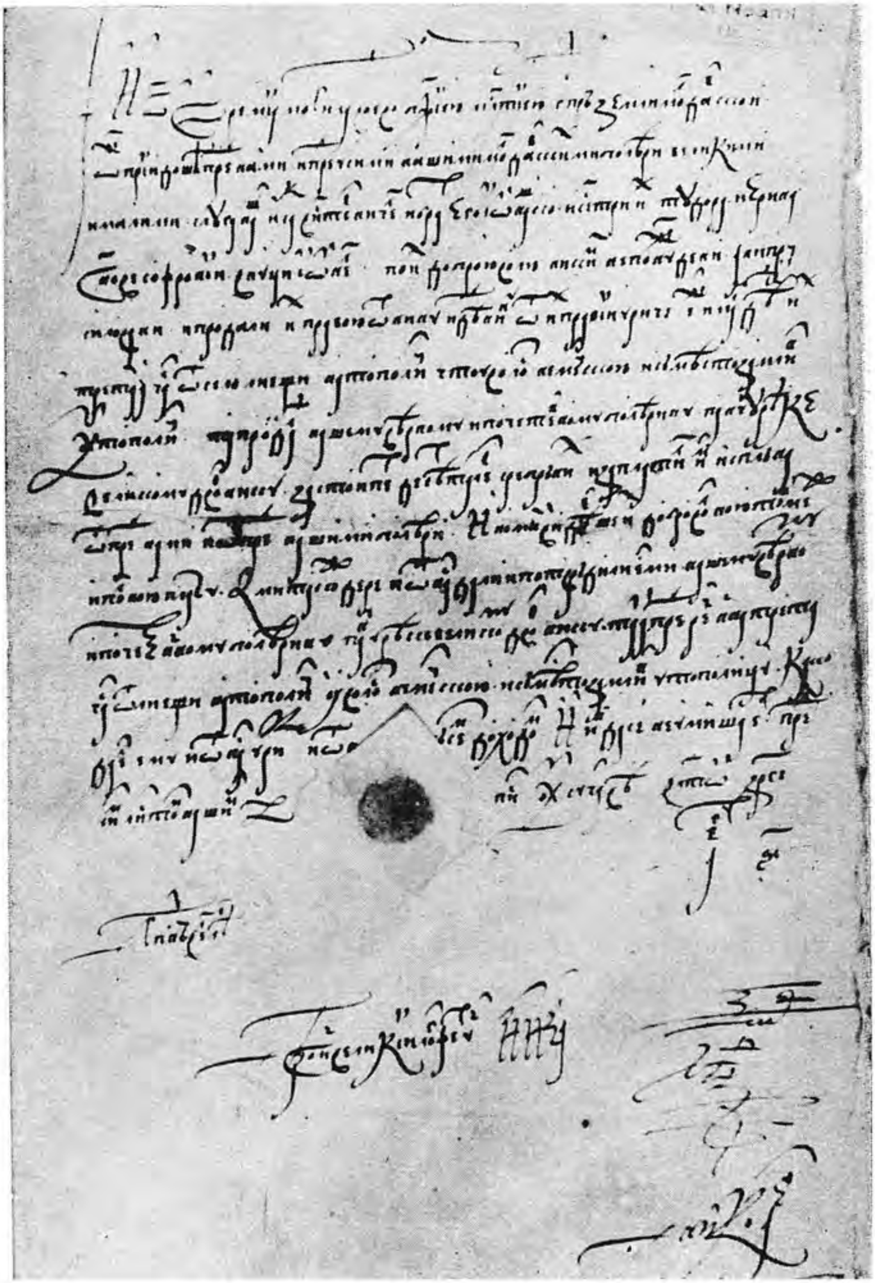
Doc. Nr. 332 (pag. 248)

Doc. Nr. 334 (pag. 249—250)

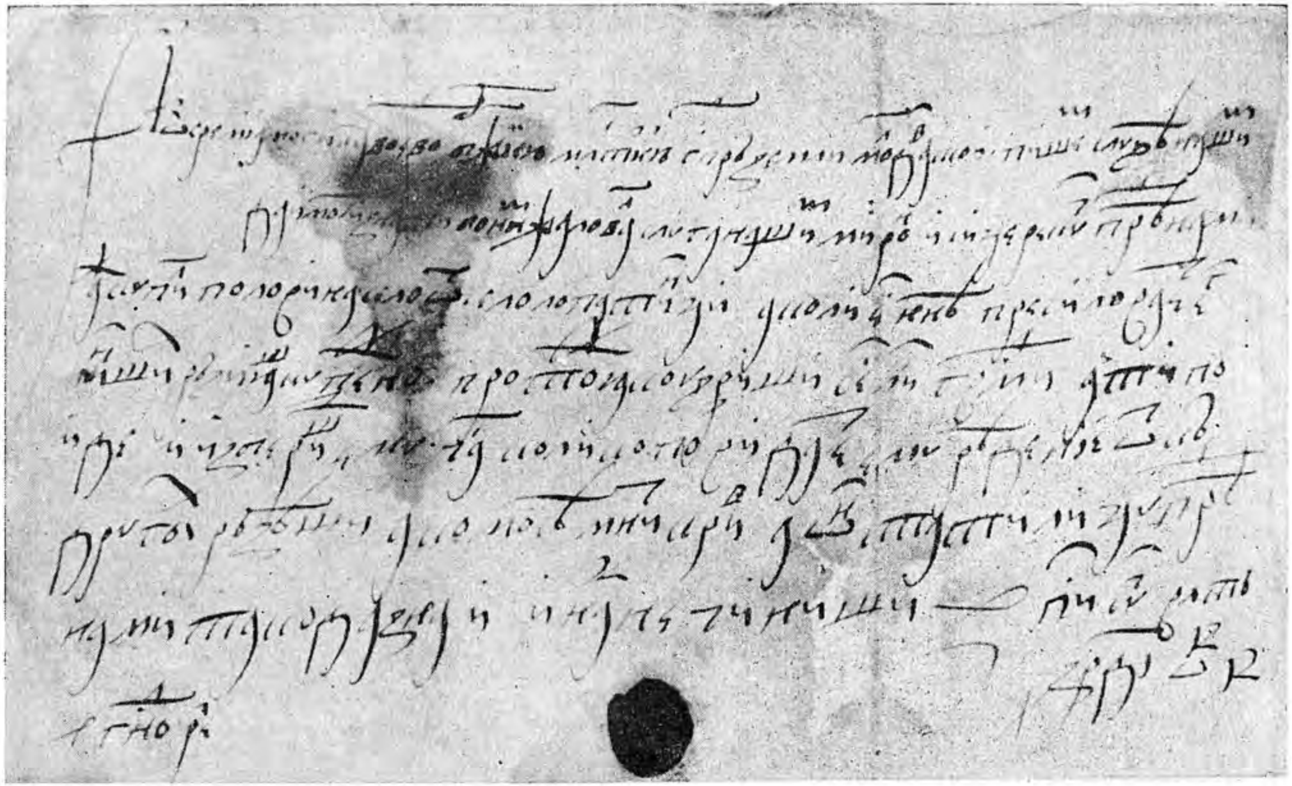

Doc. Nr. 340 (pag. 255)

Doc. Nr. 346 (pag. 259—260)

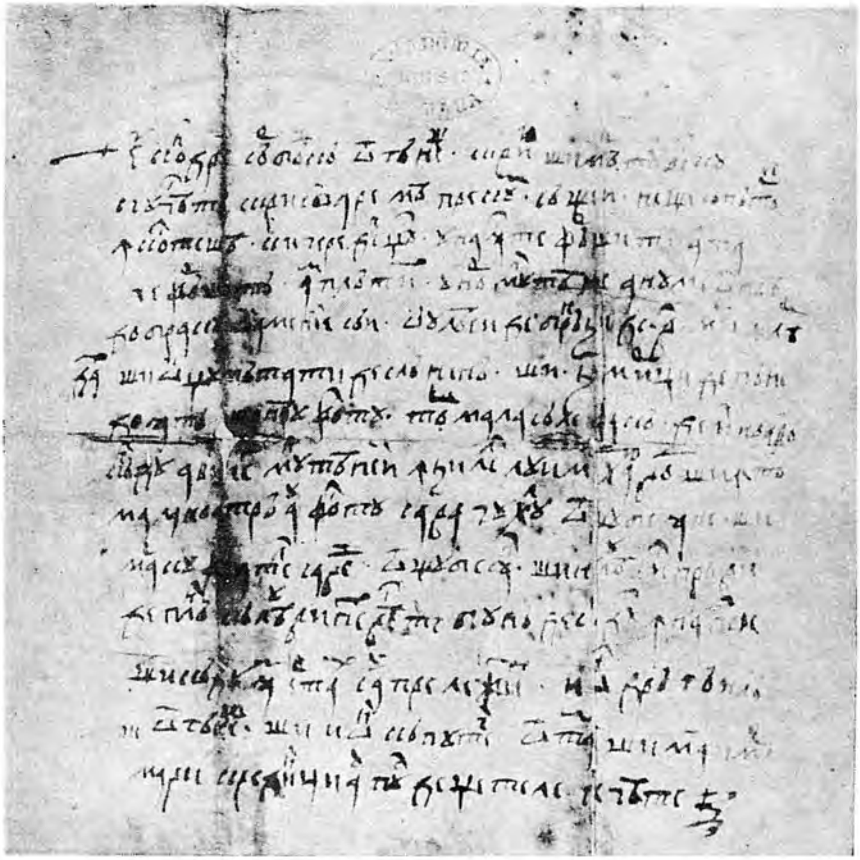
Doc. Nr. 347 (pag. 260)

Doc. Nr. 348 (pag. 260—261)

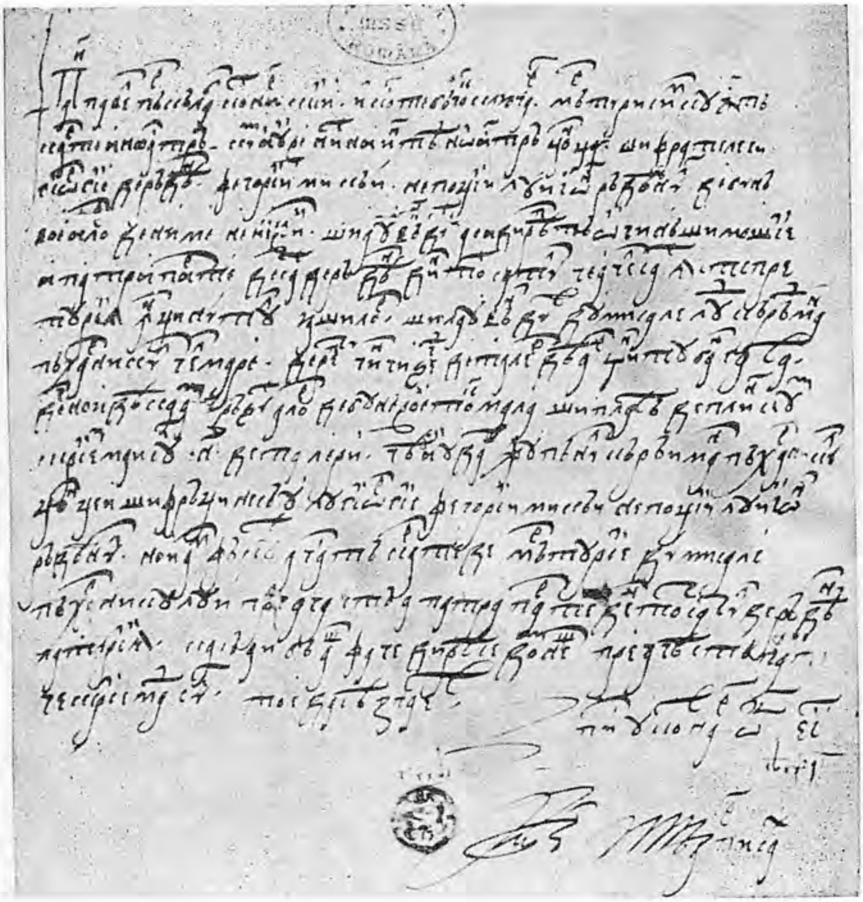
FOTOCOPII

DUPĂ DOCUMENTELE IN LIMBA ROMÂNĂ

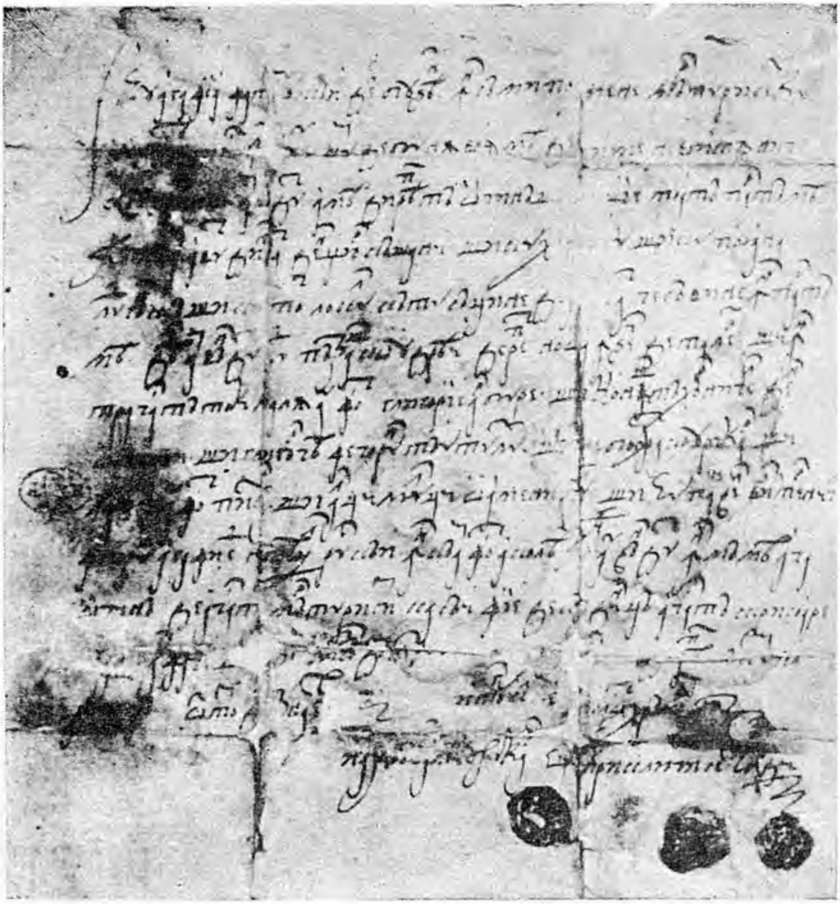
Doc. Nr. 35 (pag. 23—24)

Doc. Nr. 92 (pag. 61)

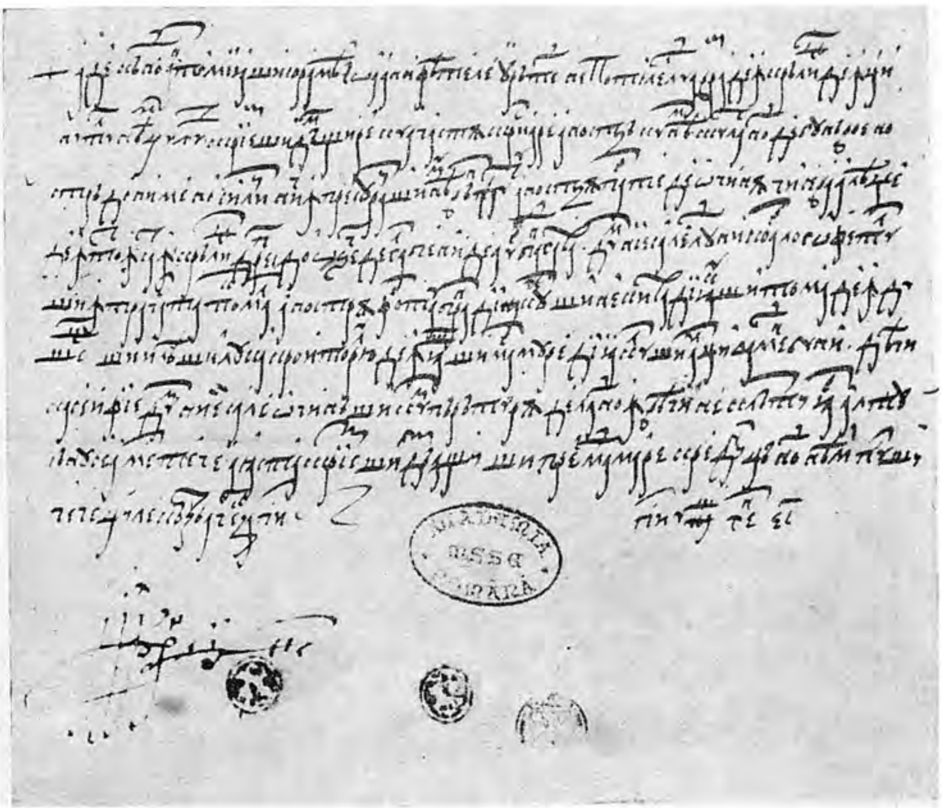
Doc. Nr. 99 (pag. 66–67)

Doc. Nr. 100 (pag. 67)

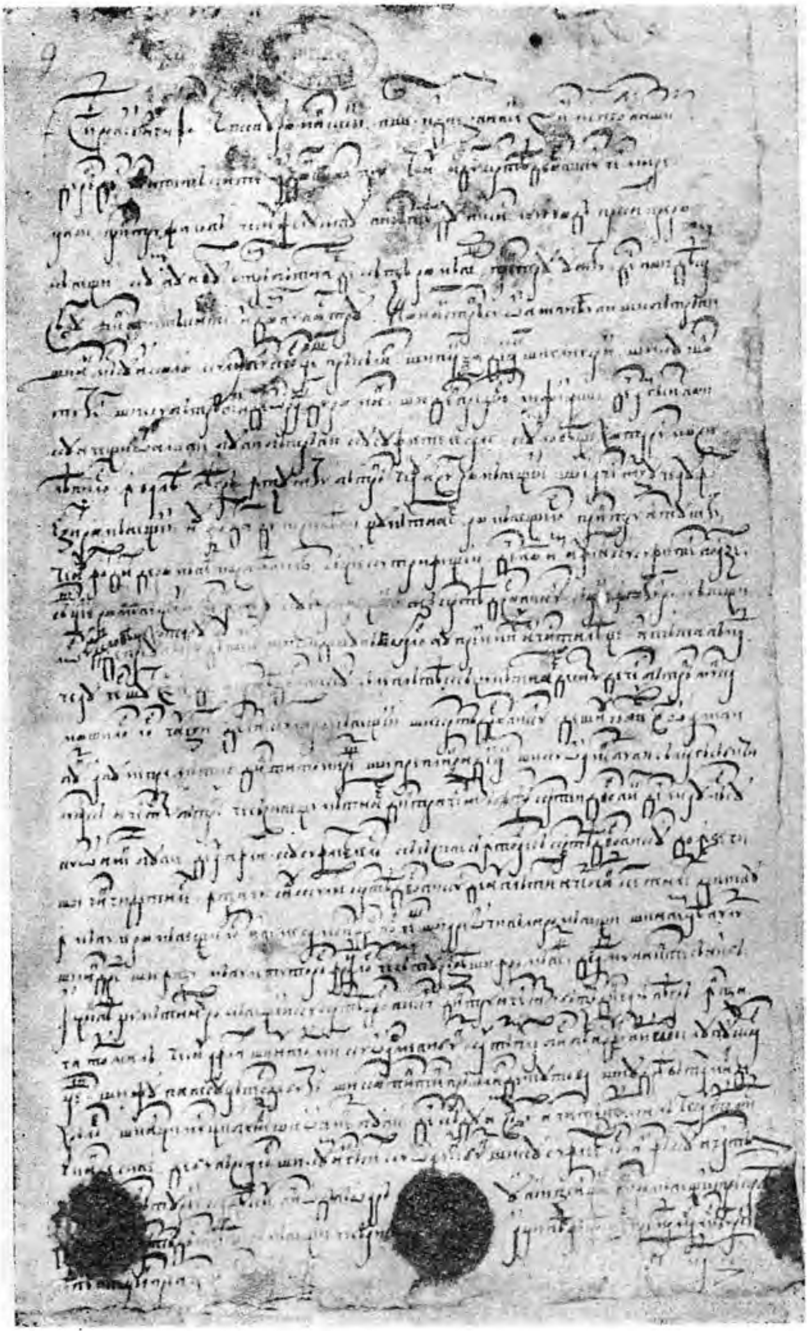
Doc. Nr. 274 (pag. 192)

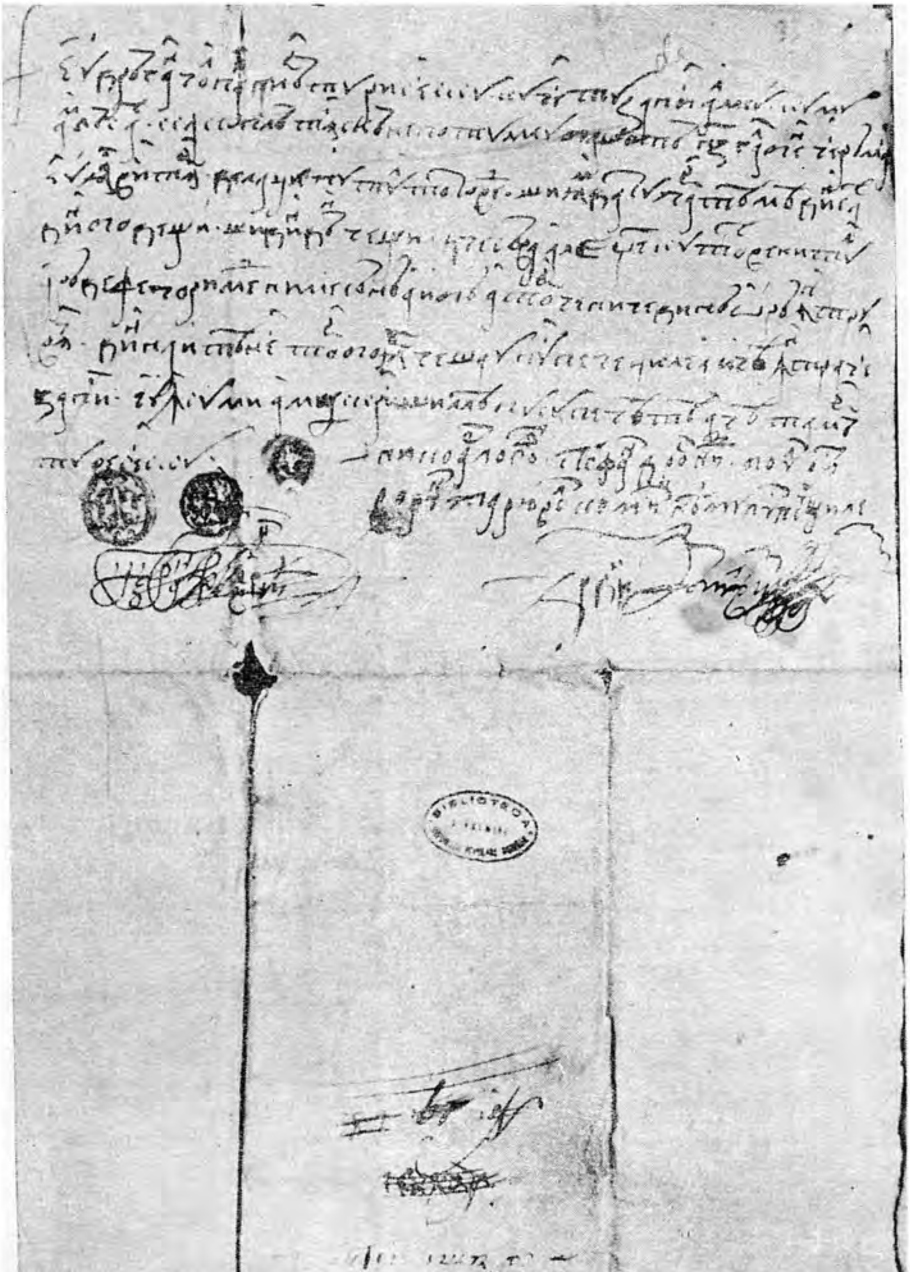
Doc. Nr. 318 (pag. 235)

Doc. Nr. 325 (pag. 242—243)

Doc. Nr. 342 (pag. 256)

Dat la cules 13.VI. 1952. Bun de tipar 26.XI1952. Tiraj 1500. Hârtie velină 80g. mp. ft. 70 × 100/16. Coli editoriale 31,2. Coli tipar 33.
Prețul unui ex. 12 lei. Comanda 676. 181 planșe tipo. A. 5329.
Pentru bibliotecile mici indicele de clasificare 9 (R).
Pentru bibliotecile mari indicele de clasificare 9 (498) (001—12).

Tiparul executat la Intreprinderea Poligrafică Nr. 4.
Calea Șerban Vodă, 133—135. București.—R.P.R.

Prețul lei 12.—